DELITIÆ SAPIENTIÆ
DE
AMORE CONJUGIALI;

POST QUAS SEQUUNTUR
VOLUPTATES INSANIÆ
DE
AMORE SCORTATORIO.

AB
EMANUELE SWEDENBORG,
SUECO.

AMSTELODAMI.
MDCCLXVIII.

NEW CHURCH
A16668
OCT 22 1941
THEOLOGICAL SCHOOL

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

OR
SW184
Hy2400
Copy F+3

DELITIÆ SAPIENTIÆ
DE
AMORE CONJUGIALI.

PRÆLIMINARIA
DE
Gaudiis Cæli, & de Nuptiis ibi.

„ 1. DEvideo, quod multi qui legunt ſequentia hæc, & „ Memorabilia poſt Capita, credituri ſint, quod ſint „ imaginationis inventa; ſed aſſevero in veritate, „ quod non ſint inventa, ſed vere facta & viſa; nec „ viſa in quodam ſtatu mentis ſopitæ, ſed in ſtatu „ plenæ vigiliæ: placuit enim Domino Se Ipſum mihi „ manifeſtare, & me mittere ad docendum illa, quæ „ erunt Novæ Eccleſiæ, quæ per NOVAM HIEROSOLYMAM in Apocalypſi in- „ telligitur; propter quem finem interiora mentis & ſpiritus mei aperuit; ex „ quo mihi datum eſt in Mundo Spirituali cum Angelis eſſe, & ſimul in „ Mundo Naturali cum Hominibus; & hoc nunc per viginti quinque annos".

2. Quondam mihi viſus eſt Angelus ſub Cælo Orientali volans, cui tuba erat in manu & ad os, qui clanxit verſus Septentrionem, verſus Occidentem, & verſus Meridiem: indutus erat chlamyde, quæ ex volatu fluebat retrorſum, & cinctus erat faſcia ex pyropis & ſapphiris ſicut flammante & lucente; pronus volabat, & demiſit ſe lente in terram, quæ mihi continens erat: ut tetigit terram, erectus ſuper pede vadit huc illuc, & tunc me viſo direxit greſ-

Vera Rel. n. 731

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſum ad me; eram in ſpiritu, & in hoc ſtabam ſuper colle in Plaga meridionali; ac cum prope erat, alloquutus illum quæſivi, quid rei nunc, audivi clangorem tubæ tuæ, & vidi deſcenſum tuum per aerem; Angelus reſpondit, miſſus ſum ad convocandum celebratiſſimos eruditione, perſpicaciſſimos ingenio, ac eminentiſſimos nomine ſapientiæ, qui e Regnis Chriſtiani Orbis ſuper Continente hac terra ſunt, ut in hunc collem, ubi tu commoraris, conveniant, & ex-pectore expromant mentes, quid in Mundo cogitaverant, intellexerant, & ſapuerant de GAUDIO CÆLESTI, & de FELICITATE ÆTERNA. Cauſa legationis meæ fuit hæc, quod aliqui novi advenæ e Mundo, in Cæleſtem noſtram Societatem, quæ in Oriente eſt, admiſſi retulerint, quod ne quidem unus in Univerſo Chriſtiano Orbe ſciat, quid Gaudium Cæleſte, & Felicitas æterna, ita quid Cælum: hoc fratres & conſocii mei valde mirati ſunt, & mihi dixerunt, deſcende, conclama & convoca ſapientiſſimos in Mundo ſpirituum, in quem primum colliguntur omnes Mortales poſt exceſſum e Mundo naturali, ob finem, ut ex plurium ore certi reddamur, num veritas ſit, quod talis caligo ſeu tenebroſa ignorantia ſit Chriſtianis de futura vita: & dixit, exſpecta paulum, & videbis cohortes Sapientum huc alluentes, Dominus præparabit pro illis Ædem conventus. Exſpectavi, & ecce poſt ſemihoram vidi duas Turmas a Septentrione, duas ab Occidente, & duas a Meridie, & ſicut venerunt, ab Angelo tubæ introducti ſunt in Ædem præparatam, & ibi occupabant loca illis deſignata ſecundum plagas. Erant ſex Turmæ ſeu Cohortes, ſeptima erat ab Oriente, quæ præ luce reliquis non viſa eſt. Poſt congregationem aperuit Angelus cauſam convocationis, & rogavit, ut Cohortes in ordine expromerent ſuam ſapientiam, de GAUDIO CÆLESTI, & de FELICITATE ÆTERNA: & tunc unaquævis Cohors ſe glomeravit in orbem, faciebus ad facies converſis, ut illam rem ex ideis in priori Mundo captis revocarent, & nunc luſtrarent, ac luſtratam poſt conſultationem expromerent.

3. Poſt Conſultationem PRIMA COHORS, quæ e Septentrione erat, dixit, quod Gaudium Cæleſte, & Felicitas æterna, ſint unum cum ipſa vita Cæli; quare unusquiſque, qui intrat Cælum, quoad vitam intrat in feſtivitates ejus, non aliter quam qui intrat in nuptias, intrat in harum feſtivitates; eſtne Cælum coram viſu noſtro ſupra nos, ita in loco, ac ibi & non alibi ſunt fauſtitates ſupra fauſtitates, ac voluptates ſupra voluptates; in has infertur homo quoad omnem perceptionem mentis, & quoad omnem ſenſationem corporis, ex-plenitudine gaudiorum loci iſtius, cum in Cælum: quare felicitas cæleſtis, quæ etiam eſt æterna, non aliud eſt quam intromiſſio in Cælum, ac intromiſſio ex Divina Gratia. His dictis, ALTERA COHORS ex Septentrione ex ſua ſapientia expromſit hoc augurium; Gaudium Cæleſte & Felicitas æterna non aliud ſunt, quam lætiſſima Conſortia cum Angelis, & ſuaviſſimæ Confabulationes cum illis, ex quibus facies continue expanſæ tenentur in lætitiis, & ora totius conſortii in riſibus amænitatis ex blandiloquiis & facetiis; quid gaudia cæleſtia quam talium variationes in æternum. TERTIA COHORS, quæ erat Prima ex ſapientibus e Plaga occidentali, ex ſuarum affectionum cogitationibus edidit hoc: quid Gaudium Cæleſte & Felicitas æterna aliud, quam Epulationes cum Abra-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Abrahamo, Iſaco, & Jacobo, ſuper quorum Menſis erunt Edulia delicata & opipara, ac Vina generoſa & nobilia, & poſt epulas Ludi ac Choreæ virginum & juvenum ſaltantium ad modos ſymphoniarum & tibiarum, interjectis cantibus odarum ſuaviſſimis: & demum ad veſperam erunt Spectacula ex perſonatis; & poſt hæc iterum Epulæ, & ſic quovis die in æternum. His edictis, QUARTA COHORS, quæ erat Secunda e plaga occidentali, enuntiavit ſuam ſententiam, dicens, nos fovimus plures ideas de Gaudio Cæleſti, & de Felicitate æterna, & exploravimus varia Gaudia & contulimus illa inter ſe, & concluſimus quod Gaudia Cæleſtia ſint Gaudia Paradiſiaca, quid aliud Cælum quam Paradiſus, cujus extenſio eſt ab Oriente in Occidentem, & a Meridie in Septentrionem, & in illo arbores fructuum & flores delitiarum, in quarum medio eſt magnifica Arbor vitæ, circum quam ſedebunt beati, veſcentes fructibus ſaporis delicati, ac ornati ſertis florum odoris ſuaviſſimi; & quod hæc aſpirante perpetuo vere indies cum infinita varietate enaſcantur & renaſcantur; & quod ex horum ortu & flore perpetuo, & ſimul ex temperie jugiter verna, animi continue renovati non poſſint aliter quam Gaudia indies nova attrahere & reſpirare, & inde in florentem ætatem, & per hanc in primitivum ſtatum, in quem Adamus & ejus uxor creati ſunt, reduci, & ſic in Paradiſum illorum, e terra tranſlatum in Cælum, remitti. QUINTA COHORS, quæ erat Prima ex ingenioſis e Plaga meridionali, effata eſt hoc; Gaudia cæleſtia & Felicitas æterna non aliud ſunt, quam ſupereminentia Dominia, & opulentiſſimæ Gazæ, & inde ſuper-regia magnificentia ac ſuper-illuſtris ſplendor: quod Gaudia Cæli, & horum fruitio continua, quæ eſt æterna felicitas, illa ſint, perſpeximus ex illis in Mundo priori, qui potiti ſunt illis; & inſuper ex eo, quod felices in Cælo regnaturi ſint cum Domino, ac futuri reges & principes, quia ſunt filii Ipſius, Qui eſt Rex regum & Dominus dominorum, & quod ſeſſuri ſint ſuper thronis, & quod Angeli illis miniſtraturi ſint: magnificentiam Cæli perſpeximus ex hoc, quod Nova Hieroſolyma, per quam deſcribitur gloria Cæli, habitura ſit Portas, quarum unaquævis erit una Margarita, & Plateas ex puro auro, & Murum fundatum ſuper lapidibus pretioſis; conſequenter quod cuivis in Cælum recepto ſit ſua Aula ex auro & pretioſitatibus ſplendens, ac Dominium ordine ab uno in alterum ſucceſſurum: & quia novimus, quod talibus innata ſint gaudia, ac inſita felicitas, & quod ſint ſponſiones Dei irrefragabiles, non potuimus aliunde ſtatum feliciſſimum vitæ cæleſtis deducere. Poſt hanc, SEXTA COHORS, quæ erat Secunda e Plaga meridionali, extulit vocem, & dixit, Gaudium Cæli & ejus Æterna felicitas, non aliud eſt, quam perpetua Glorificatio Dei, Feſtum perennans in æternum, ac beatiſſimus Cultus cum cantibus & jubilis; & ſic conſtans elevatio cordis ad Deum, cum plena fiducia acceptationis precum & laudum propter Divinam munificentiam beatitudinis illorum. Aliqui ex hac Cohorte adjecerunt, quod Glorificatio illa futura ſit cum magnificis luminaribus, cumque ſuffitibus fragrantiſſimis, & cum proceſſionibus pompæ, Pontifice maximo præeunte cum Buccina magna, ſequentibus illum Primatibus & Clavigeris, magnis & parvis, & poſt hos Viris cum palmis, & Mulieribus cum aureis ſimulachris in manibus.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4. Septima Cohors præ luce non reliquis visa, erat ex Oriente Cæli; erant Angeli ex eadem Societate, e qua fuit Angelus tubæ: illi cum in suo Cælo audiverunt, quod ne quidem unus in Christiano Orbe sciat, quid Gaudium Cæli, & Felicitas æterna, inter se dixerunt, nequaquam hoc veritas est, non potest tanta caligo, & talis stupor mentium Christianis esse, descendamus etiam nos, & audiamus num veritas sit, & si veritas est, sane est prodigium. Tunc Angeli illi dixerunt ad Angelum tubæ, nosti quod unusquisque homo, qui desideraverat Cælum, & aliquid certi cogitaverat de gaudiis ibi, post mortem introducatur in imaginationis suæ gaudia; & quod postquam experti sunt, qualia illa gaudia sunt, quod sint secundum vanas ideas mentis, & secundum deliria phantasiæ illorum, educantur ab illis & instruantur; hoc fit plerisque in Mundo Spirituum, qui in priore vita meditati sunt de Cælo, & concluserunt aliquid de gaudiis ibi usque ad horum desiderium. His auditis, Angelus tubæ dixit ad sex Cohortes ex Sapientibus Orbis Christiani convocatas, sequimini me, & introducam vos in Gaudia vestra, ita in Cælum.

5. His dictis, Angelus præivit, & primum comitata est illum Cohors ex illis, qui sibi persuaserant, quod Gaudia Cælestia essent solum lætissima consortia, & suavissimæ confabulationes: hos Angelus introduxit ad Cætus in Plaga Septentrionali, quibus Gaudia Cæli in Mundo priori non alia fuerant. Erat ibi spatiosa Domus in quam tales congregati sunt; in Domo erant plus quam quinquaginta Cameræ, distinctæ secundum varia genera Confabulationum; in his Cameris loquebantur de talibus quæ viderant & audiverant in foro & in plateis: in illis loquebantur varia amabilia de sexu pulchro, interspersis facetiis, adauctis usque ad expansionem facierum omnium in consortio in risus hilaritatis: in aliis Cameris loquebantur Novellas de Aulis, de Ministeriis, de Statu politico, de variis quæ e Secretis consiliis emanaverunt, una cum ratiociniis & conjecturis de eventibus; in aliis de Negotiatione; in aliis de Rebus literatis; in aliis de talibus quæ sunt Prudentiæ civilis, & Vitæ moralis; in aliis de Ecclesiasticis & de Sectis, & sic porro: datum mihi est inspicere in illam Domum, & vidi discurrentes a Cameris in Cameras, inquirentes consortia suæ affectionis & inde gaudii; & in consortiis vidi tria genera, quosdam sicut anhelos ad loquendum, quosdam cupidos ad sciscitandum, & quosdam avidos ad audiendum. Erant quatuor portæ Domus, una ad quamlibet plagam, & observavi quod plures solverent consortia, & properarent ad exeundum; sequutus sum quosdam ad portam Orientalem, & vidi aliquos juxta illam sedentes facie tristi, & accessi & quæsivi, cur ita tristes sederent; & responderunt, portæ hujus Domus tenentur clausæ pro exituris, & nunc tertius dies est, a quo intravimus, & exegimus vitam desiderii nostri in consortiis & colloquiis, & a continuis sermocinationibus defatigati sumus in tantum, ut vix sustineamus audire sonorum murmur ex illis; quare in tædio contulimus nos ad hanc portam, & pulsavimus, sed responsum nobis est, quod portæ hujus Domus non aperiantur exituris, sed intraturis, manete & fruimini gaudiis Cæli; ex quibus responsis concluximus, quod hic in æternum permansuri simus; inde tristitia invasit mentes nostras, & nunc incipit pectus contrahi, & oboriri anxietas. Tunc allo-

quu-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quutus eſt illos Angelus, & dixit, hic ſtatus eſt lethus gaudiorum veſtorum, quæ credidiſtis unice cæleſtia eſſe, cum tamen non ſunt niſi quam acceſſoria Cæleſtium: & quæſiverunt Angelum, quid ergo eſt Gaudium Cæleſte; & Angelus reſpondit hæc pauca; eſt jucundum faciendi aliquid quod eſt ſibi & aliis uſui; & jucundum uſus trahit ſuam eſſentiam ex Amore & exiſtentiam ex Sapientia; jucundum uſus oriundum ex Amore per Sapientiam eſt anima & vita omnium gaudiorum Cæleſtium. Sunt in Cælis lætiſſima Conſortia, quæ Angelorum mentes exhilarant, animos oblectant, pectora jucundant, & corpora recreant; ſed hæc illis ſunt, poſtquam uſus in functionibus ſuis & in operibus ſuis fecerant; ex his eſt anima & vita in omnibus lætitiis & oblectamentis illorum; at ſi illam animam ſeu vitam aufers, acceſſoria gaudia ſucceſſive non fiunt gaudia, ſed primum fiunt adiaphora, deinde ſicut nauci, & demum triſtia & anxia. His dictis aperiebatur porta, & aſſidentes exſiluerunt, & aufugerunt domum, quisque ad ſuam functionem, & ad ſuum opus, & refocillati ſunt.

6. Poſt hæc Angelus alloquutus eſt illos, qui induxerant ſibi ideam de Gaudiis Cæli, & de Felicitate æterna, quod forent Epulationes cum Abramo, Iſaco & Jacobo; & poſt epulas Ludi & Spectacula, ac iterum Epulæ, & ſic in æternum: & dixit illis, ſequimini me, & introducam vos in gaudiorum veſtrorum felicitates; & introduxit illos per nemus in planitiem ſtratam aſſeribus, ſuper qua poſitæ erant Menſæ, quindecim ab uno latere, & quindecim ab altero; & quæſiverunt, cur tot menſæ, & reſpondit Angelus, quod prima menſa ſit Abrami, ſecunda Iſaci, tertia Jacobi, & juxta has in ſerie menſæ duodecim Apoſtolorum; ab altero latere totidem menſæ Uxorum illorum, & tres primæ menſæ ſunt Saræ uxoris Abrami, Rebeccæ uxoris Iſaci, ac Leæ & Rachelis uxorum Jacobi; ac duodecim reliquæ ſunt uxorum duodecim Apoſtolorum. Poſt aliquam moram, apparebant omnes Menſæ plenæ ferculis, & ſpatiola inter hæc ornata parvis pyramidibus cum condituris. Epulaturi ſtabant circum illas in exſpectatione videndi Præſules menſarum; qui pauculum exſpectati viſi ſunt in ordine proceſſionis ab Abramo ad ultimum Apoſtolorum intrantes; & mox quiſque ad ſuam menſam accedens ſe repoſuit ſuper toro ad caput ejus; & inde dixerunt ad circumſtantes, diſcumbite étiam vos nobiscum; & diſcubuerunt viri cum Patribus illis, & fœminæ cum Uxoribus illorum, & comederunt & biberunt in lætitia, & cum veneratione. Poſt prandium exiverunt illi Patres; & tunc inſtituti ſunt ludi, choreæ virginum & juvenum, & poſt has ſpectacula: quibus finitis invitabantur iterum ad Epulas, ſed cum ſtatuto, quod primo die comederent cum Abramo, altero cum Iſaco, tertio cum Jacobo, quarto cum Petro, quinto cum Jacobo, ſexto cum Johanne, ſeptimo cum Paulo, & cum reliquis in ordine uſque ad quindecimum diem, a quo iterum in ſimili ordine commeſſationes renovarent variando ſedes, & ſic in æternum. Poſt hæc Angelus convocavit viros cohortis, & dixit illis, hi omnes, quos vidiſtis ad menſas, in ſimili cogitatione imaginaria de Gaudiis Cæli, & inde Felicitate æterna cum vobis fuerant; & propter finem, ut ipſi videant vanitates idearum ſuarum, & ab illis abducantur, inſtitutæ ſunt, & a Domino

per-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

permiſſæ tales epulares Scenæ. Primores illi, quos vidiſtis ad capita menſarum, erant perſonati ſenes, plerique ex ruſtica gente, qui barbati, & ex quadam opulentia præ cæteris faſtuoſi, quibus inducta eſt phantaſia, quod vetuſti illi Patres eſſent. Sed ſequimini me in vias exitus e palæſtra hac, & ſequuti ſunt, & videbant quinquaginta hic & quinquaginta ibi, qui farciverant ventres cibariis uſque ad nauſeas, & concupiverunt redire ad familiaria domuum ſuarum, quidam ad ſua munia, quidam ad ſua negotia, & quidam ad ſuas operas: at multi a cuſtodibus nemoris retenti & interrogati de diebus epulationis illorum, & num adhuc ad menſas cum Petro & cum Paulo comederint, & ſi prius exirent, hoc, quia, indecens eſt, futurum illis pudori: ſed plerique reſpondebant, explevimus gaudia noſtra, cibi facti ſunt nobis inſipidi, ac guſtus torridus, faſtidit illos ſtomachus, non ſuſtinemus libare illos, protraximus aliquot dies & noctes in luxurie illa, impenſe rogamus ut emittamur; ac dimiſſi, anhelo ſpiritu & feſtino curſu aufugerunt domum. Poſt hæc Angelus vocavit viros cohortis, & in via docuit illos hæc de Cælo: in Cælo æque ſicut in Mundo ſunt Cibi & Potus, ſunt Commeſſationes & Convivia; & apud Primores ibi ſunt Menſæ ſuper quibus ſunt opimæ dapes, cupediæ & lautitiæ, quibus exhilarantur & recreantur animi; & ſunt quoque Ludi & Spectacula; & ſunt Muſicalia & Cantica; & omnia illa in ſumma perfectione; talia ſunt illis etiam in gaudia, ſed non in felicitatem, hæc erit in gaudiis, & inde ex gaudiis; felicitas in gaudiis facit ut gaudia ſint gaudia, opimat illa, & ſuſtentat ne vileſcant & faſtidiantur; & hæc felicitas eſt cuivis ex uſu in ſua functione. Eſt aliqua vena in affectione voluntatis cujusvis Angeli latens, quæ attrahit mentem ad aliquid faciendum, mens per hoc tranquillat ſe, & ſatisfacit ſibi; hæc ſatisfactio & illa tranquillitas faciunt ſtatum mentis receptibilem amoris uſus a Domino; ex receptione hujus eſt Felicitas cæleſtis, quæ eſt vita illorum gaudiorum, quæ prius memorata ſunt. Cibus cæleſtis in ſua eſſentia nec aliud eſt quam amor, ſapientia & uſus ſimul, hoc eſt, uſus per ſapientiam ex amore; quamobrem unicuivis in Cælo datur cibus pro corpore ſecundum uſum, quem præſtat, magnificus illis qui in eminente uſu ſunt, modicus ſed exquiſiti ſaporis illis qui in medii gradus uſu ſunt, & vilis illis qui in vili uſu ſunt, at nullus ſocordibus.

7. Poſt hæc ad ſe vocavit Cohortem Sapientum ita dictorum, qui Gaudia cæleſtia, & ex his Felicitatem æternam, in ſupereminentibus Dominiis, ac opulentiſſimis Gazis, inque ſuper-regia magnificentia, & ſuper-illuſtri ſplendore, poſſuerant, ex cauſa, quia in Verbo dicitur, quod futuri ſint reges & principes, & quod regnaturi ſint cum Chriſto in æternum, & quod miniſtrandi ſint ab Angelis, præter plura: Angelus ad hos dixit, ſequimini, & introducam vos in veſtra gaudia; & introduxit in Porticum conſtructum ex columnis & pyramidibus: antrorſum erat humile Palatium, per quod patuit ingreſſus in Porticum; per hoc introduxit illos; & ecce viſi ſunt viginti hic & viginti ibi, & exſpectabant: & ſubito tunc aderat quidam perſonatus Angelus, & dixit illis, per hunc Porticum eſt via ad Cælum, manete aliquantisper, & præparate vos, quia majorennes ex vobis futuri ſunt Reges, ac minorennes futuri Principes.

His

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

His dictis, juxta quamlibet Columnam apparuit Thronus, & ſuper throno chlamys ex ſerico, & ſuper chlamyde ſceptrum & corona; & juxta quamlibet Pyramidem apparuit Solium tres cubitos a terra elevatum, & ſuper ſolio catena ex unculis auri, & equeſtris ordinis faſciæ, colligatæ ad fines adamantinis orbiculis. Et tunc clamatum eſt, ite nunc, amicite vos, ſedete & exſpectate: & actutum Majorennes accurrebant ad thronos, & Minorennes ad ſolia, & amiciverunt ſe, & repoſuerunt ſe: at tunc apparuit ſicut nimbus ex inferis aſcendens, ex quo attracto ſedentes ſuper thronis & ſoliis cæperunt tumeſcere facie, & elevari pectore, & impleri fiducia, quod nunc reges & principes ſint; nimbus ille erat aura phantaſiæ, qua inſpirati ſunt: & ſubito advolarunt juvenes ſicut ex Cælo, & conſtiterunt duo poſt quemlibet thronum, & unus poſt quodlibet ſolium, miniſtraturi; & tunc per vices a quodam præcone acclamatum eſt, vos reges & principes, exſpectate adhuc parum, apparantur nunc in Cælo aulæ veſtræ, jamjam venturi ſunt aulici cum ſatellitiis, & vos introducturi; exſpectabant & exſpectabant, uſque ut ſpiritus illorum anhelarent, & defatigarentur deſiderio. Poſt trihorium aperiebatur Cælum ſupra caput illorum, & deſpexerunt Angeli, & miſerti illorum, dixerunt, quare ſedetis ita fatui, & agitis hiſtriones, luſerunt ludibria vobiscum, & ab hominibus mutaverunt vos in idola, ex cauſa quia induxiſtis in corda veſtra, quod regnaturi ſitis cum Chriſto ſicut reges & principes, & quod vobis tunc Angeli miniſtraturi ſint: num obliti eſtis verborum Domini, quod in Cælo qui vult magnus eſſe, fiat ſervus: diſcite ergo, quid per reges & principes, & quid per regnare cum Chriſto, intelligitur, quod ſit ſapere & facere uſus; Regnum enim Chriſti, quod eſt Cælum, eſt Regnum uſuum; nam Dominus amat omnes, ac inde vult omnibus bonum, ac bonum eſt uſus, & quia Dominus bona ſeu uſus facit mediate per angelos, & in Mundo per homines, ideo illis, qui fideliter uſus faciunt, dat amorem uſus, & ejus mercedem, quæ eſt beatitudo interna, & hæc eſt felicitas æterna. Sunt in Cælis, ſicut in terris, ſupereminentia Dominia, & opulentiſſimæ Gazæ; ſunt enim regimina & regiminum formæ, & ideo ſunt majores & minores poteſtates & dignitates; & illis qui in ſupremis ſunt, ſunt Palatia & Curiæ, quæ magnificentia & ſplendore excedunt palatia & curias Imperatorum & Regum in terris, & ex numero aulicorum, miniſtrorum, & ſatellitum, & ex horum magnificis inveſtimentis, circumfluit illos honor et gloria: ſed Supremi illi ſunt electi ex illis, quorum cor eſt in ſalute publica, & ſolum ſenſus corporis in amplitudine magnificentiæ propter obedientiam: & quia ſalutis publicæ eſt, ut quiſque ſit aliquis uſus in ſocietate, ut in communi corpore, & quia omnis uſus eſt a Domino, & fit per angelos & per homines ſicut ab illis, patet quod hoc ſit regnare cum Domino. His auditis e Cælo, perſonati illi reges & principes deſcenderunt e thronis & ſoliis, & abjecerunt ſceptra, coronas, & chlamydes; & receſſit ab illis nimbus, in quo fuit aura phantaſiæ, & obvelavit illos nubes candida, in qua erat aura ſapientiæ, ex qua rediit ſanitas mentibus illorum.

8. Poſt hæc Angelus rediit ad Domum conventus ſapientum ex Chriſtiano Orbe, & ad ſe vocavit illos, qui ſibi induxerant fidem, quod gaudia Cæli &

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Felicitas æterna essent delitiæ Paradisiacæ: his dixit, sequimini me, & introducam vos in Paradisum, Cælum vestrum, ut exordiamini beatitudines felicitatis æternæ vestræ; & introduxit illos per excelsam Portam, ex ramis & propaginibus nobilium arborum compaginatis exstructam: post introitum circumduxit illos per ambages a plaga in plagam; erat actualiter Paradisus in primo ingressu ad Cælum, in quem immittuntur illi, qui in Mundo crediderant quod universum Cælum sit unus Paradisus, quia vocatur Paradisus; ac qui impresserant sibi ideam, quod post mortem sit plenaria requies a laboribus, & quod requies hæc non aliud esset, quam animas delitiarum trahere, super rosis ambulare, ex mustis delicatissimis uvarum lætificari, ac festiva repotia celebrare; & quod hæc vita non detur nisi in Cælesti Paradiso. Ducti ab Angelo videbant ingentem multitudinem tam senum quam juvenum, & puerorum, & quoque mulierum & puellarum; triades & triades, ac decades & decades, sedentes super Rosetis flectentes serta, quibus ornarent capita senum, brachia juvenum, ac fasciatim pectora puerorum; alias legentes ex Arboribus fructus, & in calathis portantes ad sodalitia; alias exprimentes mustum ex uvis, cerasis & acinis in cyathos, & genialiter bibentes; alias attrahentes naribus fragrantias ex floribus, fructibus ac odoriferis foliis exhalatas & circumsparsas; alias canentes dulces odas quibus mulciebant præsentium auditus; alias sedentes ad fontes, & aquas salientis venæ derivantes in varias formas; alias ambulantes, confabulantes, & spargentes facetias; alias currentes, ludentes, saltantes hic in numeros, & ibi in orbes; alias ingredientes domunculas hortulanas, ut super sponsis cubarent; præter plures alias lætitias paradisiacas. Postquam hæc visa sunt, duxit Angelus comites suos per circuitus huc illuc, ac ultimo ad sedentes in pulcherrimo Roseto circumcincto arboribus olivæ, aurantii, & citri, qui nutantes tenebant manus sub genis, lugentes, & lachrymantes; hos alloquuti sunt comites Angeli, & dixerunt, cur ita sedetis; & responderunt, est nunc septimus dies a quo in hunc Paradisum venimus; cum intravimus, visa est mens nostra sicut elevata in Cælum, ac immissa in intimas ejus gaudiorum faustitates; sed post triduum cæperunt faustitates illæ hebescere, & in mentibus nostris aboleri, ac fieri insensibiles, & sic nullæ; & cum ita exspirata sunt imaginaria nostra gaudia, timebamus jacturam omnis jucunditatis vitæ nostræ, & facti simus ambigui de felicitate æterna, num sit aliqua; & postea vagati sumus per vias & areas, quæsituri portam per quam intravimus; sed vagati sumus per gyros & gyros, ac interrogavimus obvios, ex quibus aliqui dixerunt, quod porta non inveniatur, quia Paradisiacus hic hortus est spatiosus Labyrinthus, qui talis est, ut qui vult exire, penitius intret; quare non potestis aliter quam hic manere in æternum; vos estis in medio ejus, ubi omnes delitiæ sunt in suo centro: & porro dixerunt ad comites Angeli, hic nunc per unum diem & dimidium sedimus, & quia absque spe inveniendi exitum sumus, reposuimus nos super Roseto hoc, & spectamus circum nos in copia olivas, uvas, aurantia & citros; sed quo plus illa spectamus, eo plus delassatur visus videndo, odoratus odorando, & gustus gustando; hæc causa est mæstitiæ, luctus, & lachrymationis, in quibus vos videtis nos. His auditis, Angelus cohortis

dixit

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

dixit illis, eſt hic Labyrinthus Paradiſiacus vere introitus in Cælum, novi exitum, & educam vos; his dictis, ſedentes ſurrexerunt, & amplexi Angelum, & una cum cohorte ejus comitati ſunt illum; & Angelus in via docuit illos, quid Gaudium cæleſte & inde Felicitas æterna, quod non ſint Delitiæ paradiſiacæ externæ, niſi ſimul cum illis ſint Delitiæ paradiſiacæ internæ; delitiæ paradiſiacæ externæ ſunt modo delitiæ ſenſuum corporis, at delitiæ paradiſiacæ internæ ſunt delitiæ affectionum animæ, hæ niſi in illis ſint, non eſt vita cæleſtis, quia non eſt anima in illis; & omne delitium abſque ſua correſpondente anima, ex continuo elangveſcit & torpeſcit, & plus delaſſat animum quam labor. Sunt ubivis in Cælis Horti paradiſiaci, & ex his etiam ſunt gaudia Angelis, & quantum in illis eſt delitium animæ, tantum ſunt illa gaudia illis gaudia. His auditis, quæſiverunt omnes, quid eſt delitium animæ, & unde hoc, reſpondit Angelus, delitium animæ eſt ex amore & ſapientia a Domino, & quia amor eſt efficiens, & eſt efficiens per ſapientiam, ideo eſt utriuſque ſedes in effectu, & effectus eſt uſus: hoc delitium a Domino influit in animam, & deſcendit per ſuperiora & inferiora mentis in omnes ſenſus corporis, & implet ſe in illis, inde gaudium fit gaudium, & fit æternum ab Æterno a Quo. Vidiſtis Paradiſiaca, & aſſevero vobis, quod non aliquid ibi ſit, ne quidem foliolum, quod non eſt ex conjugio amoris & ſapientiæ in uſu, quare ſi homo in hoc eſt, eſt in Paradiſo Cæleſti, ita in Cælo.

9. Poſt hæc Angelus ductor rediit in Ædem, ad illos, qui firmiter ſibi perſuaſerant, quod Gaudium cæleſte & Felicitas æterna ſit perpetua Glorificatio Dei, ac in æternum perennans Feſtum; ex cauſa, quia in Mundo crediderant, quod tunc viſuri ſint Deum, & quia vita Cæli ex cultu Dei vocatur perpetuum Sabbathum. His Angelus dixit, ſequimini me, & introducam vos in gaudium veſtrum, & introduxit illos in parvam urbem, in cujus medio erat Templum, & omnes domus vocabantur ædes ſacræ. In illa urbe viderunt affluentiam ex omni angulo terræ circumjacentis, & inter illos numerum Sacerdotum, qui venientes ſuſcipiebant, ſalutabant, & prehenſos manibus ducebant ad portas Templi, & inde in aliquas ædes circum Templum, & initiabant illos in perennem cultum Dei; dicentes, quod hæc urbs ſit atrium ad Cælum, & quod hujus urbis Templum ſit introitus ad magnificum & ampliſſimum Templum quod in Cælo eſt, ubi Deus precibus & laudibus ab Angelis glorificatur in æternum: ſtatuta hic & ibi ſunt, quod primum intraturi ſint Templum, & commoraturi ibi tres dies & tres noctes, & quod poſt hoc initiamentum ingreſſuri ſint in hujus urbis domos, quæ ſunt totidem a nobis ſanctificatæ ædes, & ab æde in ædem, & in communione cum congregatis ibi, oraturi, clamaturi, & recitaturi concionata: omnino cavete vobis, ne aliud in vobis cogitetis, & cum conſociis loquamini, quam ſancta, pia & religioſa. Poſt hæc introduxit Angelus comitatum ſuum in Templum, quod erat plenum & conſtipatum multis, qui in magna dignitate in Mundo fuerant, & quoque multis ex plebe, & præſidia ad portas collocata erant, ne cuiquam ante commorationem trium dierum liceret exire; & dixit Angelus, eſt hodie ſecundus dies, a quo hi ingreſſi ſunt, luſtrate illos, & glorificationem Dei illorum videbitis; & luſtra-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

bant, & viderunt pleroſque dormientes, & qui evigilati ſunt, oſcitantes & oſcitantes, & quoſdam ex continua elevatione cogitationum ad Deum, & ex nullo relapſu illarum in corpus, ſicut facies recluſas a corpore, ita enim ſibi apparebant, & inde etiam aliis; quoſdam deliros oculis ex perpetua ſubtractione illorum; verbo, omnes compreſſos pectore, & laſſos ſpiritu ex tædio, & averſos a pulpito, & clamantes, ſtupeſcunt aures noſtræ, finite conciones, non auditur amplius vox, & incipit faſtidiri ſonus: & tunc ſurrexerunt, & in globo concurrerunt ad portas, effregerunt illas, & urgebant in præſidia, & abigebant illa. His viſis, Sacerdotes ſequuti ſunt illos, & adjunxerunt ſe lateribus illorum, docentes & docentes, orantes, ſuſpirantes, dicentes, celebrate Feſtum, glorificate Deum, ſanctificate vos, in atrio hoc Cæli inaugurabimus vos in æternam Glorificationem Dei in magnifico & ampliſſimo Templo, quod in Cælo eſt, & ſic ad fruitionem æternæ felicitatis. Sed hæc ab illis non intellecta, & vix audita ſunt, propter hebetudinem ex duorum dierum ſuſpenſione mentis, & retentione a domeſticis & forenſibus. Sed cum ſe a Sacerdotibus avellere conati ſunt, ſacerdotes apprehendebant brachia illorum, & quoque veſtes, urgentes ad ædes, ubi concionata recitarentur, ſed fruſtra, & clamabant, relinquite nos, ſentimus in corpore ſicut deliquium. His dictis, ecce viſi ſunt quatuor Viri in candidis veſtibus, & in tiaris; unus ex illis fuerat in Mundo Archi Epiſcopus, & tres reliqui fuerant Epiſcopi, nunc facti Angeli: hi convocabant Sacerdotes, & alloquuti illos dixerunt, vidimus vos e Cælo cum ovibus his, quomodo vos paſcitis illos, paſcitis illos uſque ad inſanias; neſcitis quid per Glorificationem Dei intelligitur, intelligitur fructus amoris ferre, hoc eſt, fideliter, ſincere, & ſedule ſuæ functionis opus facere, hoc enim eſt amoris Dei, & amoris proximi, & hoc eſt vinculum Societatis, & bonum ejus; per hoc glorificatur Deus, & tunc per cultum ſtatis temporibus; annon legiſtis hæc Domini verba, *In hoc* GLORIFICATUR PATER MEUS, *ut fructum multum feratis, & reddamini diſcipuli mei*, Joh. XV:8. Vos Sacerdotes poteſtis in cultus glorificatione eſſe, quia hoc eſt veſtrum munus, & inde eſt vobis honor, gloria & remuneratio, ſed uſque vos non poteſtis plus quam illi in ea glorificatione eſſe, niſi honor, gloria, & remuneratio una cum veſtro munere ſint. His dictis Epiſcopi mandabant cuſtodibus portæ, ut intromitterent omnes, & emitterent omnes, eſt enim multitudo, qui non aliud gaudium Cæleſte, quam perpetuum cultum Dei, potuerunt cogitare, quia non ſciverunt aliquid de ſtatu Cæli.

10. Poſt hæc Angelus cum ſuis comitibus rediit ad locum conventus, a quo cohortes Sapientum nondum receſſerunt, & ibi ad ſe vocavit illos, qui crediderunt, quod gaudium cæleſte & felicitas æterna, ſit modo intromiſſio in Cælum, ac intromiſſio ex Divina gratia; & quod tunc gaudium ſit illis, ſimiliter ut in Mundo eſt illis, qui in aulas Regum diebus feſtivitatis, aut in nuptias invitati, ingrediuntur: his dixit Angelus, manete hic aliquantisper, & ſonabo tuba, & huc venient incluti fama ſapientiæ in ſpiritualibus Eccleſiæ: poſt aliquot horas aderant novem viri, quiſque inſignitus lauru, adorea famæ ſuæ; hos Angelus introduxit in Ædem conventus, in qua omnes prius convoca-

ti

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ti aderant; in horum præſentia Angelus alloquutus novem laureatos, dixit, ſcio quod vobis ex voto veſtro ſecundum ideam veſtram, datum ſit aſcendere in Cælum, & quod redieritis in inferiorem hanc ſeu ſubcæleſtem terram, cum plena ſcientia de ſtatu Cæli; commemorate itaque, quale vobis viſum eſt Cælum: & reſponderunt in ordine, & dixit PRIMUS; idea mea de Cælo a prima pueritia uſque ad finem vitæ in Mundo, fuerat, quod eſſet locus omnium beatitudinum, fauſtitatum, jucunditatum, amænitatum, & voluptatum; & quod ſi intromitterer, talium felicitatum aura circumfunderer, & pleno pectore haurirem illa, ſicut ſponſus cum celebrat nuptias, ac cum intrat thalamum cum ſponſa; in hac idea aſcendi in Cælum, & tranſivi primas cuſtodias, & quoque ſecundas, at cum ad tertias veni, alloquebatur me cuſtodiarum præfectus, & dixit, quis es amice, & reſpondi, eſtne hic Cælum, huc ex voto deſiderii mei aſcendi, intromitte quæſo, ac intromiſit; & vidi Angelos in veſtibus albis, & hi me circumibant, & luſtrabant, & murmurabant hoc, en novum hoſpitem non indutum veſte Cæli, & ego hæc audivi, & cogitavi, hoc apparet mihi ſimile cum illo, de quo Dominus dicit, quod abſque veſte nuptiali intraverit in nuptias, & dixi, date mihi tales veſtes; & riſerunt; & tunc accurrit unus ex Curia cum mandato, exuite illum nudum, ejicite illum, & projicite veſtes ejus poſt illum; & ſic ejectus ſum. SECUNDUS in ordine dixit, ego credidi ſicut ille, quod ſi modo intromitterer in Cælum, quod ſupra caput meum eſt, circumfluerent me gaudia, & animarem illa in æternum; optato etiam potitus ſum; at Angeli, me viſo aufugerunt, & inter ſe dixerunt, quid hoc portentum, quomodo huc venit Avis noctis; & actualiter ſenſi mutationem ab homine, tametſi non mutatus ſum, hoc mihi erat ex attractione cæleſtis athmoſphæræ: at mox accurrit unus ex Curia cum mandato, ut duo famuli educerent me, & reducerent per viam aſcenſus, uſque ad domum meam; & cum domi eram, apparui aliis & mihi ſicut homo. TERTIUS dixit, idea Cæli conſtans mihi fuit ex loco, & non ex amore, quare cum in hunc mundum veni, cupivi cupiditate magna Cælum, & vidi aſcendentes, & ſequutus ſum illos, & admiſſus, ſed non ultra aliquot paſſus; at cum volui lætificare animum meum ex idea gaudiorum & beatitudinum ibi, ex luce Cæli, quæ erat candida ſicut nix, cujus eſſentia dicitur eſſe ſapientia, invaſit mentem meam ſtupor, & inde oculos meos caligo, & cæpi inſanire; & mox ex calore Cæli, qui correſpondebat candori lucis iſtius, cujus eſſentia dicitur eſſe amor, palpavit mihi cor, occupavit me anxietas, & cruciabar dolore interiori, & projeci me ſupinum ſuper humum ibi; & cum jacui, venit ſatelles e Curia cum mandato, ut me cum lentore deportarent in meam lucem & in meum calorem, in quæ cum veni, rediit mihi ſpiritus meus & cor meum. QUARTUS dixit, quod etiam ipſe in idea loci, & non in idea amoris de Cælo fuerit, & quod ut primum in Mundum ſpiritualem veni, quæſiverim ſapientes, num in Cælum liceat aſcendere, qui mihi dixerunt, quod cuivis liceat, ſed ut ſibi caveant, ne dejiciantur: ad hæc riſi, & aſcendi, credens ego ſicut alii, quod omnes in univerſo Mundo receptibiles eſſent gaudiorum ibi in ſua plenitudine: ſed ſane cum intus eram, pæne exanimatus ſum, & ex dolore & inde cruciatu

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

in capite & in corpore, proſtravi me humi, & convolvi me ſicut ſerpens admotus igni, & repſi uſque ad præcipitium, & per id me dejeci; & poſtea ſublatus ſum ab adſtantibus infra, & delatus in diverſorium, ubi rediit ſanitas mihi. RELIQUI QUINQUE etiam narraverunt mirabilia de ſuis aſcenſibus in Cælum; & comparabant mutationes ſtatuum ſuæ vitæ, cum ſtatu piſcium dum elevantur ab aquis in aerem, & cum ſtatu avium in æthere; & dixerunt, quod poſt duras illas ſortes, non concupiverint amplius cælum, ſed modo conſortem vitam cum ſui ſimilibus ubicunque ſunt; & quod ſciant, quod in Mundo ſpirituum, ubi nos ſumus, omnes prius præparentur, boni ad Cælum, & mali ad Infernum, & quod cum præparati ſunt, videant vias ſibi apertas ad Societates ſui ſimilium, cum quibus in æternum manſuri ſunt, & quod has vias tunc intrent cum jucundo, quia ſunt viæ amoris illorum. Omnes ex prima Convocatione audientes hæc, etiam faſſi ſunt, quod nec illis alia idea de Cælo fuerit, quam ſicut de loco, ubi pleno ore circumflua gaudia in æternum forberent. Poſt hæc Angelus tubæ dixit illis, videtis nunc quod gaudia Cæli & felicitas æterna non ſint loci, ſed quod ſint ſtatus vitæ hominis; ac ſtatus vitæ cæleſtis eſt ex amore & ſapientia; & quia uſus eſt duorum illorum continens, eſt ſtatus vitæ cæleſtis ex conjunctione illorum in uſu: idem eſt, ſi dicatur Charitas, Fides & Bonum Opus, quoniam Charitas eſt Amor, Fides eſt Veritas ex qua Sapientia, & Bonum Opus eſt Uſus: præterea in Mundo noſtro Spirituali ſunt loca ſicut in Mundo naturali, alioquin non forent habitationes & diſtinctæ manſiones, at uſque locus ibi non eſt locus, ſed eſt apparentia loci ſecundum ſtatum amoris & ſapientiæ, ſeu charitatis & fidei. Omnis, qui fit angelus, intus in ſe portat ſuum cælum, quia ſui Cæli amorem; nam homo a creatione eſt minima effigies, imago & typus Cæli magni; forma humana non aliud eſt; quare quiſque venit in ſocietatem Cæli, cujus forma in ſingulari effigie eſt; idcirco cum intrat in illam ſocietatem, intrat in correſpondentem ſibi formam, ita ſicut a ſe in ſe-illam, & ſicut ab illa in illam in ſe, ac trahit vitam ejus ut ſuam, ac ſuam ut ejus; eſt unaquævis ſocietas ſicut Commune, ac Angeli ibi ſunt ſicut partes ſimilares, ex quibus Commune coexiſtit. Ex his nunc ſequitur, quod qui in malis & inde falſis ſunt, in ſe formaverint effigiem Inferni, & hæc cruciatur in Cælo ex influxu & violentia activitatis oppoſiti in oppoſitum; amor enim infernalis eſt oppoſitus amori Cæleſti, & inde jucunda duorum amorum illorum collidunt inter ſe ſicut hoſtes, & necant ſe cum congrediuntur.

11. His peractis audita eſt vox e Cælo ad Angelum tubæ, elige decem ex omnibus convocatis, & introduc illos ad nos; audivimus a Domino, quod præparaturus ſit illos, ne calor & lux, ſeu amor & ſapientia noſtri Cæli, per tres dies inferant illis aliquam noxam; & electi ſunt decem, & ſequuti Angelum; & aſcenderunt per tramitem clivoſum in quendam collem, & ab hoc in Montem, ſuper quo erat illorum Angelorum Cælum, quod prius ad diſtantiam apparuerat illis ſicut Expanſum in nubibus: & aperiebantur pro illis portæ, & poſtquam tranſiverunt tertiam, Angelus introductor cucurrit ad Principem Societatis ſeu Cæli illius, & annuntiavit adventum illorum; & Princeps reſpondit,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

dit, assume aliquos ex satellitio meo, & renuntia illis, quod adventus illorum mihi sit acceptus, & introduc illos in Anticuriam meam, & distribue cuivis suum conclave cum suo cubiculo; & ex aulicis meis desume aliquos, & ex famulis qui ministrent illis, & qui serviant illis ad nutus; & factum est ita. At cum introducti sunt ab Angelo, quæsiverunt num liceat adire & videre Principem; & respondit Angelus, est nunc mane, & non licet ante tempus meridiei; sunt omnes eousque in suis officiis & suis operis; sed invitati estis ad prandium; & tunc ad mensam cum Principe nostro sedebitis: interea introducam vos in illius Palatium, ubi videbitis magnifica & splendida.

12. Cum adducti sunt ad Palatium, primum viderunt illud ab extra, erat amplum, structum ex porphyrite, & substructum ex jaspide, & ante portam sex columnæ altæ ex lapide lazuli, tectum ex laminis auri, fenestræ altæ ex pellucidissimo chrystallo, harum postes etiam ex auro. Post hoc, introducti sunt intus in Palatium, & circumducti a conclavi in conclave, & viderunt ornamenta ineffabilis decoris, sub tectis decoramenta cælaturæ inimitabilis; juxta parietes positas mensas ex argento conflato cum auro, super quibus erant varia utensilia ex lapidibus pretiosis, & ex integris gemmis in formis cælestibus; & plura, quæ non aliquis oculus in terris viderat, & inde nec aliquis sibi fidem inducere potuerat, quod talia in Cælo sint. Cum in stupore ex visis magnificis illis erant, dixit Angelus, ne miremini, hæc quæ videtis, non sunt aliqua manu angelica facta & fabricata, sed sunt condita ab Opifice Universi, & muneri data Principi nostro; quare hic est Ars architectonica in ipsa sua arte, & ex hac sunt omnes hujus artis regulæ in Mundo. Porro dixit Angelus, vos potestis autumare, quod talia fascinent oculos nostros, ac infatuent illos, usque ut credamus illa nostri Cæli gaudia esse; sed quia corda nostra non in illis sunt, sunt modo accessoria gaudiis cordium nostrorum, ideo quantum contemplamur illa ut accessoria, ac ut opificia Dei, tantum contemplamur Divinam Omnipotentiam & Clementiam in illis.

13. Post hæc Angelus dixit illis, nondum est Meridies diei, venite mecum in Principis nostri Hortum, Palatio huic contiguum, & iverunt, ac in introitu dixit, en Hortus magnificus præ hortis in Cælesti hac Societate; at responderunt, quid dicis, non hic est Hortus, videmus modo unam Arborem, ac in ramis & in vertice ejus sicut fructus ex auro, & sicut folia ex argento, & horum oras exornatas smaragdis; & sub illa Arbore infantes cum alumnis illorum. Ad hæc Angelus voce inspirata dixit; hæc Arbor est in medio Horti, & a nobis vocatur Arbor nostri Cæli, & a quibusdam Arbor vitæ. Sed pergite, & appropinquate, & aperientur oculi vestri, & videbitis Hortum; ac fecerunt ita, & aperti sunt oculi, & videbant Arbores uberrimas fructibus saporis, circumligatas vitibus pampineis, quarum vertices cum fructibus nutabant versus Arborem vitæ in medio. Arbores hæ in continua serie consitæ erant, quæ exibat & pergebat in perennes orbes seu gyros sicut perpetuæ helicis, erat perfecta Helix arborea, in qua species post species continue secundum nobilitates fructuum sequebantur: principium circumgyrationis distabat ab Arbore in medio insigni intervallo, ac intervallum coruscabat jubare lucis, ex

quo

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quo arbores gyri ſplendebant ſplendore ſucceſſivo & continuato a primis ad ultimas: primæ arbores erant omnium præſtantiſſimæ, fructibus opimis luxuriantes, vocatæ Paradiſiacæ, nuſquam viſæ quia non datæ nec dabiles in terris Mundi naturalis; poſt has excipiebant arbores olei; poſt has arbores vini; poſt has arbores fragrantiæ; ac ultimo arbores ligni utiles ad fabricas. Hic & ibi in hac Helice arborea ſeu in hoc gyro erant Sedilia formata exadductis & complicatis propaginibus arborum a tergo, ac opimata & exornata fructibus illarum. In perpetuo illo Orbe arboreo erant oſtia, quæ patebant in floreta, & ab his in vireta, diſtincta in areas & toros. Comites Angeli his viſis exclamabant, en Cælum in forma; quocunque vertimus acies oculorum noſtrorum, influit aliquid Cæleſte Paradiſiacum, quod eſt ineffabile. His auditis Angelus gaviſus eſt, & dixit, omnes Horti noſtri Cæli ſunt Formæ repræſentativæ ſeu Typi beatitudinum cæleſtium in ſuis originibus, & quia influxus harum beatitudinum elevavit mentes veſtras, clamaviſtis, en Cælum in forma; at illi, qui non recipiunt illum influxum, ſpectant Paradiſiaca hæc non aliter quam ſylveſtria; & omnes illi recipiunt influxum, qui in amore uſus ſunt; at illum non recipiunt, qui in amore gloriæ ſunt, & non ex uſu. Poſtea expoſuit & docuit, quid ſingula Horti iſtius repræſentabant & ſignificabant.

14. Cum in his erant, venit nuntius a Principe, qui invitavit illos ad comedendum panem ſecum; & ſimul tunc duo ſatellites aulæ apportabant veſtes byſſi, & dixerunt, induite has, quia nemo ad menſam Principis admittitur niſi indutus veſtibus Cæli; & accinxerunt ſe, & comitati ſunt Angelum ſuum, & introducebantur in Hypethrum, ambulatorium Palatii, & exſpectabant Principem; & ibi Angelus inſertabat illos conſortiis cum Magnatibus & Moderatoribus, qui etiam præſtolabantur Principem: & ecce poſt horulam apertæ ſunt fores, & per unam latiorem ab Occidente viderunt Ejus introitum in ordine & pompa proceſſionis: præibant illum Conſiliarii a latere, poſt hos Conſiliarii a cameris, & poſt hos Primarii ex aula: in horum medio fuit Princeps, & poſt illum aulici variæ diſtinctionis, & ultimo ſatellites; omnes connumerati ad centum & viginti. Angelus ſtans ante decem novos advenas, ex veſtitu tunc apparentes ut inquilini; acceſſit cum illis ad Principem, & reverenter adduxit illos; & Princeps in procedendo non moratus, dixit illis, venite mecum ad panem, & ſequuti ſunt in Triclinium, & viderunt Menſam magnifice apparatam, in medio ejus excelſam Pyramidem ex auro cum centum ſcutellis in triplici ordine ſuper formis ſuis, ſuper quibus erant panes ſacharini, & muſta vinorum concreta, cum aliis lautitiis ex pane & vino confectis; ac per mediam Pyramidem ſcaturivit ſicut fons ſaliens cum vino nectareo, cujus vena ex ſummitate Pyramidis diſperſit ſe, & cyathos implevit. Ad latera hujus excelſæ Pyramidis erant variæ formæ cæleſtes ex auro, ſuper quibus erant patinæ & patellæ cibis omnis generis refertæ: formæ cæleſtes, ſuper quibus patinæ & patellæ, erant formæ artis ex ſaplentia, quæ in Mundo non aliqua arte exarari, nec voce deſcribi poſſunt: patinæ & patellæ erant ex argento, circumcælatæ ſimilibus formis in plano cum ſuſtentaculis ſuis; cyathi erant ex gemmis pellucentibus: talis erat apparatus Menſæ.

15. Amic-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

15. Amictus autem Principis & ejus Miniſtrorum erat hic : Princeps indutus erat Talari coloris purpurei, inſignito ſtellis acupictis coloris argentei; ſub talari cinctus erat tunica ex ſerico lucente coloris hyacinthini; hæc erat circa pectus aperta, ubi anterior pars cujuſdam zonæ cum Inſigni ſuæ Societatis viſa eſt; Inſigne erat Aquila ſuper pullis in vertice arboris cubans; hoc erat ex fulgente auro circumcincto adamantibus. Conſiliarii a latere erant non diſſimiliter amicti, ſed abſque illo Inſigni, loco ejus erant ſculpti ſapphiri e collo ex aureo torque pendentes. Aulici erant in togis coloris badii, quibus intertexti erant flores circum aquilinos pullos; tunicæ ſub illis ex ſerico coloris opalini; ſimiliter femoralia & tibialia. Talis erat Veſtitus illorum.

16. Circumſtabant menſam Conſiliarii a latere, & Conſiliarii a cameris, & Moderatores, & ex juſſu Principis complicabant manus, & ſimul ſuſurrabant laudem votivam ad Dominum, & poſt hanc ex nutu Principis ſe ſuper toris ad menſam repoſuerunt; & dixit Princeps ad decem advenas, diſcumbite etiam vos mecum, ecce ibi ſedes veſtræ; & diſcubuerunt; & aulici prius a Principe miſſi ad miniſtrandum illis, adſtabant illis a tergo; & tunc dixit illis Princeps, ſumite quiſque patellam ex orbibus ſuis, & poſtea quiſque ſcutellam ex Pyramide; & deſumſerunt, & ecce illico novæ patellæ & ſcutellæ loco illarum ſuperimpoſitæ apparebant; ac cyathi illorum ex fonte ſaliente e magna Pyramide vino implebantur; & comedebant & bibebant. Poſt mediam ſatietatem alloquebatur Princeps decem invitatos, & dixit, audivi quod in terra, quæ ſub hoc Cælo eſt, convocati fueritis ad aperiendum cogitationes veſtras de Gaudiis cæli & inde Felicitate æterna, & quod protuleritis illas diverſimode, quiſque ſecundum jucunda ſenſuum corporis ſui; ſed quid jucunda ſenſuum corporis abſque jucundis animæ, eſt anima quæ jucundat illa; jucunda animæ in ſe ſunt beatitudines imperceptibiles, ſed fiunt plus & plus perceptibiles, ſicut deſcendunt in cogitationes mentis, & ab his in ſenſationes corporis; in cogitationibus mentis percipiuntur ſicut fauſtitates, in ſenſationibus corporis ſicut jucunditates, & in ipſo corpore ſicut voluptates; ex his & illis ſimul eſt Felicitas æterna; at ex ſolis poſterioribus illa Felicitas non eſt æterna, ſed temporaria, quæ finitur & tranſit, & quandoque fit infelicitas. Vidiſtis nunc quod omnia gaudia veſtra etiam ſint gaudia cæli, & excellentiora quam uſquam cogitare potuiſtis, ſed uſque hæc non interius afficiunt animos noſtros. Sunt tria, quæ ut unum influunt a Domino in animas noſtras; hæc tria ut unum, ſeu hoc trinum, ſunt amor, ſapienta, & uſus, at amor & ſapientia non exiſtunt niſi idealiter, quia ſolum in affectione & cogitatione mentis, ſed in uſu realiter, quia ſimul in actu & opere corporis; & ubi realiter exiſtunt, ibi etiam ſubſiſtunt; & quia amor & ſapientia exiſtunt & ſubſiſtunt in uſu, eſt uſus qui nos afficit, ac uſus eſt fideliter, ſincere & ſedule obire ſuæ functionis opera; amor uſus, & inde ſtudium in uſu, continet mentem ne diffluat, & ne circumvagetur, & hauriat omnes cupiditates, quæ e corpore & e mundo per ſenſus cum illecebris influunt, ex quibus vera Religionis & vera Moralitatis cum ſuis bonis diſſipantur in omnes ventos; at ſtudium mentis in uſu continet & colligat illa, & diſponit mentem in formam re-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

receptibilem ſapientiæ ex veris illis; & tunc a lateribus exterminat & falſitatum & vanitatum ludibria & ludicra. Sed plura de his audietis ex ſapientibus noſtræ Societatis, quos poſt meridiem hanc mittam ad vos. His dictis ſurrexit Princeps, & una cum illo convivæ, ac pacem dixit, & mandavit Angelo illorum ductori, ut reduceret illos in ſua conclavia, & illis omnes honores civilitatis exhiberet; & quoque ut vocaret viros urbanitatis & affabilitatis, qui illos ſermone de variis gaudiis hujus Societatis oblectarent.

17. Cum redierunt, factum eſt ita, & vocati ex urbe, qui ſermone de variis gaudiis Societatis oblectarent illos, venerunt, & hi poſt ſalutationes ambulando loquebantur elegantias cum illis; ſed Angelus ductor illorum dixit, quod decem hi viri invitati ſint in hoc cælum, ut videant Gaudia ejus, & inde novam ideam de Felicitate æterna recipiant; commemorate ergo aliqua de gaudiis ejus, quæ afficiunt ſenſus corporis; poſtea venturi ſunt Sapientes, qui memorabunt aliqua, quæ illa gaudia reddunt fauſta & felicia; his auditis vocati ex urbe commemorabant hæc. Sunt hic dies feſtivitatis indicti a Principe, ut animi relaxentur a defatigatione, quam cupiditas æmulationis aliquibus induxerat; his diebus ſunt Harmoniæ muſicæ & Cantus in foris, & extra urbem Ludi & Spectacula; in Foris tunc ſunt elevatæ Orcheſtræ circumductæ cancellis conſertis ex vitibus, e quibus pendent botri, intra quos in tribus elevationibus ſedent Muſici cum inſtrumentis chordæ, & cum inſtrumentis ſoni, vocis altæ & vocis humilis, ac vocis ſtrenuæ & vocis blandæ, & ad latera ſunt Cantores & Cantrices, & cum amæniſſimis jubilis & cantibus, mixtis & ſolis, per intervalla quoad ſpecies variatis, cives oblectant; hæc ibi diebus illis feſtivitatis a mane ad meridiem, & poſt hanc ad veſperam, perſiſtunt. 2. Præterea unoquovis mane e domibus circum Fora audiuntur ſuaviſſimi Cantus virginum & puellarum, ex quibus tota urbs perſonat; eſt una affectio amoris ſpiritualis, quæ quovis mane cantatur, hoc eſt, per modificationes vocis canoræ ſeu modulationes ſonatur, & affectio illa in cantu percipitur ſicut ipſa foret; influit in audientium animas, & excitat illas ad correſpondentiam; talis eſt cantus cæleſtis; dicunt cantrices, quod ſonus cantus illarum ſe ſicut inſpiret & animet ex interiori, & jucunde exaltet, ſecundum receptionem ab audientibus: hoc finito, clauduntur feneſtræ domuum Fori, & ſimul domuum platearum, & quoque januæ, & tunc ſilet tota urbs, nec ullibi auditur clamor, nec apparent vagabundi, omnes tunc accincti obeunt munia ſuorum officiorum. 3. At tempore meridiei aperiuntur januæ, & poſt meridiem etiam alicubi feneſtræ, & ſpectantur ludi puerorum & puellarum in plateis, moderantibus illos alumnis & magiſtris illorum, ſedentibus in porticibus domuum. 4. Ad latera urbis in ejus extremis, ſunt varii ludi puerorum & adoleſcentum; ſunt ludi curſorii, ſunt ludi cum pilis; ſunt ludi cum pilaminibus repercuſſis, rachets, vocatis; ſunt certamina palæſtrica inter pueros, quis impigrior & quis pigrior loquendo, agendo & percipiendo; & pro impigrioribus aliqua folia laurus in præmium; præter plura alia, quæ ſunt excitatoria habilitatum in pueris latentium. 5. Inſuper extra urbem ſunt Spectacula comædorum ſuper theatris, repræſentantium varias vitæ moralis honeſtates & virtutes, inter quos etiam ſunt hiſtrio-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

hiſtriones propter relationes; & quæſivit unus ex decem, quid propter relationes, & reſponderunt, non poteſt aliqua virtus cum ejus honeſtis & decoris ſiſti ad vivum, niſi per relativa ab illorum maximis ad minima, hiſtriones repræſentant minima illorum uſque dum fiunt nulla; ſed lege ſancitum eſt, ne aliquid oppoſiti, quod vocatur inhoneſtum & indecorum, niſi figurate & ſicut e longinquo exhibeant: quod ita ſancitum ſit, eſt cauſa, quia non aliquod honeſtum & bonum alicujus virtutis per ſucceſſivas progreſſiones tranſit ad inhoneſtum & malum, ſed ad minima ejus uſque dum perit, & cum perit inchoat oppoſitum; quare Cælum, ubi omnia honeſta & bona ſunt, nihil commune habet cum inferno, ubi omnia inhoneſta & mala ſunt.

18. Inter loquendum famulus accurrit & nuntiavit, quod octo Sapientes ex juſſu Principis adſint, & velint intrare, quo audito Angelus exivit, & excepit illos, & introduxit; & mox Sapientes poſt conſociationis ſolennia & decora, primum loquebantur cum illis de ſapientiæ initiis & incrementis, quibus immiſcuerunt varia de ejus ſucceſſu, & quod ſapientia apud angelos nuſquam finem habeat & deſinat, ſed quod creſcat & augeatur in æternum. His auditis Angelus cohortis dixit illis, Princeps noſter ad menſam loquutus eſt cum illis de ſapientiæ ſede, quod ſit in uſu, loquamini, ſi placet, cum illis etiam de eo: & dixerunt, homo primum creatus, imbutus eſt ſapientia & ejus amore, non propter ſe, ſed propter cummunicationem ejus cum aliis a ſe; inde ſapientiæ ſapientum inſcriptum eſt, ut non quiſquam ſibi ſoli ſapiat & vivat niſi ſimul aliis; inde Societas, quæ alioquin non foret; vivere aliis eſt uſus facere; uſus ſunt vincula ejus, quæ totidem ſunt quot uſus boni, ac uſus ſunt numero infiniti; ſunt uſus ſpirituales qui ſunt amoris in Deum, & amoris erga proximum; ſunt uſus morales & civiles, qui ſunt amoris ſocietatis & civitatis in qua homo eſt, ac ſociorum & civium cum quibus eſt; ſunt uſus naturales, qui ſunt amoris mundi & ejus neceſſitatum; & ſunt uſus corporei, qui ſunt amoris conſervationis ſui propter ſuperiores uſus. Omnes hi uſus inſcripti ſunt homini, & ſequuntur in ordine, unus poſt alterum, & cum ſimul ſunt, unus eſt in altero: illi qui in primis uſibus ſunt, qui ſunt ſpirituales, etiam in ſequentibus ſunt, & hi ſunt ſapientes; illi autem qui non in primis, & uſque in ſecundis & inde ſequentibus ſunt, non ita ſapientes ſunt, ſed ſolum ex moralitate & civilitate externa apparent ſicut ſint; illi qui non in primis & ſecundis ſunt, ſed in tertiis & quartis, nihil minus quam ſapientes ſunt, nam ſunt ſatanæ, amant enim ſolum mundum, & ſe ex mundo; at illi qui modo in quartis ſunt, omnium minime ſapientes ſunt, ſunt enim diaboli, quia ſibi ſolis vivunt, & ſi aliis, eſt unice propter ſe. Præterea cuivis amori eſt ſuum jucundum, vivit enim amor per hoc, ac jucundum amoris uſuum eſt jucundum cæleſte, quod ſequentia jucunda ordine intrat, & ſecundum ordinem ſucceſſionis exaltat illa, ac æternat illa: poſt hæc enumeraverunt Delitias cæleſtes procedentes ex amore uſus, & dixerunt quod ſint myriades myriadum, & quod in illas intrent qui in Cælum: & porro de amore uſus per ſermones ſapientiæ protaxerunt diem cum illis uſque ad veſperam.

19. Sed circa veſperam venit curſor amictus linteo ad decem advenas co-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

mites angeli, ac invitavit illos ad Nuptias ſequente die celebrandas; & advenæ valde lætati ſunt, quod etiam viſuri ſint nuptias in Cælo. Poſt hoc, ducti ſunt ad quendam Conſiliarium a latere, & cænaverunt cum illo, & poſt cænam redierunt, & ſeceſſerunt ab invicem, quiſque in ſuum cubiculum, & dormiverunt uſque ad mane; & tunc evigilati audiebant Cantum virginum & puellatum e domibus circum Forum, de quo ſupra; canebatur tunc affectio amoris conjugialis; ex cujus ſuavitate penitus affecti & perciti, percipiebant beatam amænitatem inſitam gaudiis ſuis, quæ elevabat illa, & innovabat illa. Cum tempus erat, dixit Angelus, accingite vos, & induite veſtes Cæli, quas Princeps noſter ad vos miſerat; ac induerunt, & ecce veſtes ſplendebant ſicut ex luce flammea; & quæſiverunt Angelum, unde hoc, reſpondit, quia ad nuptias ituri eſtis, apud nos tunc ſplendent veſtes, & fiunt nuptiales.

20. Poſt hæc duxit Angelus illos ad Domum nuptiarum, & janitor aperuit fores; & mox intra limen recepti & ſalutati ab angelo miſſo a Sponſo, ac introducti ſunt, & adducti ad ſedes pro illis deſignatas; & mox invitati in Antithalamum, ubi viderunt in medio Menſam, ſuper qua poſitum erat magnificum Candelabrum inſtructum ſeptem calamis & ſchyphis ex auro; & ad parietes pendebant Lychnaria ex argento; ex quibus accenſis apparuit athmoſphæra ſicut aurea: & viderunt ad latera Candelabri binas Menſas, ſuper quibus in triplici ordine repoſiti erant Panes; & in quatuor angulis Menſas, ſuper quibus erant Cyathi chryſtallini. Dum illa luſtrabant, ecce aperiebatur janua e conclavi juxta thalamum, & viderunt ſex Virgines exeuntes, & poſt illas Sponſum & Sponſam, tenentes ſe manibus, & ducentes ſe ad Solium, quod e regione Candelabri poſitum erat, ſuper quo ſe repoſuerunt, Sponſus ad ſiniſtram, & Sponſa ad dextram ejus, & ſex virgines conſtiterunt ad latus ſolii juxta Sponſam. Sponſus indutus erat Pallio ex purpura lucente, & Tunica ex byſſo ſplendente, cum Ephodo, ſuper quo erat bractea aurea adamantibus circumobſita; & bracteæ inſculptus erat Pullus aquilæ, inſigne nuptiale hujus ſocietatis cæli; & Sponſi caput tegebat cidaris: Sponſa autem amicta erat chlamyde coccinea, & ſub illa toga acupicta, continua a collo ad pedes, & ſub pectore zona aurea, & ſuper capite corona ex auro cum inſitis rubinis. Cum ita conſederunt, convertit ſe Sponſus ad Sponſam, ac impoſuit digito ejus annulum aureum, & deprompſit armillas & collarium ex unionibus, & alligabat armillas ſuper poplites manuum ejus, & collarium circum collum ejus, & dixit, accipe hæc pignora, & dum illa accepit, oſculatus eſt illam, & dixit, nunc mea es, & vocavit illam ſuam uxorem. Hoc facto clamaverunt invitati, ſit Benedictio; hoc clamavit quiſque per ſe, & dein omnes ſimul; unus a Principe miſſus vice ejus etiam acclamavit; & eo momento implebatur Antithalamus ille fumo aromatico, quod erat ſignum benedictionis e cælo: & tunc miniſtri ex duabus menſis juxta Candelabrum ſumſerunt Panes, & ex menſis in angulis Cyathos nunc vino impletos, & dederunt cuivis invitato ſuum panem & ſuum cyathum, ac ederunt & biberunt. Poſt hæc ſurrexerunt Maritus & & ejus Uxor, ſequentibus ſex virginibus cum argenteis nunc accenſis lampadibus in manibus uſque ad limen; ac Conjuges intraverunt Thalamum, & clauſa eſt janua.

21.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

21. Poſtea loquutus eſt Angelus ductor cum invitatis de decem comitibus ſuis, quod ex mandato introduxerit illos, & monſtaverit illis magnifica Palatii Principis, & mirifica ibi, & quod epulati ſint ad menſam cum illo; & quod poſtea loquuti ſint cum Sapientibus noſtris; ac petiit, ut liceat illis etiam vobiſcum ſociare aliquem ſermonem; & acceſſerunt, & colloquuti ſunt; & unus ſapiens ex viris nuptiarum dixit, intelligitis quid ſignificant illa quæ vidiſtis, dixerunt quod parum; & tunc quæſiverunt illum, cur Sponſus nunc Maritus in tali veſtitu fuit; reſpondit, quod Sponſus nunc Maritus repræſentaverit Dominum, ac Sponſa nunc Uxor repræſentaverit Eccleſiam, quia Nuptiæ in Cælo repræſentant Conjugium Domini cum Eccleſia; inde eſt quod ſuper Illius capite eſſet Cidaris, & ille indutus pallio, tunica, & ephodo, ſicut Aharon; & quod ſuper Sponſæ nunc Uxoris capite eſſet Corona, & illa induta Chlamyde ſicut Regina; ſed cras erunt aliter amicti, quia Repræſentatio hæc modo perſtat hodie. Quæſiverunt iterum, quia Ille repræſentavit Dominum, & Illa Eccleſiam, cur Illa ad dextram Ejus ſedit; reſpondit ſapiens, quia duo ſunt, quæ faciunt Conjugium Domini & Eccleſiæ, Amor & Sapientia, ac Dominus eſt Amor, & Eccleſia eſt Sapientia, & Sapientia ad dextram amoris eſt, ſapit enim homo Eccleſiæ ſicut a ſe, & ſicut ſapit, recipit amorem a Domino; dextra etiam ſignificat potentiam, & potentia amori eſt per ſapientiam: ſed ut dictum eſt, poſt nuptias mutatur repræſentatio, nam tunc Maritus repræſentat Sapientiam, & uxor ſapientiæ ejus Amorem, verum hic Amor non eſt amor prior, ſed eſt amor ſecundarius, qui eſt a Domino uxori per ſapientiam mariti; amor Domini, qui eſt amor prior, eſt amor ſapiendi apud maritum, quare poſt nuptias, ambo ſimul, maritus & ejus uxor, repræſentant Eccleſiam. Quæſiverunt denuo, cur non vos Viri ſtetiſtis ad latus Sponſi nunc Mariti, ſicut ſex Virgines ſteterunt ad latus Sponſæ nunc Uxoris; reſpondit ſapiens, cauſa eſt, quia nos hodie numeramur inter virgines, ac numerus ſex ſignificat omnes & completum; at dixerunt, quid hoc, reſpondit, Virgines ſignificant Eccleſiam, & Eccleſia eſt ex utroque ſexu, quare etiam nos quoad Eccleſiam ſumus Virgines; quod ita ſit, conſtat ex his in Apocalypſi „ *Hi ſunt, qui cum mulieribus non inquinati ſunt*, VIRGINES *enim ſunt, & ſequuntur Agnum quocunque vadit* " Cap. XIV: 4. Et quia Virgines ſignificant Eccleſiam, ideo Dominus *aſſimilavit illam decem* VIRGINIBUS *invitatis ad nuptias*, Matth. Cap. XXV: 1 ſeq. & quia per Iſraelem, Zionem & Hieroſolymam, ſignificatur Eccleſia, ideo toties in Verbo dicitur VIRGO ET FILIA ISRAELIS, ZIONIS ET HIEROSOLYMÆ: Dominus etiam deſcribit Conjugium ſuum cum Eccleſia his verbis apud Davidem „ REGINA AD DEXTRAM TUAM *in auro opimo ophiris, de implexis auri veſtis ejus, in* ACUPICTIS *adducetur Regi*, VIRGINES POST ILLAM *amicæ ejus venient in palatium Regis* " Pſalm XLV: 10 ad 16. Poſtea dixerunt, numne conveniens eſt, ut aliquis Sacerdos adſit & miniſtret in his, reſpondit ſapiens, hoc in terris eſt conveniens, non autem in cælis, propter repræſentationem Ipſius Domini & Eccleſiæ; hoc in terris non ſciunt; at uſque apud nos adminiſtrat Sacerdos Deſponſationes, & Conſenſum audit, recipit,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

pit, confirmat & conſacrat, Conſenſus eſt eſſentiale conjugii, & reliqua, quæ ſequuntur, ſunt ejus formalia.

22. Poſt hæc Angelus ductor acceſſit ad ſex Virgines, & quoque narravit illis de comitibus ſuis, & petiit, ut dignarentur illos ſuo conſortio; & acceſſerunt, ſed cum prope erant, ſubito receſſerunt, & ingreſſæ ſunt gynæceum, ubi etiam virgines amicæ illarum erant: hoc viſo, Angelus ductor ſequutus eſt illas, & quæſivit, cur abſque loquendo cum illis tam ſubito receſſerint; & reſponderunt; non potuimus appropinquare, & dixit cur hoc, & reſponderunt, non ſcimus, ſed percepimus aliquid quod repulit & retroduxit nos, ignoſcant: & Angelus rediit ad ſuos comites, & dixit reſponſum, & addidit, auguror quod vobis non ſit amor ſexus caſtus; in Cælo amamus virgines ex illarum pulchritudine & elegantia morum, & impenſe amamus illas, ſed caſte; ad hoc riſerunt ejus comites, & dixerunt, recte auguraris, quis potis eſt videre tales pulchritudines prope, & non aliquid cupere.

23. Poſt hoc feſtivum Sodalitum omnes invitati ad nuptias abiverunt, & quoque decem illi Viri cum ſuo Angelo, erat ſera Veſpera, & cubitum ibant. In diluculo audiverunt Proclamationem, Hodie Sabbathum, & ſurrexerunt, & interrogaverunt Angelum, quid illud, reſpondit, quod ſit ad Cultum Dei, qui ſtatis temporibus redit, & a Sacerdotibus proclamatur; peragitur ille in Templis noſtris, & perſtat circiter binas horas; quate, ſi lubet, ite mecum, & introducam; & accinxerunt ſe, & comitati ſunt Angelum, & intraverunt: & ecce Templum erat amplum, capax circiter trium millium, ſemirotundum, ſcamna ſeu ſedilia continua ſecundum figuram Templi in rotundum circumducta, ac poſteriora elevatiora prioribus. Pulpitum ante illa paulo retractum a centro; janua poſt pulpitum a ſiniſtro. Intraverunt decem Viri advenæ cum Angelo ductore ſuo, & Angelus addixit illis loca ubi ſederent, dicens illis, quiſque qui intrat in Templum, ſcit ſuum locum, hoc ſcit ex inſito, nec poteſt ſedere alibi; ſi alibi, nihil audit & nihil percipit, & quoque turbat ordinem, a quo turbato Sacerdos non inſpiratur.

24. Poſtquam congregati ſunt, aſcendit Sacerdos pulpitum, & concionabatur ſermonem plenum ſpiritu ſapientiæ: Concio erat de ſanctitate Scripturæ ſacræ, & de conjunctione Domini cum utroque Mundo, Spirituali & Naturali, per illam; in illuſtratione, in qua erat, plene convicit, quod Sanctus ille Liber dictatus ſit a Jehovah Domino, & quod inde Ipſe ſit in illo, adeo ut Ipſe ſit Sapientia ibi; ſed quod Sapientia, quæ eſt Ipſe inibi, ſub ſenſu literæ jaceat recondita, & non aperiatur niſi illis, qui in veris doctrinæ, & ſimul in bonis vitæ ſunt, & ſic in Domino & Dominus in illis: Concioni ſubjunxit votivam orationem, & deſcendit. Exeuntibus auditoribus Angelus rogavit Sacerdotem, ut aliqua verba pacis cum decem ſuis comitibus loqueretur; & acceſſit ad illos, & colloquebantur per ſemiſſem horæ, & loquebatur de Divina Trinitate, quod illa in Jeſu Chriſto ſit, in Quo Plenitudo omnis Divinitatis corporaliter habitat, ſecundum edictum Apoſtoli Pauli; & poſtea de Unione Charitatis & Fidei, ſed dixit, de Unione Charitatis & Veritatis, quia Fides eſt Veritas.

25.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

25. Poſt gratiarum dictionem, abiverunt domum; & ibi dixit illis Angelus, eſt hodie Tertius dies ab aſcenſu veſtro in hujus Cæli Societatem, & in tres dies præparati eſtis a Domino ad manendum hic, quare tempus eſt ut ſeparemur: exuite itaque veſtes miſſas a Principe, ac induite veſtras; & cum in his erant, inſpirabantur deſiderio ſecedendi, & ſeceſſerunt, & deſcenderunt, Angelo comitante illos uſque ad locum conventus; & ibi Domino gratias egerunt, quod dignatus ſit illos beare ſcientia & inde intelligentia de Gaudiis Cæleſtibus & de Felicitate æterna.

26. Iterum in veritate aſſevero, quod hæc, ſicut memorata ſunt, facta & dicta ſint, priora in Mundo Spirituum, qui medius eſt inter Cælum & Infernum, & ſequentia hæc in Societate Cæli, e qua fuit Angelus tubæ & ductor. Quis in Chriſtiano Orbe aliquid ſciviſſet de Cælo, ac de Gaudiis & de Felicitate ibi, quorum ſcientia eſt quoque ſcientia ſalutis, niſi placuerit Domino aperire alicui viſum ſpiritus ejus, ac monſtrare & docere. Quod ſimilia exiſtant in Mundo ſpirituali, patet manifeſte ex viſis & auditis Apoſtolo Johanni, quæ deſcripta ſunt in Apocalypſi, ut quod viderit Filium hominis in medio ſeptem Candelabrorum, Tabernaculum, Templum, Arcam, Altare in Cælo; Librum obſignatum ſeptem ſigillis, illum apertum, & inde exeuntes Equos; quatuor Animalia circa Thronum; duodecim millia electos ex unaquavis Tribu; Locuſtas aſcendentes ex abyſſo; Draconem & ejus pugnam cum Michaele; Mulierem parientem filium maſculum, ac fugientem in deſertum propter Draconem; duas Beſtias unam aſcendentem ex mari, alteram e terra; Mulierem ſedentem ſuper Beſtia Coccinea; Draconem ejectum in ſtagnum ignis & ſulphuris; Equum album, & Cænam Magnam; Cælum novum & Terram novam, ac Sanctam Hieroſolymam deſcendentem, diſcriptam quoad Portas, Murum & hujus Fundamenta; tum Fluvium aquæ vitæ, & Arbores vitæ facientes fructus quovis menſe; præter plura, quæ omnia viſa ſunt Johanni, ac viſa dum quoad ſpiritum fuit in Mundo ſpirituali & in Cælo. Præter quæ viſa ſunt Apoſtolis poſt reſurrectionem Domini; & quæ deinde Petro, Act. Apoſt. XI: tum quæ viſa & audita Paulo. Præterea quæ Prophetis, ut EZECHIELI, quod viderit quatuor Animalia quæ Cherubi, Cap. I: & Cap. X: Quod Novum Templum, & Novam Terram, & Angelum metientem illa, Cap. XL ad XLVIII: Quod abductus Hieroſolymam, & viderit ibi abominationes; & quoque in Chaldæam, in Captivitatem, Cap. VIII: & Cap. XI: Simile factum eſt cum SACHARIA, quod viderit Virum equitantem inter myrtos, Cap. I: 8. ſeq. Quod viderit quatuor Cornua, & dein Virum, in cujus manu funiculus menſuræ, Cap. II: 1. ſeq. Quod viderit Candelabrum, & duas Oleas, Cap. IV: 1. ſeqq. Quod viderit Volumen volans, & Epham, Cap. V: 1. 6. Quod viderit quatuor Currus exeuntes inter duos montes, & Equos, Cap. VI: 1. ſeq. Pariter cum DANIELE, quod viderit quatuor Beſtias aſcendentes e mari, Cap. VII: 1. ſeqq. Tum pugnas Arietis & Hirci, Cap. VIII: 1. ſeqq. Quod viderit Angelum Gabrielem, & quod multa loquutus ſit cum illo, Cap. IX: Quod puer Eliſæi viderit Currus & Equos igneos circum Eliſæum, & quod illos vide-

„ rit „

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

II. Reguem VI. 17.

„ rit, eum aperti ſunt ejus oculi. Ex his & pluribus aliis in Verbo, conſtat, „ quod illa quæ in Mundo Spirituali exiſtunt, apparuerint multis ante & poſt „ Domini adventum: quid mirum, quod etiam nunc inchoante Eccleſia, ſeu „ deſcendente Nova Hieroſolyma a Domino e Cælo."

DE CONJUGIIS IN CÆLO.

27. Quod Conjugia in Cælis ſint, non poteſt intrare fidem illorum, qui credunt quod Homo ſit Anima ſeu Spiritus poſt mortem, & de anima & ſpiritu fovent ideam ſicut de tenui æthere ſeu pneumate; tum qui credunt, quod homo non victurus ſit homo, niſi poſt diem ultimi judicii; in genere, qui nihil ſciunt de Spirituali Mundo, in quo ſunt Angeli & Spiritus, ita ubi ſunt Cæli & Inferni: & quia ille Mundus hactenus ignotus fuit, & prorſus non ſcitum eſt, quod Angeli Cæli ſint in perfecta forma Homines, pariter Spiritus Inferni, ſed in imperfecta, ideo non revelari potuit aliquid de Conjugiis ibi; dicturi enim eſſent, quomodo poteſt anima cum anima, ſeu pneuma cum pneumate conjungi, ſicut conjux cum conjuge in terris, præter plura; quæ momento ut dicta ſunt, tollerent & diſſiparent fidem de Conjugiis ibi: at nunc, quia revelata ſunt plura de illo Mundo, & quoque deſcriptus qualis eſt, quod factum eſt in Opere DE CÆLO ET INFERMO, & quoque in APOCALYPSI REVELATA, poſſunt Conjugia ibi ſiſti confirmata, etiam coram ratione, per hæc. I: *Quod Homo vivat Homo poſt mortem.* II: *Quod tunc Maſculus ſit Maſculus, & quod Fœmina ſit Fœmina.* III: *Quod ſuus Amor apud unumquemuis poſt mortem maneat.* IV: *Quod principaliter Amor ſexus, & apud illos qui in Cælum veniunt, qui ſunt qui ſpirituales in terris fiunt, Amor conjugialis.* V: *Hæc plene confirmata per Autopſiam.* VI: *Conſequenter quod Conjugia ſint in Cælis.* VII: *Quod Spirituales Nuptiæ, intelligantur per Domini verba, quod poſt reſurrectionem non dentur nuptui.* Sequitur nunc horum explicatio in ſuo ordine.

28. I: QUOD HOMO VIVAT HOMO POST MORTEM. Quod homo vivat homo poſt mortem, hactenus in Mundo neſcitum eſt, ex cauſis, de quibus mox ſupra; & quod mirabile eſt, etiam in Chriſtiano Orbe, ubi eſt Verbum, & inde illuſtratio de Vita æterna, & ubi Ipſe Dominus docet, quod *Omnes mortui reſurgant, & quod Deus non ſit mortuorum ſed viventium Deus*, Matth. XXII: 30. 31. Luc. XX: 37. 38. Ac inſuper homo quoad mentis ſuæ affectiones & cogitationes eſt in medio angelorum & ſpirituum, ac illis ita conſociatus, ut non poſſit divelli ab illis niſi moriatur. Et adhuc mirabilius eſt, quod hoc neſciatur, cum tamen omnis homo, qui a prima Creatione obierat, poſt obitum ad ſuos venerat ac venit, ſeu ut in Verbo dicitur, collectus eſt & colligitur: & præterea homini eſt communis perceptio, quæ eadem eſt cum influxu Cæli in interiora mentis ejus, ex quo intus in ſe percipit vera, & ſicut videt illa, & imprimis hoc verum, quod vivat homo poſt mortem, felix ſi bene vixit, & infelix ſi male; quis enim hoc non cogitat, dum parum elevat mentem a corpore, & a cogitatione proxima ejus ſenſibus, quod fit dum interius in Cultu Divino

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

vino eſt, & dum jacet in lecto moribundus & exſpectat extremum; ſimiliter dum audit de defunctis, & de illorum ſorte; narravi millia de illis, ut in quali ſorte eſſent quorundam fratres, conjuges, & amici; & quoque ſcripſi de ſorte Anglorum, Hollandorum, Pontificiorum, Judæorum, Gentium, & quoque de ſorte Lutheri, Calvini & Melanchtonis; & adhuc nuſquam audivi aliquem dicentem; quomodo poteſt talis ſors illis eſſe, cum tamen nondum e ſepulchris ſuis reſurrexerunt, nondum enim eſt Ultimum Judicium peractum, ſuntne illi interea animæ quæ ſunt pneumata, & in quodam pu ſeu ubi; talia adhuc a nemine audivi dicta; ex quo potui concludere, quod unuſquiſque in ſe percipiat, quod vivat homo poſt mortem. Quis vir qui amavit conjugem, ac ſuos infantes & liberos, dum moriuntur aut mortui ſunt, non ſecum dicat, ſi in cogitatione elevata ſupra ſenſualia corporis eſt, quod ſint in manu Dei, quodque illos poſt ſuam mortem iterum viſurus ſit, ac vitam amoris & gaudii cum illis iterum conjuncturus.

29. Quis non ex ratione videre poteſt, ſi vult videre, quod homo poſt mortem non ſit Pneuma, de quo non alia idea eſt, quam ſicut de halitu venti, aut de aere & æthere, & quod illud aut in illo ſit anima hominis, quæ deſiderat & exſpectat conjunctionem cum ſuo corpore, ut poſſit frui ſenſibus, & horum oblectamentis, ſicut prius in Mundo: quis non poteſt videre, quod ſi ita foret cum homine poſt mortem, ſtatus ejus vilior foret, quam ſtatus piſcium, avium & animalium terræ, quorum animæ non vivunt, & inde non in tali anxietate ex deſiderio & exſpectatione ſunt. Si homo poſt mortem foret tale Pneuma, & ſic halitus venti, tunc vel volitaret in univerſo, vel ſecundum quorundam traditiones reſervaretur in quodam pu, aut cum Patribus in limbo, uſque ad ultimum Judicium; quis inde non ex ratione concludere poteſt, quod illi qui vixerunt a prima creatione, e qua cenſentur ſex millia annorum, adhuc in ſimili ſtatu anxio eſſent, & progreſſive in anxiori, quia omnis expectatio ex deſiderio anxietatem facit, & a tempore ad tempus adauget illam; proinde quod illi adhuc vel volitarent in univerſo, vel incluſi tenerentur in pu, & ſic in extrema miſeria; ſimiliter Adamus & ejus Uxor; ſimiliter Abraham, Iſac & Jacob; & ſimiliter omnes reliqui ab illo tempore. Et his ſequitur, quod nihil lamentabilius foret, quam naſci homo. Sed contrarium proviſum eſt a Domino, qui eſt Jehovah ab æterno, & Creator univerſi, quod ſtatus hominis, qui ſe conjungit cum Ipſo per vitam ſecundum præcepta Ipſius, beatior & felicior ſit poſt mortem, quam ante illam in Mundo, & quod beatior & felicior ſit ex eo, quod homo tunc ſpiritualis ſit, ac ſpiritualis homo ſentit & percipit jucundum ſpirituale, quod ſupereminens eſt præ jucundo naturali, quia millies excedit illud.

30. Quod Angeli & Spiritus ſint homines, conſtare poteſt ex illis viſis Abrahamo, Guideoni, Danieli, & Prophetis, imprimis Johanni cum ſcripſit Apocalypſin, & quoque Mulieribus in Sepulchro Domini, imo Ipſe Dominus poſt reſurrectionem Diſcipulis. Quod viſi ſint, fuit cauſa, quia tunc aperti ſunt oculi ſpiritus illorum; & cum hi aperiuntur, apparent Angeli in ſua forma,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quæ eſt humana; at cum illi oculi clauſi ſunt, hoc eſt, obvelati viſu oculorum, qui omnia ſua trahunt ex materiali Mundo, tunc non apparent.

31. At ſciendum eſt, quod homo poſt mortem, non ſit homo naturalis, ſed homo ſpiritualis, & uſque quod ſibi prorſus ſimilis appareat, ac ita ſimilis, ut non aliter ſciat, quam quod adhuc in Mundo naturali ſit, ſimili enim corpore eſt, ſimili facie, ſimili loquela, & ſimilibus ſenſibus, quia ſimili affectione & cogitatione, ſeu ſimili voluntate & intellectu: eſt quidem actualiter non ſimilis, quia eſt ſpiritualis, & inde homo interior; ſed diſcrimen non illi apparet, quia non poteſt conferre ſtatum ſuum cum priori ſuo naturali, hunc enim exuit, & in illo eſt; quare ſæpius audivi illos dicentes, quod non ſciant aliter, quam quod in priori Mundo ſint, cum ſolo diſcrimine, quod non videant amplius illos, quos in illo Mundo reliquerant, ſed quod videant illos qui ex illo Mundo abiverant ſeu obiverant; verum cauſa, quod hos nunc videant, & non illos, eſt quia non homines naturales ſunt, ſed ſpirituales ſeu ſubſtantiales, ac homo ſpiritualis ſeu ſubſtantialis videt hominem ſpiritualem ſeu ſubſtantialem ſicut homo naturalis ſeu materialis videt hominem naturalem ſeu materialem, ſed non viciſſim, propter diſcrimen inter ſubſtantiale & materiale, quod eſt ſicut diſcrimen inter prius & poſterius, ac prius quia eſt in-ſe purius, non apparere poteſt poſteriori quod in ſe eſt craſſius, nec poteſt poſterius quia eſt craſſius apparere priori quod in ſe eſt purius, proinde non Angelus homini hujus Mundi, nec homo hujus Mundi Angelo. Quod homo poſt mortem ſit homo ſpiritualis ſeu ſubſtantialis, eſt quia hic intus latuit in homine naturali ſeu materiali, hic fuit illi ſicut indumentum, aut ſicut exuviæ, quibus depoſitis exit ille ſpiritualis ſeu ſubſtantialis, ita purior, interior & perfectior. Quod homo ſpiritualis uſque ſit perfectus homo, tametſi non apparet homini naturali, manifeſte patuit a Domino viſo Apoſtolis poſt reſurrectionem, quod apparuerit & & mox non appparuerit, & tamen fuit homo ſibi ſimilis cum viſus & non viſus, dixerunt etiam, quod, cum viderunt Ipſum, aperti ſint oculi illorum.

32. II: Quod tunc Masculus sit Masculus, et quod Fæmina sit Fæmina. Quoniam homo vivit homo poſt mortem, & homo eſt maſculus & fæmina, & aliud eſt maſculinum & aliud fæmininum, & tale aliud, ut unum non mutari poſſit in alterum, ſequitur quod poſt mortem maſculus vivat maſculus, & fæmina vivat fæmina, uterque homo ſpiritualis. Dicitur, quod maſculinum non mutari poſſit in fæmininum, nec fæmininum in maſculinum, & quod ideo poſt mortem maſculus ſit maſculus, & quod fæmina ſit fæmina; ſed quia ignoratur, in quo eſſentialiter conſiſtit maſculinum, & in quo eſſentialiter fæmininum, quare paucis hic dicetur: Diſcrimen eſſentialiter conſiſtit in eo, quod intimum in Maſculo ſit Amor, & velamen hujus Sapientia, ſeu quod idem, quod ſit Amor obvelatus Sapientia; ac quod intimum in fæmina ſit illa Sapientia maſculi, ac velamen hujus Amor inde; ſed hic Amor eſt Amor fæmininus, ac datur a Domino uxori per ſapientiam mariti, ac prior Amor eſt Amor maſculinus & eſt amor ſapiendi, ac datur a Domino marito ſecundum receptionem ſapientiæ; ex eo eſt, quod Maſculus ſit Sapientia amoris, &

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& quod Fæmina ſit Amor ſapientiæ iſtius; quare a creatione inſitus eſt utrique Amor conjunctionis in unum; ſed de his dicentur plura in ſequentibus. Quod fæmininum ſit ex maſculino, ſeu quod Mulier deſumpta ſit ex Viro, conſtat ex his in Geneſi „ *Jehovah Deus deſumpſit unam de Coſtis Viri, & incluſit carnem pro ea, & ædificavit Coſtam, quam ſumſerat de homine, in Mulierem; & adduxit eam ad hominem; & dixit homo, hæc eſt Os de oſſibus meis, & Caro de carne mea, hinc vocabitur Iſchah, quia de Viro ſumpta eſt*" Cap. II: 21. 22. 23; quid ſignificat Coſta & quid Caro, alibi dicetur.

33. Ex primitiva hac formatione fluit, quod Maſculus naſcatur Intellectualis, & quod Fæmina naſcatur Voluntaria, ſeu quod idem, quod Maſculus naſcatur in affectionem ſciendi, intelligendi, & ſapiendi, & quod Fæmina naſcatur in Amorem conjungendi ſe cum illa affectione in Maſculo. Et quia Interiora ad ſimilitudinem ſuam formant Exteriora, & Forma maſculina eſt forma Intellectus, ac Forma fæminina eſt forma Amoris ejus, inde eſt quod Maſculus ſit alia facie, alio ſono, & alio corpore, quam Fæmina, nempe facie duriore, ſono aſperiore, & corpore fortiori, ac inſuper mento barbato, in genere forma impulchriore, quam fæmina; differunt etiam geſtibus & moribus; verbo, non eſt quicquam ſimile, ſed uſque eſt conjunctivum in ſingulis; imo eſt maſculinum in maſculo, in omni parte, etiam in minima corporis ejus, maſculinum, & quoque in omni idea cogitationis, & in omni mica affectionis ejus; ſimiliter Fæmininum in fæmina; & quia ſic unum non mutari poteſt in alterum, ſequitur quod poſt mortem maſculus ſit maſculus, & quod fæmina ſit fæmina.

34. III: Quod suus Amor apud unumquemvis post mortem maneat. Homo novit, quod Amor ſit, ſed non novit, quid Amor eſt; novit quod amor ſit ex communi loquela, ut quod dicatur, quod ille me amet, quod Rex amet ſubditos, & quod ſubditi ament Regem, quod maritus amet uxorem, & quod mater liberos, & viciſſim; tum quod hic & ille amet patriam, concives, proximum: ſimiliter de rebus abſtractis a perſona, ut quod amet hoc aut illud. Sed tametſi Amor tam univerſale eſt in loquelis, uſque vix aliquis novit quid Amor; dum meditatur de eo, quia tunc non poteſt aliquam ideam cogitationis de eo ſibi formare, ita non ſiſtere illum in lucem intellectus, ex cauſa quia non eſt lucis, ſed eſt caloris, dicit illum vel non eſſe aliquid, vel ſolum eſſe aliquod influens ex viſu, auditu, & converſatione, & ſic movens; neſcit prorſus, quod ſit ipſa ejus vita, non modo vita communis totius ejus corporis, & vita communis omnium ejus cogitationum, ſed etiam vita omnium ſingularium eorum: hoc poteſt ſapiens percipere ex hoc, cum dicitur, ſi removes affectionem amoris, an potes cogitare aliquid, & an potes agere aliquid; annon quantum frigeſcit affectio quæ eſt amoris, tantum frigeſcat cogitatio, loquela & actio, & quantum incaleſcit, tantum incaleſcant illæ. Eſt itaque Amor Calor vitæ hominis, ſeu calor vitalis ejus; calor ſanguinis, & quoque rubor ejus, non aliunde ſunt; Ignis Solis Angelici, qui eſt purus Amor, hoc facit.

35. Quod ſuus amor cuivis ſit, ſeu diſtinctus ab amore alterius, hoc eſt,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quod non ſimilis amor ſit uni homini, qui eſt alteri, conſtare poteſt ex infinita varietate facierum, facies ſunt typi amorum; nam quod mutentur ac varientur facies ſecundum affectiones amoris, notum eſt; deſideria etiam, quæ ſunt amoris, tum gaudia & dolores ejus, elucent inde: ex hoc patet, quod homo ſit ſuus Amor, imo ſui Amoris forma. At ſciendum eſt, quod interior homo, qui idem eſt cum ſpiritu ejus, qui vivit poſt mortem, ſit forma ſui amoris, non ſimiliter exterior homo in Mundo, quia hic ab infantia didicit occultare ſui amoris deſideria, imo ſimulare ac præferre alia quam ſua.

36. Quod ſuus Amor apud unumquemvis poſt mortem maneat, eſt quia Amor eſt vita hominis, ut mox ſupra n. 34. dictum eſt, & inde eſt ipſe homo. Eſt homo etiam ſua Cogitatio, ita ſua Intelligentia & Sapientia, ſed hæ unum faciunt cum ejus Amore; nam homo ex Amore ſuo & ſecundum illum cogitat, imo ſi in libero eſt, loquitur & agit; ex quo videri poteſt, quod Amor ſit Eſſe ſeu eſſentia vitæ hominis, & quod Cogitatio ſit Exiſtere ſeu exiſtentia vitæ ejus inde, quare loquela & actio, quæ profluunt ex Cogitatione, non profluunt ex cogitatione, ſed ex Amore per cogitationem: ex multa experientia ſcire datum eſt, quod homo poſt mortem non ſit ſua Cogitatio, ſed quod ſit ſua Affectio & inde cogitatio, ſeu quod ſit ſuus Amor & inde intelligentia; tum quod homo poſt mortem exuat omne quod non concordat cum ejus Amore, imo quod ſucceſſive induat faciem, ſonum, loquelam, geſtus, & mores amoris ſuæ vitæ: inde eſt, quod univerſum Cælum ſecundum omnes varietates affectionum Amoris boni ſit ordinatum, ac univerſum Infernum ſecundum omnes affectiones amoris mali.

37. IV: Quod principaliter Amor sexus, et apud illos qui in Cælum veniunt, qui sunt qui spirituales in terris fiunt, Amor conjugialis. Quod Amor ſexus apud hominem maneat poſt mortem, eſt quia tunc maſculus eſt maſculus & fæmina eſt fæmina, ac maſculinum in maſculo eſt maſculinum in toto & in omni parte ejus, ſimiliter fæmininum in fæmina, ac conjunctivum eſt in ſingulis imo in ſingulariſſimis illorum; nunc quia conjunctivum illud a creatione inditum eſt, & inde perpetuo ineſt, ſequitur, quod unum deſideret & ſpiret conjunctionem cum altero; Amor in ſe ſpectatus non eſt aliud, quam deſiderium & inde niſus ad conjunctionem, & amor conjugialis ad conjunctionem in unum; ſunt enim homo maſculus & homo fæmina ita creati, ut ex duobus poſſint fieri ſicut unus homo, ſeu una caro, & cum fiunt unum, tunc ſimul ſumti ſunt Homo in ſua plenitudine; at abſque ea conjunctione ſunt duo, ac uterque tanquam homo diviſus ſeu dimidiatus. Nunc quia Conjunctivum illud latet intime in ſingulis maſculi & in ſingulis fæminæ, ac facultas & deſiderium ad conjunctionem in unum ineſt ſingulis, ſequitur quod Amor ſexus mutuus & reciprocus apud homines maneat poſt mortem.

38. Dicitur Amor ſexus & Amor conjugialis, quia Amor ſexus eſt aliud quam Amor conjugialis; Amor ſexus eſt apud Naturalem hominem, at Amor conjugialis apud Spiritualem; homo naturalis amat & deſiderat modo conjunctiones externas, & ex illis corporis voluptates; at homo ſpiritualis amat & deſiderat conjunctionem internam, & ex illa ſpiritus fauſtitates, & has percipit

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

pit dari cum una Uxore, cum qua perpetuo plus & plus conjungi poteſt in unum, & quo plus ita conjungitur, percipit fauſtitates ſuas in ſimili gradu aſcendentes, & has conſtantes in æternum; at Naturalis homo hoc non cogitat: inde nunc eſt quod dicatur, quod amor conjugialis poſt mortem maneat apud illos, qui in Cælum veniunt, qui ſunt qui ſpirituales in terris fiunt.

39. V: Hæc plene confirmata per Autopsiam. Quod Homo vivat homo poſt mortem, & quod tunc Maſculus ſit maſculus, ac Fæmina fæmina; quodque amor ſuus apud unumquemque maneat, ac quod principaliter Amor ſexus & Amor conjugialis, hactenus per talia quæ ſunt intellectus, & vocantur rationalia, confirmare ſategi; ſed quia homo ab infantia ex parentibus & magiſtris, & dein ex eruditis & clericis captavit fidem, quod non victurus homo poſt mortem, quam poſt diem ultimi Judicii, in cujus exſpectatione nunc per ſex millia annorum fuerunt, & quia plures retulerunt hoc inter illa, quæ captanda ſunt fide & non intellectu, neceſſum fuit, ut etiam eadem per documenta autopſica confirmarentur; alioquin homo, qui modo credit ſenſibus, ex fide impreſſa dicturus eſt, ſi homines poſt mortem viverent homines, viderem & audirem illos; tum quis deſcendit e Cælo, & aſcendit ex Inferno, & narravit; ſed quia non fieri potuit, nec poteſt, ut aliquis Angelus Cæli deſcendat, aut aliquis ſpiritus Inferni aſcendat, ac loquatur cum aliquo homine, niſi cum illis, quorum interiora mentis, quæ ſunt ſpiritus, a Domino aperta ſunt; & hoc non fieri poteſt ad plenum, niſi quam apud illos, qui a Domino ad recipiendum illa, quæ ſpiritualis ſapientiæ ſunt, præparati ſunt; quare hoc placuit Domino mecum, ob finem, ne ſtatus Cæli & Inferni, ac ſtatus vitæ hominum poſt mortem, neſciretur, & ſopiretur in ignorantia, ac tandem ſepeliretur in negatione. At documenta autopſica de ſupradictis propter copiam hic non poſſunt adduci; ſed adducta ſunt in Opere de Cælo et Inferno; ac deinde in Continuatione de Mundo Spirituali; ac poſtea in Apocalypsi Revelata; at in ſpecie hic de Conjugiis, in Memorabilibus, quæ poſt Paraphos ſeu Capita hujus Operis ſequuntur.

40. VI: Consequenter quod Conjugia sint in Cælo. Hæc quia nunc per Rationem, & ſimul per Experientiam confirmata ſunt, ulteriore demonſtratione non egent.

41. VII: Quod Spirituales Nuptiæ intelligantur per Domini verba, quod post resurrectionem non dentur nuptui. Apud Evangeliſtas leguntur hæc „ *Quidam Sadducæi negantes Reſurrectionem interrogarunt Jeſum, dicentes, Magiſter, Moſes ſcripſit, ſi cujus frater mortuus fuerit, habens uxorem, iſque improlis, ut ducat frater ejus uxorem, & exſuſcitet ſemen fratri ſuo; fuerunt ſeptem fratres, quorum unus poſt alterum, acceperunt uxorem; ſed improles mortui ſunt, demum etiam mulier; in Reſurrectione ergo, cujus illorum fiet Uxor. Sed reſpondens Jeſus dixit illis, filii ſæculi hujus nuptias faciunt & nuptui dantur; qui vero digni habebuntur, ut Sæculum alterum conſequantur, & reſurrectionem a mortuis, neque nuptias facient, neque nuptui dabuntur, non enim mori amplius poſſunt, ſimiles enim Angelis ſunt, & filii Dei ſunt, cum ſunt reſurrectionis filii. Quod autem reſurgant mortui, etiam Moſes indicavit ad rubum, cum dicit Dominum Deum*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Abrahami, & Deum Iſaci, & Deum Jacobi; jam vero Deus non eſt mortuorum ſed viventium; omnes enim illi vivunt" Luc. XX: 27 ad 38. Matth. XXII: 22 ad 31. Marc. XII: 18 ad 27. Sunt duo, quæ Dominus per hæc docuit, Primum quod homo poſt mortem reſurgat; & Alterum quod non dentur nuptui in Cælo. Quod homo poſt mortem reſurgat, per hæc, quod Deus non ſit mortuorum ſed viventium Deus, & quod Abraham, Iſac, & Jacob vivant; ac porro in Parabola de Divite in inferno, & de Lazaro in Cælo, Luc. XVI: 22 ad 31. Alterum quod non dentur nuptui in Cælo, per hæc. „ Quod qui digni habentur, ut conſequantur Sæculum alterum, non nuptias faciant, neque nuptui dentur: quod non aliæ Nuptiæ hic intelligantur quam Nuptiæ ſpirituales, patet manifeſte ex verbis quæ continenter ſequuntur, quod non amplius poſſint mori, quia ſimiles Angelis ſunt, ac filii Dei, cum filii reſurrectionis; per Nuptias ſpirituales intelligitur conjunctio cum Domino, & hæc fit in terris, & cum facta eſt in terris, etiam facta eſt in Cælis, quare in Cælis non fiunt iterum nuptiæ, & dantur nuptui; hoc etiam intelligitur per hæc" filii ſæculi hujus nuptias faciunt & nuptui dantur, qui vero digni habentur ut ſæculum alterum conſequantur, neque nuptias faciunt, neque nuptui dantur: Hi quoque a Domino vocantur Filii nuptiarum, Matth. IX: 15. Marc. II: 19. & nunc Angeli, filii Dei, & filii reſurrectionis. Quod facere nuptias ſit conjungi Domino, & quod intrare in nuptias ſit recipi in Cælum a Domino, patet ex his". *Simile eſt Regnum Cælorum Homini Regi, qui fecit Nuptias Filio ſuo, ac emiſit ſervos & invitavit ad Nuptias*, Matth. XXII: 1 ad 14. *Simile eſt Regnum Cælorum decem Virginibus, quæ exiverunt in occurſum Sponſi, ex quibus quinque paratæ ingreſſæ ſunt in Nuptias*, Matth. XXV: 1. ſeqq. quod Dominus hic ſe intellexerit, patet a Vers. 13. ibi, ubi dicitur, *Vigilate, quia non noviſtis diem & horam, qua Filius hominis venturus eſt.* Tum ex Apocalypſi „ *Venit tempus Nuptiarum Agni, & Uxor Illius paravit ſe: beati qui ad Cænam Nuptiarum Agni vocati ſunt.*" Cap. XIX: 7. 9. Quod ſpiritualis intellectus ſit in omnibus & ſingulis, quæ Dominus loquutus eſt, plene oſtenſum eſt in DOCTRINA NOVÆ HIEROSOLYMÆ DE SCRIPTURA SACRA, Amſtelodami Anno 1763. edita.

* * * * * * *

42. His ſubjiciam duo MEMORABILIA E MUNDO SPIRITUALI: PRIMUM hoc: Quodam mane ſuſpexi in Cælum, & vidi ſupra me Expanſum ſupra Expanſum; & vidi, quod aperiretur Primum Expanſum, quod prope erat, & mox Alterum quod ſuperius, & tandem Tertium quod erat ſupremum; & ex illuſtratione inde percepi, quod ſuper Primo Expanſo eſſent Angeli, ex quibus primum ſeu ultimum Cælum; & ſuper ſecundo Expanſo eſſent Angeli, ex quibus ſecundum ſeu medium Cælum; & ſuper tertio Expanſo eſſent Angeli, ex quibus tertium ſeu ſupremum Cælum. Miratus ſum primum quid & cur hoc; & mox audita eſt e Cælo vox ſicut tubæ, dicens, percepimus, & nunc videmus, quod mediteris de AMORE CONJUGIALI; & ſcimus, quod adhuc non aliquis in terris ſciat, quid Amor vere Conjugialis in ſua origine, & in ſua eſſen-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eſſentiaeſt, & tamen intereſt ut ſciatur; quare placuit Domino aperire tibi Cælos, ut in mentis tuæ interiora influat lux illuſtrans, & inde perceptio: apud nos in Cælis, imprimis in Tertio, ſunt Cæleſtes noſtræ delitiæ principaliter ex Amore Conjugiali; quare ex data nobis venia demittemus ad te Par conjugum ut videas: & ecce tunc apparuit Currus e ſupremo ſeu tertio Cælo deſcendens, in quo viſus eſt unus Angelus; ſed ſicut appropinquavit, viſi ſunt in illo duo: Currus e longinquo fulſit coram oculis meis ſicut adamas, & ei alligati erant pulli equorum candidi ſicut nix; & ſedentes in Curru tenebant manibus duos turtures, & clamabant ad me, vis ut propius adveniamus; ſed cave tunc, ne coruſcum, quod e Cælo noſtro, e quo deſcendimus, & eſt flammeum, penetret interius, e cujus influxu quidem illuſtrantur ideæ intellectus tui ſuperiores, quæ in ſe ſunt cæleſtes, at hæ in Mundo, in quo es, ſunt ineffabiles; quare recipe, quæ auditurus es, rationaliter, & ſic ad intellectum expone illa; & reſpondi, cavebo, venite propius; & venerunt, & ecce erat Maritus & ejus Uxor; & dixerunt, ſumus Conjuges; viximus beati in Cælo a Primo ævo, quod a vobis vocatur Sæculum Aureum, & perpetuo in ſimili flore ætatis, in quo tu nos vides hodie. Luſtravi utrumque, quia percepi quod repræſentarent Amorem Conjugialem in ſua vita & in ſuo ornatu, in ſua vita in faciebus, & in ſuo ornatu in veſtibus; omnes enim Angeli ſunt affectiones amoris in forma humana, ipſa affectio regnans elucet ex illorum faciebus, & ex affectione & ſecundum illam ſortiuntur veſtes; quare dicitur in Cælo, quod ſua Affectio quemlibet inveſtiat. Maritus apparuit in ætate media inter adoleſcentiam & juventutem; ab oculis ejus emicabat lux ſcintillans ex ſapientia amoris, ex qua luce facies ejus intime ſicut radiabat, & ex eradiatione inde cutis in extremis quaſi fulgebat, inde tota ejus facies fuit unus ſplendens decor: indutus erat talari, & ſub talari veſte coloris hyacinthini, & hanc circumligabat zona aurea, ſuper qua erant tres lapides pretioſi, bini ſapphiri a lateribus, ac pyropus in medio; tibialia ex ſplendente lino, cui intexta erant fila ex argento; & calcei ex holoſerico: hæc fuit Forma repræſentativa Amoris Conjugialis apud Maritum. Apud Uxorem autem fuit hæc; facies ejus mihi viſa eſt, & non viſa; viſa eſt ut ipſa pulchritudo, & non viſa quia hæc inexpreſſibilis; in facie enim erat ſplendor lucis flammeæ, qualis lux eſt Angelis in Tertio Cælo, & hæc viſum meum hebetavit; quare modo obſtupui: hoc illa animadvertens loquebatur ad me dicens, quid vides, reſpondi, non video niſi Amorem Conjugialem, & ejus formam, ſed video & non video; ad hæc avertit illa ſe oblique a marito, & tunc potui luſtrare intentius; oculi ejus micabant ex luce Cæli ſui, quæ, ut dictum eſt, eſt flammea, & inde trahit ex amore ſapientiæ; amant enim Uxores in illo Cælo Maritos ex ſapientia & in ſapientia illorum, & Mariti uxores ex illo amore & in illo erga ſe, & ſic uniuntur; inde erat pulchritudo ejus, quæ talis, ut illam æmulari & ſiſtere in ſua forma non poſſit ullus pictor, non enim datur tale coruſcum in ejus colore, nec tale formoſum expreſſibile in ejus arte: crines erant in ordine decore poſiti ſecundum correſpondentiam cum pulchritudine, & eis inſerti flores ex diadematibus: collarium ei erat ex pyropis, ac inde pendebat roſarium ex chryſolithis; & ei armillæ

erant

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

erant ex unionibus: amicta erat toga coccinea, & ſub illa veſte pectorali purpurea, quam anterius colligabant rubini: ſed quod miratus ſum, variegabantur colores ſecundum aſpectum ad maritum, & quoque ſecundum illum nunc magis nunc minus coruſcabant, in aſpectu mutuo magis, & in aſpectu obliquo minus. His viſis loquebantur iterum mecum; & cum Maritus loquebatur ille ſimul ſicut ex uxore, & cum Uxor ſimul illa ſicut ex marito, erat enim talis unio mentium, ex quibus fluunt loquelæ; & tunc etiam audivi ſonum Amoris Conjugialis, quod intus eſſet ſimultaneus, & quoque procedens ex delitiis ſtatus pacis & innocentiæ. Tandem dicebant, revocamur, abibimus; & tunc iterum apparuerunt vecti in curru, ſicut prius; & vecti ſunt per viam ſtratam inter floreta, e quorum areis exſurgebant oleæ, & arbores plenæ pomis aurantiis: & cum prope ſuum Cælum erant, obviam venerunt virgines, & recipiebant illos, & introducebant.

43. Poſt hæc viſus eſt mihi Angelus ex Cælo illo, tenens in manu membranam, quam evolvebat, dicens, vidi quod mediteris de Amore conjugiali, in hac Membrana ſunt de illo arcana ſapientiæ, non adhuc detecta in Mundo, detegentur nunc, quia intereſt; ſunt in noſtro Cælo illa arcana plus quam in reliquis, quia nos in conjugio Amoris & Sapientiæ ſumus: ſed prædico, quod non alii Amorem illum ſibi appropriaturi ſint, quam qui in Novam Eccleſiam, quæ eſt Nova Hieroſolyma, a Domino recipiuntur. His dictis, demiſit Angelus Membranam evolutam, quam quidam Spiritus Angelicus excepit, & repoſuit ſuper Menſa in quodam Conclavi, quod illico concluſit, & porrexit mihi clavem, & dixit, ſcribe.

44. ALTERUM MEMORABILE. Quondam vidi tres Spiritus novitios e Mundo, qui circumvagabantur, luſtrabant, & ſciſcitabant; erant in admiratione, quod viverent homines prorſus ſicut prius, & quod viderent ſimilia quæ prius; noverunt enim quod e Mundo priori ſeu naturali obiverint, & quod ibi crediderint, quod non victuri ſint homines prius quam poſt diem ultimi Judicii, quando circumdabuntur carne & oſſibus reconditis in ſepulchris; quare ut deprivarentur omni dubio, quin vere homines eſſent, per vices inſpexerunt ac tetigerunt ſe & alios, & palpaverunt objecta, & per millia confirmabant ſe, quod nunc eſſent homines, ſicut in priori Mundo; præter quod ſe mutuo in candidiore luce, & objecta in ſuperiore ſplendore, & ſic perfectius viderent. Tunc forte duo Spiritus Angelici illis occurrebant, & retinebant, dicendo, unde eſtis, & reſponderunt, obivimus e Mundo, ac iterum vivimus in Mundo, ita migravimus e Mundo in Mundum; hoc nunc miramur: & tunc tres Novitii interrogabant duos Spiritus Angelicos de Cælo; & quia duo ex tribus Novitiis erant adoleſcentes, & ex illorum oculis emicabat ſicut igniculus libidinis ad ſexum, ajebant Spiritus Angelici, forte vidiſtis fæminas, & reſponderunt, vidimus; & quia interrogaverunt de Cælo, dixerunt hæc; in Cælo ſunt omnia magnifica & ſplendida, & talia quæ oculus nuſquam viderat; & ſunt ibi virgines & juvenes, virgines tali pulchritudine, ut vocari poſſint Pulchritudines in ſua forma; ac Juvenes tali moralitate, ut vocari poſſint Moralitates in ſua forma; & correſpondent ſibi Pulchritudines virginum & Moralitates juvenum, ſicut

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſicut formæ mutuæ & coaptabiles: & quæſiverunt duo Novitii, num in Cælo ſint Formæ humanæ prorſus ſimilares illis quæ in Mundo naturali ſunt, & reſpondebatur, quod prorſus ſimilares, nihil ablatum eſt e viro, & nihil e fæmina; verbo, vir eſt vir, & fæmina eſt fæmina, in omni perfectione formæ, in qua creati ſunt; ſecede ſi vis, & explora apud te, num quidquam deſit, quin ſis vir ſicut prius. Iterum dixerunt Novitii, audivimus in Mundo, e quo deceſſimus, quod in Cælo non dentur nuptui, quia ſunt Angeli, num ſic datur Amor ſexus; & reſponderunt Spiritus Angelici, veſter amor ſexus ibi non datur, ſed amor ſexus Angelicus, qui eſt caſtus, expers omnis illecebræ ex libidine: ad hæc dixerunt Novitii, ſi datur amor ſexus nullius illecebræ, quid tunc amor ſexus; & cum cogitabant de hoc Amore, ingemuerunt, & dixerunt, o quam ſiccum gaudium Cæli, quis juvenis tunc poteſt optare Cælum, eſtne talis Amor ſterilis & expers vitæ: ad hæc Spiritus Angelici ridentes retulerunt, Amor ſexus Angelicus, ſeu qualis eſt in Cælo, eſt uſque plenus delitiis intimis, eſt expanſio amæniſſima omnium mentis, & inde omnium pectoris, ac eſt intus in pectore ſicut cor ludat cum pulmone, ex quo ludo exit reſpiratio, ſonus & loquela, quæ faciunt ut conſortia inter ſexus, ſeu inter juvenes & virgines, ſint ipſæ ſuavitates cæleſtes, quæ ſunt puræ. Omnes Novitii, aſcendentes in Cælum, explorantur quali caſtitate ſunt, immittuntur enim in Conſortia Virginum, Pulchritudinum Cæli, quæ percipiunt ex ſono, ex loquela, ex facie, ex oculis, ex geſtu, & ex ſphæra exundante, quales ſunt quoad amorem ſexus, qui ſi incaſtus eſt, aufugiunt & nuntiant ſuis, quod viderint ſatyros aut priapos; & quoque advenæ illi mutantur, & apparent coram oculis Angelorum hirſuti, & quoad pedes ſicut vituli aut pardi, & illi mox dejiciuntur, ne libidine ſua inquinent auram ibi: his auditis duo Novitii iterum dixerunt, ſic eſt nullus Amor ſexus in Cælo, quid amor ſexus caſtus niſi amor exinanitus ſuæ vitæ eſſentia, ſuntne ſic conſortia Juvenum & Virginum ibi gaudia ſicca, non ſumus ſaxa & ſtipites, ſed perceptiones & affectiones vitæ: his auditis, duo Spiritus Angelici indignati reſponderunt, vos prorſus neſcitis quid amor ſexus caſtus, quia non adhuc caſti eſtis; eſt ille amor ipſum delitium mentis & inde cordis, & non ſimul carnis ſub corde, caſtitas Angelica, quæ eſt utrique ſexui communis, inhibet tranſitum amoris illius ultra clauſuram cordis, ſed intra illam & ſupra illam delitiatur moralitas Juvenis cum pulchritudine Virginis delitiis amoris ſexus caſti, quæ interiores & uberiores amænitate ſunt, quam ut poſſint deſcribi per voces. Sed hic Amor ſexus eſt Angelis, quia eſt illis modo Amor Conjugialis, & hic amor non dabilis eſt ſimul cum amore ſexus incaſto; amor vere conjugialis eſt amor caſtus, & nihil commune cum amore incaſto habet, eſt ſolum modo cum una ex ſexu, remotis omnibus aliis, eſt enim amor ſpiritus & inde corporis, & non amor corporis & inde ſpiritus, hoc eſt, non amor infeſtans ſpiritum: his auditis, gaviſi ſunt bini adoleſcentes novitii, & dixerunt, eſt uſque ibi amor ſexus, quid amor conjugialis aliud; ſed ſpiritus Angelici ad illa reſpondebant, cogitate penitius, expendite, & percipietis, quod veſter Amor ſexus ſit amor extraconjugialis, & quod amor conjugialis ſit prorſus alius, & quod hic diſtinc-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tus ſit ab illo, ſicut triticum a palea, aut potius ſicut humanum a ferino: ſi quæſiveritis fæminas in Cælo, quid amor extraconjugialis, & aſſevero quod reſponſuræ ſint, quid hoc, quid loqueris, quomodo poteſt tale exire ore tuo quod ita lædit aures, quomodo poteſt Amor non creatus ingenerari homini; ſi tunc quæſiveris illas, quid Amor vere conjugialis, & ſcio quod reſponſuræ ſint, quod non ſit Amor ſexus, ſed amor unius e ſexu, qui non aliter exiſtit, quam dum Juvenis videt Virginem a Domino proviſam, & virgo juvenem, utrinque ſentiant conjugiale incendi in cordibus ſuis, ac percipiant, ille quod ſua ſit, & illa quod ſuus ſit, obviat enim ſe amor amori, & facit ſe cognoſcere, & conjungit illico animas, & poſtea mentes, & inde intrat pectora, ac poſt nuptias ultra, & ſic fit plenus amor, qui indies in conjunctionem creſcit, uſque ut non amplius ſint duo, ſed ſicut unus: ſcio etiam, quod juraturæ ſint, quod non ſciant alium amorem ſexus; dicunt enim, quomodo poteſt dari Amor ſexus, niſi ſit ita obvius & reciprocus, ut ſpiret æternam unionem, quæ eſt ut duo ſint una caro: his addiderunt Spiritus Angelici, in Cælo prorſus non ſciunt, quid Scortatio, nec quod ſit, nec quod dabilis, Angeli frigent toto corpore ad Amorem incaſtum ſeu extraconjugialem, ac viciſſim calent toto corpore ex Amore caſto ſeu conjugiali; apud viros ibi omnes nervi cadunt ad aſpectum ſcorti, & ſe tendunt ad aſpectum Uxoris. Tres novitii, his auditis quæſiverunt, num ſimilis Amor inter conjuges eſt in Cælis, ſicut in terris; & duo Spiritus Angelici reſponderunt, quod prorſus ſimilis; & quia perceperunt, quod vellent ſcire, num ſimiles delitiæ ultimæ ibi eſſent, & dixerunt quod prorſus ſimiles, ſed multo beatiores, quia perceptio & ſenſatio Angelica eſt multo exquiſitior perceptione & ſenſatione humana; & quid vita amoris illius niſi ex vena potentiæ, numne hac deficiente amor ille deficit & frigeſcit, eſtne virtus illa ipſa menſura, ipſe gradus, & ipſa baſis illius amoris; eſtne initium, firmamentum & complementum ejus; univerſalis lex eſt, quod prima exiſtant, ſubſiſtant, & perſiſtant ab ultimis; ita etiam ille Amor, quare niſi forent ultimæ delitiæ, non forent ullæ amoris conjugialis. Tunc quæſiverunt Novitii, num ex ultimis delitiis illius amoris ibi naſcantur proles, & ſi non naſcerentur proles, cui uſui ſunt illæ; reſponderunt Spiritus Angelici, quod non aliquæ proles naturales, ſed proles ſpirituales; & quæſiverunt, quid proles ſpirituales, & reſponderunt, duo conjuges per delitias ultimas plus uniuntur conjugio boni & veri, & conjugium boni & veri eſt conjugium amoris & ſapientiæ, ac amor & ſapientia ſunt proles, quæ ex Conjugio illo naſcuntur; & quia maritus ibi eſt ſapientia, & uxor eſt amor ejus, & quoque ambo ſunt ſpirituales, ideo non aliæ proles, quam ſpirituales, poſſunt ibi concipi & gigni; inde eſt, quod Angeli poſt delitias, non fiant mœſti, ut aliqui in terris, ſed hilares, & hoc illis eſt ex jugi influxu recentium virium poſt priores, quæ renovant & ſimul illuſtrant; omnes enim qui in Cælum veniunt, redeunt in vernam ſuam juventutem, inque vires ejus ætatis, & ſic permanent in æternum. Tres Novitii his auditis, dixerunt, legiturne in Verbo, quodin Cælo non dentur Nuptiæ, quia ſunt Angeli; ad hæc Spiritus Angelici reſponderunt, ſuſpicite in Cælum, & vobis reſpondebitur; & quæſiverunt, cur ſuſpicerent in Cælum, dixe-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

dixerunt, quia inde ſunt nobis omnes interpretationes Verbi, Verbum eſt penitus ſpirituale, & Angeli, quia ſunt ſpirituales, docebunt ſpiritualem intellectum ejus; & poſt aliquam moram aperiebatur Cælum ſupra caput illorum, & in conſpectum illorum venerunt duo Angeli, & dixerunt, dantur Nuptiæ in Cælis, ſicut in terris; ſed non aliis ibi, quam qui in Conjugio boni & veri ſunt, neque alii ſunt Angeli, quare Nuptiæ ſpirituales, quæ ſunt conjugii boni & veri, ibi intelliguntur; hæ dantur in terris, & non poſt obitum, ita non in Cælis; ſicut dicitur de quinque virginibus ſtultis, in nuptias etiam invitatis, quod non potuerint intrare, quia illis non fuit conjugium boni & veri, non enim fuit illis oleum, ſed modo lampades; per oleum intelligitur bonum, & per lampades verum; ac nuptui dari, eſt intrare in Cælum, ubi eſt illud conjugium. Tres Novitii, his auditis lætificati ſunt, ac pleni deſiderio Cæli, & ſpe nuptiarum ibi, & dixerunt, ſtudebimus moralitati & decori vitæ, ut votis potiamur.

DE STATU CONJUGUM POST MORTEM.

45. Quod Conjugia in Cælis ſint, mox ſupra oſtenſum eſt; hic nunc, num Fædus conjugiale pactum in Mundo, manſurum & ſtabile futurum ſit poſt mortem, vel non; hoc quia non eſt res judicii, ſed experientiæ, & hæc mihi data eſt per conſociationem cum Angelis & Spiritibus, a me tradendum eſt; at uſque ita, ut quoque ratio adſtipuletur: inter vota & deſideria Conjugum etiam eſt ſcire illud; Viri enim qui amaverunt uxores ſuas, ſi mortuæ ſunt, volunt ſcire num bene illis ſit, ſimiliter Uxores quæ amaverunt viros ſuos, & num iterum conveniant; multi etiam conjuges optant præſcire, num poſt mortem ſeparentur, vel num una vivant; illi qui inter ſe animis diſcordant, numne ſeparentur; ac illi qui animis concordant, numne una vivant: hæc quia ex optatis ſunt, tradentur; quod fiet in hoc ordine. I. *Quod Amor ſexus maneat apud omnem hominem poſt mortem, qualis ille interius, hoc eſt, in interiore ejus voluntate & cogitatione fuerat in Mundo.* II. *Quod Amor conjugialis ſimiliter.* III. *Quod duo Conjuges utplurimum poſt mortem conveniant, ſe cognoſcant, iterum conſocient, & per aliquod tempus vivant ſimul; quod fit in Primo ſtatu, ita dum in externis ſunt ſicut in Mundo.* IV. *Sed quod ſucceſſive, ſicut exuunt externa, ac intrant in interna ſua, percipiant quali amore & inclinatione inter ſe ad ſe mutuo fuerant, & inde num poſſint una vivere, vel non.* V. *Quod ſi poſſunt una vivere, maneant conjuges, at ſi non poſſunt, ſe ſeparent, quandoque ſe Vir ab Uxore, quandoque ſe Uxor a Viro, & quandoque ſe uterque ab invicem.* VI. *Et quod tunc detur viro uxor conveniens, ac fæminæ maritus ſimiliter.* VII. *Quod Conjuges inter ſe fruantur conſortiis ſimilibus, quibus in Mundo, ſed jucundioribus & beatioribus; verum abſque prolificatione, pro qua ſeu loco ejus, eſt illis prolificatio ſpiritualis, quæ eſt amoris & ſapientiæ.* VIII. *Quod ita fiat illis, qui veniunt in Cælum; aliter vero illis qui in Infernum.* Sequitur nunc Explicatio, per quam Articuli illi illuſtrantur & confirmantur.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

46. I: QUOD AMOR SEXUS MANEAT APUD OMNEM HOMINEM POST MORTEM, QUALIS ILLE INTERIUS, HOC EST, IN INTERIORE EJUS VOLUNTATE ET COGITATIONE FUERAT IN MUNDO. Omnis Amor ſequitur hominem poſt mortem, quia eſt Eſſe vitæ ejus; & Amor regnans, qui eſt caput reliquorum, permanet apud hominem in æternum, & cum illo ſimul amores ſubordinati; quod permaneant, eſt quia Amor eſt proprie ſpiritus hominis, & eſt corporis a ſpiritu, ac homo poſt mortem fit ſpiritus, & ſic amorem ſuum fert ſecum; & quia Amor eſt Eſſe vitæ hominis, patet, quod qualis hominis vita fuit in Mundo, talis fiat ſors ejus poſt mortem. Quod Amorem ſexus concernit, eſt ille univerſalis omnium, nam eſt a creatione inditus ipſi animæ hominis, ex qua totius hominis eſſentia eſt, & hoc propter Generis humani propagationem; quod hic Amor principaliter maneat, eſt quia poſt mortem vir eſt vir, ac fæmina eſt fæmina, & quia nihil eſt in anima, in mente, & in corpore, quod non eſt maſculinum in maſculo, & fæmininum in fæmina; & hæc duo ita creata ſunt, ut connitantur in conjunctionem, imo in conjunctionem ut unum fiant; hic niſus eſt Amor ſexus, qui præcedit Amorem conjugialem: nunc quia inclinatio conjunctiva inſcripta eſt omnibus & ſingulis maſculi & fæminæ, ſequitur quod illa inclinatio non poſſit obliterari ac obire cum corpore.

47. Quod Amor ſexus maneat qualis ille fuit interius in Mundo, eſt quia apud omnem hominem eſt Internum & Externum, quæ duo etiam vocantur Internus & Externus homo, ac inde eſt Interna & Externa Voluntas & Cogitatio; homo relinquit Externum, ac retinet Internum ſuum, cum moritur; Externa enim proprie ſunt ejus corporis, ac Interna ſunt proprie ejus ſpiritus; nunc quia homo eſt ſuus Amor, & Amor inſidet ſpiritui ejus, ſequitur quod Amor ſexus apud illum poſt mortem maneat, qualis ille fuit interius apud illum; ut pro exemplo, ſi Amor ille interius fuerat conjugialis ſeu caſtus, manet ille poſt mortem conjugialis & caſtus; at ſi interius fuerat ſcortatorius, manet poſt mortem etiam talis. At ſciendum eſt, quod Amor ſexus non ſimilis ſit apud unum qualis apud alterum; ſunt differentiæ ejus infinitæ; ſed uſque, qualis eſt in ſpiritu cujuſvis, talis etiam manet.

48. II: QUOD AMOR CONJUGIALIS SIMILITER MANEAT, QUALIS ILLE INTERIUS, HOC EST, IN INTERIORE VOLUNTATE ET COGITATIONE APUD HOMINEM FUERAT IN MUNDO. Quoniam alius eſt Amor ſexus, & alius Amor conjugialis, ideo nominatur uterque, ac dicitur quod etiam hic maneat poſt mortem, qualis fuerat apud hominem, dum vixit in Mundo, in Interno ejus homine: ſed quia pauci ſciunt diſcrimen inter Amorem ſexus & Amorem conjugialem, ideo in limine hujus Tranſactionis aliquid de illo præfabor. Amor ſexus eſt Amor ad plures & cum pluribus e Sexu, at Amor Conjugialis eſt ſolum ad unam & cum una e Sexu; ac Amor ad plures & cum pluribus eſt Amor naturalis, eſt enim communis cum beſtiis & avibus, & hæ ſunt naturales, at Amor Conjugialis eſt Amor ſpiritualis, ac particularis & proprius hominibus, quia homines creati ſunt, & ideo naſcuntur ut fiant ſpirituales; quare quantum homo fit ſpiritualis, tantum exuit Amorem ſexus, ac induit Amorem conjugialem. In principio conjugii apparet Amor ſexus ſicut con-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

conjunctus cum Amore conjugiali, ſed in progreſſione conjugii ſeparantur, & tunc apud illos qui ſpirituales ſunt, exterminatur amor ſexus, ac inſinuatur Amor conjugialis; at apud illos qui naturales ſunt, fit contrarium. Ex nunc dictis patet, quod Amor ſexus, quia eſt cum pluribus, ac in ſe naturalis, imo animalis, ſit impurus & incaſtus, & quia eſt vagus & illimitatus, ſcortatorius; at prorſus aliter Amor conjugialis. Quod Amor conjugialis ſit ſpiritualis, ac proprie humanus, ex ſequentibus manifeſte conſtabit.

47. III: QUOD DUO CONJUGES UTPLURIMUM POST MORTEM CONVENIANT, SE AGNOSCANT, CONSOCIENT, ET PER ALIQUOD TEMPUS VIVANT SIMUL, QUOD FIT IN PRIMO STATU; ITA DUM IN EXTERNIS SUNT SICUT IN MUNDO. Sunt duo Status quos homo poſt mortem ſubit, Externus & Internus, in Externum ſuum venit primum, & poſtea in Internum; & dum in Externo eſt, conjux conjugem, ſi uterque mortuus eſt, convenit, agnoſcit, & ſi una vixerunt in Mundo, conſociant ſe, & per aliquod tempus vivunt ſimul; & cum in hoc ſtatu ſunt, non ſcit unus inclinationem alterius ad ſe, quia hæc ſe in Internis recondit: poſtea vero cum in ſtatum ſuum internum veniunt, manifeſtat ſe inclinatio, quæ ſi eſt concors & ſympathica, vitam conjugialem continuant, at ſi eſt diſcors & antipathica, illam ſolvunt. Si Viro plures uxores fuerint, conjungit ſe cum illis ordine, dum in ſtatu externo eſt; at cum intrat ſtatum internum, in quo percipit amoris inclinationes, quales ſunt, tunc vel adoptat unam, vel relinquit omnes; nam in ſpirituali Mundo, æque ut in Mundo naturali, non licet alicui Chriſtiano plures uxores ducere, quia hoc infeſtat & prophanat Religionem; ſimile fit cum Muliere, cui plures mariti fuerant; at uſque hæ non adjungunt ſe maritis, modo ſe præſentant, at mariti illas ſibi. Sciatur, quod Mariti raro cognoſcant uxores ſuas, ſed quod Uxores probe maritos; cauſa eſt, quia mulieribus eſt perceptio amoris interior, & viris modo exterior.

48. IV: SED QUOD SUCCESSIVE SICUT EXUUNT EXTERNA, AC INTRANT IN INTERNA SUA, PERCIPIANT QUALI AMORE ET INCLINATIONE INTER SE AD SE MUTUO FUERANT, ET INDE NUM POSSINT UNA VIVERE, VEL NON. Hæc ulterius explicare non opus eſt, quia ſequuntur ex illis quæ in præcedente Articulo explicata ſunt: hic ſolum illuſtrabitur, quomodo homo poſt mortem exuit externa & induit interna: unuſquiſque poſt mortem primum introducitur in Mundum, qui vocatur Mundus ſpirituum, & eſt medius inter Cælum & Infernum, ac ibi præparatur, bonus ad Cælum & malus ad Infernum: præparatio ibi pro fine habet, ut Internum & Externum concordent & faciant unum, & non diſcordent & faciant duo; in Mundo naturali faciunt illa duo, ac ſolum apud illos, qui corde ſinceri ſunt, faciunt unum: quod faciant duo, conſtat ex doloſis & aſtutis, imprimis ex hypocritis, aſſentatoribus, ſimulatoribus, & mendacibus; in Mundo autem ſpirituali non licet ita diviſam habere mentem, ſed qui malus fuerat in Internis, etiam malus erit in Externis; ſimiliter bonus in utriſque: omnis enim homo poſt mortem fit qualis fuerat interius, & non qualis exterius: propter hunc finem immittitur ille tunc per vices in ſuum Externum & in ſuum Internum; & quiſque homo dum in Externo eſt, ſapit, hoc eſt, vult videri

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quod ſapiat, etiam malus; ſed hic in Interno ſuo inſanit; hic poteſt per viciſſitudines illas videre inſanias ſuas, & ab illis reſipiſcere; ſed ſi non reſipuerat in Mundo, non poteſt poſtea, nam amat inſanias ſuas, & vult manere in illis; quare adigit Externum ſuum etiam ad inſaniendum ſimiliter; ſic fit Internum & Externum ejus unum; & cum hoc factum eſt, præparatus eſt ad Infernum. Viciſſim autem bonus, hic quia in Mundo ſpectaverat ad Deum, ac reſipuerat, in Interno ſapuit plus quam in Externo; in Externo etiam ex illecebris Mundi & vanitatibus aliquoties deliravit, quare etiam hujus Externum reducitur ad concordantiam cum ejus Interno, quod, ut dictum eſt, ſapit; quo facto, præparatus eſt ad Cælum. Ex his illuſtratum eſt, quomodo fit exuitio Externi ac induitio Interni poſt mortem.

49. V: QUOD SI POSSUNT UNA VIVERE, MANEANT CONJUGES, AT SI NON POSSUNT, SE SEPARENT, QUANDOQUE VIR AB UXORE, QUANDOQUE UXOR A VIRO, ET QUANDOQUE SE UTERQUE AB INVICEM. Quod ſeparationes fiant poſt mortem, eſt quia conjunctiones, quæ fiunt in terris, raro fiunt ex aliqua interna perceptione amoris, ſed ab externa, quæ internam abſcondit; perceptio Amoris externa cauſam & originem ducit ex talibus, quæ ſunt Amoris Mundi & Corporis; Amoris Mundi ſunt imprimis opes & poſſeſſiones, ac Amoris corporis ſunt dignitates & honores; & præter illas, ſunt etiam variæ illecebræ quæ pelliciunt, ut pulchritudo & ſimulatus decor morum; quandoque etiam incaſtitas; ac præterea contrahuntur Matrimonia intra regionem, civitatem, aut villam nativitatis aut habitationis, ubi nec datur electio niſi ſtricta & limitata ad domus quæ cognoſcuntur, & ibi cum correſpondentibus ſorti ſuæ; inde eſt, quod Conjugia in Mundo inita utplurimum ſint externa, & non ſimul interna; cum tamen Conjunctio interna, quæ eſt Animarum, facit ipſum conjugium; & illa conjunctio non eſt perceptiblis prius quam dum homo exuit Externum ac induit Internum, quod fit poſt mortem: inde nunc eſt, quod tunc fiant ſeparationes, & poſtea novæ conjunctiones cum ſimilaribus & homogeneis, niſi hæ proviſæ fuerint in terris, quod fit illis qui a Juventute amaverant, optaverant, & a Domino petierant legitimum & amabile conſortium cum una, ac ſpernunt & contrahunt nares ad libidines vagas.

50. VI: QUOD TUNC DETUR VIRO UXOR CONVENIENS, AC FÆMINÆ MARITUS SIMILITER.: Cauſa eſt, quia non alii Conjuges poſſunt recipi in Cælum, ut ibi maneant, niſi qui interius uniti ſunt, aut uniri poſſunt ſicut in unum, nam ibi duo Conjuges non vocantur duo, ſed unus Angelus; quod intelligitur per Domini verba, quod non ſint duo amplius, ſed una caro. Quod non alii Conjuges recipiantur in Cælum, eſt quia non alii poſſunt ibi cohabitare, hoc eſt, ſimul eſſe in una domo, inque cubiculo & toro; omnes enim qui in Cælis ſunt, conſociati ſunt ſecundum affinitates & propinquitates amoris, & ſecundum has ſunt habitationes illis; nam in Mundo ſpirituali non ſunt ſpatia, ſed ſunt apparentiæ ſpatiorum, & hæ ſunt ſecundum ſtatus vitæ illorum, & ſtatus vitæ ſunt ſecundum ſtatus amoris; quare non poteſt aliquis ibi morari niſi in ſua domo, quæ illi providetur & deſignatur ſecundum quale ejus amoris; ſi alibi, laborat pectore & anhelitu; & non poſſunt duo cohabitare in eadem domo, niſi

ſint

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſint ſimilitudines; & prorſus non Conjuges, niſi ſint inclinationes mutuæ; ſi ſunt inclinationes externæ & non ſimul internæ, ipſa domus ſeu ipſe locus ſeparat, rejicit, & abigit illos: hæc eſt cauſa, quod illis, qui poſt præparationem introducuntur in Cælum, provideatur Conjugium cum conſorte, cujus anima inclinat ad unionem cum alterius, adeo ut non velint duæ vitæ eſſe ſed una: hæc cauſa eſt, quod poſt ſeparationem detur viro uxor conveniens, & fæminæ maritus ſimiliter.

51. VII: QUOD CONJUGES INTER SE FRUANTUR CONSORTIIS SIMILIBUS, QUIBUS IN MUNDO, SED JUCUNDIORIBUS ET BEATIORIBUS; VERUM ABSQUE PROLIFICATIONE, PRO QUA SEU LOCO EJUS EST ILLIS PROLIFICATIO SPIRITUALIS, QUÆ EST AMORIS ET SAPIENTIÆ. Quod Conjuges fruantur conſortiis ſimilibus, quibus in Mundo, eſt quia poſt mortem maſculus eſt maſculus, ac fæmina eſt fæmina, & utrique inclinatio ad conjunctionem a creatione eſt inſita; & hæc inclinatio apud hominem eſt ejus ſpiritus & inde corporis, quare poſt mortem, cum homo ſit ſpiritus, manet eadem inclinatio mutua; & hæc non dabilis eſt abſque ſimilibus conſortiis; homo enim eſt homo, ut prius, nec abeſt quicquam a maſculo, nec quicquam a fæmina, quoad formam ſunt ſibi ſimiles, pariter *quoad* affectiones & cogitationes; quid tunc aliud inde ſequitur, niſi quam quod ſimilia conſortia ſint; & quia Amor conjugialis eſt caſtus, purus & ſanctus, quod etiam conſortia plena ſint; ſed videantur de his plura in MEMORABILI n. 44. Quod Conſortia tunc jucundiora & beatiora ſint, eſt quia Amor ille, dum fit ſpiritus, fit interior & purior, & inde perceptibilior, & omnis jucunditas creſcit ſecundum perceptionem, & creſcit uſque ut beatitudo ejus in jucunditate ejus animadvertatur.

52. Quod Conjugia in Cælis ſint abſque prolificatione, ſed quod pro illa ſit prolificatio ſpiritualis, quæ eſt amoris & ſapientiæ, eſt quia apud illos qui in Mundo ſpirituali ſunt, tertium deeſt, quod eſt naturale, & hoc eſt continens ſpiritualium, ac ſpiritualia abſque ſuo continente non conſiſtunt, quemadmodum illa quæ procreantur in Mundo naturali; ac ſpiritualia in ſe ſpectata ſe referunt ad Amorem & Sapientiam, quare hæc ſunt, quæ ex conjugiis illorum naſcuntur. Dicitur quod hæc naſcantur, quia Amor conjugialis perficit Angelum, unit enim illum cum ſua conſorte, unde fit plus & plus homo, nam, ut ſupra dictum eſt, duo Conjuges in Cælo non ſunt duo ſed unus Angelus; quare per Conjugialem unitionem ſe implent humano, quod eſt velle ſapere, ac amare id quod ſapientiæ eſt.

53. VIII: QUOD ITA FIAT ILLIS QUI VENIUNT IN CÆLUM, ALITER VERO ILLIS QUI IN INFERNUM. Quod poſt mortem detur viro uxor conveniens, & uxori maritus ſimiliter, & quod hi fruantur conſortiis jucundis & beatis, verum abſque prolificatione alia quam ſpirituali, intelligendum eſt de illis qui recipiuntur in Cælum & fiunt Angeli; cauſa eſt, quia hi ſpirituales ſunt, & conjugia in ſe ſunt ſpiritualia, & inde ſancta: at vero illi qui in Infernum veniunt, ſunt omnes naturales, & conjugia mere naturalia non ſunt conjugia, ſed conjunctiones, quæ trahunt ex libidine incaſta: quales hæ conjunctiones ſunt, in ſequentibus, ubi agitur de Caſto & Incaſto, & porro ubi de Amore ſcortatorio, dicetur.

54.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

54. His, quæ hactenus de Statu conjugum post mortem memorata sunt, addenda sunt hæc. 1. Quod omnes illi Conjuges, qui mere naturales sunt, separentur post mortem; causa est, quia amor conjugii apud illos friget, & amor adulterii calet; at usque post separationem quandoque se cum aliis sicut conjuges consociant, sed post breve tempus a se invicem recedunt; quod sæpius fit vicibus iteratis; & tandem emancipatur vir alicui scorto, & fœmina alicui adultero, quod fit in Carcere infernali, de quo in APOCALYPSI REVELATA n. 153. p. X, ubi utrique sub pœna interdicitur scortatio promiscua. 2. Conjuges, quorum unus est spiritualis & alter naturalis, post mortem etiam separantur; & datur Spirituali conjux conveniens, at Naturalis relegatur in loca lasciviæ ad similes. 3. Illi autem, qui in Mundo cœlebes vixerunt, ac prorsus abalienaverunt mentem a conjugio, si spirituales sunt, manent cœlebes; si autem naturales, fiunt scortatores. Aliter vero illi qui in suo Cœlibatu desideraverunt conjugium, & plus qui absque successu sollicitaverunt illud; his, si spirituales sunt, Conjugia beata providentur; sed non prius, quam dum in cœlo sunt. 4. Illi qui in Mundo monasteriis inclusi sunt, tam virgines quam viri, post exactam vitam monasterialem, quæ perstat aliquo spatio temporis post mortem, exsolvuntur & emittuntur, ac potiuntur libertate votiva desideriorum suorum, sive velint conjugiales vivere, sive non; si conjugiales, fiunt, si non, feruntur ad cœlebes a latere cœli; at qui æstuaverunt inconcessa libidine, dejiciuntur. 5. Quod Cœlebes sint a latere cœli, est quia sphæra perpetui cœlibatus infestat sphæram amoris conjugialis, quæ est ipsa sphæra cœli; quod sphæra amoris conjugialis sit ipsa sphæra cœli, est quia descendit ex cœlesti Conjugio Domini & Ecclesiæ.

❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ ❁

55. His adjiciam duo MEMORABILIA; PRIMUM hoc. Quondam e Cœlo auditum est suavissimum melos, erant ibi uxores cum virginibus, quæ concinebant cantilenam; suavitas cantionis erat sicut affectio cujusdam amoris harmonice profluens; Cantus cœlestes nec aliud sunt quam affectiones sonoræ, seu quam affectiones sonis expressæ & modificatæ, nam sicut cogitationes exprimuntur per loquelas, ita affectiones per cantus; Angeli ex modulationis symmetria & profluentia percipiunt rem affectionis. Erant tunc multi spiritus circum me, & audivi ex quibusdam, quod audirent suavissimum illud melos, & quod id esset melos cujusdam amabilis affectionis, cujus rem nescirent; quare divinabant varia, sed incassum; divinabant quod Cantio illa exprimeret affectionem sponsi & sponsæ cum pangunt; quidam quod affectionem sponsi & sponsæ cum intrant ad nuptias; & quidam quod primitivum amorem mariti & uxoris. At tunc in medio illorum apparuit Angelus e Cœlo, & ille dixit, quod canerent Amorem sexus castum; at circumstantes quærebant, quid Amor sexus castus; & dixit Angelus, quod sit amor viri ad virginem aut ad uxorem pulchram forma & decoram moribus, immunis ab omni idea lasciviæ, & vicissim; his dictis Angelus evanuit. Perseverabat cantus, & tunc quia sciebant

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

bant rem affectionis quam exprimebat, audiebant illum cum multa varietate, quisque secundum statum sui amoris; illi qui caste spectabant fæminas, audiebant Cantum illum ut symphonicum & suavem; illi autem qui incaste spectabant fæminas, audiebant illum sicut disharmonicum & mæstum; & illi qui fastidiose spectabant fæminas, audiebant illum sicut discordem & raucum. At subito tunc Planum, super quo stabant, mutabatur in Theatrum, & audiebatur vox, VENTILATE HUNC AMOREM; ac subito aderant spiritus ex variis Societatibus, & in medio illorum aliqui Angeli in albo; & hi tunc loquuti dicebant; nos in Mundo hoc spirituali inquisivimus in omnes species amoris, non modo in amorem viri erga virum, ac fæminæ erga fæminam; ac in amorem reciprocum mariti & uxoris; sed etiam in amorem viri erga fæminas, & fæminæ erga viros; & datum est nobis pertransire Societates, & explorare, & nondum invenimus communem amorem sexus castum, nisi quam apud illos, qui ex amore vere conjugiali in potentia jugi sunt, & hi sunt in supremis Cælis: & quoque datum est percipere influxum hujus amoris in affectiones cordium nostrorum, & persensimus illum suavitate excedentem omnem alium amorem, præter amorem duorum conjugum, quorum corda unum sunt: sed petimus ut ventiletis hunc amorem, quia coram vobis novus est & ignotus; & quia est ipsa amænitas, a nobis in Cælo vocatur cælestis suavitas. Cum itaque ventilarent, primum loquuti sunt illi, qui non potuerunt cogitare castitatem de Conjugiis, & aiebant; Quis dum videt Virginem aut Uxorem pulchram & amabilem, ita potest castigare & purificare ideas cogitationis suæ a concupiscentia, ut amet pulchritudinem, & tamen prorsus non velit, si licet, illam libare; quis potest vertere concupiscentiam cuivis viro innatam in tale castum, ita in non se, & usque amare; num amor sexus, dum ab oculis intrat in cogitationes, potest subsistere in facie fæminæ, numne descendit momento in pectus, & ultra; angeli loquuti sunt vana, quod ille amor detur castus, & tamen quod omnium suavissimus sit, & quod unice dabilis sit apud Maritos qui in amore vere conjugiali & inde in præpollente potentia cum uxoribus suis sunt; num hi præ aliis, dum vident pulchras, possunt ideas cogitationis suæ tenere in alto, & sicut suspendere, ne descendant & pergant ad id quod facit amorem illum. Post hos loquuti sunt qui & in frigore & in calore erant, in frigore ad suas uxores, & in calore ad sexum, & dicebant, quid Amor sexus castus, estne amor sexus contradictio cum adjicitur castitas, quid contradictio in adjecto nisi res cui aufertur sua prædicatio, quæ non est aliquid; quomodo amor sexus castus potest esse omnium amorum suavissimus, cum castitas deprivat illum suavitate sua; nostis omnes ubi residet suavitas illius amoris, cum itaque idea conjunctiva cum hoc exulat, ubi & unde tunc suavitas. Tunc exceperunt aliqui, & dixerunt; nos fuimus cum pulcherrimis, & non cupivimus, quare nos scimus quid amor sexus castus; at consocii, qui noverunt lascivias illorum, respondebant, vos tunc in statu fastidii sexus ex non potentia fuistis, & hoc non est amor Sexus castus, sed est ultimum amoris incasti. His auditis Angeli indignati rogaverunt, ut illi qui ad dextram seu ad meridiem stabant, loquerentur; & hi dixerunt, est amor viri

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& viri, tum fæminæ & fæminæ, & eſt amor viri ad fæminam, & amor fæminæ ad virum; & hæc tria paria amorum inter ſe prorſus differunt; amor viri & viri eſt ſicut amor intellectus & intellectus, vir enim creatus eſt, & inde naſcitur ut fiat intellectus; amor fæminæ & fæminæ eſt ſicut amor affectionis & affectionis intellectus virorum, fæmina enim creata eſt & naſcitur ut fiat amor intellectus viri: hi amores, nempe viri & viri, ac fæminæ & fæminæ, non intrant penitus in pectora, ſed foris ſtant, & ſe modo tangunt, ita non interius conjungunt duos; quare etiam duo viri ratiociniis & ratiociniis inter ſe pugillant ſicut duo athletæ; ac duæ fæminæ quandoque concupiſcentiis & concupiſcentiis inter ſe ſicut duo ludiones dimicantes pugnis. At amor viri & fæminæ eſt amor intellectus & ejus affectionis, & hic intrat penitus & conjungit; & conjunctio illa eſt ille amor; at conjunctio mentium & non ſimul corporum, ſeu niſus ad illam conjunctionem ſolam, eſt amor ſpiritualis, & inde amor caſtus; & hic amor ſolum datur apud illos, qui in amore vere conjugiali ſunt, & inde in eminente potentia, quia hi propter caſtitatem non admittunt influxum amoris e corpore alius fæminæ, quam ex ſuæ uxoris; & quia in ſupereminente potentia ſunt, non poſſunt aliter quam amare ſexum, & ſimul averſari incaſtum; inde eſt illis amor ſexus caſtus, qui in ſe ſpectatus eſt amicitia interior ſpiritualis, quæ ſuavitatem ſuam ducit ex eminente potentia, ſed caſta; potentia illis eminens eſt ex totali abdicatione ſcortationis; & quia ſola uxor amatur, eſt caſta: nunc, quia ille amor apud illos non participat ex carne ſed modo ex ſpiritu, eſt caſtus, & quia pulchritudo fæminæ ex inſita inclinatione ſimul intrat in mentem, eſt ſuavis. His auditis multi ex adſtantibus ponebant manus ad ſuas aures, dicentes, illa dicta lædunt aures noſtras, & illa quæ loquuti eſtis ſunt in nobis nauci, erant incaſti: & tunc iterum auditus eſt cantus ille e Cælo, & nunc priori ſuavior, ſed hic coram incaſtis illis crepuit ita diſcors, ut propter ſtridorem diſcordiæ ejicerent ſe ex Theatro & aufugerent, remanentibus paucis, qui ex ſapientia caſtitatem conjugialem amabant.

56. ALTERUM MEMORABILE. Quondam in Mundo Spirituali cum Angelis loquens inſpiratus ſum amæna voluptate videndi TEMPLUM SAPIENTIÆ, quod ſemel prius videram, & interrogavi illos de via ad illud, dixerunt, ſequere Lucem, & invenies; & dixi, quid hoc, ſequere lucem; dixerunt, Lux noſtra candeſcit plus & plus, ſicut appropinquatur ad illud Templum, quare ſequere lucem ſecundum candoris ejus incrementum, nam Lux noſtra procedit a Domino ut Sole, & inde in ſe ſpectata eſt Sapientia: tunc in comitatu cum binis Angelis vadi ſecundum incrementum candoris lucis, & aſcendi per tramitem clivoſum uſque ad ſummitatem unius Collis, qui erat in Plaga meridionali, & ibi erat Porta magnifica; & cuſtos, viſis mecum angelis, aperiebat illam; & ecce viſus eſt Porticus ex palmis & lauribus, ſecundum quem vadimus; circuibat Porticus, & terminabatur in Hortum, in cujus medio erat TEMPLUM SAPIENTIÆ: cum ibi circumſpexi, vidi Ædiculas ſimilitudines Templi, in quibus erant Sapientes; acceſſimus ad unam, & in oſtio loquuti ſumus cum hoſpite ibi, & narravimus cauſam adventus, & modum acceſſus,

&

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& dixit hoſpes, beneventote, intrate, ſedete, & conſociemur ſermonibus ſapientiæ: vidi Ædiculam intus, quod eſſet diviſa in duas, & uſque erat una, diviſa erat in duas per parietem translucidum, at apparuit ut una ex translucentia, quæ erat ſicut puriſſimi chryſtalli; quæſivi cur ita, dixit non ſum ſolus, uxor mecum eſt, & nos ſumus duo, ſed uſque non duo ſed una caro. At dixi, ſcio quod ſapiens ſis, & quid ſapiens ſeu ſapientia cum fæmina; ad hæc hoſpes ex quadam indignatione mutabatur facie, & exporrigebat manum, & ecce tunc ex ædiculis propinquis alii Sapientes aderant, quibus jocando dixit, noſter advena hic ſciſcitando inquiit, quid Sapiens ſeu Sapientia cum Fæmina; ad hæc riſerunt omnes, & dixerunt, quid ſapiens ſeu ſapientia abſque fæmina, ſeu abſque amore, uxor eſt amor ſapientiæ ſapientis. Sed hoſpes dixit, conſociemur nunc aliquo ſermone ſapientiæ, ſit ſermo de cauſis, & nunc de cauſa Pulchritudinis Sexus fæminini: & tunc in ordine loquuti ſunt, & dixit Primus hanc cauſam, quod Fæminæ a Domino creatæ ſint affectiones ſapientiæ virorum, & affectio ſapientiæ eſt ipſa Pulchritudo. Alter dixit hanc cauſam, quod Fæmina a Domino creata ſit per ſapientiam viri, quia a viro, & quod inde ſit forma ſapientiæ inſpirata affectione amoris, & quia affectio amoris eſt ipſa vita, eſt fæmina vita ſapientiæ, maſculus autem ſapientia, ac vita ſapientiæ eſt ipſa Pulchritudo. Tertius dixit hanc cauſam, quod Fæminis ſit data perceptio delitiarum amoris conjugialis, & quia totum illarum corpus eſt organum illius perceptionis, non poteſt aliter quam ut habitatio delitiarum amoris conjugialis cum ſua perceptione ſit Pulchritudo. Quartus dixit hanc cauſam, quod Dominus deſumpſerit pulchritudinem & elegantiam vitæ a Viro, & tranſcripſerit in fæminam, & quod inde vir abſque reunitione cum ſua pulchritudine & elegantia in fæmina, ſit torvus, auſterus, ſiccus & inamabilis, & ille non ſapiens eſt niſi ſibi ſoli, & hic eſt ſtolidus; at cum vir unitur cum ſua pulchritudine & elegantia vitæ in uxore, fit jucundus, amænus, vivus & amabilis, & ſic ſapiens. Quintus dixit hanc cauſam, quod Fæminæ creatæ ſint Pulchritudines non propter ſe ſed propter viros, ut viri ex ſe duri molleſcant, animi illorum ex ſe graves miteſcant, & corda illorum ex ſe frigida caleſcant, & tales fiunt, cum fiunt una caro cum ſuis uxoribus. Sextus dixit hanc cauſam, quod Univerſum a Domino creatum ſit perfectiſſimum opus, at in illo nihil perfectius creatum eſt, quam Fæmina formoſa facie & decora moribus, propter cauſam, ut Vir gratias agat Domino propter illam munificentiam, & retribuat per receptionem ſapientiæ ab Ipſo. Poſtquam hæc & plura ſimilia dicta ſunt, apparuit Uxor trans parietem chryſtalinum, & dixit ad Maritum, loquere ſi placet, & cum loquutus eſt, in ſermone percipiebatur vita ſapientiæ ab uxore, ſono enim loquelæ inerat amor ejus; ita experientia teſtificata eſt illam veritatem. Poſt hæc luſtravimus Templum ſapientiæ, & quoque Paradiſiaca circum illud, ex quibus impleti gaudiis abivimus, & tranſivimus Porticum ad portam, & per viam aſcenſus deſcendimus.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

DE AMORE VERE CONJUGIALI.

57. Eſt Amor conjugialis infinitæ varietatis, non datur ſimilis apud unum qualis eſt apud alterum; apparet quidem ſicut ſimilis apud multos, ſed ita apparet coram judicio corporis, & homo ex hoc judicio parum diſcernit talia, quia eſt craſſum & hebes; per judicium corporis intelligitur judicium mentis ex ſenſibus externis: at coram illis, qui ex judicio ſpiritus vident, apparent diſcrimina, & diſtinctius coram illis, qui viſum hujus judicii poſſunt altius elevare, quod fit per abductionem ejus a ſenſibus, & exaltationem ejus in lucem ſuperiorem; hi tandem poſſunt confirmare ſe intellectu, & ſic videre, quod Amor conjugialis non detur ſimilis apud unum, qualis eſt apud alterum. At uſque nemo poteſt infinitas varietates hujus Amoris in aliqua luce intellectus etiam elevati videre, niſi primum ſciat, qualis ille Amor eſt in ipſa ſua eſſentia & integritate, ita qualis fuit, quando una cum vita a Deo inditus eſt homini; niſi hic ejus ſtatus, qui fuit perfectiſſimus, noſcatur, fruſtra aliqua inquiſitione diſcrimina ejus poſſunt detegi; non enim eſt aliquod ſtabile punctum, ex quo ut exordio diſcrimina deducantur, & ad quod ſicut collimando, illa ſe referant, & ſic vere & non fallaciter appareant. Hæc cauſa eſt, quod hic ingrediamur deſcribere Amorem illum in ſua genuina eſſentia; & quia in hac fuit ille, quando una cum vita a Deo infuſus eſt homini, deſcribere illum qualis fuit in primævo ſuo ſtatu; & quia in hoc ſtatu fuit ille vere conjugialis, inſcribitur hic Paragraphus, de AMORE VERE CONJUGIALI: at hæc illius deſcriptio fiet in hoc ordine. I: *Quod detur Amor vere conjugialis, qui hodie tam rarus eſt, ut non ſciatur qualis eſt, & vix quod ſit.* II: *Quod illius Amoris origo ſit ex Conjugio boni & veri.* III: *Quod illius Amoris correſpondentia ſit cum Conjugio Domini & Eccleſiæ.* IV: *Quod ille Amor ex ſua origine & ex ſua correſpondentia ſpectatus ſit cæleſtis, ſpiritualis, ſanctus, purus & mundus præ omni amore, qui a Domino eſt apud angelos cæli, & apud homines Eccleſiæ.* V: *Quod etiam ſit Amor fundamentalis omnium amorum cæleſtium & ſpiritualium, & inde naturalium.* VI: *Quodque in illum amorem collata ſint omnia gaudia & omnes delitiæ a primis ad ultima.* VII: *Sed quod non alii in illum amorem veniant, & in illo eſſe poſſint, quam qui adeunt Dominum, ac vera Eccleſiæ amant, & bona ejus faciunt.* VIII: *Quod hic Amor fuerit amor amorum apud Antiquos, qui in Sæculo aureo, argenteo & cupreo vixerant, ſed quod poſtea ſucceſſive faceſſerit.* Explicatio horum nunc ſequitur.

58. QUOD DETUR AMOR VERE CONJUGIALIS, QUI HODIE TAM RARUS EST, UT NON SCIATUR QUALIS EST, ET VIX QUOD SIT. Quod detur talis Amor conjugialis, qualis deſcribitur in his ſequentibus, quidem poteſt agnoſci ex Primo ſtatu illius amoris, quando ſe in cor juvenis & virginis inſinuat ac intrat, ita apud illos, qui unam ſolam e ſexu incipiunt amare, ac deſiderare in ſponſam; & adhuc plus tempore deſponſationis, dum hoc protrahitur, & progreditur ad nuptias; & tandem in nuptiis, & primis diebus poſt illas; quis

tunc

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tunc non agnoſcit, & conſentit ad ſequentia hæc, quod ille Amor ſit fundamentalis omnium amorum; tum quod in illum collata ſint omnia gaudia & omnes delitiæ a primis ad ultima; & quis non ſcit, quod poſt amænum hoc tempus ſucceſſive tranſeant & faceſſant lætitiæ illæ, uſque tandem ut vix ſentiant illas; ſi tunc illis dicitur idem quod prius, quod Amor ille ſit fundamentalis omnium amorum, & quod in illum collata ſint omnia gaudia & lætitiæ, non conſentiunt nec agnoſcunt; & forte dicent, quod ſint nugæ, aut quod ſint myſtica quæ tranſcendunt. Ex his patet, quod Amor primitivus conjugii æmuletur Amorem vere conjugialem, & ſiſtat illum videndum in quadam imagine; quod fit, quia tunc projectus eſt amor ſexus, qui eſt incaſtus, ac loco ejus amor unius e ſexu, qui eſt amor vere conjugialis, & caſtus, inſidet implantatus; quis tunc non ſpectat alias mulieres nutu inamato, ac ſuam unicam amato.

59. Quod tamen Amor vere conjugialis tam rarus ſit, ut non ſciatur qualis eſt, & vix quod ſit, eſt quia ſtatus amænitatum ante nuptias, poſt illas mutatur in ſtatum indifferentiæ ex inſenſibilitate illarum; cauſæ mutationis illius ſtatus ſunt plures, quam hic poſſunt afferri: ſed afferentur in ſequentibus, ubi Cauſæ frigorum, ſeparationum, & divortiorum in ſuo ordine detegentur; ex quibus videbitur, quod apud pleroſque hodie ita aboleatur imago illa amoris conjugialis, & cum illa cognitio, uſque ut non ſciatur qualis eſt, & vix quod ſit. Notum eſt, quod omnis homo, dum naſcitur, ſit mere corporeus, & quod a corporeo fiat naturalis interior & interior, & ſic rationalis, & demum ſpiritualis; quod ita progreſſive, eſt quia corporeum eſt ſicut humus, cui naturalia, rationalia, & ſpiritualia in ſuo ordine inſeruntur; ita fit homo plus & plus homo: pæne ſimile fit cum init conjugium, tunc fit homo plenior homo, quia conjungitur cum conſorte, cum qua unum hominem agat; ſed hoc fit in Primo ſtatu in quadam imagine, de quo prius; ſimiliter tunc inchoat a corporeo, & procedit in naturale, ſed quoad conjugialem vitam, & inde conjunctionem in unum; illi qui tunc amant corporea naturalia, & ſolum rationalia ex illis, non poſſunt conjungi conſorti ſicut in unum, niſi quoad externa illa, & cum externa deficiunt, invadit interna frigus, quod amoris illius jucunda ſicut a mente ita a corpore, ac poſtea ſicut a corpore ita a mente, diſcutit, & hoc eo uſque dum non ſupereſt aliquid ex reminiſcentia de ſtatu primævo ſui conjugii, conſequenter nec cognitio de illo: nunc quia ita fit hodie apud pleroſque, patet quod amor vere conjugialis non ſciatur qualis eſt, & vix quod ſit. Aliter fit illis qui ſpirituales ſunt, his eſt Primus ſtatus initiamentum ad fauſtitates perpetuas, quæ gradum promovent, ſicut ſpirituale rationale mentis, & ex hoc naturale ſenſuale corporis, unius cum alterius ſe conjungunt & uniunt; ſed hi rari ſunt.

60. II. Quod illius Amoris Origo sit ex Conjugio boni et veri. Quod omnia in Univerſo ſe referant ad bonum & verum, ab omni homine intelligente agnoſcitur, quia eſt univerſale verum; quod etiam in omnibus & ſingulis Univerſi bonum ſit conjunctum vero, ac verum bono, non poteſt non agnoſci, quia hoc etiam eſt univerſale verum, quod cohæret cum altero. Cauſa,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſa, quod omnia in Univerſo ſe referant ad bonum & verum, & quod bonum ſit conjunctum vero, & reciproce, eſt quia utrumque procedit a Domino, ac procedunt ab Ipſo ut unum; duo quæ procedunt a Domino, ſunt Amor & Sapientia, quia hæc ſunt Ipſe, ita ab Ipſo, & omnia quæ ſunt Amoris vocantur bona, & omnia quæ ſunt Sapientiæ vocantur vera; & quia ab Ipſo ut Creatore procedunt illa duo, ſequitur quod in creatis ſint illa duo. Hoc illuſtrari poteſt per Calorem & Lucem, quæ procedunt a Sole, ex his ſunt omnia Telluris, germinant enim ſecundum præſentiam illorum, & ſecundum conjunctionem illorum; ac Calor naturalis correſpondet Calori ſpirituali, qui eſt Amor, & Lux naturalis correſpondet Luci ſpirituali, quæ eſt Sapientia.

61. Quod Amor conjugialis procedat ex Conjugio boni & veri, in ſequente Tranſactione ſeu Paragrapho demonſtrabitur; hic ſolum adducitur illud propter cauſam, ut videatur quod ille Amor ſit cæleſtis, ſpiritualis & ſanctus, quia ex cæleſti, ſpirituali & ſancta origine. Ut videatur quod origo Amoris conjugialis ſit ex Conjugio boni & veri, intereſt ut aliquid in brevi compendio de eo hic dicatur: mox ſupra dictum eſt, quod in omnibus & ſingulis creatis ſit conjunctio boni et veri, & conjunctio non datur niſi ſit reciproca, nam conjunctio ab una parte, & non viciſſim ab altera, ex ſe ſolvitur; nunc quia eſt conjunctio boni & veri, & hæc reciproca, ſequitur quod ſit Verum boni ſeu Verum ex bono, & quod ſit Bonum veri ſeu Bonum ex vero; quod Verum boni ſeu verum ex bono, ſit in Maſculo, & quod ſit ipſum Maſculinum, ac quod Bonum veri ſeu bonum ex vero, ſit in Fæmina, & quod ſit ipſum Fæmininum, tum quod unio conjugialis ſit inter illa duo, in Tranſactione proxime ſequente videbitur; id hic memoratur, ut aliqua præliminaris idea ſit de eo.

62. III: Quod illius Amoris correspondentia sit cum Conjugio Domini et Ecclesiæ; hoc eſt, quod ſicut Dominus amat Eccleſiam, ac vult ut Eccleſia amet Ipſum, ita maritus & uxor ſe mutuo ament; quod Correſpondenti ſit inter illa, in Orbe Chriſtiano notum eſt, ſed qualis illa eſt, nondum notum eſt, quare illa Correſpondentia in ſingulari Paragrapho, qui etiam ſequitur, explanabitur: hic memoratur illa, propter finem, ut videatur quod Amor conjugialis ſit cæleſtis, ſpiritualis, & ſanctus, quia correſpondet cæleſti, ſpirituali & ſancto Conjugio Domini & Eccleſiæ: hæc Correſpondentia etiam ſequitur ex Origine amoris conjugialis ex Conjugio boni & veri, de qua in Articulo præcedente, quia Conjugium boni & veri eſt Eccleſia apud hominem; Conjugium enim boni & veri eſt idem cum Conjugio charitatis & fidei, quoniam bonum eſt charitatis & verum eſt fidei; quod hoc Conjugium faciat Eccleſiam, non poteſt non agnoſci, quia eſt Univerſale verum, & omne Univerſale verum agnoſcitur, ut primum auditur, quod eſt ex influxu Domini & ſimul confirmatione Cæli: nunc quoniam Eccleſia eſt Domini quia a Domino, & quoniam Amor conjugialis correſpondet Conjugio Domini & Eccleſiæ, ſequitur quod ille Amor ſit a Domino.

63. Quomodo autem Eccleſia a Domino apud duos conjuges formatur, & per illam Amor conjugialis, in Paragrapho, de quo ſupra, illuſtrabitur: hic ſolum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſolum quod Eccleſia a Domino formetur apud Virum, & per Virum apud Uxorem, & quod poſtquam apud utrumque formata eſt, Eccleſia plena ſit; fit enim tunc plena conjunctio boni & veri, & conjunctio boni & veri eſt Eccleſia. Quod Inclinatio conjunctiva, quæ eſt Amor conjugialis, ſit in ſimili gradu cum Conjunctione boni & veri, quæ eſt Eccleſia, argumentis demonſtrativis in ſequentibus in ſerie confirmabitur.

64. IV: QUOD ILLE AMOR EX SUA ORIGINE, ET EX SUA CORRESPONDENTIA, SIT CÆLESTIS, SPIRITUALIS, SANCTUS, PURUS, ET MUNDUS PRÆ OMNI AMORE, QUI A DOMINO EST APUD ANGELOS CÆLI ET APUD HOMINES ECCLESIÆ. Quod Amor conjugialis ex ſua Origine, quæ eſt Conjugium boni & veri, ſit talis, mox ſupra paucis confirmatum eſt, ſed ibi ſolum prælibatum; ſimiliter quod Amor ille talis ſit ex Correſpondentia ejus cum Conjugio Domini & Eccleſiæ: hæc duo Conjugia, ex quibus ut ſurculus deſcendit Amor conjugialis, ſunt ipſæ ſanctitates; quare ſi recipitur ex ſuo Auctore, qui eſt Dominus, ſequitur ſanctitas ex Ipſo, quæ continue decantat & purificat illum; ſi tunc in hominis voluntate eſt deſiderium & niſus ad illum, fit ille amor mundus & purus indies in perpetuum. Amor conjugialis vocatur cæleſtis & ſpiritualis, quia eſt apud Angelos cælorum, apud Angelos ſupremi Cæli cæleſtis, quia illi Angeli vocantur cæleſtes, & apud Angelos infra illud cælum eſt ille ſpiritualis, quia hi Angeli vocantur Spirituales; ita vocantur illi Angeli, quia Cæleſtes ſunt Amores & inde Sapientiæ, ac Spirituales ſunt Sapientiæ & inde Amores; ſimile eſt conjugiale illorum. Nunc quia Amor conjugialis eſt apud Angelos cælorum tam ſuperiorum quam inferiorum, ut quoque in Primo Paragrapho de Conjugiis in Cælo oſtenſum eſt, conſtat quod ille ſanctus & purus ſit. Quod ille Amor in ſua eſſentia ex ſua derivatione ſpectatus ſit ſanctus & purus præ omni amore apud angelos & apud homines, eſt quia ille eſt ſicut caput reliquorum amorum; de qua ejus eminentia, in nunc ſequente Articulo aliqua dicentur.

65. V: QUOD ETIAM SIT AMOR FUNDAMENTALIS OMNIUM AMORUM CÆLESTIUM, SPIRITUALIUM, ET INDE NATURALIUM. Quod Amor conjugialis in ſua eſſentia ſpectatus ſit Amor fundamentalis omnium amorum Cæli & Eccleſiæ, eſt quia origo ejus eſt ex Conjugio boni & veri, & ex hoc Conjugio procedunt omnes amores, qui faciunt Cælum & Eccleſiam apud hominem, bonum illius conjugii facit amorem, ac verum ejus facit ſapientiam, & quando amor ad ſapientiam accedit, ſeu cum hac ſe conjungit, tunc amor fit amor, & cum ſapientia vìciſſim ad amorem accedit, & cum hac ſe conjungit, tunc ſapientia fit ſapientia. Amor vere conjugialis non aliud eſt quam conjunctio amoris & ſapientiæ; duo Conjuges, inter quos ſeu in quibus ſimul eſt ille amor, ſunt effigies & forma illius; omnes etiam in Cælis, ubi facies ſunt genuini typi affectionum ſui amoris, ſunt ſimilitudines ejus, ineſt enim illis in communi & in omni parte, ut prius oſtenſum eſt; nunc quia duo Conjuges in effigie & forma ſunt ille Amor, ſequitur quod omnis amor qui procedit ex ipſius amoris forma, ſit inſtar ejus; quare ſi Amor conjugialis eſt cæleſtis & ſpiritualis, etiam amores procedentes ex illo ſunt cæleſtes & ſpirituales; eſt itaque Amor conju-

gialis

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

gialis ſicut parens, & reliqui amores ſunt ſicut proles; inde eſt, quod ex Conjugiis Angelorum in Cælis generentur proles ſpirituales, quæ ſunt amoris & ſapientiæ, ſeu boni & veri, de qua generatione videatur ſupra n. 51.

66. Simile evidenter conſtat ex Creatione hominum in illum amorem, & ex formatione illorum ex illo poſtea; Maſculus creatus eſt ut fiat ſapientia ex amore ſapiendi, & Fæmina creata eſt ut fiat Amor maſculi ex ſapientia ejus, ita ſecundum illam; ex quo patet, quod duo conjuges ſint ipſæ formæ & effigies Conjugii amoris & ſapientiæ, ſeu boni & veri. Probe ſciendum eſt, quod non detur bonum nec verum, quod non ſit in ſubſtantia ut in ſuo ſubjecto; bona & vera abſtracta non dantur, ſunt enim nullibi quia non habent ſedem, imo nec poſſunt apparere ſicut volantia, quare ſunt modo entia, de quibus ratio videtur ſibi abſtracte cogitare, ſed uſque non poteſt niſi in ſubjectis, nam omnis idea hominis, etiam ſublimata, eſt ſubſtantialis, hoc eſt affixa ſubſtantiis: inſuper ſciendum eſt, quod non detur ſubſtantia niſi ſit forma, ſubſtantia non formata nec eſt aliquid, quia de illa non aliquid poteſt prædicari, ac ſubjectum abſque prædicatis eſt quoque ens nullius rationis: hæc Philoſophica adjecta ſunt, ut ſic etiam videri poſſit, quod duo Conjuges, qui in amore vere conjugiali ſunt, actualiter ſint Formæ Conjugii boni & veri, ſeu amoris & ſapientiæ.

67. Quoniam Amores naturales profluunt ex amoribus ſpiritualibus, & ſpirituales ex cæleſtibus, ideo dicitur quod Amor conjugialis ſit fundamentalis omnium amorum cæleſtium & ſpiritualium & *inde naturalium*. Amores naturales ſe referunt ad Amores ſui & Mundi; amores autem ſpirituales ſe referunt ad Amorem erga proximum; & amores cæleſtes ſe referunt ad Amorem in Dominum; & quia tales amorum relationes ſunt, patet in quo ordine ſequuntur, & in quo inſunt apud hominem; quando eo ordine inſunt, tunc amores naturales vivunt ex ſpiritualibus, & hi ex cæleſtibus, & omnes in hoc ordine a Domino, a quo ſunt.

68. VI: QUODQUE IN ILLUM AMOREM COLLATA SINT OMNIA GAUDIA ET OMNES DELITIÆ A PRIMIS AD ULTIMA. Omnia jucunda, quæcunque ſentiuntur ab homine, ſunt ejus amoris, amor per illa ſe manifeſtat, imo exiſtit & vivit; quod jucunda ſe exaltent gradu quo ſe exaltat amor, ut & ſicut incidentes affectiones propius tangunt amorem regnantem, notum eſt: nunc quia Amor conjugialis eſt fundamentalis omnium bonorum amorum, & quia inſcriptus eſt ſingulariſſimis hominis, ut prius oſtenſum eſt, conſequitur quod illius jucunda excedant jucunda omnium amorum, & quoque jucundet hos ſecundum præſentiam ſuam, & ſimul conjunctionem cum illis; expandit enim intima mentis & ſimul intima corporis, ſicut delitioſa vena fontis ejus transfluit & aperit. Quod in hunc Amorem collata ſint omnia jucunda a primis ad ultima, eſt propter Uſus ejus excellentiam præ reliquis; Uſus eſt propagatio Generis humani, & inde Cæli Angelici; & quia hic uſus fuit finis finium creationis, conſequitur quod omnes beatitudines, fauſtitates, jucunditates, amænitates & voluptates, quæ a Domino Creatore uſquam conferri potuerant in hominem, in hunc ejus Amorem collatæ ſint. Quod jucunda ſequantur uſum, & ſecundum hujus amo-

rem

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

rem inſint homini, patet ex jucundis quinque Senſuum, Viſus, Auditus, Olfactus, Guſtus, & Tactus; unicuique horum ſunt jucunda cum variationibus ſecundum ſpecificos illorum uſus; quid non Senſui amoris conjugialis, cujus Uſus eſt complexus omnium reliquorum uſuum.

69. Scio quod pauci agnituri ſint, quod in Amorem conjugialem collata ſint omnia gaudia & omnes delitiæ a primis ad ultima, ex cauſa, quia Amor vere conjugialis, in quem collata ſunt, hodie tam rarus eſt, ut non ſciatur qualis eſt, & vix quod ſit, ſecundum illa quæ ſupra n. 58. 59. explicata & confirmata ſunt, nam in alio Amore conjugiali quam genuino non ſunt; & quia hic in terris tam rarus eſt, impoſſibile eſt ſupereminentes ejus felicitates aliunde deſcribere, quam ex ore Angelorum, quia hi in illo ſunt: hi dixerunt, quod Delitiæ ejus intimæ, quæ ſunt Animæ, in quam primum influit conjugiale amoris & ſapientiæ ſeu boni & veri a Domino, ſint inperceptibiles & inde ineffabiles, quia ſunt ſimul pacis & innocentiæ; ſed quod eædem in deſcenſu fiant plus & plus perceptibiles, in ſuperioribus mentis ſicut beatitudines, in inferioribus mentis ſicut fauſtitates, in pectore ſicut jucunditates ex illis, & quod ex pectore ſe diffundant in omnia & ſingula corporis, ac demum uniant ſe in ultimis in delitium delitiarum; porro Angeli de illis mirabilia narraverunt, dicentes etiam quod varietates illarum delitiarum in Conjugum animabus, & ab his in illorum mentibus, & ab his in illorum pectoribus, ſint infinitæ, & quoque æternæ; quodque ſecundum ſapientiam apud maritos exaltentur; & hoc quia in flore ſuæ ætatis vivunt in æternum, & quia illis nihil beatius eſt quam plus & plus ſapere. Sed plura de Delitiis illis ex ore Angelorum enarrata, videantur in MEMORABILIBUS, imprimis in illis quæ poſt aliqua Capita porro ſequuntur.

70. VII: SED QUOD NON ALII IN ILLUM AMOREM VENIANT, ET IN ILLO ESSE POSSINT, QUAM QUI ADEUNT DOMINUM, AC VERA ECCLESIÆ AMANT, ET BONA EJUS FACIUNT. Quod non alii in illum amorem veniant, quam qui adeunt Dominum, eſt quia Conjugia Monogamica, quæ ſunt unius viri cum una uxore, correſpondent Conjugio Domini & Eccleſiæ, & quia ortus illorum eſt ex Conjugio boni & veri, de quibus ſupra n. 60 & 62. Quod ex hoc ortu, & illa Correſpondentia ſequatur, quod Amor vere conjugialis ſit a Domino, ac illis qui directe Ipſum adeunt, non poteſt confirmari ad plenum, niſi in ſpecie de duobus illis arcanis tranſigatur, quod fiet in Tranſactionibus, quæ hanc proxime excipiunt, quarum una erit de Origine Amoris conjugialis ex Conjugio boni & veri; ac altera de Conjugio Domini & Eccleſiæ, & de ejus Correſpondentia: quod ex his ſequatur, quod Amor conjugialis ſit apud hominem ſecundum ſtatum Eccleſiæ apud illum, etiam ibi videbitur.

71. Quod non alii in Amore vere conjugiali eſſe poſſint, quam qui recipiunt illum a Domino, qui ſunt qui Ipſum directe adeunt, & vivunt vitam Eccleſiæ ab Ipſo, eſt quia ille Amor ex ſuo ortu, & ex ſua correſpondentia ſpectatus, eſt cæleſtis, ſpiritualis, ſanctus, purus, & mundus præ omni amore, qui apud Angelos Cæli & apud homines Eccleſiæ eſt, ut ſupra n. 64; & hæc ejus attributa non poſſunt dari, quam apud illos, qui conjuncti Domino ſunt, &

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ab Ipso consociati Angelis Cæli; hi enim fugiunt amores extraconjugiales, qui sunt conjunctiones cum aliis quam cum propria seu proprio conjuge, sicut damna animæ & sicut stagna inferni; & quantum conjux illas conjunctiones, etiam quoad libidines voluntatis & inde intentiones fugit, tantum purificatur ille amor apud illos, & fit successive spiritualis, primum dum vivunt in terris, & postea in Cælo: apud homines nusquam potest aliquis amor fieri purus, nec apud angelos, ita neque hic Amor; sed quia intentio quæ est voluntatis primario spectatur a Domino, ideo quantum homo in hac est, & in hac perseverat, tantum initiatur in puritatem & sanctitatem ejus, & successive progreditur. Quod non alii possint in Amore conjugiali spirituali esse, quam qui a Domino tales sunt, est quia est Cælum in illo, & homo naturalis, apud quem ille amor solum a carne trahit suum volupe, non potest appropinquare ad Cælum, nec ad aliquem Angelum, imo nec ad aliquem hominem, in quo ille Amor est, est enim hic Amor fundamentalis omnium amorum cælestium & spiritualium, videatur supra n. 65. 66. 67. Quod ita sit, ab experientia mihi confirmatum est; vidi genios in Mundo spirituali, qui præparabantur ad infernum, appropinquantes ad Angelum, qui delitiabatur cum sua consorte, illi ad distantiam, sicut propinquabant, facti sunt sicut furiæ, & quæsiverunt cavernas & scrobes, ut asyla, in quas se conjecerunt. Quod spiritus mali ament homogeum suæ affectionis, utcunque immundum est, ac aversentur spiritus Cæli, quia purum est, ut suum heterogeneum, concludi potest ex illis quæ in PRÆLIMINARIBUS n. 10. memorata sunt.

72. Quod illi in illum Amorem veniant, & in illo esse possint, qui vera Ecclesiæ amant, & bona ejus faciunt, est quia non alii recipiuntur a Domino; hi enim sunt in conjunctione cum Ipso, & inde possunt teneri in illo Amore ab Ipso. Sunt duo quæ faciunt Ecclesiam & inde Cælum apud hominem, Verum fidei & Bonum vitæ; Verum fidei facit præsentiam Domini, & Bonum vitæ secundum vera fidei facit conjunctionem cum Ipso, & sic Ecclesiam & Cælum: quod Verum fidei faciat præsentiam, est quia est lucis, Lux spiritualis non aliud est; quod Bonum vitæ faciat conjunctionem, est quia est caloris, Calor spiritualis nec aliud est, est enim amor, & bonum vitæ est amoris; & notum est, quod omnis lux etiam hyemalis faciat præsentiam, & quod calor unitus luci faciat conjunctionem; horti enim & floreta apparent in omni luce, sed non florent & fructificant, nisi dum calor conjungit se luci. Ex his patet concluso, quod a Domino non donentur amore vere conjugiali, qui modo sciunt Ecclesiæ vera, sed qui illa sciunt & ejus bona faciunt.

73. VIII: QUOD HIC AMOR FUERIT AMOR AMORUM APUD ANTIQUOS, QUI IN SÆCULO AUREO, ARGENTEO ET CUPREO VIXERUNT. Quod Amor conjugialis apud Antiquissimos & apud Antiquos, qui in Primis illis Sæculis ita nominatis vixerant, fuerit Amor amorum, non potest ex Historiis sciri, quia illorum Scripta non exstant, & illa quæ exstant, sunt ex Scriptoribus post illa Sæcula, nam ab his nominantur, & quoque describitur illorum vitæ puritas & integritas, pariter ejus successiva decrescentia sicut est Auri usque ad Ferrum: at ultima seu Ferrea ætas, quæ inchoavit a Scriptoribus illis, quoad aliquam partem col-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

colligi poteſt ex Hiſtoricis vitæ quorundam Regum, Judicum, & Sapientum, qui vocati ſunt Sophi, in Græcia & alibi: quod autem hoc Sæculum non conſiſteret, ſicut ferrum in ſe conſiſtit, ſed quod fieret ſicut ferrum commixtum cum argilla, quæ non cohærent, prædicitur a Daniele Cap. II: 49. Nunc quia Sæcula, quæ nominata ſunt ab auro, argento, & cupro, ante ſcripturarum tempora fuerunt tranſacta, & ſic cognitio de Conjugiis illorum non dabilis eſt in terris, placuit Domino per ſpiritualem viam mihi aperire illa, perducendo ad Cælos ubi domicilia illorum ſunt, ut ex illis oretenus ibi haurirem, qualia fuerant apud illos Conjugia, cum vixerunt in ſuis Ævis: omnes enim, quicunque a Creatione obiverant e Mundo naturali, in Mundo ſpirituali ſunt, & omnes quoad amores ſui ſimiles ſunt, & permanent in æternum. Hæc quia ſcitu & relatu digna ſunt, & ſanctitatem conjugiorum confirmant, velim illa, qualia in vigili ſpiritu mihi oſtenſa ſunt, & poſtea in memoriam per Angelum revocata, & ſic deſcripta, edere in publicum: & quia ſunt e Mundo ſpirituali, ſicut reliqua poſt Tranſactionum Capita, volui diſpeſcere illa in Sex Memorabilia ſecundum Progreſſiones Ætatum.

❀ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀

„ 74. Hæc Sex Memorabilia, quæ ſunt e Mundo Spirituali de Amore „ Conjugiali, revelant qualis ille Amor fuerat in Primis Ævis; & qualis poſt „ illa, & qualis hodie eſt; ex quibus conſtat, quod ille Amor a ſanctitate & „ puritate ſua ſucceſſive receſſerit, uſque dum factus eſt ſcortatorius; ſed quod „ tamen ſit ſpes reductionis ejus in primævam ſeu antiquam ſuam Sanctitatem."

75. Primum Memorabile. Quondam cum meditatus ſum de Amore conjugiali, captavit mentem deſiderium ſciendi, qualis ille Amor fuerat apud illos, qui in Sæculo Aureo vixerunt, & poſtea qualis apud illos qui in Sæculis ſequentibus, quæ ex Argento, Cupro, & Ferro, vocantur: & quia novi, quod omnes qui in illis Sæculis bene vixerunt, in Cælis ſint, oravi ad Dominum, ut liceret mihi cum illis loqui & inſtrui: & ecce adſtitit mihi Angelus, & dixit, miſſus ſum a Domino ut ſim ductor & comes; ac primum te ducam & comitabor ad illos, qui vixerunt Primo Ævo ſeu Sæculo, quod vocatur Aureum: & dixit, eſt ad illos via ardua; eſt per Sylvam opacam, quam nemo poteſt tranſire, niſi duce dato a Domino. Eram in ſpiritu, & accinxi me viæ, & convertimus facies ad Orientem; & in pergendo vidi Montem, cujus altitudo pertigit ultra regionem nubium: tranſivimus deſertum magnum, & pervenimus in Sylvam ex variis arborum generibus confertam, & ex denſitate illarum opacam, de qua Angelus prædixit: ſed erat Sylva illa ſecta in plures tramites anguſtos; & dixit Angelus, quod totidem ambages errorum ſint, & quod niſi aperiantur oculi a Domino, ac videantur Oleæ pampineis vitibus circumcinctæ, ac ferantur greſſus ab Olea ad Oleam, abiturus ſit viator in Tartara, quæ circum circa ad latera ſunt: hæc Sylva talis eſt, propter finem, ut cuſtodiatur aditus; non enim alia Gens quam Primæva ſuper Monte illo habitat. Poſtquam intravimus Sylvam, aperti ſunt oculi, ac vidimus hic & ibi Oleas circum-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cumligatas vitibus, e quibus pendebant botri coloris cyanei, & Oleæ erant in perpetuos orbes dispositæ, quare secundum conspectum illarum circuivimus & circuivimus; & tandem vidimus Lucum ex altis cedris, & super illarum ramis aliquas Aquilas; quibus visis dixit Angelus, nunc in Monte sumus non procul a vertice ejus; & perreximus, & ecce post Lucum Campus rotundus, ubi pascebant Agni & Agnæ, quæ erant formæ repræsentativæ status innocentiæ & pacis Montanorum: hunc Campum pertransivimus, & ecce visa sunt Tabernacula & Tabernacula, ad plura millia antrorsum & ad latera in omnem extensionem visus; & dixit Angelus, nunc sumus in Castris, ubi Exercitus Domini Jehovih, ita se & habitationes suas vocant; Antiquissimi hi, dum in Mundo fuerunt, habitaverunt in Tabernaculis, quare etiam nunc in illis habitant: sed flectamus viam ad Meridiem, ubi sunt Sapientiores illorum, ut conveniamus aliquem, cum quo sociemus sermonem. In eundo vidi e longinquo tres pueros & tres puellas sedentes ad januam cujusdam Tentorii, sed illi & illæ, cum appropinquavimus, visi sunt sicut viri & mulieres mediæ staturæ; & dixit Angelus, omnes incolæ hujus Montis apparent e longinquo sicut Infantes, quia in statu innocentiæ sunt, ac Infantia est apparentia Innocentiæ. Hi Viri nobis visis accurrerunt, & dixerunt, unde estis, & quomodo huc venistis, facies vestræ non sunt e faciebus nostri Montis; at Angelus retulit ac narravit copiam accessus per Sylvam, & causam adventus; quibus auditis, unus ex tribus Viris invitavit & introduxit nos in Tabernaculum suum: Vir erat amictus pallio hyacinthini coloris, ac tunica ex lana candida; & ejus Uxor amicta erat toga purpurea, & subter tunica pectorali ex byssо acupicto: & quia in cogitatione mea erat desiderium cognoscendi Conjugia Antiquissimorum, intuebar per vices Maritum & Uxorem, & animadverti quasi unitatem animarum illorum in faciebus, & dixi, vos duo estis unum; & respondit Vir, sumus unum, est illius vita in me, & mea in illa, sumus duo Corpora, sed una Anima; est unio inter nos sicut est duorum tentoriorum in Pectore, quæ vocantur Cor & Pulmo, illa est meum Cor & ego sum illius Pulmo; sed quia per Cor hic intelligimus amorem, & per Pulmonem sapientiam, est illa Amor meæ sapientiæ, & ego sum Sapientia illius amoris; quare amor ejus abextra obvelat meam sapientiam, & sapientia mea ab intra inest ejus amori: inde, sicut dixisti, est apparentia unitatis animarum in faciebus nostris: & tunc quæsivi, si talis unio est, num potis es spectare ad aliam Mulierem quam ad tuam; & respondit, possum, sed quia Uxor unita est meæ Animæ, nos duo spectamus simul, & tunc non potest hilum libidinis intrare, nam dum aspicio aliorum uxores, aspicio illas per meam Uxorem, quam unice amo; & quia hæc mea perceptibilis est omnium inclinationum mearum, ut intermedia dirigit cogitationes meas, & abstrahit omne discors, & una indit frigus & horrorem pro omni incasto; quare nobis hic tam impossibile est ex libidine spectare aliquam uxorem consocii, sicut est spectare ex umbra tartarea lucem nostri Cæli; ideo nec datur apud nos aliqua idea cogitationis, & minus aliqua vox loquelæ pro illecebris amoris libidinosi; non potuit enuntiare scortationem, quia castitas Cæli illorum obnitebatur: & dixit mihi Angelus ductor, audis nunc loquelam Angelorum

parenchyma mei Cordis – Cerebri

hujus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

hujus Cæli, quod ſit loquela ſapientiæ, quia loquuntur ex cauſis. Poſt hoc, circumſpexi, & vidi Tabernaculum illorum ſicut obductum auro, & quæſivi, unde hoc, reſpondit, quod ſit ex flammea luce, quæ ſicut aurum coruſcat, irradiat, & ſtringit aulæa Tabernaculi noſtri, dum in ſermone de Amore Conjugiali ſumus; Calor enim e noſtro Sole, qui in ſua eſſentia eſt Amor, ſe nudat tunc, ac tingit lucem, quæ in ſua eſſentia eſt Sapientia, colore ſuo, qui eſt aureus; & hoc fit, quia Amor conjugialis in ſua origine eſt Ludus Sapientiæ & Amoris, Vir enim natus eſt ut ſit Sapientia, ac Fæmina ut ſit amor ſapientiæ viri; inde ſunt delitiæ iſtius ludi in Amore conjugiali & ex illo inter nos & uxores noſtras. Nos hic per millia annorum perſpeximus, quod delitiæ illæ quoad copiam, gradum, & virtutem, præſtantes & eminentes ſint ſecundum cultum Domini Jehovih apud nos, e quo Cæleſtis illa unio, ſeu Cæleſte illud Conjugium, quod eſt Amoris & Sapientiæ, influit. His dictis, vidi lucem magnam ſuper Colle in medio inter Tabernacula; & quæſivi, unde illa Lux, dixit, eſt ex Sanctuario Tabernaculi noſtri Cultus; & interrogavi, num liceat accedere, & dixit, quod liceat; & acceſſi, & vidi Tabernaculum extra & intra ſecundum deſcriptionem prorſus ſimile Tabernaculo, quod pro filiis Iſraëlis in deſerto ædificatum eſt, cujus forma Moſi ſuper Monte Sinai monſtrata eſt, Exod: XXV: 40. Cap: XXVI: 30. & quæſivi, quid intus in Sanctuario illo, unde tanta Lux, & reſpondit, eſt Tabula, cui inſcriptio eſt, Fædus inter Jehovam et Cælos; plura non dixit: & quia tunc in accinctu abeundi eramus, quæſivi, num aliqui, dum fuiſtis in Mundo naturali, ex vobis vixerint cum pluribus, quam cum una Uxore, reſpondit, quod non ſciat unum; nam non potuimus cogitare de pluribus; dixerant nobis illi qui cogitaverant, quod illico cæleſtes beatitudines animarum illorum receſſerint ab intimis ad extrema corporis illorum uſque ad ungues, & ſimul cum illis encomia virilitatis; hi, dum hoc perceptum eſt, ejecti ſunt e terris noſtris. His dictis, cucurrit vir ad Tabernaculum ſuum, & rediit cum Malogranato, in quo fuit copia ſeminum ex auro; & donavit, & deportavi, quod mihi erat ſignum, quod fuerimus cum illis, qui in Sæculo aureo vixerunt. Et tunc poſt ſalutationem pacis abivimus, & rediimus domum.

Dominum Jehovih

76. Secundum Memorabile. Poſtridie venit ad me Angelus prior, & dixit, vis ut ducam & comiter te ad Populos, qui in Ævo seu Sæculo Argenteo vixerunt, ut ex illis audiamus de illorum temporis Conjugiis; ac inquiit, quod nec hi adeantur niſi ex auſpicio Domini: eram ſicut prius in ſpiritu, ac comitatus ſum ductorem meum; & primum ad Collem in confinio inter Orientem & Meridiem; & dum ſuper illius clivo eramus, oſtendit mihi magnam extenſionem tractus terræ; ac vidimus procul eminentiam ſicut montanam, inter quam & collem, ſuper quo ſtetimus, erat vallis, & poſt hanc planities, & ab hac acclivitas lente ſurgens: deſcendimus e Colle tranſituri vallem, & vidimus a lateribus hic illic ligna & ſaxa in figuras hominum, & variarum beſtiarum, avium, & piſcium, ſculpta; & quæſivi Angelum, quid illa, ſuntne Idola; & reſpondit, prorſus non; ſunt configurationes repræſentativæ variarum virtutum moralium, & veritatum ſpiritualium; fuerat apud Populos

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

illius ætatis Scientia Correſpondentiarum; & quia omnis homo, beſtia, avis & piſcis correſpondet alicui qualitati, ideo unumquodvis ſculptile repræſentat aliquod partiale virtutis aut veritatis, & plura ſimul ipſam Virtutem aut Veritatem in communi extenſa forma; ſunt illa quæ in Ægypto vocata ſunt Hieroglyphica. Perreximus per Vallem, & dum intravimus Planitiem, ecce vidimus Equos & Currus, Equos varie phaleratos & capiſtratos, ac Currus diverſiformes, quoſdam exſculptos ſicut Aquilas, quoſdam ſicut Balænas, & quoſdam ſicut Cervos cum cornibus, & ſicut Monocerotes, & quoque in fine aliqua Plauſtra, & circum ad latera Stabula; at cum appropinquavimus, tam Equi quam Currus diſparati ſunt, & pro illis vidimus Homines, paria & paria, ambulantes, colloquentes, & ratiocinantes; & dixit mihi Angelus, ſpecies Equorum, Curruum, & Stabulorum e longinquo viſæ, ſunt apparentiæ rationalis intelligentiæ hominum illius Ævi; Equus enim ex correſpondentia ſignificat intellectum veri, Currus doctrinam ejus, ac Stabula inſtructiones; noſti quod in hoc Mundo omnia ſecundum Correſpondentias appareant. Sed præterivimus hæc, & per longum acclivum aſcendimus, & tandem vidimus Urbem, quam intravimus; & in pervadendo, e plateis & foris luſtravimus ejus domos, erant totidem Palatia, ſtructa ex marmore, ante illa erant gradus ex alabaſtro, & ad latera graduum columnæ ex jaſpide: vidimus etiam Templa ex pretioſo lapide coloris Sapphirini & Lazurei: & dixit mihi Angelus, Domus illis ex Lapidibus ſunt, quia Lapides ſignificant veritates naturales, & Lapides pretioſi veritates ſpirituales; & omnibus illis, qui in Argenteo Ævo vixerunt, fuit intelligentia ex veritatibus ſpiritualibus & inde naturalibus; ſimile etiam ſignificat Argentum. In perluſtrando urbem, vidimus hic & ibi Conſortes, paria & paria, & quia erant mariti & uxores, exſpectavimus, ut alicubi invitaremur; & cum hoc in animo erat, in tranſeundo revocabamur a duobus in domum, ac aſcendimus, & intravimus; & Angelus pro me loquutus cum illis aperuit cauſam adventus in hoc Cælum, quod eſſet propter inſtructionem de Conjugiis apud Antiquos, e quibus vos eſtis hic; & reſponderunt, nos fuimus ex Populis in Aſia, ac ſtudium noſtræ ætatis fuit ſtudium veritatum, per quas nobis fuit intelligentia; hoc ſtudium fuerat animæ & mentis noſtræ ſtudium; ſed ſtudium ſenſuum corporum noſtrorum fuerant Repræſentationes veritatum in formis naturalibus, ac ſcientia Correſpondentiarum conjunxit ſenſualia corporum noſtrorum cum perceptionibus mentium noſtrarum; & conciliavit nobis intelligentiam. His auditis, rogavit Angelus, ut aliquid de Conjugiis apud illos referrent; & dixit Maritus, eſt Correſpondentia inter Conjugium Spirituale, quod eſt veri cum bono, & inter Conjugium naturale, quod eſt viri cum una uxore; & quia ſtuduimus correſpondentiis, vidimus quod Eccleſia cum ſuis veris & bonis, nequaquam dari poſſit apud alios, quam qui in amore vere conjugiali cum una uxore vivunt; eſt enim Conjugium boni & veri Eccleſia apud hominem, quare omnes nos qui hic ſumus, dicimus, quod Maritus ſit Verum, & Uxor ejus Bonum, & quod bonum non poſſit amare aliud verum quam ſuum, nec verum redamare aliud bonum quam ſuum; ſi aliud, periret Conjugium internum, quod facit Eccleſiam, & fieret Con-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Conjugium modo externum, cui idololatria, & non Eccleſia correſpondet, idcirco Conjugium cum una uxore, vocamus Sacrimonium, at ſi fieret cum pluribus apud nos, vocaremus illud Sacrilegium. His dictis, introducti ſumus in Antithalamum, ubi plura Technica ſuper parietibus, & imagines parvæ ſicut fuſæ ex argento erant; & quæſivi, quid illa, dixerunt, ſunt picturæ & formæ repræſentativæ plurium qualitatum, prædicationum, & jucunditatum, quæ amoris conjugialis ſunt; hæ repræſentant unitatem animarum, hæ conjunctionem mentium, hæ concordiam pectorum, illæ delitias inde oriundas. In luſtrando vidimus ſicut Iridem ſuper pariete, ex tribus coloribus conſtantem, Purpureo, Hyacinthino, & Candido; & vidimus quomodo color purpureus tranſiret hyacinthinum, & tingeret candidum colore cyaneo, & quod hic color reflueret per hyacinthinum in purpureum, & hunc elevaret ſicut in jubar flammeum; & dixit Maritus ad me, intelligis illa, & reſpondi, inſtrue, & inquiit, Color purpureus ex ſua correſpondentia ſignificat Amorem Conjugialem uxoris, Color candidus Intelligentiam mariti, Color hyacinthinus inchoamentum amoris conjugialis in perceptione mariti ab uxore, & Color cyaneus, quo tinctus erat Candor, Amorem conjugialem tunc in Marito; quod hic Color per hyacinthinum reflueret in purpureum, & hunc elevaret ſicut in jubar flammeum, ſignificat amorem conjugialem mariti refluentem ad uxorem; talia repræſentantur in parietibus illis, dum ex meditatione de Amore conjugiali, ejus mutua, ſucceſſiva & ſimultanea unione, pictas ibi irides intenſis oculis intuemur; ad hæc dixi, hæc plus quam myſtica hodie ſunt, ſunt enim ſpecies repræſentativæ arcanorum amoris conjugialis unius viri cum una uxore, & reſpondit, ſunt ita, at illa nobis hic non arcana ſunt, & inde nec myſtica. His dictis, apparuit e longinquo Currus tractus a mannis albis, quo viſo, dixit Angelus, ille currus eſt nobis ſignum ut abeamus: tunc cum deſcendimus per gradus, dedit hoſpes nobis Botrum ex uvis candidis adhærentem foliis ex vite, & ecce Folia facta ſunt argentea, & deportavimus illa in ſignum, quod cum Populis Sæculi Argentei loquuti ſimus.

77. Tertium Memorabile. Poſt diem adhuc venit Angelus ductor & comes, & dixit, accinge te, & abeamus ad Cælicolas in Occidente, qui ſunt ex hominibus, qui in Ætate tertia ſeu in Sæculo cupreo vixerant; habitationes illorum ſunt a Meridie ſuper Occidentem ad Septentrionem, ſed non in hanc; & accinctus illum comitatus ſum, ac intravimus Cælum illorum a latere meridionali; & ibi erat magnificum Nemus ex palmis & lauribus: illud pertranſivimus, & tunc in ipſo confinio Occidentis vidimus Gigantes proceritatis duplæ ſupra humanam communem; hi nos interrogaverunt, quis vos per Nemus intromiſit, dixit Angelus, Deus Cæli; & reſponderunt, nos ſumus Cuſtodiæ ad Cælum Antiquum Occidentale, ſed vos tranſite; & tranſivimus, & e ſpecula vidimus Montem elevatum uſque ad nubes, ac inter nos in ſpecula & illum Montem villas & villas, cum intermediis hortis, lucis & campis; & pertranſivimus villas uſque ad montem, & aſcendimus, & ecce Culmen ejus non erat culmen, ſed Planities, & ſuper hac Civitas extenſa & ſpatioſa; & omnes Domus ejus erant ex lignis arborum reſinæ, & harum tecta ex aſſeribus; &

quæ-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quæsivi, cur domus hic ligneæ sunt, respondit Angelus, quia Lignum significat Bonum naturale, & in hoc Bono fuerant homines Ætatis tertiæ telluris; & quia Cuprum etiam significat Bonum naturale, ideo Sæculum, in quo vixerant, a priscis vocatum est a cupro: sunt quoque hic Ædes Sacræ ex Lignis olei exstructæ, & in medio illarum est Sanctuarium, ubi in Arca jacet Verbum datum incolis Asiæ ante Verbum Israëliticum, cujus Libri Historici vocantur Bella Jehovæ, & Prophetici Enuntiata, utraque nominata a Mose, Num: XXI: Vers: 14, 15, & Vers: 27 ad 30; hoc hodie in Regnis Asiæ deperditum est, & modo in Tartaria magna reservatum: & tunc Angelus duxit me ad unam Ædem, ac introspeximus, & vidimus in medio ejus Sanctuarium illud, totum in candidissima luce; & dixit Angelus, Lux illa est ex Vetusto illo Asiatico Verbo, omne enim Divinum Verum in cælis lucet. Exeuntes ex Æde audivimus, quod nuntiatum sit in Urbe, quod duo peregrini ibi sint, & quod examinandi, unde illi, & quid negotii hic; & accurrit e Curia satelles, & mandavit nos ad judicium; & ad interrogationem unde sumus, & quid negotii hic, respondimus, transivimus Nemus palmarum, & quoque Domicilia Gigantum, qui sunt custodes vestri Cæli, & postea Regionem villarum, ex quibus potestis concludere, quod non a nobis, sed quod a Deo Cæli, huc pervenerimus; & negotium, propter quod, est ut instruamur de vestris Conjugiis, num sint Monogamica, vel num Polygamica; & responderunt, quid Polygamica, suntne hæc scortatoria: & tunc Judicialis hic Cætus ablegavit unum Intelligentem, qui nos in domo sua de hoc negotio instrueret; & hic in Domo sua adjunxit sibi Uxorem, & loquutus est hæc; ex Primævis seu Antiquissimis, qui in Amore vere Conjugiali, & inde præ cæteris in illius amoris Virtute & potentia in Mundo fuerant, & nunc in Cælo suo quod in Oriente est, in beatissimo statu sunt, Præcepta de Conjugiis apud nos reservata habemus; nos sumus Posteritas illorum, & illi sicut Patres nobis ut filiis dederunt Canones vitæ, inter quos de Conjugiis sunt hæc. „ Fi-
„ lii, si vultis amare Deum & proximum, & si vultis sapere, & felices esse
„ in æternum, consulimus vobis ut vivatis Monogami; si ab hoc Præcepto
„ recesseritis, fugiet vos omnis cælestis Amor, & cum hoc interna Sapien-
„ tia, & exterminabimini": huic Præcepto Patrum nostrorum obedivimus ut filii, & percepimus veritatem ejus, quæ est, quod quantum quis amat conjugem solam, tantum fiat cælestis & internus, & quod quantum quis non amat conjugem solam, tantum fiat naturalis & externus; & hic non amat nisi se & imagines mentis suæ, & hic est vecors & stultus. Ex his est, quod omnes in hoc Cælo Monogami simus: & quia tales sumus, ideo omnes termini nostri Cæli a Polygamis, Adulteris, & Scortatoribus, custoditi sunt; si Polygami invadunt, ejiciuntur in Tenebras septentrionis; si Adulteri, ejiciuntur in Focos occidentis, & si Scortatores, ejiciuntur in Luces fatuas meridiei; his auditis quæsivi, quid per tenebras septentrionis, focos occidentis, & luces fatuas meridiei intelligit; respondit, quod Tenebræ septentrionis sint habetudines mentis, ac ignorantiæ veritatum; quod Foci occidentis sint amores mali; & quod Luces fatuæ meridiei, sint falsificationes veri, hæ sunt scortationes spiri-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſpirituales. Poſt hæc dixit, ſequimini me ad Cimeliarchium noſtrum, & ſequuti ſumus, & monſtravit nobis Scripturas Antiquiſſimorum, quod eſſent ſuper Tabulis ligneis & lapideis, & poſtea ſuper Caudicibus lævigatis; & quod Secunda ætas exaraverit ſuas ſcripturas ſuper Membranis; & adduxit Membranam, ſuper qua erant Primævorum Canones exſcripti ex tabulis lapideis, inter quos etiam erat præceptum de Conjugiis. His & aliis ex ipſa Antiquitate Memorabilibus viſis, dixit Angelus, nunc eſt nobis tempus abeundi; & tunc hoſpes exivit in Hortum, & deſumpſit ex Arbore aliquot termites, & ligavit in faſciculum, & donavit, dicens, hi termites ſunt ex Arbore nativa ſeu propria noſtri Cæli, cujus ſuccus fragat ex balſamo; hunc faſciculum deportavimus, & per viam juxta Orientem, quæ non fuit cuſtodita, deſcendimus; & ecce termites verſi ſunt in Æs nitidum, & ſummi apices illorum in aurum; in ſignum, quod apud Tertiæ Ætatis gentem, quæ nominatur a cupro ſeu ære, fuerimus.

78. Quartum Memorabile. Poſt biduum iterum mecum loquutus eſt Angelus, dicens, abſolvamus Periodum Ætatum; ſupereſt Ætas ultima, quæ a Ferro nuncupatur: Populus hujus Ævi degit in Septentrione a latere Occidentis introrſum ſeu in latum; ſunt omnes illi ex priſcis Aſiæ incolis, apud quos fuerat Verbum Vetuſtum, & ex illo Cultus; proinde ante adventum Domini noſtri in Mundum: hoc conſtat ex Antiquorum Scriptis, in quibus Tempora illa ita nominantur: eadem hæc Æva intelliguntur per Statuam Nebuchadnezari viſam, cujus Caput erat ex Auro, Pectus & Brachia ex Argento, Venter & Femora ex Ære, Crura ex Ferro, ac Pedes ex Ferro & quoque Argilla, Dan: II: 32. 33. Hæc dixit mihi Angelus in via, quæ contracta & anticipata erat per inductas mutationes ſtatus mentibus noſtris ſecundum genios habitatorum, quos tranſivimus; nam ſpatia & inde diſtantiæ in Mundo Spirituali ſunt apparentiæ ſecundum ſtatus mentium. Cum elevavimus oculos, ecce eramus in Sylva ex fagis, æſculis & quercubus conſtante; & cum circumſpeximus, viſi ſunt ibi Urſi ad ſiniſtrum, & Leopardi ad dextrum; quod cum miratus ſum, dixit Angelus, non ſunt urſi nec leopardi, ſed ſunt homines, qui cuſtodiunt hos Incolas Septentrionis; captant naribus ſphæras vitæ tranſeuntium, ac irruunt in omnes qui Spirituales ſunt, quia Incolæ ſunt Naturales; illi qui Verbum modo legunt, & nihil doctrinæ inde hauriunt, apparent e longinquo ſicut Urſi; & qui falſa inde confirmant, apparent ſicut Leopardi: ſed illi, nobis viſis, averterunt ſe, & tranſivimus. Poſt Sylvam apparuerunt Dumeta, & poſtea Campi graminei in areas diviſi, circumcincti buxo: poſt hos terra declinabat oblique in vallem, ſuper qua erant urbes & urbes; nos præterivimus aliquas, & in unam magnam ingreſſi ſumus: erant ejus plateæ irregulares; domus ſimiliter; hæ conſtructæ ex lateribus, interjectis tignis, & incruſtatæ; in Foris erant Fana ex lapide calcario cæſo, quorum ſubſtructio erat ſub terra, & ſuperinſtructio ſupra; in unum ex illis per tres gradus deſcendimus, & vidimus circumcirca ad parietes Idola in variis formis, ac turbam ſuper genubus adorantem illa; in medio erat Chorus, e quo Deus tutelaris illius urbis quoad caput eminuit: in egrediendo dixit mihi

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Angelus, quod Idola illa apud Antiquos, qui in Sæculo argenteo, de quibus ſupra, vixerant, fuerint imagines repræſentativæ Veritatum ſpiritualium, & Virtutum moralium; & quod dum Scientia correſpondentiarum e memoria elapſa eſt & exſtincta, imagines illæ primum factæ ſint objecta cultus, & poſtea adoratæ ſicut Numina, inde Idololatriæ. Cum extra Fanum eramus, luſtravimus homines & amictus illorum; erant facie ſicut chalybea, coloris cæſii; & amicti ſicut comædi, cum manteliis circum circa lumbos ex tunica ſtricta ad thoracem pendentibus; & ſuper capitibus erant pilei naviculares criſpati. Sed dixit Angelus, ſatis hoc, inſtruamur de Populorum hujus Ævi Conjugiis; & intravimus in domum unius Magnatis, cujus ſuper capite erat pileus turritus; hic nos benigne excepit, & dixit, intrate, & confabulemur: intravimus in Veſtibulum, & ibi conſedimus; & quæſivi illum de Conjugiis hujus urbis & regionis; & dixit, nos non vivimus cum una uxore, ſed quidam cum duabus & tribus, & quidam cum pluribus; ex cauſa, quia varietas, obedientia & honor ſicut Majeſtatis, nos oblectant; hæc nobis ſunt ab uxoribus, dum plures ſunt; cum una non foret jucundum ex varietate, ſed tædium ex identitate, non blandum ex obedientia, ſed moleſtum ex paritate, nec fauſtum ex dominatione & inde honore, ſed infeſtum ex velitatione de ſuperioritate; & quid fæmina, naſciturne illa ſubdita voluntati viri, ac ut ſerviat, & non dominetur; quare hic cuivis Marito in domo ſua eſt ſicut regia majeſtas; hoc quia amoris noſtri eſt, eſt quoque beatum vitæ noſtræ: ſed quæſivi, ubi tunc amor conjugialis, qui ex duabus animabus facit unam, ac conjungit mentes, & beatificat hominem; ille Amor non poteſt dividi, ſi dividitur, fit ardor qui deferveſcit & tranſit; ad hæc reſpondit, non intelligo quæ dicis; quid aliud beatificat hominem, quam æmulatio uxorum pro honore ſupereminentiæ ſui Mariti. His dictis, vir intravit in Gynæceum, & aperuit binas januas; at inde effluxit libidinoſum, quod oluit ſicut cænum; hoc erat ex Amore polygamico, qui eſt connubialis & ſimul ſcortatorius; quare ſurrexi, & occluſi januas. Poſtea dixi, quomodo poteſtis ſuper hac terra ſubſiſtere, cum vobis non aliquis amor vere conjugialis eſt, & quoque cum adoratis idola; reſpondit, quoad Amorem connubialem, zelamus pro uxoribus noſtris tam vehementer, ut non ſinamus alicui intrare domos noſtras interius, quam in veſtibula, & quia eſt zelus, etiam eſt amor: quoad Idola, non adoramus illa, ſed non quimus cogitare de Deo Univerſi, niſi per ſpecies oblatas oculis noſtris, non enim poſſumus elevare cogitationes ſupra ſenſualia corporis, & de Deo ſupra viſualia ejus. Tunc iterum quæſivi, ſuntne idola veſtra diverſiformia, quomodo poſſunt illa inferre viſionem unius Dei; ad hæc reſpondit, hoc myſticum nobis eſt, latet aliquid cultus Dei in quavis forma. Et dixi, vos eſtis mere ſenſuales corporei, non vobis eſt amor Dei, nec amor conjugis trahens aliquid ex ſpirituali; & hi amores ſimul formant hominem, & illum a ſenſuali faciunt cæleſtem. Cum hoc dixi, trans portam apparuit ſicut fulgur; & quæſivi, quid hoc; dixit, tale fulgur eſt nobis ſignum quod venturus ſit Antiquus ex Oriente, qui nos docet de Deo, quod ſit Unus, Solus Omnipotens, qui eſt Primus & Ultimus; ille etiam monet, ne colamus idola,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

idola, ſed modo intueamur illa, ut imagines repreſentativas virtutum procedentium ex uno Deo, quæ ſimul conformant cultum Ipſius; hic Antiquus eſt Angelus noſter, quem reveremur, & cui auſcultamus; venit ad nos, ac erigit nos, dum labimur in obſcurum cultum Dei ex phantaſia de ſimulachris. His auditis, exivimus domo & urbe, & in via ex viſis in Cælis concluſimus de Circulo & de Progreſſione Amoris Conjugialis; de Circulo, quod tranſiverit ab Oriente in Meridiem, ab hac in Occidentem, & abhinc in Septentrionem; de Progreſſione, quod decreverit ſecundum Circulationem, ſcilicet quod in Oriente fuerit cæleſtis, in Meridie ſpititualis, in Occidente naturalis, & in Septentrione ſenſualis; & quoque quod decreverit in ſimili gradu cum amore & cultu Dei: ex quibus fit hoc concluſum, quod ille Amor in Primo Ævo fuerit ſicut Aurum, in Secundo ſicut Argentum, in Tertio ſicut Æs, & in Quarto ſicut Ferrum, & quod tandem deſierit: & tunc dixit Angelus ductor & comes meus, attamen lactor ſpe, quod ille Amor a Deo Cæli, qui eſt Dominus, reſuſcitetur, quia reſuſcitabilis eſt.

79. Quintum Memorabile. Prior Angelus, qui meus ductor & comes fuerat ad Antiquos, qui in quatuor Sæculis, Aureo, Argenteo, Cupreo, & Ferreo, vixerant, rurſus aderat & mihi dixit, vis videre Sæculum poſt illa antiqua, quale fuit, & adhuc eſt; & ſequere me, & videbis; ſunt illi, de quibus Daniel prophetavit hæc. „ *Surget Regnum poſt illa quatuor, in quo Ferrum erit mixtum cum Argilla luti; commiſcebunt ſe per ſemen hominis, ſed non cohærebunt unum cum altero, quemadmodum ferrum non commiſcetur cum argilla.*" Dan: II: 41. 42. 43; & dixit, per ſemen hominis, per quod commiſcebitur ferrum cum argilla, & uſque non cohærebunt, intelligitur verum Verbi falſificatum. His dictis ſequutus ſum illum, & in via retulit mihi hæc; habitant illi in confinio inter Meridiem & Occidentem, ſed ad magnam diſtantiam poſt illos, qui in quatuor prioribus Sæculis vixerant, & quoque profundius; & perreximus per Meridiem ad regionem conterminam Occidenti; & tranſivimus formidabilem Sylvam; erant enim ibi Stagna, e quibus Crocodili attollebant capita, & ſuis latis & dentatis rictibus in nos hiabant; & inter ſtagna erant terribiles Canes, quorum aliqui erant tricipites ſicut Cerberi, aliqui bicipites, omnes horribili ingluvie, & trucibus oculis nos prætereuntes aſpectabant. Intravimus Occidentalem hujus regionis tractum, & vidimus Dracones & Pardos, quales deſcribuntur Apoc: Cap: XII: 3: Cap: XIII: 2; & dixit mihi Angelus, omnes illæ feræ, quas vidiſti, non ſunt feræ, ſed correſpondentiæ & ſic formæ repræſentativæ cupiditatum, in quibus ſunt Incolæ, quos viſitabimus: ipſæ cupiditates repreſentantur per horribiles illos canes, illorum doli & aſtutiæ per crocodilos, illorum falſitates, & pravæ inclinationes ad illa quæ cultus ſunt, per dracones & pardos; verum Incolæ repræſentati non habitant proxime poſt Sylvam, ſed poſt magnum Deſertum, quod intermedium eſt, ut plene diſtineantur & ſeparentur ab Incolis Sæculorum antecedentium; ſunt etiam prorſus alienigenæ ſeu diverſi ab illis: habent quidem capita ſupra pectora, ac pectora ſupra lumbos, & lumbos ſupra pedes, ſicut primævi homines, ſed in capitibus non eſt aliquid auri, non in pectoribus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

aliquid argenti, nec in lumbis aliquid æris, imo nec in pedibus aliquid puri ferri; ſed in illorum capitibus eſt ferrum mixtum argilla, in pectoribus eſt utrumque mixtum ære, in lumbis eſt quoque utrumque mixtum argento, & in pedibus ſunt illa mixta auro; per illam inverſionem mutati ſunt ab hominibus in ſculpturas hominum, in quibus intus nihil cohæret; nam quod ſupremum fuit, factum eſt infimum, ita quod fuit caput, factum eſt calcaneum, & vice verſa; illi nobis e Cælo apparent ſimiles hiſtrionibus, qui inverſo corpore jacent ſuper cubitis, & progrediuntur; aut ſicut beſtiæ, quæ reſupinæ incumbunt dorſis, ac pedes extollunt ſurſum, & ex capite, quod infodiunt terræ, ſpectant Cælum. Tranſivimus Sylvam, & ingreſſi ſumus Deſertum, quod non minus terribile fuit; conſtabat ex ſtruibus lapidum, & inter illas ſcrobibus, e quibus ſubrepſerunt hydræ & echidnæ, & evolabant preſteres: totum hoc deſertum continue declinabat, & nos per longum declive deſcendimus, & tandem venimus in Vallem ab incolis regionis ac ætatis illius habitatam: erant hic & ibi mapalia, quæ viſa ſunt tandem coire & conjungi in formam urbis; hanc intravimus, & ecce domus erant ſtructæ ex ramis arborum circumuſtis, & luto conglutinatis; tectæ laminis nigris; plateæ erant irregulares, omnes in principiis anguſtæ, ſed in progreſſu dilatatæ, & in fine ſpatioſæ, ubi fora; unde quot plateæ tot fora. Dum intravimus urbem, factæ ſunt tenebræ, quia non apparuit Cælum, quare ſuſpeximus, & data nobis eſt lux, & vidimus; & tunc quæſivi obvios, quos offendi, num poteſtis videre, quia Cælum ſuper vobis non apparet; & reſponderunt, quid hoc quod quæris, videmus clare, ambulamus in plena luce; his auditis dixit mihi Angelus, tenebræ ſunt illis lux, & lux illis ſunt tenebræ, ſicut eſt avibus noctis, ſpectant enim deorſum & non ſurſum. Intravimus in caſas hic & ibi, & vidimus in qualibet virum cum ſua muliere, & quæſivimus, num vivant hic omnes in ſua domo cum una ſola uxore, & reſponderunt ad hæc cum ſibilo, quid cum una ſola uxore, cur non quæritis, num cum una ſola meretrice, quid uxor niſi meretrix; ex noſtris legibus non licet cum pluribus, quam cum una ſola fæmina, mæchari; at uſque nobis non eſt inhoneſtum & indecorum cum pluribus, ſed extra domum; gloriamur de hoc inter nos; ſic gaudemus licentia, & ejus voluptate, plus quam polygami; cur pluralitas uxorum nobis negatur, & tamen conceſſa fuit, & hodie conceditur in univerſo terrarum orbe circum circa nos; quid vita cum una ſola fæmina, niſi captivitas & incarceratio; ſed nos hic obicem hujus carceris effringimus, & nos eripimus e ſervitute, & manumittimus; quis ſuccenſet captivo, qui ſe vindicat cum poteſt: ad hæc reſpondimus, loqueris, amice, ſicut expers religionis; quis aliqua ratione imbutus non ſcit quod adulteria ſint prophana & infernalia, & quod conjugia ſint ſancta & cæleſtia; ſuntne adulteria apud diabolos in inferno, & conjugia apud Angelos in Cælo, legiſtine ſextum præceptum Decalogi; & apud Paulum, quod adulteri nequaquam poſſint venire in Cælum; ad hæc hoſpes riſit toto pectore, & aſpexit me ſicut ſimplicem, & pæne ſicut inſanum. At illico tunc accurrit nuntius ex Primore urbis, & dixit, adduc binos advenas in forum, & ſi non volunt, illos trahe illuc; vidimus illos in

umbra

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

umbra lucis, intraverunt in occulto, ſunt exploratores; & dixit mihi Angelus, quod viſi ſimus in umbra, eſt quia lux Cæli, in qua fuimus, eſt illis umbra, ac umbra inferni eſt illis lux; & hoc fit, quia nihil reputant peccatum, ne quidem adulterium, & inde vident falſum plane ſicut verum, ac falſum lucet in inferno coram ſatanis, ac verum atrat oculos illorum ſicut umbra noctis. Et diximus ad nuntium, non urgebimur, minus trahemur in forum, ſed ſponte ibimus tecum, ac ivimus: & ecce ibi multa turba, e qua exiverunt aliqui legisperiti, & nobis in aurem dixerunt; cavete vobis ne aliquid loquamini contra Religionem, Regiminis formam, & bonos Mores, & reſpondebamus, non loquemur, ſed pro illis & ex illis; & quæſivimus, quæ veſtra religio eſt de Conjugiis, ad hæc murmurabat turba, & dixit, quid vobis hic cum Conjugiis, conjugia ſunt conjugia; & iterum quæſivimus, quæ veſtra religio eſt de Scortationibus, ad hæc etiam turba murmurabat dicens, quid vobis hic cum ſcortationibus, ſcortationes ſunt ſcortationes, qui inſons eſt mittat primum lapidem; & tertio quæſivimus, num veſtra Religio docet de conjugiis quod ſint ſancta & cæleſtia, & de adulteriis, quod ſint profana & infernalia; ad hæc plures in turba cachinnati ſunt, irriſerunt, & cavillati, dicentes, inquirite illa quæ Religionis ſunt a Sacerdotibus noſtris, & non a nobis, nos prorſus acquieſcimus in effatis illorum, quia non aliquid religionis cadit in judicia intellectus; audiviſtiſne quod intellectus inſaniat in myſteriis, ex quibus eſt tota Religio: & quid Facta cum Religione, ſuntne Murmura ex corde devota de expiatione, ſatisfactione, & imputatione, quæ animas beatificant, & non Opera. Sed tunc acceſſerunt aliqui ex ſapientibus urbis ita vocatis, & dixerunt, recedite abhinc, excandeſcit turba, fit brevi tumultus, colloquamur de hac re ſoli, eſt ambulacrum poſt Curiam, ſecedamus illuc, venite nobiſcum, & ſequuti ſumus: & tunc quæſiverunt nos, unde ſumus, & quid negotii hic; & diximus, ut inſtruamur de Conjugiis, num illa apud vos, quemadmodum apud Antiquos, qui in Sæculis, Aureo, Argenteo, & Cupreo, vixerant, ſint ſanctimonia, vel non; & reſponderunt, quid ſanctimonia, ſuntne opera carnis & noctis; & reſpondebamus, ſuntne etiam opera ſpiritus, & quod caro ex ſpiritu agit, eſtne id ſpirituale, & ſpiritus omne quod agit, ex conjugio boni & veri agit, eſtne hoc Conjugium ſpirituale, quod intrat Conjugium naturale, quod eſt Mariti & Uxoris; ad hæc ſapientes ita vocati reſponderunt, acuitis & ſublimatis nimis hanc rem, tranſcenditis ſupra rationalia ad ſpiritualia, quis poteſt ibi inchoare, inde deſcendere, & ſic judicare aliquid; his ſubſannando addiderunt, forte habetis alas aquilæ, & poteſtis volare in ſuprema regione Cæli, & perſpicere talia; nos non poſſumus; & tunc rogavimus illos, ut dicerent ex altitudine ſeu regione, in qua volucres ideæ mentium illorum volant, num ſciant aut num poſſint ſcire, quod detur Amor conjugialis unius viri cum una uxore, in quem collatæ ſunt omnes beatitudines, fauſtitates, jucunditates, amænitates & voluptates Cæli; & quod hic Amor ſit a Domino ſecundum receptionem boni & veri ab Ipſo, ita ſecundum ſtatum Eccleſiæ: his auditis averterunt ſe, & dixerunt, inſaniunt hi viri, intrant ætherem cum ſuo judicio, & augurando

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

vana ſpargunt nuces; poſt hæc converterunt ſe ad nos, & dixerunt, reſpondebimus directe ad ventoſa veſtra auguria & ſomnia, & dixerunt, „ Quid commune habet Amor conjugialis cum Religione, & cum inſpiratione a Deo; annon amor ille apud unumquemvis eſt ſecundum ſtatum ejus potentiæ; eſtne æque apud illos, qui extra Eccleſiam ſunt, ſicut apud illos qui intra; æque apud gentes ſicut apud Chriſtianos; imo æque apud impios ſicut apud pios; eſtne cuivis illius amoris robur vel ex hæreditario, vel ex valetudine, vel ex temperantia vitæ, vel ex calore climatis; & quoque per pharmaca poteſt corroborari & exſtimulari; eſtne ſimile apud beſtias, imprimis apud aves quæ ſe amant paria & paria; eſtne amor ille carnalis, quid carnale commune habet cum ſtatu ſpirituali Eccleſiæ; num amor ille quoad effectum ultimum cum uxore differt hilum ab amore quoad illum effectum cum meretrice, eſtne ſimilis libido, & ſimile delitium; quare injurioſum eſt deducere originem Amoris conjugialis a ſanctis Eccleſiæ. His auditis diximus ad illos, ratiocinamini ex æſtro laſciviæ, & non ex amore conjugiali; prorſus non ſcitis quid Amor conjugialis, quia friget ille apud vos; ex dictis veſtris confirmati ſumus, quod vos ſitis ex Sæculo, quod vocatur & conſiſtit ex ferro & argilla, quæ non cohærent, ſecundum prædictionem a Daniele Cap: II: 43; facitis enim Amorem conjugialem & amorem ſcortatorium unum, num hi duo plus cohærent quam ferrum & argilla: vos credimini & vocamini ſapientes, attamen nihil minus quam ſapientes eſtis. His auditis, accenſi ira clamabant, & convocabant turbam, ut nos ejicerent; ſed tunc ex potentia nobis a Domino data extenſimus manus, & ecce preſteres, echidnæ & hydræ, & quoque dracones e deſerto aderant, & invadebant, & implebant urbem, ex quo habitatores territi facti aufugerunt: & dixit mihi Angelus, in Regionem hanc quotidie accedunt novi e Tellure, ac priores per vices relegantur & dejiciuntur in voragines Occidentis, quæ e longinquo apparent ſicut Stagna ignis & ſulphuris; omnes ibi ſunt & ſpirituales & naturales adulteri.

80. Sextum Memorabile: Cum hæc dicta ſunt, ſpectavi ad finem Occidentis, & ecce apparuerunt ſicut Stagna ignis & ſulphuris, & quæſivi Angelum, cur apparent Inferna ibi talia, reſpondit, apparent ſicut Stagna ex falſificationibus veri, quia aqua in ſenſu ſpirituali eſt verum; & apparet ſicut ignis circum illa & in illis ex amore mali, & ſicut ſulphur ex amore falſi; tria illa Stagnum, Ignis & Sulphur, ſunt apparentiæ, quia ſunt correſpondentiæ malorum amorum, in quibus ſunt; ſunt omnes ibi incluſi æternis Ergaſtulis, & laborant pro victu, amictu & lecto; & dum malefaciunt, graviter & miſere puniuntur. Iterum quæſivi Angelum, cur dixiſti, quod ibi ſint ſpirituales & naturales adulteri, cur non, malefactores & impii; reſpondit, quia omnes illi, qui pro nihilo reputant adulteria, hoc eſt, qui credunt & faciunt illa ex confirmato & ſic ex propoſito quod peccata non ſint, ſunt corde ſuo malefactores & impii; Conjugiale enim humanum & Religio una vadunt in omni paſſu, omne veſtigium & omnis greſſus ex Religione & in Religionem, eſt quoque veſtigium & greſſus a Conjugiali & in Conjugiale quod peculiare & proprium eſt homini Chriſtiano: ad interrogationem, quid Conjugiale illud, dixit, eſt deſiderium viven-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

vivendi cum una ſola Uxore, & hoc deſiderium eſt homini Chriſtiano ſecundum ejus Religionem. Poſtea indolui ſpiritu, quod Conjugia, quæ in Antiquis Ævis ſanctiſſima fuerant, tam perdite converſa ſint in adulteria; & dixit Angelus, ſimile eſt cum Religione hodie, nam dicit Dominus, *Quod in Conſummatione ſæculi futura ſit Abominatio deſolationis prædicta a Daniele. Et quod futura ſit Afflictio magna, qualis non fuit ab initio Mundo.* Matth. XXIV: 15. 21. Abominatio deſolationis, ſignificat falſificationem & deprivationem omnis veri; Afflictio ſignificat ſtatum Eccleſiæ infeſtatum a malis & falſis; & Conſummatio ſæculi, de quo illa dicta ſunt, ſignificat ultimum tempus ſeu finem Eccleſiæ; eſt nunc finis, quia non ſupereſt verum, quod non falſificatum eſt, ac falſificatio veri eſt ſcortatio ſpiritualis, quæ unum agit cum ſcortatione naturali, quia cohærent.

81. Cum de his nobis ſermo & dolor fuit, ſubito apparuit jubar lucis fortiter ſtringens oculos meos, quare ſuſpexi, & ecce totum Cælum ſuper nobis apparuit luminoſum, & ab Oriente in Occidentem ibi in longa ſerie audita eſt GLORIFICATIO; & dixit mihi Angelus, Glorificatio illa eſt Glorificatio Domini propter Adventum Ipſius, quæ fit ab Angelis Cæli Orientalis & Occidentalis; e Cælo Meridionali & Septentrionali non audiebatur niſi quam facetum murmur: & quia Angelus intellexit omnia, dixit mihi primum, quod Glorificationes & Celebrationes Domini fiant ex Verbo, quia tunc fiunt ex Domino, Dominus enim eſt Verbum, hoc eſt, ipſum Divinum Verum ibi; & dixit, nunc in ſpecie glorificant & celebrant Dominum per hæc, quæ per Danielem Prophetam dicta ſunt „ *Vidiſti ferrum mixtum cum argilla luti, commiſcebunt ſe per ſemen hominis, ſed non cohærebunt. Verum in diebus illis ſurgere faciet Deus Cælorum Regnum, quod in ſæcula non peribit; conteret & conſumet omnia illa Regna, ipſum autem ſtabit in ſæcula,* Dan. II: 43. 44. Poſt hæc audivi ſicut vocem cantus, & penitius in Oriente vidi coruſcum lucis priori ſplendentius, & quæſivi Angelum quid ibi glorificant, dixit quod per hæc apud Danielem, " *Videns fui in viſionibus noctis, & ecce cum Nubibus Cæli ſicut* FILIUS HOMINIS *veniens fuit; & Huic datum eſt Dominium & Regnum, & omnes populi & gentes Ipſum Colent, Dominium Ipſius Dominium Sæculi, quod non tranſibit, & Regnum Ipſius quod non peribit* „ Dan. VII: 13. 14. Præter illa, celebrant Dominum ex his in Apocalypſi " JESU CHRISTO *ſit gloria & robur, ecce venit cum Nubibus: Ipſe eſt Alpha & Omega, Principium & Finis, Primus & Ultimus, Qui Eſt, Qui Fuit, & Qui Venturus eſt, Omnipotens; ego Johannes audivi hoc ex* FILIO HOMINIS *e medio ſeptem Candelabrorum*, Apoc. I: 5. 6. 7. 10. 11. 12. 13. Cap. XXII: 13. tum ex Matth. Cap. XXIV: 30. 31. Spectavi iterum in Cælum Orientale, & illuxit a latere dextro, ac luminoſum intravit Expanſum Meridionale, & audivi ſonum ſuavem; & quæſivi Angelum, quid Domini ibi glorificant, dixit quod hæc in Apocalypſi „ *Vidi Cælum Novum & Terram Novam, & vidi Urbem Sanctam Hieroſolymam novam deſcendentem a Deo e Cælo* „ *paratam ſicut* SPONSAM MARITO *ſuo; & loquutus eſt mecum Angelus, & dixit, veni, oſtendam tibi* SPONSAM AGNI UXOREM, *& abſtulit me in ſpiritu ſuper Montem magnum & altum, & oſtendit mihi Urbem Sanctam Hieroſolymam* " Apoc.

J. R. n 625.

XXI:

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

XXI: 1. 2. 9. 10. Etiam hæc verba „ Ego Jesus *ſum Stella ſplendida & matutina: ac Spiritus & Sponſa dicent*, veni, et dixit, etiam venio cito, *amen, etiam* veni Domine Jesu, " Apoc. XXII: 16. 17. 20. Poſt hæc & plura, audita eſt communis Glorificatio ab Oriente in Occidentem Cæli, & quoque a Meridie in Septentrionem, & quæſivi Angelum, quid nunc; dixit, ſunt ex Prophetis hæc „ *Sciat omnis caro quod* Ego Jehovah Salvator tuus & Redemptor tuus" Eſai: XLIX: 26. *Sic dixit* Jehovah *Rex Iſraelis*, & Redemptor ejus Jehovah Zebaoth, *Ego Primus & Ultimus*, & præter me non Deus. Eſai: XLIV: 6. *Dicetur in die illo*, ecce Deus noster Hic, *quem exſpectavimus ut liberet nos*, Hic Jehovah quem exspectavimus, Eſai: XXV: 9. *Vox clamantis in deſerto, parate viam* Jehovæ, *ecce* Dominus Jehovih *in fortitudine venit, ſicut* Pastor *gregem ſuum paſcet*, Eſai: XL: 3. 5. 10. 11. *Puer natus eſt nobis, Filius datus eſt nobis, cujus Nomen, Mirabilis, Conſiliarius,* Deus, *Heros*, Pater æternitatis, *Princeps pacis*" Eſai: IX: 6. *Ecce dies venient, & ſuſcitabo Davidi Germen juſtum, qui regnabit Rex, & hoc Nomen Ipſius*, Jehovah Justitia nostra, Jer. XXIII: 5. 6. Cap. XXXIII: 15. 16. Jehovah Zebaoth *Nomen Ipſius*, & Redemptor tuus, *Sanctus Iſraelis*, Deus totius terræ vocabitur, Eſai: LIV: 5. In die illo erit Jehovah in Regem super totam terram; in die illo erit Jehovah unus, et Nomen Ipsius unum, Sach: XIV: 9. Ex his auditis ac intellectis exultavit cor meum, & in gaudio ivi domum, & ibi e ſtatu ſpiritus redii in ſtatum corporis, in quo hæc, quæ viſa & audita ſunt, conſcripſi. Quibus nunc adjungo hoc, quod a Domino poſt adventum Ipſius reſuſcitetur Amor conjugialis, qualis fuerat apud Antiquos, quia Amor ille a Solo Domino eſt, & apud illos, qui ab Ipſo per Verbum ſpirituales fiunt.

82. Poſt hæc Vir e Plaga ſeptentrionali in vehementia accurrit, & me vultu minaci aſpexit, ac tono inflammato alloquutus, dixit; es tu qui vis ſeducere Orbem, inſtaurando Novam Eccleſiam, quam intelligis per Novam Hieroſolymam deſcenſuram e Cælo a Deo; ac docendo, quod Dominus illos, qui Doctrinalia ejus Eccleſiæ amplectuntur, donaturus ſit Amore vere conjugiali, cujus delitias & felicitatem exaltas uſque ad Cælum; eſtne hoc Inventum, & afferſne hoc ut aucupium & allectamentum ad accedendum ad tua Nova: ſed dic mihi in ſummario, quæ ſunt illa Doctrinalia novæ Eccleſiæ, & videbo num concordent aut diſcordent; & reſpondi, Doctrinalia Eccleſiæ, quæ intelligitur per Novam Hieroſolymam, ſunt hæc. I: Quod ſit Unus Deus, in Quo eſt Divina Trinitas, & quod Ille ſit Dominus Jesus Christus. II: Quod Fides Salvifica ſit credere in Ipſum. III: Quod fugienda ſint Mala, quia ſunt diaboli & a diabolo. IV: Quod facienda ſint Bona, quia ſunt Dei & a Deo. V: Quod hæc facienda ſint ab homine ut ab ipſo, ſed quod credendum ſit, quod ſint a Domino apud illum & per illum. His auditis per aliquot momenta receſſit ejus furor; at poſt aliquam deliberationem iterum me torvo vultu aſpexit, dicens, ſunt hæc quinque Præcepta, Doctrinalia fidei & charitatis Novæ Eccleſiæ, & reſpondi, ſunt; & tunc aſpere interrogavit, quomodo potes demonſtrare Primum, quod ſit Unus Deus, in quo

eſt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eſt Divina Trinitas, & quod Ille ſit Dominus Jeſus Chriſtus; dixi, demonſtro ita, eſtne Unus & Individuus Deus, eſtne Trinitas, ſi Unus & Individuus Deus, eſtne Una Perſona, ſi Una Perſona, eſtne Trinitas in illa; quod ſit DOMINUS JESUS CHRISTUS, ex his, quod conceptus ſit a Deo Patre, Luc: I: 34. 35. & ſic quod quoad Animam ſit Deus; & inde, ſicut Ipſe dicit, quod Pater & Ipſe unum ſint, Joh: X: 30. quod Ipſe in Patre & Pater in Ipſo, Joh: XIV: 10. 11; quod qui videt Ipſum & cognoſcit Ipſum videat & cognoſcat Patrem, Joh: XIV: 7. 9: quod nemo videat & cognoſcat Patrem, niſi Ipſe qui in ſinu Patris eſt, Joh. I: 18; quod omnia Patris ſint Ipſius, Joh: III: 35. Cap. XVI: 15; quod ſit Via, Veritas & Vita, & quod nemo veniat ad Patrem niſi per Ipſum, Joh. XIV: 6. ita ab Ipſo, quia eſt in Ipſo; & ſecundum Paulum, quod omnis plenitudo Divinitatis in Ipſo corporaliter habitet, Coloſſ: II: 9. ac præterea, quod Ipſi ſit Poteſtas omnis carnis, Joh. XVII: 2, & quod Ipſi ſit omnis Poteſtas in Cælo & in Terra; Matth. XXVIII: 18. ex quibus ſequitur, quod ſit Deus Cæli & Terræ. Poſtea interrogavit, quomodo demonſtro ALTERUM, quod Fides ſalviſica ſit credere in Ipſum, dixi, demonſtro per hæc Ipſius Domini verba. „ Hæc eſt voluntas Patris, ut omnis, qui CREDIT IN FILIUM, habeat vitam æternam, Joh: VI: 40. Adeo dilexit Deus mundum, ut Filium ſuum Unigenitum dederit, ut omnis, qui CREDIT IN IPSUM, non pereat ſed habeat vitam æternam, Joh. III: 15. 16. Qui CREDIT IN FILIUM, habet vitam æternam, qui vero non credit Filio, non videbit vitam, ſed ira Dei manet ſuper illo, Joh: III: 36. Poſtea dixit, demonſtra etiam TERTIUM & ſequentia; & reſpondi; quid opus eſt demonſtrare, quod fugienda ſint mala, quia ſunt diaboli & a diabolo; quodque facienda ſint bona, quia ſunt Dei & a Deo; tum quod hæc facienda ſint ab homine ut ab ipſo, ſed quod credendum ſit, quod ſint a Domino apud illum & per illum. Quod hæc Tria vera ſint, confirmat univerſa Scriptura Sacra a principio ad finem, quid ibi aliud in ſumma, niſi quam fugere mala & facere bona, ac credere in Dominum Deum; & præterea, abſque his Tribus non eſt aliqua Religio, eſtne Religio vitæ, & quid vita niſi quam fugere mala & facere bona; quomodo poteſt homo hæc facere & illa credere niſi ut ab ipſo; quare ſi removes hæc ab Eccleſia, removes ab illa Scripturam Sacram, & quoque removes Religionem, quibus remotis Eccleſia non eſt Eccleſia. Vir ille his auditis receſſit, & penſitavit; at uſque abivit in indignatione.

DE ORIGINE AMORIS CONJUGIALIS EX CONJUGIO BONI ET VERI.

83. Sunt Origines amoris conjugialis internæ & externæ, ac internæ ſunt plures, ſimiliter externæ; at origo intima ſeu univerſalis omnium eſt una; quod hæc ſit Conjugium boni & veri, in nunc ſequentibus demonſtrabitur. Quod adhuc non aliquis Originem illius amoris inde deduxerit, eſt quia la-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tuit, quod aliqua unio ſit inter bonum & verum; & latuit, quia bonum non apparet in luce intellectus, ſicut verum, & inde cognitio illius ſe abſcondidit, ac ſubterfugit indagationes; & quia bonum inde eſt inter ignota, non potuit aliquis augurari aliquod conjugium inter hoc & verum: imo coram viſu rationali naturali apparet bonum ita diſtans a vero, ut non ſit aliqua conjunctio; quod ita ſit, videri poteſt a loquelis, dum nominantur; ut cum dicitur, hoc bonum eſt, non cogitatur aliquid de vero, & cum dicitur hoc vernm eſt, nec cogitatur aliquid de bono; quare a multis hodie creditur, quod verum ſit prorſus aliud, pariter bonum; & a multis etiam, quod homo ſit intelligens & ſapiens, & ſic homo ſecundum vera, quæ cogitat, loquitur, ſcribit, & credit, & non ſimul ſecundum bona; quod tamen non detur bonum abſque vero, nec verum abſque bono, conſequenter quod detur æternum conjugium inter illa, tum quod hoc conjugium ſit origo amoris conjugialis, nunc explanabitur; quod fiet in hoc ordine: I: *Quod Bonum & Verum ſint univerſalia creationis, & inde in omnibus creatis; ſed quod in ſubjectis creatis ſint ſecundum cujusvis formam.* II: *Quod non detur Bonum ſolitarium, nec Verum ſolitarium, ſed quod ubivis conjuncta ſint.* III: *Quod detur Verum boni & ex hoc Bonum veri, ſeu Verum ex bono ac Bonum ex illo vero, & quod illis duobus a creatione inſita ſit inclinatio ad conjungendum ſe in unum.* IV: *Quod in ſubjectis Regni animalis verum boni ſeu verum ex bono ſit Maſculinum, & quod ex illo Bonum veri ſeu Bonum ex illo vero ſit Fæmininum.* V: *Quod ex influxu Conjugii boni & veri a Domino, ſit Amor ſexus, & quod ſit Amor conjugialis.* VI: *Quod Amor ſexus ſit Externi ſeu naturalis hominis, & quod inde ille ſit communis omni animali.* VII: *Sed quod Amor conjugialis ſit Interni ſeu ſpiritualis hominis, & quod inde hic ſit proprius homini.* VIII: *Quod apud hominem Amor conjugialis ſit in amore ſexus ſicut gemma in ſua matrice.* IX: *Quod Amor ſexus apud hominem non ſit origo Amoris conjugialis, ſed quod ſit primum ejus, ita ſicut eſt Externum naturale cui implantatur Internum ſpirituale.* X: *Quod dum Amor conjugialis implantatus eſt, Amor ſexus invertat ſe, & fiat Amor ſexus caſtus.* XI: *Quod Mas & Fæmina creati ſint, ut ſint ipſa Forma Conjugii boni & veri.* XII: *Quod ſint illa Forma in intimis ſuis, & inde in ſequentibus ex illis, ſicut interiora mentis illorum aperta ſunt.* Sequitur nunc horum Explicatio.

84. I: QUOD BONUM ET VERUM SINT UNIVERSALIA CREATIONIS, ET INDE IN OMNIBUS CREATIS; SED QUOD IN SUBJECTIS CREATIS SINT SECUNDUM CUJUSVIS FORMAM. Quod Bonum & Verum ſint univerſalia Creationis, eſt quia illa duo ſunt in Domino Deo Creatore, imo ſunt Ipſe, eſt enim Ipſum Divinum Bonum & Ipſum Divinum Verum; ſed lucidius in perceptionem intellectus & ſic in ideam cogitationis cadit, ſi pro Bono dicatur Amor, & pro Vero dicatur Sapientia, proinde quod in Domino Deo Creatore ſit Divinus Amor & Divina Sapientia, & quod hæc ſint Ipſe, hoc eſt, quod ſit Ipſe Amor & Ipſa Sapientia; hæc duo enim ſunt idem cum Bono & Vero; cauſa eſt, quia Bonum eſt Amoris, & Verum eſt Sapientiæ, Amor enim conſiſtit ex bonis, & Sapientia ex veris. Quoniam hæc duo & illa duo unum idem ſunt, in ſequentibus nunc hæc nunc illa dicentur, ac per utraque ſimile intelligitur. Hoc præ-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

præliminariter hic dicitur, ne intellectus in sequentibus, ubi dicuntur, diversum percipiat.

85. Cum itaque Dominus Deus Creator est Ipse Amor & Ipsa Sapientia, & ab Ipso creatum est Universum, quod inde est sicut Opus procedens ab Ipso, non potest aliter, quam quod in omnibus & singulis creatis sit aliquid Boni & Veri ab Ipso; nam quod fit & procedit ab aliquo, trahit simile ab illo. Quod ita sit, etiam potest ratione videri ex Ordine, in quo omnia & singula Universi creati sunt, qui est, quod unum sit propter alterum, & quod inde unum pendeat ab altero, sicut catena ex uncis; sunt enim omnia propter Humanum Genus, ut ex illo sit Cælum Angelicum, per quod redit Creatio ad Ipsum Creatorem, a Quo: inde est conjunctio Universi creati cum suo Creatore, & per conjunctionem sempiterna conservatio. Ex hoc est, quod Bonum & Verum dicantur Universalia creationis: quod ita sit, patet cuivis contemplatori ex ratione, hic videt in omni creato id quod se refert ad bonum, & id quod se refert ad verum.

86. Quod Bonum & Verum in subjectis creatis sint secundum cujusvis formam, est quia omne subjectum recipit influxum secundum illam; Conservatio totius non est aliud quam perpetuus influxus Divini Boni & Divini Veri in formas a se creatas, sic enim subsistentia seu conservatio est perpetua existentia seu creatio. Quod omne subjectum recipiat influxum secundum suam formam, illustrari potest per varia; ut per influxum caloris & lucis e Sole in omnis generis Vegetabilia; quodlibet ex his recipit illum secundum suam formam, ita omnis arbor secundum suam, omne virgultum secundum suam, omnis herba & omne gramen secundum suam; influxus est similis in omnia, sed receptio, quia est secundum formam, facit ut quælibet species maneat sua species: idem hoc etiam illustrari potest per influxum in omnis generis Animalia secundum cujusvis formam. Quod influxus sit secundum cujusvis formam, etiam a Rustico potest videri, si attendit ad varia Instrumenta soni, ad fistulas, tibias, tubas, buccinas, & organa, quod hæc sonent ex simili afflatu seu influxu aeris secundum suas formas.

87. II: Quod non detur Bonum Solitarium nec Verum Solitarium, sed quod ubivis conjuncta sint. Qui ex aliquo sensu vult sibi comparare ideam de Bono, non potest invenire illam absque aliquo adjecto, quod sistit & manifestat illud, absque hoc est Bonum Ens nullius nominis; id per quod sistitur & manifestatur, se refert ad verum; dic modo Bonum, & non simul hoc & illud cum quo est, seu define id abstracte seu absque aliquo adjecto cohærente, & videbis quod non sit aliquid, sed quod sit aliquid cum adjecto; & si intendis aciem rationis, percipies quod Bonum absque aliquo adjecto sit nullius prædicationis, & inde nullius relationis, nullius affectionis, & nullius status, verbo nullius qualitatis; simile est cum Vero, si id absque injuncto auditur; quod ejus injunctum se referat ad bonum, ratio elimata potest videre. Sed quia Bona sunt innumerabilia, & quodlibet ascendit ad suum maximum & descendit ad suum minimum sicut per gradus scalæ, & quoque secundum progressionem suam, & secundum quale suum, variat nomen, difficile est aliis

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quam ſapientibus videre relationem boni & veri ad objecta, & conjunctionem illorum in illis. Quod tamen bonum non detur abſque vero, nec verum abſque bono, a communi perceptione patet, dum primum agnoſcitur, quod omnia & ſingula Univerſi ſe referant ad Bonum & Verum, ut in ſuperiori Articulo n: 84. 85, oſtenſum eſt. Quod non detur Bonum ſolitarium nec Verum ſolitarium, illuſtrari & ſimul confirmari poteſt per varia; ut per hæc; quod non detur Eſſentia abſque forma, nec Forma abſque eſſentia; ac bonum eſt eſſentia ſeu eſſe, & verum eſt per quod eſſentia formatur ac eſſe exiſtit. Adhuc, in homine eſt Voluntas & Intellectus, Bonum eſt voluntatis, ac Verum eſt intellectus, ac ſola voluntas nihil facit niſi per intellectum, nec ſolus intellectus aliquid niſi ex voluntate. Adhuc, ſunt duo fontes vitæ corporis in homine, Cor & Pulmo; Cor non poteſt producere aliquam vitam ſenſitivam & motivam abſque Pulmone reſpirante, nec poteſt Pulmo abſque corde; Cor ſe refert ad bonum, & Pulmonis reſpiratio ad verum; eſt etiam correſpondentia. Simile eſt in omnibus & ſingulis mentis, ac in omnibus & ſingulis corporis apud hominem; ſed producere confirmationes ulterius hic non vacat; at videantur hæc plenius confirmata in SAPIENTIA ANGELICA DE DIVINA PROVIDENTIA, n: 3 ad 26; ubi illa in hoc ordine explanata ſunt I: Quod Univerſum cum ſingulis ejus creatis ſit ex Divino Amore per Divinam Sapientiam, ſeu quod idem, ex Divino Bono per Divinum Verum, II: Quod Divinum Bonum & Divinum Verum ut unum procedant a Domino. III: Quod hoc unum in quadam imagine ſit in omni creato, IV. Quod Bonum non ſit bonum niſi quantum unitum eſt vero, & quod Verum non ſit verum niſi quantum unitum eſt bono. V: Quod Dominus non patiatur, ut aliquid ſit diviſum, quare homo vel erit in bono & ſimul vero, vel erit in malo & ſimul falſo: præter plura.

88. III. QUOD DETUR VERUM BONI, ET EX HOC BONUM VERI; SEU VERUM EX BONO, AC BONUM EX ILLO VERO; ET QUOD DUOBUS ILLIS A CREATIONE INSITA SIT INCLINATIO AD SE CONJUNGENDUM IN UNUM. Neceſſum eſt, ut de his aliqua diſtincta idea comparetur, quia inde dependet cognitio de eſſentiali origine Amoris conjugialis; eſt enim, ut ſequitur, Verum boni ſeu Verum ex bono Maſculinum, & Bonum veri ſeu Bonum ex illo vero Fæmininum; ſed comprehendi poteſt hoc diſtinctius, ſi pro Bono dicitur Amor, & pro Vero Sapientia, quæ quod unum idem ſint, videatur ſupra n: 84. Sapientia non poteſt apud hominem exiſtere, quam per Amorem ſapiendi, ſi hic amor aufertur, homo prorſus non poteſt ſapere; Sapientia ex hoc amore intelligitur per Verum boni ſeu verum ex bono; at dum homo ſibi ex illo amore comparavit Sapientiam, ac illam amat in ſe, ſeu ſe propter illam, tunc format amorem, qui eſt Amor Sapientiæ, & intelligitur per Bonum veri ſeu bonum ex illo vero; ſunt itaque duo Amores apud Virum, quorum unus, qui eſt prior, eſt Amor Sapiendi, & alter, qui eſt poſterior, eſt Amor Sapientiæ; at hic Amor, ſi manet apud Virum, eſt Amor malus, & vocatur faſtus ſeu amor propriæ intelligentiæ; quod hic Amor deſumptus ſit a Viro, ne perdat eum, & tranſcriptus ſit in Mulierem, ut fiat Amor conjugialis, qui redintegrat

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tegrat illum, a creatione provisum sit, in sequentibus confirmabitur: aliquid de binis illis Amoribus, & de transcriptione posterioris in mulierem, videatur supra, n: 32. 33, & in PRÆLIMINARIBUS n. 20. Si ergo pro Amore intelligitur bonum, & pro Sapientia verum, tunc ex nunc dictis constat, quod detur Verum boni seu verum ex bono, & ex hoc Bonum veri seu bonum ex illo vero.

89. Quod illis duobus a creatione insita sit inclinatio ad se conjungendum in unum, est quia unum formatum est ex altero, Sapientia ex amore sapiendi seu verum ex bono, ac Amor sapientiæ ex illa sapientia, seu bonum veri ex illo vero; ex qua formatione videri potest, quod sit mutua inclinatio ad reuniendum se, & ad conjungendum se in unum. Sed hoc fit apud Viros, qui in genuina Sapientia sunt, & apud Mulieres quæ in Amore illius sapientiæ in Marito sunt, ita qui in Amore vere conjugiali sunt: Sed de Sapientia, quæ apud Virum erit, & quæ amanda est ab Uxore, in sequentibus etiam dicetur.

90. IV: QUOD IN SUBJECTIS REGNI ANIMALIS VERUM BONI SEU VERUM EX BONO SIT MASCULINUM, ET QUOD EX ILLO BONUM VERI SEU BONUM EX ILLO VERO SIT FÆMININUM. Quod a Domino Creatore & Statore Universi influat perpetua Unio Amoris & Sapientiæ seu Conjugium boni & veri, & quod subjecta creata recipiant illum quodlibet secundum suam formam, supra n: 84. 85. 86, ostensum est; quod autem Masculus ex hoc Conjugio seu ex illa Unione recipiat Verum sapientiæ, & ei conjungatur a Domino Bonum amoris secundum receptionem; & quod receptio hæc fiat in intellectu, & quod inde Masculus nascatur ut fiat intellectualis, Ratio ex suo lumine potest ex variis apud illum videre, imprimis ex ejus Affectione, ejus Applicatione, ejus Moribus, & ex ejus Forma. Ex Masculi AFFECTIONE, quod sit affectio sciendi, intelligendi, & sapiendi; affectio sciendi in pueritia, affectio intelligendi in adolescentia & prima juventute, & affectio sapiendi ab hac juventute usque in senectutem; ex quibus patet, quod ejus natura seu indoles inclinet ad formandum intellectum, consequenter quod nascatur ut fiat intellectualis; sed quia hoc fieri non potest nisi ex amore, quare Dominus hunc adjungit illi secundum receptionem, hoc est, secundum animum quod velit sapere. Ex ejus APPLICATIONE, quæ est ad talia quæ Intellectus sunt, seu in quibus Intellectus prædominatur, quorum pleraque forensia sunt, & spectant usus in publico. Ex ejus MORIBUS, qui omnes trahunt ex prædominio intellectus; unde est, quod actus vitæ ejus, qui intelliguntur per mores, sint rationales, & si non sunt, velit ut appareant; rationalitas masculina perspicitur etiam in omni virtute ejus. Ex ejus FORMA, quod sit diversa & prorsus distincta a forma fœminæ; de qua videatur etiam aliquid supra n: 33. His accedit, quod prolificum sit in illo; hoc non aliunde est quam ex intellectu, est enim a vero ex bono ibi; quod inde sit prolificum, in sequentibus videbitur.

91. Quod autem Fœmina nascatur ut sit voluntaria, sed voluntaria ex intellectuali viri, seu quod idem, ut sit amor sapientiæ viri, quia per sapientiam ejus formata est, de quo videatur supra n: 88. 89, constare etiam potest ex Fœminæ Affectione, ejus Applicatione, ejus Moribus, & ex ejus Forma. Ex Fœminæ AFFECTIONE, quod sit affectio amandi scientiam, intelligentiam &

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſapientiam, attamen non in ſe ſed in viro, & ſic virum; non enim poteſt amari vir ex ſola forma, quod appareat ſicut homo, ſed ex dote quæ in illo eſt, quæ facit ut ſit homo. Ex ejus APPLICATIONE, quod ſit ad talia, quæ ſunt opera manuum, & vocantur neta, acupicta, & alio nomine, inſervientia ad ornatus, & ad decorandum ſe, & ad exaltandum pulchritudinem ſuam: & inſuper ad varia officia quæ vocantur domeſtica, quæ adjungunt ſe officiis virorum, quæ, ut dictum eſt, vocantur forenſia; hæc ſunt illis ex inclinatione ad Conjugium, ut fiant uxores, & ſic unum cum maritis. Quod id etiam appareat ex MORIBUS, & FORMA, abſque explicatione patet.

92. V: QUOD EX INFLUXU CONJUGII BONI ET VERI A DOMINO SIT AMOR SEXUS, ET QUOD SIT AMOR CONJUGIALIS. Quod Bonum & Verum ſint univerſalia creationis, & inde in omnibus ſubjectis creatis; & quod in his ſint ſecundum cujuſvis formam; & quod Bonum & verum non ut duo, ſed ut unum procedant a Domino, ſupra n: 84. 85. 86. 87, oſtenſum eſt; ex his ſequitur, quod UNIVERSALIS SPHÆRA CONJUGIALIS procedat a Domino, ac pervadat Univerſum a primis ad ultima ejus, ita ab Angelis uſque ad vermes. Quod talis Sphæra Conjugii boni & veri procedat a Domino, eſt quia illa etiam eſt Sphæra propagationis, hoc eſt, prolificationis & fructificationis; & hæc eadem eſt cum Divina Providentia conſervationis Univerſi per ſucceſſivas generationes. Nunc quia Sphæra illa univerſalis, quæ eſt Conjugii boni & veri, influit in ſubjecta ſecundum cujuſvis formam, n. 86, ſequitur quod Maſculus recipiat illam ſecundum ſuam, ita in Intellectu, quia ille eſt forma intellectualis; & quod Fæmina recipiat illam ſecundum ſuam, ita in Voluntate, quia illa eſt forma voluntaria ex intellectuali viri; & quia eadem illa ſphæra etiam eſt ſphæra prolificationis, ſequitur quod inde ſit Amor ſexus.

93. Quod etiam inde ſit Amor conjugialis, eſt quia illa Sphæra influit in formam ſapientiæ apud homines, & quoque apud angelos; homo enim creſcere poteſt ſapientia ad finem vitæ ſuæ in Mundo, & poſtea in æternum in Cælo; & quantum creſcit ſapientia, tantum perficitur ejus forma; & hæc forma non recipit amorem ſexus, ſed amorem unius e ſexu; cum hac enim poteſt uniri ad intima, in quibus eſt Cælum cum ſuis felicibus, & hæc unio eſt amoris conjugialis.

94. VI: QUOD AMOR SEXUS SIT EXTERNI SEU NATURALIS HOMINIS, ET QUOD INDE HIC SIT COMMUNIS OMNI ANIMALI. Omnis homo naſcitur corporeus, & fit interius & interius naturalis, & ſicut amat intelligentiam fit rationalis, & poſtea ſi amat ſapientiam fit Spiritualis; quid Sapientia per quam homo fit ſpiritualis, in ſequentibus n: 130. dicetur. Nunc ſicut homo progreditur a ſcientia in intelligentiam, & ab hac in ſapientiam, ita etiam Mens ejus mutat ſuam formam, aperitur enim plus & plus, ac propius ſe conjungit cum Cælo, & per Cælum cum Domino; inde fit amantior veri & ſtudioſior boni vitæ. Si itaque ſubſiſtit in primo limine in progreſſione ad ſapientiam, manet forma mentis ejus naturalis, & hæc recipit influxum Sphæræ univerſalis, quæ eſt Conjugii boni & veri, non aliter quam recipiunt illum ſubjecta inferiora Regni animalis, quæ vocantur beſtiæ & aves; quæ quia mere naturales ſunt fit

ille

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ille homo illis ſimilis, & ſic conſimiliter amat ſexum ſicut illæ. Ita intelligitur hoc, quod amor ſexus ſit externi ſeu naturalis hominis, & quod inde ille ſit communis omni animali.

95. VII: SED QUOD AMOR CONJUGIALIS SIT INTERNI SEU SPIRITUALIS HOMINIS; ET QUOD HIC SIT PROPRIUS HOMINI. Quod Amor conjugialis ſit Interni ſeu ſpiritualis hominis, eſt quia quo plus homo fit intelligens & ſapiens, eo plus ſit internus ſeu ſpiritualis; & eo plus perficitur ejus mentis forma, & hæc forma recipit amorem conjugialem, percipit enim & ſentit in hoc jucundum ſpirituale, quod intus beatificatum eſt, & ex hoc jucundum naturale, quod animam, vitam & eſſentiam trahit ex illo.

96. Quod Amor conjugialis ſit proprius homini, eſt quia ſolus homo poteſt ſpiritualis fieri, poteſt enim intellectum ſuum elevare ſupra amores ſuos naturales, & ex altitudine illa videre illos infra ſe, & judicare de illis, quales ſunt, & quoque emendare, caſtigare & removere illos; hoc non poteſt ullum animal, nam amores hujus prorſus uniti ſunt cum ejus ſcientia connata, quare hæc non poteſt elevari in intelligentiam, & minus in ſapientiam; unde animal ab amore ſcientiæ ſuæ inſito fertur ſicut cæcus per plateas a cane; hæc cauſa eſt, quod Amor conjugialis ſit proprius homini: poteſt etiam vocari nativus & germanus homini, quia homini ineſt facultas ſapiendi, cum qua hic amor unum facit.

97. VIII: QUOD APUD HOMINEM AMOR CONJUGIALIS SIT IN AMORE SEXUS SICUT GEMMA IN SUA MATRICE. Sed hoc quia modo comparatio eſt, explicabitur in Articulo nunc ſequente; per illam etiam illuſtratur, quod Amor ſexus ſit Externi ſeu naturalis hominis, & Amor conjugialis Interni ſeu ſpiritualis hominis, & mox ſupra n. 95. oſtenſum eſt.

98. IX: QUOD AMOR SEXUS APUD HOMINEM NON SIT ORIGO AMORIS CONJUGIALIS, SED QUOD SIT PRIMUM EJUS, ITA SICUT EST EXTERNUM NATURALE, CUI IMPLANTATUR INTERNUM SPIRITUALE. Agitur hic de Amore vere conjugiali, & non de Amore vulgari qui etiam conjugalis vocatur, & apud quoſdam non aliud eſt quam Amor ſexus limitatus; amor autem vere conjugialis ſolum eſt apud illos, qui avent ſapientiam, & inde plus & plus progrediuntur in illam; hos Dominus prævidet, & illis Amorem conjugialem providet; qui amor quidem inchoat apud illos ab Amore ſexus, ſeu potius per hunc amorem, ſed uſque non oritur ex illo; oritur enim ſicut ſapientia promovet gradum & prodit in lucem apud illum; nam ſapientia & ille amor ſunt individui comites. Quod Amor conjugialis inchoet per amorem ſexus, eſt quia antequam conſors invenitur, amatur ſexus communiter, ac ſpectatur viſu amabili; & agitur civili moralitate cum illo; eſt enim adoleſcens in Electione, & tunc ex inſita inclinatione ad conjugium cum una, quæ latet in adyto mentis ejus, blande caleſcit ejus externum; & quia determinationes ad conjugium protrahuntur ex variis cauſis uſque ad mediam juventutem, ac interea initium illius amoris eſt ſicut libido, quæ apud aliquos abit in amorem ſexus actualiter, at uſque apud illos non remittitur frænum ejus ulterius quam quantum conducit ſanitati: ſed hæc dicta ſunt de Sexu maſculino, quia huic illecebra eſt, quæ actualiter accendit,

non

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

non autem de Sexu fæminino. Ex his patet, quod Amor ſexus non ſit origo Amoris vere conjugialis, ſed quod ſit primum ejus tempore, non autem fine; quod enim primum fine eſt, hoc in mente & ejus intentione eſt primum, quia primarium; ſed ad hoc primum non acceditur niſi quam ſucceſſive per media, hæc non ſunt prima in ſe, ſed modo promoventia ad primum in ſe.

99. X: QUOD DUM AMOR CONJUGIALIS IMPLANTATUS EST, AMOR SEXUS INVERTAT SE, ET FIAT AMOR SEXUS CASTUS. Dicitur quod tunc Amor ſexus invertat ſe, quia dum Amor conjugialis venit ad ſuam originem, quæ eſt in interioribus mentis, videt Amorem ſexus non ante ſe ſed poſt ſe, ſeu non ſupra ſe ſed infra ſe, & ſic ſicut id quod in tranſeundo reliquit. Similiter ut fit, dum quis ſcandit ab officio per officia ad quoddam ſupereminens dignitate, & deinde reſpicit poſt ſe ſeu infra ſe officia quæ pertranſierat: aut dum quis intendit peregrinationem ad Aulam cujusdam Regis, poſt adventum invertit aſpectum ad illa quæ viderat in via. Quod tunc Amor ſexus permaneat, & fiat caſtus, & tamen priori ſuavior illis qui in Amore vere conjugiali ſunt, ex deſcriptione ejus ab illis qui in Spirituali Mundo ſunt, in binis MEMORABILIBUS inde n. 44 & 55. videri poteſt.

100. XI: QUOD MAS ET FÆMINA CREATI SINT, UT SINT IPSA FORMA CONJUGII BONI ET VERI, eſt quia Mas creatus eſt, ut ſit Intellectus veri, ita Verum in forma, & Fæmina creata eſt ut ſit Voluntas boni, ita Bonum in forma, ac utrique ab intimis indita eſt inclinatio ad conjunctionem in unum, videatur ſupra n. 83. ita faciunt duo unam formam, quæ æmulatur Formam conjugialem boni & veri. Dicitur quod hanc æmuletur, quia non eadem eſt, ſed ei ſimilis; Bonum enim quod ſe conjungit cum Vero apud virum, eſt a Domino immediate, at Bonum uxoris quod conjungit ſe cum Vero apud virum, eſt a Domino mediate per uxorem, quare ſunt duo Bona, unum internum, alterum externum, quæ conjungunt ſe cum Vero apud maritum; ac faciunt, ut maritus conſtanter ſit in intellectu veri, & inde ſapientia per Amorem vere conjugialem: ſed de his in ſequentibus plura.

101. QUOD DUO CONJUGES SINT ILLA FORMA IN INTIMIS SUIS, ET INDE IN SEQUENTIBUS EX ILLIS, SICUT INTERIORA MENTIS ILLORUM APERTA SUNT. Sunt tria, ex quibus omnis homo conſiſtit, & quæ in ordine ſequuntur apud illum, Anima, Mens, & Corpus; intimum ejus eſt Anima, medium ejus eſt Mens, & ultimum ejus eſt Corpus: omne quod influit a Domino in hominem, influit in intimum ejus, quod eſt Anima, & deſcendit inde in medium ejus, quod eſt Mens, & per hanc in ultimun ejus, quod eſt Corpus; ita influit Conjugium boni & veri a Domino apud hominem; immediate in animam ejus, & inde pergit ad ſequentia, & per hæc ad extrema; & ſic conjunctim faciunt Amorem conjugialem: ex idea hujus influxus patet, quod duo Conjuges ſint illa forma in intimis ſuis, & inde in ſequentibus ex illis.

102. Quod autem Conjuges fiant illa forma, ſicut interiora mentis illorum aperta ſunt, eſt quia Mens ſucceſſive ab infantia uſque ad ſeram ſenectam aperitur; homo enim naſcitur corporeus, & ſicut Mens aperitur proxime ſupra Corpus, fit rationalis; & ſicut rationale hoc purificatur & quaſi decantatur

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

a fallaciis, quæ influunt a ſenſibus corporis, & a concupiſcentiis, quæ influunt ex illecebris carnis; ita Rationale aperitur, & hoc fit unice per ſapientiam; & cum interiora mentis rationalis aperta ſunt, tunc fit homo forma ſapientiæ, & hæc eſt receptaculum amoris vere conjugialis. „ Sapientia quæ facit hanc for-
„ mam, & recipit hunc amorem, eſt Sapientia rationalis & ſimul moralis;
„ Sapientia rationalis ſpectat vera & bona, quæ interius in homine apparent,
„ non ut ſua, ſed influentia a Domino; & ſapientia moralis fugit mala &
„ falſa, ut lepras; imprimis laſciva, quæ amorem ſuum conjugialem conta-
„ minant".

103. His adjiciam duo MEMORABILIA; PRIMUM hoc. Quodam mane ante ortum ſolis, proſpexi verſus Orientem in Mundo ſpirituali, & vidi quatuor Equites ſicut evolantes ex nube fulgente ex flamma auroræ; ſuper Equitum capitibus viſæ ſunt caſſides criſpatæ, ſuper brachiis ſicut alæ, & circum corpora leves tunicæ coloris aurantii, ſic veſtiti ut veloces, inſurgebant & intendebant lora ſuper jubis equorum, qui ſic excurrebant ſicut alipedes: ſequebar viſu curſum ſeu volatum illorum mente cognoſcendi quo pergerent; & ecce tres Equites effuderunt ſe in tres plagas, Meridiem, Occidentem, & Septentrionem, & quartus in ſpatio brevi in Oriente ſubſtitit. Hæc admiratus ſuſpexi in Cælum, & quæſivi, quo pergerent Equites illi, & reſponſum tuli, ad Sapientes in Regnis Europæ, qui in diſpiciendis rebus limata ratione & acuta acie ſunt, ac ingenii laude apud ſuos effloruerunt, ut adveniant & ſolvant Secretum de AMORIS CONJUGIALIS ORIGINE, ET DE EJUS VIRTUTE SEU POTENTIA; & dixerunt e Cælo, attende paulum, & viſurus es viginti ſeptem Currus, Tres in quibus Hiſpani, Tres in quibus Franci ſeu Galli, Tres in quibus Itali, Tres in quibus Germani, Tres in quibus Batavi ſeu Hollandi, Tres in quibus Angli, Tres in quibus Sueci, Tres in quibus Dani, & tres in quibus Poloni; & tunc poſt bihorium viſi ſunt illi Currus tracti a mannis coloris helvi inſigniter phaleratis, ac perniciter ferebantur ad ſpatioſam Domum viſam in confinio Orientis & Meridiei, circa quam omnes vecti curribus exibant, & forti ſpiritu intrabant; & tunc dictum eſt mihi, vade ac intra etiam tu, & audies: ego vadi & intravi, & luſtrans Domum intus, vidi quod eſſet quadrata, proſpectus laterum ad Plagas, in quovis latere tres altæ Feneſtræ ex vitris chryſtallinis, harum Poſtes ex ligno olei; utrinque a latere poſtium Eductiones e parietibus ſicut Cameræ ſupra fornicatæ, ubi Menſæ; Parietes harum erant ex cedris, Tectum ex ligno nobili thyino, Solum ex aſſeribus populi; ad parietem Orientalem, ubi non viſæ ſunt feneſtræ, poſita erat Menſa obducta auro, ſuper qua locata erat CIDARIS lapidibus pretioſis circumobſita, quæ cederet in palmam ſeu præmium illi, qui eveſtigaret Secretum mox proponendum. Cum viſum diſtribui ad cameratas Eductiones, quæ erant ſicut Conclavia juxta feneſtras, vidi quinque Viros in quavis ex quovis Regno Europæ, qui parati exſpectabant Objectum judiciorum ſuorum; & illico

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tunc conſtitit Angelus in medio Palatii, & dixit, Objectum judiciorum veſtrorum erit, DE AMORIS CONJUGIALIS ORIGINE, ET DE EJUS VIRTUTE SEU POTENTIA; ventilate hoc, & decernite; ac decretam ſententiam inſcribite chartæ, & immittite hanc in argenteam Urnam, quam juxta Menſam auream videtis poſitam, & ſubſcribite initialem Literam Regni, e quo eſtis, ut a Francis ſeu Gallis F, a Batavis ſeu Hollandis B, ab Italis I, ab Anglis A, a Polonis P, a Germanis G, ab Hiſpanis H, a Danis D, & a Suecis S. His dictis Angelus abivit, & dixit, redibo; & tunc quinque Populares in quovis Conclavio ad feneſtras, edictum illud verſabant, diſpiciebant, & ſecundum præſtantiam dotum ſuorum judiciorum decernebant, chartis inſcribebant, ſubſcripta litera initiali ſui Regni, & in argenteum Cavum immittebant. His poſt trihorium peractis, redibat Angelus, & ex Urna eduxit chartas ordine, & legit coram Congregatis.

104. Tunc ex PRIMA Charta, quam forte manus ejus apprehendit, legit hæc: Nos quinque populares in noſtro Conclavio decrevimus, quod Origo amoris conjugialis ſit ex Antiquiſſimis in Sæculo aureo, & apud hos ex creatione Adami & ejus Uxoris; inde eſt Origo conjugiorum, & cum conjugiis Origo amoris conjugialis. Quod Amoris conjugialis Virtutem ſeu Potentiam concernit, hanc non aliunde derivamus, quam ex climate ſeu regione ſolis, & inde calore ſuper terris; hoc non ex inanibus rationis inventis, ſed ex evidentibus experientiæ indiciis contemplati ſumus; ut ex Populis ſub linea ſeu circulo æquinoctiali, ubi Calor diurnus ſicut ardet; & ex populis propius ad illum Circulum, & ex populis remotius ab illo habitantibus; & quoque ex cooperatione caloris ſolaris cum calore vitali apud animalia terræ & aves Cæli tempore veris cum prolificant; præterea quid amor conjugialis niſi Calor, cui ſi accedit Calor ſuccenturiatus a Sole, fit Virtus ſeu Potentia. His ſubſcripta eſt litera H, quæ erat initialis Regni, e quo erant.

105. Poſt hoc, SECUNDO immiſit manum in urnam, & deſumpſit inde Chartam, ex qua legit hæc. Nos populares in noſtro contubernio convenimus, quod origo Amoris conjugialis ſit eadem cum origine Conjugiorum, quæ per leges ſancita ſunt ad refrænandas concupiſcentias hominibus connatas ad adulteria, quæ peſſumdant animas, inquinant rationes mentis, conſpurcant mores, ac tabe conficiunt corpora; ſunt enim Adulteria non humana ſed ferina, non rationalia ſed bruta, & ſic prorſus non Chriſtiana ſed barbara; propter damnationem talium, eſt ortus Conjugiorum, & ſimul Amoris conjugialis. Simile eſt cum hujus Amoris virtute ſeu potentia, quod hæc pendeat a caſtitate, quæ eſt abſtinentia a vagis ſcortationibus; cauſa eſt, quia Virtus ſeu Potentia apud illum, qui ſolam conjugem amat, eſt reſervata uni, & ſic collecta & ſicut concentrata, & tunc fit illa nobilis ſicut Quinta Eſſentia abſtractis inquinamentis, quæ alioquin diſpergeretur & quaquaverſum projiceretur. Unus inter nos quinque, qui Sacerdos, adjecit etiam Prædeſtinationem ut cauſam illius virtutis ſeu potentiæ, dicens, ſuntne Conjugia prædeſtinata, & cum hæc, etiam ſunt inde Prolificationes, & ad has Efficaciæ, prædeſtinatæ; inſtitit in cauſam, quia juraverat in illam. His ſubſcripta eſt litera B. His audi-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

auditis quidam voce ſubridente dixit, Prædeſtinatio heu quam pulchra apologia defectus ſeu impotentiæ.

106. Mox Tertio exprompſit chartam ex urna, ex qua legit hæc. Nos populares in noſtra Cella verſavimus cauſas originis Amoris conjugialis, & vidimus illarum hanc dominam, quod ſit eadem cum Origine Conjugii, quia Amor ille non prius exſtitit; & exſtitit, quia cum aliquis perit ſeu perdite amat virginem, anima & corde vult poſſidere illam ut proprietatem ſupra omnia amabilem; ac ut primum illa ſpondet ſe, ſpectat illam ſicut proprium ſpectat proprium: quod hoc ſit origo amoris conjugialis, patet clare ex cujusvis furore contra rivales, & ex zelotypia contra violatores. Verſavimus poſtea originem virtutis ſeu potentiæ illius amoris, & tres contra duos prævaluerunt, quod Virtus ſeu potentia cum conjuge ſit ex aliqua licentia cum ſexu; dixerunt, quod ab experientia ſciant, quod potentia amoris ſexus prævaleat potentiæ Amoris conjugialis. His ſubſcripta eſt litera I. His auditis clamaverunt e Menſis, remove hanc chartam, & extrahe aliam ex urna.

107. Et momento extraxit Quartam, e qua legit hæc: Nos populares ſub noſtra Feneſtra decrevimus, quod origo Amoris conjugialis & amoris ſexus ſit eadem, quia ex hoc ille eſt; modo quod amor ſexus ſit illimitatus, interminatus, ſolutus, promiſcuus, & vagus, at Amor conjugialis limitatus, determinatus, conſtrictus, certus & conſtans; & quod hic amor ideo a prudentia ſapientiæ humanæ ſancitus & conſtabilitus ſit, quia alioquin non foret imperium, non regnum, non respublica, imo non ſocietas, ſed homines ut catervæ & catervæ vagarentur in campis & ſylvis cum ſcortis & fæminis raptis, ac fugerent a ſede in ſedem ad evitandum cruentas cædes, violationes & rapinas, per quas univerſum genus humanum exſtirpatum iret; hoc noſtrum judicium eſt de origine Amoris conjugialis. At Virtutem ſeu potentiam Amoris conjugialis educimus ex ſanitate corporis continue perſtante a partu ad ſenectam; homo enim continue ſoſpes & ſtabili potitus valetudine non deficitur vigore, ejus fibræ, nervi, muſculi, cremaſteres, non torpeſcunt, relaxantur, & flacceſcunt, ſed permanent in robore virium ſuarum; valete. His ſubſcripta eſt litera A.

108. Quinto eduxit chartam ex urna, ex qua legit hæc. Nos populares ad noſtram Menſam ex mentium noſtrarum rationalitate inſpeximus in originem Amoris Conjugialis, ac in Originem Virtutis ſeu potentiæ ejus; & originem Amoris conjugialis non aliam ex circumſpectis rationibus vidimus & confirmavimus, quam quod omnis homo ex fomitibus & inde incitamentis in adyto mentis & corporis ejus occultatis poſt varias oculorum ejus libidines tandem ad unam e ſexu fæminam intendat mentem & acclinet, uſque dum ad illam penitus incaleſcat; ab hoc tempore calor ejus a flamma in flammam abit, uſque dum fit incendium; in hoc ſtatu exulat libido ſexus, & pro libidine fit amor conjugialis: adoleſcens ſponſus in hoc incendio non ſcit aliter, quam quod virtus ſeu potentia illius amoris nuſquam deſitura ſit, caret enim experientia & inde ſcientia de ſtatu defectus virium, & tunc frigeſcentiæ amoris poſt delitias; eſt itaque origo amoris conjugialis ex primo illo ante nuptias ar-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

dore, & ex hoc virtus seu potentia ejus; at hæc post nuptias faces suas mutat, ac decrescit & increscit, sed usque perstat cum stabili mutatione, seu decrescentia & increscentia usque ad senium, per moderationes ex prudentia, & per refrænationes libidinum erumpentium ex specubus mentis nondum defæcatis; libido enim anteit sapientiam; hoc nostrum judicium est de origine & perseverantia virtutis seu potentiæ conjugialis. His subscripta est Litera P.

109. SEXTO eduxit chartam, ex qua legit hæc: Nos populares ex nostro Sodalitio circumspeximus causas originis Amoris conjugialis, & consensimus in duas, quarum una est Justa educatio liberorum, & altera distincta possessio hæreditatum; assumsimus has duas, quia collimant & spectant ad unum scopum, qui est Bonum Publicum; & hoc obtinetur, quia Infantes ex amore conjugiali concepti & nati fiunt proprii & germani, & hi ex amore storge exaltato per quod sint ex legitimo stemmate, educantur in hæredes omnium possessionum tam spiritualium quam naturalium suorum parentum; quod super justa educatione liberorum, & super distincta possessionehæreditatum, fundetur Bonum publicum, videt ratio. Est Amor sexus, & est Amor conjugialis, hic Amor apparet sicut unus cum illo, sed est distincte alius, nec unus est juxta alterum, sed unus est intra alterum, & quod intra est, hoc nobile est præ eo quod extra est; & nos vidimus, quod Amor conjugialis a creatione sit intus, & reconditus in amore sexus, prorsus sicut amygdalum intus in crusta; quare cum amor conjugialis ex sua crusta, quæ est amor sexus, recluditur, fulget ille coram Angelis, sicut gemma Beryllus & Astroites; hoc fit, quia Amori conjugiali inscripta est Salus universi Generis Humani, quæ a nobis intelligitur per Bonum Publicum; hoc nostrum judicium est de origine hujus Amoris. Originem autem Virtutis seu potentiæ ejus ex versatis causis concluſimus esse recluſionem & separationem Amoris conjugialis ab amore sexus, quæ fit per sapientiam a viro, & per amorem sapientiæ viri ab uxore: amor sexus enim est communis cum bestiis, at Amor conjugialis est proprius hominibus; quare quantum recluditur & separatur Amor conjugialis ab amore sexus, tantum homo est homo, & non bestia, & homo ex suo amore adipiscitur virtutem seu potentiam, & bestia ex suo. His subscripta est Litera G.

110. SEPTIMO eduxit chartam, e qua legit hæc: Nos populares in camera sub nostræ fenestræ luce exhilaravimus cogitationes & inde judicia nostra ex meditatione de Amore conjugiali; quis non exhilaratur ex illo, est enim ille amor dum in mente simul in toto corpore: nos judicamus Originem amoris illius ex jucundis ejus; quis usquam scit aut scivit vestigium ullius Amoris, nisi ex jucundo & volupi ejus; jucunditates Amoris conjugialis in originibus suis sentiuntur ut beatitudines, faustitates & felicitates, ac in derivationibus ut amænitates & voluptates, & in ultimis ut delitiæ delitiarum. Est itaque origo amoris sexus, dum interiora mentis, & inde interiora corporis aperiuntur pro illarum jucunditatum influxu; at origo amoris conjugialis erat tunc, cum sphæra illius amoris primitiva, per cæptas desponsationes, idealiter promovit illas. Quod Virtutem seu potentiam illius amoris concernit, est illa ex permeabilitate illius amoris cum sua vena, a mente in corpus, mens enim est e capite

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

pite in corpore dum ſentit & agit, imprimis cum delitiatur ex hoc amore; nos inde judicamus gradus potentiæ & conſtantias alternorum ejus. Inſuper etiam Virtutem potentiæ deducimus ex ſtirpe, ſi illa nobilis eſt apud patrem, fit etiam per traducem nobilis apud progeniem; quod nobilitas illa per traducem generetur, hæreditetur & deſcendat, adſtipulatur ratio cum experientia. His ſubſcripta eſt Litera F.

111. Vice Octava exivit charta, ex qua legit hæc: Nos populares in noſtro Conventu non invenimus ipſam originem Amoris conjugialis, quia illa in ſacrariis mentis latet intime repoſita; conſummatiſſima ſapientia ne quidem aliquo radio intellectus poteſt illum amorem in origine ſua attingere; divinavimus multa, ſed poſt ſubtilitates inaniter agitatas, non ſcivimus an nugas vel an judicia augurati ſimus; quare qui originem illius amoris vult e ſacrariis mentis educere, & dare ſibi in conſpectum, adeat Delphos. Nos contemplati ſumus amorem illum infra originem ſuam, quod ſit ſpiritualis in mentibus, & ibi ſicut fons venæ dulcis, ex quo defluit in pectus, ubi fit jucundus, & vocatur amor pectoralis, qui in ſe ſpectatus eſt plenus amicitia, & plenus confidentia ex plena inclinatione ad mutuum; & quod ille dum pertranſiit pectus fiat amor genialis: hæc & ſimilia cum Ephebus cogitationibus ſuis volvit, quod facit cum ex ſexu ſibi præoptat unam, accendunt in corde ignem amoris conjugialis, qui ignis, quia eſt primitivus illius amoris, eſt origo ejus. Originem Virtutis ſeu potentiæ non aliam agnoſcimus, quam ipſum illum amorem, ſunt enim individui comites, ſed uſque tales, ut quandoque unus præcedat, & quandoque alter; dum amor præcedit, ac virtus ſeu potentia illum ſequitur, eſt uterque nobilis, quia potentia tunc eſt virtus amoris conjugialis; at ſi potentia præcedit & amor ſequitur, tunc eſt uterque ignobilis, quia amor tunc eſt potentiæ carnalis; nos itaque ex ordine, in quo amor deſcendit aut aſcendit, & ſic a ſua origine ad metam progreditur, qualitatem utriuſque judicamus. His ſubſcripta eſt Litera D.

112. Ultimo ſeu Nono ſuſtulit chartam, ex qua legit hæc: Nos populares ex noſtro comitio, judicium ad duas illas ex propoſitis res adhibuimus, ad Originem amoris conjugialis, & ad Originem virtutis ſeu potentiæ ejus. Cum agitavimus ſubtilitates de origine amoris conjugialis, ad evitandum umbras in rationibus, diſtinximus inter Amorem ſexus ſpiritualem, naturalem, & carnalem; & per Amorem ſexus Spiritualem, intelligimus Amorem vere conjugialem, quia hic eſt ſpiritualis; & per Amorem ſexus naturalem intelligimus amorem polygamicum, quia hic eſt naturalis; & per Amorem ſexus mere carnatem intelligimus amorem ſcortatorium, quia hic eſt mere carnalis. Cum introſpeximus noſtris judiciis in amorem vere conjugialem, perſpeximus quod hic amor ſolum inter unum marem & unam fæminam detur, & quod ſit ex creatione cæleſtis, intimus, ac anima & pater omnium bonorum amorum, inſpiratus Primis parentibus, & inſpirabilis Chriſtianis; eſt etiam ita conjunctivus, ut per illum duæ Mentes poſſint fieri una Mens, ac duo Homines ſicut unus Homo, quod intelligitur per fieri una Caro. Quod ille Amor inſpiratus ſit a creatione, patet in Libro Creationis ex his. „ *Et Vir derelinquet patrem & ma-*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

matrem, & adhærebit uxori ſuæ, & erunt in unam Carnem". Gen: II: 24. quod ſit inſpirabilis Chriſtianis, patet ex his; *Jeſus dixit, annon legiſtis, quod Ipſe qui fecit ab initio, maſculum & fæminam fecit eos, & dixit, propterea deſeret homo patrem & matrem, & adhærebit uxori ſuæ, & erunt duo in carnem unam; quare non amplius ſunt duo ſed una Caro*, Matth: XIX: 4. 5. 6; hæc de Origine amoris conjugialis. Originem autem Virtutis ſeu potentiæ amoris vere conjugialis auguramur exire ex ſimilitudine mentium, & unanimitate; cum enim duæ Mentes conjugialiter ſunt conjunctæ, cogitationes illorum tunc ſpiritualiter ſe mutuo oſculantur, & hæ inſpirant corpori ſuam virtutem ſeu potentiam. His ſubſcripta eſt Litera S.

113. Steterunt poſt Tabulatum oblongum in Palatio ante fores erectum Alienigenæ ex Africa, qui ad Indigenas Europæ clamaverunt, permittite ut quoque aliquis ex nobis proferat ſententiam de Origine Amoris Conjugialis, ac de Virtute ſeu potentia ejus; & omnes Menſæ annuerunt manibus, quod liceret: & tunc unus ex illis intravit, & conſtitit ad Menſam, ſuper qua Cidaris locata fuit. Hic dixit, Vos Chriſtiani deducitis Originem Amoris conjugialis ex ipſo Amore; nos autem Africani deducimus illam ex Deo Cæli & Terræ; eſtne Amor Conjugialis Amor caſtus, purus & ſanctus, ſuntne Angeli Cæli in illo, eſtne Univerſum Genus Humanum, & inde Univerſum Cælum Angelicum, Semen illius Amoris; num tale ſupereminens aliunde quam ab Ipſo Deo Creatore & Statore univerſi poteſt exiſtere. Vos Chriſtiani Virtutem ſeu potentiam conjugialem deducitis ex variis cauſis rationalibus & naturalibus; nos autem Africani deducimus illam ex ſtatu conjunctionis hominis cum Deo univerſi; hunc ſtatum nos vocamus ſtatum Religionis, vos autem ſtatum Eccleſiæ; nam cum Amor inde eſt, & hic ſtabilis & perpetuus, non poteſt ille aliter quam operari ſuam virtutem, quæ ejus ſimilis eſt, ita quoque ſtabilem & perpetuam: Amor vere conjugialis non eſt notus niſi paucis illis, qui propinqui Deo ſunt, inde nec potentia illius amoris nota eſt aliis; hæc cum illo ab Angelis in Cælis deſcribitur ut delitium Veris perpetui.

114. His dictis ſurrexerunt omnes, & ecce poſt auream Menſam, ſuper qua fuit Cidaris, facta eſt Feneſtra non prius viſa, & trans illam audita eſt vox, CIDARIS ERIT AFRICO; & ab Angelo data eſt illi in manum, non autem ſupra caput, & ille cum illa abivit domum; & incolæ Regnorum Europæ egreſſi intraverunt Currus, in quibus redierunt ad ſuos.

R n 624.

115. ALTERUM MEMORABILE. In media nocte experrectus e ſomno, vidi in aliqua altitudine verſus Orientem Angelum tenentem in manu dextra Chartam, quæ ex luce e Sole influente apparuit in illuſtri candore, in cujus medio erat ſcriptura ex literis aureis, & vidi ſcriptum, CONJUGIUM BONI ET VERI; ex ſcriptura emicuit ſplendor, qui abiit in latum circulum circum chartam; circulus ille ſeu ambitus apparuit inde ſicut apparet aurora verno tempore. Poſt hæc vidi Angelum cum charta in manu deſcendentem, & ſicut deſcendit, apparuit charta minus & minus lucida, & ſcriptura illa, quæ erat CONJUGIUM BONI ET VERI, converſa a colore aureo in argenteum, dein in cupreum, poſtea in ferreum, & demum in ferruginoſum & æruginoſum; ac ultimo viſus

eſt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eſt Angelus intrare in Nimbum obſcurum, & per nimbum ſuper terram; & ibi charta illa, tametſi in manu Angeli adhuc tenebatur, non viſa eſt; fuit hoc in Mundo ſpirituum, in quem omnes homines poſt obitum primum conveniunt; & tunc Angelus loquutus eſt ad me dicens; quære illos qui huc veniunt, num videant me, vel aliquid in manu mea: venit multitudo, cætus ab Oriente, cætus a Meridie, cætus ab Occidente, & cætus a Septentrione, & quæſivi advenientes ex Oriente & Meridie, qui erant qui in Mundo ſtuduerant eruditioni, num videant hic apud me aliquem & aliquid in manu ejus, dixerunt omnes, quod prorſus nihil; quæſivi dein illos, qui advenerunt ex Occidente & Septentrione, qui erant qui in verba Eruditorum in Mundo crediderant, hi dixerunt quod nec aliquid; attamen ultimi ex his, qui in Mundo fuerant in ſimplici fide ex charitate, ſeu in aliquo vero ex bono, poſtquam abiverunt priores, dixerunt, quod videant Virum cum charta, Virum in habitu decoro, & Chartam ſuper qua literæ exaratæ; & cum admoverunt oculos, dicebant, quod legerent *Conjugium boni & veri*; & hi alloquebantur Angelum, rogantes ut diceret quid hoc, & dixit; quod omnia quæ in univerſo Cælo ſunt, & omnia quæ in univerſo Mundo, non ſint niſi quam Conjugium boni & veri, quoniam omnia & ſingula, tam quæ vivunt & animant, quam quæ non vivunt & non animant, ex Conjugio boni & veri, & in illud creata ſunt; non datur quicquam creatum in ſolum Verum, nec quicquam in ſolum Bonum, hoc & illud ſolitarium non eſt aliquid, ſed exiſtunt & fiunt per conjugium tale aliquid, quale eſt conjugium: in Domino Creatore eſt Divinum Bonum & Divinum Verum in ipſa ſua Subſtantia, Subſtantiæ Ipſius Eſſe eſt Divinum Bonum, & Subſtantiæ Ipſius Exiſtere eſt Divinum Verum, & quoque eſt in Ipſa ſua Unione, nam in Ipſo infinite unum faciunt; quoniam illa duo in Ipſo Creatore unum ſunt, ideo etiam in omnibus & ſingulis creatis ab Ipſo unum ſunt; per id quoque Creator cum omnibus a ſe creatis æterno fœdere ſicut Conjugii conjunctus eſt. Porro dixit Angelus, quod Scriptura Sacra, quæ immediate a Domino proceſſit, ſit in communi & in parte Conjugium Boni & Veri; & quia Eccleſia, quæ formatur per Verum Doctrinæ, & Religio, quæ formatur per Bonum vitæ ſecundum Verum Doctrinæ, apud Chriſtianos eſt unice ex Scriptura Sacra, conſtare poteſt, quod Eccleſia in communi & in parte ſit Conjugium boni & veri: (*quod ita ſit, videatur in* APOCALYPSI REVELATA, n. 373. 483.) Idem hoc quod ſupra dictum eſt de Conjugio Boni & Veri, dictum etiam eſt de CONJUGIO CHARITATIS ET FIDEI, quoniam Bonum eſt Charitatis, & Verum eſt Fidei. Quidam ex prioribus, qui non viderunt Angelum & Scripturam, adhuc adſtantes, & audientes illa, dicebant ore ſemipleno, *imo etiam, capimus illa*; ſed tunc Angelus dixit illis, avertite vos paulum a me, & dicite ſimiliter, & averterunt ſe, & dixerunt ore pleno, *non ita*. Poſt hæc Angelus loquutus eſt de CONJUGIO BONI ET VERI apud Conjuges, dicens, quod ſi Mentes illorum in illo Conjugio forent, Maritus Verum & Uxor hujus Bonum, forent ambo in delitiis beatitudinis innocentiæ, & inde in felicitate, in qua ſunt Angeli Cæli; in quo ſtatu prolificum mariti foret in continuo Vere, & inde in niſu & virtute propagandi ſuum verum,

&

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& uxor in continua receptione ejus ex amore; ſapientia, quæ apud viros a Domino eſt, nihil jucundius ſentit, quam propagare ſua vera, & amor ſapientiæ qui apud uxores ibi eſt, nihil amænius ſentit, quam illa recipere quaſi utero, & ſic concipere, geſtare & parere; prolificationes ſpirituales apud Angelos Cæli tales ſunt: & ſi credere velitis, ex illa origine ſunt etiam prolificationes naturales. Angelus poſt ſalutationem pacis extulit ſe e terra, & vectus trans nimbum aſcendit in Cælum, & tunc Charta ſecundum gradus aſcenſus fulgebat ſicut prius; & ecce tunc Circulus, qui prius apparuit ſicut aurora, ſe demiſit, & diſpulit Nimbum, qui tenebras induxit terræ, & factum eſt apricum.

DE CONJUGIO DOMINI ET ECCLESIÆ, ET DE EJUS CORRESPONDENTIA.

116. Quod de Conjugio Domini & Eccleſiæ, & de ejus Correſpondentia hic quoque agatur, eſt quia abſque ſcientia ac intelligentia de illo, vix aliquis poteſt noſſe, quod Amor conjugialis ſit in origine ſua ſanctus, ſpiritualis & cæleſtis, & quod ſit a Domino. Dicitur quidem a quibusdam in Eccleſia, quod Conjugia relationem habeant ad Conjugium Domini cum Eccleſia, ſed qualis illa relatio eſt, neſcitur; ut itaque hæc in aliquam lucem intellectus ſiſtatur videnda, neceſſum eſt, ut de Sancto illo Conjugio, quod eſt apud illos & in illis, qui Eccleſia Domini ſunt, ſingulariter agatur; his etiam & non aliis eſt Amor vere conjugialis. Sed propter elucidationem hujus Arcani, diſpeſcenda eſt hæc Transactio in ſequentes Articulos. I: *Quod Dominus in Verbo dicatur Sponſus & Maritus, & Eccleſia Sponſa & Uxor; & quod conjunctio Domini cum Eccleſia, & reciproca Eccleſiæ cum Domino dicatur Conjugium.* II: *Tum quod Dominus dicatur Pater, & Eccleſia Mater.* III: *Quod proles ex Domino ut Marito & Patre, & ex Eccleſia ut Uxore & Matre, ſint omnes ſpirituales, & in Verbi ſenſu ſpirituali intelligantur per filios & filias, fratres & ſorores, generos & nurus, & per alia nomina, quæ ſunt generationis.* IV: *Quod Proles ſpirituales, quæ naſcuntur ex Conjugio Domini cum Eccleſia, ſint Vera, ex quibus intellectus, perceptio & omnis cogitatio, & quod ſint Bona, ex quibus amor, charitas, & omnis affectio.* V: *Quod ex Conjugio boni & veri, quod procedit a Domino & influit, homo recipiat verum, & Dominus huic conjungat bonum; & quod ſic Eccleſia formetur a Domino apud hominem.* VI: *Quod maritus non repræſentet Dominum & uxor Eccleſiam, quia ambo ſimul, maritus & uxor, faciunt Eccleſiam.* VII: *Quod ideo non ſit Correſpondentia mariti cum Domino & Uxoris cum Eccleſia in Conjugiis angelorum in cælis & hominum in terris.* VIII: *Sed quod ſit Correſpondentia cum Amore conjugiali, ſeminatione, prolificatione, amore infantum, & cum ſimilibus quæ in Conjugiis & ex illis ſunt.* IX: *Quod Verbum ſit medium conjunctionis, quia illud eſt a Domino, & ſic Dominus.* X: *Quod Eccleſia ſit a Domino, & apud illos qui adeunt Ipſum, & vivunt ſecundum*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

dum præcepta Ipsius. XI: *Quod Amor conjugialis sit secundum statum Ecclesiæ, quia est secundum statum sapientiæ, apud hominem.* XII: *Et quia Ecclesia est a Domino, quod etiam Amor conjugialis sit ab Ipso.* Sequitur nunc horum Explicatio.

117. I. QUOD DOMINUS IN VERBO DICATUR SPONSUS ET MARITUS, ET QUOD ECCLESIA SPONSA ET UXOR, ET QUOD CONJUNCTIO DOMINI CUM ECCLESIA, ET RECIPROCA ECCLESIÆ CUM DOMINO DICATUR CONJUGIUM. Quod Dominus in Verbo dicatur Sponsus & Maritus, & Ecclesia Sponsa & Uxor, constare potest ex his locis: „ *Qui habet* SPONSAM SPONSUS *est, amicus autem* SPONSI *est, qui stat & audit Ipsum, gaudio gaudet ob vocem* SPONSI, Joh: III: 29; hæc Johannes Baptista dixit de Domino. *Jesus dixit, quamdiu cum illis est* SPONSUS, *non possunt* FILII NUPTIARUM *jejunare; venient dies quando ab illis auferetur* SPONSUS, *tunc jejunabunt.*" Matth: IX: 15. Marc. II: 19. 20. Luc: V: 34. 35. Vidi *Urbem Sanctam Hierosolymam Novam paratam sicut* SPONSAM *ornatam* MARITO SUO," Apoc: XXI: 2; quod per Novam Hierosolymam intelligatur Nova Ecclesia Domini, videatur in APOCALYPSI REVELATA, n. 880. 881. *Angelus dixit ad Johannem, veni, & ostendam tibi* SPONSAM AGNI UXOREM, *& ostendit illi Urbem Sanctam Hierosolymam*, Apoc. XXI: 9. 10. *Venit tempus* NUPTIARUM AGNI, *&* UXOR IPSIUS *paravit se: beati qui ad Cænam* NUPTIARUM AGNI *vocati sunt*, Apoc. XIX: 7. 9. Per SPONSUM, in cujus occursum venerunt quinque virgines paratæ, & cum Ipso intraverunt in NUPTIAS, Matth: XXV: 1 ad 10, intelligitur Dominus, quod patet a Versu 13, ubi dicitur. „ *Vigilate ergo, quia non noviştis diem, neque horam, in qua* FILIUS HOMINIS *venturus.* Præter multis in locis apud Prophetas.

118. II: TUM QUOD DOMINUS DICATUR PATER, ET ECCLESIA MATER. Quod Dominus dicatur Pater, constat ex his locis; „ *Puer natus est nobis, Filius datus est nobis, & vocabitur nomen Ipsius Mirabilis, Consiliarius*, DEUS, PATER ÆTERNITATIS, *Princeps pacis*," Esai: IX: 5. *Tu* JEHOVAH PATER NOSTER, REDEMPTOR *a sæculo nomen tuum*, Esai: LXIII: 16. *Jesus dixit, qui videt* ME, *videt* PATREM, *qui misit* ME, Joh: XII: 45. *Si cognovistis* ME, *etiam* PATREM *meum cognovistis; & abhinc cognovistis Illum & vidistis Illum*, Joh: XIV: 7. *Philippus dixit, monstra nobis* PATREM, *dixit illi Jesus, qui vidit* ME *vidit* PATREM, *quomodo ergo tu dicis, monstra nobis* PATREM, Joh: XIV: 8. 9. *Jesus dixit* PATER ET EGO *unum sumus*, Joh: X: 30. *Omnia quæcunque* PATER *habet*, MEA *sunt*, Joh: XVI: 15. Cap: XVII: 10. PATER IN ME *est*, & EGO IN PATRE, Joh: X: 38. Cap. XIV. 10. 11. 20. Quod Dominus & Ipsius Pater unum sint, sicut Anima & Corpus unum sunt, & quod Deus Pater descenderit e Cælo, & assumserit Humanum ad redimendum & salvandum homines, & quod Humanum Ipsius sit quod vocatur Filius, missus in Mundum, in APOCALYPSI REVELATA plene ostensum est.

119. Quod Ecclesia dicatur Mater, constat ex his locis „ *Jehovah dixit, contendite cum* MATRE VESTRA, *non illa* UXOR *mea, & Ego non* MARITUS *ejus*, Hosch: II: 2. 5. *Filia* MATRIS *tuæ, tu, fastidientis* MARITUM *suum*, „ Ezech: XVI: 45. *Ubi est libellus repudii* MATRIS *vestræ, quam dimisistis*, Esai: L: I.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

MATER *tua ſicut vitis juxta aquas plantata, frugifera*, Ezech: XIX: 10; hæc de Eccleſia Judaica. *Jeſus extendens manum ſuam ad Diſcipulos, dixit*, MATER MEA *& Fratres mei ſunt qui audiunt Verbum Dei, & faciunt illud*, Luc: VIII: 21. Matth: XII: 48: 49. Marc. III: 33. 34. 35; per diſcipulos Domini intelligitur Eccleſia. *Stabat apud crucem Jeſu, Mater Ipſius, & Jeſus videns Matrem & Diſcipulum adſtantem quem amabat, & dicit Matri ſuæ, Mulier ecce filius tuus, & dicit Diſcipulo, ecce Mater tua; quare ab illa hora accepit illam Diſcipulus in propria*, Joh: XIX: 25. 26. 27, per hæc intelligitur, quod Dominus non agnoverit Mariam pro Matre, ſed Eccleſiam, quare illam vocat Mulierem, & Matrem diſcipuli; quod hujus diſcipuli ſeu Johannis Matrem, erat quia ille repræſentabat Eccleſiam quoad Bona charitatis, hæc ſunt Eccleſia in ipſo effectu; ideo dicitur quod ille acceperit illam in propria. Quod Petrus repræſentaverit Veritatem & Fidem, Jacobus Charitatem, & Johannes Opera charitatis, videatur in APOCALYPSI REVELATA, n. 5. 6. 790. 798. 879; & quod duodecim Diſcipuli una repræſentaverint Eccleſiam quoad omnia ejus, n. 233. 790. 903. 915.

120. III. QUOD PROLES EX DOMINO UT MARITO ET PATRE, ET EX ECCLESIA UT UXORE ET MATRE, SINT OMNES SPIRITUALES, ET IN VERBI SENSU SPIRITUALI INTELLIGANTUR PER FILIOS ET FILIAS, FRATRES ET SORORES, GENEROS ET NURUS, ET PER ALIA NOMINA, QUÆ SUNT GENERATIONIS. Quod non aliæ proles naſcantur per Eccleſiam a Domino, non demonſtratione eget, quia ratio abſque illa hoc videt; eſt enim Dominus ex quo omne Bonum & Verum procedit, & Eccleſia quæ illa recipit & in effectum mittit; & omnia ſpiritualia Cæli & Eccleſiæ ſe referunt ad bonum & verum; inde eſt quod per Filios & Filias in Verbo in ſenſu ejus ſpirituali intelligantur vera & bona, per filios vera in Spirituali homine concepta, & in Naturali nata, ac per filias ſimiliter bona; quare illi qui a Domino regenerati ſunt, in Verbo vocantur filii Dei, filii Regni, nati ab Ipſo, & Dominus diſcipulos vocavit filios: per Fœtum maſculum, quem Mulier peperit, & qui raptus eſt ad Deum, Apoc. XII: 5, nec aliud ſignificatur, videatur APOCALYPSIS REVELATA, n. 543. Quoniam per Filias ſignificantur bona Eccleſiæ, ideo toties in Verbo nominatur Filia Zionis, Hieroſolymæ, Iſraelis, & Jehudæ, per quam non aliqua filia, ſed affectio boni, quæ eſt Eccleſiæ, ſignificatur, videatur etiam APOCALYPSIS REVELATA, n. 612. Dominus etiam nominat Fratres & Sorores, illos qui ab Eccleſia Ipſius ſunt, Matth: XII: 49. Cap: XXV: 40. Cap. XXVIII: 10. Marc. III: 35. Luc: VIII: 21.

121. IV. QUOD PROLES SPIRITUALES, QUÆ NASCUNTUR EX CONJUGIO DOMINI CUM ECCLESIA, SINT VERA, EX QUIBUS INTELLECTUS, PERCEPTIO, ET OMNIS COGITATIO, ET QUOD SINT BONA, EX QUIBUS AMOR, CHARITAS, ET OMNIS AFFECTIO. Quod Vera & Bona ſint proles ſpirituales, quæ naſcuntur a Domino per Eccleſiam, eſt quia Dominus eſt Ipſum Bonum & Ipſum Verum, & hæc in Ipſo non ſunt duo ſed unum, tum quia non aliud a Domino poteſt procedere, quam id quod in Ipſo eſt & Ipſe eſt. Quod Conjugium boni & veri procedat a Domino, & influat apud homines, ac recipiatur ſecundum ſta-

tum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tum mentis & vitæ illorum, qui ab Ecclesia sunt, in præcedente Transactione de CONJUGIO BONI ET VERI, ostensum est. Quod per Vera homini sit intellectus, perceptio, & omnis cogitatio, & per Bona amor, charitas & omnis affectio, est quia omnia hominis se referunt ad Verum & Bonum; & duo sunt in homine, quæ faciunt illum, Voluntas & Intellectus, ac Voluntas est receptaculum boni, & Intellectus est receptaculum veri: quod Voluntatis propria sint amor, charitas & affectio, & Intellectus propria sint perceptio & cogitatio, non opus habet luce ex demonstratione, quia lux huic effato inest ab ipso intellectu.

122. V. QUOD EX CONJUGIO BONI ET VERI, QUOD PROCEDIT A DOMINO, ET INFLUIT, HOMO RECIPIAT VERUM, ET DOMINUS HUIC CONJUGAT BONUM; ET QUOD SIC ECCLESIA FORMETUR A DOMINO APUD HOMINEM. Quod homo ex bono & vero, quæ ut unum procedunt a Domino, recipiat verum, est quia hoc recipit ut suum, ac appropriat sibi ut suum, nam cogitat illud sicut a se, & similiter loquitur ex illo; & hoc fit quia verum est in luce intellectus, & inde videt illud, & quodcunque videt in se, seu in sua mente, non scit unde est, non enim videt influxum, sicut illa quæ in visum oculi incidunt, inde opinatur quod sit in se. Quod ita appareat, datum est homini a Domino, ut sit homo, utque sit ei reciprocum conjunctionis: accedit, quod homo natus sit Facultas sciendi, intelligendi, & sapiendi, & hæc Facultas recipit vera, per quæ ei scientia, intelligentia, & sapientia: & quia fœmina creata est per Verum masculi, & formatur in amorem ejus plus & plus post conjugium, sequitur quod hæc etiam recipiat verum mariti in se, & conjungat illud cum suo bono.

123. Quod Dominus veris, quæ homo recipit, adjungat & conjungat bonum, est quia homo non potest sumere bonum sicut a se, est enim coram illo inconspicuum, causa est, quia non est lucis, sed caloris, & calor sentitur, & non videtur; quare cum homo videt verum in cogitatione, raro reflectit super bono, quod in illud ex amore voluntatis influit, & dat ei vitam. Uxor nec reflectit super bonum apud se, sed super inclinationem Mariti erga se, quæ est secundum ascensum intellectus ejus ad sapientiam; bonum, quod est apud illam a Domino, applicat, præter quod maritus de applicatione illa aliquid sciat. Ex his nunc constat veritas, quod homo ex Domino recipiat verum, & quod Dominus adjungat vero isti bonum, secundum applicationem veri ad usum, ita sicut homo vult sapienter cogitare, & inde sapienter vivere.

124. Quod sic Ecclesia apud hominem a Domino formetur, est quia tunc est in conjunctione cum Domino, in Bono ab Ipso, & in Vero sicut a se, ita homo est in Domino & Dominus in illo, secundum Ipsius verba apud Johannem Cap: XV: 4. 5. Simile est si pro Bono dicatur Charitas, & pro Vero Fides, quia Bonum est Charitatis, & Verum est Fidei.

125. VI. QUOD MARITUS NON REPRÆSENTET DOMINUM, ET UXOR ECCLESIAM, QUIA AMBO SIMUL, MARITUS ET EJUS UXOR, FACIUNT ECCLESIAM. Communis sermo est intra Ecclesiam, quod sicut Dominus est Caput Ecclesiæ, ita Maritus est Uxoris; ex quo sequeretur, quod Maritus repræsentet Dominum,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& Uxor Eccleſiam; ſed Dominus eſt Caput Eccleſiæ, & Homo, vir & fœmina, ſunt Eccleſia, & plus adhuc Maritus & Uxor ſimul; apud hos Eccleſia primum implantatur viro, & per virum uxori, quia vir intellectu recipit verum ejus, & uxor a viro; ſed ſi viciſſim, non eſt ſecundum ordinem: quandoque tamen hoc fit, ſed apud viros, qui vel non amantes ſapientiæ, & inde nec Eccleſiæ ſunt, ut & apud illos qui ut mancipia pendent a nutibus ſuarum uxorum. De hac re videatur aliquid in PRÆLIMINARIBUS, n. 21.

126. VII: QUOD IDEO NON SIT CORRESPONDENTIA MARITI CUM DOMINO ET UXORIS CUM ECCLESIA IN CONJUGIIS ANGELORUM IN CÆLIS ET HOMINUM IN TERRIS. Hæc ſequuntur ex nunc dictis: his tamen addendum eſt, quod appareat ſicut Verum ſit primarium Eccleſiæ, quia eſt ejus primum tempore; ex hac apparentia eſt quod Antiſtites Eccleſiæ dederint palmam fidei quæ eſt veri, præ charitate quæ eſt boni; ſimiliter Eruditi cogitationi quæ eſt intellectus, præ affectione quæ eſt voluntatis; quapropter ſicut in tumulo jacet abſconditum, quid bonum charitatis, & quid affectio voluntatis ſunt, & quoque his a quibusdam injecta eſt humus ſicut mortuis, ne reſurgant; quod tamen bonum charitatis ſit primarium Eccleſiæ, apertis oculis videri poteſt ab illis, qui non occluſerunt viam e Cælo in intellectum ſuum per confirmationes pro fide quod ſola faciat Eccleſiam, & pro cogitatione quod ſola faciat hominem. Nunc quia Bonum charitatis eſt a Domino, & Verum fidei eſt apud hominem ſicut ab illo, & hæc duo faciunt talem conjunctionem Domini cum homine, & hominis cum Domino, qualis intelligitur per Domini verba, quod Ipſe ſit in illis, & illi in Ipſo, Joh. XV: 4. 5, patet, quod hæc conjunctio ſit Eccleſia.

127. VIII. SED QUOD SIT CORRESPONDENTIA CUM AMORE CONJUGIALI, SEMINATIONE, PROLIFICATIONE, AMORE INFANTUM, ET CUM SIMILIBUS QUÆ IN CONJUGIIS, ET EX ILLIS SUNT. Sed hæc arcaniora ſunt, quam ut poſſint intellectum cum aliqua luce intrare, niſi præceſſerit cognitio de Correſpondentia; quæ niſi detecta ineſt intellectui, fruſtra illa, quæ hujus Articuli ſunt, utcunque explicata, comprehenduntur: quid autem eſt Correſpondentia, & quod ſit Naturalium cum Spiritualibus, multis oſtenſum eſt in APOCALYPSI REVELATA; & quoque in ARCANIS CÆLESTIBUS; & in ſpecie in DOCTRINA NOVÆ HIEROSOLYMÆ DE SCRIPTURA SACRA; & ſingulariter in MEMORABILI de illa in ſequentibus: antequam cognitio de illa hauſta eſt, ſolum coram intellectu in umbra, hæc pauca dicentur; quod Amor conjugialis correſpondeat Affectioni genuini veri, ejus caſtitati, puritati & ſanctitati: Quod Seminatio correſpondeat potentiæ veri: Quod Prolificatio correſpondeat propagationi veri; & quod Amor infantum correſpondeat tutationi veri & boni. Nunc quia Verum apud hominem apparet ſicut ejus, ac Bonum illi adjungitur a Domino, patet quod Correſpondentiæ illæ ſint Naturalis ſeu Externi hominis cum Spirituali ſeu Interno homine: ſed hæc in MEMORABILIBUS, quæ ſequuntur, aliquam lucem fœnerabuntur.

128. IX. QUOD VERBUM SIT MEDIUM CONJUNCTIONIS, QUIA ILLUD EST A DOMINO, ET SIC DOMINUS. Quod Verbum ſit Medium conjunctionis Domini cum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cum homine, & hominis cum Domino, eſt quia illud in ſua eſſentia eſt Divinum Verum unitum Divino Bono, ac Divinum Bonum unitum Divino Vero; quod hæc unitio ſit in omnibus & ſingulis Verbi in Senſu cæleſti & ſpirituali ejus, videatur APOCALYPSIS REVELATA, n. 373. 483. 689. 881; ex quo ſequitur, quod Verbum ſit perfectum Conjugium boni & veri; & quia illud eſt a Domino, & quod eſt ab Ipſo, etiam eſt Ipſe, conſequitur, quod dum homo legit Verbum, & deſumit ex illo vera, Dominus adjungat bonum; homo enim non videt bona afficientia, quia ex intellectu legit illud, ac intellectus non haurit inde niſi ſua, quæ ſunt vera; quod his adjungatur bonum a Domino, ſentit intellectus ex jucundo, quod influit, dum illuſtratur; ſed hoc non fit aliis interius, quam qui legunt illud fine ſapiendi, & finis ſapiendi eſt illis, qui addiſcere volunt genuina vera ibi, & per hæc formare Eccleſiam apud ſe: illi autem qui id legunt ſolum propter gloriam eruditionis; tum qui ex opinione quod ſolum lectio, vel auditus ejus, inſpirent fidem, & conducant ſaluti, non recipiunt aliquod bonum a Domino, quia his eſt finis ſe ſalvandi ex ſolis vocibus ibi, quibus non aliquid ex vero ineſt; & illis eſt finis eminendi ex eruditione, cum quo non conjungitur aliquod bonum ſpirituale, ſed jucundum naturale, quod eſt ex gloria Mundi. Quoniam Verbum eſt Medium conjunctionis, ideo vocatur illud Fædus, Vetus & Novum, & Fædus ſignificat conjunctionem.

129. X: QUOD ECCLESIA SIT A DOMINO, ET APUD ILLOS QUI ADEUNT IPSUM, ET VIVUNT SECUNDUM PRÆCEPTA IPSIUS. Hodie non negatur, quin Eccleſia ſit Domini, & quia eſt Domini, quod ſit a Domino: quod ſit apud illos, qui adeunt Ipſum, eſt quia Eccleſia Ipſius in Chriſtiano Orbe, eſt ex Verbo, ac Verbum eſt ab Ipſo, ac ita ab Ipſo ut ſit Ipſe, eſt ibi Divinum Verum unitum Divino Bono, & hoc etiam eſt Dominus; non aliud intelligitur per Verbum, *quod fuit apud Deum, & quod fuit Deus, ex quo eſt Vita & Lux hominibus, & quod Caro factum eſt*, Joh: I: 1. ad 14: & porro, quod ſit apud illos, qui adeunt Ipſum, eſt quia eſt apud illos qui credunt in Ipſum, & credere quod ſit Deus Salvator & Redemptor, Jehovah Juſtitia, Oſtium per quod ingrediendum eſt in Ovile, hoc eſt, in Eccleſiam, Via, Veritas & Vita, quod nemo veniat ad Patrem niſi per Ipſum, quod Pater & Ipſe unum ſint, præter plura, quæ Ipſe docet; hæc, inquam credere, nemo poteſt niſi ab Ipſo; quod non poſſit niſi adeatur, eſt quia eſt Deus Cæli & Terræ, ut quoque docet; quis alius adeundus eſt, & quis alius poteſt adiri. Quod ſit apud illos, qui vivunt ſecundum præcepta Ipſius, eſt quia cum aliis non eſt conjunctio, dicit enim, *qui habet præcepta mea, & facit illa, ille eſt qui amat Me, & Ego amabo, illum, & manſionem apud illum faciam; qui vero non amat Me, præcepta mea non ſervat*, Joh: XIV: 21. ad 24; amor eſt conjunctio, & conjunctio cum Domino eſt Eccleſia.

130. XI. QUOD AMOR CONJUGIALIS SIT SECUNDUM STATUM ECCLESIÆ, QUIA EST SECUNDUM STATUM SAPIENTIÆ, APUD HOMINEM. Quod Amor conjugialis ſit ſecundum ſtatum ſapientiæ apud hominem, ſæpius antea dictum eſt, & ſæpius poſtea dicetur; hic itaque illuſtrabitur, quid Sapientia, & quod

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

unum faciat cum Eccleſia: „ Apud hominem ſunt Scientia, Intelligentia, &
„ Sapientia; Scientia eſt cognitionum, Intelligentia eſt rationis, & Sapientia
„ eſt vitæ; Sapientia in ſuo pleno ſpectata, eſt ſimul cognitionum, rationis,
„ & vitæ; Cognitiones præcedunt, Ratio per illas formatur, & Sapientia per
„ utraſque, & tunc quando rationaliter vivitur ſecundum veritates quæ ſunt
„ cognitiones: eſt itaque Sapientia & rationis & vitæ ſimul, & fit Sapientia
„ dum eſt rationis & inde vitæ, at eſt Sapientia dum facta eſt vitæ & inde
„ rationis. Antiquiſſimi in hoc Mundo, non agnoverunt aliam ſapientiam
„ quam ſapientiam vitæ, hæc fuit ſapientia illorum, qui olim vocati ſunt So-
„ PHI; at Antiqui poſt antiquiſſimos illos agnoverunt ſapientiam rationis pro
„ ſapientia, & hi vocati ſunt PHILOSOPHI: hodie autem multi etiam Scien-
„ tiam vocant ſapientiam; docti enim, eruditi, & modo ſcii, vocantur ſa-
„ pientes; ita Sapientia à ſuo culmine ad vallem ſuam delapſa eſt. Sed quid
„ Sapientia in ſuo ortu, progreſſu, & inde in ſuo ſtatu pleno, etiam aliquid
„ dicetur; illa quæ Eccleſiæ ſunt, & vocantur Spiritualia, in intimis reſident
„ apud hominem; illa quæ Reipublicæ ſunt, & vocantur Civilia, infra illa tenent
„ locum; & illa quæ ſcientiæ, experientiæ, & artis ſunt, & vocantur Naturalia,
„ faciunt ſubſellium illorum: quod illa quæ Eccleſiæ ſunt, & vocantur Spiritualia,
„ in intimis reſideant apud hominem, eſt cauſa quia conjungunt ſe cum Cælo,
„ & per Cælum cum Domino, non enim alia a Domino per Cælum intrant
„ apud hominem; quod illa, quæ Reipublicæ ſunt, & vocantur Civilia, in-
„ fra ſpiritualia teneant locum, eſt cauſa quia conjungunt ſe cum Mundo, ſunt
„ enim Mundi, nam ſunt ſtatuta, leges & normæ, quæ vinciunt homines, ut
„ ex illis fiat ſtata & ſarta Societas & Civitas; quod illa, quæ ſunt ſcientiæ,
„ experientiæ & artis, & vocantur Naturalia, faciant ſubſellium, cauſa eſt
„ quia arcte ſe conjungunt cum quinque ſenſibus corporis, & hi ſunt ultima,
„ ſuper quibus interiora quæ ſunt mentis, ac intima quæ ſunt animæ, quaſi ſe-
„ dent. Nunc quia illa quæ Eccleſiæ ſunt, & vocantur Spiritualia, in inti-
„ mis reſident, & quæ in intimis reſident, faciunt caput, & ſequentia ſub illis,
„ quæ vocantur Civilia, faciunt corpus, ac ultima, quæ vocantur Naturalia,
„ faciunt pedes, conſtat, quod dum tria illa in ſuo ordine conſequuntur, ho-
„ mo ſit perfectus homo; nam influunt tunc ſimiliter, ſicut illa quæ Capitis
„ ſunt, influunt in Corpus, & per corpus in Pedes; ita Spiritualia in Civilia,
„ & per civilia in Naturalia; nunc quia Spiritualia in luce Cæli ſunt,
„ patet quod Luce ſua illuſtrent ſequentia in ordine, & Calore ſuo, qui eſt a-
„ mor, animent illa, & quod cum hoc fit, homini ſit ſapientia. Quoniam
„ Sapientia eſt vitæ & inde rationis, ut ſupra dictum eſt, quæritur quid ſa-
„ pientia vitæ eſt; eſt hæc in ſummaria comprehenſione, fugere mala, quia
„ ſunt damna Animæ, & damna Reipublicæ, & damna Corporis; & facere
„ bona, quia hæc ſunt emolumenta Animæ, Reipublicæ, & Corporis. Hæc
„ Sapientia eſt, quæ intelligitur per ſapientiam, cum qua Amor codjugialis ſe
„ ligat; ligat enim ſe per id, quod fugiat malum adulterii ut peſtem animæ,
„ reipublicæ, corporis; & quia illa Sapientia ſcaturit ex ſpiritualibus, quæ Eccle-
„ ſiæ ſunt, ſequitur quod Amor conjugialis ſit ſecundum ſtatum Eccleſiæ, quia

„ eſt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

„ eſt ſecundum ſtatum ſapientiæ, apud hominem: per hæc etiam intelligitur
„ id, quod in antecedentibus crebro dictum eſt, quod quantum homo ſit ſpi-
„ ritualis, tantum in Amore vere conjugiali ſit; homo enim fit ſpiritualis per
„ ſpiritualia Eccleſiæ. Plura de Sapientia, cum qua ſe conjungit amor con-
„ jugialis, videantur infra n. 163. 164. 165.

131. XII: Et quia Ecclesia est a Domino, quod etiam Amor conjugialis sit ab Ipso. Hoc quia eſt conſequens ex ſupradictis, ſuperſedeo confirmare pluribus. Præterea, quod Amor vere conjugialis ſit a Domino, teſtantur omnes Angeli Cæli; & quoque quod ille Amor ſit ſecundum ſtatum ſapientiæ, & ſtatus ſapientiæ ſecundum ſtatum Eccleſiæ apud illos: quod Angeli Cæli teſtentur illa, patet ex Memorabilibus poſt Capita, quæ ſunt viſa & audita in Mundo ſpirituali.

132. His adjiciam duo Memorabilia; Primum hoc. Quondam cum duobus Angelis loquutus ſum, unus erat e Cælo Orientali, alter e Cælo Meridionali; qui cum perceperunt quod arcana ſapientiæ de Amore Conjugiali meditarer, dicebant, noſtine aliquid de Ludis Sapientiæ in noſtro Mundo, reſpondi, quod nondum; & dixerunt, ſunt plures, & quod illi, qui amant vera ex affectione ſpirituali, ſeu vera quia vera ſunt, & quia per illa eſt ſapientia, ad datum ſignum conveniant, ac ventilent & concludant illa quæ profundioris intellectus ſunt: illi tunc prehenderunt me manu, inquientes, ſequere nos & videbis & audies; datum eſt hodie ſignum conventus: ducebar per planitiem ad Collem; & ecce ad pedem Collis Porticus ex palmis, continuatus uſque ad ejus caput, intravimus illum, & aſcendimus; & in capite ſeu vertice Collis viſus eſt Lucus, cujus arbores ſuper elevatione humi formabant ſicut Theatrum, intra quod erat planum lapillis varie coloratis ſtratum; circum illud in forma quadrata poſita erant Solia, ſuper quibus ſedebant amatores ſapientiæ; & in medio Theatri erat Menſa, ſuper qua repoſita fuit Charta ſigillo obſignata: ſedentes ſuper ſoliis invitabant nos ad ſolia adhuc vacua, & reſpondi, hic ductus ſum a duobus Angelis, ut videam & auſcultem, & non ut ſedeam: & tunc bini illi Angeli in Medium plani ad Menſam ibant, & ſigillum Chartæ ſolvebant, & coram ſedentibus legebant arcana ſapientiæ Chartæ inſcripta, quæ nunc ventilarent & evolverent; ſcripta fuerunt ab Angelis Tertii Cæli, & ſuper menſam demiſſa; erant tria Arcana, Primum, Quid Imago Dei, & quid Similitudo Dei, in quas homo creatus eſt: Secundum, Cur homo non naſcitur in ſcientiam ullius amoris, cum tamen Beſtiæ & Aves tam nobiles quam ignobiles, naſcuntur in ſcientias omnium ſuorum amorum. Tertium, Quid ſignificat Arbor vitæ, & quid Arbor ſcientiæ boni & mali, & quid Eſus ex illis: his ſubſcriptum erat, conjungite illa tria in unam ſententiam, & ſcribite hanc ſuper Charta nova, & illam reponite ſuper hac menſa, & videbimus; ſi ſententia ſuper lance æquilibris & juſta apparet, dabitur cuique veſtrum præmium ſapientiæ. His lectis receſſerunt bini Angeli, ac ſublati ſunt in ſuos Cælos. Et tunc Sedentes ſuper ſoliis incipiebant ventilare & evolvere Arcana illis pro-

Vera Rel. n. 48

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

propoſita, & loquuti ſunt in ordine, primum qui ſedebant ad Septentrionem, dein illi qui ad Occidentem, poſtea qui ad Meridiem, & ultimo qui ad Orientem; & aſſumſerunt Primum ſubjectum ventilationis, quod erat, QUID IMAGO DEI, ET QUID SIMILITUDO DEI, IN QUAS HOMO CREATUS EST: tunc primum ex Libro Creationis coram omnibus prælecta ſunt hæc „ *Dixit Deus faciamus hominem in* IMAGINEM NOSTRAM *ſecundum* SIMILITUDINEM NOSTRAM; *& creavit Deus hominem in* IMAGINEM SUAM, *in* IMAGINEM DEI *creavit illum*, Geneſ. I: 26. 27. *Quo die Deus creavit hominem, in* SIMILITUDINEM DEI *fecit eum*" Geneſ. V: 1. Illi qui ſedebant ad Septentrionem primum loquuti ſunt, dicentes quod Imago Dei & Similitudo Dei ſint binæ Vitæ homini a Deo inſpiratæ, quæ ſunt Vita voluntatis & Vita intellectus, nam legitur, *Jehovah Deus inſpiravit in nares Adami Animam* VITARUM; *& factus eſt homo in Animam viventem* Gen. II: 7; in nares eſt in perceptionem, quod voluntas boni ac intellectus veri, & ſic Anima vitarum illi ineſſet; & quia vita a Deo illi inſpirata eſt, Imago & Similitudo Dei ſignificant Integritatem ex Sapientia & Amore, exque Juſtitia & Judicio in illo. His illi qui ſedebant ad Occidentem faverunt, adjiciendo tamen hoc, quod Status ille integritatis inſpiratus a Deo, cuivis homini poſt illum continue inſpiretur; ſed quod in homine ſit ſicut in receptaculo, ac homo, ſicut eſt receptaculum, eſt Imago & Similitudo Dei. Poſtea Tertii in ordine, qui erant qui ſedebant ad Meridiem, dixerunt, Imago Dei & Similitudo Dei ſunt duo diſtincta, ſed in homine a creatione unita; & videmus ſicut ex luce interiore, quod Imago Dei poſſit diſperdi ab homine, non autem Similitudo Dei; hoc apparet ſicut per tranſennam ex eo, quod Adamus retinuerit Similitudinem Dei, poſtquam amiſerat Imaginem Dei, nam legitur poſt maledictionem „ *Ecce homo eſt ſicut unus ex nobis, ſciendo bonum & malum*, Geneſ. III: 22; & poſtea vocatur Similitudo Dei, & non Imago Dei, Gen. V: 1. Sed relinquamus conſociis noſtris, qui ad Orientem ſedent, & inde in ſuperiore luce ſunt, dicere, quid proprie Imago Dei eſt, & quid proprie Similitudo Dei: & tunc poſt ſilentium factum, ſedentes ad Orientem e ſoliis ſurrexerunt, & ſuſpexerunt ad Dominum, & poſt remiſerunt ſe ſuper ſolia, & dixerunt; quod Imago Dei ſit Receptaculum Dei, & quia Deus eſt Ipſe Amor & Ipſa Sapientia, quod Imago Dei ſit Receptaculum amoris & ſapientiæ a Deo in illo; at quod Similitudo Dei ſit perfecta ſimilitudo & plena apparentia ſicut amor & ſapientia ſint in homine, & inde prorſus ſicut ejus; homo enim non ſentit aliter, quam quod amet a ſe, & ſapiat a ſe, ſeu quod bonum velit & verum intelligat a ſe, cum tamen ne hilum a ſe, ſed a Deo; Solus Deus amat a ſe, & ſapit a ſe, quia Deus eſt Ipſe Amor & Ipſa Sapientia; ſimilitudo ſeu apparentia, quod amor & ſapientia, ſeu bonum & verum, ſint in homine ſicut ejus, facit ut homo ſit homo, utque poſſit conjungi Deo, & ſic vivere in æternum; ex quo fluit, quod homo ſit homo ex eo, quod poſſit velle bonum, ac intelligere verum prorſus ſicut a ſe, & uſque ſcire & credere quod a Deo; nam ſicut hoc ſcit & credit, ponit Deus imaginem ſuam in homine; aliter ſi crederet quod a ſe & non a Deo. His dictis, ſupervenit illos Zelus ex amore veritatis, ex quo loquuti ſunt hæc; Quomodo poteſt homo recipere aliquid amoris & ſapientiæ,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tiæ, ac retinere illud, ac reproducere illud, niſi ſentiat illud ſicut ſuum; & quomodo poteſt conjunctio dari cum Deo per amorem & ſapientiam, niſi datum ſit homini aliquod reciprocum conjunctionis, nam abſque reciproco nulla conjunctio dabilis eſt; & reciprocum conjunctionis eſt, quod homo amet Deum, & ſapiat illa quæ Dei ſunt ſicut a ſe, & tamen credat quod a Deo: tum quomodo poteſt homo vivere in æternum, niſi conjunctus ſit Deo æterno; conſequenter quomodo homo poteſt eſſe homo abſque illa ſimilitudine Dei in illo. His auditis faverunt omnes, & dixerunt, fiat Concluſum ex his, hoc, „Homo eſt receptaculum Dei, & Receptaculum Dei eſt Imago Dei; & quia Deus „ eſt Ipſe Amor & Ipſa Sapientia, eſt homo receptaculum illorum; ac Recep„ taculum fit Imago Dei ſicut recipit: & quod homo ſit Similitudo Dei ex eo, „ quod ſentiat in ſe, quod illa quæ a Deo ſunt, ſint in illo ſicut ejus, at uſque „ quod tantum ex Similitudine illa ſit Imago Dei, quantum agnoſcit quod „ amor & ſapientia, ſeu bonum & verum, non ſint in illo ejus, & inde nec „ ab illo, ſed ſolum in Deo, & inde a Deo."

133. Poſt hæc Alterum objectum ventilationis aſſumſerunt „ CUR HOMO NON NASCITUR IN SCIENTIAM ULLIUS AMORIS, CUM TAMEN BESTIÆ ET AVES, TAM NOBILES QUAM IGNOBILES, NASCUNTUR IN SCIENTIAS OMNIUM SUORUM AMORUM". Primum veritatem propoſitionis confirmabant per varia; ut de homine, quod naſcatur in nullam ſcientiam, ne quidem in ſcientiam amoris conjugialis; & inquiſiverunt, & a rimatoribus audiverunt, quod infans ne quidem ex connata ſcientia queat ad uber matris ſemet admovere, ſed quod a matre ſeu nutrice admovendus ſit; & quod modo ſciat fugere, & quod hoc hauſerit ex continua ſuctione in utero; & quod poſtea non ſciat gradiri; nec articulare ſonum in aliquam vocem humanam; imo nec ſonare affectionem ſui amoris, ſicut beſtiæ: & porro, quod non ſciat aliquam alimoniam ſibi conducibilem, ſicut omnes beſtiæ, ſed quod arripiat obvium, ſive ſit mundum ſive immundum, & inferat in buccam: rimatores dixerunt, quod homo abſque inſtructione, ne quidem ſciat diſcernere ſexum, & prorſus nihil de modis amandi illum; & quod hos ne quidem virgines & juvenes abſque eruditione ab aliis, tametſi in varias ſcientias educati ſunt: verbo homo naſcitur corporeus ſicut vermis; & manet corporeus, niſi diſcat ſcire, intelligere & ſapere ex aliis. Poſt hæc confirmabant, quod Beſtiæ tam nobiles quam ignobiles, ut animalia terræ, volucres cæli, reptilia, piſces, vermiculi qui vocantur inſecta, naſcantur in omnes ſcientias amorum vitæ ſuæ, ut in omnia quæ nutritionis ſunt, in omnia quæ habitationis ſunt, in omnia quæ amoris ſexus, & prolificationis ſunt, inque omnia quæ educationis fætuum ſuorum ſunt: hæc confirmabant per mirabilia, quæ revocabant in memoriam ex viſis, auditis, & lectis in Mundo naturali, ita vocabant Mundum noſtrum, in quo prius vixerant, in quo non repræſentativæ ſed reales beſtiæ dantur. Poſtquam veritas propoſitionis ita comprobata eſt, intendebant mentem ad indagandum & inveniendum fines & cauſas, per quas hoc Arcanum evolverent & detegerent; & dixerunt omnes, quod illa non poſſint non ex Divina Sapientia exiſtere, ut homo ſit homo, & beſtia ſit beſtia;

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& ſic quod imperfectio nativitatis hominis fiat ejus perfectio, & perfectio nativitatis beſtiæ ſit ejus imperfectio.

134. Cæperunt tunc SEPTENTRIONALES primum aperire ſuam mentem, & dixerunt, quod homo naſcatur abſque ſcientiis, ut recipere poſſit omnes; at ſi naſceretur in ſcientias, non poſſet recipere ullas, præter illas in quas natus eſt, & tunc nec poſſet ſibi appropriare ullam; quod illuſtrabant per hanc comparationem; homo primum natus eſt ſicut humus, cui nulla ſemina implantata ſunt, ſed quæ uſque poteſt recipere omnia, ac proferre & fructificare illa; at beſtia eſt ſicut humus jamdum ſata, ac impleta graminibus & herbis, quæ non recipit alia ſemina quam inſita, ſi alia, ſuffocaret illa; inde eſt, quod homo adoleſcat per plures annos, intra quos poteſt ſicut humus excoli, & proferre ſicut omnis generis ſegetes, flores & arbores; beſtia autem per paucos, per quos non poteſt in alia quam in connata excoli. Poſtea OCCIDENTALES loquuti ſunt, & dixerunt; quod homo non naſcatur Scientia, ſicut beſtia, ſed quod naſcatur Facultas & Inclinatio, facultas ad ſciendum, & inclinatio ad amandum, & quod naſcatur facultas non modo ad ſciendum, ſed etiam ad intelligendum & ſapiendum; & quoque quod naſcatur Inclinatio perfectiſſima, non modo ad amandum illa quæ ſui & mundi ſunt, ſed etiam illa quæ Dei & Cæli ſunt; conſequenter quod homo a parentibus naſcatur Organum, quod modo vivit ſenſibus externis, & primum nullis internis, propter cauſam ut ſucceſſive fiat homo, primum naturalis, poſtea rationalis, & demum ſpiritualis; quod non fieret, ſi naſceretur in ſcientias & amores ſicut beſtiæ; ſcientiæ enim & affectiones connatæ finiunt illam progreſſionem, at facultas & inclinatio connatæ nihil finiunt; quare homo poteſt perfici ſcientia, intelligentia, & ſapientia in æternum. MERIDIONALES exceperunt, & ediderunt ſuum effatum, dicentes, quod impoſſibile ſit homini ſumere aliquam ſcientiam a ſe, ſed ſumet illam ab aliis, quoniam nulla ſcientia ei connata eſt; & quia non poteſt ullam ſcientiam ſumere a ſe, nec poteſt ullum amorem, quoniam ubi non ſcientia, ibi non amor, ſunt ſcientia & amor individui comites, nec poſſunt ſeparari plus quam voluntas & intellectus, aut affectio & cogitatio, imo non plus quam eſſentia & forma; quare ſicut homo ſumit ſcientiam ab aliis, ita ſe ei adjungit amor ut ejus comes: univerſalis amor, qui ſe adjungit, eſt amor ſciendi, intelligendi & ſapiendi; hic amor eſt ſoli homini & nulli beſtiæ, ac influit a Deo. Nos convenimus cum ſodalibus noſtris ab Occidente, quod homo non naſcatur in ullum amorem, & inde nec in ullam ſcientiam, ſed quod ſolum naſcatur in inclinationem ad amandum, & inde in facultatem ad recipiendum ſcientias, non a ſe ſed ab aliis, hoc eſt, per alios; per alios dicitur, quia nec hi receperunt aliquid ſcientiæ a ſe, ſed a Deo. Convenimus etiam cum ſodalibus noſtris ad Septentrionem, quod homo primum natus ſit ſicut humus, cui non aliqua ſemina implantata ſunt, ſed cui omnia tam nobilia quam ignobilia implantari poſſunt. His adjicimus, quod beſtiæ naſcantur in naturales amores, & inde in ſcientias illis correſpondentes, & quod uſque non aliquid ex ſcientiis ſciant, cogitent, intelligant, & ſapiant, ſed quod per illas

ab

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ab amoribus ſuis ferantur, pæne ſicut cæci per plateas a canibus, quoad intellectum enim cæcæ ſunt; aut potius ſicut noctambulones, qui ex cæca ſcientia, ſopito intellectu, faciunt quæ faciunt. Ultimo loquuti ſunt ORIENTALES, & dixerunt, conſentimus ad illa, quæ fratres noſtri loquuti ſunt, quod homo nihil ſciat ex ſe, ſed ex aliis & per alios, ut cognoſcat & agnoſcat, quod omnia quæ ſcit, intelligit, & ſapit, ſint a Deo; & quod homo non aliter poſſit concipi, naſci & generari a Domino, ac fieri Ipſius imago & ſimilitudo; nam imago Domini fit, per quod agnoſcat & credat, quod omne bonum amoris & charitatis, & omne verum ſapientiæ & fidei, acceperit & accipiat ex Domino, & ne hilum ex ſe; & ſimilitudo Domini fit, per quod ſentiat illa in ſe, ſicut a ſe; hoc ſentit, quia non naſcitur in ſcientias, ſed accipit illas, & quod accipiat, apparet illi ſicut a ſe; ita ſentire etiam datur homini a Domino, ut ſit homo & non beſtia, quoniam per id quod velit, cogitet, amet, ſciat, intelligat, & ſapiat ſicut ex ſe, recipit ſcientias, & exaltat illas in intelligentiam, & per illarum uſus in ſapientiam, ita Dominus conjungit hominem ſibi, & homo ſe Domino: hæc non fieri potuiſſent, niſi a Domino proviſum fuerit, ut homo in totali ignorantia naſceretur. Poſt hoc effatum, voluerunt omnes, ut ex ventilatis fieret concluſum, & factum eſt hoc;„ Quod homo naſcatur in „ nullam ſcientiam, ut poſſit venire in omnem, & progredi in intelligentiam, „ & per hanc in ſapientiam; & quod naſcatur in nullum amorem, ut poſſit ve„ nire in omnem, per applicationes ſcientiarum ex intelligentia, & in amo„ rem in Dominum per amorem erga proximum, & ſic conjungi Domino, & „ per illud fieri homo, & vivere in æternum ".

135. Poſt hæc ſumſerunt chartam, & tertium objectum ventilationis legerunt, quod erat, QUID SIGNIFICAT ARBOR VITÆ, QUID ARBOR SCIENTIÆ BONI ET MALI, ET QUID ESUS EX ILLIS; & rogaverunt omnes, ut illi qui ex Oriente erant, evolverent hoc arcanum, quia profundioris intellectus eſt, & quia illi qui ex Oriente ſunt, in flammea luce, hoc eſt, in amoris ſapientia ſunt; & hæc ſapientia intelligitur per Hortum in Edene, in quo illæ duæ Arbores poſitæ fuerunt; & reſponderunt, dicemus, ſed quia homo non ſumit quicquam ex ſe, ſed ex Domino, dicemus ex Ipſo, at uſque a nobis ſicut a nobis; & tunc dixerunt: Arbor ſignificat hominem, & fructus ejus bonum vitæ; inde per Arborem vitæ ſignificatur homo vivens ex Deo, ſeu Deus vivens in homine; & quia amor & ſapientia, ac charitas & fides, ſeu bonum & verum, faciunt vitam Dei in homine, per Arborem vitæ ſignificantur hæc, & inde homini vita æterna: ſimile ſignificatur per Arborem vitæ, e qua dabitur edere, Apoc. II: 7. Cap. XXII: 2. 14. Per Arborem ſcientiæ boni & mali, ſignificatur homo credens quod vivat ex ſe, & non ex Deo; ita quod amor & ſapientia, charitas & fides, hoc eſt, bonum & verum, ſint in homine ejus & non Dei, hoc credens quia cogitat & vult, ac loquitur & facit, in omni ſimilitudine & apparentia ſicut ex ſe: & quia homo ex hac fide ſibi perſuadet, quod Deus indiderit ſe, ſeu infuderit ſuum Divinum in illum, ideo dixit ſerpens „ *Novit Deus, quo die comederitis de fructu illius Arboris, aperientur oculi veſtri, & eritis ſicut Deus, ſcientes bonum & malum*, Gen. III: 5. Per Eſum ex illis Arboribus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſignificatur receptio & appropriatio, per eſum ex Arbore vitæ receptio vitæ æternæ, & per eſum ex arbore ſcientiæ boni & mali receptio damnationis; ideo etiam uterque, Adamus & ejus Uxor una cum ſerpente maledicti ſunt; per ſerpentem intelligitur diabolus quoad amorem ſui & faſtum propriæ intelligentiæ, & hic amor eſt poſſeſſor illius arboris, & homines qui in faſtu ex illo amore ſunt, illæ arbores ſunt. Sunt itaque illi in enormi errore, qui credunt Adamum ſapuiſſe & bonum feciſſe ex ſe, & hoc fuiſſe ſtatum ejus integritatis; cum tamen ipſe Adamus propter illam fidem maledictus eſt; hoc enim ſignificatur per edere ex arbore ſcientiæ boni & mali; quare tunc excidit ex ſtatu integritatis, qui illi fuit ex eo, quod crederet ſe ſapere & bonum facere ex Deo, & nihil ex ſe, hoc enim intelligitur per edere ex arbore vitæ. Solus Dominus, cum fuit in Mundo, ſapuit ex ſe, & bonum fecit ex ſe, quia Ipſum Divinum a nativitate fuit in Ipſo & Ipſius, quare etiam ex propria potentia factus eſt Redemptor & Salvator: ex his & illis concluſum fecerunt hoc „ Quod per Arborem vitæ, & per Arborem ſcientiæ boni & mali, & per Eſum ex illis, ſignificetur quod vita homini ſit Deus in illo, & quod tunc ei Cælum & Vita æterna; at quod mors homini ſit perſuaſio & fides, quod vita homini non ſit Deus ſed ipſe, unde ei Infernum & Mors æterna, quæ eſt damnatio.

136. Poſt hæc inſpexerunt Chartam ab Angelis ſuper menſa relictam, & viderunt ſubſcriptum, CONJUNGITE ILLA TRIA IN UNAM SENTENTIAM; & tunc collegerunt illa, & viderunt, quod tria illa in una ſerie cohærerent, & quod ſeries ſeu ſententia illa ſit hæc „ Quod homo creatus ſit, ut recipiat amorem „ & ſapientiam a Deo, & tamen in omni ſimilitudine ſicut a ſe, & hoc propter receptionem & conjunctionem; & quod ideo homo non naſcatur in aliquem amorem, nec in aliquam ſcientiam, & quoque non in aliquam potentiam amandi & ſapiendi ex ſe; quare ſi addicit omne bonum amoris & verum ſapientiæ Deo, fit homo vivus, at ſi addicit illa ſibi, fit homo mortuus ". Hæc inſcripſerunt Novæ Chartæ, & hanc poſuerunt ſuper Menſa: & ecce ſubito Angeli in candida luce aderant, & chartam in Cælum deportabant, & poſtquam ibi lecta eſt, ſedentes ſuper ſoliis audiverunt inde voces, bene, bene, bene: & actutum apparuit unus inde ſicut volans, cui duæ alæ erant circa pedes & duæ circa tempora, habens in manu præmia; quæ erant, Togæ, Pilei, & Laureæ; ac demiſit ſe, & illis qui ſederunt ad Septentrionem dedit Togas coloris opalini; illis qui ad Occidentem Togas coloris coccinei; illis qui ad Meridiem Pileos, quorum limbos ornabant faſciæ ex auro & margaritis, & ſiniſtri lateris elevationes adamantes ſecti floriformes; illis autem qui ad Orientem dedit Laureas, in quibus rubini & ſapphiri. Omnes his præmiis decorati e Ludo ſapientiæ abiverunt domum, & cum oſtentarent ſe uxoribus ſuis, venerunt illæ in occurſum illorum, etiam decoribus e Cælo donatis inſignitæ, quod mirati ſunt.

137. ALTERUM MEMORABILE. Cum eram in meditatione de Amore conjugiali, ecce e longinquo apparuerunt duo Infantes nudi cum caniſtris in manibus, & circum illos volantes turtures; & dum propius viſi ſunt, ſicut erant nudi, ſertis decenter ornati; corollæ ex floribus decorabant capita illorum, &

faſciæ

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

faſciæ ex liliis & roſis hyacinthini coloris a ſcapulis ad lumbos oblique pendentes ornabant pectora illorum; & circum circa binos illos erat ſicut vinculum commune ex foliolis cum interjectis olivis contextum. At cum propius accedebant, non apparebant ſicut infantes, nec nudi, ſed ſicut bini homines in primo flore ætatis, amicti togis & tunicis ex fulgente ſerico, quibus intexti erant flores aſpectu pulcherrimi; & cum juxta me erant, ex Cælo per illos afflabat calor vernalis cum ſuaviolente odore, ſicut ex primitivis in hortis & agris: erant duo Conjuges e Cælo; & tunc alloquobantur me; & quia in cogitatione erant recentia quæ videram, quærebant, quid vidiſti; & cum narrabam, quod illi mihi primum viſi ſint ſicut infantes nudi, poſtea ſicut infantes decorati ſertis, & demum proceriores amicti florificatis veſtibus; & quod tunc illico me afflaverit vernum cum ejus delitiis; ad quæ ridebant amæne, & dixerunt, quod ipſi in via non viſi ſint ſibi ut infantes, nec nudi, nec cum ſertis, ſed jugiter in ſimili apparentia ut nunc; & quod ita e longinquo repræſentatus ſit amor conjugialis eorum, ejus ſtatus innocentiæ per quod viſi ſint ſicut infantes nudi, ejus dilitiæ per ſerta, & eædem nunc per flores togis & tunicis illorum intextos; & quia dixiſti, quod ſicut appropinquavimus, te afflaverit calor vernalis cum ejus amænis ſpiraculis ſicut ex horto, dicemus cur hoc, & dixerunt; fuimus Conjuges nunc per ſæcula, & jugiter in flore ætatis, in quo tu nos vides; & Primus noſter ſtatus fuit ſicut eſt ſtatus primus virginis & juvenis cum conſociant ſe conjugio; & credidimus tunc, quod ille ſtatus eſſet ipſa beatitudo vitæ noſtræ; ſed audivimus ab aliis in Cælo noſtro, & poſtea nos ipſi percepimus, quod ille ſtatus eſſet caloris cum luce non temperati, & quod ſucceſſive temperetur, ſicut maritus perficitur ſapientia, & uxor amat illam in Marito, & quod hoc fiat per uſus & ſecundum illos, quos uterque mutuo auxilio præſtat in Societate; tum quod delitiæ ſecundum temperiem caloris & lucis, ſeu ſapientiæ & ejus amoris, ſuccedant: quod cum appropinquavimus, afflaverit te ſicut Calor vernalis, eſt quia Amor conjugialis & ille calor in Cælo noſtro unum agunt, eſt enim Calor apud nos Amor, & Lux cum qua unitur calor, eſt Sapientia, ac Uſus eſt ſicut athmoſphæra, quæ in ſinu ſuo continet utrumque; quid Calor & Lux abſque ſuo continente, ita quid amor & ſapientia abſque ſuo uſu; non eſt conjugiale in illis, quia ſubjectum, in quo ſint, non eſt. In Cælo, ubi Calor vernalis eſt, ibi eſt Amor vere conjugialis; quod ibi ſit, eſt cauſa, quia non alibi eſt vernale, quam ubi calor ex æquo unitus eſt luci, ſeu ubi tantum caloris eſt, quantum lucis, ac viciſſim; & autumamus, quod ſicut calor delitiatur cum luce, & lux viciſſim cum calore, ita amor cum ſapientia, & viciſſim ſapientia cum amore. Porro dixit, quod apud nos in Cælo perpetua lux ſit, & nuſquam umbra veſperæ, minus tenebræ, quia Sol noſter non occidit & oritur ſicut veſter ſol, ſed ſtat jugiter in medio inter zenith & horizontem, quod eſt ſecundum veſtrum ſermonem in gradu Cæli 45, inde eſt quod calor & lux procedentes ex Sole noſtro faciant perpetuum Ver, & quod perpetuum vernale inſpiret illis apud quos amor ex æquo unitur cum ſapientia; & Dominus noſter per caloris & lucis unionem æternam non aliud ſpirat quam uſus; inde etiam ſunt germinationes telluris

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

veſtræ, & connubia volatilium & animalium veſtrorum, temporibus veris; calor enim vernalis aperit interiora illorum uſque ad intima, quæ vocantur animæ illorum, & has afficit, & eis indit Conjugiale ſuum, & facit ut prolificum illorum in ſuas delitias veniat ex continuo conatu ad faciendum uſus fructus, qui eſt propagatio ſui generis. At apud homines eſt perpetuus influxus caloris vernalis a Domino, quare illi omni tempore, etiam in media hyeme, delitiari conjugio poſſunt; viri enim creati ſunt receptiones lucis, hoc eſt, ſapientiæ a Domino, & fæminæ creatæ ſunt receptiones caloris, hoc eſt amoris ſapientiæ viri a Domino: inde nunc eſt, quod ſicut appropinquavimus, afflaverit te calor vernalis cum ſuaviolente odore, ſicut ex primitivis in hortis & agris. His dictis dedit mihi vir dextram, & deduxit me ad domos, ubi erant conjuges in ſimili flore ætatis, in quo illi; & dixit, quod uxores illæ nunc viſæ ſicut virgines, fuerint in Mundo vetulæ anus, & mariti nunc viſi ſicut adoleſcentes, fuerint ibi ſenes decrepiti; & quod omnes illi a Domino in ætatem hanc floreſcentem reducti ſint, quia amaverunt ſe mutuo, & ex religione fugerunt adulteria ut peccata enormia; & dixit, quod nemo ſciat beata jucunda Amoris conjugialis, niſi qui rejicit horrenda jucunda adulterii, & quod nemo hæc rejicere poſſit niſi qui ſapit ex Domino, & quod nemo ſapiat ex Domino, niſi ex amore uſuum faciat uſus. Vidi etiam tunc utenſilia domuum illorum, quæ omnia erant in formis cæleſtibus, & fulgebant ex auro ſicut flammante ex rubinis intertextis.

DE CASTO ET NON CASTO.

138. Quoniam adhuc in ingreſſu ad tranſigendum de Amore Conjugiali in ſpecie ſum, & Amor conjugialis in ſpecie non poteſt niſi indiſtincte & ſic obſcure cognoſci, niſi etiam quodammodo appareat ejus oppoſitum, quod eſt Incaſtum, & hoc quodammodo ſeu in umbra apparet, cum Caſtum deſcribitur una cum non Caſto, non Caſtitas eſt modo remotio Incaſti a Caſto. De Incaſto autem, quod prorſus eſt oppoſitum Caſto, agitur in Parte poſteriore hujus Operis, ubi hoc ſub intitulatione, VOLUPTATES INSANIÆ DE AMORE SCORTATORIO, in ſua amplitudine, & cum ſuis varietatibus, deſcribetur. Quid autem eſt Caſtum & non Caſtum, & apud quos, illuſtrabitur in hoc ordine. I: *Quod Caſtum & non Caſtum ſolum prædicentur de Conjugiis, & de talibus quæ Conjugii ſunt.* II: *Quod Caſtum ſolum prædicetur de Conjugiis monogamicis, ſeu unius Viri cum una Uxore.* III: *Quod Conjugiale Chriſtianum ſolummodo detur caſtum.* IV: *Quod Amor vere conjugialis ſit ipſa Caſtitas.* V: *Quod omnes Delitiæ amoris vere conjugialis, etiam ultimæ, ſint Caſtæ.* VI: *Quod Amor conjugialis apud illos, qui a Domino fiunt ſpirituales, plus & plus purificetur, & fiat Caſtus.* VII: *Quod Caſtitas conjugii exiſtat per totalem abdicationem ſcortationum ex Religione.* VIII: *Quod Caſtitas non prædicari poſſit de Infantibus, nec de Pueris & Puellis, neque de Adoleſcentibus & Virginibus, antequam apud ſe ſentiunt amorem ſexus.* IX: *Quod*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Quod Caſtitas non prædicari poſſit de Eunuchis natis, nec de Eunuchis factis. X: *Quod Caſtitas non prædicari poſſit de illis, qui non credunt adulteria eſſe mala religionis, & adhuc minus de illis, qui non credunt adulteria eſſe damna ſocietatis.* XI: *Quod Caſtitas non prædicari poſſit de illis, qui ſolum propter varias cauſas externas ab adulteriis abſtinent.* XII: *Quod Caſtitas non prædicari poſſit de illis, qui credunt Conjugia eſſe incaſta.* XIII: *Quod Caſtitas non prædicari poſſit de illis, qui abdicaverunt Conjugia vovendo perpetuum cælibatum, niſi in illis ſit & permaneat amor vitæ vere conjugialis.* XIV: *Quod ſtatus conjugii præferendus ſit ſtatui cælibatus.* Sequitur nunc horum Explicatio.

139. I: QUOD CASTUM ET NON CASTUM PRÆDICENTUR DE CONJUGIIS, ET DE TALIBUS QUÆ CONJUGII SUNT; eſt quia Amor vere conjugialis eſt ipſa Caſtitas, ut ſequitur; & Amor ei oppoſitus, qui vocatur ſcortatorius, eſt ipſa Incaſtitas; quantum itaque ab hoc ille purificatur, tantum ille eſt caſtus, tantum enim oppoſitum deſtructivum ejus aufertur; ex quo patet, quod Puritas amoris conjugialis ſit, quæ vocatur Caſtitas. Datur uſque Amor conjugialis non caſtus, qui tamen non eſt incaſtitas, ut inter Conjuges, qui propter varias cauſas externas abſtinent ab effectibus laſciviæ uſque ut non cogitent de illis; attamen ſi ille amor in ſpiritibus illorum non purificatus eſt, non tamen eſt caſtus, forma ejus eſt caſta, ſed eſſentia caſta non ei ineſt.

140. Quod Caſtum & non Caſtum prædicentur de talibus quæ Conjugii ſunt, eſt quia Conjugiale inſcriptum eſt utrique Sexui ab intimis ad ultima, & ſecundum id eſt homo quoad cogitationes & affectiones, & inde interius quoad facta & geſtus corporis; quod ita ſit, evidentius apparet ab Incaſtis; incaſtum inſidens mentibus illorum, auditur ex ſono illorum loquelæ, & ex applicatione omnium ſermonis, etiam caſti, ad libidinoſa; ſonus loquelæ eſt ex affectione voluntatis, & loquela ex cogitatione intellectus; quod ſignum eſt, quod voluntas cum omnibus ejus, & intellectus cum omnibus ejus, ita tota mens, & inde omnia corporis, ab intimis ad ultima, incaſtis ſcateant: audivi ab angelis, quod incaſtum apud ſumme hypocritas ex auditu, utcunque caſte loquuntur, percipiatur, & quoque ex ſphæra ab illis exundante ſentiatur; quod etiam ſignum eſt, quod incaſtitas reſideat in intimis mentis illorum, & inde in intimis corporis illorum, & quod hæc obvelentur exterius ſicut cruſta picta ſpeciebus ex variis coloribus. Quod ſphæra laſciviæ exundet ex incaſtis, patet ex ſtatutis apud filios Iſraelis, quod immunda eſſent omnia & ſingula, quæ inquinati a talibus manu modo tangerent. Ex his concludi poteſt, quod ſimile ſit cum caſtis, videlicet, quod apud hos caſta ſint omnia & ſingula ab intimis ad ultima; & quod Caſtitas amoris conjugialis hoc faciat: inde eſt, quod in Mundo dicatur, quod Mundis omnia munda ſint, & quod Immundis omnia immunda.

141. II: QUOD CASTUM MODO PRÆDICETUR DE CONJUGIIS MONOGAMICIS, SEU UNIUS VIRI CUM UNA UXORE. Quod Caſtum prædicetur de illis ſolis, eſt quia Amor conjugialis apud illos non reſidet in Naturali homine, ſed intrat in Spiritualem, & ſucceſſive aperit ſibi viam ad ipſum Conjugium ſpirituale, quod eſt boni & veri, quod eſt origo ejus, & ſe cum illo conjungit; intrat enim

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

enim ille Amor ſecundum incrementa ſapientiæ, & hæc ſecundum implantationem Eccleſiæ a Domino, ut prius multis oſtenſum eſt. Hoc non poteſt fieri apud Polygamos, quoniam hi dividunt Amorem conjugialem, & hic Amor diviſus non abſimilis eſt Amori ſexus, qui in ſe eſt naturalis; ſed de hoc aliqua digna videbuntur in Transactione de POLYGAMIA.

142. III: QUOD CONJUGIALE CHRISTIANUM SOLUMMODO DETUR CASTUM, eſt quia Amor vere conjugialis ſimili paſſu vadit apud hominem, in quo ſtatus Eccleſiæ apud illum, & quia ille eſt a Domino, ut in Transactione præcedente n. 130. 131, & alibi, oſtenſum eſt; tum quia Eccleſia in genuinis ſuis veris eſt in Verbo, & Dominus ibi in illis præſens eſt; ex his ſequitur, quod non detur Conjugiale caſtum, quam in Chriſtiano Orbe, & quod ſi non datur, uſque ſit dabile: per Conjugiale Chriſtianum intelligitur Conjugium unius Viri cum una Uxore. Quod hoc Conjugiale poſſit fieri inſitum Chriſtianis, & hæreditario ſequi in proles a Parentibus, qui in Amore vere conjugiali ſunt, & quod ex illo connaſcatur & facultas & inclinatio ad ſapiendum illa quæ Eccleſiæ & Cæli ſunt, in ſuo loco videbitur. Quod Chriſtiani, ſi plures uxores ducunt, non modo adulterium naturale, ſed etiam adulterium ſpirituale, committant, in Transactione de Polygamia demonſtrabitur.

143. IV: QUOD AMOR VERE CONJUGIALIS SIT IPSA CASTITAS, ſunt hæ cauſæ. 1. Quia ille eſt a Domino, & correſpondet Conjugio Domini & Eccleſiæ. 2. Quia ex Conjugio boni & veri deſcendit. 3. Quia eſt ſpiritualis, ſicut eſt Eccleſia apud hominem. 4. Quia eſt Amor fundamentalis & Caput omnium amorum cæleſtium & ſpiritualium. 5. Quia eſt juſtum Seminarium Generis Humani, & ex hoc Cæli Angelici. 6. Quia ideo etiam eſt apud Angelos Cæli, & ex eo apud illos naſcuntur proles ſpirituales, quæ ſunt amor & ſapientia. 7. Et quia ſic uſus ejus eſt præſtantior reliquis uſibus creationis. Ex his ſequitur, quod Amor vere conjugialis ex ſua origine, & in ſua eſſentia ſpectatus, ſit purus & ſanctus, adeo ut vocari poſſit puritas & ſanctitas, proinde ipſa caſtitas; at quod uſque non ſit apud homines, nec apud Angelos omnimode purus, in Articulo VI nunc ſequente, n. 146, videatur.

144. V: QUOD OMNES DELITIÆ AMORIS VERE CONJUGIALIS, ETIAM ULTIMÆ, SINT CASTÆ. Hoc ſequitur a ſupra explicatis, quod Amor vere conjugialis ſit ipſa caſtitas, ac delitiæ vitam illius faciunt: quod Delitiæ illius amoris aſcendant ac intrent Cælum, & in via pertranſeant jucunda amorum cæleſtium, in quibus ſunt Angeli Cæli; tum quod ſe cum Delitiis amoris conjugialis illorum conjungant, ſupra memoratum eſt. Inſuper ab Angelis auditum eſt, quod percipiant delitias illas apud ſe exaltari & impleri, dum aſcendunt ex conjugibus caſtis in terris; & propter adſtantes, qui incaſti erant, ad quæſtionem num etiam delitiæ ultimæ, annuebant, & dicebant tacite, quid aliter, ſuntne hæ illæ in ſua plenitudine. Unde illius amoris delitiæ ſunt, & quales, videatur ſupra n. 69; & in MEMORABILIBUS, imprimis in ſequentibus.

145. VI: QUOD AMOR CONJUGIALIS APUD ILLOS, QUI A DOMINO FIUNT SPIRITUALES, PLUS ET PLUS PURIFICETUR, ET FIAT CASTUS, cauſæ ſunt, 1. Quia

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Quia primus amor, per quem intelligitur amor ante nuptias, & recens poſt nuptias, trahit aliquid ex amore ſexus, ita ex ardore proprio corporis nondum per amorem ſpiritus mitigato. 2. Quia homo ſucceſſive a naturali fit ſpiritualis; fit enim ſpiritualis, ſicut Rationale, quod eſt medium inter Cælum & Mundum, incipit trahere animam ex influxu e Cælo, quod fit ſicut afficitur & lætificatur ex ſapientia, de qua ſupra n, 130; & quantum hoc ſit, tantum elevatur Mens ejus in auram ſuperiorem, quæ eſt continens lucis & caloris cæleſtis, ſeu quod idem eſt, ſapientiæ & amoris, in quibus ſunt Angeli; Lux enim cæleſtis unum agit cum ſapientia, & Calor cæleſtis cum amore; & ſicut ſapientia & ejus amor creſcunt apud conjuges, ita purificatur Amor conjugialis apud illos; quod quia fit ſucceſſive, ſequitur quod ille plus & plus fiat caſtus. Purificatio illa ſpiritualis comparari poteſt cum purificatione naturalium ſpirituum, quæ fiunt a Chymicis, & vocantur Defæcatio, Rectificatio, Caſtigatio, Cohobatio, Acutio, Decantatio, Sublimatio; & Sapientia purificata cum Alcohole, quod eſt ſpiritus ſumme rectificatus. 3. Nunc quia Sapientia ſpiritualis in ſe talis eſt, ut caleſcat plus & plus amore ſapiendi, & ex hoc creſcat in æternum, quod fit ut perficitur ſicut per defæcationes, caſtigationes, rectificationes, acutiones, decantationes, & ſublimationes, & hæ per elimationes & abſtractiones Intellectus a fallaciis ſenſuum, & Voluntatis ab illecebris corporis, patet quod ſimiliter Amor conjugialis, cujus parens eſt ſapientia, ſucceſſive plus & plus fiat purus, ita caſtus. Quod Primus ſtatus amoris inter conjuges ſit ſtatus caloris per lucem nondum temperati, ſed quod ſucceſſive temperetur, ſicut Maritus perficitur ſapientia, & Uxor amat illam in marito, videatur in MEMORABILI n. 137.

146. At ſciendum eſt, quod Amor conjugialis prorſus caſtus ſeu purus non detur apud homines, nec apud angelos; eſt uſque aliquid non caſtum ſeu non purum, quod illi ſe adjungit & ſubjungit; ſed hoc ex alia natura eſt, quam ex qua eſt incaſtum; eſt enim apud illos caſtum ſupra, & non caſtum infra, & a Domino interpoſita eſt tanquam janua cum cardine, quæ aperitur per determinationem, & proſpicitur ne illa ſtet aperta, ut tranſeat unum in alterum, & ſe commiſceant; Naturale enim hominis a nativitate eſt contaminatum & refertum malis; at Spirituale ejus non ita, quia hujus nativitas eſt a Domino, eſt enim regeneratio; & hæc eſt ſucceſſiva ſeparatio a malis, quæ inclinationibus adnata ſunt. Quod nullus Amor apud homines & apud Angelos ſit prorſus purus, nec quod fieri poſſit, ſed quod finis, propoſitum ſeu intentio voluntatis primario ſpectetur a Domino, & quod ideo quantum homo in illis eſt, & in illis perſeverat, tantum initietur in puritatem, & tantum ad illam progrediendo accedat, videatur ſupra n: 71.

147. VII. QUOD CASTITAS CONJUGII EXISTAT PER TOTALEM ABDICATIONEM SCORTATIONUM EX RELIGIONE; cauſa eſt quia caſtitas eſt remotio incaſtitatis; norma univerſalis eſt, quod quantum quis removet malum, tantum detur copia bono ut ſuccedat; & porro, quantum odio habetur malum, tantum ametur bonum; & quoque vice verſa; conſequenter quod quantum abdicatur ſcortatio, tantum caſtitas conjugii intret. Quod Amor conjugialis ſecun-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cundum abdicationem ſcortationum purificetur & rectificetur, quiſque ex communi perceptione, dummodo dicitur & auditur, videt, ita ante confirmationes; ſed quia non omnibus eſt perceptio communis, intereſt ut id etiam per confirmationes illuſtretur; confirmationes ſunt, quod Amor conjugialis frigeat, ut primum dividitur, ac frigeſcentia hæc facit ut pereat, calor enim amoris incaſti exſtinguit illum; non enim dari poſſunt duo calores oppoſiti ſimul, quin unus rejiciat alterum, & illum ſua potentia orbet. Quando itaque calor amoris conjugialis removet & rejicit calorem amoris ſcortatorii, incipit amor conjugialis amæne caleſcere, & ex ſenſu delitiarum ſuarum germinare & efflореſcere, ſicut pomarium & roſetum tempore veris, hæc ex vernali temperie lucis & caloris e ſole Mundi naturalis, illa autem ex vernali temperie lucis & caloris ex Sole Mundi ſpiritualis.

148. Cuivis homini ex creatione & inde a nativitate eſt inſitum Conjugiale Internum & Conjugiale Externum; Internum eſt ſpirituale, & Externum eſt naturale; homo in hoc venit primum, & ſicut fit ſpiritualis, venit in illud: ſi itaque in Conjugiali externo ſeu naturali manet, tunc obvelatur Conjugiale internum ſeu ſpirituale, uſque dum non ſcit aliquid de eo, imo uſque dum vocat id inanitatem ideæ; at vero ſi homo fit ſpiritualis, tunc incipit aliquid ſcire de eo, poſtea aliquid percipere de quali ejus, & ſucceſſive ſentire amæna, jucunda, & delitioſa ejus; & ſicut hæc fiunt, ita obvelatio inter Externum & Internum, de qua ſupra, incipit attenuari, dein quaſi liqueſcere, ac ultimo reſolvi & diſſipari. Quum hoc factum eſt, manet quidem Conjugiale Externum, ſed jugi caſtigatur & purificatur e ſuis fecibus ab Interno; & hoc eo uſque, dum Externum fit ſicut facies Interni, ac trahit ſuum jucundum ex beato, quod eſt in Interno, & ſimul ejus vitam, & hujus potentiæ delitias. Talis eſt abdicatio ſcortationum, per quam Caſtitas conjugii exiſtit. Credi poteſt, quod Conjugiale Externum remanens, poſtquam Internum ſe ab illo, ſeu illud a ſe, ſeparavit, ſimile ſit cum Externo non ſeparato; ſed audivi ab Angelis, quod plane diſſimilia ſint; ut quod Externum ab Interno, quod vocaverunt Externum Interni, eſſet expers omnis laſciviæ, quia Internum non poteſt laſcivire, ſed ſolum caſte delitiari, & quod ſimile inferat Externo ſuo, in quo delitias ſuas ſentit; prorſus aliter Externum ſeparatum ab Interno, hoc dicebant eſſe laſcivioſum in communi & in omni parte. Comparaverunt Conjugiale Externum ab Interno fructui nobili, cujus amænus ſapor & odor inſinuant ſe in ſuperficiem illius, & hanc formant in correſpondentiam ſecum. Comparaverunt etiam Conjugiale Externum ab Interno cum Horreo, cujus penu nuſquam diminuitur, ſed conſtanter id quod exſumitur, e novo reficitur; at Externum ſeparatum ab Interno comparaverunt cum Tritico in ventilabro, quod ſi projicitur circum circa, remanet ſolum palea, quæ a vento aeris diſſipatur: ita fit cum Amore conjugiali, niſi ſcortatorium abdicetur.

149. Quod Caſtitas conjugii non exiſtat per abdicationem ſcortationum, niſi hæc fiat ex Religione, eſt quia homo abſque religione non fit ſpiritualis, ſed manet naturalis, & ſi naturalis homo abdicat ſcortationes, uſque ſpiritus ejus non abdicat illas; & ſic tametſi videtur ſibi, quod per abdicationem ſit caſtus,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

caſtus, uſque tamen incaſtitas latet intus ſicut ſanies in vulnere ſolum extrinſecus ſanato. Quod Amor conjugialis ſit ſecundum ſtatum Eccleſiæ apud hominem, videatur ſupra n. 130. Plura de hac re videantur in Expoſitione Articuli XI. ſequentis.

150. VIII: QUOD CASTITAS NON PRÆDICARI POSSIT DE INFANTIBUS, NEC DE PUERIS ET PUELLIS, NEQUE DE ADOLESCENTIBUS ET VIRGINIBUS, ANTEQUAM APUD SE SENTIUNT AMOREM SEXUS. Cauſa eſt, quia caſtum & incaſtum unice prædicantur de Conjugiis & de talibus quæ conjugii ſunt, videatur ſupra n. 139, & apud illos, qui non ſciunt aliquid de Conjugialibus, non eſt aliqua prædicatio caſtitatis, eſt enim ſicut nihil apud illos, & nihili non datur affectio, nec de illo cogitatio: at poſt nihilum illud exſurgit aliquid, cum ſentitur primum conjugii, quod eſt amoris ſexus. Quod Virgines & Adoleſcentes, antequam ſentiunt amorem ſexus apud ſe, a vulgo dicantur Caſti, eſt ex ignorantia quid Caſtitas.

151. IX: QUOD CASTITAS NON PRÆDICARI POSSIT DE EUNUCHIS NATIS; NEC DE EUNUCHIS FACTIS. Per Eunuchos natos intelliguntur imprimis illi, apud quos a nativitate ultimum amoris deficit, & quia tunc primum & medium carent fundo, ſuper quo ſubſiſtant, nec exiſtunt; & ſi exiſtunt, non illorum curæ eſt diſcernere inter caſtum & incaſtum, eſt enim utrumque illis indifferens: ſed ſunt horum plura diſcrimina. Cum Eunuchis factis pæne ſimile eſt, ut cum quibusdam Eunuchis natis; at Eunuchi facti, quia ſunt & viri & fæminæ, ideo non poſſunt aliter quam amorem conjugialem ſpectare ſicut phantaſiam, & delitias ejus ſicut logos: ſi aliquid ex inclinatione illis ineſt, fit hoc mutum, quod non eſt caſtum nec incaſtum; & quod eſt neutrum, non eſt alicujus denominationis ab uno aut ab altero.

152. X: QUOD CASTITAS NON PRÆDICARI POSSIT DE ILLIS, QUI NON CREDUNT ADULTERIA ESSE MALA RELIGIONIS; ET ADHUC MINUS DE ILLIS, QUI NON CREDUNT ADULTERIA ESSE DAMNA SOCIETATIS. Quod Caſtitas non prædicari poſſit de illis, eſt quia non ſciunt quid Caſtitas, nec quod ſit, caſtitas enim eſt Conjugii, ut in Primo Articulo hic oſtenſum eſt; & illi, qui non credunt adulteria eſſe mala religionis, faciunt etiam Conjugia incaſta, cum tamen Religio apud conjuges facit caſtitatem illorum; ſic illis nihil caſtum eſt, quare coram illis fruſtra nominatur caſtitas; hi ſunt ex confirmato adulteri: qui autem non credunt adulteria eſſe damna Societatis, illi adhuc minus quam priores ſciunt quid caſtitas, nec quod ſit; ſunt enim ex propoſito adulteri. Si dicunt, quod Conjugia minus incaſta ſint quam adulteria, dicunt hoc ore, ſed non corde, quia Conjugia apud illos frigent, & illi qui ex hoc frigore loquuntur de Calore caſto, non poſſunt ideam caloris caſti habere de Amore conjugiali: quales illi ſunt, & quales ideæ cogitationis illorum, & inde qualia interiora loquelæ illorum, in Parte Secundâ de Inſaniis adulterorum videbitur.

153. XI: QUOD CASTITAS NON PRÆDICARI POSSIT DE ILLIS, QUI SOLUM PROPTER VARIAS CAUSAS EXTERNAS AB ADULTERIIS ABSTINENT. Multi credunt, quod modo abſtinentia ab adulteriis corpore ſit caſtitas, cum tamen illa non

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eſt caſtitas, niſi illa etiam ſimul ſit ſpiritu; ſpiritus hominis, per quem hic intelligitur Mens ejus quoad affectiones & cogitationes, facit caſtum & incaſtum, inde enim eſt in corpore; hoc enim prorſus tale eſt, qualis eſt mens ſeu ſpiritus: inde ſequitur, quod qui abſtinent ab adulteriis corpore & non ex ſpiritu, nec qui abſtinent ab illis ſpiritu ex corpore, non ſint caſti: dantur multæ cauſæ, quæ faciunt ut homo deſiſtat ab illis corpore, & quoque ſpiritu ex corpore, at uſque qui non deſiſtit ab illis corpore ex ſpiritu, incaſtus eſt; nam dicit Dominus, *quod ſi quis aſpexerit mulierem alienam, ita ut concupiſcat eam, jam adulterium cum illa commiſerit in corde ſuo*, Matth: V: 28. Omnes cauſæ abſtinentiæ ab adulteriis ſolum corpore non recenſeri poſſunt, nam ſunt variæ ſecundum ſtatus Conjugii, & quoque ſecundum ſtatus corporis; ſunt enim qui ab illis abſtinent, ex timore legis civilis & ejus pœnarum; ex timore jacturæ famæ & inde honoris; ex timore morborum ex illis; ex timore jurgiorum domi ab uxore, & inde intranquillitatis vitæ; ex timore vindictæ a marito aut affine; exque timore verberum a famulis; tum qui abſtinent ex egeſtate, aut ex avartia, aut ex imbecillitate oriunda vel ex morbo, vel ex abuſu, vel ex ætate, vel ex impotentia: inter hos etiam ſunt, qui quia non poſſunt aut non audent corpore, ideo etiam damnant adulteria ſpiritu; & ſic moraliter contra illa & pro conjugiis loquuntur; at hi ſi non ſpiritu, & ſpiritus ex religione, devovet adulteria, uſque adulteri ſunt, nam tametſi non corpore, uſque ſpiritu committunt illa; quare poſt mortem, cum fiunt ſpiritus, aperte loquuntur pro illis. Ex his patet, quod etiam impius poſſit fugere adulteria ut damna, ſed quod fugere illa ut peccata, non poſſit niſi Chriſtianus. Ex his nunc conſtat veritas propoſitionis, quod Caſtitas non prædicari poſſit de illis, qui ſolum propter varias cauſas externas abſtinent ab adulteriis.

154. XII: Quod Caſtitas non poſſit prædicari de illis, qui credunt Conjugia eſſe incaſta. Hi nec ſciunt quid Caſtitas, nec quod ſit, ſicut illi, de quibus ſupra, n. 152; & ſicut illi, qui caſtitatem modo ponunt in Cælibatu, de quibus ſequitur.

155. XIII: Quod Caſtitas non prædicari poſſit de illis, qui abdicaverunt Conjugia, vovendo perpetuum Cælibatum, niſi in illis ſit et permaneat amor vitæ vere Conjugialis. Quod de his non ſit prædicatio caſtitatis, eſt quia Amor conjugialis poſt votum perpetui Cælibatus, projectus eſt, de quo tamen unice eſt prædicatio caſtitatis; & quia uſque inclinatio ad ſexum a creatione & inde a nativitate ineſt, & cum hæc coercetur & domatur, non poteſt aliter, quam ut inclinatio illa abeat in calorem, & apud quosdam in æſtum, qui dum e corpore exſurgit in ſpiritum, infeſtat illum, & apud quosdam inquinat illum; & dari poteſt, quod ſpiritus inde inquinatus etiam inquinet Religioſa, & hæc ab interna ſua ſede, ubi ſunt in ſanctitate, dejiciat in externa, ubi fiunt ſolum oris & geſtus; quare proviſum eſt a Domino, quod Cælibatus ille ſit modo apud illos, qui in externo cultu ſunt, in quo ſunt, quia non adeunt Dominum, nec legunt Verbum; apud hos per indictos Cælibatus ſimul cum ſponſione caſtitatis, non periclitatur vita æterna, ſicut apud illos qui in interno cultu ſunt; accedit, quod multi illum ſtatum vitæ non ineant

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ineant ex libero voluntatis, ſed quidam antequam in libero ſunt ex ratione, & quidam propter cauſas allectrices e Mundo. Ex illis, qui propter abalienationem mentis e Mundo, ut vacent Divino Cultui, adoptant illum ſtatum, ſunt duntaxat caſti illi, apud quos amor vitæ vere conjugialis vel ante illum ſtatum fuerat, vel poſt illum fit, & permanet, quia hujus vitæ amor, eſt de quo prædicatur caſtitas. Quapropter etiam omnes Monaſteriales poſt mortem tandem exſolvuntur votis ſuis, & emittuntur in libertatem, ut ſecundum interiora vota & deſideria amoris ſui ferantur ad eligendum vitam vel conjugialem vel extraconjugialem; ſi tunc vitam conjugialem ineunt, illi qui ſpiritualia cultus etiam amaverunt, dantur nuptui in Cælo; at qui vitam extra conjugialem, mittuntur ad ſimiles, qui in lateribus cæli habitant. Quæſivi Angelos, numne illi qui ſtuduerunt pietati, emancipaverunt ſe cultui Divino, & ſic ſubtraxerunt ſe a præſtigiis Mundi, & a concupiſcentiis carnis, & propterea perpetuam Virginitatem voverant, recipiantur in Cælum, & ibi inter felices ſecundum illarum fidem primariæ fiant; at Angeli reſponderunt, quod quidem recipiantur, ſed cum ſentiunt ſphæram amoris conjugialis ibi, fiant triſtes & anxiæ, & quod tunc quædam ſponte ſua, quædam ex venia petita, & quædam ex juſſu, abeant & emittantur; & quod cum extra illud Cælum ſunt, aperiatur illis via ad conſocias, quæ in ſimili ſtatu vitæ in Mundo fuerant; & quod tunc ab anxiis fiant hilares, ac lætificentur inter ſe.

156. XIV: QUOD STATUS CONJUGII PRÆFERENDUS SIT STATUI CÆLIBATUS, conſtat ex illis quæ de Conjugio & de Cælibatu hactenus dicta ſunt. Quod Status conjugii præferendus ſit, eſt quia ille a creatione eſt: quia origo ejus eſt Conjugium boni & veri: quia ejus correſpondentia eſt cum Conjugio Domini & Eccleſiæ: quia Eccleſia & Amor conjugialis ſunt aſſidui comites: quia Uſus ejus eſt præſtantior uſibus omnium creationis, eſt enim inde ſecundum ordinem propagatio Generis Humani, & quoque Cæli Angelici, hoc enim ex Genere humano eſt: accedit his, quod Conjugium ſit plenitudo hominis, per illud enim homo fit plenus homo, quod in ſequente Capite demonſtrandum venit: omnia illa in Cælibatu non ſunt. At ſi datur Propoſitio, quod ſtatus cælibatus præſtet ſtatu conjugii, & hæc relinquitur inquiſitioni ut aſſentiatur & ſtabiliatur per confirmationes, tunc per has prodeunt hæc, quod Conjugia non ſint ſancta, nec dentur caſta; imo quod caſtitas in Sexu fæminino non ſit aliis, quam quæ abſtinent a conjugiis, & vovent perpetuam virginitatem: & inſuper quod illi qui perpetuum Cælibatum voverant, intelligantur per Eunuchos, qui ſe propter Regnum Dei faciunt Eunuchos, Matth. XIX: 12; præter plura, quæ ex Propoſitione non vera, etiam non vera ſunt: per Eunuchos, qui ſe propter Regnum Dei faciunt Eunuchos, intelliguntur ſpirituales Eunuchi, qui ſunt qui in Conjugiis abſtinent a malis ſcortationum; quod Itali Eunuchi non intelligantur, patet.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Vera Rel. n. 692.

151. His adjiciam DUO MEMORABILIA; PRIMUM. Dum ex hoc Ludo ſapientiæ, de quo ſupra n. 132, abirem domum, in via vidi Angelum in veſte hyacinthina; hic adjunxit ſe lateri meo, & dixit, video quod e Ludo ſapientiæ exiveris, & quod ex auditis ibi lætificatus ſis; & quia percipio, quod non plenus ſis in hoc Mundo, quia ſimul in Mundo naturali es, & ideo neſcis noſtra Gymnaſia Olympiaca, ubi veteres Sophi conveniunt, & ex advenis e tuo Mundo hauriunt, quas ſtatus mutationes & ſucceſſiones ſubiverat & adhuc ſubit Sapientia: ſi vis deducam te ad locum, ubi plures ex vetuſtis Sophis, & illorum filiis, hoc eſt, diſcipulis habitant; & deduxit me in confinium inter Septentrionem & Orientem, & dum e loco edito illuc proſpexi, ecce viſa eſt Urbs, & ad unum ejus latus duo Clivi, & propior urbi humilior altero; & dixit mihi, Urbs illa vocatur Athenæum, Clivus humilior Parnaſſium, & altior Heliconeum; ita vocantur, quia in Urbe & circum illam commorantur Veteres ſapientes in Græcia, ut Pythagoras, Socrates, Ariſippus, Xenophon, cum diſcipulis & tyronibus; & quæſivi de Platone & Ariſtotele, dixit, quod illi & illorum aſſeclæ in alia regione habitent, quia hi docuerunt rationalia quæ intellectus ſunt, illi autem moralia quæ vitæ ſunt. Dixit, quod ex Urbe Athenæo frequenter ablegentur ſtudioſi ad literatos ex Chriſtianis, ut narrent quid hodie cogitant de Deo, de Creatione Univerſi, de Immortalitate animæ, de ſtatu hominis relativo ad ſtatum beſtiarum, ac de rebus aliis quæ interioris ſapientiæ ſunt; & dixit, quod præco hodie annuntiaverit conventum, indicium, quod emiſſarii novos Advenas e terris offenderint, a quibus audiverunt curioſa; & vidimus multos exeuntes ex urbe & a viciniis, quoſdam habentes laureas ſuper capitibus, quoſdam tenentes palmas in manibus, quoſdam cum libris ſub ulnis, & quoſdam cum calamis ſub ſiniſtri temporis crinibus. Nos inſeruimus nos illis, & una aſcendimus, & ecce ſuper Clivo Palatium octogonum, quod vocaverunt Palladium, ac intravimus; & ecce ibi octo inſinuationes ſexangulares, in quarum unaquavis erat Librarium, & quoque Menſa, ad quas conſederunt laureati, & in ipſo Palladio viſa ſunt Sedilia ex ſaxo exſculpta, ſuper quæ reliqui ſe demiſerunt; & tunc aperta eſt janua ad ſiniſtrum, per quam duo Advenæ e terra introducti ſunt, & poſtquam ſalutati, unus ex laureatis quæſivit illos, QUID NOVI E TERRA; & dixerunt, novum eſt, quod in ſylvis invenerint homines ſicut beſtias, aut beſtias ſicut homines, at quod ex facie & corpore cognoverint natos eſſe homines, ac ſecundo aut tertio ætatis anno amiſſos aut omiſſos in Sylvis; dixerunt quod non poſſint ſonare aliquid cogitationis, nec diſcere articulare ſonum in aliquam vocem; quod nec ſcirent cibum ſibi convenientem ſicut beſtiæ, ſed quod ſylveſtria tam munda quam immunda injicerent in buccam; præter ſimilia plura; ex quibus aliqui Eruditi apud nos divinarunt, & aliqui concluſerunt plura de Statu hominum relativo ad ſtatum beſtiarum; his auditis, quæſiverunt aliqui ex vetuſtis Sophis, quid ex illis divinant & concludunt; & duo Advenæ reſponderunt, quod plura, quæ tamen ad hæc poſſunt referri. 1. Quod homo ex

ſua

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſua natura, & quoque ex nativitate, omni beſtia ſtupidior & inde vilior ſit; & quod ſimiliter fiat ſi non inſtruitur. 2. Quod inſtrui poſſit quia didicit articulate ſonare, & inde loqui, & quod per id inceperit expromere cogitationes, & hoc ſucceſſive plus & plus, uſque ut poſſet exprimere leges Societatis, quarum plures tamen beſtiis a nativitate impreſſæ ſunt. 3. Quod rationalitas ſit beſtiis æque ac hominibus. 4. Quare ſi beſtiæ potuiſſent loqui, tam ſolerter ratiocinarentur de omni re ſicut homines; cujus rei indicium eſt, quod cogitent ex ratione & prudentia æque ac homines. 5. Quod Intellectus ſit ſolum modificatio lucis e Sole, cooperante calore, medio æthere, ita ut modo ſit activitas interioris naturæ, & quod hæc poſſit exaltari, uſque ut appareat ſicut ſapientia. 6. Quod ideo vanum ſit credere, quod homo poſt mortem plus vivat quam beſtia, niſi quod forte poſſit per aliquot dies poſt obitum ex exhalatione vitæ corporis apparere ſicut nimbus ſub ſpecie larvæ, antequam diſſipatur in naturam; vix aliter quam ſicut virgultum ex cinere exſuſcitatum apparet in ſimilitudine ſuæ formæ. 7. Conſequenter quod Religio, quæ docet vitam poſt mortem, ſit inventum, ut ſimplices teneantur intrinſecus in vinculo per ejus leges, ſicut tenentur extrinſecus per civitatis leges. His addiderunt, quod mere ingenioſi ita ratiocinentur, non autem Intelligentes; & quæſiverunt quid Intelligentes, dixerunt quod non audiverint, ſed quod ſic opinentur.

152. His auditis dixerunt omnes qui ad Menſas ſedebant, oh qualia nunc in Terris tempora; heu Sapientia quas vices ſubiit, verſane eſt in ingenioſitatem fatuam, ſol occidit, & ſub terra eſt e diametro oppoſitus ſuæ meridiei; quis non ex documento ex relictis & inventis in ſylvis ſcire poteſt, quod homo non inſtructus talis ſit, eſtne ſicut inſtruitur, naſciturne in ignorantia præ beſtiis, diſcetne gradiri & loqui, ſi non diſceret gradiri, num ſe ſuper pedes erigeret, & ſi non diſceret loqui, num mutiret aliquid cogitationis; eſtne omnis homo ſicut inſtruitur, inſaniens ex falſis, ac ſapiens ex veris, & inſaniens ex falſis in omni phantaſia quod ſit ſapientior ſapiente ex veris; danturne homines fatui & veſani, qui non plus homines ſunt, quam inventi in ſylvis; nonne caſſi memoria his ſimiles ſunt. Nos ex his & illis concluſimus, quod homo abſque inſtructione non ſit homo, nec beſtia, ſed quod ſit forma, quæ recipere poteſt in ſe id quod facit hominem, & ſic quod non naſcatur homo, ſed quod fiat homo; & quod homo talis forma naſcatur, ut ſit organum recipiens vitæ a Deo, propter finem ut ſit ſubjectum, in quod Deus omne bonum poſſet inferre, & per unionem ſecum beatificare in æternum. Percipimus ex ſermone veſtro, quod ſapientia hodie in tantum exſtincta aut infatuata ſit, ut de ſtatu vitæ hominum relativo ad ſtatum vitæ beſtiarum, prorſus nihil ſciant; inde eſt, quod nec ſciant ſtatum vitæ hominis poſt mortem; at illi qui hunc ſcire poſſunt, ſed non volunt ſcire, & inde illum negant, ut faciunt multi ex veſtris Chriſtianis, aſſimilare poſſumus inventis in ſylvis; non quod ex privatione inſtructionis ita ſtupidi facti ſint, ſed quod per ſallacias ſenſuum, quæ ſunt tenebræ veritatum, ſemetipſos ita ſtupidos fecerint.

153. Sed tunc quidam in medio Palladii ſtans, in manu tenens palmam, dixit,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

dixit, evolvite quæso hoc arcanum, quomodo homo forma Dei creatus, mutari potuit in formam diaboli; scio quod Angeli Cæli sint formæ Dei, & quod angeli inferni sint formæ diaboli, & duæ formæ sunt sibi oppositæ, hæ Insaniæ, illæ Sapientiæ; dicite itaque, quomodo homo forma Dei creatus a die in talem noctem potuit transire, ut potuerit negare Deum, & vitam æternam: ad hæc responderunt Didascali in ordine, primum Pythagorei, dein Socratici, & postea reliqui; sed inter illos erat quidam Platonicus, hic ultimo loquutus est, & hujus sententia prævaluit, quæ erat; quod homines Ævi Saturnini seu Sæculi aurei, sciverint & agnoverint quod essent Formæ recipientes vitæ a Deo, & quod ideo sapientia animabus & cordibus illorum inscripta fuerit, & inde, quod ex luce veri viderint verum, & per vera perceperint bonum ex jucundo amoris ejus: at sicut Humanum Genus in sequentibus Sæculis recesserat ab agnitione, quod omne verum sapientiæ & inde bonum amoris apud illos, continue influeret a Deo, cessaverunt esse habitacula Dei, & quoque tunc cessavit loquela cum Deo, & consociatio cum Angelis; interiora enim mentis illorum a directione sua, quæ fuerat sursum elevata ad Deum a Deo, inflexa est in directionem obliquam plus & plus, extrorsum in Mundum, & sic ad Deum a Deo per Mundum, & tandem inversa in directionem oppositam, quæ est deorsum ad Semet; & quia Deus non potest spectari ab homine interius inverso & sic averso, homines separaverunt se a Deo, & facti sunt formæ inferni seu diaboli. Ex his sequitur, quod Primis Ævis agnoverint corde & anima, quod omne bonum amoris, & inde verum sapientiæ illis essent a Deo, & quoque quod illa essent Dei in illis, & sic quod illi essent mera receptacula vitæ a Deo, & inde vocati Imagines Dei, Filii Dei, & Nati a Deo: sed quod in succedentibus ævis illud non corde & anima, sed quadam fide persuasiva, & dein fide historica, & demum solum ore, agnoverint; & agnoscere tale solum ore, est non agnoscere, imo id negare corde. Ex his videri potest, qualis hodie est sapientia in terra apud Christianos, tametsi illi ex revelatione scripta inspirari possunt a Deo, dum non sciunt discrimen inter hominem & bestiam; & inde multi credunt, quod si homo vivit post mortem, etiam bestia victura sit, aut quia bestia non vivit post mortem, nec homo victurus sit; annon lux nostra spiritualis, quæ illuminat visum mentis, apud illos facta est caligo; & lux illorum naturalis, quæ solum illuminat visum corporis, facta est illis splendor.

154. Post hæc converterunt se omnes ad duos Advenas, & illis gratias propter adventum & narrationem agebant, & orabant, ut hæc, quæ audiverant, suis fratribus renuntiarent: & responderunt Advenæ, quod confirmaturi sint suos in hac veritate, quod quantum attribuunt omne bonum charitatis & verum fidei Domino, & non sibi, tantum sint homines, ac tantum fiant Angeli Cæli.

155. ALTERUM MOMORABILE: Quodam mane suavissimus Cantus e quadam altitudine supra me auditus me expergefecit, & inde in prima vigilia, quæ interna, pacifica & dulcis est præ sequentibus diei, potui aliquamdiu teneri in spiritu sicut extra corpus, & exquisite attendere ad affectionem quæ canebatur; Cantus Cæli non aliud est quam affectio mentis, quæ ut modulamen per os emittitur, est enim sonus separatus a sermone loquentis ex affectione amoris, quæ

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quæ dat loquelæ vitam; in ſtatu illo percepi, quod eſſet affectio delitiarum amoris conjugialis, quæ ab uxoribus in Cælo canora facta eſt; quod ita eſſet, animadverti ex ſono cantus, in quo illæ delitiæ mirabilibus modis variebantur. Poſt hæc ſurrexi, & proſpexi in Mundum Spiritualem; & ecce in Oriente ſub Sole ibi apparuit ſicut PLUVIA AUREA, erat ros matutinus, in tali copia deſcendens, qui ſtrictus a radiis Solis ſpeciem Pluviæ aureæ coram viſu meo exhibebat; ex hac adhuc plenius evigilatus exivi in ſpiritu, & Angelum mihi forte tunc obvium interrogavi, num viderit Pluviam auream deſcendentem e Sole; & reſpondit, quod videat illam quoties in meditatione eſt de Amore conjugiali, & tunc illuc vertit oculos; & dixit, cadit illa Pluvia ſuper Aulam, in qua ſunt tres Mariti cum ſuis Uxoribus, qui habitant in medio Paradiſi Orientalis. Quod videatur talis Pluvia ſuper Aulam illam a Sole cadentis, eſt quia reſidet apud illos Sapientia de Amore conjugiali & ejus delitiis, apud maritos de amore conjugiali, & apud uxores de delitiis ejus: ſed percipio, quod ſis in meditatione de Delitiis amoris conjugialis, quare ducam te ad Aulam illam, & introducam; & duxit me per Paradiſiaca ad Domos, quæ ſtructæ erant a Lignis oleæ, & duæ Columnæ ex cedris ante portam, & introduxit me ad Maritos, & petiit ut liceret mihi in præſentia illorum loqui cum uxoribus; & annuerunt, & vocaverunt illas: hæ argute inſpectabant oculos meos; & quæſivi, cur ita, dixerunt, poſſumus exquiſite videre, quæ tibi inclinatio & inde affectio, & ex hac cogitatio eſt de amore ſexus, & videmus quod de illo intenſe, ſed uſque caſte mediteris; & dixerunt, quid vis ut de illo tibi dicamus; & reſpondi, dicite, quæſo, aliquid de delitiis amoris conjugialis; & Mariti annuerunt, dicentes, aperite ſi placet aliquid de illis, ſunt illorum aures caſtæ: & quæſiverunt, quis te docuit de delitiis illius amoris interrogare nos, cur non Maritos; & reſpondi, hic Angelus qui mecum eſt, dixit mihi in aurem, quod Uxores ſint illarum receptacula & ſenſoria, quia ſunt natæ Amores, & omnes delitiæ ſunt amoris; ad hæc ſubridente ore reſpondebant, eſto prudens, & non dic tale quid niſi in ſenſu ambiguo, quia eſt ſapientia alte reſervata in cordibus noſtri ſexus, & non alicui Marito aperitur, niſi qui in Amore vere conjugiali eſt; cauſæ ſunt plures, quas apud nos penitus recondimus: & tunc dixerunt Mariti, ſciunt uxores omnes ſtatus noſtræ mentis, nec abſconditum illis eſt quicquam; vident, percipiunt, & ſentiunt quicquid ex voluntate noſtra procedit; & nos viciſſim nihil apud uxores; hoc datum eſt uxoribus, quia ſunt Amores tenerrimi, & tanquam Zeli ardentes pro conſervatione amicitiæ & confidentiæ conjugialis, & ſic utriuſque felicitatis vitæ, quam proſpiciunt maritis & ſibi ex inſita amori illarum ſapientia, quæ tam plena eſt prudentia, ut non velint, & inde non poſſint dicere, quod ament, ſed quod amentur; & quæſivi, cur non volunt, & inde non poſſunt; reſponderunt, quod ſi minimum tale elaberetur ex ore illarum, frigus invaderet maritos, & ſepararet a toro, cubiculo, & aſpectu; ſed hoc fit illis, qui non ſancta habent conjugia, & ideo non ex ſpirituali amore amant ſuas uxores; aliter fit illis qui amant; in horum mentibus amor ille eſt ſpiritualis, & ex hoc in corpore eſt naturalis; nos in hac Aula ſumus in hoc amore ex illo, quare concredimus Maritis arcana de delitiis amoris conjugialis noſtris. Tunc officioſe rogavi, ut

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

etiam mihi aliquid de Arcanis illis aperirent: & illico ſpectabant ad feneſtram plagæ meridiei, & ecce viſa eſt columba candida, cujus alæ nitebant ſicut ex argento, & caput inſignitum erat corona ſicut ex auro, ſtans ſuper ramo, e quo exibat oliva; quæ cum in conatu expandendi alas erat, dicebant uxores, aperiemus aliquid, columba illa dum apparet, eſt nobis ſignum quod liceat: & dixerunt, ſunt unicuique Viro quinque Senſus, Viſus, Auditus, Olfactus, Guſtus & Tactus; at nobis eſt quoque Sextus, qui eſt Senſus delitiarum omnium amoris conjugialis Mariti; & hic Senſus eſt nobis in palmis, dum tangimus Maritorum noſtrorum pectora, ulnas, manus aut genas, imprimis dum pectora, & quoque dum ab illis tangimur; omnes lætitiæ & amænitates cogitationum mentis illorum, & omnia gaudia & jucunda animi illorum, ac feſtiva & hilaria pectoris illorum, ab illis tranſeunt in nos, & formant ſe, & fiunt perceptibilia, ſenſibilia, tactilia, & diſcernimus illa tam exquiſite & diſtincte, ſicut auris diſcernit modulos cantus, & ſicut lingua ſapores lautitiarum; verbo, ſpirituales maritorum jucunditates induunt naturalem quaſi corporaturam apud nos, quare a Maritis noſtris vocamur Organa ſenſoria amoris caſti conjugialis, & inde Delitiæ ſuæ: at hic ſenſus noſtri Sexus exiſtit, ſubſiſtit, perſiſtit, & exaltatur in eo gradu, in quo Mariti nos ex ſapientia & judicio amant, & nos viciſſim illos ex iiſdem in illis amamus: ille Senſus noſtri Sexus vocatur in Cælis Ludus ſapientiæ cum ſuo amore, & amoris cum ſua ſapientia. Ex his excitatus ſum deſiderio ſciſſitandi plura, ut de Varietate delitiarum, & dixerunt, eſt illa infinita: ſed plura dicere non volumus, & ideo nec poſſumus, quia Columba feneſtræ noſtræ cum ramo olivæ ſub pedibus avolavit; & expectavi reditum, ſed incaſſum. Interea quæſivi Maritos, eſtne vobis ſimilis amoris conjugialis ſenſus; & reſponderunt, eſt ille nobis in communi, & non in particulari; eſt nobis commune beatum, commune jucundum, & commune amænum, ex particularibus uxorum noſtrarum; & hoc Commune, quod nobis eſt ex illis, eſt ſicut Serenum pacis. His dictis, ecce trans feneſtram apparebat Olor ſtans ſuper ramo ficus, & expanſit alas, & evolavit; hoc viſo, dicebant Mariti, hoc nobis eſt ſignum ſilentii de Amore conjugiali; redi per vices, & forte plura detegentur, ac receſſerunt; & abivimus.

DE CONJUNCTIONE ANIMARUM ET MENTIUM PER CONJUGIUM, QUÆ INTELLIGITUR PER DOMINI VERBA, QUOD NON AMPLIUS SINT DUO, SED UNA CARO.

156. Quod Viro & Fæminæ a Creatione indita ſit Inclinatio & quoque Facultas conjunctionis ſicut in unum, & quod utraque illa Viro & Fæminæ inſit adhuc, conſtat ex Libro creationis, & ſimul ex Domini verbis: in Libro creationis, qui vocatur GENESIS, legitur " *Jehovah Deus ædificavit Coſtam, quam*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quam ſumſerat de homine, in Mulierem; & adduxit eam ad hominem: & dixit homo; hæc vice hac, Os de oſſibus meis & Caro de carne mea; huic vocabitur nomen Iſchah, quia de Iſch, Viro, ſumta eſt hæc: propterea derelinquet vir patrem ſuum & matrem ſuam, & adhærebit uxori ſuæ, & erunt in Carnem unam" Cap. II: 22. 23. 24. Similia etiam dixit Dominus apud Matthæum; "*Annon legiſtis, quod Ille qui fecit ab initio Maſculum & Fæminam, dixit, propterea deſeret homo patrem & matrem, & adhærebit uxori ſuæ, &* ERUNT DUO IN CARNEM UNAM; QUARE NON AMPLIUS DUO SUNT, SED UNA CARO" Cap. XIX: 4. 5. Ex his patet, quod Fæmina creata ſit ex Viro, & quod ſit utrique & Inclinatio & Facultas reuniendi ſe in unum; quod in Unum Hominem, patet etiam ex Libro creationis, ubi uterque ſimul dicitur Homo; legitur enim, *Quo die creavit Deus Hominem, maſculum & fœminam creavit illos, & vocavit nomen illorum Homo*, Cap. V: 2, legitur ibi, vocavit nomen illorum Adam, ſed Adam & Homo ſunt una vox in lingua Hebræa: inſuper uterque ſimul vocatur Homo, ibi Cap. I: 27. Cap. III: 22. 23. 24: per unam Carnem etiam ſignificatur unus Homo, quod patet ex locis in Verbo, ubi dicitur Omnis Caro, per quod intelligitur Omnis Homo, ut Geneſ. VI: 12. 13. 17. 19. Eſaj. XL: 5. 6. Cap. XLIX: 26. Cap. LXVI: 16. 23. 24. Jerem. XXV: 31. Cap. XXXII: 27. Cap. XLV: 5. Ezech. XX: 48. Cap. XXI. 4. 5; & alibi. Quid autem intelligitur per Coſtam viri, quæ in mulierem ædificata eſt, quid per Carnem quæ loco ejus incluſa eſt, & ſic quid per Os ex oſſibus meis & Caro ex carne mea, & quid per Patrem & Matrem, quos vir poſt conjugium relinquet, & quid per Adhærere uxori, oſtenſum eſt in ARCANIS CÆLESTIBUS, ubi duo Libri, Geneſis & Exodus, quoad ſenſum ſpiritualem explicati ſunt. Quod non Coſta per coſtam, nec Caro per carnem, nec Os per os, neque Adhærere per adhærere, intellecta ſint, ſed Spiritualia, quæ illis correſpondent, & inde per illa ſignificantur, ibi demonſtratum eſt; quod intellecta ſint Spiritualia, quæ a duobus faciunt unum Hominem, patet ex eo, quod Amor conjugialis conjungat illos, & Amor ille eſt ſpiritualis. Quod Amor ſapientiæ Viri tranſcriptus ſit in Uxorem, ſupra aliquoties dictum eſt, & in Tranſactionibus, quæ hanc ſequuntur, plenius confirmabitur; nunc non licet a materia hic propoſita abire, & ſic digredi, quæ eſt de Conjunctione duorum Conjugum in unam carnem per unionem animarum & mentium. Sed hæc Unio elucidabitur in hoc ordine. I. *Quod a creatione inſita ſit utrique Sexui facultas & inclinatio, ut poſſint & velint conjungi ſicut in unum.* II. *Quod Amor conjugialis conjungat duas animas & inde mentes in unum.* III. *Quod Voluntas uxoris ſe conjungat cum Intellectu viri, & inde Intellectus viri cum Voluntate uxoris.* IV. *Quod Inclinatio ad uniendum ſibi Virum ſit conſtans & perpetua apud Uxorem, ſed inconſtans & alterna apud Virum.* V. *Quod conjunctio inſpiretur Viro ab Uxore ſecundum ejus amorem, & recipiatur a Viro ſecundum ejus ſapientiam.* VI. *Quod Conjunctio illa fiat ſucceſſive a primis diebus conjugii, & apud illos, qui in Amore vere conjugiali ſunt, penitius & penitius in æternum.* VII. *Quod conjunctio Uxoris cum Sapientia rationali Mariti fiat ab intra, ſed cum Sapientia morali ejus ab extra.* VIII. *Quod*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

propter conjunctionem illam ut finem, Uxori sit data perceptio affectionum Mariti, & quoque summa prudentia moderandi illas. IX. *Quod Uxores hanc perceptionem apud se recondant, & a maritis abscondant, propter causas quæ sunt necessitates, ut Conjugialis amor, amicitia, & confidentia, & sic beatitudo cohabitationis & felicitas vitæ, constabiliantur.* X. *Quod perceptio hæc sit Sapientia uxoris; quod hæc non dabilis sit apud Virum, nec quod Sapientia rationalis viri dabilis sit apud Uxorem.* XI. *Quod Uxor jugiter ex amore cogitet de Inclinatione viri ad se, animo conjungendi sibi illum; aliter Vir.* XII. *Quod Uxor conjungat se Viro per applicationes ad ejus voluntatis desideria.* XIII. *Quod Uxor conjungatur Viro suo per sphæram vitæ suæ exeuntem ex amore ejus.* XIV. *Quod Uxor conjungatur Marito per appropriationem virium virtutis ejus; sed quod hoc fiat secundum amorem mutuum spiritualem illorum.* XV. *Quod sic Uxor imaginem sui Mariti recipiat in se, & inde percipiat, videat & sentiat ejus affectiones.* XVI. *Quod sint Officia propria Viri, & Officia propria Uxoris; & quod Uxor non possit intrare in officia propria viri, nec Vir in officia propria uxoris, & illis rite fungi.* XVII. *Quod Officia illa secundum mutuum auxilium etiam conjungant duos in unum; & simul faciant unam Domum.* XVIII. *Quod Conjuges secundum conjunctiones supra dictas fiant unus Homo plus & plus.* XIX. *Quod illi, qui in Amore vere conjugiali sunt, sentiant se unitum hominem, & sicut unam carnem.* XX. *Quod Amor vere conjugialis in se spectatus, sit unio animarum, conjunctio mentium, nisus ad conjunctionem in pectoribus, & inde in corpore.* XXI. *Quod status hujus Amoris sint Innocentia, Pax, Tranquillitas, Amicitia intima, Confidentia plena, ac Desiderium animi & cordis mutuum faciendi alteri omne bonum; & ex omnibus illis Beatitudo, Faustitas, Jucunditas, Voluptas, & ex harum fruitione æterna, cælestis Felicitas.* XXII. *Quod hæc nullatenus possint dari, nisi in Conjugio unius Viri cum una Uxore.* Sequitur nunc horum Explicatio.

157. I. QUOD A CREATIONE INSITA SIT UTRIQUE SEXUI FACULTAS ET INCLINATIO, UT POSSINT ET VELINT CONJUNGI SICUT IN UNUM. Quod fœmina a viro desumpta sit, mox supra ex Libro Creationis ostensum est: quod inde sit utrique sexui facultas & inclinatio ad conjungendum se in unum, inde sequitur; id enim quod ab aliquo desumptum est, trahit & retinet ex proprio ejus, quod facit suum; quod quia homogeneum est, spirat reunitionem, & cum reunitum est, est sicut in se cum in illo, & viciſſim. Quod facultas conjunctionis unius sexus cum altero sit, seu quod possint uniri, hoc nullum movet scrupulum; nec quin sit inclinatio ad conjungendum se; utrumque enim autopsica experientia docet.

158. II. QUOD AMOR CONJUGIALIS CONJUNGAT DUAS ANIMAS ET INDE MENTES IN UNUM. Unusquisque homo consistit ex Anima, Mente & Corpore; Anima est intimum ejus, Mens est medium ejus, & Corpus est ultimum; Anima quia est intimum hominis, est illa ex origine cælestis, & Mens quia est medium ejus, est ea ex origine spiritualis, & Corpus quia est ultimum, est id ex origine naturale; illa quæ ex origine cælestia sunt, & illa quæ ex origine spiritualia sunt, non sunt in spatio, sed sunt in apparentiis spatii; hoc quoque notum est in Mundo, quare dicitur, quod de Spiritualibus non prædicari

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

dicari poſſit extenſum nec locus: cum itaque ſpatia ſunt apparentiæ, etiam diſtantiæ & præſentiæ ſunt apparentiæ; quod apparentiæ diſtantiarum & præſentiarum in Mundo ſpirituali ſint ſecundum proximitates, propinquitates & affinitates amoris, in Opuſculis de illo Mundo ſæpius indigitatum & confirmatum eſt. Hæc dicta ſunt, ut ſciatur, quod Animæ & Mentes hominum non ſint in ſpatio, ſicut corpora illorum, quia illæ, ut ſupra dictum eſt, ex origine cæleſtes & ſpirituales ſunt; & quia non in ſpatio ſunt, poſſint conjungi ſicut in unum, tametſi non ſimul corpora. Hoc fit imprimis inter Conjuges, qui ſe mutuo intime amant: ſed quia fæmina eſt ex viro, & conjunctio illa eſt ſpecies reunitionis, ex ratione videri poteſt, quod non ſit conjunctio in unum, ſed adjunctio, vicina & propinqua ſecundum amorem, & ad contactum apud illos qui in amore vere conjugiali ſunt; adjunctio hæc vocari poteſt cohabitatio ſpiritualis, quæ datur apud conjuges, qui ſe tenere amant, utcunque diſtant corpore; dantur plura documenta experientiæ etiam in Mundo naturali, quæ hæc confirmant. Ex his patet, quod Amor conjugialis conjungat duas animas & mentes in unam.

159. III. Quod Voluntas uxoris se conjungat cum Intellectu viri, et inde Intellectus viri cum Voluntate uxoris; cauſa eſt, quia Maſculus naſcitur ut fiat Intellectus, ac Fæmina ut fiat Voluntas amans intellectum maſculi; ex quo ſequitur, quod Conjunctio conjugialis ſit Voluntatis uxoris cum Intellectu viri, & reciproca Intellectus viri cum Voluntate uxoris: quisque videt, quod propinquiſſima conjunctio ſit Intellectus & Voluntatis; & quod ſit talis, ut una facultas poſſit intrare in alteram, ac delectari ex conjunctione, & in illa.

160. IV. Quod inclinatio ad uniendum sibi virum sit constans et perpetua apud Uxorem, sed inconstans et alterna apud Virum, cauſa eſt, quia Amor non poteſt aliter quam amare, & ſe unire, ut redametur, eſſentia & vita ejus non aliud eſt; ac Fæminæ natæ ſunt Amores, at Viri, cum quibus ſe uniant ut redamentur, ſunt Receptiones. Præterea, eſt amor continue efficiens, eſt ſicut calor, flamma & ignis, quæ ſi coercentur ne efficiant, pereunt; inde eſt, quod inclinatio ad uniendum ſibi virum, ſit conſtans & perpetua apud uxorem: quod autem non ſimilis inclinatio ad uxorem ſit apud virum, eſt quia Vir non eſt amor, ſed modo recipiens amoris; & quia ſtatus receptionis abeſt & adeſt ſecundum curas quæ interpolant, ſecundum caloris & non caloris mutationes in mente ex variis cauſis, & ſecundum incrementa & decrementa virium in corpore, quæ quia non conſtanter & ſtatis momentis redeunt, ſequitur quod inclinatio ad conjunctionem illam ſit apud viros inconſtans & alterna.

161. V. Quod conjunctio inspiretur viro ab Uxore secundum ejus amorem, et recipiatur a Viro secundum ejus sapientiam. Quod Amor & inde conjunctio inſpiretur viro ab uxore, hodie abſconditum eſt viris, imo univerſaliter negatur ab illis; cauſa eſt, quod uxores perſuadeant, quod ſolum viri ament, & ipſæ recipiant, ſeu quod viri ſint amores, & ipſæ

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

obedientiæ; gaudent etiam corde, dum viri ita credunt: quod hoc illis perſuadeant, ſunt plures cauſæ, quæ omnes ſunt prudentiæ & circumſpectionis uxorum, de quibus aliquid in ſequentibus dicetur, & in ſpecie in Capite de Cauſis frigorum, ſeparationum & divortiorum inter conjuges. Quod inſpiratio ſeu inſinuatio amoris ſit viris ab uxoribus, eſt quia nihil amoris conjugialis, & ne quidem amoris ſexus eſt apud viros, ſed ſolum apud uxores & fæminas; quod ita ſit, ad vivum mihi in Mundo ſpirituali oſtenſum eſt: „ Quondam erat ſermo de hac re ibi, ac viri ex perſuaſione ab uxoribus inſtabant, quod illi ament, & non uxores, ſed quod uxores amorem recipiant ab illis; ut lis hujus arcani dirimeretur, ablatæ ſunt a viris omnes fæminæ una cum uxoribus, & ſimul cum illis ipſa ſphæra amoris ſexus remota eſt; qua remota viri in ſtatum prorſus peregrinum, & prius nuſquam perceptum, venerunt, ex quo multum conqueſti ſunt; tunc cum in illo erant, adductæ ſunt ad illos fæminæ, & ad maritos uxores, ac hæ & illæ blande alloquebantur illos; ſed ad blanditias illarum frigidi facti ſunt, & averterunt ſe, & dixerunt inter ſe, quid hoc, quid fæmina; & cum quædam dicerent, quod uxores illorum eſſent, reſpondebant, quid uxor, non cognoſcimus vos: at cum uxores de hac prorſus frigida indifferentia virorum inciperent indolere, & quædam lachrymare, ſphæra amoris ſexus fæminini, & conjugialis, quæ hactenus viris ablata fuit, reſtituta eſt; & tunc viri illico in ſtatum priorem ſuum redierunt; amatores conjugii in ſuum, & amatores ſexus in ſuum: ſic convicti ſunt Viri, quod nihil amoris conjugialis, ne quidem amoris ſexus, apud illos reſideat, ſed ſolum apud uxores & fæminas: ſed uſque poſtea uxores ex prudentia ſua adduxerunt viros ad credendum, quod Amor reſideat apud viros, & quod aliqua ſcintilla ejus poſſit ab illis tranſire in ſe. Experientia hæc hic adducta eſt, ut ſciatur quod uxores ſint amores, & viri receptiones. Quod viri ſint receptiones ſecundum ſapientiam apud ſe, imprimis ſecundum hanc ex religione, quod ſola uxor amanda ſit, patet ex eo, quod dum ſola uxor amatur, amor concentretur; & quia etiam nobilitatur, maneat in ſuo robore, conſiſtat & perſiſtat; & quod alioquin foret, ſicut dum triticum ex horreo projicitur ad canes, unde fit domi egeſtas.

162. VI: QUOD CONJUNCTIO ILLA FIAT A PRIMIS DIEBUS CONJUGII SUCCESSIVE; ET QUOD APUD ILLOS, QUI IN AMORE VERE CONJUGIALI SUNT, PENITIUS ET PENITIUS IN ÆTERNUM. Primus calor conjugii non conjungit, trahit enim ex amore ſexus, qui eſt corporis & inde ſpiritus; & quod ex corpore in ſpiritu eſt, hoc non moratur diu; ſed amor qui eſt ex ſpiritu in corpore, moratur: amor ſpiritus, & e ſpiritu corporis, inſinuatur animabus & mentibus conjugum una cum amicitia & confidentia; cum hæ duæ cum amore primo conjugii ſe conjungunt, fit Amor conjugialis, qui aperit pectora, & inſpirat illis amoris dulcedines; & hoc penitius & penitius, ſicut illæ duæ primitivo amori ſe adjungunt, & ille intrat in has, & viciſſim.

163. VII: QUOD CONJUNCTIO UXORIS CUM SAPIENTIA RATIONALI MARITI FIAT AB INTRA, SED CUM SAPIENTIA MORALI EJUS AB EXTRA. Quod Sapientia apud viros ſit duplex, Rationalis & Moralis; & quod Sapientia rationalis illorum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

illorum ſit ſolius intellectus, & quod Sapientia moralis illorum ſit intellectus & ſimul vitæ, concludi & videri poteſt ex ſola intuitione & exploratione: ſed ut ſciatur, quid intelligitur per Sapientiam rationalem virorum, & quid per Sapientiam moralem illorum, enumerabuntur aliqua in ſpecie. Illa quæ Sapientiæ rationalis illorum ſunt, inſigniuntur variis nominibus; in genere vocantur Scientia, Intelligentia, & Sapientia; in ſpecie autem, Rationalitas, Judicium, Ingenium, Eruditio, Sagacitas; ſed quia Scientiæ ſunt cuivis peculiares in ſuo officio, ideo ſunt multifariæ; ſunt enim peculiares Clericis, peculiares Perſonis magiſtratus, peculiares variis illorum Officiariis, peculiares Judicibus, peculiares Medicis & Chymicis, peculiares Militibus & Nautis, peculiares Artificibus & Operariis, peculiares Agricolis, & ſic porro: ad Rationalem Sapientiam pertinent etiam omnes Scientiæ, in quas adoleſcentes initiantur in Scholis, & per illas poſtea in intelligentiam, & vocantur etiam vario nomine, ut Philoſophica, Phyſica, Geometrica, Mechanica, Chymica, Aſtronomica, Juridica, Politica, Ethica, Hiſtorica, & plures, per quas, ſicut per oſtia, intratur in rationalia, ex quibus fit Sapientia rationalis.

164. Sapientiæ autem moralis apud viros ſunt omes Virtutes morales, quæ ſpectant vitam, ac intrant illam; & quoque ſunt Virtutes ſpirituales, quæ ex Amore in Deum & ex Amore erga proximum effluunt, & in illos confluunt. Virtutes, quæ ad Sapientiam moralem virorum pertinent, ſunt etiam varii nominis, & vocantur Temperantia, Sobrietas, Probitas, Benevolentia, Amicitia, Modeſtia, Sinceritas, Officioſitas, Civilitas, tum Sedulitas, Induſtria, Solertia, Alacritas; Munificentia, Liberalitas, Generoſitas, Strenuitas, Intrepiditas, Prudentia; præter plures. Virtutes ſpirituales apud viros, ſunt Amor religionis, Charitas, Veritas, Fides, Conſcientia, Innocentia, præter plures. Hæ Virtutes & illæ in genere referri poſſunt ad amorem & zelum pro Religione, pro Bono publico, pro Patria, pro Civibus, pro Parentibus, pro Conjuge, & pro Liberis. In his omnibus dominantur Juſtitia & Judicium, Juſtitia eſt Sapientiæ moralis, & Judicium eſt Sapientiæ rationalis.

165. Quod Conjunctio uxoris cum Sapientia rationali viri ſit ab intra, eſt quia hæc Sapientia eſt propria Intellectus virorum, & ſcandit in lucem, in qua fœminæ non ſunt; quæ cauſa eſt quod fœminæ non loquantur ex illa, ſed in conſortiis virorum, in quibus ſimilia ventilantur, taceant, & modo auſcultent: quod tamen uſque ſint apud uxores ab intra, patet ex auſcultatione, quod intus recognoſcant illa, & faveant illis, quæ audiunt & audiverant ex maritis. Quod autem conjunctio uxoris cum Sapientia virorum morali ſit ab extra, eſt quia Virtutes illius ſapientiæ quoad plurimam partem ſunt affines ſimilibus apud fœminas, & trahunt ex Voluntate intellectuali viri, cum qua Voluntas uxoris ſe unit, & facit conjugium; & quia uxor cognoſcit illas apud virum, plus quam vir illas apud ſe, dicitur quod conjunctio uxoris cum illis ſit ab extra.

166. VIII: QUOD PROPTER CONJUNCTIONEM ILLAM UT FINEM, UXORI SIT DATA PERCEPTIO AFFECTIONUM MARITI, ET QUOQUE SUMMA PRUDENTIA MODERANDI

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

RANDI ILLAS. Quod Uxores cognoſcant affectiones maritorum ſuorum, & quod prudenter moderentur illas, eſt quoque inter arcana amoris conjugialis apud uxores recondita; cognoſcunt illas tribus ſenſibus, viſu, auditu, & tactu, & moderantur illas in omni ignorantia maritorum ſuorum. Nunc quia illa inter arcana uxorum ſunt, non decet me aperire illa quoad circumſtantias, ſed quia decet ipſas uxores, ideo ſequuntur poſt capita quatuor MEMORABILIA, in quibus ab ipſis aperiuntur; duo ex Tribus uxoribus habitantibus in Aula, ſuper qua viſa eſt ſicut Pluvia aurea cadens; & duo a Septem uxoribus ſedentibus in Roſeto; quæ ſi leguntur, apparet hoc arcanum detectum.

167. IX: QUOD UXORES HANC PERCEPTIONEM APUD SE RECONDANT, ET A MARITIS ABSCONDANT, PROPTER CAUSAS, QUÆ SUNT NECESSITATES, UT CONJUGIALIS AMOR, AMICITIA ET CONFIDENTIA, ET SIC BEATITUDO COHABITATIONIS, ET FELICITAS VITÆ, CONSTABILIANTUR. Reconditio & abſconditio perceptionis affectionum mariti ab uxoribus vocantur Neceſſitates, quia ſi revelarentur, abalienarent maritos a toro, a cubiculo, & a domo; ratio eſt, quia pleriſque viris alte inſidet frigus conjugiale ex pluribus cauſis, quæ in Capite de Cauſis frigorum, ſeparationum, & divortiorum inter conjuges, aperientur; hoc frigus, ſi uxores detegerent affectiones & inclinationes maritorum, e latibulis ſuis erumperet, ac infrigeraret primum interiora mentis, dein pectus, & inde ultima amoris, quæ generationi dicata ſunt; quibus infrigeratis amor conjugialis exularet in tantum, ut non aliqua ſpes amicitiæ, confidentiæ, & beatitudinis cohabitationis, & inde felicitatis vitæ, ſupereſſet; uxores tamen illa ſpe continue lactantur: aperire, quod ſciant affectiones & inclinationes amoris apud maritos, ſecum fert declarationem & evulgationem amoris illarum; & notum eſt, quod quantum uxores aperiunt os de illo, tantum viri frigeſcant, & cupiant ſeparationem. Ex his patet veritas hujus Articuli, quod cauſæ, propter quas uxores perceptionem ſuam apud ſe recondunt, & a maritis abſcondunt, ſint neceſſitates.

168. X: QUOD PERCEPTIO HÆC SIT SAPIENTIA UXORIS; ET QUOD HÆC NON DABILIS SIT APUD VIRUM, NEC QUOD SAPIENTIA RATIONALIS VIRI DABILIS SIT APUD UXOREM. Hoc ſequitur ex diſcrimine, quod eſt inter Maſculinum & Fæmininum; Maſculinum eſt ex intellectu percipere, & Fæmininum eſt ex amore; ac Intellectus etiam percipit illa quæ ſupra corpus, & extra mundum ſunt, viſus enim rationalis & ſpiritualis illuc vadit; at Amor non ultra id quod ſentit; dum ultra, hoc trahit ex conjunctione cum intellectu viri conſtabilita a creatione; intellectus enim eſt lucis, & amor eſt caloris, & illa quæ lucis ſunt, perſpiciuntur, & illa quæ caloris ſunt, ſentiuntur. Ex his patet, quod propter univerſale diſcrimen, quod eſt inter maſculinum & fæmininum, ſapientia uxoris non dabilis ſit apud virum, nec ſapientia viri apud uxorem: ſapientia moralis viri nec dabilis eſt apud fœminas, quantum illa trahit ex ſapientia rationali ejus.

169. XI. QUOD UXOR JUGITER COGITET DE INCLINATIONE VIRI AD SE, ANIMO CONJUNGENDI SIBI ILLUM. Hæc cohærent cum ſupra explicatis, his, quod Inclinatio ad uniendum ſibi virum ſit conſtans & perpetua apud uxorem, ſed

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſed inconſtans & alterna apud virum, quæ videantur; ex illis ſequitur, quod cogitatio uxoris continua ſit de inclinatione mariti ad ſe, animo conjungendi ſibi illum: diſcontinuatur quidem uxoris cogitatio de marito per domeſtica quæ curæ ejus ſunt, ſed uſque manet in affectione amoris ejus, & hæc ſe a cogitationibus apud fæminas non ſeparat, ſicut apud viros; ſed hæc ut relata refero; videantur duo MEMORABILIA a ſeptem Uxoribus in Roſeto ſedentibus, quæ poſt aliqua Capita ſequuntur.

170. XII: QUOD UXOR CONJUNGAT SE VIRO PER APPLICATIONES AD EJUS VOLUNTATIS DESIDERIA. Hæc inter nota familiaria ſunt, quare Explicatio horum ſuperſedetur.

171. XIII: QUOD UXOR CONJUNGATUR VIRO SUO PER SPHÆRAM VITÆ SUÆ EXEUNTEM EX AMORE EJUS. Ex unoquovis homine exit, imo exundat, Sphæra ſpiritualis ex affectionibus amoris ejus, & circumdat illum, & hæc ſe indit Sphæræ naturali, quæ eſt e corpore, & ſe conjungunt; quod Sphæra naturalis e corpore continue effluat, non modo ex homine, ſed etiam ex beſtiis, imo ex arboribus, fructibus, floribus, & quoque ex metallis, in vulgo notum eſt; in Mundo ſpirituali ſimiliter; ſed Sphæræ ex ſubjectis effluentes ibi ſunt ſpirituales, & illæ quæ ex Spiritibus & Angelis emanant, ſunt penitus ſpirituales, quia illis ſunt affectiones amoris, & inde perceptiones & cogitationes interiores; omne ſympathicum & antipathicum inde trahit ſuum ortum, & quoque omnis conjunctio & disjunctio, & ſecundum illas præſentia & abſentia ibi, homogeneum enim ſeu concors facit conjunctionem & præſentiam, ac heterogeneum & diſcors disjunctionem & abſentiam, quare illæ ſphæræ faciunt diſtantias ibi: quid ſphæræ illæ ſpirituales operantur in Mundo naturali, quibuſdam etiam notum eſt: Inclinationes conjugum inter ſe nec ex alia origine ſunt; hos Sphæræ unanimes & concordes uniunt, ac adverſæ & diſcordes diſuniunt; ſunt enim Sphæræ concordes jucundæ & gratæ, ac diſcordes injucundæ & ingratæ. Audivi ab Angelis, qui in perceptione illarum clara ſunt, quod non ſit ulla pars intus in homine, nec ulla extus, quæ ſe non renovat, quod fit per ſolutiones & reparationes, & quod inde ſit ſphæra, quæ jugi exundat: & dixerunt, quod ſphæra illa circumſtipet hominem a tergo & a pectore, ſed tenuiter a tergo, denſe autem a pectore; & quod hæc, quæ a pectore eſt, ſe conjungat cum reſpiratione; & quod exinde ſit, quod duo Conjuges, qui diſcrepant animis & diſcordant affectionibus, in toro jaceant obverſi, tergo ad tergum; & viciſſim qui animis & affectionibus concordant, converſi ad ſe mutuo. Dixerunt etiam, quod Sphæræ, quia exeunt ab omni parte hominis, & continuantur ample circum illum, non modo conjungant & disjungant duos conjuges ab extra, ſed etiam ab intra; & quod inde ſint omnes differentiæ & varietates Amoris conjugialis. Ultimo dixerunt, quod ſphæra amoris exiens ab uxore, quæ tenere amatur, in Cælo percipiatur ſicut dulciter fragrans, inſigniter amænius, quam percipitur illa in Mundo a recenti marito primis diebus poſt nuptias. Ex his patet veritas aſſerta, quod uxor conjungatur viro per Sphæram vitæ ſuæ exeuntem ex amore ejus.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

172. XIV: QUOD UXOR CONJUNGATUR MARITO PER APPROPRIATIONEM VIRIUM VIRTUTIS EJUS; SED QUOD HOC FIAT SECUNDUM AMOREM MUTUUM SPIRITUALEM ILLORUM. Quod ita ſit, etiam ex ore Angelorum captavi; dixerunt, quod prolifica impenſa a maritis recipiantur univerſim ab uxoribus, ac addant ſe vitæ illarum; & quod ſic uxores vitam unanimam, & ſucceſſive unanimiorem cum maritis ducant; & quod inde fiat effective unio animarum & conjunctio mentium: cauſam dixerunt hanc, quia in prolifico mariti eſt anima ejus, & quoque mens quad interiora ejus quæ conjuncta ſunt animæ: adjecerunt, quod hoc a creatione proviſum ſit, ut ſapientia viri, quæ facit animam ejus, approprietur uxori, ac ut ſic fiant, ſecundum Domini verba, una caro: tum etiam, quod hoc proviſum ſit, ne homo vir, poſt conceptionem ex quadam phantaſia relinquat uxorem. Sed addiderunt, quod applicationes & appropriationes vitæ maritorum apud uxores, fiant ſecundum amorem conjugialem, quia amor, qui eſt unio ſpiritualis, conjungit; & quod hoc etiam proviſum ſit propter plures cauſas.

173. XV: QUOD SIC UXOR IMAGINEM SUI MARITI RECIPIAT IN SE, ET INDE PERCIPIAT, VIDEAT, ET SENTIAT EJUS AFFECTIONES. Ex cauſis ſupra allatis ſequitur ut teſtatum, quod Uxores recipiant in ſe illa, quæ ſunt ſapientiæ maritorum, ita quæ ſunt propria animarum & mentium illorum, & ſic faciant ſe ex virginibus uxores: cauſæ ex quibus hoc ſequitur, ſunt. 1. Quod fœmina creata ſit ex viro. 2. Quod inde inclinatio ſe uniendi & ſicut reuniendi cum viro inſit. 3. Quod ex illa unione, & propter illam cum ſuo compari, fœmina naſcatur amor viri, & fiat plus & plus amor ejus per conjugium, quia tunc amor impendit jugiter cogitationes ſuas ad conjungendum ſibi virum. 4. Quod conjungatur Unico ſuo per applicationes ad vitæ ejus deſideria. 5. Quod conjungantur per ſphæras circumſtipantes, ac unientes ſe univerſaliter & ſingulariter ſecundum quale amoris conjugialis apud uxores, & ſimul ſecundum quale ſapientiæ recipientis illum apud maritos. 6. Quod etiam conjungantur per appropriationes virium maritorum ab uxoribus. 7. Ex quibus patet, quod jugiter aliquid mariti tranſcribatur in uxorem, & ei inſcribatur ſicut ejus. Ex his & illis conſequitur, quod imago mariti formetur in uxore, ex qua imagine uxor percipit, videt & ſentit illa quæ in marito ſunt, in ſe, & inde ſicut ſe in illo; percipit ex communicatione, videt ex aſpectu, & ſentit ex tactu; quod ſentiat receptionem ſui amoris a marito ex tactu in palmis ſuper genis, ulnis, manibus, & pectoribus, aperuerunt mihi tres uxores in Aula, & ſeptem in Roſeto, de quibus in MEMORABILIBUS.

174. XVI: QUOD SINT OFFICIA PROPRIA VIRI, ET OFFICIA PROPRIA UXORIS; ET QUOD UXOR NON POSSIT INTRARE IN OFFICIA PROPRIA VIRI, NEC VIR IN OFFICIA PROPRIA UXORIS, ET ILLIS RITE FUNGI. Quod ſint Officia propria viri, & propria uxoris, non opus eſt illuſtrare per recenſionem illorum, ſunt enim plura & varia; & quiſque ſcit diſpeſcere illa in numeros ſecundum genera & ſpecies, modo intendat animum ad diſpiciendam illa. Officia per quæ Uxores præprimis ſe cum Maritis conjungunt, ſunt educationes

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

nes infantum utriuſque ſexus, ac puellarum uſque ad ætatem, qua dantur nuptui.

175. Quod Uxor non poſſit intrare in Officia propria viri, & viciſſim nec Vir in Officia propria uxoris, eſt quia differunt ſicut ſapientia & ejus amor, ſeu ſicut cogitatio & ejus affectio, ſeu ſicut intellectus & ejus voluntas; in Officiis propriis virorum primas agit intellectus, cogitatio & ſapientia, in Officiis autem propriis uxorum primas agit voluntas, affectio & amor; & Uxor ex his facit ſua officia, & Vir ex illis facit ſua; quare Officia illorum ex ſua natura ſunt diverſa; ſed uſque conjunctiva in ſerie ſucceſſiva. Creditur a multis, quod Mulieres poſſint fungi officiis virorum, modo a prima ætate initientur in illa, quemadmodum pueri; ſed poſſunt in exercitium illorum, non autem in judicium, a quo officiorum rectitudo interius dependet; quapropter illæ Mulieres, quæ in virorum officia initiatæ ſunt, tenentur in rebus judicii conſulere viros, & tunc ex illorum conſiliis, ſi ſui arbitrii ſunt, eligunt quod favet amori ſuo. Autumatur etiam a quibuſdam, quod Mulieres æque poſſint elevare aciem intellectus ſui in ſphæram lucis, in quam Viri, ac perſpicere res in eadem ultitudine; quæ opinio inducta eſt illis per Scripta a quibuſdam eruditis Camænis; ſed hæc in Mundo ſpirituali in præſentia illarum explorata, inventa ſunt non judicii & ſapientiæ, ſed ingenii & facundiæ; & illa, quæ ex his duobus procedunt, ex elegantia & concinnitate compoſitionis vocum apparent tanquam ſublimia & erudita; ſed modo coram illis, qui omnem ingenioſitatem vocant ſapientiam. Quod nec Viri poſſint intrare in officia propria mulierum, & illis rite fungi, eſt cauſa, quia non in affectiones illarum, quæ prorſus diſtinctæ ſunt ab affectionibus virorum. Quoniam Maſculini ſexus affectiones & perceptiones a creatione & inde a natura ita diſcriminatæ ſunt, ideo inter ſtatuta apud Filios Iſraelis etiam fuit hoc "*Non erit veſtis viri ſuper muliere, nec veſtis mulieris ſuper viro; quia hoc abominatio.*" Deutr. XXII: 5; cauſa erat, quia omnes in Spirituali Mundo veſtiuntur ſecundum ſuas affectiones, & binæ affectiones, mulieris & viri, non poſſunt uniri niſi inter duos, & nuſquam in uno.

176. XVII. QUOD OFFICIA ILLA SECUNDUM MUTUUM AUXILIUM ETIAM CONJUNGANT DUOS IN UNUM; ET SIMUL FACIANT UNAM DOMUM. Quod Mariti officia aliqua ratione ſe conjungant cum officiis uxoris, & quod officia Uxoris ſe adjungant officiis mariti, & quod conjunctiones & adjunctiones illæ ſint mutuum auxilium, & ſecundum illud, inter nota in Mundo ſunt; at Primaria quæ confæderant, conſociant, & in unum congregant animas & vitas duorum conjugum, eſt communis cura educandi liberos; circa quam Officia mariti & Officia uxoris ſe diſtingvunt & ſimul conjungunt; ſe diſtingvunt, quia cura lactationis & educationis infantum utriuſque ſexus, & quoque inſtructionis puellarum uſque ad ætatem illarum dum addicantur & aſſociantur viris, eſt proprii officii uxoris; at cura inſtructionis puerorum, poſt pueritiam ad ephebatum, & poſt illum uſque dum ſuæ poteſtatis fiunt, eſt proprii officii mariti; conjungunt autem ſe per conſilia, & ſuſtentationes, & per plura alia auxilia mutua. Quod Officia illa tam conjuncta quam diſtincta, ſeu

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tam communia quam propria, colligent animos conjugum in unum, & quod Amor ſtorge vocatus id efficiat, notum eſt: quod Officia illa in ſua diſtinctione & conjunctione ſpectata, faciant unam Domum, etiam notum eſt.

177. XVIII. QUOD CONJUGES SECUNDUM CONJUNCTIONES SUPRADICTAS FIANT UNUS HOMO PLUS ET PLUS. Hæc coincidunt cum contentis Articuli VIti, ubi explicatum eſt, quod Conjunctio fiat a primis diebus Conjugii ſucceſſive; & quod apud illos, qui in Amore vere conjugiali ſunt, penitius & penitius in æternum, quæ videantur: fiunt unus homo ſecundum incrementum Amoris conjugialis: & quia ille Amor in Cælis eſt genuinus ex cæleſti & ſpirituali Angelorum vita, ideo duo Conjuges ibi vocantur duo, cum nominantur Maritus & Uxor, ſed unus cum nominantur Angeli.

178 XIX. QUOD ILLI, QUI IN AMORE VERE CONJUGIALI SUNT, SENTIANT SE UNITUM HOMINEM, ET SICUT UNAM CARNEM. Quod ita ſit, non ex ore alicujus terricolæ, ſed ex oribus cælicolarum, confirmandum eſt, quoniam apud homines in terris hodie non datur Amor vere conjugialis; & inſuper circumvelati ſunt craſſo corpore, quod hebetat & abſorbet ſenſationem, quod duo conjuges ſint unitus homo, & ſicut una caro; & præterea illi in Mundo, qui modo exterius & non interius amant conjuges, non volunt hoc audire; cogitant etiam de hoc ex carne laſcive: aliter apud Angelos Cæli, hi quia in ſpirituali & cæleſti amore conjugiali ſunt, & non circumvelati tam craſſo corpore ſicut homines telluris: ex illis, qui per ſæcula cum conjugibus ſuis in Cælo vixerant, teſtatum audivi, quod ſentiant ſe ita unitos, maritus ſe cum uxore & uxor ſe cum marito, & ſe in altero ſeu in altera mutuo & viciſſim, ſicut etiam in carne, tametſi ſeparati. Cauſam hujus rari phænomeni in terris dixerunt hanc, quod unitio animarum & mentium illorum ſentiatur in carne illorum, quia Anima non ſolum facit intima capitis, ſed etiam intima corporis; ſimiliter Mens, quæ eſt media inter animam & corpus; quæ tametſi apparet in capite, uſque eſt etiam actualiter in toto corpore; & dixerunt, quod inde ſit, quod actus fluant in inſtanti e corpore, quos anima & mens intendunt; tum quod inde ſit, quod ipſi poſt rejectionem corporis in priori Mundo, ſint perfecti homines: nunc quia Anima & Mens ſe arcte adjungunt Carni corporis, ut operentur & efficiant effectus ſuos, ſequitur quod unitio animæ & mentis cum conjuge ſentiatur etiam in corpore ſicut una caro. Cum hæc dicta ſunt ab Angelis, audivi ex ſpiritibus qui adſtabant, quod illa ſint ſapientiæ angelicæ, quæ tranſcendunt; ſed ſpiritus illi rationales naturales, & non rationales ſpirituales, erant.

179. XX: QUOD AMOR VERE CONJUGIALIS IN SE SPECTATUS, SIT UNIO ANIMARUM, CONJUNCTIO MENTIUM, NISUS AD CONJUNCTIONEN IN PECTORIBUS, ET INDE IN CORPORE. Quod ſit unio animarum, & conjunctio mentium, videatur ſupra n. 158. Quod ſit niſus ad conjunctionem in pectoribus, eſt quia Pectus eſt Forum conventus, & ſicut Curia regia, & Corpus ſicut urbs populoſa circum illud: quod Pectus ſit ſicut Forum conventus, eſt quia omnia quæ ab anima & mente determinantur in corpus, primum in Pectus influunt: quod ſit ſicut Curia regia, eſt quia ibi eſt dominium ſuper omnia corporis,

ſunt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſunt enim ibi Cor & Pulmo, & Cor regnat per ſanguinem, & Pulmo per reſpirationem ubivis; quod Corpus ſit ſicut Urbs populoſa circum illa, patet. Cum itaque Animæ & Mentes conjugum unitæ ſunt, & amor vere conjugialis unit illas, ſequitur quod amabilis illa unio influat in illorum pectora, & per hæc in illorum corpora, & cauſetur niſum ad conjunctionem; & eo plus quia amor conjugialis determinat niſum ad ultima ſua, ad complendum fauſtas amænitates ſuas; & quia pectus eſt in bivio, patet unde eſt, quod amor conjugialis ſedem ſenſus delicati ſui ibi nactus ſit.

180. XXI: QUOD STATUS HUJUS AMORIS SINT INNOCENTIA, PAX, TRANQUILLITAS, AMICITIA INTIMA, CONFIDENTIA PLENA, DESIDERIUM ANIMI ET CORDIS MUTUUM FACIENDI ALTERI OMNE BONUM; ET EX OMNIBUS ILLIS BEATITUDO, FAUSTITAS, JUCUNDITAS, VOLUPTAS, ET EX HARUM FRUITIONE ÆTERNA CÆLESTIS FELICITAS. Cauſa, quod hæc & illa ſint in Amore conjugiali, & inde ex illo, eſt quia origo ejus eſt ex Conjugio boni & veri, & hoc conjugium eſt a Domino; & quia Amor talis eſt, ut velit cum altero, quem ex corde amat, communicare, imo in illum conferre gaudia, & exinde ipſe captare ſua; infinite itaque plus Divinus Amor, qui in Domino eſt, in hominem; quem creavit Receptaculum & Amoris & Sapientiæ a Se procedentium; & quia creavit in illorum receptionem, Virum in receptionem ſapientiæ, Fæminam in receptionem amoris ſapientiæ viri, ideo ab intimis infudit hominibus Amorem conjugialem, in quem conferre poſſet omnia beata, fauſta, jucunda, & volupia, quæ unice ex Divino Amore per Divinam Sapientiam Ipſius una cum vita procedunt, & influunt; conſequenter in illos, qui in Amore vere conjugiali ſunt, quia hi ſoli ſunt recipientes. Nominantur Innocentia, Pax, Tranquillitas, Amicitia intima, Confidentia plena, & Deſiderium animi & cordis mutuum faciendi alteri omne bonum, quoniam Innocentia & Pax ſunt animæ, Tranquillitas eſt mentis, Amicitia intima eſt pectoris, Confidentia plena eſt cordis, & Deſiderium animi & cordis mutuum faciendi alteri omne bonum eſt corporis ex illis.

181. XXII: QUOD HÆC NULLATENUS POSSINT DARI, NISI IN CONJUGIO UNIUS VIRI CUM UNA UXORE. Eſt Concluſum ex omnibus illis, quæ hactenus dicta ſunt; & quoque fit Concluſum ex omnibus illis, quæ poſthac dicenda ſunt; quare ad illud confirmandum peculiari commentatione non opus eſt.

182. His adjicientur DUO MEMORABILIA; PRIMUM hoc. Poſt aliquot Septimanas audivi vocem e Cælo dicentem, en iterum Conventus in Parnaſſio, accede, monſtrabimus viam; acceſſi, & cum prope eram, vidi quendam ſuper Heliconeo cum tuba, qua annuntiavit & indixit Conventum. Et vidi ex Urbe Athenæo & confiniis ejus aſcendentes ut prius, & in medio illorum tres Novitios e Mundo; erant illi tres ex Chriſtianis, unus Sacerdos, alter Politicus, & tertius Philoſophus; hos in via vario ſermone oblectabant, imprimis de

V. R. n. 493

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

de Sapientibus Antiquis, quos nominabant; quæſiverunt num illos viſuri ſint, dixerunt quod viſuri, & ſi vellent, ſalutaturi, quoniam ſunt affabiles; quæſiverunt de Demoſthene, Diogene & Epicuro, dixerunt, Demoſthenes non hic eſt, ſed apud Platonem, Diogenes cum ſuis ſcholaribus ſub Heliconeo commoratur, ex cauſa quia mundana ſicut nihili reputat, & modo cæleſtia animo volvit; Epicurus ad occidentem in termino habitat, nec intrat ad nos, quia nos diſtinguimus inter affectiones bonas & affectiones malas, & dicimus affectiones bonas una eſſe cum ſapientia, & affectiones malas eſſe contra ſapientiam. Quando aſcenderunt collem Parnaſſium, aliqui cuſtodes ibi apportabant aquam ex fonte ibi in ſchyphis chryſtallinis, & dicebant, eſt aqua ex fonte, de quo vetuſti confabulati ſunt, quod perruptus ſit ab ungula Equi Pegaſi, & poſtea conſecratus novem Virginibus; at per Equum alatum Pegaſum, intellexerunt Intellectum veri per quem ſapientia; per ungulas pedis ejus, intellexerunt experientias per quas intelligentia naturalis, & per novem Virgines, intellexerunt cognitiones & ſcientias omnis generis; hæc vocantur hodie Fabulæ, ſed fuerunt Correſpondentiæ, ex quibus Primævi loquuti ſunt: comites dixerunt ad tres Advenas, ne miremini, cuſtodes ita loqui inſtructi ſunt, & nos per bibere aquam ex fonte intelligimus inſtrui de veris, & per vera de bonis, & ſic ſapere. Poſt hæc intraverunt Palladium, & cum illis tres Novitii e Mundo, Sacerdos, Politicus, & Philoſophus; & tunc Laureati, qui ſedebant ad menſas, quæſiverunt, QUID NOVI E TERRA; & reſponderunt, hoc novum eſt, quod quidam perhibeat ſe loqui cum Angelis, ac viſum habere apertum in Mundum ſpiritualem, æque ſicut apertum habet in Mundum naturalem, & ille nova inde affert plura, inter quæ ſunt hæc; quod homo vivat homo poſt mortem, ſicut vixit prius in Mundo; quod videat, audiat, loquatur ſicut prius in Mundo; quod veſtiatur & ornetur ſicut prius in Mundo; quod eſuriat & ſitiat, edat & bibat, ſicut prius in Mundo; quod delitio conjugiali fruatur ſicut prius in Mundo; quod dormiat & evigilet ſicut prius in Mundo; quod ibi ſint terræ & lacus, montes & colles, planities & valles, fontes & fluvii, paradiſi & luci; tum quod ibi ſint palatia & domus, ac urbes & villæ, ſicut in Mundo naturali; ut & quod ſint ſcripturæ & libri, & quod ſint functiones & negotiationes, tum lapides pretioſi, aurum & argentum; verbo quod ibi ſint omnia & ſingula quæ in terris, & illa in Cælis infinite perfectiora, cum ſola differentia, quod omnia quæ in Mundo ſpirituali ſunt, ex origine ſpirituali ſint, & inde ſpiritualia, quia ſunt ex Sole ibi qui eſt purus amor; & quod omnia quæ in Mundo naturali ſunt, ex origine naturali ſint, & inde naturalia & materialia, quia ſunt ex Sole ibi qui eſt purus ignis; verbo, quod homo poſt mortem ſit perfecte homo, imo perfectius homo quam prius in Mundo; prius enim in Mundo fuit in corpore materiali, in hoc autem eſt in corpore ſpirituali. His dictis, quæſiverunt Sapientes antiqui, quid de illis cogitant in terra; dixerunt illi tres, nos ſcimus quod vera ſint, quia hic ſumus, ac luſtravimus & exploravimus omnia, quare dicemus quid de illis loquuti & ratiocinati ſunt in terra: & tunc SACERDOS dixit, quod illi qui ex noſtro ordine ſunt, primum dum audiverunt illa, vocave-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

caverint visiones, dein commenta, postea quod viderit larvas, & demum hæserint, & dixerint, crede si vis: nos hactenus docuimus, quod homo non futurus sit in corpore post mortem, prius quam die ultimi judicii: & quæsiverunt, annon aliqui Intelligentes inter illos sint, qui possunt demonstrare & convincere illos de veritate, quod homo vivat homo post mortem; dixit Sacerdos, quod sint qui demonstrant, sed non convincunt; illi qui demonstrant, dicunt, quod contra sanam rationem sit credere, quod homo non vivat homo nisi quam die ultimi Judicii, & quod interea sit Anima absque corpore; quid Anima, & ubi illa interea, num halitus, aut aliquid venti volitans in aere, vel ens reconditum in medio terræ, ubi est Pu ejus: num animæ Adami & Evæ, & omnium post illos, nunc per sex millia annorum seu sexaginta sæcula adhuc volitent in universo, aut teneantur inclusæ in meditullio terræ, & exspectent ultimum judicium; quid anxius & miserabilius tali exspectatione, nonne sors illorum potest comparari sorti vinctorum catenis & pedicis in carceribus; annon si talis sors homini post mortem foret, satius foret nasci asinus quam homo; numne etiam contra rationem est credere, quod anima possit reindui suo corpore, estne corpus exesum a vermibus, muribus, & piscibus; ac isti novo corpori induci sceleton osseum exustum sole, vel dilapsum in pulverem; quomodo cadaverosa & putida illa colligentur, & animabus unientur. Sed ad talia, cum audiunt, non quicquam ex ratione respondent, sed inhærent fidei suæ, inquientes, captamus rationem sub obedientia fidei; ad collectionem omnium ex sepulchris die ultimi Judicii, dicunt, hoc Omnipotentiæ opus est, & cum nominant Omnipotentiam & Fidem, exulat ratio, & possum dicere, quod tunc sana ratio sit sicut nihil, & quibusdam sicut spectrum; imo possunt dicere ad sanam rationem, insanis. His auditis dixerunt Sapientes Græciæ, nonne illa paradoxa sicut contradictoria dissipantur a seipsis, & tamen hodie in Mundo non dissipari possunt a sana ratione; quid paradoxius credi potest quam id quod narratur de Ultimo Judicio, quod tunc Universum periturum sit, & quod tunc Stellæ cæli delapsuræ sint super terram, quæ minor stellis est; & quod corpora hominum tunc vel cadavera, vel mumia ab hominibus exesa, vel flocci, coalitura sint cum suis animabus; nos dum fuimus in Mundo, credidimus immortalitatem animarum hominum, ex inductionibus quas ratio nobis subministravit, & quoque designavimus pro beatis loca, quæ vocavimus Campos Elysios, & credidimus illas esse effigies seu species humanas, sed tenues quia spirituales. Postquam hæc dicta sunt, converterunt se ad alterum Advenam, qui in Mundo fuerat Politicus; hic confessus est, quod non crediderit vitam post mortem; & quod cogitaverit de novis quæ audiverat de illa, quod essent figmenta & inventa; meditans de illa dixi, quomodo possunt animæ corpora esse, annon omne hominis jacet mortuum in sepulchro, estne oculus ibi, quomodo potest videre, estne auris ibi quomodo potest audire, unde illi os quo loquatur; si aliquid hominis viveret post mortem, num foret id aliud quam simile larvæ, quomodo potest larva edere & bibere, & quomodo potest delitio conjugiali frui, unde ei vestes, domus, cibi, & sic porro; & larvæ, quæ sunt effigies aereæ, apparent sicut

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cut ſint, & tamen non ſunt: hæc & ſimilia de vita hominum poſt mortem cogitavi in Mundo; at nunc cum vidi omnia, ac tetigi manibus meis omnia, convictus ſum per ipſos ſenſus, quod ſim homo ſicut in Mundo, adeo ut non ſciam aliud, quam quod vivam ſicut vixi, cum differentia, quod ratio nunc mihi ſanior ſit; aliquoties puduit me cogitationum priorum. Similia de ſe narravit PHILOSOPHUS; attamen cum hac differentia, quod retulerit nova illa, quæ audiverat de vita poſt mortem, inter opiniones & hypotheſes, quas ex Antiquis & Hodiernis collegerat. His auditis obſtupuerunt Sophi; & illi qui e Schola Socratica erant, dixerunt, quod ex Novis his e terris percipiant, quod interiora mentium humanarum ſucceſſive occluſa ſint, & quod nunc in Mundo fides falſi luceat ſicut veritas, ac ingenioſitas fatua ſicut ſapientia, & quod lux ſapientiæ a noſtris temporibus ſe demiſerit ab interioribus Cerebri in os ſub naſum, ubi illa coram oculis apparet ſicut ſplendor labri, ac loquela oris inde ſicut ſapientia. His auditis quidam ex tyronibus ibi dixit, & quam ſtupidæ mentes terricolarum hodie; utinam adeſſent diſcipuli Heracliti & Democriti, qui rident ad omnia, & qui flent ad omnia, & audiremus magnum riſum & magnum fletum. Poſtquam peractus eſt hic conventus, dederunt tribus Novitiis e terra ſuæ ditionis inſignia, quæ erant lamellæ cupreæ, ſuper quibus aliqua Hieroglyphica exarata ſunt, cum quibus abiverunt,

183. Alterum MEMORABILE. Apparuit mihi in plaga orientali Lucus ex palmis & lauribus in helicum gyros poſitis, acceſſi & intravi, & ambulavi vias circumductas in aliquos gyros, & in fine viarum vidi Hortum, qui faciebat meditullium Luci; erat ponticulus qui diſtinxit, & ibi porta a parte Luci, & porta a parte Horti; acceſſi, & portæ aperiebantur a cuſtode; quæſivi illum, quid nomen Horti, & dixit, ADRAMANDONI, quod eſt delitium amoris conjugialis: intravi, & ecce oleæ, ac inter oleam & oleam currentes & penſiles vites, & ſub illis & inter illas arbuſta in floribus; in medio ejus erat Circus gramineus, ſuper quo ſedebant Mariti & Uxores, ac Juvenes & Virgines, paria & paria, & in medio Circi humus elevata, ubi fonticulus ex fortitudine venæ ſaliens in altum. Cum prope Circum eram, vidi duos Angelos in purpura & coccino, qui cum ſedentibus ſuper gramine loquebantur, & loquebantur de Origine Amoris conjugialis, & de ejus delitiis; & quia loquela de amore illo fuit, erat attentio avida, & receptio plena, & inde exaltatio ſicut ex igne amoris in ſermone Angelorum. Collegi in ſummam hæc e loquela illorum; præfati ſunt de difficili inveſtigatione, & de difficili perceptione originis amoris conjugialis, quia Origo ejus eſt Divina cæleſtis, eſt enim Divinus Amor, Divina Sapientia, & Divinus Uſus, quæ Tria ut unum a Domino procedunt, & inde ut unum influunt in animas hominum, & per animas in mentes illorum, & ibi in interiores affectiones & cogitationis, per has in deſideria propinqua corpori, & ex his per Pectus in Regionem genitalem, ubi omnia derivata a prima origine, ſimul ſunt, & una cum ſucceſſivis faciunt amorem conjugialem. Poſt hæc Angeli dixerunt, ſit commercium ſermonis per interrogationes & reſponſa, quoniam perceptio rei hauſta ex ſola auditione quidem influit, ſed non manet, niſi audiens etiam cogitet de illa

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

illa ex se, ac interroget. Tunc quidam ex Conjugiali illo Cætu dixerunt ad Angelos, audivimus, quod Origo amoris conjugialis sit Divina cælestis, quia est ex influxu in animas hominum a Domino; & quia a Domino, quod sint Amor, Sapientia, & Usus, quæ sunt tria Essentialia, quæ simul faciunt unam Essentiam Divinam, & quod non aliud possit quam id quod est Essentiæ Divinæ ab Ipso procedere, ac in intimum hominis, quod vocatur ejus Anima, influere; & quod illa tria vertantur in analoga & correspondentia in descensu in corpus; interrogamus itaque nunc primum, quid intelligitur per tertium Essentiale procedens Divinum, quod dictum est Usus; responderunt Angeli, quod Amor & Sapientia absque Usu sint modo ideæ cogitationis abstractæ, quæ etiam post aliquam moram in mente transeunt sicut venti; at illa duo colliguntur in Usu, & ibi fiunt unum, quod vocatur reale; non potest amor quiescere nisi faciat, est enim Amor ipsum vitæ activum, nec potest sapientia existere & subsistere, nisi ex amore & cum illo quando facit, ac facere est usus; quare definimus usum, quod sit facere bonum ex amore per sapientiam, Usus est ipsum Bonum. Quoniam illa tria, Amor, Sapientia, & Usus influunt in animas hominum, constare potest, unde est quod dicatur, quod omne bonum sit a Deo, omne enim factum ex amore per sapientiam vocatur bonum, & usus est quoque factum: quid amor absque sapientia, nisi quoddam fatuum, & quid amor cum sapientia absque usu, nisi flatus mentis; at vero amor & sapientia cum usu non modo faciunt hominem, sed etiam sunt homo; imo, quod forte mirabimini, propagant hominem, nam in semine viri est ejus anima in perfecta forma humana, obvelata substantiis ex puriſſimis naturæ, ex quibus formatur corpus in utero matris; hic Usus est Usus supremus ac ultimus Divini Amoris per Divinam Sapientiam. Tandem dixerunt Angeli, hoc erit Concluſum, quod omnis fructificatio, omnis propagatio, & omnis prolificatio sit originitus ex influxu amoris, sapientiæ & usus a Domino, ex influxu immediato a Domino in Animas hominum, ex influxu mediato in animas animalium, & ex influxu adhuc mediato in intima vegetabilium; & omnia hæc fiunt in ultimis a primis. Quod fructificationes, propagationes, & prolificationes sint continuationes creationis, patet; creatio enim non potest aliunde esse, quam ex Divino Amore per Divinam Sapientiam in Divino Usu, quare omnia in universo ex usu, in usu, & ad usum, procreantur & formantur. Postea sedentes super toris gramineis interrogaverunt Angelos, unde sunt Delitiæ amoris conjugialis, quæ sunt innumerabiles & ineffabiles; responderunt Angeli, quod sint ex Usibus amoris & sapientiæ; & quod hoc videri possit ex eo, quod quantum quis amat sapere propter genuinum usum, tantum in amoris conjugialis vena & potentia sit, & quantum in his duabus est, tantum in delitiis sit; usus hoc facit, quia amor per sapientiam inter se delitiantur, & quasi ludunt sicut infantes; & prout adolescunt, genialiter conjungunt se; quod fit quasi per desponsationes, nuptias, conjugia, & propagationes; & hæc continue cum varietate in æternum: hæc fiunt inter amorem & sapientiam intus in usu; at delitiæ illæ in principiis suis sunt imperceptibiles, sed fiunt perceptibiles plus & plus, sicut inde per gradus descendunt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& intrant corpus; intrant per gradus ab anima in interiora mentis hominis, & ab his in exteriora ejus, & ex his in ſinum pectoralem, & ex hoc in regionem genitalem; ac cæleſtes illi ludi nuptiales in Anima ne hilum ab homine percipiuntur, at inde in interiora mentis ſub ſpecie pacis & innocentiæ ſe inſinuant, & in exteriora mentis ſub ſpecie beatitudinis, fauſtitatis & jucunditatis, in ſinu autem pectorali ſub ſpecie delitiarum amicitiæ intimæ, & in regione genitali ex influxu continuo uſque ab anima cum ipſo ſenſu amoris conjugialis, ut delitium delitiarum; illi ludi nuptiales amoris & ſapientiæ in uſu in Anima in procedendo verſus ſinum perctoralem permanent, & ſe in ſinu illo ſub infinita varietate delitiarum ſe ſenſibiles ſiſtunt, & propter ſinus pectoralis mirabilem communicationem cum regione genitali, fiunt delitiæ ibi delitiæ amoris conjugialis, quæ ſuper omnes delitias, quæ in Cælo & in Mundo dantur, exaltatæ ſunt, ex cauſa, quia Uſus amoris conjugialis eſt omnium uſuum præſtantiſſimus, eſt enim inde procreatio Generis humani, & ex Genere humano Cælum angelicum. His addiderunt Angeli, quod illi qui non in amore ſapiendi propter Uſum a Domino ſunt, non ſciant aliquid de varietate delitiarum innumerabilium, quæ ſunt amoris vere conjugialis; apud illos enim, qui non amant ſapere ex genuinis veris, ſed amant inſanire ex falſis, & per hanc inſaniam ex aliquo amore faciunt uſus malos, via ad animam clauſa eſt; inde eſt, quod cæleſtes nuptiales ludi amoris & ſapientiæ in anima plus & plus intercepti ceſſent; & una cum illis amor conjugialis cum ejus vena, potentia, & delitiis. Ad hæc dixerunt audientes, quod percipiant, quod Amor conjugialis ſit ſecundum amorem ſapiendi propter uſus a Domino; reſponderunt Angeli quod ita: & tunc ſuper quorundam capitibus apparebant corollæ ex floribus; & quæſiverunt, cur hoc, dixerunt Angeli, quia profundius intellexerunt; & tunc ex horto abiverunt, & hi in medio illorum.

DE MUTATIONE STATUS VITÆ APUD VIROS ET APUD FÆMINAS PER CONJUGIUM.

184. Quid per ſtatus vitæ, & per mutationes illorum intelligitur, notiſſimum eſt Eruditis & Sapientibus, at ignotum ineruditis & ſimplicibus, quare aliquid de eo præfandum eſt. Status vitæ hominis eſt Qualitas ejus; & quia duæ facultates, quæ faciunt vitam, cuivis homini inſunt, quæ vocantur Intellectus & Voluntas, eſt ſtatus vitæ hominis qualitas ejus quoad Intellectum & Voluntatem; inde patet, quod per Mutationes ſtatus vitæ intelligantur mutationes qualitatis quoad illa quæ Intellectus ſunt & quoad illa quæ Voluntatis. Quod omnis homo quoad illa duo mutetur continue, ſed cum diſcrimine varietatum ante conjugium, & poſt conjugium, in hac Tranſactione demonſtrare ſuſcipitur; quod fiet in hoc ordine: I. *Quod Status vitæ hominis ab infantia uſque ad finem vitæ, & poſtea in æternum, continue mutetur.* II. *Quod ſimiliter Forma interna, quæ eſt Spiritus ejus.* III. *Quod hæ Mutationes aliæ ſint apud Viros, & aliæ apud Fœminas, quoniam Viri a creatione ſunt Formæ ſcientiæ, intelligentiæ & ſapientiæ, Fœminæ Formæ amoris illarum apud viros.*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

viros. IV. *Quod apud Viros ſit elevatio mentis in ſuperiorem lucem, & quod apud Fœminas ſit elevatio mentis in ſuperiorem calorem; & quod Fœmina ſentiat delitias ſui caloris in luce Viri.* V. *Quod Status vitæ alii ſint viris & fœminis ante Conjugium, & alii poſt Conjugium.* VI. *Quod Status vitæ poſt conjugium apud conjuges mutentur & ſuccedant ſecundum conjunctiones mentium illorum per amorem conjugialem.* VII. *Quod Conjugia etiam inducant animabus & mentibus Conjugum alias formas.* VIII. *Quod Fœmina actualiter formetur in Uxorem viri ſecundum deſcriptionem in Libro creationis.* IX. *Quod Formatio illa fiat ab Uxore modis arcanis, & quod hoc intelligatur per quod fœmina creata ſit dormiente viro.* X. *Quod Formatio illa ab Uxore fiat per conjunctionem ſuæ voluntatis cum interna viri.* XI. *Propter finem, ut utriuſque Voluntas fiat una, & ſic ambo unus Homo.* XII. *Quod Formatio illa ab Uxore fiat per appropriationem affectionum Mariti.* XIII. *Quod Formatio illa ab Uxore fiat per receptionem propagationum animæ Mariti cum delitio oriundo ex eo, quod velit eſſe ſapientiæ ſui mariti Amor.* XIV. *Quod ſic formetur Virgo in Uxorem, & Juvenis in Maritum.* XV. *Quod in Conjugio unius viri cum una uxore, inter quos eſt Amor vere conjugialis, Uxor fiat plus & plus uxor, & Maritus plus & plus maritus.* XVI. *Quod etiam ita ſucceſſive ab interiori perficiantur & nobilitentur illorum formæ.* XVII. *Quod Proles natæ a duobus, qui in Amore vere conjugiali ſunt, trahant a parentibus Conjugiale boni & veri, ex quo illis eſt Inclinatio & Facultas, ſi filius, ad percipiendum illa quæ ſapientiæ ſunt, ſi filia, ad amandum illa quæ ſapientia docet.* XVIII. *Quod ita fiat, quia anima prolis eſt a Patre, & induitio ejus a Matre.* Sequitur nunc horum Explicatio.

185. I. QUOD STATUS VITÆ HOMINIS AB INFANTIA USQUE AD FINEM VITÆ, ET POSTEA IN ÆTERNUM, CONTINUE MUTETUR. Communes Status vitæ hominis vocantur Infantia, Pueritia, Adoleſcentia, Juventus, & Senectus; quod unuſquiſque homo, cujus vita continuatur in Mundo, ſucceſſive tranſeat ab una in alteram, ita a prima ad ultimam, notum eſt; tranſitiones in illas ætatates non apparent, niſi per interjecta ſpatia temporis; quod tamen progreſſivæ ſint a momentis in momenta, ita continue, ratio videt; ſimile enim eſt cum homine, ſicut cum arbore, quæ omni ſpatiolo temporis, etiam minutiſſimo, a ſemine jacto in terram, creſcit & ſuccreſcit: momentaneæ hæ progreſſiones ſunt etiam mutationes ſtatus, addit enim ſequens antecedenti aliquid, quod ſtatum perficit. Mutationes quæ fiunt in Internis hominis, ſunt perfectius continuæ, quam illæ quæ fiunt in Externis ejus; cauſa eſt, quia Interna hominis, per quæ intelliguntur illa quæ Mentis ſeu Spiritus ejus ſunt, in gradu ſuperiori elevata ſuper Externa ſunt, & in illis, quæ in gradu ſuperiori ſunt, fiunt millia eodem minuto, quo in Externis fit unicum. Mutationes, quæ fiunt in Internis, ſunt Mutationes ſtatus voluntatis quoad affectiones, & mutationes ſtatus intellectus quoad cogitationes; harum & illarum ſtatus mutationes ſucceſſivæ in ſpecie in Propoſitione intelliguntur. Quod Mutationes ſtatus duarum illarum vitarum ſeu facultatum perpetuæ ſint ab Infantia apud hominem uſque ad finem vitæ ejus, & poſtea in æternum, eſt cauſa, quia non datur finis ſcientiæ, minus intelligentiæ, & adhuc minus ſapi-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

entiæ; eſt enim infinitas ac æternitas in amplitudine illarum ex Infinito ac Æterno, a Quo ſunt: inde eſt hoc philoſophicum Veterum, quod omne ſit diviſibile in infinitum, cui adjiciendum eſt, quod ſimiliter ſit multiplicabile: Angeli aſſerunt, quod a Domino perficiantur ſapientia in æternum, quod etiam eſt in infinitum, quia æternum eſt infinitum temporis.

186. II. QUOD SIMILITER FORMA INTERNA HOMINIS, QUÆ EST SPIRITUS EJUS. Quod hæc continue mutetur ſicut ſtatus vitæ hominis mutatur, eſt quia non datur quicquam niſi in forma, & ſtatus inducit illam; quare idem eſt, ſive dicatur, quod ſtatus vitæ hominis mutetur, ſive dicatur quod forma ejus: omnes affectiones & cogitationes hominis ſunt in formis, & inde ex formis, nam formæ ſunt ſubjecta illarum; affectiones & cogitationes ſi non forent in ſubjectis, quæ formata ſunt, darentur etiam in craniis a cerebro vacuis; quod ſimile foret ſicut cum viſu abſque oculo, cum auditu abſque aure, & cum guſtu abſque lingua; quod ſubjecta horum ſenſuum ſint, & hæc formæ, notum eſt. Quod continue mutetur ſtatus vitæ, & inde forma apud hominem, eſt, quia veritas eſt, quam ſapientes docuerunt & adhuc docent, quod non detur Idem, ſeu abſoluta identitas duorum, minus plurium; ſicut non duæ facies, minus plures hominum; ſimile eſt in ſucceſſivis, quod non detur idem ſtatus vitæ ſequens cum præterito; ex quo fluit, quod perpetua ſit mutatio ſtatus vitæ apud hominem, proinde etiam perpetua mutatio formæ, imprimis Internorum ejus. At quia hæc non docent aliquid de Conjugiis, ſed modo parant viam ad cognitiones de illis, tum quia ſunt modo ſcrutinia ex intellectu philoſophica, quæ quibuſdam arduæ perceptionis ſunt, ideo poſt hæc pauca tranſeuntur.

187. III. QUOD HÆ MUTATIONES ALIÆ SINT APUD VIROS, ALIÆ APUD FÆMINAS, QUONIAM VIRI A CREATIONE SUNT FORMÆ SCIENTIÆ, INTELLIGENTIÆ ET SAPIENTIÆ, FÆMINÆ, FORMÆ AMORIS ILLARUM APUD VIROS. Quod Viri creati ſint Formæ intellectus, & quod Fæminæ creatæ ſint Formæ amoris intellectus virorum, explanatum ſupra n. 90. videatur. Quod mutationes ſtatus, quæ ſuccedunt apud illum & illam ab ætate infantili ad maturam, ſint ad integrandum formas, intellectualem apud viros, & voluntariam apud fæminas, ſequitur; inde cluit, quod aliæ mutationes ſint apud viros, & aliæ apud fæminas; apud utroſque tamen integratur forma externa quæ eſt corporis ſecundum integrationem formæ internæ, quæ eſt mentis; agit enim mens in corpus, & non viciſſim; quæ cauſa eſt, quod Infantes in Cælo fiant homines ſtaturæ & decoris ſecundum incrementa intelligentiæ apud illos, aliter quam Infantes in terris, quia hi corpore materiali, ſicut animalia, ſunt circuminduti; conveniunt tamen in eo, quod primum creſcant inclinatione ad talia, quæ adblandiuntur ſenſibus corporis illorum, & poſtea pedetentim ad talia quæ afficiunt ſenſum internum cogitativum, & a gradu in gradum ad talia quæ voluntatem imbuunt affectione; & cum ætas in bivio eſt inter maturam & immaturam, accedit inclinatio conjugialis; quæ eſt virginis ad juvenem, & juvenis ad virginem; & quia virgines in Cælis æque ut in terris, ex innata prudentia inclinationes ſuas ad conjugia celant, juvenes ibi nec ſciunt aliter, quam

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quam quod illi afficiant virgines amore, & hoc quoque apparet illis ex incitatione masculina; sed hæc illis etiam est ex influxu amoris e Sexu pulchro, de quo influxu alibi ex professo dicetur. Ex his constat veritas Propositionis, quod mutationes status aliæ sint apud viros, & aliæ apud fæminas, quoniam viri a creatione sunt formæ scientiæ, intelligentiæ & sapientiæ, & fæminæ formæ amoris illarum apud viros.

188. IV. QUOD APUD VIROS SIT ELEVATIO MENTIS IN SUPERIOREM LUCEM, ET QUOD APUD FÆMINAS SIT ELEVATIO MENTIS IN SUPERIOREM CALOREM; ET QHOD FÆMINA SENTIAT DELITIAS SUI CALORIS IN LUCE VIRI. Per lucem, in quam elevantur viri, intelligitur intelligentia & sapientia, quia Lux spiritualis, quæ procedit e Sole Mundi spiritualis, qui in sua essentia est Amor, æquum seu unum agit cum duabus illis; & per calorem, in quem fæminæ elevantur, intelligitur amor conjugialis, quia Calor spiritualis, qui procedit ab illius Mundi Sole, in sua essentia est amor, & apud fæminas amor conjungens se cum intelligentia & sapientia apud viros, qui in suo complexu vocatur Amor conjugialis, & per determinationem fit ille amor. Dicitur elevatio in superiorem lucem & calorem, quia est elevatio in lucem & calorem, in quibus sunt angeli cælorum superiorum; est quoque actualis elevatio sicut a nimbo in aerem, & ex hujus regione inferiore in superiorem, & ab hac in ætherem; quare elevatio in lucem superiorem apud viros, est elevatio in intelligentiam superiorem, & ab hac in sapientiam; in quam etiam datur elevatio superior & superior; at elevatio in calorem superiorem apud fæminas, est in Amorem conjugialem castiorem & puriorem, ac jugi ad conjugiale, quod a creatione in intimis latet. Elevationes illæ in se spectatæ, sunt aperitiones mentis; est enim Mens humana in Regiones distincta, sicut Mundus est in Regiones quoad Athmosphæras, quarum infima est aquea, superior est aerea, adhuc superior est ætherea, supra quam etiam datur suprema; in similes regiones elevatur Mens hominis, sicut hæc aperitur, apud viros per sapientiam, & apud fæminas per amorem vere conjugialem.

189. Dicitur, quod Fæmina sentiat delitias sui caloris in luce viri, sed hoc ita intelligitur, quod fæmina delitias sui amoris in sapientia viri, quia hæc est receptaculum, & amor ubi hoc invenit sibi correspondens, in jucunditatibus & delitiis suis est; sed non intelligitur, quod calor cum luce sua delitietur extra formas, sed intra illas; ac calor spiritualis cum luce spirituali inibi eo plus, quia formæ illæ ex sapientia & amore sunt vitales, & sic susceptibiles. Hoc aliquatenus potest illustrari ex ludis ita dictis caloris cum luce in Vegetabilibus; extra illa est modo simplex conjunctio caloris & lucis, at intra illa est sicut ludus inter se, quia sunt ibi in formis seu receptaculis, transeunt enim illa per mirabiles mæandros, ac in intimis ibi spirant usus fructus, & quoque amænitates suas exspirant late in aerem, quem implent fragrantia: & plus adhuc ad vivum delitiatio caloris spiritualis cum luce spirituali fit in formis humanis, in quibus calor ille est amor conjugialis, & lux illa est sapientia.

190. V. QUOD STATUS VITÆ ALII SINT VIRIS ET FÆMINIS ANTE CONJUGIUM; ET ALII POST CONJUGIUM. Ante conjugium apud utrumque sunt duo

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Status, unus ante inclinationem ad conjugium, alter poſt illam; hujus & illius ſtatus mutationes, & inde formationes mentium, ordine ſuccedaneo procedunt ſecundum continua incrementa illorum; ſed mutationes illas hic deſcribere non vacat, ſunt enim variæ & diverſæ in ſubjectis; ipſæ inclinationes ad conjugium ante illud ſunt modo imaginativæ in mente, & fiunt plus & plus ſenſitivæ in corpore; at ſtatus illarum poſt conjugium, ſunt ſtatus conjunctionis & quoque prolificationis; quæ quod a prioribus differant, ſicut effectiones ab intentionibus, patet.

191. VI. QUOD STATUS VITÆ POST CONJUGIUM APUD CONJUGES MUTENTUR ET SUCCEDANT SECUNDUM CONJUNCTIONES MENTIUM ILLORUM PER AMOREM CONJUGIALEM. Quod ſtatus mutationes & ejus ſucceſſiones poſt conjugium apud utrumque, virum & uxorem, ſint ſecundum Amorem conjugialem apud illos, ita vel conjunctivæ vel disjunctivæ mentium, eſt quia Amor conjugialis non modo eſt varius, ſed etiam diverſus apud conjuges; varius, apud illos qui ſe interius amant; apud hos enim ille per vices intermittitur, attamen intus in ſuo calore conſtanter permanet; at ille amor diverſus eſt apud illos conjuges qui ſe modo exterius amant, apud hos ille non ex ſimilibus cauſis per vices intermittitur, ſed ex alterno frigore & calore; harum differentiarum ratio eſt, quia apud hos corpus primas agit, & hujus ardor ſe circumfundit & in communionem ſecum rapit inferiora mentis; at apud illos qui interius ſe amant, mens primas agit, & in communionem ſecum fert corpus. Apparet ſicut amor aſcendat e corpore in animam, quia ut primum corpus illecebras capit, intrat per oculos ſicut fores in mentem, & ſic per viſum ut atrium in cogitationes, & illico in amorem; ſed uſque ille e mente deſcendit, ac agit in inferiora ſecundum illorum diſpoſitionem; quare Mens laſciva laſcive agit, & Mens caſta caſte, & hæc diſponit corpus, at illa diſponitur a corpore.

192. VI. QUOD CONJUGIA ETIAM INDUCANT ANIMABUS ET MENTIBUS ALIAS FORMAS. Quod Conjugia inducant animabus & mentibus alias formas, non poteſt animadverti in Mundo naturali, quia animæ & mentes ibi circumcinctæ ſunt corpore materiali, & per hoc raro mens tranſlucet; & quoque hujus Sæculi homines, plus quam Antiqui, ab infantia diſcunt inducere faciebus vultus, per quos affectiones mentis profunde abſcondunt; quæ cauſa eſt, quod formæ mentium, quales ante conjugium & quales poſt conjugium ſunt, non internoſcantur: quod tamen animarum & mentium formæ, aliæ ſint poſt conjugium, quam fuerant ante illud, manifeſte apparet ex iiſdem in Mundo ſpirituali; ſunt enim tunc Spiritus & Angeli, qui non aliud ſunt quam Mentes & Animæ in forma humana, nudatæ ab exuviis, quæ fuerunt compoſitæ ex elementis in aquis & terris, & ex halitibus inde circumſparſis in aere; quibus ejectis formæ mentium, quales fuerant intus in corporibus ſuis, conſpiciuntur, & tunc clare, quod aliæ ſint illis qui in conjugio vivunt, & aliæ illis qui non: in genere eſt conjugibus interior decor faciei, trahit enim vir ab uxore venuſtum ruborem amoris ejus, & uxor a viro ſplendentem nitorem ſapientiæ ejus; nam duo conjuges ibi quoad animas uniti ſunt; & inſuper in utroque apparet pleni-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

plenitudo humana: hoc in Cælo, quia non alibi Conjugia ſunt, infra Cælum autem ſunt modo Connubia, quæ nectuntur & dirimuntur.

193. VIII. QUOD FÆMINA ACTUALITER FORMETUR IN UXOREM SECUNDUM DESCRIPTIONEM IN LIBRO CREATIONIS; in hoc Libro dicitur, quod Fæmina creata ſit ex coſta viri, & quod Vir, cum adducta eſt, dixerit, hæc os de oſſibus meis & caro de carne mea, & vocabitur Iſchah, quia ab Iſch, Viro, deſumpta eſt, Cap. II: 22. 23. 24. per Coſtam pectoris in Verbo non aliud in ſenſu ſpirituali ſignificatur, quam Verum naturale; hoc ſignificatur per Coſtas, quas Urſus inter dentes ferebat, Dan. VII: 5; nam per Urſos ſignificantur illi qui Verbum in ſenſu naturali legunt, ac Vera ibi abſque intellectu vident; per Pectus viri ſignificatur id eſſentiale ac proprium, quod diſtinguitur a pectore fæminæ, quod id ſit ſapientia, videatur ſupra n. 197; nam verum ſuſtinet ſapientiam, ſicut coſta ſuſtinet pectus; hæc ſignificantur, quia Pectus eſt in quo omnia hominis ut in ſuo centro ſunt. Ex his conſtat, quod Fæmina creata ſit ex Viro per tranſcriptionem ejus propriæ ſapientiæ, quod eſt ex vero naturali, & quod hujus amor a viro tranſlatus ſit in fæminam, ut fiat Amor conjugialis; & quod hoc factum ſit, ne in vero ſit amor ſui ſed amor uxoris; quæ ex indole ſibi innata non poteſt aliter quam amorem ſui apud virum convertere in amorem ejus ad ſe, & audivi quod hoc fiat ex ipſo amore uxoris, non conſcio viro, nec conſcia uxore; inde eſt quod nuſquam aliquis poſſit vere conjugialiter amare conjugem, qui in faſtu propriæ intelligentiæ ex amore ſui eſt. Poſtquam intellectum eſt hoc arcanum creationis fæminæ a viro, videri poteſt, quod fæmina ſimiliter quaſi creetur ſeu formetur a viro in conjugio, & quod hoc fiat ab uxore, aut potius per uxorem a Domino, qui infudit inclinationes in fæminas ad ita faciendum; Uxor enim in ſe recipit imaginem viri per quod appropriet ſibi ejus affectiones, videatur ſupra n. 183; & per quod conjungat internam viri voluntatem cum ſua, de quo ſequitur; & quoque per quod addicet ſibi propagines animæ ejus, de quo etiam ſequitur. Ex his patet, quod fæmina ſecundum deſcriptionem interius intellectam in Libro creationis, formetur in uxorem, per talia quæ deſumit ex marito & ejus pectore, & inſcribit ſibi.

194. IX. QUOD FORMATIO ILLA FIAT AB UXORE MODIS ARCANIS, ET QUOD HOC INTELLIGATUR PER QUOD FÆMINA CREATA SIT DORMIENTE VIRO. Legitur in Libro Creationis, quod Jehovah Deus cadere fecerit ſomnum gravem ſuper Adamum, ut obdormiret, & tunc ſumſerit unam de coſtis ejus, & ædificaverit illam in mulierem, Cap II: 21. 22. quod per ſomnum & obdormitionem viri, ſignificetur plenaria ignorantia ejus, quod uxor formetur & ſicut creetur ab illo, patet ex oſtenſis in præcedente Capite, & quoque in hoc, de inſita prudentia & circumſpectione uxorum, ne quicquam evulgent de Amore ſuo, nec de aſſumptione affectionum vitæ viri, & ſic tranſcriptione ejus ſapientiæ in ſe; quod hoc fiat ab uxore, neſciente & quaſi dormiente marito, ita modis arcanis, patet ab explicatis ſupra n. 166. 167. 168. *ſeqq.*; ubi etiam illuſtratur, quod prudentia id peragendi mulieribus a creatione, & inde a nativitate, inſita ſit, propter cauſas, quæ ſunt neceſſitates, ut conjugialis amor,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

amor, amicitia, & confidentia, & ſic beatitudo cohabitationis, & felicitas vitæ, conſtabiliantur; quare ut hoc rite fiat, injunctum eſt viro, ut relinquat patrem & matrem, & adhæreat uxori, Geneſ. II: 24. Matth. XIX: 4. 5.; per patrem & matrem, quos vir relinquet, in ſenſu ſpirituali intelligitur ejus proprium voluntatis & proprium intellectus, & proprium voluntatis hominis eſt amare ſe, & proprium intellectus ejus eſt amare ſuam ſapientiam; & per adhærere ſignificatur addicare ſe amori uxoris; quod duo Propria illa ſint mala internecina viro, ſi permanent apud illum, & quod amor duorum illorum vertatur in amorem conjugialem, ſicut vir adhæret uxori, hoc eſt, recipit amorem ejus, videatur mox ſupra n. 193, & alibi. Quod per dormire ſignificetur in ignorantia & incuria eſſe; quod per patrem & matrem ſignificentur duo propria hominis, unum voluntatis & alterum intellectus, & quod per adhærere ſignificetur addicare ſe amori alicujus, ex locis in Verbo alibi poteſt ſatis confirmari; ſed hoc hujus loci non eſt.

195. X: QUOD FORMATIO ILLA AB UXORE FIAT PER CONJUNCTIONEM SUÆ VOLUNTATIS CUM INTERNA VIRI. Quod apud Virum ſit ſapientia rationalis & ſapientia moralis, & quod uxor ſe conjungat ſe cum illis quæ ſunt ſapientiæ moralis apud virum, videatur ſupra n. 163. 164. 165; illa quæ ſunt ſapientiæ rationalis, faciunt intellectum viri, & illa quæ ſunt ſapientiæ moralis, faciunt voluntatem ejus; cum his quæ faciunt voluntatem viri, uxor ſe conjungit: idem eſt, ſive dicatur quod uxor conjungat ſe, ſive dicatur quod conjungat ſuam voluntatem voluntati viri, quia uxor nata eſt voluntaria, & inde ex voluntate agit quod agit. Quod dicatur cum voluntate interna viri, eſt quia voluntas viri in intellectu illius ſedem habet, ac intellectuale viri eſt intimum fæminæ, ſecundum illa quæ de formatione fæminæ a viro, ſupra n. 32, & pluries poſthac, tradita ſunt: eſt quoque viris voluntas externa, ſed hæc ſæpius trahit ex ſimulatione & diſſimulatione; hanc perſpicit uxor, at cum hac non conjungit ſe niſi ſimulatorie aut luſorie.

196. XI. PROPTER FINEM, UT UTRIUSQUE VOLUNTAS FIAT UNA, ET SIC AMBO UNUS HOMO; nam qui conjungit ſibi voluntatem alicujus, conjungit etiam ſibi intellectum ejus; intellectus enim in ſe ſpectatus, non eſt niſi quam miniſterium & famulitium voluntatis; quod ita ſit, apparet evidenter ex affectione amoris, quod agat intellectum ad cogitandum ad nutum; omnis affectio amoris eſt proprietas voluntatis, nam quod homo amat, hoc etiam vult; ex his ſequitur, quod qui conjungit ſibi voluntatem hominis, conjungat ſibi totum; inde eſt, quod amori uxoris inſitum ſit unire voluntatem mariti ſuæ voluntati, ſic enim uxor fit mariti, ac maritus uxoris; ita ambo unus homo.

197. XII: QUOD FORMATIO ILLA FIAT PER APPROPRIATIONEM AFFECTIONUM MARITI. Hæc unum ſunt cum binis Articulis, qui præcedunt, quia affectiones ſunt voluntatis; nam affectiones, quæ non aliud ſunt quam derivationes amoris, formant voluntatem, ac faciunt & componunt illam; ſed hæ ſunt apud viros in intellectu, apud fæminas autem in voluntate.

198. XIII: QUOD FORMATIO ILLA FIAT PER RECEPTIONEM PROPAGATIONUM ANIMÆ MARITI, CUM DELITIO ORIUNDO EX EO, QUOD VELIT ESSE SAPIENTIÆ SUI

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

SUI MARITI AMOR: hæc coincidunt cum explicatis ſupra, n. 172. 173, quare ulterior explicatio pertranſitur. Delitiæ conjugiales apud uxores non aliunde ducunt ortum, quam quod velint unum eſſe cum maritis, ſicut Bonum eſt unum cum Vero in Conjugio ſpirituali; quod Amor conjugialis ex hoc Conjugio deſcendat, ſingulariter in ſuo Capite demonſtratum eſt; exinde, ut in effigie videri poteſt, quod uxor conjungat ſibi virum, ſicut bonum conjungit ſibi verum; & quod vir reciproce conjungat ſe uxori, ſecundum receptionem ejus amoris in ſe, ſicut verum reciproce conjungit ſe bono ſecundum receptionem boni in ſe; & quod ſic amor uxoris formet ſe per ſapientiam viri, ſicut bonum format ſe per verum; eſt enim verum forma boni. Ex his etiam patet, quod delitiæ conjugiales apud uxorem ſint principaliter ex eo, quod velit unum eſſe cum marito, conſequenter quod velit eſſe ſapientiæ ſui mariti amor; ſentit enim tunc delitias ſui caloris in luce viri, ſecundum explicata in Articulo IV, n. 188.

199. XIV: QUOD SIC FORMETUR VIRGO IN UXOREM, ET JUVENIS IN MARITUM. Hoc fluit ut conſequens ex antecedentibus in hoc Capite, & in Capite priori de Conjunctione Conjugum in unam carnem. Quod Virgo fiat aut facta ſit uxor, eſt quia in uxore ſunt deſumpta e marito, & ſic adſcititia, quæ non prius in illa ut virgine fuerunt; quod juvenis fiat aut factus ſit maritus, eſt quia in marito ſunt deſumpta ex uxore, quæ receptibilitatem amoris & ſapientiæ apud illum exaltant, quæ non prius in illo ut juvene fuerunt; ſed hæc apud illos, qui in amore vere conjugiali ſunt; quod ſint inter hos, qui ſe ſentiunt unitum hominem, & ſicut unam carnem, videatur in Capite præcedente, n. 178; ex his patet, quod Virgineum mutetur in Uxoreum apud fæminas, ac Juvenile in Maritale apud viros. Quod ita ſit, in Mundo ſpirituali confirmatus ſum ex hac experientia; dixerunt quidam Viri, quod conjunctio cum fæmina ante conjugium, ſit ſimilis conjunctioni cum uxore poſt conjugium; quibus auditis, uxores valde indignatæ ſunt, & dixerunt, eſt plane nulla ſimilitudo, eſt diſcrimen ſicut inter fatuum & reale; ad quæ viri regeſſerunt, eſtisne fæminæ ſicut prius, ad quæ uxores voce altiore reſponderunt, non ſumus fæminæ, ſed uxores; vos in fatuo & non in reali amore eſtis, quare fatue loquimini; tunc viri dicebant, ſi non fæminæ, attamen eſtis mulieres, & reſpondebant, in primitiis conjugii fuimus mulieres, at nunc ſumus uxores.

200. XV: QUOD IN CONJUGIO UNIUS VIRI CUM UNA UXORE, INTER QUOS EST AMOR VERE CONJUGIALIS, UXOR FIAT PLUS ET PLUS UXOR, ET MARITUS PLUS ET PLUS MARITUS. Quod Amor vere conjugialis plus & plus conjungat duos in unum hominem, videatur ſupra n. 178. 179; & quia uxor fit uxor ex conjunctione & ſecundum illam cum marito, ſimiliter maritus cum uxore; & quia amor vere conjugialis perſtat in æternum, ſequitur, quod uxor fiat plus & plus uxor, ac maritus plus & plus maritus: ipſa cauſa eſt, quia in Conjugio amoris vere conjugialis uterque ſit interior & interior homo, ille amor enim aperit interiora mentium illorum, & ſicut hæc aperiuntur, homo fit plus & plus homo, ac fieri plus homo apud uxorem eſt fieri plus uxor,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& apud maritum est fieri plus maritus. Audivi ab angelis, quod uxor fiat plus & plus uxor sicut maritus fit plus & plus maritus, non autem ita vicissim; quia raro si usquam deest, quin casta uxor amet maritum, sed quod desit redamatio a marito; & quod hæc desit propter non aliquam elevationem sapientiæ, quæ unice recipit amorem uxoris; de qua sapientia videatur n. 130. 163. 164. 165. Sed hæc dixerunt de Conjugiis in terris.

201. XVI: QUOD ETIAM ITA SUCCESSIVE AB INTERIORI PERFICIANTUR ET NOBILITENTUR ILLORUM FORMÆ. Perfectissima & nobilissima forma humana, est cum duæ formæ per conjugium fiunt una forma, ita cum duæ carnes fiunt una caro, secundum creationem; quod tunc Mens viri elevetur in superiorem lucem, & Mens uxoris in superiorem calorem, & quod tunc germinent, floreant, & fructificent, sicut arbores tempore veris, videatur supra n. 188. 189, Quod ex nobilitatione hujus formæ, nascantur nobiles fructus, in Cælis spirituales, in terris naturales, in nunc sequente Articulo videbitur.

202. XVII: QUOD PROLES NATÆ A DUOBUS, QUI IN AMORE VERE CONJUGIALI SUNT, TRAHANT A PARENTIBUS CONJUGIALE BONI ET VERI, EX QUO ILLIS EST INCLINATIO ET FACULTAS, SI FILIUS, AD PERCIPIENDUM ILLA QUÆ SAPIENTIÆ SUNT, SI FILIA, AD AMANDUM ILLA QUÆ SAPIENTIA DOCET. Quod Proles trahant a parentibus Inclinationes ad talia, quæ amoris & vitæ parentum fuerant, ab historiis in genere, & ab experientiis in specie, cognitissimum est; verum quod non ab illis trahant seu hæreditent ipsas affectiones, & inde vitas illorum, sed modo inclinationes & quoque facultates ad illas, a sapientibus in Mundo Spirituali, de quibus in duobus MEMORABILIBUS supra adductis, evictum est. Quod posteri ex innatis inclinationibus, si non franguntur, etiam in affectiones, cogitationes, loquelas & vitas parentum similes ferantur, patet clare a Gente Judaica, quod hodie sit consimilis Patribus suis in Ægypto, in deserto, in terra Canaane, & tempore Domini; & quod non modo illis consimiles sint mentibus, sed etiam faciebus; quis non ex aspectu cognoscit Judæum. Simile est cum Progeniebus aliis; ex quibus non fallaciter concludi potest, quod Inclinationes ad similia parentum suorum connascantur. Sed ne ipsa cogitata & acta sequantur, est ex Divina Providentia, ut pravæ inclinationes possint rectificari; & quod facultas ad hoc quoque implantata sit, ex qua sunt efficaciæ emendationis morum a parentibus & magistris, & postea a semetipsis cum sui judicii fiunt.

203. Dicitur quod Proles trahant a parentibus Conjugiale boni & veri, quia hoc a creatione cujusvis animæ inditum est, est enim id quod a Domino in hominem influit, & facit vitam humanam ejus: sed hoc Conjugiale transit in sequentia ab anima usque in corporis ultima; ast in his & illis in via mutatur ab ipso homine multis modis, & quandoque in oppositum, quod vocatur Conjugale seu Connubiale mali & falsi; quando hoc fit, occluditur Mens ab inferiori, & quandoque contorquetur sicut spira in adversum; apud quosdam autem id non occluditur, sed manet semiapertum supra, & apud quosdam apertum: hoc & illud Conjugiale est, ex quo Proles trahunt inclinationes a parentibus, aliter filius & aliter filia: quod hoc ex conjugiali fit, est quia amor con-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

conjugialis est fundamentalis omnium amorum, ut supra n. 65, demonstratum est.

204. Quod Proles natæ ab illis, qui in Amore vere conjugiali sunt, trahant inclinationes & facultates, si filius, ad percipiendum illa quæ sapientiæ sunt, & si filia, ad amandum illa quæ sapientia docet, est causa, quia Conjugiale boni & veri a creatione implantatum est cujusvis animæ, & quoque insequentibus ab anima; nam quod Conjugiale illud impleat universum a primis ad ultima, & ab homine usque ad vermem, prius ostensum est; & quod facultas ad aperiendum inferiora mentis usque ad conjunctionem cum ejus superioribus, quæ sunt in luce & calore cæli, cuivis homini a creatione indita sit, prius etiam indicatum est; inde patet, quod habilitas & facilitas ad conjungendum bonum vero, & verum bono, ita ad sapiendum, illis, qui e tali conjugio nati sunt, præ reliquis a nativitate, inhæridata sit; consequenter etiam ad imbuendum illa, quæ Ecclesiæ & Cæli sunt; quod cum his Amor conjugialis conjunctus sit, supra pluries manifestatum est. Ex his coram ratione evidenter patet finis, propter quem Conjugia amoris vere conjugialis a Domino Creatore provisa sunt, & adhuc providentur.

205. Audivi ab Angelis, quod illi, qui in Antiquissimis ævis vixerant, hodie in Cælis vivant domus & domus, familiæ & familiæ, ac gentes & gentes, similiter ut vixerant in terris, & quod vix aliquis a domo desit; & quod causa sit, quia apud illos fuit Amor vere conjugialis; & quod inde proles hæreditaverint inclinationes ad Conjugiale boni & veri, ac quod interius & interius in illud a parentibus per educationes facile initiati sint, & dein sicut a semetipsis, cum sui judicii facti sunt, a Domino introducti sint.

206. XVIII. QUOD ITA FIAT, QUIA ANIMA PROLIS EST A PATRE, AC INDUITIO EJUS A MATRE. Quod anima sit a patre, a nullo sapiente in dubium vocatur; conspicitur etiam hoc manifeste ex animis, & quoque ex faciebus, quæ sunt typi animorum, in posteritatibus, quæ a patribus familiarum in justa serie procedunt; redit enim pater sicut in effigie, si non in filiis, usque in nepotibus & pronepotibus; & hoc fit ex causa, quia anima facit intimum hominis, & hoc potest obduci a proxima prole, sed usque prodit & se revelat in progenie postea. Quod anima sit ex patre, ac induitio ex matre, illustrari potest per analoga in Regno vegetabili, in hoc Terra seu Humus est communis Mater; hæc in se sicut in utero recipit, & induit semina, imo quasi illa concipit, gestat, gignit, & educat, sicut mater suas progenies ex patre.

❀ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀

207. His adjiciam DUO MEMORABILIA; PRIMUM hoc. Post aliquod tempus spectavi ad urbem Athenæum, de qua in priori Memorabili aliquid dictum est; & audivi inde clamorem insolitum, erat in illo aliquid risus, in hoc aliquid indignationis, & in hac aliquid mæstitiæ; at usque clamor ille non inde erat dissonus, sed consonus, quia unum non erat simul cum altero, sed unum intra alterum; in Mundo spirituali percipitur in sono distincte varietas & com-

V. R. n. 694
+ n. 182

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

commixtura affectionum. Quæsivi e longinquo, quid rei; & dixerunt, venit nuntius e loco, ubi advenæ e Christiano Orbe primum apparent, dicens, quod a tribus ibi audiverit, quod in Mundo, unde venerunt, cum reliquis ibi crediderint, quod beatis & felicibus post mortem futura sit omnimoda requies a laboribus; & quia administrationes, officia & operæ sunt labores, quod requies ab illis futura sit: & quia tres illi ab Emissario nostro nunc adducti sunt, & stant ante portam & exspectant, factus est Clamor, & ex consulto statuerunt, quod non in Palladium in Parnassio, ut priores, sed in magnum Auditorium ibi introducerentur, ut aperiant Nova sua e Christiano Orbe; & ablegati sunt aliqui, qui solenniter illos introducerent. Quia eram in spiritu, & spiritibus distantiæ sunt secundum status affectionum illorum; & quia tunc mihi affectio videndi & audiendi illos erat, visus mihi sum præsens ibi, & vidi introductos, & audivi loquentes. Sederunt in Auditorio Seniores seu Sapientiores ad latera, ac reliqui in medio; & ante hos erat elevatum solum; huc tres Advenæ cum nuntio in solenni comitatu a minorennibus per medium Auditorii traducti sunt; & post silentium factum, salutati sunt a quodam Majorenni ibi, & quæsiti, QUID NOVI E TERRA; & dixerunt, sunt multa Nova, sed dic quæso de qua re, & respondit Majorennis, QUID NOVI E TERRA DE NOSTRO MUNDO ET DE CÆLO; & responderunt, quod cum recentes in hunc Mundum venimus, audiverimus, quod ibi & in Cælo sint Administrationes, Ministeria, Functiones, Negotiationes, Studia omnium disciplinarum, & mirabiles Operæ; & tamen credidimus quod post migrationem seu translationem e Mundo naturali in hunc Spiritualem, in æternam requiem a laboribus venturi simus; & quid functiones nisi labores: ad hæc Majorennis dixit, num per æternam requiem a laboribus intellexistis æternum otium, in quo continue sederetis & cubaretis, attrahentes delitias pectore, & sorbentes gaudia ore; ad hæc tres Advenæ blande ridentes dixerunt, quod aliquid tale autumaverint; & tunc responsum est illis, quid gaudia, & delitiæ, & inde felicitas, commune habent cum otio; ex otio collabitur mens & non expanditur, seu mortificatur homo & non vivificatur; pone aliquem sedentem in pleno otio, remissis manibus, dejectis aut subductis oculis, & pone ut ille simul circumfundatur aura lætitiæ, numne Veternus occuparet & caput & corpus ejus, ac vitalis expansio faciei concideret, & tandem ille relaxatis fibris nutaret & nutaret, usque dum caderet in terram; quid in expansione & tensione tenet totius corporis systema, quam intensio animi; & unde intensio animi, nisi ex administraturis & operis, dum fiunt ex jucundo: quare dicam vobis Novum e Cælo, quod ibi sint administrationes, ministeria, judicia majora & minora, tum artificia & operæ. Tres advenæ, cum audiverunt, quod in Cælo essent Judicia majora & minora, dicebant, cur illa, annon omnes in Cælo inspirantur & ducuntur a Deo, & inde sciunt quid justum & rectum; quid tunc opus judicibus; & respondit Vir majorennis, in hoc Mundo instruimur & discimus quid bonum & verum, tum quid justum & æquum, similiter ut in Mundo naturali, & hæc discimus non immediate a Deo, sed mediate per alios; & omnis Angelus, sicut omnis homo, cogitat verum, & facit bonum sicut a se,

&

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& hoc ſecundum ſtatum Angeli eſt mixtum, & non purum; & quoque inter Angelos dantur ſimplices & ſapientes, & ſapientes judicabunt, dum ſimplices ex ſimplicitate & ex ignorantia ambigunt de juſto, aut abeunt ab illo. Sed vos, quia recentes adhuc in hoc Mundo eſtis, ſi ſit beneplaciti veſtri, ſequimini me in Urbem noſtram, & monſtrabimus omnia; & exiverunt Auditorio, & aliqui ex Senioribus etiam illos comitati ſunt; & primum in Bibliothecam magnam, quæ ſecundum ſcientias diſtincta erat in Libraria minora: tres illi Advenæ, viſis tot libris, obſtupefacti ſunt, & dixerunt, ſunt etiam in hoc Mundo Libri, unde membranæ & chartæ, unde calami & atramentum; ad hæc dixerunt Seniores, percipimus quod credideritis in Mundo priori, quod hic Mundus vacuus ſit, quia ſpiritualis; & quod hoc credideritis, eſt quia ideam de ſpirituali foviſtis abſtractam a materiali; & abſtractum a materiali apparuit vobis ſicut nihilum, ita ſicut vacuum; cum tamen hic eſt plenitudo omnium; ſunt hic omnia SUBSTANTIALIA & non materialia, & materialia ſuam originem ducunt ex ſubſtantialibus; nos qui hic ſumus, homines ſpirituales ſumus quia ſubſtantiales, & non materiales; inde eſt, quod hic dentur omnia quæ in Mundo naturali in ſua perfectione, etiam libri & ſcripturæ, & multo plura; tres Advenæ cum audiverunt nominari SUBSTANTIALIA, cogitaverunt quod ita ſit, tam quia viderunt Libros ſcriptos, quam quia audiverunt dictum, quod materiæ originitus ſint ex ſubſtantiis. Ut adhuc de his confirmarentur, delati ſunt ad domicilia ſcribarum, qui exſcribebant exemplaria a ſapientibus urbis conſcripta, & inſpiciebant ſcripturas, & mirati ſunt, quod tam nitidæ & politæ eſſent. Poſt hæc deducti ſunt ad Muſæa, Gymnaſia & Collegia, & ubi erant Ludi illorum literarii, quorum aliquos vocabant Heliconidum, aliquos ludos Parnaſſidum, aliquos ludos Atheneidum, & aliquos ludos Virginum fontis; dicebant quod hi ita appellentur, quia Virgines ſignificant affectiones ſcientiarum, & ſecundum affectionem ſcientiarum eſt cuivis intelligentia; Ludi ita vocati, erant exercitationes & palæſtriæ ſpirituales. Poſtea circumducti ſunt in urbe ad Moderatores, Adminiſtratores, & horum Officiarios, & per hos ad mirabiles Operas, quæ ab artificibus ſpirituali modo fiunt. Poſtquam hæc viſa ſunt, iterum cum illis loquutus eſt Vir majorennis de Requie æterna a laboribus, in quam veniunt beati & felices poſt mortem, & dixit, Requies æterna non eſt otium, quoniam ex otio eſt mentis, & inde totius corporis, languor, torpor, ſtupor & ſopor, & hæc ſunt mors & non vita, & minus vita æterna, in qua ſunt Angeli Cæli; quare requies æterna eſt requies quæ diſcutit illa, & facit ut homo vivat; & hoc non aliud eſt, quam tale quod elevat mentem; eſt itaque aliquod ſtudium & opus, ex quo excitatur, vivificatur, & delitiatur mens; & hoc fit ſecundum uſum, ex quo, in quo, & ad quem operatur; inde eſt, quod Univerſum Cælum ſpectetur a Domino ut continens uſus, & quiſque Angelus eſt Angelus ſecundum uſum; jucundum uſus fert illum ſicut ſecunda vena navem, & facit ut in æterna pace, & pacis requie ſit; ita intelligitur Æterna requies a laboribus. Quod Angelus ſit vivus ſecundum ſtudium mentis ex uſu, patet manifeſte ex eo, quod cuivis ſit Amor conjugialis cum ejus virtute, potentia & delitiis, ſecun-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

dum ſtudium genuini uſus in quo eſt. Poſtquam tres illi Advenæ confirmati ſunt, quod Æterna requies non ſit otium, ſed jucundum alicujus operis quod uſui eſt; venerunt aliquæ Virgines cum acupictis & netis, operibus manuum ſuarum, & donaverunt illis; & Virgines, cum abibant novitii illi ſpiritus, cecinerunt oden, qua affectionem operum uſus cum æmænis ejus, melo angelico exprimebant.

208. ALLERUM MEMORABILE. Cum in meditatione eram de Arcanis Amoris Conjugialis reconditis apud uxores, iterum apparuit PLUVIA AUREA, quæ ſupra; & recordatus ſum, quod illa ſtillaret ſuper Aulam in Oriente, ubi vivebant tres Amores conjugiales, hoc eſt, tres Conjuges, qui ſe tenere amabant; qua viſa, ego a dulcedine meditationis illius amoris ſicut invitatus, properavi illuc, & dum appropinquavi, Pluvia illa ex aurea facta eſt purputea, dein coccinea, & cum prope eram, inſtar roris opalina; ac pulſavi, & aperiebatur janua; & ad ſatellitem dixi, refer ad maritos, quod iterum adſit, qui prius cum Angelo, petens, ut liceat intrare ad colloquium; ac ſatelles rediit, & ex maritis annuit, & ingreſſus ſum; ac tres Mariti cum ſuis Uxoribus ſimul erant in Hypæthro, ac ſalutati cum favore reſalutabant: & quæſivi Uxores, num candida illa Columba in feneſtra poſtea apparuerit, dixerunt, quod etiam hodie, & quoque quod expanſerit alas; ex qua augurati ſumus præſentiam tuam, ac ſollicitationem de aperiendo adhuc unum Arcanum amoris conjugialis; & quæſivi, cur dicitis unum, & tamen huc veni ad ſciendum plura; & reſponderunt, ſunt arcana, & quædam excedunt ſapientiam veſtram in tantum, ut intellectus veſtræ cogitationis non poſſit illa capere; gloriamini ſuper nos ex veſtra ſapientia, ſed nos non gloriamur ſuper vos ex noſtra, & tamen noſtra eminet ſuper veſtram, quia intrat inclinationes & affectiones veſtras, ac videt, percipit & ſentit illas; vos prorſus nihil ſcitis de inclinationibus & affectionibus amoris veſtri, & tamen illæ ſunt, ex quibus & ſecundum quas intellectus veſter cogitat, proinde ex quibus & ſecundum quas vos eſtis ſapientes; & tamen uxores tam probe ſciunt illas in maritis ſuis, ut videant illas in faciebus illorum, & audiant illas ex ſonis loquelæ oris illorum, imo palpent illas ſuper pectoribus, brachiis & genis illorum: at nos ex zelo amoris pro veſtra felicitate & ſimul noſtra, diſſimulamus ſicut non ſciamus illas, & tamen moderamur illas tam prudenter, ut quicquid eſt lubitus, placiti & voluntatis maritorum noſtrorum, ſequamur permittendo & patiendo, & ſolum flectendo dum poſſibile, at nuſquam cogendo. Quæſivi, unde vobis illa ſapientia, reſponderunt, eſt ex creatione & inde nativitate nobis inſita; mariti noſtri aſſimilant illam inſtinctui, nos autem dicimus illam eſſe ex Divina Providentia, ut viri per uxores ſuas reddantur felices; audivimus ex Maritis noſtris, quod Dominus velit ut homo maſculus ex libero ſecundum rationem agat, & quod ideo liberum ejus, quod ſpectat inclinationes & affectiones, Ipſe Dominus ab interiori moderetur, & quod per Uxorem ejus ab exteriori, & quod ſic formet Virum cum ejus Uxore in Angelum Cæli; ac præterea Amor mutat ſuam eſſentiam, & non fit ille Amor, ſi cogitur: ſed hæc apertius dicemus; nos movemur ad illud, hoc eſt, ad prudentiam moderandi inclinationes

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

clinationes & affectiones maritorum noſtrorum, adeo, ut videantur ſibi ex libero ſecundum rationem ſuam agere, ex cauſa, quia delitiamur ex amore illorum, & non plus amamus quam ut illi delicientur ex noſtris delitiis, quæ ſi vileſcunt apud illos, etiam apud nos hebeſcunt. His dictis, intravit una ex Uxoribus in thalamum, & rediens dixit, Columba mea adhuc vibrat alas, quod ſignum eſt, ut plura detegamus; & dixerunt, obſervavimus mutationes inclinationum & affectionum virorum varias, ut quod ad uxores frigeant, dum mariti cogitant vana contra Dominum & Eccleſiam; quod frigeant dum in faſtu ſunt ex propria intelligentia; quod frigeant dum mulieres alienas ſpectant ex concupiſcentia; quod frigeant dum advertuntur ab uxoribus de Amore, præter plura; & quod frigeant frigore vario; hoc animadvertimus ex retractione ſenſus ex oculis, auribus & corpore illorum ad præſentiam noſtrorum ſenſuum: ex his paucis videre potes, quod nos præ viris ſciamus, num illis bene ſit, vel num male; ſi frigent ad uxores, eſt illis male, at ſi calent ad uxores, eſt illis bene; quare uxores continue verſant animis media, ut viri ad illas caleant & non frigeant, & illa verſant perſpicacia viris imperſcrutabili. His dictis, auditum eſt ſicut Columba gemeret, & tunc dixerunt uxores, hoc indicium nobis eſt, quod aveamus arcaniora evulgare, quæ tamen non licet; forte illa quæ audiviſti, manifeſtas viris; & reſpondi, hoc intendo, quid noxæ inde; uxores poſtquam de hoc inter ſe colloquutæ ſunt, dixerunt, manifeſta ſi vis, non latet nos qualis potentia perſuadendi eſt uxoribus, dicent enim maritis ſuis, ludit ille vir, ſunt fabulæ, jocatur ex apparentiis, & ex ſuetis virorum nugis, ne credite illi ſed credite nobis, nos ſcimus, quod vos ſitis Amores & nos Obedientiæ; quare manifeſta ſi vis, at uſque Mariti non pendebunt ex tuo ore, ſed ex oribus Uxorum ſuarum quæ oſculantur.

UNIVERSALIA DE CONJUGIIS.

209. De Conjugiis ſunt permulta, quæ ſi traderentur particulariter, exſurgeret hoc opuſculum in grande Volumen; particulariter enim tradi poteſt de Similitudine & Diſſimilitudine inter Conjuges; de Elevatione amoris conjugialis naturalis in amorem conjugialem ſpiritualem, deque Conjunctione illorum; de Incrementis unius & de Decrementis alterius; de Varietatibus & de Diverſitatibus utriuſque; de Intelligentia uxorum; de Sphæra conjugiali univerſali e Cælo, & de Oppoſita ejus ex Inferno; & de illarum Influxu & Receptione; præter plura alia; quæ ſi ſingulariter exponerentur, dilataretur hoc Opus in tam amplum Codicem, ut defatigaret Lectorem: propter hanc cauſam, & ad evitandas prolixitates inanes, contrahuntur illa in Univerſalia de Conjugiis. Sed hæc, ſicut antecedentia, in ſuos Articulos diſpeſcentur; qui ſunt hi. I. *Quod proprius Senſus amoris conjugialis ſit ſenſus Tactus.* II. *Quod apud illos, qui in Amore vere conjugiali ſunt, creſcat facultas ſapiendi; ſed quod hæc apud illos, qui non in amore conjugiali ſunt, decreſcat.* III. *Quod apud illos, qui*

in

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

in Amore vere conjugiali ſunt, creſcat fauſtitas cohabitationis; ſed quod hæc apud illos, qui non in amore conjugiali ſunt, decreſcat. IV. *Quod apud illos, qui in Amore vere conjugiali ſunt, creſcat Conjunctio mentium, & cum hac Amicitia; ſed quod hæc cum illa, apud illos qui non in amore conjugiali ſunt, decreſcat.* V. *Quod illi, qui in Amore vere conjugiali ſunt, continue velint unus homo eſſe; ſed quod illi, qui non in amore conjugiali ſunt, velint duo eſſe.* VI. *Quod illi, qui in Amore vere conjugiali ſunt, in conjugio ſpectent æternum; viciſſim autem illi, qui non in amore conjugiali ſunt.* VII. *Quod Amor conjugialis reſideat apud Uxores caſtas, ſed quod uſque amor illarum dependeat a Maritis.* VIII. *Quod Intelligentia fæminarum in ſe ſit modeſta, elegans, pacifica, cedens, mollis, tenera; at quod Intelligentia virorum in ſe ſit gravis, aſpera, dura, animoſa, licentiæ amans.* IX. *Quod Uxores ament vincula conjugii, modo Viri ament illa.* X. *Quod Uxores in nulla excitatione ſint ſicut Viri; ſed quod illis ſit ſtatus præparationis ad receptionem.* XI. *Quod Viris ſit copia ſecundum amorem propagandi vera ſapientiæ ſuæ, & ſecundum amorem faciendi uſus.* XII. *Quod determinationes ſint in beneplacitis mariti.* XIII. *Quod Sphæra conjugialis ſit, quæ a Domino per cælum influit in omnia & ſingula Univerſi uſque ad ultima ejus.* XIV. *Quod hæc Sphæra recipiatur a Sexu fæminino, & per hunc transferatur in Sexum maſculinum; & non viciſſim.* XV. *Quod, ubi Amor vere conjugialis eſt, hæc Sphæra recipiatur ab Uxore, & unice per uxorem a Marito.* XVI. *Quod, ubi Amor non conjugialis eſt, Sphæra illa recipiatur quidem ab uxore, ſed non a marito per illam.* XVII. *Quod Amor vere conjugialis dari poſſit apud unum ex conjugibus, & non ſimul apud alterum.* XVIII. *Quod ſint variæ diſſimilitudines, tam interternæ quam externæ, apud conjuges.* XIX. *Quod variæ ſimilitudines poſſint conjungi, ſed non cum diſſimilitudinibus.* XX. *Quod Dominus illis, qui deſiderant Amorem vere conjugialem, provideat ſimilitudinem, & quod ſi non datur in terris, provideat illam in cælis.* XXI. *Quod homo ſecundum defectum & jacturam Amoris conjugialis, accedat ad naturam beſtiæ.* Sequitur nunc horum Explicatio.

210. I. QUOD PROPRIUS SENSUS AMORIS CONJUGIALIS SIT SENSUS TACTUS. Sunt cuivis amori ſuus ſenſus; Amori videndi ex amore intelligendi, eſt ſenſus viſus, & hujus amænitates ſunt ſymmetriæ & pulchritudines; Amori audiendi ex amore anſcultandi & obediendi, eſt ſenſus auditus, & hujus amænitates ſunt harmoniæ; Amori cognoſcendi illa quæ circumfluunt in aere ex amore percipiendi, eſt ſenſus olfactus, & hujus amænitates ſunt fragrantiæ; Amori ſe nutriendi ex amore imbuendi ſe bonis & veris, eſt ſenſus guſtus, & hujus jucunditates ſunt lautitiæ; Amori cognoſcendi objecta, ex amore circumſpiciendi & tutandi ſe, eſt ſenſus tactus, & hujus amænitates ſunt titillationes: quod Amori conjungendi ſe cum compari, ex amore uniendi bonum & verum, ſit Senſus tactus, eſt quia ille Senſus eſt communis omnium ſenſuum, & inde ex illis trahit ſpartas; quod hic amor in communionem ſecum ferat omnes ſupradictos ſenſus, & amænitates illorum ſibi addicet, notum eſt. Quod Senſus tactus addicatus ſit Amori conjugiali, & quod ſit hujus proprius,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

us, patet ex omni ludo ejus, & ab exaltatione ſubtilitatum ejus ad ſumme exquiſitum: ſed hæc amplius deducere, relinquitur amatoribus.

211. II: QUOD APUD ILLOS, QUI IN AMORE VERE CONJUGIALI SUNT, CRESCAT FACULTAS SAPIENDI; SED QHOD HÆC APUD ILLOS, QHI NON IN AMORE CONJUGIALI SUNT, DECRESCAT. Quod facultas ſapiendi apud illos, qui in Amore vere conjugiali ſunt, creſcat, eſt quia hic Amor ex ſapientia, & ſecundum illam, eſt apud conjuges, ut in Tranſactionibus, quæ præcedunt, plenis argumentis oſtenſum eſt; tum quia illius amoris ſenſus eſt tactus, & hic communis eſt omnibus ſenſibus, & quoque plenus delitiis, inde ille aperit interiora mentium, ſicut aperit interiora ſenſuum, & cum illis organica totius corporis: exinde ſequitur, quod illi qui in amore illo ſunt, nihil potius ament, quam ſapere; nam homo ſapit, quantum interiora mentis ejus aperiuntur; per aperitionem enim elevantur cogitationes intellectus in ſuperiorem lucem, & affectiones voluntatis in ſuperiorem calorem, & ſuperior lux eſt ſapientia, & ſuperior calor eſt amor ejus; delitiæ ſpirituales conjunctæ delitiis naturalibus, quæ ſunt illis, qui in Amore vere conjugiali ſunt, faciunt amabilitatem, & inde facultatem ſapiendi. Inde eſt, quod Angelis ſit Amor conjugialis ſecundum ſapientiam, ac amoris illius & ſimul delitiarum ejus incrementa ſecundum ſapientiæ incrementa; & quod proles ſpirituales, quæ ex conjugiis illorum naſcuntur, ſint talia quæ ſapientiæ ſunt ex patre, & quæ amoris ſunt ex matre, quas amant ex ſpirituali ſtorge; qui amor ſe addit amori conjugiali illorum, & continue elevat illum, & conjungit illos.

212. Contrarium fit apud illos, qui non in aliquo amore conjugiali ex non aliquo amore ſapientiæ ſunt, hi non ineunt conjugia niſi etiam fine laſciviendi, & huic fini etiam ineſt amor inſaniendi; omnis enim finis in ſe ſpectatus eſt amor, ac laſcivia in origine ſua ſpirituali eſt inſania; per infaniam intelligitur deliratio mentis ex falſis, ac deliratio eminens eſt deliratio mentis ex falſificatis veris, uſque dum hæc creduntur ſapientia: quod hi contra amorem conjugialem ſint, manifeſta confirmatio ſeu evictio datur in Mundo ſpirituali, ibi illi ad primum olfactum amoris conjugialis aufugiunt in cavernas, & occludunt januas; & ſi hæ aperiuntur, inſaniunt ſicut amentes in Mundo.

213. III: QUOD APUD ILLOS, QUI IN AMORE VERE CONJUGIALI SUNT, CRESCAT FAUSTITAS COHABITATIONIS; SED QUOD HÆC APUD ILLOS, QUI NON IN AMORE CONJUGIALI SUNT, DECRESCAT. Quod fauſtitas cohabitationis creſcat apud illos, qui in amore vere conjugiali ſunt, eſt quia ſe mutuo amant omni ſenſu, uxor non videt amabilius quam virum, ac vir viciſſim; imo nec audiunt, olfaciunt, & tangunt amabilius; inde illis fauſtitas cohabitationis in domo, cubiculo, & toro. Quod ita ſit, poteſtis vos mariti vos confirmare, ex primis delitiis conjugii, quæ in pleno ſuo ſunt, quia tunc uxor ſola ex omni ſexu amatur. Quod contrarium ſit illis, qui non in aliquo amore conjugiali ſunt, notum eſt.

214. IV: QUOD APUD ILLOS, QUI IN AMORE VERE CONJUGIALI SUNT, CRESCAT CONJUNTIO MENTIUM, ET CUM HAC AMICITIA; SED QUOD HÆC CUM ILLA APUD ILLOS, QUI NON IN AMORE CONJUGIALI SUNT, DECRESCAT. Quod con-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

junctio mentium apud illos, qui in amore vere conjugiali sunt, crescat, in Capite, in quo actum est de conjunctione animarum & mentium per conjugium, quæ intelligitur per Domini verba, quod non amplius sint duo sed una caro, demonstratum est, videatur n. 156 ad 191. Quod autem conjunctio illa crescat, sicut amicitia se conjungit amori, est causa, quia Amicitia est sicut facies illius amoris, & quoque est sicut vestis ejus, nam non modo se adjungit amori sicut vestis, sed etiam conjungit se illi sicut facies; amor præcedens amicitiam est similis amori sexus, qui amor post votum facescit, ast amor conjunctus amicitiæ post votum manet, & quoque stabilitur; intrat etiam interius in pectus, amicitia introducit illum, & facit illum vere conjugialem; & tunc Amor ille amicitiam hanc suam facit etiam conjugialem, quæ valde differt ab amicitia omnis alius amoris, est enim plena. Quod contrarium fiat apud illos, qui non in amore conjugiali sunt, notum est; apud hos prima amicitia, quæ tempore desponsationis, & dein primis diebus post nuptias, insinuata est, plus & plus ab interioribus mentis recedit, & ab his successive tandem ad cuticulas abscedit; & apud illos, qui separationes cogitant, prorsus abit; at apud eos, qui separationem non cogitant, amor manet in externis, sed friget in internis.

215. V: QUOD ILLI, QUI IN AMORE vere CONJUGIALI SUNT, CONTINUE VELINT UNUS HOMO ESSE; SED QUOD ILLI QUI NON IN AMORE CONJUGIALI SUNT, VELINT DUO ESSE. Amor conjugialis in sua essentia non aliud est, quam quod duo velint esse unum, hoc est, quod velint, ut duæ vitæ fiant una vita; illa voluntas est perpetuus conatus illius amoris, ex quo fluunt omnes effectuationes ejus: quod conatus sit ipsa essentia motus, & quod voluntas sit conatus vivus apud hominem, a scrutiniis philosophorum in confirmato est, & quoque contemplatoribus ex ratione elimata, patet; inde consequitur, quod illi, qui in amore vere conjugiali sunt, continue conentur, hoc est, velint unus homo esse. Quod contrarium sit apud illos, qui non in amore conjugiali sunt, probe sciunt ipsi; qui quia continue se cogitant duos ex disunione animarum & mentium, ideo nec capiunt, quid intelligitur per Domini verba, quod non amplius duo sint, sed una caro, Matth. XIX: 6.

216. VI: QUOD ILLI, QUI IN AMORE VERE CONJUGIALI SUNT, IN CONJUGIO SPECTENT ÆTERNUM; VICISSIM AUTEM ILLI, QUI NON IN AMORE CONJUGIALI SUNT. Quod illi, qui in amore vere conjugiali sunt, spectent æternum, est quia in illo amore est æternitas; ac æternitas ejus est inde, quia amor ille apud uxorem, & sapientia apud maritum, crescit in æternum, ac in crescentia seu progressione conjuges penitius & penitius in beatitudines cæli, quas illorum sapientia & ejus amor simul in se recondunt, intrant; quare si idea æterni evelleretur, aut ex aliquo casu mentibus elaberetur, foret sicut illi e cælo dejicerentur. Qualis status Conjugibus in cælo est, dum excidit mentibus illorum idea æterni, ac loco ejus idea temporarii incidit, apud me in propatulum venit ex hac experientia: quondam duo conjuges ex data venia apud me e Cælo erant, & tunc a quo dam nebulone astute loquente sublata est illis idea æterni de conjugio; qua ablata inceperunt ejulare, dicentes quod

non

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

non poſſint vivere amplius, & quod ærumnam ſentiant, quam nunquam prius; quo percepto a coangelis in Cælo, remotus eſt nebulo, & dejectus; quo facto, actutum rediit illis idea æterni, ex qua lætificati ſunt lætitia cordis, ac tenerrime ſe mutuo amplexi ſunt. Præter hæc, audivi duos conjuges, qui de conjugio ſuo nunc foverunt ideam æterni, nunc ideam temporarii; cauſa fuit, quia diſſimilitudo interna illis inerat; hi cum in idea æterni erant, inter ſe lætificati ſunt, at cum in idea temporarii, dixerunt, non eſt amplius conjugium; & uxor, non ſum amplius uxor, ſed concubina, ac vir non ſum amplius maritus, ſed mæchus; quare dum aperta eſt illis diſſimilitudo interna, abivit vir a muliere, & mulier a viro; at poſtea, quia utrique fuit idea æterni de conjugio, conſociabantur comparibus ſimilitudinis. Ex his poteſt clare videri, quod illi, qui in amore vere conjugiali ſunt, ſpectent æternum, & quod, ſi hæc elabitur ex intimis e cogitatione, diſuniantur quoad amorem conjugialem, utcunque non ſimul quoad amicitiam, hæc enim habitat in externis, ille autem in internis. Simile eſt in conjugiis ſuper terris, conjuges ibi, dum ſe tenere amant, cogitant æternum de fœdere, & prorſus non aliquid de fine ejus per mortem; & ſi de hac, dolent, uſque refocillantur ſpe ex cogitatione continuationis ejus poſt obitum.

216. VII: QUOD AMOR CONJUGIALIS RESIDEAT APUD UXORES CASTAS; SED QUOD AMOR ILLARUM DEPENDEAT A MARITIS; cauſa eſt, quia uxores ſunt natæ amores, & inde inſitum eſt illis, velle unum eſſe cum maritis, & ex hac voluntatis ſuæ cogitatione continue lactant amorem ſuum; quare recedere a conatu uniendi ſe maritis, foret recedere a ſemetipſis: aliter mariti, hi quia non nati ſunt amores, ſed recipientes illius amoris ab uxoribus, ideo quantum recipiunt illum, tantum uxores cum amore ſuo intrant; at quantum non recipiunt, tantum uxores cum amore ſuo foris ſtant, & exſpectant: at hoc fit apud uxores caſtas, aliter apud incaſtas. Ex his conſtat, quod amor conjugialis reſideat apud uxores, ſed quod amor illarum dependeat a maritis.

217. VIII: QUOD UXORES AMENT VINCULA CONJUGII, MODO VIRI AMENT ILLA. Hoc ſequitur ex dictis in præcedente Articulo: accedit, quod Uxores ex inſito velint uxores eſſe, & uxores nominari; hoc illis eſt nomen decoris & honoris; quare vincula conjugii amant: & quia caſtæ uxores non nomine tenus, ſed actualiter volunt uxores eſſe, & hoc fit per ligationem arctiorem & arctiorem cum maritis, ideo vincula conjugii ex conſtabilitione fœderis ejus amant, & id eo plus ſicut redamantur a maritis, ſeu quod ſimile eſt, ſicut viri illa vincula amant.

218. IX: QUOD INTELLIGENTIA FŒMINARUN IN SE SIT MODESTA, ELEGANS, PACIFICA, CEDENS, MOLLIS, TENERA; ET QUOD INTELLIGENTIA VIRORUM IN SE SIT GRAVIS, ASPERA, DURA, ANIMOSA, LICENTIÆ AMANS. Quod tales ſint fœminæ, & tales ſint viri, patet manifeſte ex utriuſque corpore, facie, ſono, loquela, geſtu, & moribus; ex CORPORE, quod viri ſint duri cute & carne, fœminæ autem molli: ex FACIE, quod viri ſint duriore, obnixiore, aſperiore, flaviore, etiam barbata, ita impulchriore; fœminæ autem molliore, cedentiore, teneriore, candidiore, & inde pulchritudines: ex SONO,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quod viris ſit gravis, fæminis autem tener: ex LOQUELA, quod viris ſit licentiæ amans & animoſa, fæminis autem modeſta & pacifica: ex GESTU, quod viris ſit fortior & firmior, fæminis autem invalidior & imbecillior: ex MORIBUS, quod viris ſint immoderatiores, fæminis autem elegantiores. Quantum ab ipſa nativitate differt genius virorum a genio fæminarum, patuit mihi clare a viſis pueris & puellis in congregationibus; vidi has aliquoties per feneſtram in magna Urbe ſuper platea, in qua ultra viginti quovis die ſe congregabant; ibi Pueri ſecundum indolem ſibi connatam colludebant tumultuando, vociferando, pugnando, verberando, projiciendo lapides in alteros: at Puellæ ad januas domuum ſedebant pacificæ, quædam ludentes cum infantibus, quædam amicientes pupas, quædam nentes ſuper fruſtulis lineis, quædam ſe oſculantes; & quod miratus ſum, uſque amænis oculis aſpectabant pueros, qui tales. Ex his manifeſte videre potui, quod vir naſcatur intellectus, ac fæmina amor; & qualis eſt intellectus, & qualis eſt amor in ſuis principiis; & ſic qualis foret intellectus viri in progreſſu abſque conjunctione cum amore fæminino, & dein conjugiali.

219. X: QUOD UXORES IN NULLA EXCITATIONE SINT SICUT VIRI; SED QUOD ILLIS SIT STATUS PRÆPARATIONIS AD RECEPTIONEM. Quod Viris ſit ſeminatio, & inde excitatio, & quod Fæminis non hæc ſit quia non illa, patet; quod autem Fæminis ſit ſtatus præparationis ad receptionem, & ſic ad conceptionem, ex auditis refero; qualis autem hic ſtatus fæminis eſt, non licet deſcribere, & quoque ſolis illis notus eſt: num autem amor illarum, dum in illo ſtatu ſunt, ſit in ſuo jucundo, aut in injucundo, ut quædam dicunt, non ab illis evulgatum eſt; hoc ſolum in vulgo notum eſt, quod non licitum ſit marito dicere uxori, quod poſſit & non velit, ſic enim inſigniter læditur ſtatus receptionis, qui præparatur ſecundum ſtatum mariti quod poſſit.

220. XI: QUOD VIRIS SIT COPIA SECUNDUM AMOREM PROPAGANDI VERA SAPIENTIÆ, ET SECUNDUM AMOREM FACIENDI USUS. Quod ita ſit eſt unum inter arcana, quæ Antiquis nota fuerunt, & hodie deperdita; Antiqui ſciverunt, quod omnia & ſingula quæ fiunt in corpore, ex origine ſpirituali fiant, ut quod ex voluntate, quæ in ſe eſt ſpiritualis, fluant actiones; quod ex cogitatione, quæ etiam eſt ſpiritualis, fluant loquelæ; tum quod viſus naturalis ex viſu ſpirituali, qui eſt intellectus; auditus naturalis ex auditu ſpirituali, qui eſt attentio intellectus & ſimul accommodatio voluntatis; & olfactus naturalis ex olfactu ſpirituali, qui eſt perceptio; & ſic porro; quod ſimiliter ſeminatio virilis, ex origine ſpirituali ſit, Antiqui viderunt; quod ſit ex Veris, ex quibus conſiſtit intellectus, ex pluribus & rationis & experientiæ documentis concluſerunt; & dixerunt, quod nihil aliud recipiatur a maſculis, ex conjugio ſpirituali quod eſt boni & veri, quod influit in omnia & ſingula univerſi, quam verum, & id quod ſe refert ad verum; & quod hoc in progreſſu in corpus formetur in ſemen; & quod inde ſit, quod ſemina ſpiritualiter intellecta ſint vera: quoad formationem; quod anima maſculina, quia eſt intellectualis, ita ſit verum; intellectuale enim non aliud eſt, quare dum anima deſcendit, etiam verum deſcendit; quod hoc fiat per quod anima, quæ eſt intimum hominis & cujus-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cujuſvis animalis, & in ſua eſſentia eſt ſpiritualis, ex inſito niſu propagationis ſui, in deſcenſu ſequatur, & velit procreare ſe, & quod cum hoc fit, integra anima formet ſe, & amiciat ſe, & fiat ſemen; & quod hoc fieri poſſit millies & millies, quia anima eſt ſubſtantia ſpiritualis, cui non eſt extenſio ſed impletio, & e qua non eſt exſumptio partis, ſed eſt productio totius, abſque aliqua jactura ejus; inde eſt quod illa in receptaculis minimis, quæ ſunt ſemina, ſit plene, quemadmodum eſt in receptaculo maximo ſuo, quod eſt corpus. Cum itaque Verum animæ eſt origo ſeminis, ſequitur, quod copia ſit viris ſecundum amorem propagandi vera ſapientiæ ſuæ: quod etiam ſit ſecundum amorem faciendi uſus, eſt quia uſus ſunt bona, quæ vera producunt: in Mundo etiam aliquibus notum eſt, quod ſedulis ſit copia, & non otioſis. Quæſivi, quomodo ex anima virili propagatur fæmininum, reſponſum tuli, quod ex bono intellectuali, quia hoc in ſua eſſentia eſt verum; nam intellectus cogitare poteſt quod hoc bonum ſit, ita quod verum ſit quod id ſit bonum; aliter voluntas, hæc non cogitat bonum & verum, ſed amat & facit illa: quodideo per filios in Verbo ſignificentur vera, & per filias bona, videatur ſupra, n. 120. Et quod per ſemen in Verbo ſignificetur verum, in Apocalypsi Revelata, n. 565.

221. XII: Quod determinationes sint in beneplacitis mariti; cauſa eſt, quia apud viros eſt ſupradicta copia, & hæc variatur apud illos tam ſecundum ſtatus mentis, quam ſecundum ſtatus corporis illorum; Jntellectus enim non ita conſtans eſt in ſuis cogitationibus, ſicut eſt Voluntas in ſuis affectionibus; ille enim nunc fertur ſurſum nunc deorſum, nunc in ſtatu ſereno & claro eſt, nunc in turbulento & obſcuro, nunc in objectis gratis nunc in ingratis; & quia mens, dum agit, etiam eſt in corpore, ſequitur quod huic ſimiles ſtatus ſint: inde eſt, quod maritus nunc recedat ab amore conjugiali, nunc accedat ad illum, & quod copia in uno ſtatu abſtrahatur, & in altero reſtauretur: hæ cauſæ ſunt, quod determinationes relinquendæ ſint beneplacitis mariti; inde eſt, quod uxores, ex inſita illis ſapientia, nuſquam aliquid admoneant de talibus.

222. XIII: Quod Sphæra conjugialis sit, quæ a Domino per Cælum influit in omnia et singula Universi usque ad ultima ejus. Quod a Domino procedant Amor & Sapientia, ſeu quod idem eſt, Bonum & Verum, ſupra in ſuo Capite oſtenſum eſt; illa duo in conjugio procedunt continue a Domino, quia illa ſunt Ipſe, & ab Ipſo ſunt omnia; & quæ ab Ipſo procedunt, implent Univerſum; nam abſque eo nihil ſubſiſteret quod exſtitit. Sunt plures Sphæræ, quæ ab Ipſo procedunt, ut Sphæra conſervationis Univerſi creati, Sphæra tutationis boni & veri contra malum & falſum, Sphæra reformationis & regenerationis, Sphæra innocentiæ & pacis, Sphæra miſericordiæ & gratiæ, præter plures; at Univerſalis omnium eſt Sphæra conjugialis, quia hæc etiam eſt Sphæra propagationis, & ſic ſupereminents Sphæra conſervationis Univerſi creati per ſucceſſivas generationes. Quod Sphæra hæc conjugialis impleat Univerſum, & pervadat illa a primis ad ultima, patet a ſupraoſtenſis, quod Conjugia ſint in Cælis, & perfectiſſima in Cælo Ter-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tio ſeu ſupremo, & quod præter apud homines, ſit in omnibus ſubjectis Regni animalis in terris, uſque ad vermes; & inſuper quod ſit in omnibus ſubjectis Regni vegetabilis, ab oleis & palmis uſque ad graminula. Quod hæc Shpæra univerſalior ſit ſphæra caloris & lucis, quæ procedit a Sole noſtri Mundi, ratio convinci poteſt ex eo, quod etiam operetur in abſentia caloris ejus, ut hyeme, & in abſentia lucis ejus, ut nocte, imprimis apud homines: quod ita operetur, eſt quia eſt e Sole Cæli Angelici, & inde eſt conſtans æquatio caloris & lucis, hoc eſt, conjunctio boni & veri; eſt enim in continuo vere; mutationes boni & veri, ſeu caloris & lucis ejus, non ſunt variationes ejus, ſicut ſunt variationes in terris ex mutationibus caloris & lucis ex Sole ibi, ſed oriuntur illæ a ſubjectis quæ recipiunt.

223. XIV: QUOD HÆC SPHÆRA RECIPIATUR A SEXU FÆMININO, ET PER HUNC TRANSFERATUR IN SEXUM MASCULINUM. Quod apud Sexum maſculinum non ſit aliquis Amor conjugialis, ſed quod ſolum ſit apud Sexum fœminum, & ab hoc transferatur in maſculinum, vidi teſtatum ab experientia, de qua ſupra n. 161: cui etiam adſtipulatur hæc ratio; quod Forma maſculina ſit forma intellectualis, ac fœmina ſit Forma voluntaria; & forma intellectualis non poteſt caleſcere calore conjugiali a ſe, ſed a calore conjunctivo alicujus, cui ille a creatione implantatus eſt; proinde non poteſt recipere illum amorem, niſi per formam ſibi adjunctam voluntariam fœminæ, quia hæc etiam eſt forma amoris. Idem hoc amplius poſſet confirmari ex Conjugio boni & veri; & coram naturali homine ex Conjugio cordis & pulmonis, quia Cor correſpondet amori, & pulmo intellectui; ſed quia pleriſque deficit horum ſcientia, confirmatio per hæc plus inumbraret quam illuſtraret. Ex tranſlatione hujus Sphæræ a Sexu fœminino in maſculinum, eſt, quod Mens etiam incendatur a ſola cogitatione de ſexu; quod etiam inde ſit formatio propagativa & ſic excitatio, ſequitur; nam niſi accedat calor ad lucem in terris, nihil viget & excitatur ad fructificandum aliquid ibi.

224. XV. QUOD UBI AMOR VERE CONJUGIALIS EST, HÆC SPHÆRA RECIPIATUR AB UXORE, ET UNICE PER UXOREM A MARITO. Quod illa ſphæra, apud illos qui in amore vere conjugiali ſunt, recipiatur a marito unice per uxorem, eſt arcanum hodie, & tamen in ſe non arcanum eſt, quia Sponſus & Primitius maritus hoc poteſt ſcire; nonne quicquid procedit ex ſponſa & primitia uxore conjugialiter afficit, non autem tunc quod procedit ex aliis e ſexu: ſimile eſt cum illis qui in amore vere conjugiali convivunt: & quia ſphæra vitæ unumquemque, tam virum quam fœminam, circumſtipat, denſe a pectore, & rare a tergo, patet unde eſt, quod mariti, qui peramant ſuas uxores, convertant ſe ad illas, & interdiu vultu favente aſpiciant illas; & viciſſim illi qui non amant ſuas uxores, avertant ſe ab illis, ac interdiu acie retracta adſpectent ad illas. Per receptionem Sphæræ conjugialis a marito unice per uxorem, cognoſcitur & dignoſcitur Amor vere conjugialis ab amore conjugiali ſpurio, falſo, & frigido.

225. XVI: QUOD UBI AMOR NON CONJUGIALIS EST, SPHÆRA ILLA RECIPIATUR QUIDEM AB UXORE, SED NON A MARITO PER ILLAM. Sphæra hæc conjugialis influens in Univerſum, eſt in origine ſua Divina, in progreſſu in Cælo

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

lo apud Angelos eſt illa cæleſtis & ſpiritualis, apud homines naturalis, apud beſtias & aves animalis, apud vermes mere corporea, apud vegetabilia eſt illa vitæ expers; & præterea in ſingulis ſubjectis variatur ſecundum illorum formas. Nunc quia illa Sphæra immediate recipitur a Sexu fæminino, & mediate a Sexu maſculino, & quia recipitur ſecundum formas, conſequitur, quod Sphæra illa, quæ ſancta eſt in origine ſua, verti poſſit in non ſanctam in ſubjectis, imo etiam inverti in oppoſitam; Sphæra ei oppoſita vocatur meretricia apud fæminas tales, & ſcortatoria apud viros tales; & quia hi & illæ in Inferno ſunt, eſt hæc Spæra inde; ſed hæc Sphæra etiam multæ varietatis eſt, & inde plures ejus Species ſunt, at talis ſpecies attrahitur & ſubtrahitur a viro qualis ei congruit, & ejus genio conformis eſt, & correſpondet. Ex his conſtare poteſt, quod vir qui non amat uxorem, ſphæram illam aliunde recipiat quam ab uxore: fit uſque quod illa etiam inſpiretur ab uxore, ſed viro inſcio, & dum caleſcit.

226. XVII: QUOD AMOR CONJUGIALIS DARI POSSIT APUD UNUM EX CONJUGIBUS, ET NON SIMUL APUD ALTERUM. Unus enim poteſt ex corde vovere ſibi conjugium caſtum, alter autem non ſcit quid caſtum; unus poteſt amare illa quæ Eccleſiæ ſunt, alter autem illa quæ ſolius mundi; unus poteſt quoad mentem eſſe in Cælo, alter quoad ſuam in inferno; inde apud unum poteſt eſſe amor conjugialis, & non apud alterum: horum mentes, quia in contrario verſu ſunt, intrinſecus inter ſe collidunt; & ſi non extrinſecus, uſque ille, qui non in amore conjugiali eſt, ſpectat conſortem ex fœdere ſicut faſtidioſam anum; & ſic porro.

227. XVIII: QUOD SINT VARIÆ SIMILITUDINES, ET VARIÆ DISSIMILITUDINES, TAM INTERNÆ QUAM EXTERNÆ, APUD CONJUGES. Notum eſt, quod inter Conjuges ſint ſimilitudines, & quod ſint diſſimilitudines, & quod externæ appareant, non autem internæ, niſi poſt tempora cohabitationis ipſis conjugibus, & per indicia aliis: at enumerare utraſque ad cognitionem, vanum eſt, quia plures paginæ recenſione & deſcriptione varietatum adimpleri poſſunt: ſimilitudines quoad partem poſſunt ex diſſimilitudinibus, propter quas Amor conjugialis abit in frigus, de quibus in ſequente Capite, deduci & concludi. Similitudines & diſſimilitudines in genere ducunt ortum ex Inclinationibus connatis, per educationes, conſortia, & imbutas perſuaſiones, variatis.

228. XIX: QUOD VARIÆ SIMILITUDINES POSSINT CONJUNGI; SED NON CUM DISSIMILITUDINIBUS. Varietates ſimilitudinum ſunt permultæ, ac diſtant plus & minus; at uſque illæ quæ diſtant, poſſunt tempore conjungi per varia, imprimis per accommodationes ad deſideria, per officia mutua, per civilitates, per abſtinentias ab incaſtis, per communem amorem infantum, & curam liberorum; imprimis autem per conformitates in rebus Eccleſiæ; per res enim Eccleſiæ fit conjunctio ſimilitudinum diſtantium interius, per reliqua modo exterius. Sed cum diſſimilitudinibus non poteſt fieri conjunctio, quia ſunt antipathicæ.

229. XX: QUOD DOMINUS ILLIS, QUI DESIDERANT AMOREM VERE CONJUGIALEM,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

GIALEM, PROVIDEAT SIMILITUDINES, ET QUOD SI NON DANTUR IN TERRIS, PROVIDEAT ILLAS IN CÆLIS, est causa, quia omnia conjugia amoris vere conjugialis providentur a Domino; quod sint ab Ipso, videatur supra n. 130. 131; at quomodo providentur in Cælis, audivi descriptum ab Angelis, ita. Quod Divina Domini Providentia singulariſſima & universaliſſima sit de Conjugiis & in Conjugiis, quia omnia jucunda Cæli ex jucundis amoris conjugialis scaturiunt, sicut aquæ dulces ex vena fontis; & quod ideo provideatur ut nascantur Paria conjugialia; & quod hæc sub auspicio Domini jugiter educentur ad sua conjugia, nesciente id & puero & puella; & post exactum tempus, illa tunc Virgo nubilis, & ille tunc Juvenis ad nuptias aptus, sicut ex fato alicubi conveniant, & se mutuo videant; & quod illico tunc sicut ex quodam instinctu cognoscant, quod sint compares, & ex quodam sicut dictamine intus in se cogitent, juvenis, quod hæc mea sit, & virgo, quod hic meus sit; & postquam hoc aliquamdiu insiderat mentibus utriusque, ex deliberato se alloquantur, & se desponsent: dicitur sicut ex fato, instinctu, & dictamine, ac intelligitur ex Divina Providentia, quia hæc dum nescitur, apparet ita; Dominus enim aperit internas similitudines, ut se videant.

230. XXI: QUOD HOMO SECUNDUM DEFECTUM ET JACTURAM AMORIS CONJUGIALIS, ACCEDAT AD NATURAM BESTIÆ; ratio est, quia homo quantum in amore conjugiali est, tantum spiritualis est, & quantum est spiritualis, tantum est homo; homo enim nascitur in vitam post mortem, & hanc consequitur, quia ei anima spiritualis ineſt, & ad hanc potest homo elevari per facultatem intellectus sui; si tunc voluntas ejus ex data etiam ei facultate simul elevatur, post mortem vivit vitam cæli: contrarium est, si in amore conjugiali opposito est; nam quantum in hoc est, tantum est naturalis, & homo mere naturalis est similis bestiæ quoad cupiditates, appetitus, & illorum jucunda; cum sola differentia, quod illi sit facultas elevandi intellectum in sapientiæ lucem, & quoque facultas elevandi voluntatem in cælestis amoris calorem; hæ facultates nulli homini auferuntur; quapropter mere naturalis homo, tametsi quoad concupiscentias, appetitus & illorum jucunda, similis est bestiæ, usque vivit post mortem, sed in statu anteactæ vitæ ejus correspondente: ex his constare potest, quod homo secundum dejectum amoris conjugialis accedat ad naturam bestiæ. Hæc videntur posse contradici, quia defectus & jactura amoris conjugialis, dantur apud illos, qui tamen homines sunt; sed mens est de illis, qui nihili faciunt amorem conjugialem ex amore scortatorio, & sic in defectu & jactura ejus sunt.

231. His adjicientur TRIA MEMORABILIA: PRIMUM hoc. Quondam audivi vociferationes, quæ sicut per aquas egurgitabant ex inferis, unam ad sinistrum, O QUAM JUSTI; alteram ad dextrum, O QUAM ERUDITI; & tertiam a tergo, O QUAM SAPIENTES; & quia inicdit in cogitationem meam, num

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

num etiam in Inferno ſint Juſti, Eruditi, & Sapientes, afficiebar deſiderio videndi, num tales ibi ſunt; & dictum eſt mihi e Cælo, videbis & audies; & exivi domo in ſpiritu, & vidi ante me aperturam, illuc acceſſi, & deſpexi; & ecce ſcala, per hanc deſcendi: & cum infra eram, vidi campeſtria obſita arbuſtis cum intermixtis ſpinis & urticis; & quæſivi, num hic Infernum, dixerunt, eſt Terra inferior, quæ proxime ſupra Infernum eſt: & tunc perrexi ſecundum Clamores in ordine; ad Primum, O QUAM JUSTI, & vidi Cætum ex illis, qui in Mundo fuerant Judices Amicitiæ & Munerum; dein ad Clamorem Secundum, O QUAM ERUDITI, & vidi Cætum ex illis, qui in Mundo fuerant Ratiocinatores; & ad Clamorem Tertium, O QUAM SAPIENTES, & vidi Cætum ex illis, qui in Mundo fuerant Confirmatores: ſed ab his deflexi ad Primum, ubi erant Judices Amicitiæ & Munerum, & proclamati Juſti; & vidi a latere ſicut Amphitheatrum ſtructum ex lateribus, & tectum tegulis nigris; & dicebatur mihi, quod illud vocarent Tribunal; in illud patebant tres aditus a latere ſeptentrionali, & tres a latere occidentali, ſed nulli a latere meridionali & orientali; indicium, quod Judicia illorum non eſſent Judicia Juſtitiæ, ſed Arbitria. In medio Amphitheatri viſus eſt Focus, in quem miniſtri focales injiciebant tædas ſulphuratas & bituminoſas, e quibus luces in parietes incruſtatos evibratæ ſiſtebant imagines picturatas avium veſperæ & noctis; ſed focus ille, & inde evibrationes lucis in formas imaginum illarum, erant Repreſentationes judiciorum illorum, quod poſſent res cujuſvis quæſtionis coloratis fucis illuminare, & eis inducere formas ſecundum favorem. Poſt ſemihoram vidi Senes & Juvenes in prætextis & palliis intrantes, qui depoſitis pileis ſe ſuper Soliis ad Menſas reponebant, ſeſſuri judicia; ac audivi & percepi quam ſolerter & ingenioſe ex aſpectu amicitiæ declinarent & inverterent judicia in apparentias juſtitiæ, & hoc eo uſque, ut ipſi non viderent injuſtum aliter quam juſtum, ac viciſſim juſtum ut injuſtum; perſuaſiones de illis tales apparebant ex faciebus illorum, & audiebantur ex loquelis illorum: data mihi tunc fuit illuſtratio e Cælo, ex qua ſingula num juris vel non juris eſſent, percepi; & vidi quam induſtrie obvelarent injuſtum, & inducerent ei viſionem juſti; & ex legibus eligerent faventem, & reliquas per ratiocinia ſolertiæ traherent in partem. Poſt judicia, Sententiæ exportabantur ad clientes amicos & fautores, & hi ad retribuendum illis favorem, per longam viam clamabant, O QUAM JUSTI, O QUAM JUSTI. Poſt hæc loquutus ſum de illis cum Angelis Cæli, & narravi illis aliqua de viſis & auditis; & Angeli mihi dicebant, quod tales Judices appareant aliis ſicut acutiſſima acie intellectus præditi, cum tamen ne hilum juſti & æqui videant; ſi tollis amicitiam pro aliquo, ſedent in Judiciis muti ſicut ſtatuæ, & modo dicunt, accedo, conformo me ad illum vel illum; cauſa eſt, quia omnia Judicia illorum ſunt Præjudicia, ac Præjudicium cum favore ſequitur Cauſam ab initio ad finem ejus; inde nihil aliud vident quam quod amici eſt; omne id quod contra illum eſt, removent ad latus; & ſi reaſſumunt, involvunt id ratiociniis, ſicut aranea capturas filis, & conſumunt; inde eſt, quod ſi non ſequuntur telam ſui præjudicii, nihil juris videant; explorati ſunt, num poſ-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſint videre, ac inventi quod non: quod ita ſit, mirabuntur incolæ tui Mundi; ſed dic illis, quod hoc ſit veritas ab Angelis Cæli explorata. Quoniam illi nihil juſti vident, in Cælo contemplamur illos non ut homines, ſed ut monſtra, quorum capita faciunt illa quæ amicitiæ ſunt, pectora illa quæ injuſtitiæ, & pedes illa quæ confirmationis, ac plantas illa quæ juſtitiæ, quæ ſi non favent amico, ſupplantant & proculcant. Quales autem apparent nobis e Cælo, videbis, inſtat enim finis illorum; & ecce tunc ſubito hiabat ſolum, ac menſæ ſuper menſas ceciderunt, & una cum toto Amphitheatro abſorpti ſunt, & conjecti in cavernas, & incarcerati; & tunc dictum eſt mihi, vis videre illos ibi; & ecce viſi ſunt quoad faciem ſicut ex polito chalybe, quoad corpus a cervice ad lumbos ſicut ſculptilia e ſaxo veſtita pellibus pardi, & quoad pedes ſicut colubri: & vidi Libros Legis, quos ſuper Menſis repoſitos habuerant, verſos in chartas luſorias; & nunc loco quod judicarent, datum eſt illis munus, ut pararent minia in fucos, quibus oblinerent facies meretricum, & illas ſic verterent in pulchritudines.

Poſtquam hæc viſa ſunt, volui abire ad duos reliquos Cætus, ad unum ubi erant mere Ratiocinatores, & ad alterum, ubi erant mere Confirmatores; & tunc dictum eſt mihi, quieſce paulum, dabuntur tibi comites Angeli ex Societate proxima ſupra illos; per hos dabitur tibi lux a Domino, & videbis Mirabilia.

232. SECUNDUM MEMORABILE: Poſt aliquod tempus audivi iterum ex Infera terra, voces quas prius; O QUAM ERUDITI; & O QUAM SAPIENTES; & circumſpexi, quinam Angeli tunc adeſſent; & ecce erant illi, qui in Cælo immediate ſupra illos, qui clamabantur O QUAM ERUDITI, erant; & loquutus cum illis de Clamore, & dixerunt, quod Eruditi illi eſſent, qui ſolum ratiocinantur, *num ſit*, vel *non ſit*, & raro cogitant *quod ita ſit*; quare ſunt ſicut venti qui flant & tranſeunt, ac ſicut cortices circum arbores qui abſque medulla ſunt, aut ſicut cruſtæ circum amygdalas abſque nucleo, aut ſicut ſuperficies circum fructus abſque carne; nam mentes illorum ſunt abſque interiori judicio, & modo unitæ cum ſenſibus corporis; quare ſi non ipſi ſenſus judicant, nihil poſſunt concludere; verbo, ſunt mere ſenſuales, & a nobis vocantur RATIOCINATORES; vocantur Ratiocinatores, quia nuſquam concludunt aliquid, ſed aſſumunt quicquid audiunt, ac diſputant num ſit, jugiter contradicendo; nihil plus amant quam aggredi ipſas veritates, & ſic illas diſcerpere mittendo in lites; hi ſunt, qui credunt ſe præ omnibus in Mundo Eruditos. His auditis, rogavi Angelos, ut deducerent me ad illos; & deduxerunt me ad Cavum, a quo gradus ad Inferiorem terram tendebant; & deſcendimus, & ſequuti ſumus Clamorem, O QUAM ERUDITI; & ecce erant aliquot centeni ſtantes in uno loco, pulſantes humum pedibus: hoc primum miratus quæſivi, cur ſtant ita, & plantis pulſant humum, & dixi, ſic poſſunt pedibus excavare ſolum; ad hoc ſubriſerunt Angeli, & dixerunt, apparent quod ita ſtent, quia nihil cogitant de aliqua re, quod ita ſit, ſed ſolum num ſit, ac litigant; & cum cogitatio non ultra progreditur, apparent modo calcare & terere unam glebam, & non progredi: at tunc acceſſi ad congregationem,

R. n. 333.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

nem, & ecce apparebant mihi homines facie non indecora, & in veſtibus ornatis; ſed dixerunt Angeli, apparent tales in propria luce, at ſi lux e Cælo influit, mutantur facies, & quoque veſtes; & factum eſt ita, & tunc apparebant faciebus furvis, induti ſaccis nigris; ſed luce hac ſubtracta, viſi ſunt ut prius: mox loquutus ſum cum aliquibus ex illis, & dixi, audivi clamorem turbæ circum vos, *O quam Eruditi*, quare liceat de rebus, quæ ſummæ Eruditionis ſunt, vobiscum ventilare aliquem ſermonem; & reſponderunt, dic quicquid lubet, & ſatisfaciemus; & quæſivi, qualis erit Religio, per quam ſalvatur homo; & dixerunt, diſpeſcemus hanc interrogationem in plures, & antequam has concluſimus, non poſſumus reſponſum dare; ac Ventilatio 1ma erit, Num Religio ſit aliquid. 2da. Num Salvatio ſit vel non. 3tia. Num una Religio plus efficiat quam altera. 4ta. Num Cælum & Infernum ſint. 5ta. Num vita æterna poſt mortem ſit; præter plura: & quæſivi de Primo, num Religio ſit aliquid; ac cæperunt ventilare hoc copia argumentorum, num ſit Religio, & quæ vocatur ita, num ſit aliquid; & petii, ut referrent hoc ad Congregationem, ac retulerunt; & commune reſponſum fuit, quod Propoſitio illa egeat tam multa inquiſitione, ut non poſſit finiri intra veſperam; quæſivi, num a vobis poſſit finiri intra annum, & unus dixit, quod non poſſit intra centum annos; & dixi, interea eſtis abſque Religione; & reſpondit, annon demonſtrabitur primum, num Religio ſit, & quæ ita vocatur, num ſit aliquid; ſi eſt, erit etiam pro ſapientibus, ſi non eſt, erit ſolum pro vulgo; notum eſt, quod Religio dicatur Vinculum, ſed quæritur pro quibus, ſi modo pro vulgo, in ſe non eſt aliquid, ſi etiam pro Sapientibus, eſt. His auditis dixi illis, nihil minus quam Eruditi eſtis, quia non poteſtis aliud cogitare, quam num ſit, & hoc verſare in utramque partem; quis poteſt Eruditus fieri, niſi aliquid pro certo ſciat, & progrediatur in illud, ſicut homo progreditur e veſtigio in veſtigium, & ſic ſucceſſive in ſapientiam; alioquin veritates ne quidem tangitis ungue, ſed plus & plus e conſpectu removetis illas; numne ratiocinari ſolum num ſit, eſt ratiocinari ex pileo, qui nuſquam imponitur, aut ex calceo qui non induitur; quid inde profluit, niſi quod non ſciatis, num detur aliquid, imo nam detur ſalvatio, num vita æterna poſt mortem, num una religio plus efficiat quam altera, num Cælum & Infernum ſint; de his non cogitare aliquid poteſtis, quamdiu hæretis in primo paſſu, & pulſatis arenam ibi, & non ferendo fertis pedem ultra pedem, & progredimini; cavete vobis, ne mentes veſtræ, dum ita foris extra judicium ſtant, intus indureſcant, & fiant ſtatuæ ſalis, & vos amici uxoris Lothi. His dictis abivi, & illi ex indignatione conjecerunt lapides poſt me; & tunc mihi viſi ſunt ſicut ſculptilia ex ſaxo, quibus nihil rationis humanæ ineſt. Et quæſivi Angelos de ſorte illorum, & dixerunt: ſors illorum eſt, quod demittantur in profundum, & ibi in deſertum, & adigantur ad portandum ſarcinas; & tunc quia non poſſunt aliquid proferre ex ratione, garriunt & loquuntur vana, & ibi e longinquo apparent ſicut aſini portantes onera.

233. TERTIUM MEMORABILE: Poſt hæc dixit unus ex Angelis, ſequere me ad locum, ubi vociferantur, O QUAM SAPIENTES, & dixit, videbis portenta

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tenta hominum, videbis facies & corpora, quæ ſunt hominis, & tamen non ſunt homines; & dixi, ſuntne tunc beſtiæ, reſpondit, non ſunt beſtiæ, ſed beſtiæ homines; ſunt enim qui prorſus non videre poſſunt, num verum ſit verum, vel non, & tamen poſſunt facere ut ſit verum, quicquid volunt; tales apud nos vocantur CONFIRMATORES: & ſequuti ſumus vociferationem, & venimus ad locum; & ecce Cætus virorum, & circum Cætum turba, & in turba aliqui ex nobili ſtemmate, qui dum audiverunt, quod confirmarent omnia quæ dicebant, & ſibi tam manifeſto conſenſu faverent, ſe converterunt, & dixerunt, O QUAM SAPIENTES. Sed dixit mihi Angelus, ne adeamus illos, ſed evocemus e Cætu unum, & evocavimus, & cum illo ſeceſſimus, & loquuti ſumus varia; & ille confirmabat ſingula, uſque ut prorſus apparerent ſicut vera: & quæſivimus illum, num etiam poſſit confirmare contraria, dixit, quod tam bene ſicut priora; dixit tunc aperte, & ex corde, quid verum, num detur aliquod verum in rerum natura aliud, quam quod homo facit verum; dic mihi quicquid placet, & faciam id ut ſit verum; & dixi, fac hoc verum, quod Fides ſit omne Eccleſiæ, & fecit hoc ita dextre & ſolerter, ut Eruditi circumſtantes admirati ſint, & adplauſerint: poſtea petii ut faceret verum, quod Charitas ſit omne Eccleſiæ, ac fecit; & poſtea, quod Charitas ſit nihil Eccleſiæ, ac inveſtivit utrumque, & ornavit apparentiis, ut adſtantes inſpicerent ſe mutuo, & dicerent, eſtne hic Sapiens: at dixi, nonne ſcis, quod bene vivere ſit charitas, & quod bene credere ſit fides, numne qui bene vivit, etiam bene credit, & ſic quod fides ſit charitatis, & charitas fidei; videsne quod hoc verum ſit, reſpondit, faciam id verum, & videbo, ac fecit, & dixit, nunc video; at mox fecit contrarium ejus, ut eſſet verum, & tunc dixit, video etiam quod hoc verum ſit: ad hæc ſubriſimus, & diximus, ſuntne contraria, quomodo potes duo contraria videri ut vera; ad hæc indignatus reſpondit, erratis, eſt utrumque verum, quoniam non aliud eſt verum, quam quod homo facit verum. Stabat prope aliquis, qui in Mundo fuerat Legatus primi gradus; ille hoc miratus eſt, & dixit; agnoſco quod aliquid ſimile in Mundo ſit, ſed uſque tu inſanis, fac ſi potes ut ſit Verum, quod Lux ſit Caligo, & Caligo Lux, & reſpondit, hoc faciam facile; quid Lux & Caligo niſi Status oculi, nonne mutatur Lux in umbram dum Oculus ex aprico venit; ut & dum intenſe intuetur Solem; quis non ſcit, quod ſtatus oculi tunc mutetur, & quod Lux inde appareat ut umbra, ac viciſſim dum ſtatus oculi redit, quod umbra appareat ut lux: nonne Noctua videt caliginem noctis ut lucem diei, ac lucem diei ut caliginem noctis, tum ipſum Solem ut globum opacum & furvum; ſi quis homo haberet oculos ſicut noctua, quid vocaret Lucem & quid Caliginem; quid tunc Lux niſi Status oculi, & ſi eſt ſtatus oculi, numne Lux eſt Caligo, & Caligo Lux, quare unum eſt verum & alterum eſt verum. Poſtea Legatus rogavit, ut faceret hoc ut ſit verum, quod Corvus ſit albus & non niger, & reſpondit, etiam hoc faciam facile, & dixit; ſume acum ſeu novaculam, & aperi plumas ſeu pennas corvi, nonne intus albæ ſunt; tum remove pennas & plumas, & ſpecta corvum a cute, nonne eſt albus; quid nigrum quod circum eſt niſi umbra, e qua non judi-

can-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

candum est de colore Corvi ; quod nigrum sit modo umbra, consule gnaros scientiæ optices, & dicent; aut mole nigrum lapidem aut vitrum in tenuem pulverem, & videbis quod pulvis sit albus; sed respondit Legatus, apparetne Corvus niger coram visu; at Confirmator ille respondit, vis tu, qui es homo, cogitare aliquid ex apparentia, potes quidem loqui ex apparentia, quod Corvus sit niger, sed non potes id cogitare; ut pro exemplo, potes loqui ex apparentia, quod Sol oriatur, progrediatur, & occidat, sed quia es homo, non potes cogitare id, quia Sol stat immotus, & tellus progreditur; simile est cum Corvo, apparentia est apparentia; dic quicquid vis, Corvus est totus quantus albus; albescit etiam cum senescit, hoc vidi. Deinde rogavimus illum, ut diceret ex corde, num joculetur, vel num credat, quod non sit aliquod verum nisi quod homo facit verum, & respondit, juro quod credam. Postea Legatus quæsivit, num posset facere verum quod ipse insaniret, & dixit, possum sed non volo, quis non insanit. Post hæc universalis ille Confirmator missus est ad Angelos, qui explorarent illum qualis est; & hi post exploratienem dixerunt, quod ille ne quidem granum intellectus possideat, quia omne id quod supra rationale est, apud illum occlusum est, & solum id quod infra rationale est, apertum est; supra rationale est Lux cælestis, ac infra rationale est Lux naturalis, & hæc Lux talis est, ut confirmare possit quicquid lubet; at si non Lux cælestis influit in lucem naturalem, homo non videt, num aliquod verum sit verum, & inde nec quod aliquod falsum sit falsum; & hæc & illa videre, est ex Luce cælesti in luce naturali, & Lux cælestis est a Deo Cæli, qui est Dominus; quare universalis ille Confirmator, non est homo nec bestia, sed est bestia homo. Quæsivi Angelum de sorte talium, & num possint una esse cum vivis, quia vita homini est ex Luce Cælesti, & ex hac est Intellectus ejus; & dixit, quod tales, cum soli sunt, non possint aliquid cogitare, & inde loqui, sed quod stent sicut machinæ muti, & sicut in alto sopore; at quod expergiscantur, ut primum auribus captant aliquid; & addidit, quod illi fiant tales, qui intime mali sunt; in hos non potest Lux cælestis a superiori influere, sed modo aliquod spirituale per Mundum, unde illis facultas confirmandi est. His dictis, audivi vocem ex Angelis, qui exploraverunt illum, ad me, dicens, fac ex auditis illis universale Concluſum, & feci hoc: Quod posse confirmare quicquid lubet, non sit intelligentis, sed quod posse videre, quod verum sit verum, & quod falsum sit falsum, & id confirmare, sit intelligentis." Post hæc spectavi ad Cætum, ubi stabant Confirmatores, & turba circum illos clamabat, *o quam sapientes*; & ecce Nubes fusca obvelavit illos, & in nube volabant ululæ & vespertiliones; & dicebatur mihi, ululæ & vespertiliones in nube fusca volantes, sunt correspondentiæ, & inde apparentiæ cogitationum illorum; quoniam confirmationes falsitatum usque ut appareant sicut veritates, repræsentantur in hoc Mundo sub formis avium noctis, quorum oculos fatua lux intus illuminat, ex qua vident objecta in tenebris, sicut in luce: talis Lux fatua spiritualis est illis, qui confirmant falsa, usque dum videntur sicut vera, ac postea dicuntur & creduntur vera: sunt omnes illi in visione posteriore, & non in aliquo visu priori.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

DE CAUSIS FRIGORUM, SEPARATIONUM, ET DIVORTIORUM IN CONJUGIIS.

234. Hic ubi de Cauſis Frigorum in Conjugiis, etiam de Cauſis Separationum, & quoque Divortiorum, ſimul agitur; ratio eſt, quia cohærent; Separationes enim non aliunde ſunt, quam ex Frigoribus ſucceſſive poſt Conjugium innatis, vel ex cauſis poſt Conjugium detectis, ex quibus etiam frigus: Divortia autem ſunt ex Adulteriis, quia hæc ſunt prorſus oppoſita Conjugiis, ac oppoſita inducunt frigus, ſi non utrique, uſque uni. Hæc ratio eſt, quod Cauſæ frigorum, ſeparationum, & divortiorum, in unum Caput committantur. Sed cohærentia cauſarum ex viſis illis in ſerie clarius perſpicitur: Series illarum eſt hæc; I. *Quod ſit Calor ſpiritualis, & quod ſit Frigus ſpirituale; & quod Calor ſpiritualis ſit amor, & Frigus ſpirituale privatio ejus.* II. *Quod Frigus ſpirituale in Conjugiis, ſit disunio animarum, & disjunctio mentium, unde Indifferentia, Diſcordia, Contemtus, Faſtidium, Averſatio; ex quibus tandem apud plures Separatio quoad torum, cubiculum, & domum.* III. *Quod Cauſæ frigorum in ſuis ſucceſſionibus ſint plures, quædam Internæ, quædam Externæ, & quædam Accidentales.* IV. *Quod Cauſæ frigorum Internæ ſint ex Religione.* V. *Quod illarum cauſarum Prima ſit rejectio Religionis ab utroque.* VI. *Secunda, quod uni ſit Religio, & non alteri.* VII. *Tertia, quod alia ſit Religio uni & alia alteri.* VIII. *Quarta, falſitas Religionis imbuta.* IX. *Quod hæ Cauſæ ſint frigoris interni, non autem ſimul externi, apud plures.* X. *Quod Cauſæ frigoris Externæ etiam ſint plures: & quod Prima illarum ſit diſſimilitudo animorum & morum.* XI. *Secunda, quod Amor conjugialis credatur unus cum amore ſcortario, modo quod hic ex lege ſit illicitus, ille autem licitus.* XII. *Tertia, eſt æmulatio ſupereminentiæ inter conjuges.* XIII. *Quarta, nulla determinatio ad aliquod ſtudium aut negotium, ex qua cupiditas vaga.* XIV. *Quinta, Inæqualitas ſtatus & conditionis in externis.* XV. *Quod Cauſæ ſeparationis ſint etiam aliquæ.* XVI. *Prima illarum eſt Vitium mentis.* XVII. *Secunda eſt Vitium corporis.* XVIII. *Tertia, eſt Impotentia ante conjugium.* XIX. *Quod Adulterium ſit cauſa Divortii.* XX. *Quod Cauſæ accidentales etiam ſint plures; & quod harum Prima ſit commune ex jugi licito.* XXI. *Secunda, quod Cohabitatio cum conjuge ex fœdere & lege videatur coacta, & non libera.* XXII. *Tertia, affirmatio ab uxore, & fermocinatio de amore ab illa.* XXIII. *Quarta, cogitatio viri interdiu & noctu de uxore, quod velit; & viciſſim cogitatio uxoris de viro quod non velit.* XXIV. *Quod ſicut frigus eſt in mente, etiam ſit in corpore; & quod ſecundum frigoris illius incrementa, claudantur etiam externa corporis.* Sequitur nunc horum Explicatio.

235. I: QUOD SIT CALOR SPIRITUALIS, ET QUOD SIT FRIGUS SPIRITUALE; ET QUOD CALOR SPIRITUALIS SIT AMOR, ET FRIGUS SPIRITUALE PRIVATIO EJUS. Calor Spiritualis non aliunde eſt, quam ex Sole Mundi ſpiritualis; eſt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eſt enim ibi Sol procedens a Domino, Qui eſt in medio ejus; & quia eſt a Domino, eſt Sol ille in ſua exiſtentia purus Amor; hic Sol apparet coram Angelis igneus, prorſus ſicut apparet Sol noſtri Mundi coram hominibus; quod appareat igneus, eſt quia Amor eſt ignis ſpiritualis: ex illo Sole procedit & Calor & Lux; ſed quia Sol ille eſt purus amor, eſt calor inde in ſua eſſentia amor, & lux inde in ſua eſſentia ſapientia; inde patet, unde calor ſpiritualis, & quod ſit amor. Unde autem eſt Frigus ſpirituale, paucis etiam evulgabitur; eſt illud ex Sole Mundi naturalis, exque ejus calore & luce; Sol Mundi Naturalis eſt creatus, ut ejus calor & lux in ſe recipiant calorem & lucem ſpiritualem, & mediis athmoſphæris ferant hos uſque ad ultima in Tellure, ut efficiant effectus finium, qui ſunt Domini in ſuo Sole, & quoque ut amiciant ſpiritualia veſtibus adæquatis, hoc eſt, materiis, ad operandum fines ultimos in natura; hæc fiunt, cùm calor ſpiritualis injunctus eſt calori naturali: at contrarium fit, dum ſeparatur calor naturalis a calore ſpirituali, quod fit apud illos, qui amant naturalia, ac rejiciunt ſpiritualia; apud hos fit calor ſpiritualis frigus; quod bini illi amores ex creatione concordes, fiant ita oppoſiti, eſt cauſa, quia tunc calor dominus fit calor ſervus, ac viciſſim; & ne hoc fiat, recedit calor ſpiritualis, qui ex ſua ſtirpe eſt dominus; & tunc in ſubjectis illis calor ſpiritualis friget, quia, fit oppoſitus: ex his patet, quid frigus ſpirituale, & quod ſit privatio caloris ſpiritualis. In nunc dictis per calorem intelligitur amor, quia calor ille in ſubjectis vivens ſentitur ut amor. Audivi in Mundo ſpirituali, quod Spiritus mere naturales frigeant intenſo frigore, dum applicant ſe lateri cujuſdam Angeli, qui in ſtatu amoris eſt: & quod ſimiliter ſpiritus inferni, dum calor e Cælo ad illos influit; & quod tamen inter ſe, cum ab illis ſecluſus eſt calor cæli, æſtuent calore magno.

236. II: QUOD FRIGUS SPIRITUALE IN CONJUGIIS SIT DISUNIO ANIMARUM, ET DISJUNCTIO MENTIUM; UNDE INDIFFERENTIA, DISCORDIA, CONTEMTUS, FASTIDIUM, AVERSATIO, EX QUIBUS TANDEM APUD PLURES SEPARATIO QUOAD TORUM, CUBICULUM, ET DOMUM. Quod hæc fiant apud conjuges, dum primitivus illorum amor faceſſit, & fit frigus, notius eſt, quam ut commentatione egeat: cauſa eſt, quia frigus conjugiale ſupra omnia alia frigora in mentibus humanis reſidet; eſt enim ipſum Conjugiale inſcriptum animæ, propter finem ut propagetur anima ab anima, ac patris in proles; inde eſt, quod hoc frigus inceptet ibi, & ſucceſſive in conſequentia demeet, & hæc inficiat, & ſic vertat primitivi amoris læta & jucunda in triſtia & injucunda.

237. III: QUOD CAUSÆ FRIGORUM IN SUIS SUCCESSIONIBUS SINT PLURES, QHÆDAM INTERNÆ, QUÆDAM EXTERNÆ, ET QHÆDAM ACCIDENTALES. Quod cauſæ frigorum in conjugiis ſint plures, ſcitur in Mundo; tum etiam quod oriantur ex multis cauſis externis; ſed quod origines cauſarum lateant abſconditæ in intimis, & quod ex his ſe derivent in conſequentia, uſque dum apparent in externis, non ſcitur: ut itaque ſciatur, quod cauſæ externæ non ſint cauſæ in ſe, ſed derivativæ a cauſis in ſe, quæ ut dictum eſt, in intimis ſunt, ideo cauſæ primum communiter diſpeſcuntur in Internas, Externas, & poſtea particulariter explorantur.

238.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.or

238. IV: Quod Causæ frigorum internæ sint ex Religione. Quod ipsa origo amoris conjugialis in intimis apud hominem resideat, hoc est, in Anima ejus, convincitur omnis ex solis his, quod Anima prolis sit ex patre, & quod hoc cognoscatur ex similitudine inclinationum & affectionum, & quoque ex communi facierum ex Patre in posteritate etiam sera permanentium; tum ex facultate propagativa animabus insita a creatione; & insuper per analogon in subjectis Regni vegetabilis, quod in intimis germinationum lateat propagatio ipsius seminis, & inde totius, sive sit arbor, sive arbustum, sive virgultum. Vis hæc propagativa seu plastica in seminibus in hoc Regno, & in animabus in altero, non aliunde est, quam ex Sphæra conjugiali, quæ est boni & veri, quæ ex Domino Creatore & Statore Universi perpetuo emanat, & influit, de qua supra n. 222 ad 225; exque nisu duorum illorum, boni & veri, inibi, ad conjungendum se in unum; hic nisus conjugialis insidens animabus est, ex quo originitus amor conjugialis existit: quod idem illud conjugium, ex quo Sphæra illa Universalis est, faciat Ecclesiam apud hominem, in Capite de Conjugio boni et veri, & pluries alibi, satis superque ostensum est: inde in omni evidentia coram ratione patet, quod origo Ecclesiæ & origo amoris conjugialis, sint in una sede, & quod sint in continuo amplexu; sed de hac re videantur plura supra n. 130, ubi demonstratum est, quod amor conjugialis sit secundum statum Ecclesiæ apud hominem; sic ex religione, quia religio facit hunc statum. Homo etiam creatus est, ut possit interior & interior fieri, & sic propius & propius introduci seu elevari ad illud conjugium, & sic in amorem vere conjugialem, & hoc usque ut percipiat statum beatitudinis ejus: quod unicum medium introductionis seu elevationis, sit Religio, patet clare a supradictis, quod origo Ecclesiæ & origo amoris conjugialis sint in eadem sede, & ibi in mutuo amplexu, & quod inde non possint non conjuncta esse.

239. Ex nunc dictis sequitur, quod ubi non Religio, ibi nec detur amor conjugialis; & quod ubi non hic, ibi sit frigus; quod frigus conjugiale sit privatio illius amoris, videatur supra n. 235; consequenter quod frigus conjugiale sit etiam privatio status Ecclesiæ, seu Religionis. Confirmativum satis evidens, quod ita sit, potest educi ex communi inscitia hodie de amore vere conjugiali; quis hodie scit, & quis hodie vult agnoscere, & quis hodie non miraturus est, quod origo amoris conjugialis deducatur inde: sed hoc non aliunde est, quam quod tametsi religio est, usque non vera ejus sint, & quid religio absque veris; quod non vera sint, in Apocalypsi Revelata plene ostensum est, videatur etiam Memorabilia, n. 566. ibi.

240. V: Quod causarum internarum frigorum Prima sit rejectio religionis ab utroque. Apud illos, qui a facie in occiput, seu a pectore in tergum, rejiciunt sancta Ecclesiæ, non datur ullus amor bonus; si apparens aliquis e corpore, usque non datur aliquis in spiritu; apud tales se locant bona extra mala, & obvelant hæc sicut amictus splendens auro corpus putre; mala quæ intus residen, & obvelantur, sunt in genere odia, & inde intestinæ pugnæ contra omne spirituale; cuncta enim Ecclesiæ, quæ rejiciunt,

sunt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſunt in ſe ſpiritualia; & quia amor vere conjugialis eſt omnium amorum ſpiritualium fundamentalis, ut ſupra oſtenſum eſt, patet, quod intrinſecum odium contra illum ſit, & quod amor intrinſecus ſeu proprius apud illos ſit pro oppoſito, qui eſt adulterii; quare illi, plus quam alii, ſubſannaturi ſunt veritatem hanc, quod amor conjugialis ſit cuique ſeundum ſtatum Eccleſiæ; imo ad nominationem amoris vere conjugialis forte cachinnaturi; ſed ſit hoc; attamen ignoſcendi ſunt, quia illis tam impoſſibile eſt cogitare aliud de amplexibus in conjugiis, quam cogitant de illis in ſcortationibus, ſicut eſt camelum intrudere per foramen acus netoriæ. Hi, qui tales ſunt, quoad amorem conjugialem, frigent frigore præ cæteris; ſi adhærent conjugibus, fit hoc modo propter aliquas ex cauſis externis, ſupra n. 153, recenſitis, quæ continent & ligant. Apud hos interiora, quæ animæ & inde mentis ſunt, plus & plus occluduntur, & in corpore obturantur, & tunc amor etiam ſexus vileſcit, aut in interioribus corporis, & inde in cogitationis infimis illorum, inſane laſcivit; illi etiam ſunt, qui intelliguntur in MEMORABILI, n. 79, quod legant, ſi placet.

241. VI: QUOD CAUSARUM INTERNARUM FRIGORUM SECUNDA SIT, QUOD UNI SIT RELIGIO, ET NON ALTERI, eſt cauſa, quia animæ illorum non poſſunt non diſcordare; eſt enim unius anima aperta pro receptione amoris conjugialis, altera autem pro receptione illius amoris occluſa; occluſa eſt apud quem non religio eſt, & aperta apud quem religio eſt; inde nulla dabilis eſt cohabitatio ibi; & cum inde exulat amor conjugialis, fit frigus, ſed hoc apud conjugem nullius religionis: hoc frigus non diſſipatur, niſi quam per receptionem religionis congruæ cum alterius, ſi hæc vera eſt. Alioquin apud conjugem, cui nulla religio eſt, fit frigus, quod ab anima deſcendit in corpus uſque in cuticulas, ex quo tandem non ſuſtinet conjugem intueri facie directa, nec alloqui in communione reſpirationum, nec niſi voce ſoni retracti, nec tangere manu, & vix tergo: ut taceantur inſaniæ, quæ ex frigore illo ſubrepunt in cogitationes, quas non propalant: quæ cauſa eſt, quod talia conjugia a ſemetipſis ſolvantur: præterea, quod impius vilipendat conjugem, notum eſt, & omnes qui abſque religione ſunt, impii ſunt.

242. VII: QUOD CAUSARUM INTERNARUM FRIGORUM TERTIA SIT, QUOD ALIA RELIGIO SIT UNI, ET ALIA ALTERI. Cauſa eſt, quia apud illos non poteſt bonum cum ſuo correſpondente vero conjungi, uxor enim eſt bonum veri mariti, & hic eſt verum boni uxoris, ut ſupra oſtenſum eſt; inde non poteſt ex duabus animabus fieri una anima; inde ſcaturigo illius amoris clauditur, qua clauſa venitur in conjugiale, quod infra ſedet, quod eſt boni cum alio vero, ſeu veri cum alio bono quam ſuo, inter quæ non datur amor concors; inde apud conjugem, qui in falſis religionis eſt, inceptat frigus, quod intenditur ſicut abit in diverſum ab altero. Quondam in Urbe magna pervagatus plateas fine inqvirendi habitationem, ac intravi domum, ubi conjuges diverſæ religionis commorabantur; tunc me de eo neſcium alloquuti angeli, dicebant, non poſſumus tecum in domo illa manere, quia conjuges ibi in diſcordi religione ſunt; hoc percipiebant ex diſunione interna animarum illorum.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

243. VIII: QUOD CAUSARUM INTERNARUM QUARTA SIT FALSITAS RELIGIONIS; cauſa eſt, quia falſitas in ſpiritualibus vel aufert religionem, vel conſpurcat illam; aufert apud quos genuinæ veritates falſificatæ ſunt; conſpurcat apud quos falſitates quidem ſunt, ſed non genuinæ veritates, quæ ideo non falſificari potuerunt; apud hos dari poſſunt bona cum quibus falſa illa per applicationes a Domino conjungi poſſunt; ſunt enim hæc falſa ſicut varii toni diſcordes, qui per ſolertes adductiones & inſinuationes trahuntur in harmoniam, unde etiam hujus gratidudo; apud hos aliquis amor conjugialis dabilis eſt, ſed apud illos qui genuina vera Eccleſiæ apud ſe falſificaverunt, non dabilis: ex his eſt regnans ignorantia de Amore vere conjugiali, aut negativa dubitatio quod dabilis ſit; & quoque ab his eſt veſania plurium mentibus inſidens, quod adulteria non ſint mala religionis.

244. IX: QUOD CAUSÆ SUPRADICTÆ SINT CAUSÆ FRIGORIS INTERNI, SED NON SIMUL EXTERNI APUD PLURES. Si Cauſæ huc uſque deſignatæ & confirmatæ, quæ ſunt cauſæ frigoris in internis, producerent ſimile frigus in externis, tunc fierent tot ſeparationes, quot frigora interna; & tot frigora ſunt, quot conjugia illorum, qui in falſis religionis, qui in diverſa religione, & qui in nulla religione ſunt, de quibus actum eſt; & tamen notum eſt, quod multi cohabitent ſicut amores & ſicut mutuæ amicitiæ; ſed unde hæc, apud illos qui in interno frigore ſunt, in ſequente Capite, de Cauſis apparentis amoris, amicitiæ, & favoris inter conjuges, dicetur. Sunt plures cauſæ, quæ conjungunt animos, ſed uſque non conjungunt animas; inter cauſas ſunt aliquæ ex recenſitis ſupra n. 183; ſed uſque frigus interius reconditum latet, & facit ut paſſim animadvertatur & ſentiatur; apud hos affectiones ab invicem diſcedunt, ſed cogitationes, dum exeunt in loquelas & mores, propter apparentem amicitiam & favorem, accedunt; quapropter illi nihil ſciunt de amænitate & jucunditate, & minus de fauſtitate & beatitudine Amoris vere conjugialis, hæ ſunt illis vix aliud quam fabulæ. Hi inter illos ſunt, qui effingunt origines amoris conjugialis ex iiſdem cauſis, ex quibus novem cætus ſapientum ex Regnis congregati, de quibus ſupra in MEMORABILI, n. 103. ad 114.

245. Contra ſupra confirmata poteſt fieri objectio, quod uſque anima ex patre propagetur, tametſi non conjuncta eſt animæ matris, imo tametſi frigus ibi reſidens ſeparat; ſed quod tamen propagentur animæ ſeu proles, eſt cauſa, quia Intellectus viri non occluditur, quin hic elevari poſſit in lucem, in qua eſt anima; at amor voluntatis ejus non elevatur in calorem correſpondentem luci ibi, niſi per vitam, quæ facit illum a naturali ſpiritualem; inde eſt, quod uſque anima procreetur, ſed obveletur in deſcenſu, dum fit ſemen, per talia quæ ſunt amoris naturalis ejus; ex hoc ſcaturit malum hæreditarium. His adjiciam arcanum, quod e Cælo eſt, quod inter Animas disjunctas duorum, imprimis conjugum, fiat conjunctio in medio amore, & quod alioquin apud homines non fierent conceptiones. Præter hæc de frigore conjugiali, & de ſede ejus, quod ſit in ſuprema regione mentis, videatur MEMORABILE ULTIMUM hujus Capitis n. 270.

246. X: QUOD CAUSÆ EXTERNÆ FRIGORIS ETIAM SINT PLURES; ET QUOD HARUM

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

HARUM PRIMA SIT DISSIMILITUDO ANIMORUM ET MORUM. Sunt Similitudines & Diſſimilitudines internæ, & ſunt externæ; Internæ non aliunde ducunt originem quam ex Religione; nam hæc implantatur animabus, & per animas a parentibus in proles, ut ſuprema inclinatio, traducitur; anima enim cujusvis hominis trahit vitam a Conjugio boni & veri, & ex hoc eſt Eccleſia; & quia hæc varia & diverſa eſt in Partibus Univerſi Orbis, ideo etiam ſunt animæ omnium hominum variæ & diverſæ; quare ſimilitudines & diſſimilitudines internæ inde ſunt, & ſecundum illas, conjunctiones conjugiales, de quibus actum eſt. At Similitudines & Diſſimilitudines externæ, non ſunt animarum, ſed animorum; per Animos intelliguntur affectiones & inde inclinationes externæ, quæ præcipue inſinuantur poſt partum per Educationes, Conſortia, & inde Conſuetudines; dicitur enim, eſt mihi animus ad faciendum hoc aut illud, per quod percipitur affectio & inclinatio ad illud; perſuaſiones captæ de hoc aut illo vitæ genere, etiam animos illos formare ſolent; inde ſunt inclinationes ad ineundum conjugia etiam cum diſparibus, & quoque ad renuendum ad conjugia cum paribus; ſed uſque hæc conjugia poſt cohabitationis tempora variantur ſecundum ſimilitudines & diſſimilitudines hæreditate & ſimul educatione contractas; & diſſimilitudines inducunt frigus. Similiter diſſimilitudines morum; ut pro exemplo, barbarus ſeu barbara cum polita aut polito; mundus aut munda, cum immunda aut immundo; litigioſus aut litigioſa cum pacifica aut pacifico; verbo, immoriger aut immorigera cum morata aut morato. Sunt talium diſſimilitudinum conjugia non diſſimilia conjunctionibus diverſarum ſpecierum animalium inter ſe, ſicut ovium & hircorum, cervorum & mulorum, gallinarum & anſerum, paſſerum & avium nobilium, imo ſicut canum & felum, quæ propter diſſimilitudines ſe non conſociant; at in genere humano facies non indicant illas, ſed conſuetudines; quare frigora inde ſunt.

247. XI: CAUSARUM EXTERNARUM FRIGORIS SECUNDA EST, QUOD AMOR CONJUGIALIS CREDATUR UNUS CUM AMORE SCORTATORIO, MODO QUOD HIC EX LEGE SIT ILLICITUS, ILLE AUTEM LICITUS. Quod inde ſit frigus, manifeſte videt ratio, dum expendit, quod amor ſcortatorius ſit e diametro oppoſitus amori conjugiali; quare cum creditur, quod amor conjugialis ſit unus cum amore ſcortatorio, fit uterque amor in idea ſimilis; & tunc uxor aſpicitur ut ſcortum, & conjugium ut immunditia; ipſe vir etiam eſt adulter, ſi non corpore, uſque ſpiritu: quod inde inter virum & ejus mulierem effluat contemtus, faſtidium, & averſatio, & ſic intenſum frigus, indevitato ſequitur; nihil enim plus in ſe recondit frigus conjugiale, quam amor ſcortatorius; & quia etiam abit in illud, non immerito vocari poteſt ipſum frigus conjugiale.

248. XII: QUOD CAUSARUM EXTERNARUM TERTIA SIT ÆMULATIO SUPEREMINENTIÆ INTER CONJUGES, ratio eſt, quia amor conjugialis inter prima ſua ſpectat unionem voluntatum, & inde placiti libertatem; has duas æmulatio ſupereminentiæ ſeu de imperio, ejicit e conjugio; dividit enim & diſcindit voluntates in partes, & placiti libertatem immutat in ſervitutem: dum æ-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

mulatio illa perſtat, ſpiritus unius verſat violentias contra alterum; ſi tunc mentes illorum aperirentur & conſpicerentur viſu ſpirituali, apparerent ſicut dimicantes pugionibus, & quod alternis odiis & alternis favoribus aſpectarent ſe, odiis cum in vehementia æmulationis ſunt, & favoribus dum in ſpe dominii, & dum in libidine ſunt. Hæc dimicatio poſt victoriam unius ſuper alterum recedit ab externis, at recipit ſe in mentis interna, & ibi manet cum irrequie recondita; inde eſt ſubjugato ſeu ſervo frigus, & quoque victrici ſeu dominæ; quod etiam huic ſit frigus, eſt quia non eſt amor conjugialis amplius, ac privatio hujus amoris eſt frigus, n. 235; loco amoris conjugialis eſt huic calor ex ſupereminentia, ſed hic calor prorſus diſcordat cum calore conjugiali, at poteſt exterius concordare media libidine. Poſt conventionem inter illos tacitam, apparet ſicut amor conjugialis factus ſit amicitia; at diſcrimen inter amicitiam conjugialem & amicitiam ſervilem in conjugiis, eſt ſicut diſcrimen inter lucem & umbram, inter ignem vivum & fatuum, imo ſicut inter hominem plenum carne, & hominem ſolum oſſe & cute conſtantem.

249. XIII: CAUSARUM EXTERNARUM FRIGORIS QUARTA, EST NULLA DETERMINATIO AD ALIQUOD STUDIUM AUT NEGOTIUM, EX QUA CUPIDITAS VAGA. Homo creatus eſt ad uſus, quia uſus eſt continens boni & veri, ex quorum conjugio eſt creatio, & quoque amor conjugialis, ut in ſuo Capite oſtenſum eſt. Per ſtudium & negotium intelligitur omnis applicatio ad uſus; dum itaque homo in aliquo ſtudio & negotio, ſeu in uſu eſt, tunc mens ejus limitatur & circumſcribitur ſicut circulo, intra quem illa ſucceſſive coordinatur in formam vere humanam, ex qua ſicut ex domo videt varias concupiſcentias extra ſe, & ex ſanitate rationis intra exterminat illas, conſequenter etiam feras libidinis ſcortatoriæ inſanias; inde eſt quod calor conjugialis apud illos ſatius & diutius, quam apud alios permaneat. Contrarium evenit illis, qui ſe ignaviæ & otio dedunt; horum mens illimitata & interminata eſt, & inde homo in illam totam admittit omne vanum & ludicrum, quod e mundo & e corpore influit, & fert in amorem illorum; quod tunc etiam amor conjugialis in exilium ejiciatur, patet; ex ignavia enim & otio ſtupet mens, & torpet corpus, & totus homo fit inſenſibilis ad omnem amorem vitalem, imprimis ad amorem conjugialem, a quo ut a fonte impigritates & alacritates vitæ emanant. Frigus autem conjugiale apud hos eſt diverſum a frigore illo apud alios; eſt quidem privatio amoris conjugialis, ſed ex defectu.

250. XIV: QUOD CAUSARUM EXTERNARUM QUINTA SIT INÆQUALITAS STATUS ET CONDITIONIS IN EXTERNIS. Sunt plures Inæqualitates ſtatus & conditionis, quæ tempore cohabitationis dirimunt amorem conjugialem initiatum ante nuptias; ſed referri poſſunt ad inæqualitates quoad Ætates, quoad Dignitates, & quod Opulentias: quod inæquales Ætates inducant frigus in conjugiis, ut pueri cum anu, & adoleſcentis virginis cum decrepito, confirmatione non eget. Quod inæquales Dignitates ſimiliter in conjugiis, ut viri principis cum ancilla, ac matronæ illuſtris cum famulo, etiam abſque confirmatione agnoſcitur. Quod pariter Opulentiæ, niſi ſimilitudo animorum & morum, & applicatio unius ad inclinationes & ad nativa deſideria alterius, con-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

conſocient illos, patet. Sed hos & illos obſequia propter ſupereminentiam ſtatus & conditionis alterius, non conjungunt niſi ſerviliter; at hæc conjunctio eſt conjunctio frigida; apud illos enim conjugiale non eſt ſpiritus & cordis, ſed modo oris & nominis, a quo gloriatur inferior, & verecunde rubeſcit ſuperior. In cælis autem non datur inæqualitas ætatum, nec dignitatum, neque opulentiarum; quoad Ætates, ibi omnes in flore juventutis ſunt, & in illo permanent in æternum; quoad Dignitates, ſpectant omnes ibi alios ſecundum uſus quos præſtant, eminentiores conditione inferiores ut fratres, nec præponunt dignitatem præſtantiæ uſus, ſed hanc illi; & quoque cum Virgines dantur nuptui, non ſciunt e quo ſtemmate ſunt; nemo enim ibi ſcit patrem ſuum in terra, ſed Dominus eſt omnium Pater: quoad Opulentias ſimiliter, hæ ſunt ibi dotes ſapiendi, ſecundum has dantur illis opes in ſufficientia: quomodo initiantur conjugia ibi, videatur ſupra n. 229.

251. XV: QUOD CAUSÆ SEPARATIONUM ETIAM SINT ALIQUÆ. Dantur Separationes a toro, & Separationes a domo; cauſæ ſeparationum a toro ſunt plures, pariter ſeparationes a domo; ſed hic de legitimis agitur. Quoniam Cauſæ ſeparationis coincidunt cum cauſis Concubinatus, de quibus in ſequente Parte hujus Operis in ſuo Capite, ideo remittitur illuc Lector, ut videat cauſas in ſuo ordine. Cauſæ legitimæ ſeparationis ſunt quæ ſequuntur.

252. XVI: QUOD PRIMA CAUSA LEGITIMÆ SEPARATIONIS SIT VITIUM MENTIS, eſt quia amor conjugialis eſt conjunctio mentium, quare ſi unius Mens ab alterius in diverſum abit, ſolvitur illa conjunctio, & cum hac facеſcit amor; quæ Vitia ſeparant, ex recenſione illorum, conſtare poteſt; ſunt itaque quoad plurem partem hæc; Mania, Phrenitis, Veſania, actualis Stultitia & Fatuitas, Jactura memoriæ, gravis Morbus hyſtericus; extrema Simplicitas ut nulla ſit perceptio boni & veri, ſumma Obnixitas non obtemperandi juſto & æquo; ſumma Voluptas garriendi & loquendi non niſi quam vilipenſa & nugas; infrænis Cupiditas vulgandi ſecreta domus, tum litigandi, verberandi, vindicandi, malefaciendi, furandi, mentiendi, fallendi, blasphemandi; Incuria infantum, Intemperantia, Luxuria, nimia Prodigalitas, Ebrietas, Immunditia, Impudicitia, applicatio ad Magica & Præſtigias, Impietas; præter plura. Per legitimas cauſas hic non intelliguntur judiciales, ſed legitimæ alteri conjugi; ſeparationes a domo raro etiam fiunt a judice.

253. XVII. QUOD SECUNDA CAUSA LEGITIMÆ SEPARATIONIS SIT VITIUM CORPORIS. Per Vitia corporis non intelliguntur Morbi accidentales, qui uni vel alteri conjugi intra tempus conjugii contingunt, & tranſeunt; ſed intelliguntur Morbi inhærentes, qui non tranſeunt: hos Pathologia docet; ſunt multifarii, ut Morbi, ex quibus totum Corpus inficitur in tantum, ut lethale ex contagio inducatur, tales ſunt Febres malignæ & peſtilentiales, Lepræ, Lues venereæ, Gangrænæ, Cancri, & ſimiles alii. Tum Morbi, ex quibus totum Corpus ingravatum fit in tantum, ut nulla conſociabilitas ſit, & ex quibus exhalantur effluvia detrimentoſa & vapores noxii, ſive e ſuperficie corporis, ſive ex interioribus ejus, in ſpecie ex Ventriculo & Pulmone: ex Superficie corporis, ſunt malignæ Variolæ, Verrucæ, Puſtulæ, Phtiſis ſcorbutica, Sca-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

bies virulenta; cumprimis ſi ab his facies defædata eſt. Ex Ventriculo, Ructus tetri, graveolenti, olidi, crudi. Ex Pulmone, Halitus fædi & putres, exhalati ex apoſtematibus, ulceribus, abſceſſibus, aut ex vitiato ſanguine, aut ex vitiata lympha, inibi. Præter hos etiam ſunt alii Morbi varii nominis, ut Lipothamia, quæ eſt totalis languiditas corporis & defectus virium; Paralyſis, quæ eſt reſolutio & relaxatio membranarum & ligamentorum motui inſervientium; quidam Morbi chronici, oriundi ex jactura tenſibilitatis & elaſticitatis nervorum, vel a nimia ſpiſſitudine, tenacitate, & acrimonia humorum; Epilepſia; permanens infirmitas ex Apoplexiis; quædam Phtiſes, ex quibus corpus conſummatur; Paſſio iliaca, Affectlo cæliaca, Hernia, & ſimiles alii morbi.

254. XVIII: QUOD TERTIA CAUSA LEGITIMÆ SEPARATIONIS SIT IMPOTENTIA ANTE CONJUGIUM. Quod hæc ſit cauſa ſeparationis, eſt quia finis conjugii eſt procreatio ſobolis, & hæc ab illis non dabilis eſt; & quia præſciunt hoc, conjuges ex propoſito deprivant ſpe ejus, quæ ſpes tamen amorem illarum conjugialem lactat & firmat.

255. XIX. QUOD ADULTERIUM SIT CAUSA DIVORTII; ſunt plures cauſæ, quæ in rationali luce ſunt, & uſque hodie reconditæ; ex rationali luce videri poteſt, quod Conjugia ſint ſancta, & quod Adulteria ſint prophana; & ſic quod Conjugia & Adulteria ſint ſibi e diametro oppoſita; & quod cum oppoſitum in oppoſitum agit, unum deſtruat alterum, uſque ad ultimam ſcintillam vitæ ejus; ita fit cum Amore conjugiali, dum uxoratus ex confirmato, & ſic ex propoſito, committit adulteria. Hæc, apud illos, qui de Cælo & Inferno aliquid ſciunt, in rationis lucem perſpicuam magis veniunt; ſciunt enim hi, quod Conjugia ſint in cælo & e cælo, & quod Adulteria ſint in inferno & ex inferno, & quod illa duo non poſſint conjungi, ſicut Cælum non cum Inferno, & quod illico, ſi apud hominem conjunguntur, recedat cælum, ac intret infernum. Inde nunc eſt quod Adulterium ſit cauſa divortii; quare dicit Dominus, *quod quicunque dimiſerit uxorem, niſi propter Scortationem, & aliam duxerit, adulterium committat*, Matth. XIX: 9; dicit, ſi dimiſerit, & aliam duxerit, niſi propter ſcortationem, adulterium committat, quia dimiſſio propter hanc cauſam, eſt plenaria ſeparatio mentium, quæ vocatur Divortium; at dimiſſiones ex ſuis cauſis reliquæ, ſunt Separationes, de quibus nunc ſupra actum eſt; poſt has ſi alia uxor ducitur, adulterium committitur; non autem poſt divortium.

256. XX: QUOD CAUSÆ ACCIDENTALES FRIGORIS ETIAM SINT PLURES; ET QUOD HARUM PRIMA SIT COMMUNE EX JUGI LICITO. Quod Commune ex jugi licito, ſit cauſa accidentalis frigoris, eſt quia accedit illis, qui laſcive cogitant de conjugio & de uxore; non autem illis qui ſancte de conjugio, & ſecure de uxore; quod a communi ex jugi licito etiam gaudia fiant indifferentiæ, & quoque tædia, patet a ludis & ſpectaculis, ex harmoniis muſicis, choreis, epulis, & ſimilibus aliis, quæ in ſe ſunt dulcedines, quia vivificationes; ſimile fit cum contuberniis & conſortiis inter conjuges; imprimis inter illos, qui ab amore inter ſe non removerunt incaſtum amorem ſexus, & cum de communi ex

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ex jugi licito cogitant vane in abſentia facultatis: quod his ſit commune illud cauſa frigoris, ex ſe patet: hoc accidentale dicitur, quia addit ſe frigori intrinſeco ut cauſa, & adſtipulatur ei ut ratio. Ad removendum frigus ex hoc etiam oriundum, Uxores ex prudentia illis inſita licitum non faciunt licitum per varias repugnantias. Sed prorſus aliter fit apud illos, qui de uxoribus caſte judicant; quare apud Angelos eſt Commune ex jugi licito, ipſum delitium animæ, & eſt continens amoris conjugialis illorum; nam in jucundo illius amoris ſunt continue, ac in ultimis ſecundum præſentiam mentium non iterpolatam curis, ita ex placitis judicii apud maritos.

257. XXI: QUOD CAUSARUM ACCIDENTALIUM FRIGORIS SECUNDA SIT, QUOD COHABITATIO CUM CONJUGE EX FÆDERE ET LEGE VIDEATUR COACTA ET NON LIBERA. Hæc cauſa eſt ſolum illis, apud quos amor conjugialis in intimis friget; & quia ſe inteſtino frigori addit, fit cauſa accedens ſeu accidentalis; apud hos amor extraconjugialis ex conſenſu & favore ejus intrinſecus in calore eſt, nam frigus unius eſt calor alterius, qui ſi non ſentitur, uſque ineſt, imo in medio frigore; qui niſi ineſſet etiam tunc, non foret reparatio: hic calor eſt qui facit coactum, quod augetur, ſicut ab una parte fædus ex pacto & lex ex juſto, ſpectantur ut vincula non violanda; aliter ſi utrinque ſolvuntur. Contrarium eſt apud illos, qui amorem extraconjugialem devoverunt, ac cæleſte & cælum de amore conjugiali cogitant, & plus qui id percipiunt; apud hos fædus illud cum ſuis pactis, & lex illa cum ſuis ſancitis, inſcripta ſunt cordibus, & continue plus illis inſcribuntur; apud hos vinculum amoris illius non ligatur ex fædere pacto, nec per legem latam, ſed hæc duo ſunt ipſi amori, in quo ſunt, ex creatione inſita; ex his ſunt illa in Mundo, non viciſſim: inde eſt, quod omne, quod eſt illius amoris, ſentiatur ut liberum; non datur aliquod liberum, quod non eſt amoris; & audivi ab angelis, quod liberum amoris vere conjugialis ſit liberrimum, quia ille eſt amor amorum.

258. XXII: QUOD CAUSARUM ACCIDENTALIUM FRIGORIS TERTIA SIT AFFIRMATIO AB UXORE, ET SERMOCINATIO DE AMORE AB ILLA. Apud Angelos in cælo nulla eſt renuentia & repugnantia a parte uxorum, ſicut eſt apud aliquas in terris; apud angelos in cælo etiam eſt ſermocinatio de amore ab uxoribus, & non tale ſilentium, ſicut eſt apud aliquas in terris; ſed cauſas harum diverſitatum, non licet, quia non decet me, proferre; at uſque videantur ab angelorum uxoribus, quæ libere propalant illas maritis ſuis, prolata in quatuor MEMORABILIBUS poſt Capita, a tribus in Aula, ſuper qua viſa eſt Pluvia aurea, & a ſeptem, quæ ſedebant in Roſeto; quæ Memorabilia adducta ſunt, ob finem, ut aperiantur omnia, quæ Amoris conjugialis ſunt, de quo tam in genere quam in ſpecie hic agitur.

259. XXIII: QUOD CAUSARUM ACCIDENTALIUN FRIGORIS QUARTA SIT COGITATIO VIRI INTERDIU ET NOCTU DE UXORE QUOD VELIT, ET VICISSIM COGITATIO UXORIS DE VIRO QUOD NON VELIT. Quod hoc ſit cauſa ceſſantis amoris apud uxores, & quod illud ſit cauſa frigoris apud viros, præteritur abſque commentatione. Nam quod Vir, ſi de uxore ſua ad conſpectum ejus interdiu & ad latus ejus noctu cogitat, quod illa cupiat aut velit, infrigeretur

ad

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ad extrema; & viciſſim Uxor ſi de viro cogitet, quod poſſit & non velit, amorem ſuum amittat, ſunt inter cognita maritis, qui arcanis de amore conjugiali ſtudent. Hæc allata ſunt etiam ob finem, ut perficiatur hoc Opus, & compleantur Delitiæ ſapientiæ de Amore conjugiali.

260. XXIV: QUOD SICUT FRIGUS EST IN MENTE, ETIAM SIT IN CORPORE; ET QUOD SECUNDUM FRIGORIS ILLIUS INCREMENTA, CLAUDANTUR ETIAM EXTERNA CORPORIS. Creditur hodie, quod Mens hominis ſit in Capite, & nihil ejus in Corpore; cum tamen & Anima & Mens eſt tam in capite quam in corpore, eſt enim Anima & Mens homo, utraque enim facit Spiritum, qui poſt mortem vivit; qui quod ſit in perfecta forma humana, in Tranſactionibus noſtris plene oſtenſum eſt: inde eſt, quod ut primum homo aliquid cogitat, id poſſit in inſtanti eloqui ex ore corporis, & ſimul id effigiare geſtu; & quod ut primum aliquid vult, id poſſit in inſtanti agere & efficere per membra corporis; quæ non fierent, ſi non Anima & Mens ſimul in corpore eſſent, & facerent ſpiritualem ejus hominem. Cum ita eſt, videri poteſt, quod dum Amor conjugialis eſt in Mente, ſit ſibi ſimilis in Corpore; & quia amor eſt calor, quod aperiat ab interioribus externa corporis; viciſſim autem, quod privativum ejus, quod eſt frigus, occludat ab interioribus externa corporis: ex his manifeſte patet cauſa facultatis in æternum perſtantis apud angelos, & cauſa defectus apud homines frigoris.

✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿

261. His adjiciam TRIA MEMORABILIA; PRIMUM hoc. In Plaga ſeptentrionali ſuperiore prope ad Orientem in Mundo Spirituali, ſunt loca inſtructionis pro pueris, ſuntque pro adoleſcentibus, & ſunt pro viris, & quoque pro ſenibus; in hæc loca mittuntur omnes qui Infantes mortui ſunt, & educantur in Cælo; ſimiliter in illa omnes qui e Mundo noviter adveniunt, & cognitiones de Cælo & Inferno deſiderant: Tractus ille eſt prope Orientem, ut omnes inſtruantur per influxum a Domino, Dominus enim eſt Oriens, quia eſt in Sole ibi, qui ab Ipſo eſt purus Amor; inde Calor ex illo Sole in ſua eſſentia eſt Amor, & Lux ex illo in ſua eſſentia eſt Sapientia; hæc inſpirantur illis a Domino e Sole illo, ac inſpirantur ſecundum receptionem, & receptio eſt ſecundum amorem ſapiendi. Poſt tempora inſtructionis emittuntur inde illi, qui Intelligentes facti ſunt, & hi vocantur diſcipuli Domini: emittuntur inde primum in Occidentem, & illi qui ibi non manent, in Meridiem, & quidam per Meridiem in Orientem, & introducuntur in Societates, ubi manſiones illorum erunt. Quondam, cum meditatus ſum de Cælo & Inferno, cæpi deſiderare cognitionem univerſalem de ſtatu utriuſque; ſciens quod qui univerſalia ſcit, poſtea poſſit comprehendere ſingularia, quia hæc ſunt in illis, ſicut partes ſunt in communi. In hoc deſiderio ſpectavi ad Tractum illum in plaga ſeptentrionali prope ad Orientem, ubi Loca inſtructionis erant, & per viam mihi tunc apertam illuc vadi, ac intravi in unum Collegium, ubi erant viri juvenes; & adivi ibi Archidiaſcalos qui inſtruebant, & quæſivi illos, num ſciant

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſciant univerſalia de Cælo & Inferno; & reſponderunt, quod ſciant aliquid parum; ſed ſi ſpectamus verſus Orientem ad Dominum, illuſtrabimur & ſciemus; & fecerunt ita, & dixerunt, Univerſalia Inferni ſunt tria, ſed Univerſalia Inferni ſunt e diametro oppoſita Univerſalibus Cæli; Univerſalia Inferni ſunt hi tres Amores, Amor dominandi ex amore ſui; Amor poſſidendi aliorum bona ex Amore mundi; & Amor ſcortatorius: Univerſalia Cæli illis oppoſita ſunt hi tres amores, Amor dominandi ex amore uſus; Amor poſſidendi bona mundi ex amore faciendi uſus per illa; & Amor vere Conjugialis. His dictis poſt votivum pacis abii & redii domum. Quum domi eram, dictum mihi eſt e Cælo, luſtra illa tria Univerſalia ſupra & infra, & poſtea videbimus illa in manu tua; dicebatur in manu, quia omnia quæ homo intellectu luſtrat, apparent Angelis ſicut inſcripta manibus.

262. Poſt hæc luſtravi Primum Amorem univerſalem Inferni, qui erat Amor dominandi ex amore ſui, & poſtea illi correſpondentem amorem univerſalem Cæli, qui erat Amor dominandi ex Amore uſuum; non enim mihi licuit unum Amorem abſque altero luſtrare, quia Intellectus non percipit amorem unum abſque altero, ſunt enim oppoſiti; quare ut uterque percipiatur, ſiſtentur in oppoſito, unus contra alterum; facies enim pulchra & formoſa elucet ex oppoſita illi facie impulchra & deformi. Cum ventilavi Amorem dominandi ex amore ſui, datum eſt percipere, quod hic Amor eſſet ſumme infernalis, & inde apud illos qui in profundiſſimo Inferno ſunt; & quod Amor dominandi ex amore uſuum, eſſet ſumme cæleſtis, & inde apud illos qui in ſupremo Cælo ſunt. Quod Amor dominandi ex amore ſui ſumme infernalis ſit, eſt quia dominari ex amore ſui, eſt ex proprio, ac proprium hominis a nativitate eſt ipſum malum, & ipſum malum eſt e diametro contra Dominum; quapropter illi, quo plus in illud malum progrediuntur, eo plus negant Deum & Sancta Eccleſiæ, & adorant ſe & naturam; illi, qui in illo malo ſunt, explorent quæſo id in ſe, & videbunt: Amor etiam hic talis eſt, ut quantum ei relaxantur fræna, quod fit dum impoſſibile non obſtat, tantum ruat e gradu in gradum, & uſque ad ſummum; & ibi nec terminatur, ſed ſi non datur gradus ſuperior, dolet & gemit. Hic Amor apud Politicos aſcendit uſque ut velint eſſe Reges & Imperatores, & ſi poſſibile, ut dominentur ſuper omnia mundi, & vocari reges regum & imperatores imperatorum; at idem Amor apud Canonicos aſcendit, uſque ut velint eſſe dii, & quantum poſſibile, ut dominentur ſuper omnia Cæli, & vocari dii deorum. Quod hi & illi corde non agnoſcant aliquem Deum, videbitur in ſequentibus. At viciſſim illi, qui volunt dominari ex amore uſuum, hi non volunt dominari ex ſe, ſed ex Domino, quoniam Amor uſuum eſt ex Domino, & eſt Ipſe Dominus; hi dignitates non aliter ſpectant, quam media ad faciendum uſus, hos ponunt longe ſupra dignitates, at priores ponunt dignitates longe ſupra uſus.

263. Cum hæc meditatus ſum, dictum mihi eſt per Angelum a Domino, jam jam videbis & confirmaberis ex viſu qualis infernalis ille Amor eſt: & tunc ſubito aperuit ſe terra ad ſiniſtrum, & vidi aſcendentem ex Inferno diabolum,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cui ſuper capite erat pileus quadratus depreſſus ſuper frontem uſque ad oculos, facies plena puſtulis ſicut ardentis febris, oculi truces, pectus tumens in rhombum; ex ore eructabat fumum ſicut furnus, lumbi ei erant plane igniti, loco pedum erant tali oſſei abſque carne; & ex corpore ejus exhalabatur calor putidus & immundus. Illo viſo territus ſum, & clamavi ad illum, ne accede, dic unde es; & reſpondit rauce, ſum ex inferis, & ibi in Societate cum ducentis, quæ omnium ſocietatum ſupereminentiſſima eſt; ibi omnes ſumus imperatores imperatorum, reges regum, duces ducum, & principes principum; non aliquis ibi eſt nude imperator, neque nude rex, dux & princeps; ſedemus ibi ſuper thronis thronorum, & inde mandata in univerſum orbem, & ultra, emittimus: tunc dixi illi, videſne quod ex phantaſia ſupereminentiæ inſanias; & reſpondit, quomodo potes ita loqui, quia nobis prorſus videmur, & quoque agnoſcimur a conſociis, tales; hoc audito, non volui adhuc dicere, inſanis, quia ex phantaſia inſanivit: & datum eſt mihi cognoſcere, quod ille diabolus, cum in mundo vixit, fuerit modo curator alicujus domus; & quod tunc in tantum elatus ſpiritu fuerit, ut præ ſe omne Genus humanum ſpreverit, ac indulſerit phantaſiæ, quod dignior eſſet rege, & quoque imperatore; ex quo faſtu negaverat Deum, ac reputaverat omnia ſancta Eccleſiæ ſicuti nihili pro ſe, ſed aliquid pro ſtupida plebe. Tandem quæſivi illum, vos ducenti ibi, quamdiu gloriamini ita inter vos; dixit in æternum, ſed quod illi e nobis, qui cruciant alios propter negatam ſupereminentiam, ſubſidant; licet enim nobis gloriari, ſed non alicui malum inferre; quæſivi iterum, ſciſne qualis ſors eſt ſubſidentibus; dixit, quod ſubſidant in quendam carcerem, ubi vocantur viliores vilibus ſeu viliſſimi, & laborant; tunc dixi ad diabolum illum, cave itaque tu, ne etiam ſubſidas.

264. Poſt hæc iterum aperuit ſe terra, ſed ad dextrum, & vidi exſurgentem alium Diabolum, ſuper cujus capite erat ſicut cidaris, circumvoluta ſpiris tanquam colubri, cujus caput e vertice eminuit, facies ei erat leproſa a fronte ad mentum, & quoque utraque manus, lumbi erant nudi & atri ſicut fuligo, per quam ignis ſicut foci furve tranſparuit, & tali pedum ſicut duæ viperæ: prior Diabolus hoc viſo conjecit ſe ſuper genua, & adoravit illum; quæſivi, cur ita, dixit, eſt ille deus cæli & terræ, eſtque omnipotens; & tunc quæſivi hunc, quid tu dicis ad hoc, reſpondit, quid dicam, eſt mihi omnis poteſtas ſuper Cælum & Infernum, ſors omnium animarum eſt in mea manu; & quæſivi iterum, quomodo poteſt ille, qui eſt imperator imperatorum, ita ſe ſubmittere, & tu adorationem recipere; reſpondit, eſt uſque meus ſervus, quid imperator coram Deo, eſt in dextra mea fulmen excommunicandi: & tunc dixi illi, quomodo potes ita inſanire, fueras in Mundo ſolum Canonicus, & quia phantaſia laboraſti, quod tibi etiam fuerunt claves, ac inde poteſtas ligandi & ſolvendi, ſpiritum tuum in hunc gradum veſaniæ evexeras, ut nunc credas, quod ſis ipſe Deus: ad hæc indignatus juravit quod ſit, & quod Domino non ſit aliqua poteſtas in Cælo, quia omnem tranſtulerat in nos; non opus habemus, quam ut mandemus, ac Cælum & Infernum reverenter obediunt; ſi mittimus aliquem in infernum, diaboli ſtatim recipiunt illum,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

lum, ſimiliter Angeli illum, quem mittimus in Cælum. Quæſivi porro, quot eſtis in Societate veſtra, dixit, trecenti, & omnes ibi ſumus dii, ego autem deus deorum. Poſt hæc aperuit ſe terra ſub pedibus utriuſque, & ſubſiderunt profunde in ſua inferna; & datum eſt videre, quod ſub Infernis illorum eſſent ergaſtula, in quæ deciderent illi, qui damna aliis inferunt; cuivis enim in Inferno relinquitur ſua phantaſia, & quoque gloriatio in illa, ſed non licet malum facere alteri: quod tales ſint ibi, eſt quia homo tunc eſt in ſuo ſpiritu, ac ſpiritus, poſtquam ſeparatus eſt a corpore, venit in plenam libertatem agendi ſecundum ejus affectiones & inde cogitationes. Poſtea datum eſt inſpicere in illorum inferna, ac Infernum, ubi erant imperatores imperatorum ac reges regum, erat plenum omni immunditie, ac illi viſi ſunt ſicut variæ feræ truculentis oculis: ſimiliter in altero inferno, ubi erant dii & deus deorum, & in hoc apparuerunt diræ aves noctis, quæ vocantur ochim & Ijim, volantes circum illos; imagines phantaſiæ illorum ita mihi viſæ ſunt. Ex his patuit, qualis eſt Amor ſui Politicus, & qualis eſt Amor ſui Eccleſiaſticus, quod hic ſit ut velint eſſe dii, ille autem ut velint eſſe imperatores; & quod ita velint, & quoque affectent, quantum fræna amoribus iſtis relaxantur.

265. Poſtea apertum eſt Infernum, ubi vidi duos, unum ſedentem ſuper ſcamno, tenentem pedes in Caniſtro pleno ſerpentibus, qui viſi ſunt ſurſum per pectus uſque ad collum ſubrepentes; & alterum ſedentem ſuper Aſino ignito, ad cujus latera repebant ſerpentes rubri, elevantes colla & capita, & ſequentes equitantem. Dictum eſt mihi, quod eſſent Papæ, qui dominio abdicaverunt Imperatores, ac male loquuti & male egerunt cum illis Romæ, quo ſupplicantes & adorantes illos venerunt: at quod caniſtrum, in quo viſi ſunt ſerpentes, & quod aſinus ignitus cum colubris ad latera, eſſent repræſentationes illorum amoris dominandi ex amore ſui, & quod ſimilia non appareant aliis, quam qui e longinquo illuc ſpectant. Erant aliqui Canonici præſentes, quos interrogavi, num iidem illi Papæ eſſent, dicebant, quod cognoſcant illos, & ſciant quod illi ſint.

266. Poſtquam hæc triſtia & atrocia mihi viſa ſunt, circumſpexi, & vidi duos Angelos non procul a me ſtantes & colloquentes, unus amictus erat toga lanea fulgente ex flammea purpura, & tunica ex ſplendente byſſo ſub illa; alter ſimilibus ex coccino cum cidari, cui aliqui pyropi a dextro latere inſerti erant; ad hos acceſſi, & ex pace ſalutavi; & reverenter quæſivi, cur vos hic infra eſtis; & reſpondebant, demiſimus nos huc e Cælo ex mandato Domini ad loquendum tecum de beata ſorte illorum, qui volunt dominari ex amore uſuum; nos ſumus cultores Domini, ego Princeps ſocietatis, alter ſummus Sacerdos ibi; & dixit Princeps, quod eſſet ſervus ſuæ ſocietatis, quia inſerviret illi faciendo uſus; & alter dixit, quod eſſet miniſter Eccleſiæ ibi, quia inſerviendo illis miniſtraret ſancta ad uſus animarum illorum; & quod ambo in perpetuis gaudiis ſint ex felicitate æterna, quæ a Domino in illis eſt; & quod omnia in Societate illa ſint ſplendida & magnifica, ſplendida ex auro & lapidibus pretioſis, & magnifica ex palatiis & paradiſis; cauſa eſt, quia amor noſter dominandi non eſt ex amore ſui, ſed ex amore uſuum, & quia

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

amor uſuum eſt a Domino, ideo omnes uſus boni in Cælis ſplendent & fulgent; & quia omnes in noſtra Societate in hoc amore ſumus, ideo athmoſphæra ibi apparet aurea, ex luce ibi quæ trahit ex flammeo Solis, ac flammeum Solis correſpondet iſti amori: his dictis apparuit etiam mihi ſimilis ſphæra circum illos, & ſentitum eſt aromaticum ex illa, quod etiam dixi illis, & petii, ut aliquid plus adjiciant dictis de amore uſus; & continuabant dicendo; dignitates, in quibus ſumus, quidem ambivimus, ſed propter nullum alium finem, quam ut poſſemus plenius facere uſus, & latius extendere illos; & quoque circumfundimur honore, & acceptamus illum, non propter nos, ſed propter bonum ſocietatis; confratres enim & conſocii, qui ex vulgo ibi ſunt, vix ſciunt aliter quam quod honores dignitatum noſtrarum ſint in nobis, & inde quod uſus quos facimus, ſint e nobis; ſed nos aliter ſentimus, ſentimus quod honores dignitatum ſint extra nos, & quod ſint ſicut amictus quibus inveſtimur, ſed quod uſus, quos præſtamus, ſint ex amore illorum intra nos a Domino, & hic amor beatitudinem ſuam accipit ex communicatione per uſus cum aliis; & ab experientia ſcimus, quod quantum facimus uſus ex amore illorum, tantum increſcat amor ille, & cum amore ſapientia, ex qua fit communicatio; at quod quantum retinemus uſus in nobis, & non communicamus, tantum pereat beatitudo; & tunc uſus fit ſicut cibus reconditus in ventriculo, & non circumſparſus nutrit corpus & ejus partes, ſed manet indigeſtus, ex quo fit nauſea: verbo, totum Cælum non eſt niſi quam continens uſus a primis ad ultima: quid uſus niſi actualis amor proximi, & quid continet cælos niſi hic amor. His auditis interrogavi, quomodo poteſt aliquis ſcire, num uſus faciat ex amore ſui, vel num ex amore uſuum; omnis homo tam bonus quam malus facit uſus, & facit uſus ex quodam amore; ponatur quod in Mundo ſit Societas compoſita ex meris diabolis, & ſocietas compoſita ex meris Angelis; & opinor quod diaboli in ſua ſocietate ex igne amoris ſui, & ex ſplendore gloriæ ſuæ, facturi ſint tot uſus, quot Angeli in ſua; quis ergo poteſt ſcire ex quo Amore, & ex qua origine ſunt uſus: duo angeli ad hæc reſponderunt, diaboli faciunt uſus propter ſe & propter famam, ut eveiantur ad honores, aut lucrentur opes; at Angeli non faciunt uſus propterea, ſed propter uſus ex amore illorum; homo non poteſt diſcernere illos uſus, ſed Dominus diſcernit illos; omnis qui credit in Dominum, & fugit mala ut peccata, ille facit uſus ex Domino; at omnis qui non credit in Dominum, nec fugit mala ut peccata, facit uſus ex ſe & propter ſe: hoc diſcrimen eſt inter uſus a diabolis, & inter uſus ab Angelis. Duo Angeli his dictis abiverunt, & e longinquo viſi ſunt vecti in curru igneo ſicut Elias, & in cælum ſuum ſublati.

267. ALTERUM MEMORABILE. Poſt aliquod temporis ſpatium intravi quendam Lucum, & ibi ambulavi in meditatione de illis, qui in concupiſcentia & inde phantaſia poſſidendi illa quæ Mundi ſunt; & tunc ad aliquam diſtantiam a me vidi binos Angelos inter ſe colloquentes, & per vices me aſpicientes; quare acceſſi propius, & me appropinquantem alloquuti dicebant, percipimus in nobis, quod mediteris quod nos loquimur, ſeu quod nos loquamur quod tu medita-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

meditaris, quod eſt ex communicatione affectionum reciproca; quæſivi itaque quid loquerentur, dicebant de Phantaſia, de Concupiſcentia, & de Intelligentia; & nunc de illis, qui delectant ſe ex viſione & imaginatione poſſeſſionis omnium Mundi; & tunc rogavi, ut mentem ſuam expromerent de tribus illis, de Concupiſcentia, Phantaſia & Intelligentia; & exorſi ſermonem dicebant, quod unuſquiſque in Concupiſcentia ſit interius ex nativitate; ſed in Intelligentia exterius ex educatione; & quod nemo in Intelligentia, minus in ſapientia ſit interius, ita quoad ſpiritum, niſi a Domino; omnis enim detinetur a concupiſcentia mali, ac tenetur in intelligentia ſecundum aſpectum ad Dominum, & ſimul conjunctionem cum Ipſo; abſque eo homo non eſt niſi quam concupiſcentia; at uſque hic in externis ſeu quoad corpus eſt in intelligentia ex educatione; homo enim concupiſcit honores & opes, ſeu eminentiam & opulentiam; & hæc duo non aſſequitur niſi appareat moralis & ſpiritualis, ita intelligens & ſapiens; ac ita apparere diſcit ab infantia; quæ cauſa eſt, quod ut primum inter homines ſeu in cætus venit, invertat ſpiritum ſuum, ac removeat illum a concupiſcentia, & ex decoris & honeſtis, quæ ex infantia didicit, & in memoria corporis retinet, loquatur & agat; & quam maxime caveat, ne aliquid ex concupiſcentiæ veſania, in qua eſt ejus ſpiritus, emanet: inde eſt omnis homo, qui non interius a Domino ducitur, ſimilator, ſycophanta, hypocrita, & ſic aparens homo, & tamen non homo; de quo poteſt dici, quod ejus cruſta ſeu corpus ſapiat, ac ejus nucleus ſeu ſpiritus inſaniat; tum quod externum ejus ſit humanum ac internum ferinum; tales occipitio ſpectant ſurſum, & frontiſpicio deorſum, ita ambulant ſicut gravedine obſeſſi capite pendente cum vultu prono ad terram; illi dum exuunt corpus, & fiunt ſpiritus, & tunc manumittuntur, fiunt ſuæ concupiſcentiæ veſaniæ; nam illi qui in amore ſui ſunt, cupiunt dominari ſuper univerſum, imo extendere ejus limites illuc ad amplificandum dominium, nuſquam vident finem; illi qui in amore mundi ſunt, cupiunt poſſidere omnia ejus, ac dolent & invident, ſi aliqui theſauri apud aliquos latent reconditi; quare tales ne mere concupiſcentiæ fiant, & ſic non homines, datur illis in Mundo ſpirituali cogitare ex timore jacturæ famæ, & ſic honoris & lucri, ut & ex timore legis & ejus pœnæ, & quoque datur impendere mentem in aliquod ſtudium ſeu opus, per quæ tenentur in externis & ſic in ſtatu intelligentiæ, utcunque interius delirant & inſaniunt. Poſt hæc quæſivi, num omnes illi qui in concupiſcentia ſunt, etiam in ejus phantaſia ſint; reſpondebant quod illi in phantaſia ſuæ concupiſcentiæ ſint, qui interius in ſe cogitant, & nimium indulgent ſuæ imaginationi, loquendo ſecum; hi enim ſeparant ſpiritum ſuum pœne a nexu cum compore, & ex viſione inundant intellectum, & fatue oblectant ſe ſicut ex poſſeſſione univerſali: in hoc delirium immittitur homo poſt mortem, qui ſpiritum ſuum a corpore abſtraxit, & non ex delitio delirii voluit recedere; cogitando aliquid ex religione de malis & falſis, & minime aliquid de effræno amore ſui, quod ſit deſtructivus amoris in Dominum, ac de effræno amore mundi, quod ſit deſtructivus amoris erga proximum.

268. Poſt hæc ſupervenit binos Angelos & quoque me deſiderium videndi

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

illos, qui in concupiſcentia viſionaria ſeu phantaſia poſſeſſionis omnium opum ex amore mundi ſunt; & percepimus quod deſiderum illud inſpiraretur ob finem ut cognoſcerentur: Domicilia illorum erant ſub terra pedum noſtrorum, at ſupra infernum; quare aſpeximus nos mutuo, & diximus, eamus; ac viſa eſt apertura, & ibi ſcala, per hanc deſcendimus, & dictum eſt, quod adeundi ſint ab oriente, ne intremus in nimbum phantaſiæ illorum, ac inumbremur quoad intellectum, & tunc ſimul quoad viſum; & ecce viſa eſt domus ſtructa ex calamis, ſic rimoſa, ſtans in nimbo, qui ſicut fumus continue effluxit per rimas trium parietum; intravimus, & viſi ſunt quinquaginta hic & quinquaginta ibi ſedentes ſuper ſcamnis, & averſi ab Oriente & Meridie proſpiciebant ad occidentem & ſeptentrionem; ante quemlibet erat menſa, & ſuper menſa crumenæ diſtentæ, & circum crumenas copia nummorum aureorum; & quærebamus, ſunt illa opes omnium Mundi, dicebant, non omnium Mundi, ſed omnium Regni; ſonus loquelæ illorum erat ſibilaris, & ipſi apparebant facie rotunda, quæ rutilabat ſicut ſquama cochleæ, ac pupilla oculi in plano viridi quaſi fulgurabat, quod erat ex luce phantaſiæ: ſtetimus in medio illorum, & diximus, creditis quod omnes opes Regni poſſideatis, & reſponderunt, poſſidemus; dein quæſivimus, quis veſtrum; dicebant, quiſque, & quæſivimus, quomodo quiſque, eſtis multi, dicebant, quiſque ex nobis ſcit, quod omnia ejus mea ſint, non licet alicui cogitare, minus dicere, mea non ſunt tua, ſed licet cogitare & dicere, tua ſunt mea: nummi ſuper Menſis apparebant ſicut ex auro puro, etiam coram nobis; ſed cum immiſimus lucem ab oriente, erant granula auri, quæ per communem unitam phantaſiam ita magnifecerunt; dicebant quod oporteat quemcunque qui intrat, ſecum ferre aliquid auri, quod in fruſtula, & hæc in granula ſecant, & per vim phantaſiæ unanimam in nummos grandioris formæ amplificant: & tunc diximus, fuiſtiſne nati homines rationis, unde iſta fatuitas viſionaria vobis eſt; dixerunt, ſcimus quod vanitas imaginaria ſit, ſed quia jucundat interiora mentis noſtræ, intramus huc, & delitiamur ſicut ex poſſeſſione omnium; at hic non moramur niſi per aliquot horas, quibus exactis egredimur, & toties mens ſana nobis redit; ſed uſque oblectamentum viſionarium noſtrum alternis ſupervenit, ac facit ut per vices reintremus, & per vices egrediamur; ſic alternis ſapimus & inſanimus. Scimus etam quod dura ſors maneat illos, qui aſtu ſurripiunt aliis ſua bona; quæſivimus quæ ſors, dicebant, abſorbentur, ac nudi intruduntur in aliquem infernalem carcerem, ubi tenentur laborare pro veſte & pro cibo, ac poſtea pro aliquibus obulis, quos colligunt, in quibus ponunt gaudium cordis ſui; ſed ſi malum faciunt ſodalibus, dabunt partem obulorum ſuorum in mulctam.

269. Poſtea ex his inferis aſcendimus Meridiem, ubi fuimus prius, ac Angeli ibi plura memoratu digna narrabant de Concupiſcentia non viſionaria ſeu phantaſtica, in qua omnis homo eſt ex nativitate; quod illi dum in ea ſunt, ſint ſicut fatui, & tamen ſibi ipſis videantur ſicut ſumme ſapientes; & quod a fatuitate illa remittantur per vices in Rationale, quod apud illos in externis eſt; in quo ſtatu vident, agnoſcunt, & confitentur inſaniam ſuam, ſed uſque

e Statu

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

e ſtatu rationali ſuo in ſtatum inſanum ſuum diſcupiunt, & quoque ſe in hunc immittunt, ſicut a coacto & injucundo in liberum & jucundum; ita concupiſcentia interius oblectat illos, & non intelligentia. Sunt tres Amores univerſales, ex quibus a creatione conflatus eſt omnis homo, Amor proximi, qui etiam eſt amor faciendi uſus, Amor mundi, qui etiam eſt amor poſſidendi opes, ac Amor ſui, qui etiam eſt amor imperandi ſuper alios: Amor proximi ſeu faciendi uſus, eſt amor ſpiritualis; Amor autem mundi ſeu amor poſſidendi opes, eſt amor materialis; at Amor ſui, ſeu amor imperandi ſuper alios, eſt amor corporeus; homo eſt homo, dum Amor proximi ſeu amor faciendi uſus facit Caput, ac Amor mundi facit Corpus, & Amor ſui facit Pedes: at ſi Amor mundi facit caput, homo non eſt homo, aliter quam ſicut gibboſus; at cum Amor ſui facit caput, non eſt homo ſtans ſuper pedibus, ſed ſuper palmis capite deorſum & clunibus ſurſum: quando Amor proximi facit Caput, & reliqui duo amores faciunt ordine Corpus & Pedes, apparet ille homo e Cælo facie angelica, cum pulchra iride circum caput; at ſi amor mundi facit caput, apparet ille e cælo facie pallida ſicut mortui cum circulo flavo circum caput; ſi vero amor ſui facit caput, apparet ille e Cælo facie furva, cum circulo albo circum caput: ad hæc quæſivi, quid repræſentant circuli circum capita, reſpondebant, repræſentant intelligentiam; circulus albus circum caput faciei furvæ, repræſentat, quod intelligentia ejus in externis ſit, ſeu circum illum, at inſania in internis ſeu in illo; etiam homo, qui talis eſt, ſapit dum in corpore eſt, at inſanit dum in ſpiritu; & nullus homo ſapit ſpiritu, niſi a Domino, quod fit cum denuo ſeu e novo ab Ipſo generatur & creatur. His dictis, aperiebatur terra ad ſiniſtrum, & per aperturam vidi aſſurgentem Diabolum cum circulo albo lucido circum caput, & ſciſcitavi quis es, dixit, ſum Lucifer filius auroræ, & quia ſimilem me feci Altiſſimo, dejectus ſum: at non fuit ille Lucifer, ſed credidit ſe eſſe illum; & dixi, cum dejectus es, quomodo potes reſurgere ex inferno, & reſpondit, ſum ibi diabolus, at hic ſum angelus lucis; videſne caput meum ſphæra lucida circumcinctum, & quoque ſi vis, videbis, quod ſim ſupramoralis inter morales, ſuprarationalis inter rationales, imo ſupra ſpiritualis inter ſpirituales; poſſum etiam concionari, & quoque concionatus ſum; quæſivi, quid concionatus es, dixit contra defraudatores, contra adulteros, & contra omnes amores infernales, imo tunc me Luciferum vocavi diabolum, ac pejeravi contra me illum, ac propterea laudibus evectus ſum uſque ad cælum; inde eſt, quod vocatus ſim filius auroræ; & quod ipſe miratus ſum, cum ſuper pulpito eram, non cogitavi aliter, quam quod recte & rite loquerer; ſed cauſam mihi detexi, quia in externis fui, & hæc tunc erant ſeparata ab internis meis; & tametſi hoc mihi detexi, uſque non potui immutare me, quia præ faſtu meo non ſpectavi ad Deum: dein quæſivi, quomodo potuiſti ita loqui, cum es ipſe defraudator, ipſe adulter, & ipſe diabolus; reſpondit, ſum alius cum in externis ſeu in corpore ſum, & alius cum in internis ſeu in ſpiritu, in corpore ſum angelus, ſed in ſpiritu diabolus, nam in corpore ſum in intellectu, in ſpiritu autem ſum in voluntate, ac intellectus me fert ſurſum,

at

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

at voluntas me fert deorſum; & cum in intellectu ſum, cingulum album circumvelat caput meum; at dum intellectus ſe prorſus emancipat voluntati, & fit ejus, quod eſt ſors noſtra ultima, tunc nigreſcit cingulum, ac perit; quo facto non poſſumus amplius in lucem hanc aſcendere: poſtea de duplici ſuo ſtatu, externo & interno, loquutus eſt plus rationaliter quam aliquis alter; ſed ſubito, cum vidit Angelos apud me, inflammatus eſt facie & voce, & factus eſt niger, etiam quoad cingulum circum caput, & per aperturam, per quam ſurrexit, delapſus eſt in infernum. Adſtantes ex illis viſis fecerunt hoc concluſum, quod homo talis ſit, qualis eſt ejus amor, & non qualis eſt ejus intellectus; quoniam amor intellectum facile aufert in ſuas partes & emancipat. Tunc quæſivi Angelos, unde talis rationalitas eſt diabolis; & dicebant, eſt ex gloria amoris ſui, nam amor ſui circumcingitur gloria, & gloria elevat intellectum uſque in lucem cæli; nam intellectus apud unumquemvis hominem elevabilis eſt ſecundum cognitiones, ſed non voluntas niſi per vitam ſecundum Eccleſiæ & rationis vera; inde eſt, quod ipſi Athei, qui in gloria famæ ſunt ex amore ſui, & inde faſtu propriæ intelligentiæ, gaudeant rationalitate ſublimiore, quam multi alii, ſed tunc cum in cogitatione intellectus ſunt, non autem cum in affectione voluntatis, & affectio voluntatis poſſidet internum hominis, at cogitatio intellectus externum ejus. Porro dixit Angelus cauſam, cur homo conflatus eſt ex tribus ſupradictis amoribus, videlicet ex amore uſus, ex amore mundi, & ex amore ſui, quæ eſt, ut homo cogitet ex Deo, tametſi ſicut ex ſe; dixit quod ſuprema in homine verſa ſint ſurſum ad Deum, media extrorſum ad mundum, ac infima deorſum ad ſe; & quia hæc verſa ſunt deorſum, cogitat homo ſicut a ſe, cum tamen a Deo.

270. TERTIUM MEMORABILE. Quodam mane poſt ſomnum profundavit ſe cogitatio mea in aliqua arcana Amoris conjugialis, & demum in hoc „ *In quanam regione Mentis humanæ reſidet Amor vere conjugialis, & inde in quanam Frigus conjugiale:* ſcivi quod Regiones mentis humanæ ſint tres, una ſupra alteram, & quod in infima regione habitet naturalis amor, in ſuperiore ſpiritualis amor, & in ſuprema cæleſtis amor, & quod in unaquavis regione ſit Conjugium boni & veri; & quia bonum eſt amoris, & verum eſt ſapientiæ, quod in unaquavis regione ſit conjugium amoris & ſapientiæ; & quod hoc conjugium ſit idem cum conjugio voluntatis & intellectus, quoniam Voluntas eſt receptaculum amoris, ac Intellectus receptaculum ſapientiæ. Cum in profundo hujus cogitationis eram, ecce vidi duos Cygnos volantes verſus ſeptentrionem, & mox duas Aves paradiſiacas volantes verſus meridiem, & quoque duos Turtures volantes in Oriente; & cum ſequutus aſpectu volatus, vidi quod bini Cygni flecterent ſuam viam a Septentrione ad Orientem, ſimiliter binæ Aves Paradiſiacæ a Meridie, & quod congregarent ſe cum binis Turturibus in Oriente; & ſimul volarent ad quoddam eminens Palatium ibi, circum quod erant oleæ, palmæ & fagi; in Palatio erant tres ſeries feneſtrarum, una ſupra alteram; & cum adverti, vidi Cygnos involare in palatium per feneſtras apertas in infima ſerie, Aves paradiſiacas per feneſtras apertas

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

apertas in media ſerie, & Turtures per feneſtras apertas in ſuprema ſerie. Hoc viſo, adſtitit Angelus, & dixit, intelligis viſa illa, & reſpondi, aliquid parum; dixit, quod Palatium illud repræſentet habitationes Amoris conjugialis, quales ſunt in Mentibus humanis; quod ſuprema pars ejus, in quam ſe receperunt Turtures, repræſentet ſupremam regionem mentis, ubi habitat amor conjugialis in amore boni cum ſua ſapientia; media pars, in quam ſe receperunt Aves paradiſiacæ, mediam regionem, ubi habitat amor conjugialis in amore veri cum ſua intelligentia; ac infima pars, in quam ſe receperunt Cygni, infimam regionem mentis, ubi habitat amor conjugialis in amore juſti & recti cum ſua ſcientia; tria Paria alitum etiam ſignificant illa, Par turturum amorem conjugialem ſupremæ regionis, Par avium paradiſiacarum amorem conjugialem mediæ regionis, & Par cygnorum amorem conjugialem infimæ regionis; ſimilia ſignificant tria genera arborum circum circa Palatium, oleæ, palmæ, & fagi: nos in Cælo ſupremam regionem mentis vocamus Cæleſtem, mediam Spiritualem, ac infimam Naturalem; ac percipimus illas ſicut habitationes in domo, unam ſupra alteram, & aſcenſus ab una in alteram per gradus ſicut per ſcalas; & in unaquavis parte ſicut duo conclavia, unum pro amore, alterum pro ſapientia, & anterius ſicut Cubiculum, ubi Amor cum ſua ſapientia, aut bonum cum ſuo vero, aut quod idem, ubi voluntas cum ſuo intellectu, in toro ſe conſociant; in illo Palatio exſtant ſicut effigiata omnia arcana amoris conjugialis. His auditis, accenſus deſiderio videndi illud, quæſivi num alicui detur intrare & videre illud, quia eſt Palatium repræſentativum; reſpondit, quod non aliis quam qui in Cælo tertio ſunt, quia illis omne Repræſentativum amoris & ſapientiæ fit reale; ab illis audivi quæ tibi retuli, & quoque hoc, quod Amor vere conjugialis habitet in ſuprema regione in medio amoris mutui, in thalamo ſeu conclavi voluntatis, & quoque in medio perceptionum ſapientiæ in thalamo ſeu conclavi intellectus, & quod conſocientur toro in Cubiculo quod antrorſum eſt, & in Oriente; & quæſivi, cur duo Thalami, dixit, quod Maritus ſit in Thalamo intellectus, & quod Uxor ſit in Thalamo voluntatis; & quæſivi, cum Amor conjugialis ibi habitat, ubi tunc frigus conjugiale, reſpondit, quod etiam in ſuprema regione, ſed ſolum in Thalamo intellectus, clauſo Thalamo voluntatis ibi; Intellectus enim cum ſuis veris, poteſt, quoties lubet, aſcendere per ſcalam cochlearem in ſupremam regionem in ſuum thalamum, ſed ſi voluntas cum ſui amoris bono non ſimul in conſocium thalamum aſcendit, clauditur hic, & fit frigus in altero, & hoc eſt *Frigus conjugiale*. Intellectus, dum tale frigus ad uxorem eſt, e ſuprema regione ſpectat deorſum ad infimam, & quoque, ſi non timor illum retrahit, deſcendit, ut ibi ex igne illicito caleſcat. His dictis, voluit adhuc plura de Amore conjugiali ex effigiebus ejus in illo Palatio recenſere; ſed dixit, ſatis hac vice, inquire primum num hæc ſint ſupra communem intellectum, ſi ſunt, quid plura, at ſi non ſunt, detegentur plura.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

DE CAUSIS APPARENTIS AMORIS, AMICITIÆ, ET FAVORIS IN CONJUGIIS.

271. Quoniam de Cauſis frigorum & ſeparationum actum eſt, ex ordine ſequitur, ut de Cauſis apparentis amoris, amicitiæ & favoris in Conjugiis, etiam agatur: notum enim eſt, quod tametſi frigora ſeparant conjugum animos hodie, uſque cohabitent, & procreent; quod non fieret, niſi etiam darentur amores apparentes, ac alternis ſimiles aut æmuli caloris genuini amoris: quod apparentiæ illæ ſint neceſſitates & utilitates, & quod abſque illis domus non conſiſterent, & inde nec Societates, in ſequentibus videbitur. Præter hæc, aliqui conſcientioſi poſſunt laborare idea, quod diſſidentiæ mentium inter ſe & conjugem, & inde abalienationes internæ, ſint in illorum culpa, ac imputentur, & quod propter id doleant corde; ſed quia diſſidentiæ internæ non in illorum manu ſunt ad opitulandum, ſatis eſt illis per apparentes amores & favores, ſedare ex conſcientia oboritura incommoda; inde etiam poteſt redire amicitia, in qua ab ejus parte latet amor conjugialis, tametſi non ab alterius. Sed hæc Tranſactio propter numerum varietatum hujus materiæ, diſtinguetur in articulos, ut priores; hujus Articuli ſunt hi. I. *Quod in Mundo naturali pæne omnes conjungi poſſint quoad affectiones externas, non autem quoad internas ſi hæ diſſident & apparent.* II. *Quod in Mundo ſpirituali omnes conjungantur ſecundum affectiones internas, non autem ſecundum externas, niſi hæ unum agant cum internis.* III. *Quod ſint externæ affectiones, ſecundum quas Matrimonia communiter contrahuntur in Mundo.* IV. *Sed quod, ſi non internæ affectiones inſunt, quæ conjungunt mentes, Matrimonia in domo ſolvantur.* V. *Quod tamen Matrimonia in Mundo ad finem vitæ utriuſque permanſura ſint.* VI. *Quod in Matrimoniis, in quibus internæ affectiones non conjungunt, dentur externæ, quæ ſimulant internas, & conſociant.* VII. *Quod inde apparens amor, aut apparens amicitia, & favor inter conjuges.* VIII. *Quod Apparentiæ hæ ſint ſimulationes conjugiales, quæ laudabiles, quia utiles & neceſſariæ.* IX. *Quod hæ ſimulationes conjugiales apud Spiritualem hominem conjunctum Naturali ſapiant ex juſtitia & judicio.* X. *Quod hæ ſimulationes conjugiales apud naturales homines ſapiant ex prudentia, propter varias cauſas.* XI. *Quod ſint propter emendationes, & propter accommodationes.* XII. *Quod ſint propter ordinem ſervandum in rebus domeſticis; & propter mutuum auxilium.* XIII. *Quod ſint propter curam infantum & erga liberos unicordem.* XIV. *Quod ſint propter pacem in domo.* XV. *Quod ſint propter famam extra domum.* XVI. *Quod ſint propter varios favores exſpectatos a conjuge, aut ab ejus cognatis; & ſic propter timores jacturæ illorum.* XVII. *Quod ſint propter excuſationes nævorum, & inde evitationes infamiæ.* XVIII. *Quod ſint propter reconciliationes.* XIX. *Quod ſi apud uxorem non ceſſat favor, dum facultas apud virum, fieri poſſit amicitia æmulans conjugialem, dum ſeneſcunt.* XX. *Quod variæ ſpecies apparentis amoris & amicitiæ dentur inter conjuges, quorum unus eſt ſubjugatus, & inde ſubjectus alteri.* XXI. *Quod dentur Conjugia infernalia*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

nalia in Mundo inter conjuges, qui interius ſunt infenſiſſimi hoſtes, & exterius ſicut conjunctiſſimi amici. Sequitur nunc horum Explicatio.

272. I: QUOD IN MUNDO NATURALI PÆNE OMNES CONJUNGI POSSINT QUOAD AFFECTIONES EXTERNAS, SED NON QUOAD AFFECTIONES INTERNAS SI HÆ DISSIDENT ET APPARENT; cauſa eſt, quia homo in Mundo præditus eſt corpore materiali, & hoc refertum eſt cupiditatibus, & hæ ſunt ibi ſicut feces, quæ ſe ad fundum, cum clarificatur muſtum vini, præcipitant; ex talibus conſiſtunt materiæ, ex quibus corpora hominum in Mundo conflata ſunt; inde eſt, quod internæ affectiones, quæ ſunt mentis, non appareant, & apud multos ex illis vix granum tranſpareat; corpus enim illas vel abſorbet, & ſuis fecibus involvit, vel ex ſimulatione edocta ab infantia alte a conſpectu aliorum abſcondit; & per id ſe mittit in ſtatum cujusvis affectionis, quam in altero animadvertit, & ejus affectionem ad ſe allicit, & ſic ſe conjungunt; quod ſe conjungant, eſt quia unicuivis affectioni eſt ſuum jucundum, & jucunda animos colligant. Aliter vero fieret, ſi affectiones internæ ſicut externæ, coram viſu in facie & geſtu, & coram auditu in ſono loquelæ apparerent, aut illarum jucunda ſentirentur nare ſeu odorarentur, ſicut fit in Mundo ſpirituali; tunc ſi diſſiderent uſque ad diſcordias, ſepararent animos ab invicem, & ſecundum perceptionem antipathiæ in longinquum ſe removerent. Ex his patet, quod in Mundo naturali pæne omnes conjungi poſſint quoad affectiones externas, ſed non quoad affectiones internas, ſi hæ diſſident & apparent.

273. II. QUOD IN MUNDO SPIRITUALI OMNES CONJUNGANTUR SECUNDUM AFFECTIONES INTERNAS, NON AUTEM SECUNDUM EXTERNAS, NISI HÆ UNUM AGANT CUM INTERNIS; cauſa eſt, quia tunc rejectum eſt materiale corpus, quod omnium affectionum formas recipere & proferre potuit, ut nunc ſuprà dictum eſt, & homo nudatus ab illo corpore, eſt in ſuis affectionibus internis, quas corpus ejus prius abſcondidit; inde eſt, quod non modo ibi ſentiantur homogeneitates & heterogeneitates, ſeu ſympathiæ & antipathiæ, ſed illæ etiam appareant in faciebus, loquelis, & geſtibus; quare ibi ſimilitudines conjunguntur, & diſſimilitudines ſeparantur: hæc cauſa eſt, quod univerſum Cælum ſecundum omnes varietates affectionum amoris boni & veri a Domino ordinatum ſit, & ex oppoſito Infernum ſecundum omnes varietates affectionum amoris mali & falſi. Quoniam Angelis & Spiritibus æque ſunt affectiones internæ & externæ, ſicut hominibus in Mundo, & quoniam affectiones internæ non poſſunt ibi abſcondi ab externis, tranſparent & ſe manifeſtant, inde utræque apud illos rediguntur in ſimilitudinem & correſpondentiam, poſt quam affectiones internæ illorum per externas effigiantur in faciebus, percipiuntur in ſonis loquelæ, & quoque apparent in geſtibus morum. Quod Angelis & Spiritibus ſint affectiones internæ & externæ, eſt quia illis eſt mens & corpus, ac affectiones & inde cogitationes ſunt mentis, ac ſenſationes & inde voluptates ſunt corporis. Accidit ibi ſæpe, quod poſt mortem amici conveniant, & amicitiarum ſuarum in Mundo priori recordentur, & tunc credant, quod amicitiæ vitam ut prius conſociaturi ſint; ſed cum in

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Cælo percipitur conſocietas illa, quæ eſt modo affectionum externarum, fit ſeparatio ſecundum internas; & tunc e conventu illo aliqui relegantur in ſeptentrionem, & aliqui in occidentem, & ſinguli ad diſtantias inter ſe, ut ſe nuſquam videant amplius, nec cognoſcant; nam in locis commorationis illorum, immutantur faciebus, quæ affectionum internarum illorum fiunt effigies. Ex his patet, quod in Mundo Spirituali omnes conjungantur ſecundum affectiones internas, & non ſecundum externas, niſi hæ unum agant cum internis.

274. III: QUOD SINT EXTERNÆ AFFECTIONES, SECUNDUM QUAS MATRIMONIA COMMUNITER CONTRAHUNTUR IN MUNDO; eſt quia affectiones internæ raro conſuluntur, & ſi conſuluntur, uſque non videtur ſimilitudo illarum in fœmina, hæc enim ex nativa dote retrahit internas in penetralia mentis ſuæ. Affectiones externæ, quæ viros ad contrahendum matrimonia, inducunt, ſunt plures; prima affectio hujus ſæculi eſt rei familiaris amplificatio per opes, tam ut locupletentur, quam ut ſuppetant copiæ; altera eſt aſpiratio ad honores, vel ut magnipendantur, vel ut in amplificato ſtatu fortunæ ſint: præter has ſunt variæ pellectiones & concupiſcentiæ; hæ nec dant locum explorandi convenientias affectionum internarum. Ex his paucis patet, quod Matrimonia communiter contrahantur in Mundo ſecundum affectiones externas.

275. IV: SED QUOD SI NON INTERNÆ AFFECTIONES, QUÆ CONJUNGUNT MENTES, INSUNT, MATRIMONIA IN DOMO SOLVANTUR; dicitur in domo, quia privatim inter illos; quod fit, dum primi calores accenſi tempore deſponſationis, & flagrantes dum inſtant nuptiæ, ſucceſſive poſtea propter diſcrepantiam affectionum internarum, deferveſcunt, & demum abeunt in frigora; quod tunc affectiones externæ, quæ induxerunt & allectaverunt illos ad matrimonium, diſparentur, ut nec amplius conjungant, notum eſt. Quod frigora oboriantur ex variis cauſis internis, externis, & accidentalibus, quæ omnes ex diſſimilitudine internarum inclinationum trahunt rivos, in ſuperiore Capite confirmatum eſt. Ex his patet veritas, quod niſi externis affectionibus inſunt internæ, quæ conjungunt mentes, matrimonia in domo ſolvantur.

276. V: QUOD TAMEN MATRIMONIA IN MUNDO AD FINEM VITÆ PERMANSURA SINT. Hoc affertur, ut evidentius coram ratione ſiſtatur neceſſitas, utilitas, & veritas, quod Amor conjugialis, ubi non genuinus eſt, uſque affectandus ſit, ſeu ut appareat ſicut ſit; aliter foret, ſi conjugia inita non eſſent pacta uſque ad finem vitæ, ſed ſolubilia ex arbitrio, ſicut fuerunt apud Gentem Iſraeliticam, quæ ſibi libertatem dimittendi uxores ex quacunque cauſa arrogavit; ut patet ex his apud Matthæum „ *Acceſſerunt Phariſæi, dicentes ad Jeſum, licetne homini dimittere uxorem ex quacunque cauſa; & cum Jeſus reſpondit, quod non liceat dimittere uxorem, & aliam ducere, niſi propter ſcortationem, retulerunt, quod uſque Moſes præceperit dare libellum repudii, & dimittere; & diſcipuli dixerunt, ſi ſic eſt cauſa hominis cum uxore, non expedit matrimonium contrahere*, XIX. 3 ad 10. Cum itaque fœdus conjugii eſt fœdus vitæ, ſequitur, quod apparentiæ amoris & amicitiæ inter conjuges ſint neceſſitates. Quod Matrimonia contracta uſque ad finem vitæ in Mundo permanſura ſint, eſt ex Lege Divina, & quia ex hac, etiam eſt ex lege rationali, &

inde

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

inde ex Lege civili; ex Lege Divina, quod non liceat dimittere uxorem, & ducere aliam, niſi propter ſcortationem, ut ſupra; ex Lege rationali, quia fundatur ſuper ſpirituali, ſunt enim Lex Divina & Rationalis una Lex; ex hac & illa ſimul, ſeu per hanc ex illa, ad multum numerum videri poſſunt enormitates, & Societatum deſtructiones, & diſſolutiones conjugiorum, ſeu dimiſſiones uxorum ex beneplacito maritorum, ante mortem; enormitates illæ & deſtructiones ſocietatum quoad aliquam copiam poſſunt in MEMORABILI de Origine Amoris conjugialis ex congregatis e novem Regnis ventilata, n. 103 ad 115, videri; quibus plures rationes ſuperaddere non opus eſt. Sed hæ Cauſæ non obſtant, quin propter ſuas cauſas permittantur Separationes, de quibus ſupra n. 252, 253, 254; & quoque Concubinatus, de quibus in Secunda Parte.

277. VI: QUOD IN MATRIMONIIS, IN QUIBUS INTERNÆ AFFECTIONES NON CONJUNGUNT, DENTUR EXTERNÆ, QUÆ SIMULANT INTERNAS, ET CONSOCIANT. Per affectiones internas intelliguntur inclinationes mutuæ, quæ in utriuſque mente ſunt e Cælo; at per affectiones externas intelliguntur inclinationes, quæ in utriuſque mente ſunt e Mundo; hæ affectiones ſeu inclinationes quidem æque ſunt mentis, ſed occupant inferiorem ejus regionem, illæ autem ſuperiorem: at quia utræque ſedem ſuam in mente ſortiuntur, poteſt credi, quod ſimiles ſint & conveniant; ſed tametſi non ſimiles ſunt, uſque poſſunt apparere ſicut ſimiles, at apud quosdam exiſtunt ſicut convenientiæ, & apud quosdam ſicut blandæ ſimulationes. Eſt quædam Communio a primo fœdere conjugii utrique implantata, quæ, tametſi animis diſſident, uſque inſita manet; ut Communio poſſeſſionum, & in multis communio uſuum, & variarum neceſſitatum domus, & inde quoque cogitationum, & quorundam arcanorum, eſt quoque communio tori, & communio amoris infantum; præter plura, quæ quia fœderi conjugiali, etiam mentibus illorum, inſcripta ſunt. Ex his ſunt imprimis extetnæ affectiones, quæ aſſimilant internas; illæ autem quæ modo ſimulant illas, ſunt partim ex eadem origine, & partim ex alia; ſed de utriſque agitur in ſequentibus.

278. VII: QUOD INDE SIT APPARENS AMOR, APPARENS AMICITIA, ET FAVOR INTER CONJUGES. Apparentes amores, amicitiæ & favores inter conjuges, conſequuntur ex fœdere conjugiali uſque ad finem vitæ pacto, & ex communione conjugiali inde confœderatis inſcripta, ex qua affectiones externæ aſſimilantes internas enaſcuntur, ut mox ſupra indigitatum eſt; & præterea ex cauſis, quæ ſunt utilitates & neceſſitates; ex quibus partim exiſtunt affectiones externæ conjunctivæ, vel ſimulatoriæ, per quas amor externus apparet ſicut internus, & amicitia externa ſicut interna.

279. VIII: QUOD APPARENTIÆ HÆ SINT SIMULATIONES CONJUGIALES, QUÆ LAUDABILES, QUIA UTILES ET NECESSARIÆ. Dicuntur ſimulationes, quia dantur inter illos qui diſſident mentibus, & ex diſſidentiis illis interius in frigore ſunt; quando uſque in externis, ſicut oportet & decet, conſociam vitam vivunt, tunc cohabitationis illorum conſortia vocari poſſunt ſimulationes, ſed conjugiales, quæ quia laudabiles ſunt propter uſus, prorſus diſtingvuntur a ſimu-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſimulationibus hypocriticis; proſpiciuntur enim per illas omnia illa bona, quæ in ordine ab Articulo XI ad XXmum infra enumetantur; quod ſint laudabiles propter neceſſitates, eſt quia alioquin exularent illa bona; & tamen cohabitatio ex fœdere & lege injuncta eſt, & hæc inde ut debitum utrique inſidet.

280. IX: QUOD HÆ SIMULATIONES CONJUGIALES APUD SPIRITUALEM HOMINEM CONJUNCTUM NATURALI SAPIANT EX JUSTITIA ET JUDICIO: cauſa eſt, quia Spiritualis homo ex juſtitia & judicio agit quod agit, quare hic non videt ſimulationes has abalienatas ab affectionibus internis ſuis, ſed cum illis copulatas; ille enim ſerio agit, & ſpectat emendationem ut finem, & ſi hanc non conſequitur, ſpectat accommodationem, proprer ordinem in domo, propter mutuum auxilium, propter curas infantum, propter pacem & tranquillitatem; ad hæc ex juſtitia fertur, & ex judicio dat in effectum. Quod homo ſpiritualis cum naturali ita cohabitet, eſt quia ſpiritualis ſpiritualiter agit, etiam cum naturali.

281. X: QUOD HÆ SIMULATIONES CONJUGIALES APUD NATURALES HOMINES SAPIANT EX PRUDENTIA PROPTER VARIAS CAUSAS. Inter duos conjuges, quorum unus eſt ſpiritualis, alter vero naturalis; per Spiritualem intelligitur qui amat ſpiritualia, & ſic ſapit ex Domino; & per Naturalem intelligitur, qui ſolum amat naturalia, & ſic ſapit ex ſe; quando duo illi conjugio ſunt conſociati, amor conjugialis apud ſpiritualem eſt calor, & apud naturalem eſt frigus; quod calor & frigus non poſſint ſimul eſſe, & quod calor non poſſit incendere illum qui in frigore eſt, niſi hoc prius diſſipetur, nec frigus influere in illum, qui in calore eſt, niſi hic prius amoveatur, patet; inde eſt, quod inteſtinus amor non dabilis ſit inter conjuges, ſpiritualem & naturalem; ſed quod poſſit dari amor inteſtini æmulus a parte conjugis ſpiritualis, ut in ſuperiori Articulo dictum eſt: at vero inter duos conjuges naturales non dabilis eſt amor inteſtinus, quia friget uterque, ſi calent eſt ex incaſto; hi tamen uſque poſſunt ſeparatis animis in domo cohabitare, & quoque effingere vultus ſicut amoris & amicitiæ inter ſe, utcunque mentes inter ſe diſcordant: apud hos affectiones externæ, quæ ut plurimum ſunt opum & poſſeſſionum, aut honoris & dignitatum, poſſunt ſicut ardere; & quia ardor ille inducit timorem pro jactura illarum, ideo ſunt ſimulationes conjugiales illis neceſſitates, quæ imprimis ſunt, quæ in Articulis XV. XVI. XVII, infra afferuntur; reliquæ cauſæ cum his enumeratæ poſſunt aliquid commune habere cum cauſis apud ſpiritualem hominem, de quibus ſupra n. 280, ſed modo ſi prudentia apud naturalem hominem ſapit ex intelligentia.

282. XI: QUOD SINT PROPTER EMENDATIONES, ET PROPTER ACCOMMODATIONES. Quod Simulationes conjugiales, quæ ſunt apparentiæ amoris & amicitiæ inter conjuges animis diſſidentes, ſint propter emendationem, eſt quia Spiritualis homo fœdere matrimoniali copulatus cum Naturali, nihil aliud intendit quam emendationem vitæ; quod ab illo fit per ſermones ſapientiæ & elegantiæ, & per favores genio alterius adblandientes; at ſi hæc vane in ejus aures & mores cadunt, intendit accommodationes, propter conſervationem ordinis in rebus domeſticis, propter mutua auxilia, & propter infantes & liberos,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ros, & similia alia; nam dicta & acta, quæ a spirituali homine procedunt, sapiunt ex justitia & judicio, ut supra n. 280, ostensum est. Apud conjuges, autem, ex quibus non unus est spiritualis, sed ambo sunt naturales, simile potest dari, sed propter alios fines; si propter emendationem & accommodationem, est finis vel ut alter redigatur ad similitudinem suorum morum, ac ut suis desideriis subordinetur, vel propter aliqua officia, ut fiant inservientia suis, vel propter pacem intra domum, aut famam extra domum, vel propter favores speratos a conjuge, aut ab ejus agnatis, præter fines alios; sed hi apud quosdam sunt ex prudentia rationis illorum, apud quosdam ex civilitate nativa, apud quosdam ex jucundis cupiditatum a nativitate familiarium, quarum jacturam timet, præter plures, ex quibus assumpti favores sicut amoris conjugialis fiunt plus aut minus simulatorii. Dantur etiam favores sicut amoris conjugialis extra domum, & nulli intra domum, sed hi pro fine spectant famam utriusque, & si non hanc, sunt lusorii.

283. XII: QUOD SINT PRORTER ORDINEM SERVANDUM IN REBUS DOMESTICIS; ET PROPTER MUTUUM AUXILIUM. Unaquævis domus, ubi etiam liberi, horum instructores, & domestici alii, est una societas æmulans magnam; hæc etiam ex illis, sicut commune ex partibus, coexistit; & quoque sicut salus societatis magnæ dependet ex ordine, ita salus societatis hujus parvæ ex ordine; quare quemadmodum interest personis magistratus dispicere & prospicere, ut sit & servetur ordo in Societate composita, ita conjugibus in singulari sua: sed hic ordo non dabilis est, si maritus & uxor animis dissident, per id enim mutua consilia & auxilia in diversum trahuntur, ac dividuntur sicut animi, & sic discinditur forma parvæ societatis; quare ad servandum ordinem, & per illum ad prospiciendum sibi & simul domui, aut domui & simul sibi, ne in pessum eant, & in perniciem ruant, necessitas postulat, ut dominus & domina concordent, ac unum faciant; quod si non potest fieri propter discrimen mentium, usque ut bene sit, oportet & quoque decet, ut id fiat per representativam amicitiam conjugialem; quod inde concordiæ in domibus confarciantur propter necessitates & inde utilitates, notum est.

284. XIII: QUOD SINT PROPTER CURAM INFANTUM, ET ERGA LIBEROS, UNICORDEM. Quod simulationes conjugiales, quæ sunt apparentiæ amoris & amicitiæ, instar vere conjugialium, propter infantes & liberos inter conjuges sint, perquam notum est; communis horum amor facit, ut conjux spectet conjugem benigne & faventer: amor infantum & liberorum apud matrem & patrem se conjungunt, sicut cor & pulmo in pectore; amor illorum apud matrem est sicut cor ibi, & amor erga illos apud patrem est sicut pulmo ibi; causa comparationis est, quia cor correspondet amori, & pulmo intellectui, & amor ex voluntate est apud matrem, & amor ex intellectu est apud patrem. Apud homines spirituales est conjunctio conjugialis per illum amorem ex justitia & judicio; ex justitia, quia Mater gestaverat illos utero, cum dolore pepererat illos, & postea cura indefessa lactat, nutrit, mundat, amicit & educat illos.

285. XIV: QUOD SINT PROPTER PACEM IN DOMO. Simulationes conjugiales;

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

les ſeu amicitiæ externæ propter pacem & tranquillitatem domi, ſunt præcipue viris, ob naturale characteriſticon illorum, quod ex intellectu agant quod agunt; ac intellectus, quia eſt cogitans, verſat varia, quæ animum reddunt inquietum, diſtrahunt, & turbant; quare ſi domi foret intranquillitas, fieret, quod vitales illorum ſpiritus elangueſcerent, ac interior illorum vita quaſi letho occumberet, & ſic ſanitas & mentis & corporis illorum peſſumdaretur; horum periculorum & plurium aliorum timores obſiderent mentes virorum, niſi pro ſedatione turbarum intellectus illorum domi apud uxores forent azyla: præterea pax & tranquillitas ſerenant mentes & diſponunt illas ad grate recipiendum benevolentias oblatas ab uxoribus, quæ omnem operam impendunt ad ſedandum nubes mentium, quas perſpicaciter apud maritos obſervant; ac illa inſuper amænant præſentias illarum; inde patet, quod ſimulatio amoris ſicut vere conjugialis propter pacem & tranquillatem domi ſit neceſſitas & quoque utilitas: accedit, quod apud uxores non ſint ſimulationes ſicut apud viros, ſed ſi inſtar illarum apparent, ſunt realis amoris, quia natæ ſunt amores intellectus virorum, quare favores maritorum benigne acceptant, ſi non ore uſque corde.

286. XV: QUOD SINT PROPTER FAMAM EXTRA DOMUM. Fortunæ virorum ut plurimum dependent a fama, quod ſint juſti, ſinceri & recti; & hæc fama etiam dependet ab uxore, quæ ſcit ejus vitam familiarem; quare ſi diffidentiæ mentium illorum in apertas inimicitias, rixas, & odii minas, erumperent, & hæ ab uxore & ejus amicis, aque domeſticis evulgarentur, facile verterentur in vituperia, quæ nomini ejus dedecori & infamiæ forent; ad talia evitanda non ſuppetit alia copia, quam vel ut ſimulate faveat uxori, vel ut ſeparentur quoad domum.

287. XVI: QUOD SINT PROPTER VARIOS FAVORES EXSPECTATOS A CONJUGE, AUT AB EJUS COGNATIS, ET SIC PROPTER TIMORES JACTURÆ ILLORUM. Hoc fit imprimis in conjugiis diſſimilis ſtatus & conditionis, de quibus videatur ſupra n. 250; ſicut cum ducitur uxor opulenta, & hæc recondit ſuos nummos in crumenis, aut gazas in hypothecis; & plus ſi audacter inſtat, quod ex debito mariti ſit, ex ſuo cenſu & reditu ſuſtentare domum; quod inde ſint coactæ ſimilitudines amoris ſicut conjugialis, communiter notum eſt. Similia fiunt cum uxore ducta, cujus parentes, cognati & amici, in officiis dignitatis, in negotiis lucri, & in operis mercium ſunt, qui de ſtatu ejus proſperiori poſſunt diſponere; quod propter hæc etiam ſint ſimulationes amoris ſicut conjugialis, communiter notum eſt. Quod hæc & illa ſint propter timores jacturæ illorum patet.

288. XVII: QUOD SINT PROPTER EXCUSATIONES NÆVORUM, ET INDE EVITATIONES INFAMIÆ. Nævi, propter quos conjuges timent infamiam, ſunt plures, quidam fontici, & quidam non fontici; ſunt nævi mentis, & nævi corporis leviores enumeratis in Capite priori, n. 252 & 253, quæ cauſæ ſeparationis ſunt; quare intelliguntur nævi, qui propter infamiam ab altero conjuge ſilentio premuntur: præter hos, apud aliquos ſunt contingentia crimina, quæ pœnis legis, ſi evulgarentur, ſubjecta ſunt; ut taceatur defectus copiæ, fami-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ex qua viri ex ſolito gloriantur. Quod talium excuſationes ad evitandum infamiam, ſint cauſæ ſimulationis amoris & amicitiæ cum conjuge, abſque ulteriore confirmatione, patet.

289. XVIII: QUOD SINT PROPTER RECONCILIATIONES. Quod inter conjuges, qui diſcordant mentibus ex variis cauſis, ſint alternæ diſſidentiæ & confidentiæ, abalienationes & conjunctiones, imo rixationes & compoſitiones, ita reconciliationes, tum etiam quod apparentes amicitiæ reconcilient, in Mundo notum eſt. Dantur etiam reconciliationes, quæ fiunt poſt diſceſſiones, quæ non ſunt ita alternæ & tranſitoriæ.

290. XIX: QUOD SI APUD UXOREM NON CESSAT FAVOR, DUM FACULTAS APUD VIRUM, FIERI POSSIT AMICITIA ÆMULANS CONJUGIALEM CUM SENESCUNT. Primaria cauſarum ſeparationis animorum inter conjuges, eſt favor deficiens apud uxorem, ceſſante facultate apud virum, & inde amor; nam ſimiliter ſicut calores communicant inter ſe, etiam frigora: quod ex defectu amoris apud utrumque, ceſſet amicitia, & ſi pernicies rei familiaris in domo non timetur, etiam favor, a ratione & ab experientia conſtat. Si itaque vir tacite ſibi imputat cauſam, & uſque uxor in caſto favore erga illum perſeverat, poteſt inde reſultare amicitia, quæ quia eſt inter conjuges, apparet ſicut amor æmulans conjugialem. Quod amicitia tanquam illius amoris detur inter conjuges ſenes, ex illorum contuberniis, commerciis, & conſortiis tranquillis, ſecuris, amabilibus, & comitate plenis, experientia teſtatur.

291. XX: QUOD VARIÆ SPECIES APPARENTIS AMORIS ET AMICITIÆ DENTUR INTER CONJUGES, QUORUM UNUS EST SUBJUGATUS, ET INDE SUBJECTUS ALTERI. Quod poſt exacta prima tempora conjugii inter conjuges oboriantur æmulationes de jure & poteſtate; de jure, quod ſecundum ſtatuta pacti fœderis ſit æqualitas, & cuivis dignitas in officiis ſuæ functionis; & de poteſtate, quod inſiſtatur a viris in omnibus rebus domi ſuperioritas, quia ſunt viri, & fœminis ſit inferioritas, quia ſunt fœminæ, inter cognita in Mundo hodierno ſunt. Tales æmulationes hodie familiares non aliunde fluunt, quam ex nulla conſcientia de amore vere conjugiali, & ex nulla perceptione ſenſus de beatitudinibus illius amoris; ex quarum abſentia pro amore illo eſt cupido, quæ mentitur illum amorem; ex hac cupidine, remoto genuino amore, profluit ambitus de poteſtate, qui quibuſdam ineſt ex jucundo amoris dominandi, quibuſdam implantatus eſt a ſciis fœminis ante nuptias, & quibuſdam eſt ignotus: Viri qui in hoc ambitu ſunt, & poſt æmulationis vices imperium obtinent, redigunt uxores vel in poſſeſſionem ſui juris, vel in obſequia ſui arbitrii, vel in mancipia, quiſque ſecundum ambitus illius gradum & qualificatum ſtatum inſitum & latentem apud ſe; ſi autem Uxores in hoc ambitu ſunt, & poſt æmulationis vices imperium obtinent, redigunt maritos ſuos vel in æqualitatem juris ſecum, vel in obſequia ſui arbitrii, vel in mancipia; at quoniam apud uxores, poſt obtentos imperii faſces ab illis, remanet cupido quæ mentitur amorem conjugialem, refrænata ex lege & ex timore ſeparationis legitimæ, ſi poteſtatem ſuam ultra fas in nefas extendunt, ideo conſociam vitam cum maritis agunt. Qualis autem amor & amicitia inter dominam uxorem & ma-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ritum ſervum, tum qualis inter dominum maritum & uxorem ſervam, intercedit, non poteſt paucis verbis deſcribi; imo ſi differentiæ illarum conferrentur in ſpecies, & hæ recenſerentur, non ſufficerent paginæ; ſunt enim variæ & diverſæ, variæ ſecundum ambitus naturam apud viros, ſimiliter variæ apud uxores; & diverſæ virorum ab illis, quæ ſunt apud fæminas; viri tales enim in nulla amicitia amoris ſunt niſi fatua, & uxores in amicitia amoris ſpurii ex cupidine. Qua autem arte uxores poteſtatem ſuper viros ſibi comparant, in nunc ſequente Articulo dicetur.

292. XXI: QUOD DENTUR CONJUGIA INFERNALIA IN MUNDO INTER CONJUGES, QUI INTERIUS SUNT INFENSISSIMI HOSTES, ET EXTERIUS SICUT CONJUNCTISSIMI AMICI. Vetor quidem ab uxoribus talis ſortis, quæ in Spirituali Mundo ſunt, conjugia illa in lucem publicam ſiſtere; timent enim ne illarum ars obtinendi poteſtatem ſuper viros ſimul propaletur, quam tamen ſummopere cupiunt occultandam: ſed quia excitor a Viris in illo Mundo ad detegendum cauſas ſui inteſtini odii & quaſi furoris illati in corda illorum contra uxores, ex clandeſtinis artibus illarum, velim ſolum adducere hæc ſequentia. Dixerunt viri, quod illis neſciis, contraxerint pro uxoribus terrificum timorem, ex quo non potuerunt aliter quam ſubjectiſſime obedire arbitriis illarum, & nutibus illarum obſequi pluſquam viliſſimi ſervi, ſic ut facti ſint ſicut vappæ; & quod ita facti ſint pro uxoribus non modo illi, qui in nulla dignitate conſtituti ſunt, ſed etiam qui in magna, imo ſtrenui & præclari duces; & dixerunt quod poſt contractum illum terrorem non potuerint in ullo auſu eſſe fari cum uxoribus niſi amice, & facere illis niſi quod placiti illarum eſt, tametſi odium internecinum in cordibus ſuis contra illas foverent; & adhuc, quod uſque uxores cum illis comiter loquantur & agant, & quibuſdam ſuis petitis obtemperanter auſcultent. Nunc quia ipſi Viri permirati ſunt, unde tale antipathicum in internis illorum, & tale ſicut ſympathicum in externis, obortum eſt, exploraverunt cauſas a fæminis, quibus ſecre a illa ars fuit nota; & inquierunt, quod ex ore illarum hauſerint, quod Mulieres alte apud ſe recondant ſcientiam, qua callent viros jugo ſui imperii, ſi volunt, ſubjicere; & quod hoc fiat apud uxores rudes per increpationes & alternas faventias; apud alias per vultus duros & inamænos continue, & apud ſimiles aliter: at apud uxores politas per obnixitates petitionum per vices nunquam intermiſſas, & per reſiſtentias pertinaces contra maritos ſi dura ab illis patiuntur, inſiſtentes juri ſuæ æqualitatis ex lege, ex quo audacter obſtinant ſe: imo quod ſi ejicerentur domo, redeant ex lubitu, ac inſtent ſimilia; ſciunt enim, quod viri ex ſua natura nequaquam poſſint obnixitatibus ſuarum uxorum reſiſtere, & quod poſt ceſſionem arbitriis illarum ſe ſubmittant; & quod tunc uxores, ſub imperio ſuo, civilia & blanda maritis exhibeant: cauſa genuina dominationis uxorum per hunc aſtum eſt, quod vir ex intellectu agat, & fæmina ex voluntate, & quod voluntas poſſit obſtinare ſe, non autem intellectus: dictum mihi eſt, quod peſſimæ hujus farinæ, quæ ambitu dominandi penitus ineſcatæ ſunt, obnixitatibus ſuis poſſint tenaciter inhærere uſque ad vitæ agonem. Audivi etiam excuſationes a mulieribus illis, cur in exercitium hujus artis intraverint; dixe-

runt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

runt, quod in illud non intraviſſent, niſi præviderint ſupremum contemptum, & futuram rejectionem, & inde exitium ſuum, ſi a maritis ſubjugarentur, & quod ſic ex neceſſitate hæc ſua arma capeſſerint: his addiderunt hoc monitum pro viris, ut uxoribus ſua jura relinquant, & dum alrernis in frigoribus ſunt, non reputent illas ut viles infra ancillas; dicebant etiam quod plures ex ſuo ſexu non ſint in ſtatu exercendi illam artem ex connata timiditate; ſed adjeci, ex connata modeſtia. Ex his nunc notum factum eſt, quæ conjugia intelliguntur per conjugia infernalia in Mundo inter conjuges, qui interius ſunt infenſiſſimi hoſtes, & exterius ſicut conjunctiſſimi amici.

293. His adjicientur DUO MEMORABILIA; PRIMUM hoc: Quondam per feneſtram ſpectavi ad Orientem, & vidi ſeptem Mulieres ſedentes ſuper Roſeto ad quendam fontem, bibentes aquam; intendi fortiter aciem oculi ad videndum quid facerent, ac intenſio aciei oculi mei affecit illos; quare una ex illis nutu invitavit me; & ego exivi domo, & propere acceſſi; & cum aderam, urbane quæſivi, undenam eſſent; & dixerunt, ſumus Uxores, & hic colloquimur de Delitiis amoris conjugialis, & ex multa confirmatione concludimus, quod illæ delitiæ etiam ſint delitiæ ſapientiæ; quod reſponſum ita oblectavit animum meum, ut viderer mihi in ſpiritu & inde in perceptione plus interius ac illuſtrius eſſe, quam alioquin prius; quare dixi ad illas, permittite vices interrogationis de amænitatibus his, & annuerunt; & interrogavi, quomodo vos uxores ſcitis, quod delitiæ amoris conjugialis ſint eædem cum delitiis ſapientiæ; & reſponderunt, hoc ſcimus ex correſpondentia ſapientiæ apud maritos cum delitiis amoris conjugialis apud nos; nam delitiæ hujus amoris apud nos ſe exaltant & diminuunt, ac prorſus ſe qualificant ſecundum ſapientiam apud maritos noſtros; his auditis quæſivi, dicens, ſcio quod blandiloquia maritorum, ac hilaritates mentis illorum, afficiant vos, & quod vos toto pectore delitiemini ex illis, ſed miror quod dicatis, quod ſapientia illorum id efficiat; at dicite mihi, quid ſapientia, & quæ ſapientia; ad hæc uxores indignatæ reſpondebant, putas quod nos non ſciamus, quid ſapientia & quæ ſapientia, cum tamen ſuper illam apud maritos noſtros continue reflectimus, & illam quotidie ex ore illorum diſcimus; nam nos uxores cogitamus de ſtatu maritorum noſtrorum a mane uſque ad veſperam, vix in die intercedit horula intercalaris, ſeu in qua cogitatio intuitiva noſtra ab illis plane recedit, ſeu eſt abſens; viciſſim mariti de noſtro ſtatu perparum aliquid in die cogitant; inde eſt, quod ſciamus quæ illorum ſapientia delitiatur in nobis; vocant mariti Sapientiam illam ſapientiam ſpiritualem rationalem, ac ſpiritualem moralem; Sapientiam ſpiritualem rationalem dicunt eſſe intellectus & cognitionum, ac Sapientiam ſpiritualem moralem dicunt eſſe voluntatis & vitæ; at ambas illas conjungunt & faciunt unam, & ſtatuunt quod hujus ſapientiæ amænitates e mentibus illorum tranſcribantur in delitias in pectoribus noſtris; & a noſtris in pectora illorum, & ſic ad ſapientiam originem ſuam, redeant: & tunc quæſivi, num

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſciant aliquid plus de ſapientia maritorum delitiante in vobis, dixerunt, ſcimus; eſt Sapientia ſpiritualis, & inde rationalis & moralis; ſapientia ſpiritualis eſt agnoſcere Dominum Salvatorem pro Deo Cæli & Terræ, & ab Ipſo, quod fit per Verbum ac prædicationes inde, comparare ſibi Eccleſiæ vera, unde ſpiritualis rationalitas; & ab Ipſo vivere ſecundum illa, unde ſpiritualis moralitas; has duas vocant mariti Sapientiam, quæ in genere operatur amorem vere conjugialem: audivimus ab illis etiam cauſam, quod per illam ſapientiam aperiantur interiora mentis & inde coporis illorum, unde exiſtit liber tranſitus a primis uſque ad ultima pro vena amoris, ex cujus affluxu, ſufficientia, & virtute, pendet & vivit amor conjugialis. Sapientia maritorum noſtrorum ſpiritualis rationalis & moralis in ſpecie quoad conjugium pro fine & ſcopo habet amare ſolam uxorem, & exuere omnem concupiſcentiam ad alias; & quantum hoc fit, tantum exaltatur amor ille quoad gradum, ac perficitur quoad quale, & quoque tantum diſtinctius & exquiſitius ſentimus delitias in nobis correſpondentes jucundis affectionum & amænis cogitationum maritorum noſtrorum. Poſtea quæſivi, num ſciant quomodo fit communicatio, dixerunt, in omni conjunctione per amorem erit actio, receptio, & reactio; ſtatus delitioſus amoris noſtri eſt agens ſeu actio, ſtatus ſapientiæ maritorum eſt recipiens ſeu receptio, & quoque eſt reagens ſeu reactio ſecundum perceptionem, & hæc reactio a nobis percipitur cum delitiis in pectore ſecundum ſtatum jugiter expanſum & præparatum ad recipiendum illa, quæ cum virtute apud maritos, ita quoque cum ſtatu extremo amoris apud nos aliqua ratione cohærent & inde procedunt. Porro dixerunt, cave ne per delitias, quas memoravimus, intelligas delitias illius amoris ultimas, de his nuſquam aliquid loquimur, ſed de delitiis pectoralibus noſtris, quarum perpetua correſpondentia eſt cum ſtatu ſapientiæ maritorum noſtrorum. Poſt hæc apparuit e longinquo tanquam Columba volans cum folio arboris in ore, ſed ſicut appropinquavit, loco columbæ viſus eſt Puerulus cum charta in manu, & ad nos accedens illam mihi porrexit, & dixit, lege illam coram his Virginibus fontis; & legi hæc, dic Terricolis cum quibus es, quod detur amor vere conjugialis, cujus delitiæ ſunt myriades, de quibus vix aliquas adhuc novit orbis; at cognoſcet, cum Eccleſia ſe deſponſat ſuo Domino, ac nubit; & tunc quæſivi, cur puer ille vocavit vos Virgines fontis, reſpondebant, vocamur Virgines cum ad hunc fontem ſedemus, quoniam ſumus affectiones veritatum ſapientiæ maritorum noſtrorum, & affectio veri vocatur virgo, fons etiam ſignificat verum ſapientiæ, ac roſetum, ſuper quo ſedemus, delitias ejus: tunc una ex ſeptem illis, nectebat ſertum ex roſis, & conſperſit illud aqua fontis, ac poſuit illud ſuper pileo pueri circum capitellum ejus, & dixit, recipe delitias intelligentiæ, ſcias quod pileus ſignificet intelligentiam, ac ſertum ex roſeto hoc delitias; ac puer his decoratus abiit, & e longinquo rurſus viſus eſt ſicut columba volans, ſed cum coromento ſuper capite.

294. Secundum Memorabile. Poſt aliquot dies iterum vidi ſeptem illas Uxores in Roſario, ſed non in eodem in quo prius; erat Roſarium magnificum, cujus inſtar nuſquam videram prius; erat rotundum, ac roſæ ibi formabant

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

bant ſicut Arcum Irideum, roſæ ſeu flores purpurei coloris circulum ejus extimum, ac aliæ flavi aurei coloris interiorem proximum, ac intra hunc aliæ cyanei coloris, ac intimum praſſini ſeu nitentis viridis coloris; & intra irideum hoc Roſarium erat parvulus Lacus aquæ limpidæ. Septem illæ uxores prius vocatæ Virgines fontis, ſedentes ibi me viſum in feneſtra iterum vocabant ad ſe, & cum aderam dicebant, num uſquam videris formoſius ſuper terra, & dixi nuſquam, & dicebant, quod tale momento creetur a Domino, & quod repræſentet aliquod novum in terra, nam omne creatum a Domino repræſentat, ſed quid hoc, divina ſi potes; nos divinamus delitias amoris conjugialis. Hoc audito, dixi, quid delitiæ amoris conjugialis, de quibus ex ſapientia, & quoque facundia, tam multa prius loquutæ eſtis; poſtquam abivi a vobis, narravi ſermonem veſtrum uxoribus in noſtra regione commorantibus, & dixi, quod inſtructus nunc ſciam, quod vobis ſint delitiæ pectorales oriundæ ex amore conjugiali veſtro, quas maritis veſtris ſecundum ſapientiam illorum poteſtis communicare, & quod ideo maritos veſtros oculis ſpiritus veſtri continue a mane uſque ad veſperam intueamini, ac ſtudeatis flectere & perducere animos illorum ad ſapiendum, propter finem ut delitias illas aucupemini; memoravi etiam quid per ſapientiam intelligitis, quod ſapientiam ſpiritualem rationalem & moralem; & quoad conjugium, ad amandum ſolam uxorem, & ad exuendum omnem concupiſcentiam ad alias: ſed ad hæc uxores regionis noſtræ reſpondebant cum riſu, dicentes, quid hoc, illa dicta ſunt nauci, nos non ſcimus quid amor conjugialis, ſi aliquis eſt maritis, uſque non aliquis eſt nobis; unde tunc ejus delitiæ apud nos; imo ad delitias, quas vocatis ultimas, quandoque violenter renuimus, ſunt enim nobis inamænæ, vix aliter quam violationes; imo non videbis, ſi attenderis, ſignum talis amoris in faciebus noſtris; quare nugaris aut jocaris ſi cum ſeptem illis uxoribus etiam tu dixeris, quod a mane uſque ad veſperam cogitemus de maritis noſtris, ac continue attendamus ad placita & lubita illorum, propter finem ut tales delitias captemus ex illis: hæc a dictis illarum retinui, ut illa vobis referam, quoniam repugnant, & quoque plane contrariantur ſermoni, quem juxta fontem a vobis audivi, & tam avide hauſi, & quoque credidi. Ad hæc reſponderunt Uxores ſedentes in Roſario, amice, neſcis ſapientiam & prudentiam uxorum, quia viris illam prorſus abſcondunt, & abſcondunt illam non propter alium finem, quam ut amentur; eſt enim cuilibet viro, qui non ſpiritualiter, ſed modo naturaliter rationalis & moralis eſt, frigus ad uxorem, hoc apud illum in intimis latet; hoc uxor ſapiens & prudens exquiſite & acute animadvertit, & tantum ex amore ſuo conjugiali celat, ac intrahit in pectus, & ibi recondit tam penitus, ut non minimum ejus appareat in facie, nec in ſono, nec in geſtu; cauſa eſt, quia quantum apparet, tantum frigus viri conjugiale effundit ſe ab intimis mentis ejus, ubi reſidet, in ultima ejus, ac inducit corpori totalem frigeſcentiam, & inde niſum ſeparationis a toro & a cubiculo. Tunc quæſivi, unde tale frigus, quod vocatis frigus conjugiale, reſponderunt, eſt ex inſania illorum in ſpiritualibus, & omnis qui in ſpiritualibus inſanit, friget intime ad uxorem, & calet intime ad meretrices; & quia amor

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

conjugialis & amor ſcortatorius ſunt ſibi oppoſiti, ſequitur quod amor conjugialis fiat frigus, dum amor ſcortatorius eſt calor; & vir, cum frigus apud illum regnat, non ſuſtinet aliquem ſenſum amoris, & ſic non aliquem afflatum ejus, ab uxore; quare uxor tam ſapienter & prudenter illum celat, & quantum illum celat negando & renuendo, tantum vir ab influa ſphæra meretricia refocillatur & reparatur; inde eſt, quod uxori talis viri non ſint delitiæ pectorales, quales ſunt nobis, ſed modo voluptates, quæ a parte viri vocandæ ſunt voluptates inſaniæ, quia ſunt voluptates amoris ſcortatorii. Omnis uxor caſta amat ſuum maritum, etiam incaſtum, ſed quia ſapientia eſt unice recipiens amoris ejus, ideo uxor omnem operam impendit, ut infaniam ejus vertat in ſapientiam, hoc eſt, ut non concupiſcat alias præter ſe; quod facit mille modis, maxime cavens, ne aliqui eveſtigentur a viro, nam probe ſcit, quod amor non poſſit cogi, ſed quod inſinuetur in libero: quare datum eſt mulieribus cognoſcere ex viſu, ex auditu, & ex tactu, omnem ſtatum animi virorum ſuorum, at viciſſim non datum eſt viris cognoſcere ullum ſtatum animi uxorum ſuarum. Caſta uxor poteſt aſpicere virum auſtero vultu, alloqui illum aſpera voce, & quoque iraſci & rixari, & uſque tamen in corde fovere blandum & tenerum amorem erga illum; ſed quod iracundiæ ac diſſimulationes illæ pro fine habeant ſapientiam & inde receptionem amoris apud maritum, patet manifeſte ex eo, quod momento poſſit reconciliari; præterea ſunt talia uxoribus media celandi amorem cordi ac medullis illarum inſitum, propter cauſam, ne frigus conjugiale apud virum erumpat, & quoque caloris ejus ſcortatorii focum exſtinguat, & ſic a ligno virente faciat illum ſiccum ſtipitem. Poſtquam ſeptem illæ uxores hæc & ſimilia plura eloquutæ ſunt, venerunt mariti illarum cum botris in manibus, quorum aliqui erant ſaporis delicati, & aliqui ſaporis tetri; & dicebant uxores, cur etiam apportaſtis uvas malas ſeu labruſcas; reſpondebant mariti, quia percepimus in animabus noſtris, cum quibus veſtræ unitæ ſunt, quod cum viro iſto loquutæ ſitis de amore vere conjugiali, quod ejus delitiæ eſſent delitiæ ſapientiæ, & quoque de amore ſcortatorio, quod ejus delitiæ eſſent voluptates inſaniæ; hæ ſunt uvæ tetri ſaporis ſeu labruſcæ, illæ autem ſunt uvæ delicati ſaporis; & confirmabant ſermonem uxorum ſuarum; addentes, quod voluptates inſaniæ in externis appareant ſimiles delitiis ſapientiæ, ſed non in internis, prorſus ſicut uvæ bonæ & uvæ malæ quas apportavimus; eſt enim tam caſtis quam incaſtis ſimilis ſapientia in externis, ſed prorſus diſſimilis in internis. Poſt hæc iterum venit Puerulus cum membrana in manu, & mihi porrexit, dicens, lege, & legi hæc; ſcitote quod delitiæ amoris conjugialis aſcendant ad Cælum ſupremum, ac ſe in via & ibi cum delitiis omnium amorum cæleſtium conjungant, & ſic intrent ſuam felicitatem, quæ in æternum perſiſtit; cauſa eſt, quia delitiæ illius amoris ſunt etiam delitiæ ſapientiæ. Et quoque ſcitote, quod voluptates amoris ſcortatorii deſcendant uſque ad infernum infimum, ac ſe in via & ibi cum voluptatibus omnium amorum infernalium conjungant, & ſic intrent ſuam infelicitatem, quæ conſiſtit in ærumma omnium jucunditatum cordis; cauſa

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſa eſt, quia voluptates illius amoris ſunt etiam voluptates inſaniæ. Poſt hæc abiverunt mariti cum uxoribus, & comitati ſunt pueruluṁ uſque ad viam aſcenſus ejus in cælum, & cognoſcebant Societatem, e qua miſſus eſt, quod eſſet ſocietas Cæli novi, cum quo Eccleſia nova in terris conjuncta erit.

DE DESPONSATIONIBUS ET NUPTIIS.

295. De Deſponſationibus & Nuptiis, & quoque de Solennibus circa illas, hic agitur præcipue ex ratione intellectus; nam illa, quæ in hoc Libro ſcripta ſunt, pro fine habent, ut Lector ex Rationali ſuo videat veritates, & ſic conſentiat, ita enim ſpiritus ejus convincitur; & illa, in quibus ſpiritus convincitur, ſortiuntur locum ſupra illa, quæ abſque conſulta ratione intrant ex autoritate & ejus fide, nam hæc non penitius ineunt caput, quam in memoriam, & ibi ſe commiſcent cum fallaciis & falſis, ita infra rationalia quæ ſunt intellectus; unuſquiſque homo poteſt ex his loqui ſicut rationaliter, ſed præpoſtere; cogitat enim tunc ſicut vadit cancer, viſu ſequente caudam; aliter ſi ex intellectu; dum ex hoc, tunc viſus rationalis ex memoria eligit convenientia, per quæ in ſe ſpectatam veritatem confirmat. Hæc cauſa eſt, quod in hoc Capite adducantur plura, quæ receptæ conſuetudines ſunt; ſicut quod electio ſit viris; quod conſulendi ſint parentes; quod pignora danda ſint; quod fœdus conjugiale ante nuptias pangendum ſit; quod id a ſacerdote conſecrandum ſit; tum quod nuptiæ celebrandæ; præter plura, quæ adducuntur propter finem, ut homo ex rationali ſuo videat, quod talia inſcripta ſint amori conjugiali, ut ejus requiſita, quæ promovent & complent illum. Articuli, in quos hæc Lucubratio diſtinguitur, ſunt in ſuo ordine ſequentes. I. *Quod Viro ſit electio, & non Fœminæ.* II. *Quod Virum oporteat ambire & rogare Fœminam de conjugio ſecum, & non viciſſim.* III. *Quod Fœminam oporteat conſulere Parentes, aut illos qui loco parentum ſunt, & dein apud ſe deliberare, antequam conſentit.* IV. *Quod poſt declarationem conſenſus pignora danda ſint.* V. *Quod conſenſus per ſolennem deſponſationem firmandus & conſtabiliendus ſit.* VI. *Quod per deſponſationem præparetur utrque ad amorem conjugialem.* VII. *Quod per Deſponſationem unius mens conjungatur menti alterius, ut fiat conjugium ſpiritus, antequam fit corporis.* VIII. *Quod ita fiat apud illos, qui de conjugiis caſte cogitant, aliter qui de illis incaſte.* IX. *Quod intra tempus deſponſationis non liceat corporaliter conjungi.* X. *Quod poſt exactum tempus deſponſationis fieri debeant nuptiæ.* XI. *Quod ante celebrationem nuptiarum Fœdus conjugiale pangendum ſit in præſentia teſtium.* XII. *Quod Conjugium a Sacerdote conſecrandum ſit.* XIII. *Quod Nuptiæ cum feſtivitate celebrandæ ſint.* XIV. *Quod poſt nuptias conjugium ſpiritus etiam fiat corporis, & ſic plenum.* XV. *Quod talis ſit amoris conjugialis ordo cum ſuis modis a primo ejus calore ad primam ejus facem.* XVI. *Quod Amor conjugialis abſque ordine & hujus modis præcipitatus exurat medullas, & conſumnetur.* XVII. *Quod ſtatus mentium utriuſque in ſucceſſivo ordine procedentes infuant in ſtatum conjugii; attamen aliter apud ſpirituales, & aliter apud naturales.*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

rales. XVIII. *Quia datur ordo ſucceſſivus, & ordo ſimultaneus, & hic eſt ex illo & ſecundum illum.* Sequitur nunc horum explicatio.

296. I: QUOD VIRO SIT ELECTIO, ET NON FÆMINÆ, eſt quia vir natus eſt ut ſit intellectus, fæmina autem ut ſit amor; tum quia apud viros communiter eſt amor ſexus, apud fæminas autem amor unius e ſexu; ut & quia viris non indecens eſt loqui de amore, & propalare illum, & fæminis hoc indecens eſt; attamen uſque fæminis eſt arbitrium electionis unius ex procis. Quod ſpectat primam cauſam, quod viris ſit electio, quia nati ſunt ad intellectum, eſt quia intellectus poteſt perſpicere convenientias & diſconvenientias, ac diſcernere illas, & ex judicio eligere conducibile; aliter apud fæminas, quia natæ ſunt ad amorem, his perſpicacia illius lucis non eſt, & inde illis determinationes ad conjugium non forent niſi ex inclinationibus ſui amoris; ſi ſcientia diſcernendi viros a viris illis eſt, uſque fertur amor illarum ad apparentias. Quod ſpectat alteram cauſam, cur viris & non fæminis eſt electio, quod apud viros communiter ſit amor ſexus, & apud fæminas amor unius e ſexu, & illis, quibus eſt amor ſexus, eſt libera circumſpectio, & quoque determinatio; aliter fæminis, quibus inſitus eſt amor ad unum e ſexu; ut confirmeris, quære, ſi libet, viros ex obviis de conjugio monogamico, & de conjugio polygamico, & raro offendes aliquem, qui non pro polygamico reſponſurus eſt, & hic quoque eſt amor ſexus; at quære fæminas de conjugiis illis, & pæne omnes, præter proſtibula, rejecturæ ſunt conjugia polygamica; ex quibus cluit, quod fæminis ſit amor unius e ſexu, ita amor conjugialis. Quoad tertiam cauſam, quod viris non indecens ſit loqui de amore, & propalare illum; & quod hoc fæminis ſit indecens, ex ſe patet; inde etiam ſequitur, quod viris ſit declaratio, & ſi declaratio etiam electio. Quod fæminis ſit arbitrium electionis ex procis, notum eſt; ſed hæc ſpecies electionis eſt ſtricta & limitata, virorum autem extenſa & illimitata.

297. II. QUOD VIRUM OPORTEAT AMBIRE ET ROGARE FÆMINAM DE CONJUGIO SECUM, ET NON VICISSIM. Hoc eſt conſequens poſt electionem; & præterea ambire & rogare fæminas de conjugio, eſt in ſe honeſtum & decorum viris, non autem fæminis; ſi fæminæ ambirent & rogarent, non modo vituperarentur, ſed etiam poſt rogationes reputarentur ut viles, aut poſt conjugium ut libidines, cum quibus non dantur contubernia, niſi frigida & faſtidioſa; quare ſic conjugia verterentur in ſcenas tragicas; etiam uxores in laudem ſibi vertunt, quod ad inſtantias rogationis virorum ſe ſicut victas tradiderint: quis non prævidet, quod fæminæ, ſi ambirent viros, raro acceptarentur, vel indigne repudiarentur, vel pellicerentur ad laſcivias, & quoque pudicitiam ſuam proſtituerent. Præterea viris non aliquis amor ſexus innatus eſt, ut ſupra evictum eſt, & abſque amore illo, non eſt interior vitæ amænitas, quare ad exaltandum vitam ſuam per illum amorem, incumbit viris adblandiri fæminis, civiliter, officioſe & humiliter ambiendo & rogando de dulci illo additamento vitæ ſuæ ab illis; venuſtas faciei, corporis & morum illius ſexus, præ virili, addit quoque ſe ut voti debitum.

298. III. QUOD FÆMINAM OPORTEAT CONSULERE PARENTES, AUT ILLOS QUI LOCO

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

LOCO PARENTUM SUNT, ET DEIN APUD SE DELIBERARE, ANTEQUAM CONSENTIT. Quod Parentes conſulendi ſint, eſt quia illi ex judicio, ſcientia & amore, deliberant & conſulunt; ex *Judicio*, quia in ætate provecta ſunt, & hæc ætas pollet illo, & perſpicit conformitates & inconvenientias. Ex *Scientia*, tam de proco quam de filia; de proco comparant ſibi cognitiones, & de filia ſciunt; quare juncto oculo de utroque ſimul concludunt. Ex *Amore*, quia conſulere bonis filiæ, & proſpicere ejus domui, eſt quoque ſuæ & ſibi.

299. Aliter prorſus fierit, ſi filia ex ſe, inconſultis parentibus, aut illis qui loco illorum ſunt, ad clientem procum conſentit; non enim ex judicio, ſcientia, & amore, rem illam, quæ eſt futuræ ſalutis ejus, ad lancem poteſt expendere; non ex *Judicio*, quia hoc ejus de vita conjugiali adhuc in ignorantia eſt, & non in ſtatu conferendi rationes inter ſe, ac perſpiciendi mores virorum ex geniis illorum: non ex *Scientia* ſeu cognitione, quia pauca ultra domeſtica apud parentes, & apud aliquas ſodales, cognoſcit; & ad expiſcandum talia, quæ familiaria & propria ſuo proco ſunt, inepta eſt: neque ex *Amore*, quia hic filiarum, in prima illarum nubili ætate, & quoque in altera, paret concupitis ex ſenſibus, & nondum deſideriis ex mente elimata. Quod tamen filiam oporteat rem illam apud ſe deliberare, antequam conſentit, eſt cauſa, ne invita feratur ad copulam cum viro inamato; ſic enim non accedit conſenſus a parte ejus, & tamen hic facit conjugium, ac initiat ſpiritum ejus in amorem illum; ac conſenſus invitus ſeu extorſus non initiat ſpiritum, ſed poteſt corpus; & ſic vertit caſtitatem, quæ reſidet in ſpiritu, in libidinem, ex qua amor conjugialis in primo ſuo calore vitiatur.

300. IV: QUOD POST DECLARATIONEM CONSENSUS, PIGNORA DANDA SINT. Per pignora intelliguntur dona, quæ poſt conſenſus ſunt confirmationes, teſtificationes, primi favores, & lætitiæ. Quod dona illa ſint *Confirmationes*, eſt quia ſunt teſſeræ conſenſuum; quare dicitur, dum utrinque ad aliquid conſentitur, da mihi teſſeram, & de duobus, qui ſpoſponderunt conjugium, & firmaverunt ſponſiones per munera, quod ſint oppignorati, ita confirmati. Quod ſint *Teſtificationes*, quia pignora illa ſunt ſicut continui oculares teſtes mutui amoris, ſunt inde etiam recordationes ejus, imprimis ſi ſunt annuli, myrothecæ, & alligamenta, quæ ad conſpectum appenduntur; eſt in illis aliqua imago repræſentativa animorum ſponſi & ſponſæ. Quod pignora illa ſint *Primi favores*, eſt quia amor conjugialis ſpondet ſibi ſempiternum favorem, cujus primitiæ ſunt illa dona. Quod ſint amoris *Lætitiæ*, notum eſt; mens enim ad conſpectum illorum exhilaratur, & quia amor ineſt, ſunt favores illi chariores & pretioſiores quibuscunque donis, eſt ſicut corda in illis ſint. Quoniam pignora illa ſunt ſtabilimenta amoris conjugialis, ideo donationes poſt conſenſus etiam apud Antiquos receptæ uſu fuerunt, & poſt acceptationes declarati ſunt ſponſi & ſponſæ. At ſciendum eſt, quod in arbitriis ſit, munera illa conferre ante actum deſponſationis, vel poſt illum; ſi ante, ſunt confirmationes & teſtificationes conſenſus ad deſponſationem, ſi poſt illum, ſunt etiam ad nuptias.

301. V: QUOD CONSENSUS PER SOLENNEM DESPONSATIONEM FIRMANDUS ET

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

CONSTABILIENDUS SIT. Cauſæ deſponſationum ſunt hæ; 1. Ut poſt illas duorum animæ inclinent ad ſe mutuo. 2. Ut amor univerſalis ad ſexum determinetur ad unum ſeu unam e ſexu. 3. Ut affectiones interiores mutuo cognoſcantur, & per applicationes in hilaritate interna amoris conjungantur. 4. Ut utriuſque ſpiritus ineant conjugium, ac plus & plus conſocientur. 5. Ut ſic amor conjugialis a primo ſuo calore rite progrediatur uſque ad flammam nuptialem; conſequenter. 6. Ut amor conjugialis a ſpirituali ſua origine juſto ordine procedat & ſuccreſcat. Status diſponſationis aſſimilari poteſt ſtatui veris ante æſtatem; & amænitates internæ illius ſtatus efflureſcentiis arborum ante fructificationes. Quoniam initiationes & progreſſiones amoris conjugialis procedunt in ordine propter influxum illarum in effectivum amorem, qui inchoat a nuptiis, ideo in Cælis etiam deſponſationes ſunt.

302. VI. QUOD PER DESPONSATIONEM PRÆPARETUR UTERQUE AD AMOREM CONJUGIALEM. Quod unius mens ſeu ſpiritus per deſponſationem præparetur ad unionem cum alterius mente ſeu ſpiritu, aut quod idem eſt, quod unius amor cum alterius amore, conſtat ex argumentis in antecedente Articulo allatis. Præter illa memorandum eſt hoc; quod amori vere conjugiali inſcriptus ſit hic ordo, quod aſcendat & deſcendat; aſcendit a primo ſuo calore progreſſive ſurſum verſus animas niſu ad conjunctiones ibi, & quod per aperitiones mentium jugi interiores; & non datur amor, qui aperitiones illas intenſius molitur, ſeu qui interiora mentium fortius & habilius aperit, quam amor conjugialis, anima enim utriuſque id intendit; at iiſdem momentis quibus amor ille verſus animas aſcendit, etiam verſus corpus deſcendit, & per id ſe inveſtit. At ſciendum eſt, quod amor conjugialis in deſcenſu talis ſit, qualis eſt in altitudine, ad quam aſcendit; ſi in altitudine eſt, deſcendit ille caſtus, at ſi non in altitudine eſt, deſcendit ille incaſtus; cauſa eſt, quia inferiora mentis ſunt incaſta, at ſuperiora ejus ſunt caſta; inferiora enim mentis adhærent corpori, ſed ſuperiora ſe ſeparant ab illis; verum plus de his videatur infra n. 305. Ex his paucis conſtare poteſt, quod utriuſque mens per deſponſationem præparetur ad amorem conjugialem, tametſi diverſimode ſecundum affectiones.

303. VII: QUOD PER DESPONSATIONEM UNIUS MENS CONJUNGATUR MENTI ALTERIUS, UT FIAT CONJUGIUM SPIRITUS, ANTEQUAM FIT CORPORIS. Hoc, quia eſt conſectarium ex ſupradictis n. 301. 302, abſque confirmationibus ex ratione ulterius adducendis pertranſitur.

304. VIII: QUOD ITA FIAT APUD ILLOS, QUI DE CONJUGIIS COGITANT CASTE, ALITER QUI DE ILLIS INCASTE. Apud caſtos, qui ſunt, qui ex religione de conjugiis cogitant, præcedit conjugium ſpiritus, & ſequitur corporis; & illi ſunt, apud quos amor aſcendit verſus animam, & ex altitudine inde deſcendit, de quibus ſupra n. 302, horum animæ ab amore illimitato ſexus ſe ſeparant, & addicant ſeu uni, cum quo ſeu cum qua ſempiternam ac æternam unionem, & ejus creſcentes beatitudines, ſpectant ut fomenta ſpei continue recreantis mentes illorum. Sed aliter prorſus apud incaſtos, qui ſunt qui non ex religione de conjugiis & horum ſanctitate, cogitant; apud hos eſt conjugium corporis, & nullum ſpiritus; ſi aliquid conjugii ſpiritus apparet, durante ſtatu deſpon-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

desponsationis, usque hoc, si ascendit per elevationem cogitationum de illo, attamen recidit ad concupiscentias, quæ e carne sunt in voluntate ejus, & sic ex incastis ibi præceps se demittit in corpus, ac inquinat ultima ejus amoris ardore illecebroso; ex quo sicut in principio arsit, ita subito deardet, & abit in frigus brumæ; unde acceleratur defectus. Desponsationis status apud hos vix ad aliud juvat, quam ut concupiscentias suas impleant lascivis, & ex illis conjugiale amoris intaminent.

305. IX: QUOD INTRA TEMPUS DESPONSATIONIS NON LICEAT CORPORALITER CONJUNGI; ita enim ordo, qui inscriptus est amori conjugiali, perit. Sunt enim in Mentibus humanis tres regiones, quarum suprema vocatur cælestis, media spiritualis, & infima naturalis; in infima hac nascitur homo, at in superiorem ejus, quæ vocatur spiritualis, ascendit per vitam secundum vera religionis, & in supremam per conjugium amoris & sapientiæ: in regione infima, quæ vocata est naturalis, residents omnes concupiscentiæ mali, & lasciviæ; in regione autem superiore, quæ vocata est spiritualis, non sunt aliquæ concupiscentiæ mali & lasciviæ, in hanc enim homo inducitur a Domino, cum renascitur; in suprema autem, regione, quæ vocata est cælestis, est castitas conjugialis in suo amore; in hanc elevatur homo per amorem usuum, & quia ex conjugiis sunt præstantissimi usus, per amorem vere conjugialem: ex his in compendio videri potest, quod amor conjugialis a primitiis sui caloris e regione infima elevandus sit in regionem superiorem, ut fiat castus, ac ut sic ex casto demittatur per regionem mediam & infimam in corpus; quod cum fit, a casto descendente purificatur infima hæc regio a suis incastis; inde fit ultimum illius amoris etiam castum: nunc si successivus hujus amoris ordo præcipitatur per conjunctiones corporis ante suum tempus, sequitur, quod homo ex regione infima, quæ ex nativitate est incasta, agat; quod inde inceptet & oriatur frigus pro conjugio, ac neglectus cum fastidio pro conjuge, notum est. Sed usque dantur varia discrimina eventuum ex conjunctionibus præcocibus; tum etiam ex nimia protractione, & quoque ex nimia festinatione temporis desponsationum; sed illa propter pluralitatem & varietates ægre produci possunt.

306. X: QUOD POST EXACTUM TEMPUS DESPONSATIONIS FIERI DEBEANT NUPTIÆ. Dantur Solemnia, quæ modo sunt formalia, & dantur Solennia, quæ simul etiam sunt essentialia; inter hæc sunt Nuptiæ; quæ quod sint inter essentialia, quæ solenniter manifestanda sint, & formaliter celebranda, confirmant hæ causæ; 1. Quod Nuptiæ faciant finem status prioris inaugurati per desponsationem, qui principaliter fuit status spiritus, ac initium status posterioris inaugurandi per conjugium, qui simul est spiritus & corporis; intrat enim tunc spiritus in corpus, & ibi agit; quare eo die exuunt statum & quoque nomen sponsi & sponsæ, ac induunt statum & nomen conjugum & consortium tori. 2. Quod Nuptiæ sint introductio ac introitus in statum novum, qui est ut virgo fiat uxor, & juvenis maritus, ac uterque una caro; quæ fiunt, dum amor per ultima unit illos: quod conjugium actualiter mutet virginem in uxorem, ac juvenem in maritum, in prioribus demonstra-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tum eſt, tum etiam quod conjugium uniat duos in unam formam humanam, ut non ſint duo amplius ſed una caro: 3. Quod Nuptiæ ſint ingreſſus ad plenariam ſeparationem amoris ſexus ab amore conjugiali, quod fit dum per copiam plenam conjunctionis fit conſtricta addicatio amoris unius ad amorem alterius. 5. Apparet, ſicut Nuptiæ modo faciant interſtitium inter duos illos ſtatus, & ſic quod ſolum ſint formalia, quæ poſſunt omitti; ſed uſque eſt in illis etiam hoc eſſentiale, quod novus ille præmemoratus ſtatus tunc ex fœdere ineundus ſit, ac quod conſenſus in præſentia teſtium declarandus, & quoque a ſacerdote conſecrandus, præter alia, quæ conſtabiliunt illum. Quoniam eſſentialia inſunt nuptiis, & quoniam non prius quam poſt illas fit legitimum conjugium, ideo etiam Nuptiæ celebrantur in Cælis, videatur ſupra n. 21: & poſt illa, n. 27 ad 41.

307. XI: QUOD ANTE CELEBRATIONEM NUPTIARUM FŒDUS CONJUGIALE PANGENDUM SIT IN PRÆSENTIA TESTIUM. Oportet, ut fœdus conjugiale pangatur antequam celebrantur nuptiæ, ut amoris vere conjugialis ſtatuta & leges cognoſcantur, & illorum recordentur poſt nuptias; tum ut ſit vinculum ad juſtum conjugium mentes conſtringens; nam poſt aliqua initiamenta conjugii per vices redit ſtatus præcedens deſponſationem, in quo perit recordatio, & ſubit oblivio fœderis pacti; imo ex allectamentis ab incaſtis ad incaſta fit obliteratio ejus, & ſi tunc revocatur in memoriam, fit vituperatio ejus: ſed ad has tranſgreſſiones avertendas ipſa Societas tutelam illius fœderis in ſe ſuſcepit, & indixit pœnas fractoribus ejus. Verbo, fœdus antenuptiale manifeſtat ſancita amoris vere conjugialis, ſtabilit illa, ac libertinos ad obſequium illorum adſtringit: accedit, quod per fœdus hoc, jus propagandi liberos, ac liberis jus hæreditandi bona parentum, fiat legitimum.

308. XII: QUOD CONJUGIUM A SACERDOTE CONSECRANDUM SIT: cauſa eſt, quia conjugia in ſe ſpectata ſunt ſpiritualia, & inde ſancta; deſcendunt enim ex cæleſti conjugio boni & veri, ac conjugialia correſpondent Divino Conjugio Domini & Eccleſiæ; & inde illa ſunt ab Ipſo Domino, & ſecundum ſtatum Eccleſiæ apud contrahentes: nunc quia Eccleſiaſticus Ordo in terris miniſtrat illa quæ Sacerdotii ſunt apud Dominum, hoc eſt, quæ Ipſius amoris ſunt, ita quoque illa quæ Benedictionis ſunt, oportet, ut conjugia a Miniſtris Ipſius conſacrentur; & quia tunc etiam ſunt Capita teſtium, ut conſenſus fœderis ab illis etiam audiatur, acceptetur, firmetur, & ſic conſtabiliatur.

309. XIII. QUOD NUPTIÆ CUM FESTIVITATE CELEBRANDÆ SINT. Cauſæ ſunt, quia amor antenuptialis, qui fuit ſponſi & ſponſæ, tunc deſcendit in illorum corda, & per circumſparſionem ejus inde univerſim in corpus, delitiæ conjugii ſentiuntur, ex quibus illorum mentes feſtiva cogitant, & quoque ſe in feſtivates, quantum licet & decet, ſe emittunt; quibus ut faveatur, intereſt ut feſtivitates mentium illorum in communione fiant, & ſic ipſi in amoris conjugialis gaudia introducantur.

310. XIV. QUOD POST NUPTIAS CONJUGIUM SPIRITUS ETIAM FIAT CORPORIS, ET SIC PLENUM. Omnia quæ in corpore fiunt ab homine, influunt ex ſpiritu ejus; notum enim eſt, quod os non loquatur ex ſe, ſed quod mentis cogitatio

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

gitatio per illud; tum quod non manus agant & pedes ambulent ex se, sed quod mentis voluntas per illa; consequenter, quod mens loquatur per suum organum, & quod mens agat per sua organa in corpore; inde patet, quod qualis mens est, tales sint loquelæ oris, & talia facta corporis: ex his ut conclusum sequitur, quod mens per continuum influxum struat corpus ad conformes & synchronas activitates secum; quare corpora hominum interius spectata non sunt nisi formæ mentium exterius organizatæ ad efficiendum nutus animæ. Hæc prædicta sunt, ut percipiatur, unde est, quod mentes seu spiritus, primum inter se uniendæ sint sicut conjugio, antequam etiam corpore tenus, videlicet, ut conjugia, dum fiunt corporis, sint spiritus; consequenter ut conjuges se mutuo ament ex spiritu, & inde corpore. Ex his nunc spectemus conjugium: cum amor conjugialis conjungit mentes duorum, ac formal illas in conjugium, tunc etiam conjungit & formal corpora illorum ad illud, nam, ut dictum est, forma mentis est etiam interius forma corporis, cum sola differentia, quod hæc exterius organizata sit ad efficiendum illud, ad quod interior forma corporis a mente determinatur: Mens autem formata ex amore conjugiali, non solum est interius in toto corpore circum circa ubivis, sed insuper est interius in organis generationi dicatis, quæ in sua regione infra reliquas corporis regiones situata sunt, in his terminantur formæ mentis apud illos qui conjugiali amore uniuntur; consequenter affectiones & cogitationes mentium illorum determinantur illuc: in hoc differunt activitates mentium ex aliis amoribus, bi non pervadunt illuc: concluſum ex his fit, quod qualis est amor conjugialis in mentibus seu spiritibus duorum, talis fit interius in illis suis organis. Quod autem conjugium spiritus post nuptias etiam fiat corporis, ita plenum, ex se patet; consequenter, quod si conjugium in spiritu est castum, ac trahit ex sanctitate ejus, simile sit dum in suo pleno est, in corpore; ac viciſſim si conjugium in spiritu est incastum.

311. XV: QUOD HIC SIT AMORIS CONJUGIALIS ORDO CUM SUIS MODIS A PRIMO EJUS CALORE AD PRIMAM EJUS FACEM. Dicitur a primo ejus calore ad primam ejus facem, quia calor vitalis est amor, ac conjugialis calor seu amor, successive crescit, & tandem sicut inflammam seu facem: dicitur ad primam suam facem, quia intelligitur status primus post nuptias, quando amor ille ardet; sed qualis fit post hanc facem, in ipso conjugio, descriptum est in Transactionibus, quæ antecedunt; in hac autem lucubrationis parte ordo ejus a primo carcere ad primam hanc metam explanatus est. Quod omnis ordo procedat a primis ad ultima, & quod ultima fiant prima sequentis alicujus ordinis, tum quod omnia medii ordinis sint ultima prioris, ac prima posterioris, & quod sic fines per causas in effectus continue procedant, ex cognitis & visibilibus in Mundo sufficienter coram ratione potest confirmari ac illustrari; sed quia hic de ordine, in quo amor procedit a sua statione prima ad suam metam, unice agitur, prætereuntur illa, & modo de hoc dicitur, quod qualis hujus amoris ordo est a primo suo calore ad primam suam facem, talis ut plurimum sit & insit in progressione sua postea; in hac enim se

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſe evolvit, qualis in ſe fuit primus calor; qui ſi caſtus, caſtum ejus corroboratur in progreſſionibus; ſi autem incaſtus, incaſtum ejus augeſcit progrediendo, uſque dum omni caſto, in quo a tempore deſponſationis fuit ab exra & non ab intra, orbatur.

312. XVI. QUOD AMOR CONJUGIALIS ABSQUE ORDINE ET HUJUS MODIS PRÆCIPITATUS EXURAT MEDULLAS, ET CONSUMMETUR. A quibuſdam in Cælo ita dicitur; & per medullas intelligunt interiora mentis & corporis: quod hæc ab amore conjugiali præcipitato exurantur, hoc eſt, conſummentur, eſt quia amor ille tunc inchoat a flamma, quæ exedit ac corrumpit illa adyta, in quibus ut in ſuis principiis amor conjugialis reſidebit, & a quibus inchoabit; hoc fit, ſi vir & fæmina abſque ordine præcipitant conjugium, non ſpectando ad Dominum, non conſulendo rationem, rejiciendo deſponſationem, & modo obtemperando carni; a cujus ardore ſi inchoat ille amor, fit ille externus & non internus, ita non conjugialis; & hic vocari poteſt cruſtaceus non nucleatus, ſeu carneus macer & ſiccus, quia exinanitus genuina ſua eſſentia. Plura de his videantur ſupra n. 305.

313. XVII. QUOD STATUS MENTIUM UTRIUSQUE IN SUCCESSIVO ORDINE PROCEDENTES INFLUAAT IN STATUM CONJUGII; ATTAMEN ALITER APUD SPIRITUALES, ET ALITER APUD NATURALES. Quod ſtatus ultimus ſit qualis eſt ordo ſucceſſivus, ex quo ille formatur & exiſtit, eſt canon, qui in Literato orbe propter veritatem ſuam agnoſcendus eſt; ſic enim detegitur, quid influxus eſt, & quid operatur: per influxum intelligitur, omne id quod præcedit, & componit ſequens, & per ſequentia ordine ultimum; ſicut omne quod præcedit apud hominem & componit ſapientiam ejus; ſeu omne quod præcedit apud Politicum, & componit prudentiam ejus; ſeu omne quod præcedit apud Theologum, & componit eruditionem ejus; ſimiliter omne quod procedit ab infantia, & componit virum; tum quod in ordine procedit a ſemine & virgulto, & facit arborem, ac poſtea quod a flore & facit fructum ejus: Conſimiliter omne quod præcedit & procedit apud ſponſum & ſponſam, & facit conjugium illorum; ita intelligitut influxus. Quod omnia illa quæ præcedunt in mentibus forment ſeries, & quod ſeries colligent ſe, una juxta alteram, & una poſt alteram, & quod hæ ſimul componant ultimum, eſt adhuc in Mundo ignotum; ſed quia eſt veritas e Cælo, hic adducitur; per illam enim aperitur, quid influxus operatur, & quale eſt ultimum, in quo ſeries modo dictæ ſucceſſive formatæ coexiſtunt. Ex his videri poteſt, quod ſtatus mentium utriuſque in ſucceſſivo ordine procedentes influant in ſtatum conjugii: ſed conjuges poſt conjugium ſunt prorſus in ignorantia de ſucceſſivis, quæ animis illorum ex antecedentibus inſinuata inſunt; at uſque illa ſunt, quæ amori conjugiali dant formam, ac faciunt ſtatum mentium illorum, ex quo inter ſe agunt. Quod alius ſtatus ex alio ordine formetur apud Spirituales, quam apud Naturales, eſt quia Spirituales juſto ordine procedunt, ac Naturales injuſto; Spirituales enim ſpectant ad Dominum, ac Dominus providet & ducit ordinem; at Naturales ſpectant ad ſe, & inde inverſo ordine procedunt; quare

horum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

horum ſtatus conjugii eſt intrinſecus plenus incaſtis; & quot incaſta, tot frigora, & quot hæc, tot obſtructiones vitæ intimæ, ex quibus obturatur vena, & exſiccatur fons.

314. XVIII. QUIA ORDO DATUR SUCCESSIVUS, ET ORDO SIMULTANEUS, ET HIC EST EX ILLO ET SECUNDUM ILLUM. Hoc ut cauſa confirmativa præcedentium adducitur. Quod ſucceſſivum ſit, & quod ſimultaneum, notum eſt; ſed quod ordo ſimultaneus ſit ex ſucceſſivo, & ſecundum hunc, ignotum eſt; aſt quomodo ſucceſſiva ſe inferunt in ſimultanea, & qualem ibi ordinem formant, perquam difficile eſt ſiſtere ad perceptionem, quoniam nondum aliqua idea inſerviens elucidationi de eo apud eruditos adeſt; & quia prima idea de hoc arcano non poteſt inferri per pauca, ac fuſe hic inferre illam, abſtraheret mentes a viſu apertiori de Amore conjugiali; ſatis ad illuſtrandum ſervire poſſunt illa, quæ de binis illis ordinibus, ſucceſſivo & ſimultaneo, & de influxu illius in hunc, in DOCTRINA NOVÆ HIEROSOLYMÆ DE SCRIPTURA SACRA, in compendio allata ſunt, ubi hæc „ Datur in Cælo & in Mundo „ Ordo ſucceſſivus & Ordo ſimultaneus; in Ordine ſucceſſivo ſequitur unum „ poſt alterum a ſupremis uſque ad infima; in Ordine autem ſimultaneo eſt „ unum juxta alterum ab intimis uſque ad extima: Ordo ſucceſſivus eſt ſicut „ Columna cum gradibus a ſummo ad imum; at Ordo ſimultaneus eſt ſicut „ opus cohærens a centro ad ſuperficiem. Ordo ſucceſſivus fit in ultimo ſimultaneus hoc modo; ſuprema ordinis ſucceſſivi fiunt intima ordinis ſimultanei; ac infima ordinis ſucceſſivi fiunt extima ordinis ſimultanei; eſt comparative ſicut Columna graduum ſubſidens fit corpus cohærens in plano. Ita formatur ſimultaneum a ſucceſſivis; & hoc in omnibus & ſingulis Mundi ſpiritualis, ac in omnibus & ſingulis Mundi naturalis " videatur ibi n. 38, 65; & perplura de his in SAPIENTIA ANGELICA DE DIVINO AMORE ET DIVINA SAPIENTIA, n. 205 ad 229. Simile eſt cum Ordine ſucceſſivo ad conjugium, & cum Ordine ſimultaneo in conjugio, videlicet quod hic ſit ex illo, & ſecundum illum. Qui influxum ordinis ſucceſſivi in ſimultaneum novit, poteſt comprehendere cauſam, quod Angeli in manu hominis poſſint videre omnes mentis ejus cogitationes & intentiones: & quoque quod Uxores ex manibus maritorum ſuper ſuis pectoribus ſentiant illorum affectiones, cujus rei mentio aliquoties in MEMORABILIBUS facta eſt; ratio eſt, quia Manus ſunt ultima hominis, in quæ determinantur ventilata & concluſa mentis ejus, ac ibi faciunt ſimultaneum: ideo etiam in Verbo dicitur, quod inſcriptum ſit manibus

❀ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀

315. HIS ADJICIAM DUO MEMORABILIA; PRIMUM HOC. Quondam non procul a me vidi Meteoron; vidi Nubem diviſam in nubeculas, quarum aliquæ cæruleæ, & aliquæ opacæ; & vidi illas inter ſe quaſi collidentes; radii ſtriatim transmicabant illas, qui nunc viſi ſunt acuti ſicut mucrones, nunc obtuſi ſicut enſes fracti; ſtriæ illæ nunc excurrebant obviam, nunc retrahebant ſe in ſe, plane ſicut pugiles; ita diverſicolores illæ nubeculæ apparebant quaſi inter

Vera Rel. n. 697.

ſe

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

se dimicarent, sed ludebant. Et quia hoc Moteoron non procul a me visum est, sustuli oculos, ac intendi aciem, & vidi pueros, juvenes & senes intrantes in Domum, quæ erat exstructa ex marmore, & substructa ex porphyrite; super hac domo erat illud phænomenon; & tunc unum ex intrantibus alloquutus quæsivi, quid ibi; & respondit, est Gymnasium, ubi juvenes initiantur in varia quæ sapientiæ sunt: hoc audito, intravi cum illis, eram in spiritu, hoc est, in simili statu in quo sunt homines Mundi Spiritualis, qui vocantur spiritus & Angeli; & ecce in Gymnasio illo anterius visa est Cathedra, in medio scamna, ad latera circum circa sedilia, & supra introitum Orchestra; Cathedra erat pro juvenibus qui ad Problema illa vice proponendum responderunt, scamna pro auditoribus, sedilia ad latera pro illis qui prius sapienter responderunt, & Orchestra pro Senioribus, qui essent arbitri & judices; in medio Orchestræ erat suggestum, ubi sedit vir sapiens, quem vocabant Archididascalum, qui proposuit problemata, ad quæ juvenes e Cathedra responderent; & postquam congregati sunt, surrexit vir ex suggesto, & dixit, respondete nunc quæso ad hoc Problema, & solvite illud si potestis, QUID ANIMA, ET QUALIS ILLA. His auditis obstupescebant omnes, & murmurabant, & aliqui e Cætu super scamnis, exclamabant, quis hominum usque a Saturnino ævo ad hoc nostrum ulla rationis cogitatione videre & assequi potuit, quid Anima, & adhuc minus qualis illa; estne hoc supra omnium intellectus sphæram; sed ad hæc retulerunt ex Orchestra, hoc non est supra Intellectum, sed in illo & coram illo, respondete modo; & surrexerunt Juvenes illo die electi, qui ascenderent Cathedram, & ad problema responderent; erant quinque, qui a Senioribus explorati ac inventi sagacitate pollentes, & tunc ad latera cathedræ super toris sedentes; & hi postea in ordine, in quo sedebant, ascenderunt; & quisque cum ascenderet induebat tunicam ex serico opalini coloris, & super illa togam ex molli lana, cui flores erant intexti, & insuper pileum, super cujus vertice erat rosarium incinctum parvis sapphiris. Et vidi Primum ita indutum ascendentem, qui dixit „ Quid anima & qualis illa, a die Creationis non revelatum est ulli, est arcanum in thesauris Solius Dei; sed hoc detectum est, quod Anima in homine sicut Regina resideat; verum ubinam ejus aula est, eruditi Vates divinarunt; quidam quod sit in parvo tuberculo inter Cerebrum & Cerebellum, quod vocatur Glandula pinealis; in hac finxerunt sedem Animæ, ex causa, quia totus homo regitur ex binis illis Cerebris, & illud tuberculum disponit illa; quare quod disponit cerebra ad nutum, hoc etiam disponit totum hominem a capite ad calcem: & dixit, hoc inde sicut verum aut verosimile apparuit multis in Mundo, sed post sæculum hoc ut figmentum est rejectum. Postquam hæc dixerat, exuit togam, tunicam & pileum, quæ secundus ex electis assumsit, ac intravit cathedram; hujus enuntiatum de Anima erat; quod in universo Cælo & in universo Mundo nesciatur quid Anima & qualis illa; hoc scitur quod sit, & quod in homine sit, sed ubi, divinatur; hoc certum est quod sit in Capite, quoniam Intellectus ibi cogitat, & Voluntas ibi intendit, & antrorsum in Capitis facie sunt quinque hominis Sensoria; his & illis non aliud dat vitam quam

Anima

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Anima quæ intus in Capite reſidet; at ubinam ejus Curia eſt ibi, non auſim effari, ſed conſenſi cum illis, qui ei aſſignarunt ſedem in tribus Ventriculis Cerebri, nunc cum illis qui in Corporibus ſtriatis ibi, nunc cum illis qui in Subſtantia medullari utriuſque Cerebri, nunc cum illis qui in Subſtantia corticali, nunc cum illis qui in Dura matre; non enim defuerunt calculi ſicut albi ex confirmationibus pro unaquavis ſede. Caculi pro tribus Ventriculis in Cerebro, fuerunt, quod illi ſint receptacula ſpirituum animalium & lympharum omnium Cerebri: calculi pro corporibus ſtriatis fuerunt, quod hæc faciant Medullam per quam exeunt nervi, & per quam utrumque Cerebrum continuatur in Spinam, & ex hac & ex illa emanant fibræ ex quibus totum Corpus contextum eſt: calculi pro Subſtantia medullari utriuſque Cerebri fuerunt, quod illa ſit collectio & congeries omnium fibrarum, quæ ſunt initiamenta totius hominis: calculi pro ſubſtantia corticali fuerunt, quod ibi ſint fines primi & ultimi, & inde principia omnium fibrarum, & ſic ſenſuum & motuum: calculi pro dura Matre fuerunt, quod illa ſit tegumentum commune utriuſque Cerebri, & inde per quoddam continuum extendat ſe ſuper cor & ſuper viſcera corporis. Quod me attinet, non arbitror plus de uno quam de altero, vos, quæſo, arbitramini & eligite quid potius. His dictis e Cathedra deſcendit, & tradidit Tertio tunicam, togam, & pileum, qui ſcandens Cathedram loquutus eſt hæc; Quid mihi Juveni cum tam ſublimi theoremate; provoco ad Eruditos ſedentes hic ad latera, provoco ad Sapientes vos in Orcheſtra, imo provoco ad ſupremi Cæli Angelos, num quiſquam ex ſua rationali luce poteſt aliquam de Anima ideam ſibi ſumere; at de Sede ejus in homine poſſum ego ſicut alii vaticinari; & vaticinor quod ſit in Corde & inde in Sanguine; & hoc meum vaticinium eſt, quia Cor ſanguine ſuo regit & Corpus & Caput; emittit enim magnum vas Aorta vocatum in Univerſum Corpus, ac emittit vaſa Carotides vocata in univerſum Caput; inde univerſalis conſenſus eſt, quod Anima ex Corde per ſanguinem ſuſtentet, nutriat, vivificet univerſum ſyſtema organicum & Corporis & Capitis: ad fidem hujus aſſertionis accedit, quod in Scriptura Sacra toties dicatur Anima & Cor, ut quod amaturus ſis Deum ex tota Anima & ex toto Corde; & quod Deus creet in homine novam Animam & novum Cor, Deutr. V: 5. Cap. X: 11. Cap. XI: 14. Cap. XXVI: 16. Jerem. XXXII. 41. Matth. XXII. 3. Marc. XII: 30, 33. Luc. X: 27. & alibi, ac aperte quod Sanguis ſit Anima carnis, Levit. XVII: 11, 14. His auditis aliqui extulerunt vocem, dicentes, docte, docte, erant ex Canonicis. Poſt hæc Quartus hujus veſtibus indutus, & ingreſſus Cathedram, dixit; ſuſpicor etiam ego, quod non aliquis tam ſubtili & limato ingenio ſit, ut diſpicere poſſit, quid Anima, & qualis illa; quare arbitror, quod apud illum, qui vult rimari illam, ſubtilitas ſupervacuis teratur; ſed uſque a pueritia permanſi in fide ſententiæ, in qua fuerunt Antiqui, quod Anima hominis ſit in ejus toto, & in hujus omni parte, & ſic quod tam in Capite & in ſingulis ejus, quam in Corpore & in ſingulis ejus; & quod vanum a Neutericis inventum fuerit, deſignare ei ſedem alicubi, & non ubivis; eſt quoque Anima ſubſtantia ſpiritualis, de qua non prædicatur exten-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſio nec locus, ſed habitatio & impletio: quis etiam non intelligit vitam, dum nominat animam, eſtne vita in toto & in qualibet parte; his dictis favebant multi in Auditorio. Poſt hunc ſurrexit Quintus, ac iiſdem inſignibus ornatus, e Cathedra edidit hoc: Non moror dicere, ubi eſt Anima, num in aliqua parte, vel num ubivis in toto; ſed ex meo promo & condo aperiam mentem de hoc, quid Anima & qualis illa; Anima non cogitatur ab aliquo, niſi ſicut purum quid, quod aſſimilari poteſt ætheri aut aeri aut vento, in quo vitale eſt ex rationalitate, quæ homini eſt præ beſtiis: opinionem hanc fundavi ſuper hoc, quod homo dum exſpirat, dicatur efflare ſeu emittere Animam ſeu ſpiritum; inde etiam Anima poſt mortem vivens creditur eſſe talis halitus, in quo eſt vita cogitativa, quæ vocatur Anima; quid aliud poteſt anima eſſe. Sed quia audivi ex Orcheſtra dicentes, quod problema de Anima, quid illa & qualis illa eſt, non ſit ſupra intellectum, ſed in illo & coram illo, rogo & precor, ut æternum hoc Arcanum vos ipſi aperiatis: & Seniores in Orcheſtra inſpexerunt Archidiaſcalum, qui illud proplema propoſuerat, qui ex nutibus intellexit, quod vellent ut deſcenderet & doceret; & actutum ille ex ſuggeſtu deſcendit, pertranſivit Auditorium, & ingreſſus eſt Cathedram, & ibi exporrigens manum dixit; auſcultate quæſo, quis non credit Animam eſſe intimam & ſubtiliſſimam Eſſentiam hominis, & quid Eſſentia abſque Forma aliud quam ens rationis, quare anima eſt Forma, ſed qualis forma dicetur; eſt forma omnium amoris & omnium ſapientiæ; omnia amoris vocantur affectiones, & omnia ſapientiæ vocantur perceptiones: hæ ex illis & ſic cum illis faciunt unam formam, in qua innumerabilia in tali ordine, ſerie & cohærentia ſunt, ut vocari poſſint unum; & vocari poſſunt unum, quia non poteſt inde aliquid auferri, nec ad illud aliquid addi, ut ſit talis; quid anima humana niſi talis forma; ſuntne omnia Amoris & omnia Sapientiæ eſſentialia illius formæ, & hæc apud hominem ſunt in Anima & ex Anima in capite & corpore: vos vocamini Spiritus & Angeli, & credidiſtis in Mundo, quod Spiritus & Angeli ſint ſicut venti aut ætheres, & ſic mentes & animi; & nunc clare videtis, quod vere, realiter & actualiter ſitis homines, qui in Mundo vixiſtis & cogitaviſtis in materiali corpore, & ſciviſtis quod corpus materiale non vivat & cogitet, ſed ſubſtantia ſpiritualis in illo corpore, & hanc vocaviſtis animam, cujus formam neſciviſtis, & tamen nunc vidiſtis & videtis illam; vos omnes eſtis Animæ, de quarum immortalitate tam multa audiviſtis, cogitaviſtis, dixiſtis & ſcripſiſtis; & quia eſtis formæ amoris & ſapientiæ a Deo, non poteſtis mori in æternum: Anima itaque eſt forma humana, de qua ne hilum poteſt auferri, & ad quam ne hilum poteſt addi, ac eſt intima forma omnium formarum univerſi corporis; & quia formæ quæ extra ſunt ab intima accipiunt & eſſentiam & formam, ideo eſtis, ſicut apparetis coram vobis & nobis, Animæ; verbo Anima eſt ipſe homo, quia eſt intimus homo, quare ejus forma eſt plene & perfecte forma humana; verum non eſt vita, ſed eſt proximum receptaculum vitæ a Deo, & ſic habitaculum Dei. His dictis adplaudebant multi, ſed aliqui dicebant, expendemus. Ego tunc abivi domum; & ecce ſuper Gymnaſio illo, loco prioris Meteori apparuit

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ruit Nubes candida abſque ſtriis ſeu radiis inter ſe dimicantibus; quæ nubes penetrans tectum intravit, ac illuſtravit parietes; & audivi, quod viderint Scripturas, ac inter alias etiam hanc „ *Jehovah Deus inſpiravit in nares hominis* ANIMAM VITARUM, *& factus eſt Homo in* ANIMAM VIVENTEM, Gen. II: 7.

316. ALTERUM MEMORABILE. Quondam in animi requie & jucunda mentis pace ambulans vidi e longinquo Lucum, in cujus medio erat Porticus tendens ad Palatiolum; & vidi Virgines & Juvenes, ac Maritos & Uxores intrantes; illuc etiam in ſpiritu acceſſi, & quendam in introitu ſtantem cuſtodem interrogavi, num etiam liceat intrare; aſpexit me, & dixi, cur aſpicis me; reſpondit, aſpicio te, ut videam, num jucundum pacis, quod in facie tua eſt, trahat aliquid ex jucundo amoris conjugialis; eſt poſt Porticum hunc Hortulus, & in medio ejus Domus, ubi ſunt duo novitii Conjuges, ad quos hodie veniunt amicæ & amici, felicia optandi cauſa; illos, quos admitto intrare, ego non cognoſco; ſed mihi dictum eſt, quod cognoſcerem illos ex faciebus illorum, ſi in illis viderim jucundum Amoris conjugialis, hos admitterem, & non alios; omnes Angeli ex faciebus poſſunt videre jucunda cordis aliorum, & jucundum illius amoris, quod in facie mea vidit, erat quod meditarer de Amore conjugiali; hæc meditatio elucebat ex oculis meis, & inde intravit in interiora faciei meæ, quare dixit ad me, quod liceat intrare. Porticus per quem intravi, erat ex arboribus fructiferis per ramos mutuo connexis, quæ faciebant utrinque parietem continenter arboreum; per Porticum intrabam Hortulum, qui ſpirabat amænum ex virgultis & floribus; virgulta & flores erant paria & paria; & audivi, quod tales hortuli appareant circum domos ubi ſunt & fuerunt nuptiæ, & quod inde appellentur Hortuli nuptiales. Intravi poſtea domum, ubi vidi binos conjuges tenentes ſe manibus, & ex amore vere conjugiali inter ſe loquentes; & tunc ex faciebus illorum datum eſt videre effigiem amoris conjugialis, & ex colloquio illorum vitale ejus. Poſtquam ego inter plures nuncupaveram vota, & felicia illis optaveram, exivi in Hortulum nuptialem, & vidi ad dextrum latus ejus Cætum ex juvenibus, in quem omnes qui exiverunt Domo accurrebant; quod omnes illuc accurrerent, erat cauſa, quia ibi ſermo fuit de Amore conjugiali; & hic ſermo attrahit omnium animos quadam vi occulta ad ſe; auſcultavi tunc Sapientem de illo loquentem, & quæ auſcultavi, in ſumma erant hæc. Quod Divina Domini Providentia ſingulariſſima & inde univerſaliſſima ſit de Conjugiis & in Conjugiis in Cælis, quia omnia felicia Cæli ex jucundis Amoris conjugialis ſcaturiunt, ſicut aquæ dulces ex dulci vena fontis; & quod ideo provideatur a Domino ut naſcantur Paria Conjugialia, & quod hæc jugiter educentur ad conjugia, neſciente hoc eſt puella & puero; & quod poſt exactum tempus illa tunc virgo nubilis, & ille tunc juvenis ad nuptias habilis, ſicut ex fato alicubi conveniant, & ſe mutuo videant; & quod tunc illico ſicut ex quodam inſtinctu cognoſcant, quod ſint compares, & ex quodam dictamine intus in ſe cogitent, Juvenis quod hæc mea ſit, & Virgo quod hic meus ſit; & quod poſtquam hoc aliquandiu inſiderat mentibus utriuſque, ex deliberato ſe alloquantur ac deſponſent: dicitur ſicut ex fato, & ſicut ex inſtinctu, & intelligitur

Vide ſupra n. 229.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.or

ex Divina Providentia, quia hæc, dum neſcitur, apparet ita. Quod naſcantur Paria conjugialia, ac educentur ad Conjugia, neſciente utroque, confirmavit per ſimilitudinem conjugialem in utriuſque faciebus viſibilem; tum per unionem animorum & mentium intimam & æternam, quæ non dabiles ſunt, quales in Cælo, abſque præviſo & proviſo a Domino. Poſtquam Sapiens hæc loquutus eſt, & Cætus applauſit; dixit porro, quod in ſingulariſſimis apud hominem tam maſculum, quam fæminam, ſit Conjugiale; ſed uſque aliud Conjugiale apud maſculum & aliud apud fæminam, tum quod in Conjugiali maſculino ſit conjunctivum cum Conjugiali fæminino, ac viciſſim, etiam in ſingulariſſimis; hoc confirmavit per conjugium voluntatis & intellectus in unoquovis, quæ duo agunt ſimul in ſingulariſſima mentis & in ſingulariſſima corporis; ex quibus videri poteſt, quod in unaquavis ſubſtantia etiam minima ſit Conjugiale: & quod hoc pateſcat ex ſubſtantiis compoſitis quæ ex ſubſtantiis ſimplicibus conflata ſunt, ut quod duo ſint oculi, duæ aures, duæ nares, duæ genæ, duo labia, duo brachia cum manibus, duo lumbi, duo pedes, ac intus in homine duo hæmiſphæria cerebri, duo ventriculi cordis, duo lobi pulmonis, duo renes, duo teſtes, & ubi non duo ſunt, uſque diviſa ſunt in duo; quod duo ſint, eſt quia unum eſt voluntatis & alterum intellectus, quæ agunt in ſe mirabiliter, ut ſiſtant unum; quare duo oculi faciunt unum viſum, duæ aures unum auditum, duæ nares unum olfactum, duo labia unam loquelam, duæ manus unum laborem, duo pedes unum greſſum, duo hæmisphæria cerebti unum habitaculum mentis; duæ cameræ cordis unam vitam corporis per ſanguinem; duo lobi pulmonis unam reſpirationem; & ſic porro; at maſculinum & fæmininum unita per amorem vere conjugialem, faciunt unam vitam plene humanam. Dum hæc dicebantur, apparuit fulmen a dextris quod rubuit, & fulmen a ſiniſtris quod canduit, utrumque erat mite, ac per oculos intrabant in mentes, & has quoque illuſtrabant; & poſt illa etiam tonitruabat, quod erat lene murmur e Cælo angelico defluens & accreſcens. His auditis & viſis dixit Sapiens, hæc mihi in ſignum & monitum ſunt, ut ſermoni meo ſuperaddam hæc, quod dextrum ex paribus illis ſignificet bonum illorum, & quod ſiniſtrum ſignificet verum illorum; & quod hoc ſit ex conjugio boni & veri, quod homini in communi & in omni ſingulari ejus inſcriptum eſt, ac bonum ſe refert ad voluntatem, & verum ad intellectum, ac utrumque ſimul ad unum; inde eſt, quod in Cælo dexter oculus ſit bonum viſus, ac ſiniſter verum ejus, tum quod dextra auris ſit bonum auditus, ac ſiniſtra verum ejus, ut & quod dextra manus ſit bonum potentiæ hominis, ac ſiniſtra verum ejus; & ſimiliter in paribus reliquis; & quoniam Dextrum & Siniſtrum illarum ſignificationum ſunt, dixit Dominus, „ Si dexter oculus ſcandalizaverit te, erue illum; & ſi dextra manus ſcandalizaverit te, amputa illam; per quod intellexit, ſi bonum fiat malum, quod hoc ejiciendum ſit; tum quod dixerit ad Diſcipulos, ut emitterent rete in dextram partem navigii, & quod, dum ita fecerunt, ingentem multitudinem piſcium ceperint; per quod intellexit, ut docerent bonum charitatis, & quod ſic colligerent homines. Poſt hæc dicta, iterum apparebant duo illa fulmina, prioribus mitiora;

&

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& videbatur tunc, quod fulmen ſiniſtrum traheret ſuum candorem ex rutilo igne fulminis dextri; quibus viſis, dixit, hoc eſt ſignum confirmativum ſermonis mei e Cælo, quia igneum in Cælo eſt bonum, & candidum ibi eſt verum; & quod viſum ſit quod fulmen ſiniſtrum traheret ſuum candorem ex rutilo igne fulminis dextri, ſignum demonſtrativum eſt, quod candor lucis ſeu lux non aliud ſit quam ſplendor ignis. His auditis, omnes a fulminibus illis, & a ſermone de illis, accenſi bono & vero lætitiæ, domum abibant.

DE CONJUGIIS ITERATIS.

317. In ventilationem poteſt venire, num Amor conjugialis, qui eſt unius viri cum una uxore, poſt mortem conjugis poſſit ſeparari, aut tranſcribi, aut ſuperinduci; tum etiam num Conjugia iterata aliquid commune obtineant cum Polygamia, & ſic num vocari poſſint Polygamiæ ſucceſſivæ; præter plura, quæ ſcrupulos ſcrupulis ſe addere ſolent apud ratiocinatores; ut itaque ſcrutiniorum magiſtri, qui in umbra de his conjugiis ratiocinantur, videant aliquam lucem, operis pretium cenſui fore, ſequentes Articulos de illis ad judicium ſiſtere, qui ſunt. I. *Quod poſt mortem conjugis iterum contrahere matrimonium, dependeat a præcedente amore conjugiali.* II. *Quod etiam a ſtatu conjugii, in quo vixerant.* III. *Quod illis, quibus non fuit amor vere conjugialis, nihil obſtet & obſit, quin matrimonium iterato contrahant.* IV. *Quod illi, qui inter ſe in amore vere conjugiali vixerant, iteratum conjugium non velint; niſi propter cauſas ſeparatas ab amore conjugiali.* V. *Quod alius ſit ſtatus conjugii juvenis cum virgine, & alius juvenis cum vidua.* VI. *Quod etiam alius ſtatus conjugii ſit vidui cum virgine, & alius vidui cum vidua.* VII. *Quod varietates & diverſitates horum conjugiorum quoad amorem & ejus attributa, excedant omnem numerum.* VIII. *Quod ſtatus viduæ gravior ſit ſtatu vidui.* Sequitur nunc horum Explicatio.

318. I: QUOD POST MORTEM CONJUGIS ITERUM CONTRAHERE MATRIMONIUM DEPENDEAT A PRÆCEDENTE AMORE CONJUGIALI. Eſt amor vere conjugialis ſicut lanx, qua inclinationes ad conjugia iterata ponderantur; quantum amor conjugialis præcedens ad illum amorem accedit, tantum inclinatio ad iteratum conjugium recedit, at quantum amor præcedens recedit ab illo amore, tantum inclinatio ad alterum conjugium ſolet accedere: cauſa in propatulo eſt, quia amor conjugialis eſt in ſimili gradu conjunctio mentium, quæ in vita corporis unius manet poſt obitum alterius, & hæc tenet inclinationem ſicut trutinam in bilance, & facit ſuperpondium ſecundum veri amoris appropriationem: ſed quia acceſſio ad hunc amorem raro hodie fit niſi ad aliquot paſſus, ideo ſcala ſuperpondii inclinationis ut plurimum attollit ſe ad æquationem, & ex hac nutat & protendit ad alteram partem, hoc eſt, ad conjugium. Contrarium eſt apud illos, quorum amor præcedens in conjugio priori ab amore vere conjugiali receſſit; cauſa eſt, quia receſſio ab illo in ſimili gradu eſt diſjunctio mentium, quæ etiam in vita corporis unius manet poſt obitum alterius,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

us, & hæc intrat voluntatem ab alterius disjunctam, & facit inclinationem ad conjunctionem novam; pro qua cogitatio illata ab inclinatione voluntatis infert ſpem de unitiore, & ſic jucundiore cohabitatione. Quod inclinationes ad iterata conjugia trahant ſuum ortum ex ſtatu præcedentis amoris, notum eſt, & quoque ratio hoc videt; amori enim vere conjugiali ineſt timor jacturæ, & poſt jacturam dolor, & hic dolor & ille timor eſt in ipſis intimis mentium; inde eſt, quod quantum ex illo amore ineſt, tantum anima inclinet & voluntate & cogitatione, hoc eſt, intentione, ut ſit in ſubjecto cum quo & in quo fuit; ex his ſequitur, quod mens in libra teneatur ad alterum conjugium ſecundum gradum amoris in quo fuit in priori; ex hoc eſt, quod poſt mortem iidem reuniantur, ac ſimiliter, ut in Mundo, ſe mutuo ament: ſed, ut ſupra dictum eſt, hodie eſt ille amor rarus, & ſunt pauci, qui digito attingunt illum, & illi qui non attingunt, & plus qui ab illo procul recedunt, hi ſicut cupiverunt ſeparationem in vita conforte anteacta, quæ frigida fuit, ita poſt mortem cupiunt conjunctionem cum alia ſeu alio: ſed de his & illis plura in ſequentibus.

319. II: QUOD POST MORTEM CONJUGIS ITERUM CONTRAHERE MATRIMONIUM DEPENDEAT ETIAM A STATU CONJUGII, IN QUO VIXERANT. Per ſtatum conjugii non hic intelligitur ſtatus amoris, de quo in antecedente Articulo, quia hic facit inclinationem internam ad conjugium aut a conjugio, ſed ſtatus conjugii, qui facit inclinationem externam ad illud aut ab illo; & hic ſtatus cum ſuis inclinationibus eſt multiplex; ſicut. 1. Si Infantes in domo ſunt, & illis nova Mater proſpicienda eſt. 2. Si Infantes adhuc plures in voto ſunt. 3. Si Domus ampla eſt, ac inſtructa famulitiis utriuſque ſexus. 4. Si adminiſtrationes continentes foris abſtrahunt mentem a familiaribus domi, & inde abſque nova Domina timetur ærumna & caſus. 5. Si mutua auxilia & officia poſcunt, ut in variis negotiis & operis. 6. Præterea a genio conjugis ſeparati aut ſeparatæ, pendet, num poſt primum conjugium poſſit aut non poſſit vivere ſolus ſeu abſque conſorte. 7. Conjugium præcedens etiam vel dat timorem pro vita conjugiali, vel dat favorem pro illa. 8. Audivi, quod amor polygamicus, & amor ſexus, tum libido defloration is, ac libido varietatis, quorundam animos in cupidinem ad iterata conjugia induxerint; ut & quorundum animos, timores legis & famæ, ſi mæchantur: præter plura alia, quæ inclinationes externas ad matrimonium promovent.

320. III. QUOD ILLIS, QUIBUS NON FUIT AMOR VERE CONJUGIALIS, NIHIL OBSTET ET OBSIT, QUIN MATRIMONIUM ITERATO CONTRAHANT. Illis, quibus non fuit amor conjugialis, non eſt aliquod vinculum ſpirituale ſeu internum, ſed modo vinculum naturale ſeu externum; & ſi non vinculum internum continet externum in ſuo ordine & tenore, hoc non perſiſtit aliter quam ſicut faſcia ablato ligaculo, quæ diffluit ſecundum jactum ſeu ventum: cauſa eſt, quia naturale ortum ſuum ducit a ſpirituali, & in ſua exiſtentia non aliud eſt quam congeries ex ſpiritualibus congregata; quare ſi naturale ſeparatur a ſuo ſpirituali, quod produxit & quaſi genuit illud, non continetur amplius interius, ſed modo exterius a ſpirituali, quod circumdat & vincit illud

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

lud in communi, & non illud colligat & colligatum tenet in ſingulari: inde eſt, quod naturale ſeparatum a ſpirituali apud duos conjuges, non faciat aliquam conjunctionem mentium, & ſic non voluntatum, ſed ſolum conjunctionem aliquarum affectionum externarum, quæ cohærent cum ſenſibus corporis. Quod talibus nihil obſtet & obſit, quin matrimonia iterata poſſint contrahere, eſt quia eſſentialia conjugii non illis fuerunt, & inde illis nec poſt ſeparationem per mortem aliqua inſunt; ideo tunc in pleno arbitrio ſunt, ſenſuales ſuas affectiones ligare, ſi viduus cum quacunque, & ſi vidua cum quocunque lubet & licet: ipſi nec aliter de conjugiis quam naturaliter cogitant, & quam ex commodis propter varias neceſſitates & utilitates externas, quæ per mortem iterum poſſunt per aliam perſonam loco prioris reſtaurari; & forte ſi cogitationes illorum interiores, ſicut in Mundo ſpirituali, perſpicerentur, non inveniretur in illis aliqua diſtinctio inter conjunctiones conjugiales & inter copulationes extraconjugiales. Quod his liceat conjugia iterum & iterum pangere, eſt ſupradicta cauſa; quia conjunctiones ſolum naturales poſt mortem ex ſe diſſolvuntur, ac diffluunt; externæ enim affectiones, per mortem ſequuntur corpus, & tumulantur cum illo, remanentibus illis, quæ cum internis cohærent. At ſciendum eſt, quod conjugia interius conjunctiva in terris ægre poſſint intrari, quia electiones ſimilitudinum internarum ibi non poſſunt proſpici a Domino ſicut in Cælis, quia limitatæ ſunt multis modis, ut ad compares ſtatu & conditione, intra regionem, civitatem, & villam habitationis, ac ibi utplurimum externa confaſciant illos, & ſic non interna; quæ nec niſi quam poſt intervallum conjugii prodeunt, & modo, quando externis ſe ingerunt, noſcuntur.

321. IV: QUOD ILLI, QUI INTER SE IN AMORE VERE CONJUGIALI VIXERANT, ITERATUM CONJUGIUM NON VELINT, NISI PROPTER CAUSAS SEPARATAS AB AMORE CONJUGIALI. Quod illi, qui in amore vere conjugiali vixerant, poſt mortem ſui conjugis, iteratum conjugium non velint, ſunt hæ cauſæ, 1. Quoniam quoad animas, & inde quoad mentes uniti ſunt; & hæc unitio, quia ſpiritualis, eſt actualis adjunctio unius animæ & mentis ad alterius, quæ prorſus non poteſt diſſolvi; quod ſpiritualis conjunctio talis ſit, prius paſſim oſtenſum eſt. 2. Quod etiam uniti ſint quoad corpora per receptionem propagationum animæ mariti ab uxore, & ſic per inſertionem ejus vitæ in ſuam, per quam virgo fit uxor; & viciſſim per receptionem amoris conjugialis uxoris a marito, quæ diſponit interiora mentis, & ſimul interiora & exteriora corporis ejus in ſtatum receptibilem amoris, & perceptibilem ſapientiæ, qui ſtatus illum a juvene facit maritum, de quibus videatur ſupra, n. 198. 3. Quod ſphæra amoris ab uxore, ac ſphæra intellectus a viro, jugiter effluat, & quod illa perficiat conjunctiones, & quod illa cum amæno ſuo ſpiraculo ſit circum illos, ac uniat illos, videatur etiam ſupra n. 223. 4. Quod conjuges ita uniti in conjugio cogitent & ſpirent æternum, & quod ſuper hac idea fundetur felicitas æterna illorum, videatur n. 216. 5. Ex his & illis eſt, quod non amplius duo ſint, ſed unus homo, quod eſt, una caro. 6. Quod

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

6. Quod tale unum non poſſit diſcerpi per mortem alterius, coram oculari viſu ſpiritus, manifeſte patet. 7. His adjicietur hoc novum; quod duo illi per mortem unius, uſque non ſeparentur; quoniam defuncti ſeu defunctæ ſpiritus cohabitat jugi cum ſpiritu nondum defuncti ſeu defunctæ, & id uſque ad mortem alterius, quando iterum conveniunt & reuniunt ſe, ac tenerius quam prius ſe amant, quia in Spirituali Mundo. Ex his datur hoc conſequens irrefragabile, quod illi, qui in amore vere conjugiali vixerant, iteratum conjugium non velint. Si autem contrahunt aliquod ſimile conjugii poſtea, fit propter cauſas ſeparatas ab amore conjugiali; & hæ cauſæ ſunt omnes externæ; ut ſi infantes in domo ſunt, & illorum curæ proſpiciendum eſt: ſi domus eſt ampla, inſtructa famulitiis utriuſque ſexus: ſi adminiſtrationes forinſecæ abſtrahunt mentem a familiaribus domus: ſi mutua auxilia & officia ſunt neceſſitates; & ſimilia alia.

322. V: QUOD ALIUS STATUS CONJUGII SIT JUVENIS CUM VIRGINE, ET ALIUS JUVENIS CUM VIDUA. Per ſtatus conjugii, intelliguntur ſtatus vitæ utriuſque, mariti & uxoris, poſt nuptias, ita in conjugio, qualis tunc eſt cohabitatio, num interna animarum & mentium, quæ in principali idea eſt cohabitatio, vel num ſolum externa animorum, ſenſuum, & corporis. Status conjugii juvenis cum virgine, eſt ipſe initialis ad genuinum conjugium, inter hos enim procedere poteſt amor conjugialis in ſuo juſto ordine, qui eſt a primo calore ad primam facem, & deinde a primo ſemine apud juvenem, maritum, & a flore apud virginem uxorem, & ſic germinare, creſcere, & fructificare, ac in illa ſe mutuo introducere; ſin aliter, juvenis non fuit juvenis, nec virgo fuit virgo, niſi in forma externa. Inter juvenem autem & viduam non datur ſimilis initiatio a primitiis ad conjugium, nec ſimilis progreſſio in conjugio, quoniam vidua plus ſui arbitrii & juris eſt, quam virgo; quare juvenis alio viſu adblanditur uxori viduæ, quam uxori virgini. Sed in his datur varietas & diverſitas multa, quare id commune ſolum memoratur.

323. VI: QUOD ETIAM ALIUS STATUS CONJUGII SIT VIDUI CUM VIRGINE, ET ALIUS VIDUI CUM VIDUA. Viduus enim jamdum in vitam conjugialem initiatus eſt, & virgo initianda eſt; & tamen amor conjugialis percipit & ſentit, amænum & jucundum ſuum in mutua initiatione; percipit & ſentit juvenis maritus & virgo uxor in obvenientibus ſemper nova, ex quibus in continua quadam initiatione & inde amabili progreſſione ſunt: aliter fit in ſtatu conjugii vidui cum virgine; virgini uxori interna inclinatio eſt, at apud virum illa tranſiit; ſed in his datur varietas & diverſitas multa; ſimiliter in conjugio inter viduum & viduam; quare præter notionem illam communem, non licet aliquid ſpecifice adjungere.

324. VII: QUOD VARIETATES ET DIVERSITATES HORUM CONJUGIORUM QUOAD AMOREM ET EJUS ATTRIBUTA EXCEDANT OMNEM NUMERUM. Eſt omnium varietas infinita, & quoque eſt diverſitas infinita: per Varietates hic intelligitur inter illa quæ unius generis, aut unius ſpeciei ſunt, tum etiam inter genera, & inter ſpecies; at per Diverſitates hic intelligitur inter illa, quæ in oppo-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

oppoſito ſunt: idea noſtra de diſtinctione varietatum & diverſitatum, illuſtrari poteſt per hoc: Cælum angelicum, quod cohæret ut unum, in infinita Varietate eſt, non datur unus ibi abſolute ſimilis alteri, non quoad animas & mentes, nec quod affectiones, perceptiones, & inde cogitationes, nec quoad inclinationes & inde intentiones, neque quoad ſonos loquelæ, facies, corpora, geſtus, & greſſus, & plura; & uſque, tametſi ſunt myriades myriadum, a Domino ordinati ſunt & ordinantur in unam formam, in qua eſt plenaria unanimitas & concordia; quæ non dabilis eſſet, niſi ab Uno ducantur omnes tam varii univerſaliter & ſingulariter; illa ſunt, quæ per Varietates hic intelligimus. At per Diverſitates intelligimus oppoſita varietatum illarum, quæ dantur in Inferno; omnes enim & ſinguli ibi e diametro oppoſiti ſunt illis qui in Cælo ſunt, & Infernum ex illis continetur ut unum per varietates inter ſe prorſus contrarias varietatibus in Cælo, ita per diverſitates perpetuas. Ex his conſtat, quid per infinitam varietatem, & quid per infinitam diverſitatem percipitur. Simile eſt cum Conjugiis, ut quod infinitæ varietates ſint apud illos qui in Amore conjugiali ſunt, ac infinitæ varietates inter illos qui in Amore ſcortatorio ſunt; & inde, quod infinitæ diverſitates ſint inter hos & illos. Ex his hoc concluſum ſequitur, quod varietates & diverſitates in conjugiis cujuſcunque generis & ſpeciei, ſive ſint juvenis & virginis, ſive juvenis cum vidua, ſive vidui cum virgine, ſive vidui cum vidua, excedant omnem numerum; quis poteſt infinitatem diſpeſcere in numeros.

325. VIII: QUOD STATUS VIDUÆ SIT GRAVIOR STATU VIDUI. Cauſæ ſunt externæ & internæ; Externæ in cujuſvis luce ſunt, ut. 1. Quod Vidua ſibi & ſuæ domui non poſſit proſpicere neceſſitates vitæ, nec acquiſitas diſponere, ſicut vir, & ſicut prius per virum & cum viro, 2. Quod nec ſe & domum ſuam poſſit, ſicut oportet, tutari; vir enim fuit ejus, dum uxor, tutamen & ſicut brachium; & dum ipſa fuit ſuum, uſque confiſa eſt ſuo viro. 3. Quod ex ſe inops conſilii ſit in talibus quæ interioris ſapientiæ & inde prudentiæ ſunt. 4. Quod Vidua ſit abſque receptione amoris, in quo ut fæmina eſt, ita in ſtatu alieno ab innato & per conjugium inducto. Hæ cauſæ externæ, quæ ſunt naturales, etiam trahunt originem ab internis, quæ ſpirituales ſunt, ut omnia reliqua in mundo & in corpore, de quibus ſupra n. 220: cauſæ illæ externæ naturales percipiuntur a cauſis internis ſpiritualibus, quæ ex conjugio boni & veri procedunt, & principaliter ex his ejus; quod Bonum non poſſit proſpicere, nec diſponere aliquid niſi per verum; quod Bonum nec ſe poſſit tutari niſi per verum, proinde quod verum ſit tutamen & ſicut brachium boni; quod Bonum abſque vero ſit inops conſilii, quia ei conſilium, ſapientia, & prudentia eſt per verum. Nunc quia Vir ex creatione eſt Verum, & Uxor a creatione eſt ejus Bonum, ſeu quod idem eſt, quia Vir ex creatione eſt Intellectus, & Uxor a creatione eſt Amor ejus, patet, quod cauſæ externæ ſeu naturales, quæ viduitatem fæminæ aggravant, trahant ortum ex cauſis internis ſeu ſpiritualibus. Hæ ſpirituales cauſæ ſunt, quæ conjunctæ cum naturalibus, intelliguntur in Verbo per illa quæ de Viduis pluribus in locis dicuntur; quæ videantur in APOCALYPSI REVELATA, n. 764.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿

326. His Adjiciam DUO MEMORABILIA; PRIMUM hoc. Poſtquam problema de Anima in Gymnaſio ventilatum & ſolutum eſt, vidi exeuntes in ordine, & ante illos Archidida ſcalum, poſt illum Seniores, in quorum medio erant quinque Juvenes qui reſponderunt, & poſt hos reliqui; & cum egreſſi ſunt, ſecedebant ad latera circum domum, ubi erant Ambulacra circumcincta arbuſtis; & ibi congregati dividebant ſe in exiguas turmas, totidem conſortia juvenum de rebus ſapientiæ confabulantium, in quorum unoquovis erat unus Sapiens ex Orcheſtra. His e diverſorio a me viſis, factus ſum in ſpiritu, ac in ſpiritu exivi ad illos, & acceſſi ad Archidida ſcalum, qui nuper problema de Anima propoſuerat: hic cum me vidit, dixit quis es, miratus ſum cum vidi te in via accedentem, quod nunc incideris in conſpectum meum, nunc excideris ex illo, ſeu quod nunc mihi viſus ſis, & ſubito non viſus, certe non es in ſtatu vitæ noſtratium; ad hæc ſubridens reſpondi, non ſum ludio, nec vertumnus, ſed ſum alternus, nunc in luce veſtra, & nunc in umbra veſtra, ita peregrinus & quoque indigena: ad hæc Archidida ſcalus aſpexit me, & dixit, loqueris aliena & mira; dic mihi quis es, & dixi, ſum in Mundo, in quo vos fuiſtis, & e quo vos exiviſtis, qui vocatur Mundus naturalis, & quoque ſum in Mundo, in quem vos veniſtis, & in quo eſtis, qui vocatur Mundus Spiritualis; inde eſt, quod ſim in ſtatu naturali, & ſimul in ſtatu ſpirituali; in ſtatu naturali cum hominibus telluris, & in ſtatu ſpirituali cum vobis; & quando in ſtatu naturali ſum, non videor vobis, at quando in ſtatu ſpirituali, videor; quod talis ſim, datum eſt a Domino: tibi, vir illuſtrate, notum eſt, quod homo Mundi naturalis non videat hóminem Mundi ſpiritualis, nec viciſſim; quare cum immiſi ſpiritum meum in corpus, non tibi viſus ſum, ſed cum emiſi illum e corpore, viſus ſum: docuiſti etiam in Ludo Gymnaſiaco, quos vos ſitis animæ, & quod animæ videant animas, quia ſunt formæ humanæ; & noſti, quod non videritis vos ſeu animas veſtras in veſtris corporibus, cum fuiſtis in Mundo naturali; at hoc exiſtit propter diſcrimen, quod eſt inter Spirituale & Naturale. Ille cum audivit diſcrimen inter Spirituale & Naturale, dixit, quid diſcrimen, eſtne id ſicut inter purum magis & minus, ita quid Spirituale niſi purius naturale; & reſpondi, diſcrimen non tale eſt, ſed eſt quale inter prius & poſterius, inter quæ ratio finita non datur; eſt enim prius in poſteriori, ut cauſa in ſuo effectu, ac poſterius eſt ex priori, ut effectus ex ſua cauſa; inde eſt quod unum non appareat alteri. Ad hæc dixit Archidida ſcalus, meditatus & ruminatus ſum de hoc diſcrimine, ſed huc uſque in vanum; utinam id percepero; & dixi, non modo diſcrimen inter Spirituale & Naturale percipies, ſed etiam videbis; & tunc dixi hæc, Tu es in ſtatu ſpirituali dum apud tuos, at in ſtatu naturali apud me, loqueris enim cum tuis Lingua Spirituali, quæ eſt communis omni ſpiritui & angelo, at cum me loqueris Lingua mea vernacula; nam omnis ſpiritus & angelus loquens cum homine loquitur ejus linguam propriam, ita cum Gallo gallicam, cum Anglo

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

glo anglicam, cum Græco græcam, cum Arabe arabicam, & ſic porro: ut itaque ſcias diſcrimen inter Spirituale & Naturale quoad Linguas, fac ita; intra ad tuos, & loquere aliquid ibi, ac retine voces, & cum his in memoria redi, & coram me enuntia illas; ac fecit ita, & rediit ad me cum vocibus illis in ore, & effatus eſt illas, & non intellexit ullam, erant voces prorſus alienæ & peregrinæ, quæ non dantur in aliqua Lingua Mundi naturalis; per hanc experientiam aliquoties iteratam clare patuit, quod omnibus in Mundo ſpirituali ſit Lingua ſpiritualis, quæ nihil commune cum aliqua Lingua Mundi naturalis obtinet, & quod omnis homo in illam Linguam poſt obitum ex ſe veniat: ſimul etiam tunc expertus eſt, quod ipſe ſonus Linguæ ſpiritualis a ſono Linguæ naturalis differret in tantum, ut ſonus ſpiritualis etiam altus ne hilum audiretur ab homine naturali, nec ſonus naturalis ab homine ſpirituali. Poſtea, rogavi Archididaſcalum & circumſtantes, ut intrarent ad ſuos, & ſcriberent aliquam ſententiam ſuper charta, ac cum charta illa exirent ad me, & legerent; fecerunt ita, & redierunt cum Charta in manu, at cum legerent, non potuerunt quicquam intelligere, quoniam Scriptura conſtabat modo ex aliquibus literis alphabeticis cum ſtrophis ſupra, quarum unaquævis aliquem ſenſum rei ſignificabat: quia unaquævis litera in Alphabeto ſignificat ibi aliquem ſenſum, patet unde eſt, quod Dominus dicatur Alpha & Omega: cum illi iterum & iterum intrarent, ſcriberent, & redirent, comperti ſunt, quod Scriptura illa involveret & comprehenderet innumera, quæ nuſquam aliqua Scriptura naturalis poſſet exprimere; at dictum eſt, quod hoc ſit, quia ſpiritualis homo cogitat incomprehenſibilia & ineffabilia Naturali homini, & quod hæc in aliam Scripturam & in aliam Linguam influere & inferri nequeant. Tunc quia adſtantes non voluerunt comprehendere, quod ſpiritualis cogitatio in tantum excederet naturalem, ut ſit reſpective ineffabilis, dixi illis, facite experientiam, intrate in Societatem veſtram ſpiritualem, & cogitate aliquam rem, ac retinete illam, & redite, & coram me expromite illam; ac intraverunt, cogitaverunt, retinuerunt, exiverunt, at cum expromerent rem cogitatam, non potuerunt; non enim invenerunt ullam ideam cogitationis naturalis adæquatam alicui ideæ cogitationis ſpiritualis; ita nec aliquam vocem exprimentem illas, nam ideæ cogitationis fiunt voces loquelæ; & tunc reintrabant & redibant & confirmabant ſe, quod ideæ ſpirituales eſſent ſupranaturales, inexpreſſibiles, ineffabiles, & incomprehenſibiles Naturali homini; & quia tam ſupereminentes ſunt, dicebant, quod ſpirituales ideæ ſeu cogitationes reſpective ad naturales, eſſent ideæ idearum, & cogitationes cogitationum, & quod ideo per illas exprimerentur qualitates qualitatum, & affectiones affectionum, conſequenter quod cogitationes ſpirituales eſſent initia ac origines cogitationum naturalium; inde etiam patuit, quod ſapientia ſpiritualis eſſet ſapientia ſapientiæ, ita imperceptibilis alicui ſapienti in Naturali Mundo. Tunc dictum eſt illis e Cælo Tertio, quod adhuc ſit ſapientia interior ſeu ſuperior, quæ vocatur cæleſtis, cujus reſpectus ad ſapientiam ſpiritualem, ſimilis eſt reſpectui hujus ad naturalem; & quod hæ in ordine ſecundum Cælos influant ex Divina Domini Sapientia, quæ eſt infinita.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

327. His peractis dixi ad adstantes; ex his tribus experientiæ indiciis, vidistis, quale est discrimen inter Spirituale & Naturale, & quoque causam, cur Naturalis homo non appareat Spirituali, nec Spiritualis homo Naturali; tametsi quoad affectiones & cogitationes, & inde præsentias consociati sunt: inde est, quod tibi, Archididascale, in via nunc visus sim, & nunc non visus. Post hæc audita est vox e superiori Cælo ad Archididascalum, dicens, ascende huc, & ascendit, & rediit, & dixit, quod Angeli, sicut ipse, non prius noverint differentias inter Spirituale & Naturale, propter causam, quia non prius apud quendam hominem, qui in utroque Mundo simul fuit, aliqua copia relationis data est, ac differentiæ illæ absque relatione, non noscuntur.

328. Post hæc secessimus, ac iterum loquuti sumus de hac re, & dixi; quod discrimina illa non aliunde existant, quam quia vos, qui in Mundo spirituali estis, & inde spirituales, estis in substantialibus & non in materialibus, ac substantialia sunt initia materialium; vos estis in principiis & sic in singularibus, nos autem in principiatis & compositis; vos estis in particularibus, nos autem in communibus; & sicut communia non possunt intrare in particularia, ita nec possunt naturalia, quæ sunt materialia, intrare in spiritualia quæ sunt substantialia, prorsus sicut funis nauticus non potest intrare seu traduci per foramen acus netorii, aut sicut Nervus non potest intrare seu induci in unam ex fibris ex quibus ille est, nec fibra in unam ex fibrillis ex quibus illa est; hoc etiam in Mundo notum est, quare consensus Eruditorum est, quod non detur influxus naturalis in spirituale, sed spiritualis in naturale. Hæc nunc causa est, quod naturalis homo non possit cogitare illa quæ spiritualis homo, & inde nec loqui illa; quare Paulus illa quæ audivit ex Tertio Cælo, dicit ineffabilia. Accedit, quod spiritualiter cogitare sit absque tempore & spatio cogitare, & quod naturaliter, sit cum tempore & spatio; adhæret enim omni ideæ cogitationis naturalis aliquid e tempore & spatio, non autem alicui ideæ spirituali; causa est, quia spiritualis Mundus non est in spatio & tempore, sicut Mundus naturalis, sed est in duorum illorum apparentia: in hoc differunt etiam cogitationes & perceptiones; quare vos potestis cogitare de Dei Essentia & Omnipræsentia ab æterno, hoc est, de Deo ante Creationem Mundi, quoniam cogitatis de Dei Essentia ab æterno absque tempore, & de Ipsius Omnipræsentia absque spatio, & sic comprehenditis talia, quæ ideas Naturalis hominis transcendunt: & tunc narravi, quod semel cogitaverim de Dei Essentia & Omnipræsentia ab æterno, hoc est, de Deo ante Creationem Mundi, & quod quia nondum potui removere spatia & tempora ab ideis cogitationis meæ, anxius factus sum, intravit enim idea Naturæ pro Deo; sed dictum mihi est, remove ideas spatii & temporis, & videbis; & datum est removere, & vidi; & ab illo tempore potui cogitare Deum ab æterno, & prorsus non Naturam ab æterno, quia Deus in omni tempore est absque tempore, & in omni spatio est absque spatio, Natura autem in omni tempore est in tempore, & in omni spatio est in spatio; & Natura cum suo tempore & spatio non potuit non inchoare & oriri, non autem Deus Qui est absque tempore

&

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& ſpatio; quare Natura a Deo eſt, non ab æterno, ſed in tempore, hoc eſt, una cum ſuo tempore & ſimul ſpatio.

329. Poſtquam Archidida ſcalus & reliqui a me abiverunt, aliqui pueri, qui etiam in Ludo Gymnaſiaco fuerunt, ſequebantur me domum, & ibi paulum adſtiterunt mihi ſcribenti; & ecce tunc videbant blattam currentem ſuper charta mea, & mirati quæſiverunt quid hoc animalculum tam velox; & dixi, quod dicatur Blatta, & de illa vobis dicam mirabilia; & dixi, quod in tam parvulo vivo ſint totidem membra & viſcera, quæ in Camelo; ut quod ſint cerebra, corda, fiſtulæ pulmonales, organa ſenſuum, motuum, & generationum, ventriculus, inteſtina, & plura; ac ſingula contexta ex fibris, nervis, vaſis ſanguineis, muſculis, tendinibus, membranis, & hæc ſingula ab adhuc purioribus, quæ alte intra aciem omnis oculi latent: dicebant tunc, quod uſque parvulum hoc vivum appareat illis non aliter quam ſicut ſubſtantia ſimplex; & dixi, ſunt tamen intus innumerabilia; hæc dico, ut ſciatis, quod ſimile ſit in omni objecto quod coram vobis apparet ſicut unum, ſimplex, & minimum, tam in actionibus quam in affectionibus & cogitationibus veſtris; poſſum aſſeverare vobis, quod unaquævis mica cogitationis, & unaquævis ſtilla affectionis veſtræ, ſit dividua uſque ad infinitum, & quod ſicut ideæ veſtræ dividuæ ſunt, ita vos ſapiatis: ſcitote, quod omne diviſum ſit plus & plus multiplex, & non plus & plus ſimplex, quia diviſum & diviſum propius & propius accedit ad infinitum, in quo infinite omnia ſunt; hoc novum prius inauditum vobis refero. His dictis, pueri a me abiverunt ad Archididaſcalum, & illum rogaverunt, ut in Gymnaſio aliquando proponeret aliquod novum inauditum ut problema, & dixit, quid; dixerunt, quod omne diviſum ſit plus & plus multiplex, & non plus & plus ſimplex, quia propius & propius accedit ad infinitum, in quo infinite omnia ſunt; & ſpoſpondit quod proponeret; & dixit, hoc video, quia percepi, quod una idea naturalis ſit continens innumerabilium idearum ſpiritualium; imo quod una idea ſpiritualis ſit continens innumerabilium idearum cæleſtium; inde eſt diſcrimen inter Sapientiam cæleſtem in qua ſunt Angeli tertii Cæli, & inter Sapientiam Spiritualem in qua ſunt Angeli ſecundi Cæli, ut & inter Sapientiam naturalem, in qua ſunt Angeli ultimi Cæli, & quoque homines.

330. Alterum Memorabile. Quondam audivi ventilationem amœnam inter Viros, quæ erat de Sexu fœminino, num aliqua Mulier poſſit amare ſuum Virum, quæ conſtanter amat ſuam pulchritudinem, hoc eſt, quæ amat ſe ex ſua forma; convenerunt inter ſe primum, quod fœminis duplex pulchritudo ſit, una naturalis, quæ eſt faciei & corporis, & altera ſpiritualis quæ eſt amoris & morum; convenerunt etiam, quod binæ illæ Pulchritudines ſæpius ſint diviſæ in Mundo naturali, & quod ſemper ſint unitæ in Mundo ſpirituali, nam in hoc Mundo pulchritudo eſt forma amoris & morum, quare poſt mortem ſæpius contingit, quod Mulieres deformes fiant pulchritudines, ac Mulieres pulchræ fiant deformitates. Cum Viri hoc ventilabant, venerunt aliquæ Uxores, & dixerunt, admittite noſtram præſentiam, quia vos id quod ventilatis, docet ſcientia, nos autem id docet experientia; & quo-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

que tam parum ſcitis de Amore uxorum, ut vix aliquid; num ſcitis, quod prudentia ſapientiæ uxorum ſit, amorem ſuum ad maritos in intimo pectoris ſui, aut in medio cordis ſui, recondere. Inchoabatur Ventilatio, & PRIMUM CONCLUSUM a Viris erat, quod omnis fæmina velit pulchra facie & pulchra moribus videri, quia nata eſt affectio amoris, & forma hujus affectioniis eſt Pulchritudo, quare fæmina quæ non vult pulchra eſſe, non eſt fæmina quæ vult amare & amari, & inde non vere fæmina. Ad hæc uxores dixerunt, pulchritudo fæminæ habitat in molli teneritate, & inde in exquiſita ſenſatione, inde eſt amor fæminæ ad virum, & amor viri ad fæminam; vos forte hoc non intelligitis. ALTERUM CONCLUSUM Virorum erat, quod fæmina ante conjugium velit pulchra eſſe pro viris, at poſt conjugium, ſi caſta eſt, pro ſolo Viro, & non pro viris. Ad hoc dixerunt uxores, Maritus poſtquam libaverat pulchritudinem naturalem uxoris, non videt illam amplius, ſed videt ejus pulchritudinem ſpiritualem, & ex hac redamat, ac revocat naturalem, ſed ſub alia ſpecie. CONCLUSUM TERTIUM ventilationis illorum erat, quod ſi fæmina poſt conjugium vult ſimiliter pulchra videri, ſicut ante illud, amet vivos & non virum, quia fæmina ſe amans ex pulchritudine ſua, continue vult ut pulchritudo ſua libetur, & quia hæc non amplius apparet viro, ut dixiſtis, vult ut a viris, coram quibus apparet; quod huic ſit amor ſexus, & non amor unius ex ſexu, patet; ad hæc conticuerunt uxores, murmurabant tamen hæc, quæ mulier datur ita expers vanitatis, ut non velit pulchra videri etiam viris, ſimul dum ſuo unico. Audiebant hæc aliquæ Uxores e Cælo, quæ erant pulchræ, quia affectiones cæleſtes, & tria Concluſa virorum confirmabant; ſed addiderunt, modo ament ſuam pulchritudinem & ejus ornatus, propter ſuos maritos, & ab illis.

331. Tres illæ uxores indignatæ, quod confirmata ſint ex uxoribus e Cælo tria Concluſa virorum, dixerunt ad viros, vos inquiſiviſtis, num mulier, quæ amat ſe ex pulchritudine ſua, amet ſuum virum; nos vice verſa ideo ventilabimus, num vir, qui ſe ex intelligentia ſua amat, poſſit amare ſuam uxorem; adeſte & audite; & fecerunt PRIMUM CONCLUSUM, Omnis uxor non amat virum ſuum ex facie, ſed ex intelligentia in ejus officio & moribus, ſcitote itaque quod uxor uniat ſe cum Intelligentia viri, & ſic cum Viro, quare vir ſi amat ſe ex ſua intelligentia, retrahit illam ab Uxore in ſe, unde fit diſunio & non unio; inſuper amare ſuam intelligentiam, eſt ſapere ex ſe, & hoc eſt inſanire, quare eſt amare ſuam inſaniam. Ad hæc viri dixerunt, forte uxor ſe unit cum virtute viri; ad hæc riſerunt uxores, dicentes, virtus non deficit, dum vir amat uxorem ex intelligentia, at deficit ſi ex inſania; intelligentia eſt amare ſolam uxorem, & huic amori non deficit virtus, at inſania eſt non amare uxorem, ſed ſexum, & huic amori deficit virtus; comprehenditis hoc. ALTERUM CONCLUSUM fuit; nos fæminæ naſcimur in amorem intelligentiæ virorum, quare ſi viri amant ſuam propriam intelligentiam, non poteſt intelligentia uniri cum ſuo genuino amore, qui eſt apud uxorem; & ſi intelligentia viri non unitur cum ſuo genuino amore, qui eſt apud uxorem, intelligentia fit inſania ex faſtu, & amor conjugia-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

jugialis fit frigus; quæ ergo fæmina poteſt unire amorem ſuum frigori, & quis vir poteſt unire inſaniam faſtus ſui, amori intelligentiæ. At dixerunt viri, unde viro honor ab uxore, niſi magnifaciat intelligentiam ſuam; ſed reſponderunt uxores, ex amore, quia Amor honorat, non poteſt honor ſeparari ab amore, ſed poteſt amor ab honore. Poſtea fecerunt TERTIUM CONCLUSUM, hoc; videmini ſicut vos ametis uxores, & non videtis quod ab uxoribus amemini, & vos ſic redametis; & quod intelligentia veſtra ſit receptaculum; ſi ergo amatis intelligentiam veſtram in vobis, fit illa receptaculum veſtri amoris, & amor proprii, quia non ſuſtinet parem, nuſquam fit conjugialis, ſed quamdiu valet, tamdiu manet ſcortatorius; ad hæc viri conticuerunt; murmurabant tamen, quid Amor conjugialis. Audiebant illa aliqui Mariti in Cælo, & tria Concluſa uxorum inde confirmabant.

DE POLYGAMIA.

332. Si indagatur cauſa, cur Conjugia Polygamica e Chriſtiano Orbe plane damnata ſunt, illa a nemine, quacunque dote res acute ingenio perſpiciendi præditus eſt, ut aperta videri poteſt, niſi prius inſtructus fuerit, QUOD DETUR AMOR VERE CONJUGIALIS: QUOD HIC NON DABILIS SIT, NISI QUAM INTER DUOS: QUOD NEC INTER DUOS NISI A SOLO DOMINO: ET QUOD HUIC AMORI INSCRIPTUM SIT CÆLUM CUM OMNIBUS EJUS FELICITATIBUS: hæ cognitiones niſi præcedant, & quaſi primum lapidem ponant, nequicquam ſatagit mens educere ex intellectu aliquas rationes, quibus acquieſcat, & ſuper quibus ſubſiſtat, quemadmodum domus ſuper ſuo lapide ſeu fundamento, cur Polygamia e Chriſtiano Orbe damnata eſt. Notum eſt, quod inſtitutio Conjugii monogamici fundata ſit ſuper Verbo Domini „ *Quod qui dimiſerit uxorem, niſi propter ſcortationem, & aliam duxerit, adulterium committat; & quod ab initio ſeu a prima inſtauratione conjugiorum fuerit, ut duo fiant una caro; & quod homo non ſeparaturus ſit, quod Deus copulavit*" Matth. XIX: 3 ad 11. Sed tametſi Dominus illa ex Divina Conjugiis inſcripta Lege dictavit, uſque ſi non Intellectus poteſt ſuffulcire illam ex quadam ſua ratione, poteſt uſque ille per verſationes ſibi ſuetas, & per ſiniſtras interpretationes, Divinam illam Legem circumducere, & deducere in obſcurum ambiguum, & demum in affirmativum negativum; in affirmativum, quia ex Lege civili etiam eſt, & in negativum, quia non ex viſu illorum rationali eſt: in hoc cadet Mens humana, niſi inſtructa prius fuerit de ſupra memoratis cognitionibus, intellectui pro introductione in ſuas rationes inſerviendis; quæ ſunt, quod detur Amor vere conjugialis; quod hic non dabilis ſit, quam inter duos; quod nec inter duos niſi a Solo Domino; & quod huic amori inſcriptum ſit Cælum cum omnibus ejus felicitatibus. Sed hæc, & plura de damnatione Polygamiæ e Chriſtiano Orbe, ſecundum ſequentes Articulos in ordine demonſtranda ſunt: Articuli ſunt hi, I. *Quod niſi cum una uxore non dari queat Amor vere conjugialis, conſequenter nec vere conjugialis amicitia, confidentia, potentia, ac talis mentium conjunctio, ut duo ſint una caro.* II. *Quod ſic niſi cum una uxore non dari queant beatitudines*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

dines cæleſtes, fauſtitates ſpirituales, ac jucunditates naturales, quæ ab initio proviſæ ſunt illis, qui in amore vere conjugiali ſunt. III. *Quod illa omnia non dari queant niſi a Solo Domino; & quod non dentur aliis, quam qui Ipſum Solum adeunt, & ſimul vivunt ſecundum præcepta Ipſius.* IV. *Conſequenter, quod non dari queat amor vere conjugialis cum ejus felicitatibus, niſi quam apud illos qui ab Eccleſia Chriſtiana ſunt.* V. *Quod inde ſit, quod Chriſtiano non liceat niſi quam unam uxorem ducere.* VI. *Quod Chriſtianus, ſi plures uxores ducit, non modo adulterium naturale, ſed etiam adulterium ſpirituale, committat.* VII. *Quod Genti Iſraeliticæ permiſſum fuerit plures uxores ducere, quia apud illam non Eccleſia Chriſtiana fuit, & inde nec dabilis amor vere conjugialis.* VIII. *Quod hodie Mahumedanis permiſſum ſit plures uxores ducere, quia non agnoſcunt Dominum Jeſum Chriſtum unum cum Jehovah Patre, & ſic pro Deo Cæli & Terræ; & inde non poſſunt amorem vere conjugialem recipere.* IX. *Quod Cælum Mahumedanum ſit extra Cælum Chriſtianum, & quod illud in duos Cælos, inferius & ſuperius, ſit diviſum; & quod non alii in Cælum illorum ſuperius eleventur, quam qui abdicant pellices, & vivunt cum una uxore, & agnoſcunt Dominum noſtrum æqualem Deo Patri, Cui dominium ſuper Cælum & Terram datum eſt.* X. *Quod Polygamia ſit laſcivia.* XI. *Quod apud Polygamos non dabilis ſit conjugialis caſtitas, puritas & ſanctitas.* XII. *Quod Polygami, quamdiu manent polygami, non fieri poſſint ſpirituales.* XIII. *Quod Polygamia non ſit peccatum, apud quos illa eſt ex religione.* XIV. *Quod Polygamia non ſit peccatum apud illos, qui in ignorantia ſunt de Domino.* XV. *Quod ex his illi, tametſi polygami, ſalventur, qui agnoſcunt Deum, & ex religione vivunt ſecundum leges juſtitiæ civiles.* XVI. *Sed quod nulli ex his & illis conſociari poſſint cum Angelis in Chriſtianis Cælis.* Sequitur nunc horum Explicatio.

333. I. QUOD NISI CUM UNA UXORE NON DARI QUEAT AMOR VERE CONJUGIALIS, CONSEQUENTER NEC VERE CONJUGIALIS AMICITIA, CONFIDENTIA, POTENTIA; ET TALIS MENTIUM CONJUNCTIO, UT SINT UNA CARO. Quod amor vere Conjugialis hodie tam rarus ſit, ut communiter ſit ignotus, ſupra aliquoties indigitatum eſt; quod tamen actualiter detur, in ſuo Capite, & poſt illud per vices in ſequentibus, demonſtratum factum eſt. Alioquin quis non ſcit, quod detur talis amor, qui omnes alios amores excellentia & amænitate ſuperſcandit, adeo ut omnes amores reſpectu ejus ſint parvi; quod excedat amorem ſui, amorem mundi, imo amorem vitæ, experientiæ teſtantur; fueruntne & ſuntne, qui pro fæmina optata & rogata in ſponſam, ſe proſternunt ſuper genua, illam quaſi deam adorant, & ſicut viliſſimi ſervi beneplacitis ejus ſe ſubmittunt; indicium, quod ille amor excedat amorem ſui. Fueruntne & ſuntne, qui pro fæmina optata & rogata in ſponſam, nihili pendunt opes, imo gazas, ſi poſſiderent, & quoque qui prodigunt illas; indicium, quod ille amor excedat amorem Mundi. Fueruntne & ſuntne, qui pro fæmina optata & rogata in ſponſam, ipſam vitam ſuam pro vili æſtimant, & diſcupiunt mori, niſi paciſcatur ſe voto illorum; hoc quoque teſtantur plures rivalium dimicationes uſque ad necem; indicium, quod ille amor excedat amorem vitæ. Fueruntne & ſuntne, qui pro fæmina optata & rogata in ſponſam, ex negatione

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tione amentes facti ſunt. Quis non ex hoc inchoamento illius amoris apud plures, poteſt rationaliter concludere, quod amor ille ex ſua eſſentia ut ſupremus dominetur ſuper omnem alium amorem, & quod anima hominis tunc in illo ſit, ac ſpondeat ſibi cum optata & rogata beatitudines æternas; quis videre poteſt, ſi quaverſum diſquirat, aliam cauſam, quam quod addixerit animam ſuam & cor ſuum ad unam; nam ſi amaſio, dum in illo ſtatu eſt, optio daretur eligendi ex univerſo ſexu digniſſimam, opulentiſſimam, & formoſiſſimam, nonne deſpiceret optionem, & adhæreret electæ; cor enim ejus eſt ad unicam illam. Hæc dicta ſunt, ut agnoſcatis, quod amor conjugialis talis ſupereminentiæ detur, & quod detur dum una e ſexu unice amatur. Quis intellectus, qui rationes in nexu elimata acie intuetur, non poteſt inde deducere, quod ſi amator ab anima ſeu ab intimis conſtanter perſiſtit in amore ad illam, conſequeretur æternas illas beatitudines, quas ſibi ante conſenſum ſpoſpondit, & in conſenſu ſpondet: quod etiam conſequatur illas, ſi adeat Dominum, & ab Ipſo vivat veram religionem, ſupra oſtenſum eſt: quis alius a ſuperiori intrat vitam hominis, & gaudia cæleſtia interna indit, & in conſequentia transfert; & eo plus, dum etiam ſimul conſtantem virtutem donat. Quod talis amor non detur, nec dabilis, quia non apud ſe, ac apud hunc & illum eſt, non valet conſequentia.

334. Quoniam amor vere conjugialis conjungit duorum animas & corda, ideo etiam unitus eſt cum amicitia & per hanc cum confidentia, & facit utramque conjugialem, quæ ita eminent ſupra amicitias & confidentias alias, ut ſicut amor eſt amor amorum, ita quoque illa amicitia eſt amicitia amicitiarum, ſimiliter confidentia; quod etiam potentia, ſunt plures cauſæ, quarum aliquæ in ALTERO MEMORABILI poſt hoc Caput revelantur, ex qua perſeveratio amoris illius ſequitur. Quod per Amorem vere conjugialem duo conſortes fiant una Caro, in peculiari Capite, quod eſt a n. 156 ad 183, oſtenſum eſt.

335. II. QUOD SIC NISI CUM UNA UXORE NON DARI QUEANT BEATITUDINES CÆLESTES, FAUSTITATES SPIRITUALES, ET JUCUNDITATES NATURALES, QUÆ AB INITIO PROVISÆ SUNT ILLIS, QUI IN AMORE VERE CONJUGIALI SUNT. Dicuntur beatitudines cæleſtes, fauſtitates ſpirituales, & jucunditates naturales, quia Mens humana diſtincta eſt in tres Regiones, quarum ſuprema vocatur cæleſtis, ſecunda ſpiritualis, & tertia naturalis; ac tres illæ regiones apud illos, qui in amore vere conjugiali ſunt, apertæ ſtant, ac influxus ſequitur ordine ſecundum aperturas: & quia amænitates illius amoris in ſuprema regione eminentiſſimæ ſunt, percipiuntur illæ ut beatitudines, & quia in media regione minus eminentes ſunt, percipiuntur illæ ut fauſtitates, & demum in infima regione, ut jucunditates; quod illæ ſint, percipiantur, & ſentiantur, conſtat ex MEMORABILIBUS, in quibus deſcribuntur. Quod omnes illæ felicitates ab initio proviſæ ſint illis, qui in amore vere conjugiali ſunt, eſt quia Infinitas omnium beatitudinum in Domino eſt, & Ipſe eſt divinus Amor, & amoris eſſentia eſt, ut velit omnia ſua bona communicare alteri, quem amat; quare una cum homine creavit illum amorem, ac illi inſcripſit facultatem recipiendi & percipiendi illa: quis tam hebes & vecors ingenio eſt, ut non poſſit videre, quod

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

aliquis amor ſit, in quem a Domino illata ſunt omnia beata, fauſta, & jucunda, quæ uſquam inferri poſſunt.

336. III. QUOD ILLA OMNIA NON DARI QUEANT, NISI A SOLO DOMINO; ET QUOD NON DENTUR ALIIS, QUAM QUI IPSUM SOLUM ADEUNT, ET VIVUNT SECUNDUM PRÆCEPTA IPSIUS. Hoc prius multis in locis demonſtratum eſt; quibus adjungendum eſt, quod omnia illa beata, fauſta & jucunda, non dari queant quam a Domino, & quod propterea non alius adeundus ſit; quis alius, cum per Ipſum facta ſunt omnia quæ facta, Joh. I: 3. cum Ipſe eſt Deus Cæli & Terræ, Matth. XXVIII: 18. cum nuſquam aliqua ſpecies Dei Patris viſa ſit, nec vox Ipſius audita, niſi per Ipſum, Joh. I: 18. Cap. V: 37. Cap. XIV: 6 ad 11. ex his & perplurimis aliis in Verbo, conſtat, quod conjugium amoris & ſapientiæ, ſeu boni & veri, ex quo conjugia ſuam originem unice ducunt, ab Ipſo Solo procedat. Quod Amor ille cum ſuis felicitatibus, non detur aliis, quam qui Ipſum adeunt, inde ſequitur; & quod illis, qui vivunt ſecundum præcepta Ipſius, eſt quia cum illis per amorem conjunctus eſt, Joh. XIV: 21 ad 24.

337. IV. CONSEQUENTER, QUOD NON DARI QUEAT AMOR VERE CONJUGIALIS, NISI QUAM APUD ILLOS QUI AB ECCLESIA CHRISTIANA SUNT. Quod non detur Amor conjugialis, qualis in ſuo Capite, n. 57 ad 73, & in ſequentibus illud, deſcriptus eſt, ita qualis eſt in ſua eſſentia, niſi quam apud illos, qui ab Eccleſia Chriſtiana ſunt, eſt cauſa, quia ille Amor eſt a Solo Domino, & Dominus non alibi ita notus eſt, ut poſſit adiri ut Deus; tum quia amor ille eſt ſecundum ſtatum Eccleſiæ apud unumquemvis, n. 130, & genuinus ſtatus Eccleſiæ non aliunde eſt quam a Domino, ita non apud alios, quam qui ab Ipſo recipiunt illum: quod hæc duo ſint illius amoris primordia, introductiones & conſtabilitiones, tali copia rationum evidentium & concludentium, hactenus firmatum eſt, ut prorſus ſupervacaneum ſit aliquid ſuperadjicere. Quod tamen uſque Amor vere conjugialis in Orbe Chriſtiano rarus ſit, n. 58, 59. eſt quia pauci ibi adeunt Dominum, ac inter illos aliqui ſunt, qui quidem credunt Eccleſiam, ſed non vivunt illam; præter plura, quæ detecta ſunt in APOCLAYPSI REVELATA, ubi plene diſcribitur ſtatus hodiernus Eccleſiæ Chriſtianæ: ſed nihilominus valet veritas, quod non dari queat amor vere conjugialis, niſi apud illos, qui ab Eccleſia Chriſtiana ſunt; quare etiam Polygamia inde prorſus damnata eſt; quod hoc etiam ſit ex Divina Domini Providentia manifeſte patet illis, qui de Providentia juſte cogitant.

338. V. QUOD INDE SIT, QUOD CHRISTIANO NON LICEAT NISI UNAM UXOREM DUCERE. Hoc ſequitur confirmatum ex confirmatis præcedentibus Articulis; quibus hoc adjiciendum eſt; quod genuinum Conjugiale mentibus Christianorum altius inſcriptum ſit, quam mentibus Gentium, quæ Polygamiam amplexæ ſunt; & quod inde mentes Chriſtianorum ſuſceptibiliores illius amoris ſint, quam mentes polygamorum; nam Conjugiale illud inſcriptum eſt interioribus mentis Chriſtianorum, quia agnoſcunt Dominum & Divinum Ipſius, & exterioribus mentis illorum per Leges civiles.

339. VI. QUOD CHRISTIANUS, SI PLURES UXORES DUCIT, NON MODO ADULTERIUM

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

TERIUM NATURALE, SED ETIAM ADULTERIUM SPIRITUALE, COMMITTAT. Quod Chriſtianus, qui plures uxores ducit, adulterium naturale committat, eſt ſecundum Domini verba, quæ ſunt, Quod non liceat dimittere uxorem, quia ab initio creati ſunt ut ſint una caro; & quod qui dimiſerit abſque juſta cauſa, & aliam duxerit, adulterium committat, Matth. XIX: 3 ad 11. ita plus adhuc, qui non dimittit, ſed retinet uxorem, & aliam ſuperinducit. Hæc a Domino lata Lex de Conjugiis ducit internam cauſam ex Conjugio ſpirituali; nam quicquid Dominus loquutus eſt, in ſe ſpirituale fuit; quod intelligitur per hæc „ *Verba, quæ Ego loquor vobis, ſpiritus ſunt & vita ſunt*, Joh. V: 63. Spirituale quod ineſt, eſt hoc, quod per Polygamicum conjugium in Chriſtiano Orbe, prophanetur Conjugium Domini & Eccleſiæ; ſimiliter Conjugium boni & veri; & inſuper Verbum, & cum Verbo Eccleſia; ac prophatio illorum eſt Adulterium ſpirituale. Quod Prophanatio boni & veri Eccleſiæ ex Verbo correſpondeat Adulterio, & quod inde ſit Adulterium ſpirituale, & quod falſificatio boni & veri ſimiliter, ſed in minori gradu, videatur confirmatum in APOCALYPSI REVELATA, n. 134. Quod per Conjugia Polygamica apud Chriſtianos, prophanaretur Conjugium Domini & Eccleſiæ, eſt quia Correſpondentia datur inter Divinum illud Conjugium & inter conjugia Chriſtianorum, de qua videatur ſupra n. 53 ad 102; quæ correſpondentia prorſus perit, ſi uxori adjungitur uxor, & cum illa perit, homo conjux non amplius eſt Chriſtianus. Quod per Conjugia polygamica apud Chriſtianos, prophanetur Conjugium boni & veri, eſt quia ex Spirituali hoc Conjugio derivantur conjugia in terris; & Chriſtianorum conjugia a conjugiis aliarum gentium differunt in eo, quod ſicut bonum amat verum ac verum bonum, ac unum ſunt, ita uxor & maritus; quare ſi Chriſtianus uxorem uxori adjungeret, conjugium illud Spirituale apud ſe diſcinderet, proinde originem ſui conjugii prophanaret, & ſic Adulterium ſpirituale committeret; quod conjugia in terris ex Conjugio boni & veri deriventur, videatur ſupra n. 116 ad 131. Quod Chriſtianus per Conjugium polygamicum prophanaret Verbum & Eccleſiam, eſt quia Verbum in ſe ſpectatum eſt Conjugium boni & veri, & Eccleſia ſimiliter, quantum hæc eſt ex Verbo; videatur ſupra n. 128 ad 131. Nunc, quoniam homo Chriſtianus, quia Dominum novit, Verbum habet, & Eccleſia illi eſt a Domino per Verbum, patet quod illi præ homine non Chriſtiano facultas ſit, ut poſſit regenerari, & ſic fieri ſpiritualis, & quoque conſequi amorem vere conjugialem, nam cohærent. Quoniam illi ex Chriſtianis, qui plures uxores ducunt, non modo adulterium naturale, ſed etiam ſimul adulterium ſpirituale committunt, ſequitur quod damnatio polygamorum Chriſtianorum poſt mortem gravior ſit damnatione illorum, qui modo adulterium naturale committunt; ad interrogationem de ſtatu illorum poſt mortem, audivi reſponſum, quod Cælum pro illis prorſus occluſum ſit; & quod appareant in Inferno ſicut jacentes in aqua calida balnei in receptaculo, & quod ita appareant e longinquo, tametſi ſtant ſuper pedibus, & ambulant; & quod illud ſit illis ex inteſtina vecordia; & quod aliqui ex talibus projecti ſint in voragines, quæ in terminis Mundorum ſunt.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

340. VII: QUOD GENTI ISRAELITICÆ, PERMISSUM FUERIT PLURES UXORES DUCERE, QUIA APUD ILLAM NON ECCLESIA CHRISTIANA FUIT, ET INDE NEC DABILIS AMOR VERE CONJUGIALIS. Dantur hodie, qui de Inſtitutione de Conjugiis monogamicis, ſeu unius viri cum una uxore, cogitant ambiguum, & apud ſe litigant ratione, opinantes, quod quia Polygamica conjugia Genti Iſraeliticæ, & ejus Regibus, ac Davidi & Salomoni, aperte permiſſa fuerunt, in ſe etiam forent permiſſibilia Chriſtianis; ſed illi non aliquid diſtincte ſciunt de Gente Iſraelitica & de Chriſtiana, nec de Eccleſiæ externis & internis, neque de mutatione Eccleſiæ a Domino ab Externa in Internam; conſequenter non aliquid ex interiori judicio de Conjugiis. In genere tenendum eſt, quod homo natus ſit naturalis ut fiat ſpiritualis, & quod quamdiu manet naturalis, ſicut in nocte & ſicut in ſomno de ſpiritualibus ſit, & quod tunc ne quidem ſciat diſcrimen inter hominem Externum naturalem ac Internum ſpiritualem. Quod apud Gentem Iſraeliticam non fuerit Eccleſia Chriſtiana, notum eſt ex Verbo; exſpectaverunt enim Meſſiam, ſicut adhuc exſpectant, qui illos ſuper omnes gentes & populos in Mundo, exaltaret; quare ſi illis dictum fuiſſet, & adhuc diceretur, quod Regnum Meſſiæ ſit ſuper Cælos & inde ſuper omnes gentes, illud retuliſſent inter nugas; inde erat, quod Chriſtum ſeu Meſſiam, Dominum noſtrum, dum in Mundum advenit, non modo non agnoverint, ſed etiam e Mundo atrociter ſuſtulerint; ex his conſtat, quod apud illam Gentem non fuerit Eccleſia Chriſtiana, ſicut nec hodie eſt; & illi apud quos non Eccleſia Chriſtiana eſt, ſunt naturales externi & interni; & his non obeſt Polygamia, eſt enim illa inſcripta naturali homini; hic enim de amore in conjugiis non alia percipit, quam quæ libidinis ſunt; hoc intelligitur per hæc a Domino „*Quod Moſes ob* DURITIEM CORDIS ILLORUM *permiſerit dimittere uxores; ſed quod ab initio non ita fuerit*, Matth. XIX: 8; dicit quod Moſes permiſerit, ut ſciatur quod non Dominus. Quod autem Dominus docuerit Internum ſpiritualem hominem, notum eſt ex præceptis Ipſius, & ex abrogatione Ritualium, quæ ſolummodo pro uſu inſerviverunt Naturali homini; ex præceptis Ipſius de Lavatione, quod ſit purificatio Interni hominis, Matth. XV: 1. 17 ad 20. Cap. XXIII: 25. 26. Marc. VII: 14 ad 23: de Adulterio, quod ſit cupiditas voluntatis, Matth. V: 28; de Dimiſſione uxorum, quod ſit illicita; & de Polygamia, quod ſit Legi Divinæ non conſentanea, Matth. XIX: 3 ad 9: hæc & plura quæ Interni & ſpiritualis hominis ſunt, docuit Dominus, quia Solus aperit interna Mentium humanarum, ac facit illa ſpiritualia, & hæc indit naturalibus, ut hæc etiam ſpiritualem eſſentiam ducant; quod etiam fit, ſi Ipſe aditur, ac vivitur ſecundum præcepta Ipſius, quæ in ſumma ſunt, credere in Ipſum, ac fugere mala quia diaboli ſunt & a diabolo, tum facere bona, quia Domini ſunt & a Domino, & hæc & illa facere ſicut a ſe, & ſimul credere, quod fiant a Domino per illum. Ipſa cauſa, quod Solus Dominus aperiat Internum ſpiritualem hominem, ac indat hunc Externo naturali homini, eſt, quia omnis homo naturaliter cogitat, & naturaliter agit, & ideo non poteſt aliquid ſpirituale percipere, & illud in ſuo naturali recipere, niſi Deus Humanum Naturale aſſumſerit, & Hoc etiam

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

am Divinum fecerit. Ex his nunc conſtat veritas, quod Genti Iſraeliticæ permiſſum fuerit plures uxores ducere, quia apud illam non fuit Eccleſia Chriſtiana.

341. VIII: QUOD HODIE MAHUMEDANIS PERMISSUM SIT PLURES UXORES DUCERE, QUIA NON AGNOSCUNT DOMINUM JESUM CHRISTUM UNUM CUM JEHOVAH PATRE, ET SIC PRO DEO CÆLI ET TERRÆ, ET INDE NON POSSUNT AMOREM VERE CONJUGIALEM RECIPERE. Mahumedani ex Religione a Mahumede tradita, agnoſcunt Jeſum Chriſtum pro Filio Dei, & Maximo Propheta, & quod a Deo Patre in Mundum miſſus ſit ad docendum homines, non autem quod Deus Pater & Ipſe unum ſint, & quod Divinum & Humanum Ipſius ſint una Perſona, unita ſicut anima & corpus, ſecundum, fidem omnium Chriſtianorum ex Confeſſione Athanaſiana; ideo Mahumedis conſectarii non potuerunt agnoſcere Dominum noſtrum pro aliquo Deo ab æterno, ſed modo pro homine perfecto naturali; & quia ita opinatus eſt Mahumedes, & inde diſcipuli aſſeclæ Ipſius ita opinantur, & quia noverunt, quod Deus unus ſit, & quod Ille Deus ſit Qui creavit Univerſum, ideo non potuerunt aliter quam præterire Ipſum in ſuo cultu, & eo plus, quia etiam Mahumedem pro Maximo Propheta declarant; nec ſciunt quid Dominus docuit. Ex hac cauſa eſt, quod illorum mentis interiora, quæ in ſe ſunt ſpiritualia, non potuerint aperiri; quæ quod a Solo Domino aperiantur, videatur mox ſupra n. 340. Quod a Domino aperiantur, cum agnoſcitur pro Deo Cæli & Terræ & aditur, & apud illos qui ſecundum præcepta Ipſius vivunt, eſt genuina cauſa, quia alioquin non eſt conjunctio, & abſque conjuctione non eſt receptio: apud hominem eſt præſentia Domini, & conjunctio cum Ipſo; adire Ipſum facit præſentiam, & vivere ſecundum præcepta Ipſius, facit conjunctionem; ac ſola præſentia Ipſius eſt abſque receptione, at præſentia & ſimul conjunctio eſt cum receptione. De his e Mundo ſpirituali hoc novum referam; ibi quiſque ſiſtitur præſens ex cogitatione de illo, ſed non aliquis conjungitur alteri, niſi ex affectione amoris, & affectio amoris inſinuatur per facere dicta & placita ejus; hoc familiare in Mundo ſpirituali ducit originem ex Domino, quod ita præſens ſit ac ita conjunctus. Hæc dicta ſunt, ut ſciatur cur Mahumedanis permiſſum ſit plures uxores ducere, & quod ſit, quoniam amor vere conjugialis, qui ſolum eſt inter unum virum & unam uxorem, non dabilis fuit, quia Dominum ex Religione non agnoverunt æqualem Deo Patri, & ſic pro Deo cæli & Terræ: quod amor conjugialis apud unumquemvis ſit ſecundum ſtatum Eccleſiæ, videatur ſupra n 130, & pluries in antecedentibus.

342. IX. QUOD CÆLUM MAHUMEDANUM SIT EXTRA CÆLUM CHRISTIANUM, ET QUOD ILLUD IN DUOS CÆLOS, INFERIUS ET SUPERIUS, SIT DIVISUM; ET QUOD NON ALII IN CÆLUM ILLORUM SUPERIUS ELEVENTUR, QUAM QUI ABDICANT PELLICES, ET VIVUNT CUM UNA UXORE, ET AGNOSCUNT DOMINUM NOSTRUM ÆQUALEM DEO PATRI, CUI DOMINIUM SUPER CÆLUM ET TERRAM DATUM EST. Antequam de his aliquid ſingulariter dicitur, intereſt ut aliqua de Divina Domini Providentia circa ortum Religionis Mahumedanæ præmittantur. Quod hæc Religio recepta ſit a pluribus Regnis, quam Religio Chriſtia-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

na, poteſt ſcandalo eſſe illis, qui de Divina Providentia cogitant, & ſimul credunt, quod non aliquis ſalvari poſſit, niſi qui Chriſtianus natus eſt; at Religio Mahumedana non eſt ſcandalum illis, qui credunt, quod omnia ſint Divinæ Providentiæ; hi inquirunt, in quo eſt, & quoque inveniunt. Eſt in eo, quod Mahumedana Religio agnoſcat Dominum noſtrum pro Filio Dei, Sapientiſſimo hominum, proque Maximo Propheta, qui in Mundum venit ut doceret homines; at quia Alcoranum modo Librum religionis ſuæ fecerunt, & inde Mahumedes, qui illum conſcripſit, cogitationibus illorum inſedit, & aliquo cultu illum perſequuntur, ideo parum de Domino noſtro cogitant. Ut plene ſciatur, quod illa Religio ex Divina Domini Providentia exſuſcitata ſit, ad delendum idololatrias plurium gentium, in aliquo ordine dicetur; quare primum de origine Idololatriarum. Ante illam Religionem fuit Cultus idolorum in toto terrarum Orbe; cauſa fuit, quia Eccleſiæ ante Adventum Domini, fuerunt omnes Eccleſiæ Repræſentativæ; talis etiam fuit Eccleſia Iſraelitica, ibi Tabernaculum, Veſtes Aharonis, Sacrificia, omnia Templi Hieroſolymitani, & quoque Statuta repræſentabant: & apud Antiquos fuit ſcientia Correſpondentiarum, quæ etiam eſt Repræſentationum, ipſa Scientia ſapientum, imprimis exculta ab Ægyptiis, inde horum Hieroglyphica. Ex illa Scientia ſciverunt, quid ſignificabant omnis generis Animalia, tum quid omnis generis Arbores, ut & quid Montes, Colles, Fluvii, Fontes, ut & quid Sol, Luna, & Stellæ; per illam ſcientiam fuit illis etiam cognitio ſpiritualium, quoniam illa, quæ repræſentabantur, quæ fuerunt talia quæ ſapientiæ ſpiritualis ſunt apud Angelos, erant origines: nunc quia omnis Cultus illorum erat Repræſentativus, conſiſtens ex meris Correſpondentiis, ideo ſuper montibus & collibus, & quoque in lucis & hortis, habuerunt Cultus; & ideo Fontes ſanctificabant, & ad Solem Orientem in adorationibus converterunt facies; & inſuper ſculptiles equos, boves, vitulos, agnos, imo aves, piſces, ſerpentes, fecerunt; & hos poſuerunt domi, & alibi, in ordine ſecundum ſpiritualia Eccleſiæ, quibus correſpondebant, ſeu quæ repræſentabant: ſimilia etiam poſuerunt in ſuis Templis, ut in reminiſcentiam revocarent Sancta cultus, quæ ſignificabant. Poſt tempus, quando Scientia correſpondentiarum obliterata fuit, cæpit Poſteritas colere ipſa ſculptilia ut in ſe ſancta, neſcientes quod Antiqui Parentes illorum non viderint aliquid ſancti in illis, ſed ſolum quod ſecundum correſpondentias repræſentarent, & inde ſignificarent ſancta. Ex his ortæ ſunt Idololatriæ, quæ impleverunt totum terrarum Orbem, tam Aſiaticum cum Inſulis circum, quam Africanum, & Europæum. Ut omnes illæ Idololatriæ exſtirparentur, ex Divina Domini Providentia factum eſt, ut nova Religio geniis Orientalium accommodata auſpicaretur; in qua aliquid ex utroque Teſtamento Verbi foret, & quæ doceret quod Dominus in Mundum venerit, & quod Ille eſſent maximus Propheta, Sapientiſſimus omnium, & Filius Dei: hoc factum eſt per Mahumedem, ex quo Religio illa vocata eſt. Ex his patet, quod hæc Religio ex Divina Domini Providentia, exſuſcitata ſit, ac geniis Orientalium, ut dictum eſt, accommodata, ob finem, ut deleret Idololatrias tot gentium, ac daret aliquam cognitionem

de

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

de Domino, antequam in Mundum ſpiritualem, quod ſit poſt cujuſvis mortem, venirent; quæ Religio non recepta fuiſſet a tot Regnis, & potuiſſet idololatrias illorum exſtirpare, niſi conveniens ideis illorum facta ſit; imprimis niſi Polygamia permiſſa fuiſſet; etiam ex cauſa, quia Orientales, abſque illa permiſſione præ Europæis flagraviſſent in ſpurca adulteria, & periiſſent.

343. Quod Mahumedanis etiam Cælum ſit, eſt quia omnes in Univerſo terrarum Orbe, qui agnoſcunt Deum, & ex Religione fugiunt mala ut peccata contra Ipſum, ſalvantur. Quod Mahumedanum Cælum in duos, inferius & ſuperius, diſtinctum ſit, ab ipſis audivi; & quod in inferiori Cælo vivant cum pluribus tam uxoribus quam pellicibus ſicut in Mundo, at quod illi qui abdicant pellices, & cum una uxore vivunt, in cælum ſuperius eleventur: audivi etiam quod illis impoſſibile ſit cogitare Dominum noſtrum unum cum Deo Patre, ſed quod illis poſſibile ſit cogitare Ipſum æqualem, tum quod Ipſi datum ſit dominium ſuper Cælum & Terram, quia Filius Ipſius eſt; quare hæc fides apud illos eſt, quibus aſcenſus in ſuperius Cælum a Domino datur.

344. Quondam datum eſt mihi percipere, qualis eſt calor amoris conjugialis polygamorum; loquutus ſum cum uno, qui vicem Mahumedis obivit; ipſe Mahumedes nuſquam adeſt, ſed vicarius loco ejus ſubſtitutus eſt, ob finem ut recentes e Mundo ſicut videant illum; vicarius ille poſt aliquam loquelam e longinquo cum illo, tranſmiſit ad me cochleare ebenum, & alia, quæ erant indicia quod ab illo; & ſimul tunc aperta eſt communicatio pro calore amoris conjugialis illorum ibi; & ille a me perceptus eſt ſicut calidum balnei fætidum; quo ſentito averti me, & aditus communicativus occluſus eſt.

345. X: Quod Polygamia sit lascivia, eſt quia ejus amor eſt diviſus inter plures, & eſt amor ſexus, eſtque amor externi ſeu naturalis hominis, & ſic non eſt amor conjugialis, qui unice datur caſtus. Quod amor polygamicus ſit amor diviſus inter plures, notum eſt, ac amor diviſus non eſt amor conjugialis, eſt enim hic amor ab una e ſexu non dividuus, inde ille amor eſt laſcivus, & Polygamia eſt laſcivia. Quod Amor polygamicus ſit amor ſexus, eſt quia ab hoc differt ſolumodo, quod ſit limitatus ad numerum, quem Polygamus poteſt adſciſcere; & quod adſtrictus ſit ad quaſdam leges propter Bonum publicum latas; tum quod liceat ſuperinducere pellices uxoribus; & ſic quia eſt amor ſexus, eſt amor laſciviæ. Quod amor polygamicus ſit amor externi ſeu naturalis hominis, eſt quia illi homini inſcriptus eſt; & quicquid naturalis homo ex ſe agit, eſt malum, a quo non educitur niſi per elevationem in internum ſpiritualem hominem, quod fit ſolum a Domino; ac malum ſpectans ſexum, quod naturali homini ineſt, eſt ſcortatio; at quia hæc peſſumdat Societatem, loco ſcortationis inducta eſt ſimilitudo ejus, quæ vocatur polygamia: omne malum, in quod homo ex parentibus naſcitur, naturali ejus homini implantatur, non autem aliquid Spirituali homini, quia in hunc naſcitur a Domino. Ex allatis & quoque ex pluribus aliis rationibus evidenter videri poteſt, quod Polygamia ſit laſcivia.

346.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

346. XI: QUOD APUD POLYGAMOS NON DABILIS SIT CONJUGIALIS CASTITAS, PURITAS, ET SANCTITAS. Hoc ſequitur ex mox ſupra confirmatis, ac manifeſte ex illis, quæ in Capite de CASTO ET NON CASTO, demonſtrata ſunt; imprimis ex his ibi, Quod caſtum, purum, & ſanctum, modo prædicentur de Conjugiis monogamicis, ſeu unius viri cum una uxore, n. 141; tum, Quod amor vere conjugialis ſit ipſa caſtitas, & quod inde omnes delitiæ amoris illius, etiam ultimæ, ſint caſtæ, n. 143. 144. Et præterea ex illis, quæ in Capite de AMORE VERE CONJUGIALI, adducta ſunt, ut ab his ibi; Quod Amor vere conjugialis, qui eſt unius viri cum una uxore, en origine ſua, & ex correſpondentia ſua, ſit cæleſtis, ſpiritualis, ſanctus, mundus præ omni omore, n. 64. *ſeqq.* Nunc, quia caſtitas, puritas, & ſanctitas ſolummodo datur in amore vere conjugiali, ſequitur quod non detur nec dabilis ſit in amore polygamico.

347. XII: QUOD POLYGAMUS, QUAMDIU MANET POLYGAMUS, NON FIERI POSSIT SPIRITUALIS; fieri ſpiritualis eſt elevari e naturali, hoc eſt, e luce & calore mundi in lucem & calorem cæli; de hac elevatione non ſcit aliquis, niſi qui elevatus eſt; attamen naturalis homo non elevatus uſque non percipit aliter quam quod elevatus ſit, cauſa eſt, quia æque ut ſpiritualis homo, poteſt elevare intellectum ſuum in lucem cæli, ac ſpiritualiter cogitare & loqui, ſicut naturalis; at ſi non ſimul voluntas intellectum in altitudinem illam ſequitur, uſque non elevatus eſt; non enim ſtat in elevatione illa, ſed poſt momenta demittit ſe ad voluntatem ſuam, ac ibi ſtationem ſuam firmat: dicitur voluntas, ac intelligitur ſimul amor, quia voluntas eſt receptaculum amoris, quod enim homo amat, hoc vult. Ex his paucis conſtare poteſt, quod polygamus quamdiu manet polygamus, ſeu quod idem eſt, quod naturalis homo quamdiu manet naturalis, non fieri poſſit ſpiritualis.

348. XIII: QUOD POLYGAMIA NON SIT PECCATUM, APUD QUOS ILLA EST EX RELIGIONE. Omne id, quod contra Religionem eſt, creditur eſſe peccatum, quia contra Deum; & viciſſim, omne id quod cum Religione eſt, creditur non eſſe peccatum, quia cum Deo; & quia Polygamia apud filios Iſraelis fuit ex Religione, & ſimiliter hodie apud Mahumedanos, non potuit nec poteſt illa imputari eis ut peccatum. Inſuper ne illa ſit eis peccatum, manent naturales, & non fiunt ſpirituales; & naturalis homo non poteſt videre, quod aliquid peccati inſit talibus quæ receptæ religionis ſunt, hoc ſolum videt homo ſpiritualis: propter illam cauſam eſt, quod tametſi ex Alcorano agnoſcunt Dominum noſtrum pro Filio Dei, uſque non adeant Ipſum, ſed Mahumedem; & tamdiu manent naturales, & inde non ſciunt, quod aliquid mali, ne quidem quod aliquid laſciviæ, inſit Polygamiæ; dicit etiam Dominus "*Si cæci eſſetis, non haberetis peccatum; jam vero dicitis quod videtis, ideo peccatum veſtrum manet*, Joh. IX: 41. Quoniam Polygamia non arguere illos poteſt de peccato, ideo poſt mortem illis ſui Cæli ſunt, n. 342; & ibi fruuntur gaudiis ſecundum vitam

349. XIV: QUOD POLYGAMIA NON SIT PECCATUM APUD ILLOS, QUI IN IGNO-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

IGNORANTIA SUNT DE DOMINO. Cauſa eſt, quia a Solo Domino eſt Amor vere conjugialis, & hic a Domino non aliis dari poteſt, quam qui ſciunt Ipſum, agnoſcunt Ipſum, credunt in Ipſum, & vivunt vitam quæ ab Ipſo eſt; & illi, quibus ille amor non dari poteſt, non ſciunt aliter quam quod amor ſexus & amor conjugialis unum ſint; conſequenter etiam polygamia: accedit, quod Polygami, qui nihil ſciunt de Domino, maneant naturales; homo enim fit ſpititualis unice a Domino, & homini naturali non imputatur peccatum id, quod ſecundum Religionis & ſimul Societatis leges eſt; is etiam ſecundum ſuam rationem agit, & ratio naturalis hominis in mera caligine eſt de Amore vere conjugiali, & hic amor in excellentia eſt ſpiritualis: at uſque ratio illorum ab experientia docetur, quod pacis publicæ & privatæ ſit, ut promiſcua libido in communi reſtringatur, & cuivis intra domum ſuam relinquatur; inde Polygamia.

350. Notum eſt, quod homo naſcatur vilior beſtiæ; omnes beſtiæ naſcuntur in ſcientias amori ſuæ vitæ correſpondentes; ut primum enim ex utero cadunt, vel ex ovo excluduntur, vident, audiunt, gradiuntur, norunt ſuas eſcas, ſuam matrem, ſuos amicos & inimicos, & non diu poſt, norunt ſexum, & ſciunt amare, & quoque educare proles: ſolus homo cum natus eſt, nihil tale ſcit, nihil enim ſcientiæ illi connatum eſt, modo eſt facultas & inclinatio recipiendi illa quæ ſcientiæ & amoris ſunt; & ſi hæc ab aliis non recipit, manet vilior beſtia: quod homo talis naſcatur propter finem, ut nihil ſibi tribuat, ſed aliis, & tandem omne ſapientiæ & ejus amoris Soli Deo, ac ut inde poſſit imago Dei fieri, videatur MEMORABILE, n. 132 ad 136. Ex his ſequitur, quod homo, qui non per alios ſcit, quod Dominus in Mundum venerit, & quod ſit Deus, & modo hauſit aliquas cognitiones de Religione, & de legibus ſuæ regionis, non in culpa ſit, ſi non plus cogitat de Amore conjugiali, quam de amore ſexus, & quod credat amorem polygamicum eſſe ſolum conjugialem: hos Dominus in illorum ignorantia ducit, & Divino Auſpicio providenter ab imputatione reatus abducit-illos, qui ex religione fugiunt mala ut peccata, propter finem ut ſalventur; unuſquiſque enim homo naſcitur ad cælum, & nullus ad infernum; & quiſque in Cælum venit a Domino, & in infernum a ſe.

351. XV: QUOD EX HIS ILLI, TAMETSI POLYGAMI, SALVENTUR, QUI AGNOSCUNT DEUM, ET EX RELIGIONE VIVUNT SECUNDUM LEGES JUSTITIÆ CIVILES. Omnes in Univerſo terrarum Orbe, qui agnoſcunt Deum, & vivunt ſecundum leges juſtitiæ civiles ex religione, ſalvantur: per leges juſtitiæ civiles, intelliguntur præcepta, qualia ſunt in Decalogo, quæ ſunt, quod non occidendum, non mæchandum, non furandum, non falſe teſtandum; hæc præcepta ſunt leges juſtitiæ civiles in omnibus Regnis terræ, nam ſine illis Regnum non ſubſiſteret. Sed vivuntur a quibuſdam ex timore pœnarum legis, a quibuſdam ex obedientia civili, a quibuſdam etiam ex religione, & illi, a quibus vivuntur etiam ex religione, ſalvantur; cauſa eſt, quia tunc Deus in illis eſt, & homo, in quo eſt Deus, ſalvatur. Quis non videt, quod apud filios Iſraelis, poſtquam ex Ægypto profecti ſunt, inter Leges illorum fuerint, quod non occidendum ſit, non mæ-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

chandum, non furandum, non falſe teſtandum, quoniam communio ſeu ſocietas illorum abſque illis legibus non potuiſſet ſubſiſtere; & tamen eædem Leges a Jehovah Deo ſuper monte Sinai cum ſtupendo Miraculo promulgatæ ſunt; ſed cauſa promulgationis illarum fuit, ut eædem Leges fierent etiam leges religionis, & ſic quod facerent illas non ſolum propter Societatis bonum, ſed etiam propter Deum, & quod cum facerent illas ex religione propter Deum, ſalvarentur. Ex his conſtare poteſt, quod Pagani, qui agnoſcunt Deum, & vivunt ſecundum leges juſtitiæ civiles, ſalventur; non enim illorum culpa eſt, quod non ſciant aliquid de Domino, conſequenter non aliquid de caſtitate conjugii cum una uxore: nam contra Divinam Juſtitiam eſt, quod qui agnoſcunt Deum, ac vivunt ex religione leges juſtitiæ, quæ ſunt fugere mala quia contra Deum ſunt, & facere bona quia cum Deo ſunt, condemnentur.

352. XVI: SED QUOD NULLI EX HIS ET ILLIS CONSOCIARI POSSINT CUM ANGELIS IN CHRISTIANIS CÆLIS. Cauſa eſt, quia in Cælis Chriſtianis eſt Lux cæleſtis, quæ eſt Divina Veritas, & eſt Calor cæleſtis qui eſt Divinus Amor; & illa duo detegunt, qualia ſunt vera & bona, tum qualia ſunt mala & falſa; inde eſt, quod inter Cælos Chriſtianos & inter Cælos Mahumedanos omnis communicatio ſublata ſit; ſimiliter inter gentilium Cælos; ſi communicatio foret, non ſalvari potuiſſent alii, quam qui in luce cæleſti & ſimul in calore cæleſti a Domino eſſent; imo nec hi ſalvarentur, ſi conjunctio Cælorum foret; ex conjunctione enim omnes Cæli labefactarentur in tantum, ut Angeli non potuiſſent ſubſiſtere; e Mahumedanis enim incaſtum & laſcivum influeret in Chriſtianum Cælum, quod ibi non ſufferri poſſet; & a Chriſtianis influeret caſtum & purum in Mahumedanum Cælum, quod nec ibi ſufferri poſſet; & tunc ex communicatione & inde conjunctione, Angeli Chriſtiani fierent naturales & ſic adulteri, vel ſi manerent ſpirituales, circum ſe continue ſentirent laſcivum, quod omne beatum vitæ illorum interciperet; parile quid fieret cum Cælo Mahumedano, ſpiritualia enim Cæli Chriſtiani continue ambirent & torquerent illos, ac omne jucundum vitæ illorum auferrent, ac inſuper inſinuarent, quod polygamia eſſet peccatum, & ſic jugi increparentur. Hæc cauſa eſt, quod omnes Cæli ſint prorſus diſtincti, ut non detur inter illos conjunctio, quam per influxum lucis & caloris a Domino e Sole, in cujus medio eſt; & hic influxus quemlibet illuſtrat & vivificat ſecundum receptionem, & receptio eſt ſecundum religionem; hæc communicatio datur, ſed non Cælorum inter ſe.

✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿

353. His adjiciam DUO MEMORABILIA; PRIMUM hoc. Quondam fui in medio Angelorum, & audivi ſermonem illorum, ſermo erat de Intelligentia & Sapientia, quod homo non percipiat aliter, quam quod utraque ſit in ſe, & ſic quod quicquid cogitat ex intellectu & intendit ex voluntate, ſit ex ſe; cum tamen ne hilum ejus ex homine eſt, præter quam facultas recipiendi illa.

R. n. 663.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

la, quæ intellectus & voluntatis ſunt, a Deo; & quia omnis homo ex nativitate inclinat ad amandum ſe, ne homo ex amore ſui, & ex faſtu propriæ intelligentiæ pereat, a creatione proviſum eſt, ut ille Amor viri tranſcriptus ſit in uxorem, & huic a nativitate implantatum ſit ut amet intelligentiam & ſapientiam ſui viri, & ſic virum; quare uxor continue attrahit faſtum propriæ intelligentiæ ſui viri ad ſe, ac exſtinguit illum apud illum, & vivificat illum apud ſe, & ſic vertit illum in amorem conjugialem, ac implet illum amænitatibus ſupra modum; hoc proviſum eſt a Domino, ne faſtus propriæ intelligentiæ infatuet virum uſque adeo, ut credat ſe intelligere & ſapere ex ſe, & non a Domino, & ſic velit edere ex arbore ſcientiæ boni & mali, & inde ſe credere ſimilem Deo, & quoque Deum, ſicut ſerpens, qui erat amor propriæ intelligentiæ, dixit & perſuaſit; quare homo poſt eſum ejectus eſt e Paradiſo, & per Cherubum cuſtodita eſt via ad Arborem vitæ: Paradiſus ſpiritualiter eſt Intelligentia; Edere ex Arbore vitæ ſpiritualiter eſt intelligere & ſapere ex Domino; ac Edere ex arbore ſcientiæ boni & mali ſpiritualiter eſt intelligere & ſapere ex ſe.

354. Angeli hoc ſermone finito abiverunt, & venerunt bini Sacerdotes una cum Viro, qui in Mundo fuerat Legatus Regni, & illis retuli quæ audiveram ex Angelis; quibus auditis, cæperunt inter ſe diſceptare de Intelligentia & Sapientia, & inde Prudentia, num ſint a Deo, vel num ab homine; ardens erat diſceptatio; Tres illi corde crediderunt ſimiliter, quod ſint ab homine quia in homine, & quod ipſa perceptio & ſenſatio quod ita ſit, id confirment; ſed Sacerdotes, qui tunc erant in Zelo Theologico, dicebant, quod nihil intelligentiæ & ſapientiæ, & ſic nihil prudentiæ, ſit ab homine; at cum Legatus regerebat, quod ſic nec aliquid cogitationis, dicebant quod non aliquid: at quia perceptum eſt in Cælo, quod Tres illi in ſimili fide eſſent, dictum eſt Legato Regni, indue veſtes ſacerdotis, & crede te ſacerdotem eſſe, & tunc loquere, ac induit & credidit; & tunc alte loquutus eſt, quod nihil intelligentiæ & ſapientiæ, & inde nihil prudentiæ uſquam dari poſſit niſi a Deo, ac ſueto eloquio argumentis rationalibus pleno id demonſtravit; peculiare eſt in Mundo Spirituali, quod ſpiritus cogitet ſe talem eſſe, qualis ſuper illum eſt veſtis, cauſa eſt, quia Intellectus veſtit unumquemvis ibi. Poſtea e Cælo binis illis Sacerdotibus etiam dictum eſt, exuite veſtes veſtras, ac induite veſtes Miniſtrorum Politicorum, & credite quod illi ſitis; ac fecerunt ita, & tunc ſimul cogitaverunt ex interiori ſe, & loquuti ex argumentis, quæ intus foverant pro Intelligentia propria. Eo momento apparuit Arbor circa viam, & dicebatur illis, eſt Arbor ſcientiæ boni & mali, cavete vobis ne edatis ab illa; at uſque tres illi infatuati propria intelligentia arſerunt cupiditate edendi ex illa, & dicebant inter ſe, cur non, eſtne bonus fructus, & acceſſerunt & ederunt: actutum tunc, tres illi, quia in ſimili fide fuerunt, amici cordis facti ſunt, & viam propriæ intelligentiæ, quæ in Infernum tetendit, ſimul iniverunt; ſed uſque hos vidi reduces inde, quia nondum erant præparati.

355. ALTERUM MEMORABILE. Quondam cum proſpexi in Mundum Spirituum, vidi in quodam Prato viros indutos veſtibus ſimilibus, quibus homines

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Mundi, ex quo cognovi, quod nuper e Mundo advenerint: acceſſi ad illos, & ſteti ad latus, ut auſcultarem, quid inter ſe loquerentur; loquebantur de Cælo; & unus inter illos, qui aliquid de Cælo novit, dixit, quod ibi ſint Mirabilia, quæ nuſquam ab aliquo credi poſſunt, niſi viderit; ut quod ſint Horti paradiſiaci, Palatia magnifica conſtructa architectonice quia ab ipſa arte, ſplendentia ſicut ex auro, ante quæ Columnæ ex Argento, ſuper quibus Formæ cæleſtes ex lapidibus pretioſis; & quoque Domus ex jaſpide & ſapphiro, ante quas Porticus auguſti per quos inrrant Angeli; ac intus in domibus Decoramenta, quæ neque arte, neque voce, exprimi poſſunt. Quod ipſos Angelos attinet, ſunt ex utroque ſexu, ſunt Juvenes & Mariti, & ſunt Virgines & Uxores; Virgines tam pulchræ, ut non detur inſtar talis pulchritudinis in Mundo; at Uxores adhuc pulchriores, quæ apparent ſicut genuinæ effigies Amoris cæleſtis, ac Mariti illarum ſicut effigies ſapientiæ cæleſtis; & omnes hi ſunt adoleſcentes juvenes; & quod plus eſt, non ſcitur ibi quid alius amor ſexus quam amor conjugialis; & quod miraturi eſtis, eſt Maritis perpetua facultas delitiandi. Novitii illi Spiritus, cum audiverunt, quod non alius amor ſexus ibi eſſet quam Amor conjugialis, & quod illis perpetua facultas delitiandi eſſet, riſerunt inter ſe, & dixerunt, loqueris incredibilia, talis facultas non dabilis eſt, narras forte fabulas. Sed tunc quidam Angelus e Cælo inopinato ſtetit in medio illorum, & dixit, audite me quæſo; ſum Angelus Cæli, & cum Uxore mea vixi nunc mille annis, & per illos in ſimili flore ætatis, in quo vos me hic videtis; eſt mihi hoc ex Amore conjugiali cum uxore mea; & poſſum aſſeverare, quod mihi perpetua illa facultas fuerit & ſit; & quia percipio quod vos credatis hoc non dabile eſſe, loquar de hac re cum vobis ex rationibus ſecundum lucem intellectus veſtri: non ſcitis aliquid de ſtatu primævo hominis, qui a vobis vocatur ſtatus integritatis; in illo ſtatu fuerunt omnia interiora mentis aperta uſque ad Dominum, & inde illa in Conjugio amoris & ſapientiæ, ſeu boni & veri; & quia bonum amoris & verum ſapientiæ ſe perpetuo amant, & perpetuo volunt uniri; & cum aperta ſunt interiora mentis, ille conjugialis ſpiritualis amor cum ſuo perpetua niſu libere defluit, & ſiſtit illam facultatem. Ipſa anima hominis, quia eſt in conjugio boni & veri, non modo in perpetuo niſu unitionis illius eſt, ſed etiam in perpetuo niſu fructificationis & productionis ſuæ ſimilitudinis, & cum interiora hominis uſque ab anima ex illo conjugio patula ſunt, ac interiora continue ſpectant effectum in ultimis ut finem ut exiſtant, inde perpetuus ille niſus fructificandi & producendi ſui inſtar, qui eſt animæ, fit corporis; & quia ultimum operationls animæ in corpore apud duos conjuges eſt in ultima amoris ibi, & hæc a ſtatu animæ pendent, patet unde eſt hoc perpetuum illis. Quod etiam ſit perpetua fructificatio, eſt quia Univerſalis ſphæra generandi & propagandi cæleſtia quæ amoris ſunt, & ſpiritualia quæ ſapientiæ, & inde naturalia quæ ſunt prolum, procedit a Domino, & implet univerſum Cælum & Univerſum Mundum, & Sphæra illa cæleſtis implet animas omnium hominum, & deſcendit per mentes illorum in corpus uſque ad ultima ejus, & dat vim generandi: ſed hæc non poteſt dari aliis, quam apud quos patet tranſitus

ab

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ab anima per mentis ſuperiora & inferiora in corpus ad ejus ultima, quod fit apud illos, qui in ſtatum primævum creationis ſe patiuntur reduci a Domino: aſſeverare poſſum, quod mihi nunc per mille annos nuſquam defuerit facultas, nec vis, nec virtus, & quod prorſus non ſciverim aliquid de diminutione virium, quoniam hæ per continuum influxum Sphæræ ſupradictæ univerſalis continue novantur, & tunc quoque lætificant animum, & non contriſtant ſicut apud illos, qui patiuntur jacturam illarum. Præterea Amor vere conjugialis eſt prorſus ſicut Calor vernalis, ex cujus influxu omnia ſpirant ad germinationes & fructificationes; nec alius Calor in Cælo noſtro eſt; quare apud Conjuges ibi eſt Vernum in perpetuo ſuo conatu, & hic perpetuus conatus eſt, a quo illa virtus eſt. Sed fructificationes apud nos in Cælis, ſunt aliæ quam apud illos in terris; apud nos ſunt fructificationes ſpirituales, quæ ſunt amoris & ſapientiæ, ſeu boni & veri; Uxor ex ſapientia Mariti recipit in ſe amorem ejus, & Maritus ex amore ejus in Uxore recipit in ſe ſapientiam, imo Uxor actualiter formatur in amorem ſapientiæ Mariti, quod fit per receptiones propagationum animæ ejus cum delitio oriundo ex eo, quod velit eſſe ſapientiæ ſui Mariti amor; ita fit illa a Virgine Uxor, & ſimilitudo; inde etiam amor cum intima ſua amicitia apud uxorem, ac ſapientia cum ſua felicitate apud Maritum perenniter creſcit, & hoc in æternum; hic eſt Status Angelorum Cæli. Cum Angelus hæc loquutus eſt, aſpexit illos qui nuper e Mundo venerunt, & dixit illis, noſtis quod vos dum in virtute amoris fuiſtis, amaveritis conjuges veſtras, & quod poſt delitium averteritis vos; ſed non noſtis, quod nos in Cælo non amemus conjuges ex virtute illa, ſed quod virtus nobis ſit ex amore, & quod quia perpetuo amamus conjuges, perpetuum nobis illud ſit: quare ſi poteſtis invertere ſtatum, poteſtis hoc comprehendere; annon qui perpetuo amat conjugem, tota mente & toto corpore amat illam, amor enim vertit omnia mentis & omnia corporis ad id quod amat, & quia id reciproce fit, conjungit illos ita ut fiant ſicut unum. Ulterius dixit, non loquar vobis de Amore conjugiali a creatione inſito maſculis & fœminis, & de inclinatione illorum ad legitimam conjunctionem, nec de facultate prolificandi in Maſculis, quæ unum facit cum facultate multiplicandi ſapientiam ex amore veri; & quod quantum homo amat ſapientiam ex amore ejus, ſeu verum ex bono, tantum ſit in amore vere conjugiali & in ejus comite virtute.

356. His dictis tacuit Angelus, & Novitii advenæ ex ſpiritu loquelæ Angeli comprehendebant, quod perpetua facultas delitiandi dabilis ſit; & quia id lætificabat animos illorum, dicebant, oh quam felix ſtatus eſt Angelorum; percipimus quod vos in Cælis in æternum permaneatis in ſtatu adoleſcentiæ, & inde in virtute ætatis illius; ſed dic nobis quomodo nos illa virtute etiam potituri ſimus; & reſpondit Angelus fugite Adulteria ut infernalia, & adite Dominum, & habebitis; & dixerunt, fugiemus illa ita, & adibimus Dominum; ſed reſpondit Angelus, non poteſtis fugere adulteria ut mala infernalia, niſi fugeritis reliqua mala ſimiliter, quia adulteria ſunt complexus omnium, & niſi illa fugeritis, non poteſtis adire Dominum, Dominus non recipit illos: Poſt hæc receſſit Angelus, ac novi illi ſpiritus abiverunt triſtes.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

DE ZELOTYPIA.

357. Agitur hic de Zelotypia, quia etiam pertinet ad Amorem conjugialem; ſed datur Zelotypia juſta & injuſta; Zelotypia juſta apud conjuges, qui ſe mutuo amant, apud hos eſt illa juſtus & prudens Zelus, ne amor illorum conjugialis violetur, & inde juſtus dolor ſi violatur; at Zelotypia injuſta datur apud illos, qui ex natura ſuſpicioſi ſunt, & quibus ex viſcoſo & bilioſo ſanguine eſt ægritudo mentis. Præterea, omnis zelotypia a quibuſdam cenſetur ut vitium; quod imprimis fit a ſcortatoribus, qui in zelotypiam juſtam etiam vituperia conjiciunt: derivatur uſque Zelotypia ex ZELI TYPO, ac datur typus ſeu imago zeli juſti & zeli injuſti; ſed diſcrimina illa in nunc ſequentibus evolventur; quod fiet in hac ſerie: I. *Quod Zelus in ſe ſpectatus ſit ſicut ignis amoris flagrans:* II. *Quod flagratio ſeu flamma illius amoris, quæ eſt zelus, ſit flagratio ſeu flamma ſpiritualis, oriunda ex infeſtatione & impugnatione amoris.* III. *Quod Zelus homini ſit, qualis eſt ejus amor, ita alius cui amor bonus eſt, & alius cui amor malus.* IV. *Quod zelus amoris boni, & zelus amoris mali, in externis ſibi ſimiles ſint, ſed in internis prorſus diſſimiles.* V. *Quod zelus amoris boni in internis ſuis recondat amorem & amicitiam; at quod zelus amoris mali in internis ſuis recondat odium & vindictam.* VI. *Quod zelus amoris conjugialis dicatur Zelotypia.* VII. *Quod Zelotypia ſit ſicut flagrans ignis contra infeſtantes amorem cum conjuge; & quod ſit ſicut horridus timor pro jactura illius amoris.* VIII. *Quod Zelotypia detur ſpiritualis apud monogamos, & naturalis apud polygamos.* IX. *Quod Zelotypia apud illos conjuges qui ſe tenere amant, ſit juſtus dolor ex ſana ratione, ne amor conjugialis dividatur, & ſic pereat.* X. *Quod Zelotypia apud conjuges, qui ſe non amant, ſit propter plures cauſas; apud quoſdam ex varia ægritudine mentis.* XI. *Quod apud quoſdam non ſit aliqua Zelotypia, etiam ex variis cauſis.* XII. *Quod Zelotypia etiam ſit pro pellicibus, ſed non talis qualis eſt pro uxoribus.* XIII. *Quod Zelotypia etiam ſit apud beſtias, & apud aves.* XIV. *Quod Zelotypia apud viros & maritos alia ſit, quam apud fæminas & uxores.* Sequitur nunc horum Explicatio.

358. I: QUOD ZELUS IN SE SPECTATUS SIT SICUT IGNIS AMORIS FLAGRANS. Quid Zelotypia, non cognoſci poteſt, niſi cognoſcatur quid zelus, eſt enim Zelotypia zelus amoris conjugialis. Quod Zelus ſit ſicut ignis amoris flagrans, eſt quia Zelus eſt amoris, & amor eſt calor ſpiritualis, & hic in origine ſua eſt ſicut ignis: quod primum attinet, quod zelus ſit amoris, noſcitur; non aliud intelligitur per zelare & agere ex zelo, quam vi amoris: ſed quia cum exiſtit, non apparet ſicut amor, ſed ſicut inimicus & hoſtis, infenſus & pugnans contra illum, qui amorem lædit; ideo etiam vocari poteſt defenſor & tutor amoris; omnis enim amor talis eſt, ut erumpat in indignationem & iracundiam, imo in furorem, dum ex ſuis jucundis excutitur: quare ſi amor, imprimis regnans, tangitur, fit emotio animi, & ſi tactus ille lædit, fit excandeſcentia: ex quibus videri poteſt, quod zelus non ſit ſummus gradus amoris,

ſed

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſed quod ſit flagrans amor. Amor unius & correſpondens alterius, ſunt ſicut duo confæderati; at cum amor unius inſurgit contra amorem alterius, fiunt ſicut hoſtes; cauſa eſt, quia amor eſt eſſe vitæ hominis, quare qui impugnat amorem, impugnat ipſam vitam; & fit tunc ſtatus excandeſcentiæ contra impugnatorem, ſicut ſtatus cujuſvis hominis, quem alter aggreditur occidere. Talis excandeſcentia eſt cuivis amori, etiam ſumme pacifico, ut manifeſte videtur ex gallinis, anſeribus, avibus omnis generis, quod abſque timore inſurgant contra illos, ac involent illis, qui lædunt pullos, aut auferunt eſcas: quod quibuſdam beſtiis ſit iracundia, ac feris furor, ſi infeſtantur catuli, aut aufertur præda, notum eſt. Quod amor dicatur flagare ſicut ignis, eſt quia amor non aliud eſt, quam calor ſpiritualis, oriundus ex igne Solis Angelici, qui eſt purus Amor: quod amor ſit calor ſicut ex igne, patet manifeſte ex calore corporum viventium, qui non aliunde eſt, quam ex amore illorum; tum quod homines incaleſcant & inflammentur ſecundum amoris exaltationes. Ex his patet, quod zelus ſit ſicut ignis amoris flagrans.

359. II: QUOD FLAGRATIO SEU FLAMMA ILLIUS AMORIS, QUÆ EST ZELUS, SIT FLAGRATIO SEU FLAMMA SPIRITUALIS, ORIUNDA EX INFESTATIONE ET IMPUGNATIONE AMORIS. Quod Zelus ſit flagratio ſeu flamma ſpiritualis, ex ſupradictis patet: quoniam Amor in Mundo ſpirituali eſt calor oriundus ex Sole ibi, ideo etiam amor e longinquo apparet ibi ſicut flamma; ita amor cæleſtis apud angelos cæli; ita quoque amor infernalis apud ſpiritus inferni: at ſciendum eſt, quod illa flamma non urat, ſicut flamma Mundi naturalis. Quod Zelus oriatur ex impugnatione amoris, eſt quia amor eſt calor vitæ cujuſvis, quare cum amor vitæ impugnatur, calor vitæ accendit ſe, reſiſtit, & erumpit contra impugnatorem, & agit ſicut hoſtis ex ſua vi & potentia, quæ eſt ſicut flamma ex igne erumpens in emotorem ejus; qui quod ſit ſicut ignis, apparet ex oculis quod ſcintillent, ex facie quod inflammetur, tum ex loquelæ ſono, exque geſtibus: hoc facit amor, quia eſt calor vitæ, ne extinguatur, & cum illo omnis alacritas, vivacitas, & perceptibilitas jucundi, ex ſuo amore.

360, Quomodo amor incenditur & excandeſcit in zelum, ſicut ignis in flammam, ex impugnatione ejus, dicetur; amor reſidet in voluntate hominis; ſed in ipſa voluntate non accenditur, verum in intellectu; eſt enim in voluntate ſicut ignis, & in intellectu ſicut flamma; amor in voluntate de ſe nihil ſcit, quia nihil ſui ibi ſentit, nec a ſe ibi agit, ſed hoc fit in intellectu & ejus cogitatione; quare cum amor impugnatur, tunc ſe exacerbat in intellectu, quod fit per varia ratiocinia; hæc ratiocinia ſunt ſicut ligna, quæ ignis incendit, & quæ inde flagrant; ſunt itaque illa ſicut totidem fomenta, aut ſicut totidem materiæ combuſtibiles, ex quibus fit ſpiritualis illa flamma, quæ multæ varietatis eſt.

361. Quod homo accendatur ex impugnatione amoris ejus, aperietur ipſa cauſa: forma humana in intimis ſuis a creatione eſt forma amoris & ſapientiæ; in homine ſunt omnes affectiones amoris, & inde omnes perceptiones ſapien-

tiæ

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tiæ in perfectiſſimo ordine compoſitæ, ita ut ſimul faciant unanimum, & ſic unum; ſunt illæ ſubſtantiatæ, nam ſubſtantiæ ſunt ſubjecta illarum. Cum itaque Humana forma ex illis compoſita eſt, patet, quod, ſi amor impugnatur, etiam univerſa illa forma cum omnibus & ſingulis ibi in inſtanti ſeu ſimul impugnetur: & quia omnibus vivis a creatione inditum eſt velle in ſua forma permanere, hoc vult communis compages a ſingulis, & ſingula a communi, inde cum amor impugnatur, defendit ſe per intellectum ſuum, ac intellectus per rationalia & per imaginativa, per quæ ſibi repræſentat eventum; imprimis per illa, quæ unum cum amore, qui impugnatur, agunt; quod niſi fieret, ex privatione illius amoris, tota illa forma labefactaretur. Inde nunc eſt, quod amor, ut reſiſtat impugnationibus, ſubſtantias formæ ſuæ induret, ac erigat quaſi in criſtas, totidem aculeos, hoc eſt, criſpet ſe; talis eſt exacerbatio amoris, quæ vocatur Zelus: quare ſi non datur copia reſiſtendi, oritur anxietas & dolor, quia prævidet exſtinctionem interioris vitæ cum jucundis ejus. Viciſſim autem, ſi amor favetur & mulcetur, forma illa remittit ſe, emollit ſe, dilatat ſe, ac ſubſtantiæ formæ fiunt lenes, blandæ, clementes, & lenocinia.

362. III. QUOD ZELUS HOMINI SIT, QUALIS EST EJUS AMOR, ITA ALIUS CUI AMOR BONUS EST, ET ALIUS CUI AMOR MALUS. Quoniam Zelus eſt Amoris, ſequitur quod talis ſit, qualis eſt amor; & quia amores in genere ſunt bini, Amor boni & inde veri, ac Amor mali & inde falſi; inde in genere datur Zelus pro bono & inde vero, & Zelus pro malo & inde falſo. At ſciendum eſt, quod uterque Amor ſit infinitæ varietatis; hoc patet manifeſte ex Angelis cæli, & ex ſpiritibus inferni; hi & illi in Mundo ſpirituali ſunt formæ ſui amoris, & tamen non datur unus angelus Cæli abſolute ſimilis alteri, quoad faciem, loquelam, greſſus, geſtus & mores; neque aliquis ſpiritus inferni, imo nec dari poteſt in æternum, utcunque multiplicantur in myriades myriadum: inde patet, quod Amores ſint infinitæ varietatis, quia formæ illorum tales ſunt; ſimile eſt cum Zelo, quia hic eſt amoris; nempe, quod non dari queat unius Zelus abſolute ſimilis ſeu idem cum Zelo alterius: in genere eſt Zelus amoris boni, & Zelus amoris mali.

363. IV. QUOD ZELUS AMORIS BONI, ET ZELUS AMORIS MALI, IN EXTERNIS SIBI SIMILES SINT, SED IN INTERNIS PRORSUS DISSIMILES. Zelus in externis apud unumquemvis apparet ſicut ira & excandeſcentia, eſt enim amor incenſus & inflammatus ad tutandum ſe contra violatorem, & ad removendum illum. Cauſa, quod Zelus amoris boni, & Zelus amoris mali, appareant ſimiles in externis, eſt quia amor dum in Zelo eſt, apud utrumque flagrat, at apud hominem bonum modo in externis, ſed apud malum tam in externis quam in internis; & dum interna non conſpiciuntur, apparent Zeli ſimiles in externis: at quod prorſus diſſimiles ſint in internis, in mox ſequente Articulo videbitur. Quod Zelus appareat in externis ſicut ira & excandeſcentia, videri & audiri poteſt ex omnibus, qui ex Zelo loquuntur & agunt; ut pro exemplo, ex Sacerdote dum ex Zelo concionatur, quod ſonus loquelæ ejus ſit altus,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

altus, vehemens, acer & asper, quod facies ejus incalescat & sudet, quod efferat se, pulpitum verberet, & contra facientes mala ignem ex inferno evocet: similiter multi alii.

364. Ut distincta idea de Zelo apud bonos, & de Zelo apud malos, ac de illorum dissimilitudine, comparetur, necessum est aliqua idea de Internis & de Externis apud homines formetur; ut formetur, sit de illis idea plebeja, quia etiam pro plebe; sistatur illa per Nucem aut Amygdalum, ac per illorum nucleos; Interna apud bonos sunt sicut nuclei intus in sua integritate & bonitate, circumdati sua crusta solita & nativa; at prorsus dissimiliter apud malos, Interna illorum sunt sicut nuclei vel præ amaritudine non ediles, vel putres, vel vermiculati, at Externa illorum sunt sicut testæ seu crustæ illorum vel similes nativis, vel rutilæ sicut conchilia, vel picturatæ sicut lapides irides; talia apparent externa illorum, intra quæ latent interna supradicta. Simile est cum Zelis illorum.

365. V. Quod Zelus amoris boni in internis suis recondat amorem et amicitiam, at quod Zelus amoris mali in internis suis reconDat odium et vindictam. Dictum est, quod Zelus in externis appareat sicut ira & excandescentia, tam apud illos qui in amore bono sunt, quam apud illos qui in amore malo; sed quia Interna sunt alia, etiam iræ & excandescentiæ illæ sunt aliæ; & sunt, ut sequitur, 1. Zelus amoris boni est sicut flamma cælestis, quæ nusquam erumpit in alterum, sed modo se defendit, ac se defendit contra malum, sicut dum hic irruit in ignem, & comburitur: at Zelus amoris mali, est sicut flamma infernalis, quæ ex se erumpit ac irruit, & vult alterum consumere. 2. Zelus amoris boni illico deflagrat & mitescit, dum alter ab impugnatione recedit; at Zelus amoris mali perdurat, & non exstinguitur. 3. Causa est, quia Internum ejus, qui in amore boni est, in se est mite, blandum, amicum, & benevolum, quare dum Externum se tutandi gratia asperat, crispat, erigit, & sic dure agit, usque ex bono, in quo est Internum ejus, temperatum est; aliter apud malos, apud hos Internum est inimicum, immite, durum, spirans odium & vindictam, & lactat se ex jucundis illorum; & tametsi reconciliatur, usque latent illa sicut ignes in lignis sub cinere; & hi ignes, si non in Mundo, usque post obitum erumpunt.

366. Quoniam Zelus in externis apud utrumque tam bonum quam malum, apparet similis; & quia ultimus sensus Verbi consistit ex correspondentiis & apparentiis, sæpius de Jehovah ibi dicitur, quod irascatur, excandescat, ulciscatur, puniat, in infernum conjiciat, præter plura, quæ sunt apparentiæ Zeli in externis; inde etiam est, quod nuncupetur Zelotes; cum tamen nehilum iræ, excandescentiæ ac ultionis in Ipso est; est enim Ipsa Misericordia, Gratia & Clementia, ita Ipsum Bonum, in Quo nihil tale est dabile. Sed de his videantur plura in Opere de Cælo et Inferno, n. 545 ad 550. & in Apocalypsi Revelata, n. 494, 498, 525, 714, 806.

367. VI. Quod Zelus Amoris conjugialis dicatur Zelotypia. Zelus pro Amore vere conjugiali, est Zelus zelorum, quia ille amor est Amor amorum,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

rum, & ejus jucunda, pro quibus etiam zelatur, ſunt jucunda jucundorum, eſt enim ille Amor, ut ſupra oſtenſum eſt, caput omnium amorum; cauſa eſt, quia ille Amor inducit uxori formam amoris, ac marito formam ſapientiæ, & ex his formis unitis in unam, non poteſt aliud procedere, quam quod ſapit ex ſapientia & ſimul amore. Quoniam Zelus amoris conjugialis eſt Zelus zelorum, ideo novo nomine appellatur Zelotypia, quod eſt ipſe typus Zeli.

368. VII. QUOD ZELOTYPIA SIT SICUT FLAGRANS IGNIS CONTRA INFESTANTES AMOREM CUM CONJUGE, ET QUOD SIT SICUT HORRIDUS TIMOR PRO JACTURA ILLIUS AMORIS. Agitur hic de Zelotypia illorum, qui in Spirituali amore cum conjuge ſunt; in ſequente Articulo de Zelotypia illorum, qui in Naturali amore; & poſt hunc de Zelotypia illorum, qui in Amore vere conjugiali. Apud illos qui in ſpirituali amore ſunt, eſt Zelotypia varia, quia amor illorum eſt varius, nam nuſquam datur unus amor, ſive ſit ſpiritualis ſive naturalis, prorſus ſimilis apud duos, minus apud plures. Quod Zelotypia ſpiritualis, ſeu apud ſpirituales, ſit ſicut ignis efflragans contra infeſtantes amorem conjugialem illorum, eſt quia principium amoris apud illos, eſt in utriuſque internis, & amor illorum a principio ſuo ſequitur principiata uſque ad ultima ſua, ex quibus & ſimul ex primis intermedia, quæ mentis & corporis ſunt, in nexu amabili tenentur. Hi quia Spirituales ſunt, in conjugio ſuo pro fine ſpectant unionem, & in illa ſpiritualem requiem, ac hujus amænitates; nunc quia ex animis ſuis rejecerunt diſunionem, ideo eſt Zelotypia illa ſicut ignis emotus & ſe ejaculans contra infeſtantes. Quod etiam ſit ſicut horridus timor, eſt quia ſpiritualis illorum amor intendit ut unum ſint, quare ſi exiſtit caſus, aut contingit apparentia ſeparationis, fit timor qui horret, ſicut dum binæ partes unitæ diſtraherentur. Hæc deſcriptio Zelotypiæ mihi data eſt e Cælo ab illis, qui in amore conjugiali ſpirituali ſunt; eſt enim amor conjugialis naturalis, amor conjugialis ſpiritualis, & amor conjugialis cæleſtis; de naturali & cæleſti, illorumque Zelotypia, dicetur in binis Articulis, qui ſequuntur.

369. VIII. QUOD ZELOTYPIA DETUR SPIRITUALIS APUD MONOGAMOS, ET NATURALIS APUD POLYGAMOS. Quod Zelotypia detur ſpiritualis apud monogamos, eſt quia hi ſolummodo poſſunt recipere amorem conjugialem ſpiritualem, ut ſupra abunde oſtenſum eſt; dicitur quod detur, ſed intelligitur quod apud illos dabilis ſit; quod non detur niſi apud perpaucos in Chriſtiano Orbe, ubi conjugia monogamica ſunt, at quod uſque ibi dabilis ſit, ſupra etiam confirmatum eſt. Quod amor conjugialis apud polygamos ſit naturalis, in Capite de Polygamia, n. 345, 347, videatur, ſimiliter tunc Zelotypia, quia hæc ſequitur amorem. Qualis eſt Zelotypia polygamorum, docent quorundam Relationes autopſicæ de illa apud Orientales, quæ ſunt, quod uxores & pellices conſtodiantur ſicut captivæ in ergaſtulis, & ab omni communicatione cum viris detineantur & arceantur; quod in Gynæcea ſeu conclavia cuſtodiæ illarum, non liceat alicui viro, niſi comitante Eunucho, intrare; & quod impenſe obſervetur, ſi aliqua ex illis laſcivo oculo aut vultu tranſeuntem aſpectet;

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

pectet; & quod si hoc animadvertitur, fœmina mulctetur plagis: & si lasciviam exercet cum introducto aliquo viro in atrium per astum, aut forinsecus, puniatur morte.

370. Ex his quidem illustratum est, qualis est ignis Zelotypicus, in quem exardescit amor conjugialis polygamicus, quod sit in iram & vindictam, in iram apud mansuetos, & in vindictam apud immansuetos; & hoc fit; quia amor illorum est naturalis, & non participat ex spirituali; hoc consequitur ex demonstratis in Capite de Polygamia, ex his ibi, Quod Polygamia sit lascivia, n. 345. Et quod polygamus, quamdiu manet polygamus, sit naturalis, & non fieri possit spiritualis, n. 347. Alius vero est ignis Zelotypicus apud monogamos naturales; horum amor non ita accenditur contra fœminas, sed contra violatores, contra hos fit ira, & contra illas frigus: aliter apud polygamos, quorum Zelotypiæ ignis etiam flagrat œstro vindictæ: hoc inter causas etiam est, quod pellices & uxores polygamorum post mortem quoad plurem partem manumittantur, & ad gynæcea non custodita, ad concinnandum varia, quæ operarum muliebrium sunt, delegentur.

371. IX. Quod Zelotypia apud illos conjuges, qui se tenere amant, sit justus dolor ex sana ratione, ne amor conjugialis dividatur, et sic pereat. Omni amori inest timor & dolor, timor ne pereat, & dolor si perit; simile inest amori conjugiali; sed timor & dolor ejus vocatur Zelus aut Zelotypia. Quod Zelus ille apud conjuges, qui se tenere amant, sit justus & ex sana ratione, est quia simul est timor pro jactura æternæ felicitatis, non modo suæ sed etiam conjugis, & quia etiam est tutamen contra adulterium: quod primum adtinet, quod sit justus timor pro jactura æternæ felicitatis suæ & conjugis, sequitur ex omnibus, quæ de Amore vere conjugiali hactenus allata sunt; & ex his, quod ex illo amore sit animarum illorum beatitudo, mentium illorum faustitas, pectorum jucunditas, & corporum voluptas; & quia hæc illis in æternum manent, est timor utriusque felicitatis æternæ. Quod Zelus ille sit justum tutamen contra adulteria, patet; inde est sicut ignis contra violationem efflagrans, & contra illam se tutans. Ex his constat, quod qui tenere amat conjugem, etiam Zelotypus sit, at secundum sapientiam viri justus & sanus.

372. Dictum est, quod Amori conjugiali insitus sit timor ne dividatur, ac dolor ne pereat, & quod Zelus ejus sit sicut ignis contra violationem; de his quondam meditatus interrogavi Angelos zelotes de sede Zelotypiæ; dixerunt, quod sit in intellectu viri, qui recipit amorem conjugis, & redamat, & quod qualitas ejus ibi sit secundum sapientiam illius: inquierunt etiam, quod Zelotypia aliquid commune habeat cum honore, qui etiam inest amori conjugiali, nam qui amat conjugem, etiam honorat illam. Quod Zelus apud virum in intellectu ejus resideat, dixerunt hanc causam, quia amor conjugialis semet tutatur per intellectum, sicut bonum per verum, ita uxor illa quæ cum viro communia sunt, per maritum, & quod ideo Zelus sit insitus viris, ac per viros & propter viros fœminis. Ad interrogationem in qua regione mentis apud viros resident, responderunt in Anima illorum, quia etiam est tuta-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

men contra adulteria, & quia hæc principaliter deſtruunt amorem conjugialem, quod intellectus viri in periculis violationis indureſcat, & fiat ſicut cornu feriens adulterum.

373 X. QUOD ZELOTYPIA APUD CONJUGES, QUI SE NON AMANT, SIT PROPTER PLURES CAUSAS; AT APUD QUOSDAM EX VARIA ÆGRITUDINE MENTIS. Cauſæ, propter quas conjuges qui ſe mutuo non amant, etiam Zelotypi ſunt, principaliter ſunt Honor potentiæ, timor diffamationis ſui nominis & quoque uxoris, ac formido ne res domeſticæ labefactentur. Quod viris ſit honor potentiæ, hoc eſt, quod velint magnifieri ex illo, notum eſt; nam quamdiu hic honor illis eſt, ſicut elevata mente ſunt, & non demiſſa facie inter viros & fæminas; etiam illi honori ſe adjungit nomen fortitudinis, quare præfectis militum inſidet plus quam aliis. Quod ſit timor diffamationis nominis ſui & & uxoris, cohæret cum priore cauſa; cui accedit, quod cohabitatio cum ſcorto, & ganeum in domo, ſint infamiæ. Quod Zelotypia ſit quibuſdam, ne res domeſticæ labefactentur, eſt quia tantum vilipenditur maritus, ac diſtrahuntur mutua officia & auxilia; at hæc Zelotypia apud quoſdam tempore deſinit & fit nulla; & apud quoſdam in meram ſimulationem amoris vertitur.

374. Quod apud quoſdam Zelotypia ſit ex varia ægritudine mentis, non latet in Mundo; dantur enim zeloſi, qui continue cogitant de uxoribus quod ſint infidæ, & credunt illas ſcorta, modo audiunt aut vident quod amice loquantur cum viris aut de viris; ſunt plura vitia mentis, quæ inducunt illam ægritudinem, inter quæ primas tenet phantaſia ſuſpicioſa, quæ ſi diu alitur, infert mentem in ſocietates ſpirituum ſimilium, e quibus ægre poteſt eximi; firmat ſe etiam in corpore, per quod ſerum & inde ſanguis fiat viſcoſus, tenax, ſpiſſus, lentus, acer; defectus virium etiam auget illam, nam hic facit, ut mens nequeat a ſuſpicioſis ſuis elevari; præſentia virium enim elevat, & abſentia illarum labefactat, nam hæc facit ut mens decidat, collabatur, & flacceſcat, & tunc phantaſiæ iſti plus & plus ſe immergit, uſque dum deliret, & hoc evadit in jucundum objurgationum, & quantum licet vituperationum.

375. Dantur etiam familiæ regionum, quæ præ aliis ægritudine Zelotypica laborant; ab his uxores incarcerantur, imperioſe detinentur a colloquio cum viris, arcentur ab aſpectu illorum per feneſtras, appoſitis cancellis deorſum protenſis, ac terrentur minis mortis ſi ſuſpicio ſota deprehenderit cauſam; præter alia dura, quæ uxores a Zeloſis ſuis maritis ibi patiuntur. Sed cauſæ hujus Zelotypiæ, ſunt binæ; Una eſt, captivitas & ſuffocatio cogitationum in Spiritualibus Eccleſiæ; Altera eſt, inteſtina cupiditas vindictæ: quod Primam cauſam, quæ eſt captivitas & ſuffocatio cogitationum in ſpiritualibus Eccleſiæ, attinet; quid illa operatur, concludi poteſt a ſupra demonſtratis, quod cuivis ſit Amor conjugialis ſecundum ſtatum Eccleſiæ apud ſe, & quia Eccleſia eſt a Domino, quod ille Amor ſit unice a Domino, n. 130, 131; cum itaque loco Domini, homines vivi & defuncti adeuntur & invocantur, ſequitur quod non ſit ſtatus Eccleſiæ, cum quo Amor conjugialis unum poteſt agere; & eo minus, dum mentes illorum terrentur ad illum cultum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tum per minas pro atroci carcere; inde fit, quod cogitationes una cum loquelis, violenter captiventur & ſuffocentur; quibus ſuffocatis, influunt talia, quæ vel contra Eccleſiam ſunt, vel imaginaria pro Eccleſia; ex quibus non aliud redundat, quam æſtus pro ſcortis, ac gelu pro conjuge; ex quibus duobus ſimul in uno ſubjecto, talis indomitus Zelotypiæ ignis profluit. Quod ſecundam cauſam, quæ eſt inteſtina cupiditas vindictæ, concernit; hæc prorſus inhibet influxum amoris conjugialis, abſorbet illum, & deglutit illum, & jucundum ejus, quod eſt cæleſte, vertit in jucundum vindictæ, quod eſt infernale, & hujus proxima determinatio eſt ad uxorem. Ex apparentia etiam eſt, quod malignitas athmoſphæræ, quæ ex halitibus virulentis circumjacentis regionis ibi imprægnatur, ſit cauſa ſuccenturiata.

376. XI. QUOD APUD QUOSDAM NON SIT ALIQUA ZELOTYPIA, ETIAM EX VARIIS CAUSIS. Cauſæ nullius Zelotypiæ, & ceſſantis Zelotypiæ, ſunt plures: nulla Zelotypia eſt imprimis illis, qui amorem conjugialem non pluris faciunt quam ſcortatorium, & ſimul inglorii ſunt, nauci pendentes nominis famam, hi non abſimiles ſunt uxoratis lenonibus. Nulla Zelotypia eſt quoque illis, qui illam rejecerunt ex confirmatione quod infeſtet animum, quodque in vanum cuſtodiatur uxor, & quod ſi cuſtoditur, incitetur, & quod ideo ſatius ſit oculos occludere, & ne quidem per foramen clavis in janua immittere illos, ne aliquid viſualiter detegatur: aliqui rejecerunt illam ex calumnia impoſita nomini Zelotypiæ, cogitantes quod vir qui vir nihil timeat: aliqui adacti ſunt ad rejiciendum illam, ne res domeſticæ peſſumdentur, tum ne in forenſia vituperia incidat, ſi uxor libidinis, cujus rea eſt, argueretur. Præterea Zolotypia abſcedit in nullam apud illos, qui uxoribus concedunt licentiam propter defectum potentiæ; propter procreationem liberorum hæreditatis cauſa; tum apud aliquos propter quæſtus; & ſic porro. Dantur etiam conjugia ſcortatoria, in quibus ex mutuo conſenſu utrique datur veneris licentia, & tamen facie civili ſibi obviant.

377. XII. QUOD ZELOTYPIA ETIAM SIT PRO PELLICIBUS, SED NON TALIS QUALIS EST PRO UXORIBUS. Zelotypia pro uxoribus ſcaturit ex intimis apud hominem, at Zelotypia pro pellicibus ab externis, quare ſunt alius generis: quod Zelotypia pro uxoribus ex intimis ſcaturiat, eſt cauſa, quia Amor conjugialis ibi reſidet; quod ibi reſideat, eſt quia conjugium ex pacta æternitate ejus conſtabilita per fœdus, & quoque ex æqualitate juris quod unius ſit alterius, unit animas, & mentes ſuperius ligat: hæc ligatio & illa unio ſemel indita, manet indivulſa, qualiſcunque amor, ſive calidus ſive frigidus, poſtea intercedit. Inde eſt, quod invitatio ad amorem ab uxore infrigeret totum virum ab intimis ad ultima; at invitatio ad amorem a pellice, amaſium non ita. Ad Zelotypiam pro uxore accedit ambitio famæ propter honorem; & hoc acceſſorium Zelotypiæ non eſt pro pellice. Sed uſque hæc & illa Zelotypia varia eſt ſecundum ſedem amoris recepti ab uxore, & recepti a pellice, & ſimul ſecundum ſtatum judicii viri recipientis illum.

378. XIII. QUOD ZELOTYPIA ETIAM SIT APUD BESTIAS ET APUD AVES. Quod ſit apud feras, ut leones, tigrides, urſos, & plures, dum illis catuli ſunt,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

notum eſt; tum etiam apud tauros, tametſi illis non vituli: exſtantiſſime apud gallos, qui pro gallinis ſuis cum rivalibus dimicant uſque ad mortem: quod his talis Zelotypia ſit, eſt quia ſunt amatores glorioſi, ac gloria amoris iſtius non ſuſtinet parem; quod illi ſint amatores glorioſi præ omni genere & ſpecie avium, ex illorum geſtibus, nutibus, greſſibus, & ſonis apparet. Quod gloria honoris apud viros tam amatores quam non amatores, inducat, exaltet & aſperet Zelotypiam, ſupra confirmatum eſt.

379. XIV. QUOD ZELOTYPIA APUD VIROS ET MARITOS ALIA SIT, QUAM APUD FÆMINAS ET UXORES. Sed diſcrimina illa non poſſunt diſtincte tradi, quoniam Zelotypia alia eſt apud conjuges qui ſe ſpirituaLiter amant, alia apud conjuges qui modo naturaliter, alia apud conjuges qui diſſident animis, & alia apud conjuges qui conſortem ſub jugum obedientiæ ſuæ miſit: viriles & muliebres Zelotypiæ in ſe ſpectatæ ſunt diverſæ, quia ex alia origine; origo Zelotypiarum virilium eſt in intellectu, at muliebrium in voluntate applicata intellectui ſui viri; quare Zelotypia virilis eſt ſicut flamma excandeſcentiæ & iræ; at muliebris eſt ſicut ignis coercitus vario timore, vario aſpectu ad maritum, vario reſpectu ad ſuum amorem, & varia prudentia non aperiendi hunc maritis per Zelotypiam; diſcriminantur, quia uxores ſunt amores, ac viri recipientes; ac obeſt uxoribus amorem ſuum diſperdere apud viros, ſed non ſimiliter recipientibus apud uxores. Aliter vero apud Spirituales, apud hos Zelotypia viri transfertur in uxorem, ſicut amor uxoris transfertur in virum, quare utrinque apparet ſibi ſimilis contra conatus violatoris; ſed uxoris Zelotypia inſpiratur viro contra conatus ſcorti violatricis, quæ eſt ſicut dolor lachrymans, & conſcientiam emovens.

✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿

Vera Rel. n. 35.

380. Adjiciam DUO MEMORABILIA; PRIMUM hoc. Quondam eram in ſtupore de ingente multitudine hominum, qui Creationem addicunt Naturæ, & inde omnia quæ ſub Sole, & quæ ſupra Solem ſunt; dicentes ex agnitione cordis, cum vident aliquid, annon hoc naturæ eſt; & cum interrogantur, quare dicunt illa naturæ eſſe, & cur non Dei, cum tamen aliquoties cum communione dicunt, quod Deus creaverit Naturam, & inde poſſunt tam æque dicere, quod illa, quæ vident, Dei ſint, quam quod naturæ ſint; ſed reſpondent ſono interno pæne tacito, quid Deus niſi Natura: apparent illi omnes ex perſuaſione de Creatione univerſi ex natura, & ex inſania illa ſicut ex ſapientia, glorioſi, adeo ut aſpiciant omnes qui agnoſcunt Creationem Univerſi a Deo, ſicut formicas, quæ repunt humi & terunt ſtratam viam, & quoſdam ſicut papiliones qui in aere volant; vocantes illorum dogmata ſomnia, quia vident quæ non vident, dicentes, quis vidit Deum, & quis non videt naturam. Quando in ſtupore de multitudine talium eram, adſtitit mihi a latere Angelus, & dixit mihi, quid meditaris, & reſpondi, de multitudine talium, qui credunt, quod Natura creaverit Univerſum; & dixit mihi Angelus, totum Infernum ex talibus eſt, & vocantur ibi ſatanæ & diaboli, ſatanæ qui

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

qui confirmaverunt ſe pro Natura, & inde negaverunt Deum, diaboli qui facinoroſe vixerunt, & ſic e cordibus omnem agnitionem Dei rejecerunt; ſed deducam te ad Gymnaſia, quæ in plaga meridionali occidentali ſunt, ubi tales, & nondum in inferno ſunt: & prehendit me manu, & deduxit; & vidi domunculas, in quibus gymnaſia, & in medio illarum unam, quæ erat ſicut Prætorium reliquarum; hoc conſtructum erat ex lapidibus piceis, quibus ſuperinductæ erant lamellæ ſicut vitreæ ex auro & argento quaſi micantes, quales ſunt quæ vocantur Glacies Mariæ, & hic & ibi erant interſperſa conchilia ſimiliter nitentia. Illuc acceſſimus & pulſavimus, & mox aliquis aperuit januam, & dixit, beneventote; & cucurrit ad menſam, & apportavit quatuor Libros, & dixit, hi Libri ſunt Sapientia, cui multitudo Regnorum hodie adplaudit; huic Libro ſeu ſapientiæ applaudunt multi in Gallia, huic multi in Germania, huic aliqui in Batavia, & huic aliqui in Britannia: porro dixit, ſi vultis videre, faciam ut hi quatuor Libri coram oculis veſtris luceant; & tunc gloriam famæ ſuæ effudit & circumfudit, & Libri mox ſicut ex luce fulſerunt; ſed hæc lux coram oculis noſtris illico evanuit: & tunc quæſivimus, quid nunc ſcribis, & reſpondit, quod nunc illa, quæ intimæ ſapientiæ ſunt, e theſauris ſuis educat & expromat, quæ in compendio ſunt hæc. I. Num Natura ſit Vitæ, vel num Vita ſit Naturæ. II. Num Centrum ſit Expanſi, vel num Expanſum ſit Centri. III. De Centro & Expanſo Naturæ & Vitæ. His dictis repoſuit ſe ſuper ſolio ad menſam; nos vero in Gymnaſio ejus, quod erat ſpatioſum, ambulavimus: ille ſuper Menſa habebat candelam, quia non lux diurna ſolaris ibi erat, ſed lux nocturna lunaris; & quod miratus ſum, candela viſa eſt circum circa ibi ferri, & illuminare; at quia illa non erat emuncta, illuminabat parum; & cum ſcripſit, vidimus imagines in variis formis e menſa in parietes volantes, quæ in nocturna illa luce lunari apparebant ſicut volucres pulchræ Indicæ, ſed cum aperuimus januam, ecce illæ in luce diurna ſolari apparebant ſicut aves veſperæ, quibus alæ retiformes ſunt, erant enim veroſimilitudines, quæ per confirmationes factæ ſunt fallaciæ, quæ ingenioſe in ſeries ab illo erant connexæ. Poſtquam hæc vidimus, acceſſimus ad menſam, & quæſivimus illum, quid nunc ſcribit, dixit de Primo illo, NUM NATURA SIT VITÆ, VEL NUM VITA SIT NATURÆ; & de hoc inquiit, quod poſſit utrumque confirmare, & facere ut ſit verum; ſed quia intus latet aliquod reconditum, quod timet, non auſit confirmare niſi hoc, quod Natura ſit Vitæ, hoc eſt, ex Vita, non autem quod Vita ſit Naturæ, hoc eſt, ex Natura; quæſivimus blande, quid eſt quod intus latet reconditum quod timet, reſpondit, quod ſit quod vocari poſſit Naturaliſta, & ſic Atheus ex Clericis, & & quod vir non ſanæ rationis a Laicis, quoniam hi & illi ſunt vel credentes ex cæca fide, vel videntes ex viſu confirmantium illam. Sed tunc ex quadam indignatione Zeli pro veritate alloquuti ſumus illum, dicentes, amice, valde falleris; ſapientia tua, quæ eſt ingenioſitas ſcribendi, ſeduxit te, & gloria famæ induxit te ad confirmandum quod non credis; noſtine quod Mens humana ſit elevabilis ſupra ſenſualia, quæ ſunt quæ in cogitationibus ſunt ex ſenſibus corpo-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

corporis, & quod cum elevatur videat illa quæ vitæ ſunt ſupra, & illa quæ Naturæ ſunt, infra; quid vita aliud quam amor & ſapientia, & quid natura aliud quam illorum receptaculum, per quod operentur ſuos effectus ſeu uſus; num hæc poſſunt unum eſſe, quam ſicut principale & inſtrumentale; num poteſt lux unum eſſe cum oculo, num ſonus cum aure, unde horum ſenſus niſi ex vita, & illorum formæ niſi ex natura: quid Corpus humanum, niſi quam Organum vitæ, annon omnia & ſingula ibi organice formata ſunt ad producendum illa quæ amor vult ac intellectus cogitat; ſuntne organa corporis ex natura, ac amor & cogitatio ex vita; ſuntne illa inter ſe prorſus diſtincta. Eleva aciem ingenii adhuc parum altius, & videbis, quod vitæ ſit affici & cogitare, & quod affici ſit ex amore, & cogitare ex ſapientia, ac utrumque ex vita, nam, ut dictum eſt, amor & ſapientia ſunt vita: ſi adhuc elevas facultatem intelligendi parum altius, videbis, quod non detur Amor & Sapientia, niſi alicubi ſit ejus Origo, & quod Origo ejus ſit Ipſa Sapientia, & inde Ipſa Vita, & hæc ſunt Deus a quo Natura. Poſtea loquuti ſumus cum illo de Altero, NUM CENTRUM SIT EXPANSI, VEL NUM EXPANSUM SIT CENTRI; & quæſivimus, cur hoc ventilit, reſpondit, propter finem ut concludat de Centro & Expanſo Naturæ & Vitæ, ita de origine unius & alterius; & cum interrogavimus, quæ ejus mens, reſpondit de his ſimiliter ut prius, quod utrumque poſſit confirmare, ſed quod ex timore jucturæ famæ confirmet, quod Expanſum ſit Centri, hoc eſt, a Centro; tametſi ſcio quod Ante Solem fuerit aliquid, & hoc ubivis in Univerſo, & quod hæc in ordinem a ſe confluxerint, ita in Centra. Sed tunc iterum alloquuti ſumus illum ex Zelo indignante, & diximus, amice, inſanis; & cum hoc audivit, retraxit ſolium a menſa, & timide nos aſpexit, & tunc attendit aurem, ſed ridens; at continuavimus dicendo, quid inſanius eſt dicere, quam quod Centrum ſit ab Expanſo, per Centrum tuum intelligimus Solem, & per Expanſum tuum intelligimus Univerſum, & ſic quod univerſum exſtiterit abſque Sole; facitne Sol Naturam & omnes ejus proprietates, quæ unice dependent a calore & luce procedentibus a Sole per athmoſphæras, ubinam hæc prius; ſed unde hæc, in ſequente ventilatione dicemus; ſuntne athmoſphæræ, & omnia quæ ſuper tellure, ſicu ſuperficies, & Sol illorum Centrum; quid illa omnia abſque Sole, num poſſint uno momento ſubſiſtere; inde quid illa omnia ante Solem; num potuerint-ſubſiſtere, eſtne ſubſiſtentia perpetua exiſtentia; cum itaque omnium naturæ ſubſiſtentia eſt e Sole, ſequitur quod etiam omnium exiſtentia; hoc videt & ex autopſia agnoſcit unuſquiſque: annon poſterius ſicut exiſtit etiam ſubſiſtit ex priori, ſi ſuperficies foret prius, & centrum poſterius, annon prius ſubſiſteret ex poſteriori, quod tamen eſt contra leges ordinis: quomodo poſſunt poſteriora producere priora, aut exteriora interiora, aut craſſiora puriora, inde quomodo ſuperficies quæ faciunt expanſum poſſunt producere centra; quis non videt, quod hoc ſit contra naturæ leges. Adduximus hæc argumenta ex analyſi rationis, ad confirmandum, quod Expanſum exiſtat ex Centro, & non viciſſim, tametſi unuſquiſque, qui juſte cogitat, abſque his argumentis hoc videt. Dixiſti, quod Expanſum confluxerit in Centrum a ſe, num ſic

ſortui-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

fortuito in tam mirabilem & ſtupendum ordinem, ut unum ſit propter alterum, & omnia & ſingula propter hominem, & ejus vitam æternam; num natura poteſt ex aliquo amore per aliquam ſapientiam providere talia, & num poteſt ex hominibus facere Angelos, & ex Angelis Cælum; pone hæc & cogita, & cadet tua idea de exiſtentia naturæ a natura. Poſt hæc quæſivimus illum, quid cogitaverat, & quid nunc cogitat de Tertio, De Centro et Expanso Naturæ et Vitæ; num credat quod Centrum & Expanſum Vitæ ſit idem cum Centro & Expanſo Naturæ; dixit quod hæreat, & quod prius cogitaverit, quod interior activitas naturæ ſit vita; & quod Amor & Sapientia, quæ eſſentialiter faciunt hominis vitam, ſint inde; & quod ignis Solis per calorem & lucem, mediis athmoſphæris, producant illa; at quod nunc ex auditis de Hominum vita æterna, in ambiguo ſit, & quod hoc ambiguum ferat mentem jam ſurſum jam deorſum, & cum ſurſum, agnoſcat Centrum de quo non prius aliquid noverat, & cum deorſum, videat Centrum quod credidit unicum; & quod Vita ſit ex Centro, de quo non prius aliquid ſciverat, & quod Natura ſit ex Centro, quod prius credidit unicum eſſe; & quod utrumque Centrum habeat Expanſum circum ſe. Ad hæc diximus, Bene, modo etiam velit ex Centro & Expanſo vitæ ſpectare Centrum & Expanſum naturæ, & non vice verſa: & inſtruximus illum, quod ſupra Cælum Angelicum ſit Sol qui eſt purus Amor, ad apparentiam igneus ſicut Sol Mundi, & quod ex calore qui procedit ex illo Sole, ſit Angelis & hominibus Voluntas & Amor, & quod ex luce inde ſit illis Intellectus & Sapientia; & quod illa quæ vitæ ſunt dicantur Spiritualia, & quod illa quæ ex Sole Mundi procedunt, ſint continentia vitæ, & dicantur Naturalia; tum quod Expanſum Cenrri Vitæ dicatur Mundus Spiritualis, qui ex ſuo Sole ſubſiſtit, & quod Expanſum Naturæ dicatur Mundus naturalis, qui ex ſuo Sole ſubſiſtit. Nunc quia de Amore & Sapientia non prædicari poſſunt Spatia & Tempora, ſed pro illis Status, quod Expanſum circum Solem Cæli Angelici, non ſit extenſum, ſed uſque in Extenſo Solis naturalis, & apud ſubjecta viva ibi ſecundum receptiones, & receptiones ſecundum formas. Sed tunc quæſivit unde ignis Solis mundi ſeu naturæ, reſpondebamus, quod ſit ex Sole Cæli Angelici, qui non eſt ignis, ſed Divinus Amor proxime procedens a Deo, qui eſt Ipſe Amor: hoc quia miratus eſt, demonſtravimus ita; Amor in ſua eſſentia eſt ſpiritualis ignis, inde eſt, quod ignis in Verbo in ſpirituali ejus ſenſu, ſignificet amorem; unde orant in Templis Sacerdotes, ut Ignis cæleſtis impleat corda, per quem intelligunt amorem; Ignis Altaris, & Ignis Candelabri in Tabernaculo apud Iſraelitas, non aliud quam Divinum Amorem repræſentavit; Calor ſanguinis, ſeu Calor vitalis hominum, & in genere Animalium, non aliunde eſt quam ex amore, qui facit vitam illorum; inde eſt, quod homo incendatur, in caleſcat & inflammetur, dum amor ejus exaltatur in zelum, iram & excandeſcentiam; quare ex eo quod Calor ſpiritualis, qui eſt Amor, producat calorem naturalem apud homines, uſque ut accendat & inflammet illorum facies & artus, conſtare poteſt quod Ignis Solis naturalis non aliunde exſtiterit quam ex Igne Solis ſpiritualis, qui eſt Divinus Amor. Nunc quia Expanſum oritur ex

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Centro, & non viciſſim, ut ſupra diximus, & Centrum Vitæ, quod eſt Sol Cæli Angelici, eſt Divinus Amor praxime procedens a Deo, Qui in medio illius Solis eſt; & quia inde eſt Expanſum illius Centri, quod vocatur Mundus ſpiritualis; & quia ex illo Sole exſtiterat Sol Mundi, & ex hoc Expanſum ejus, quod vocatur Mundus naturalis, patet, quod Univerſum a Deo uno creatum ſit. Poſt hæc abivimus, & ille comitatus eſt nos extra Aream ſui Gymnaſii, & loquutus eſt cum nobis de Cælo & Inferno, & de Divino auſpicio, ex nova ingenii ſagacitate.

381. ALTERUM MEMORABILE. Quondam cum circumſpexi in Mundum ſpirituum, vidi e longinquo Palatium circumcinctum & quaſi obſeſſum a turba; & quoque vidi accurrentes multos; quod cum miratus, velociter extuli me domo, & unum accurrentem quæſivi, quod rei ibi; ille retulit, quod Tres novi advenæ e Mundo ſublati fuerunt in Cælum, & viderint magnifica ibi, & quoque Virgines & Uxores ſtupendæ pulchritudinis, ac demiſſi e Cælo illo intraverint in illud Palatium, ac narraverint quæ viderant, imprimis quod tales pulchritudines, quales oculi illorum nuſquam viderunt, nec videre poſſunt niſi a luce auræ cæleſtis illuſtrati: dixerunt de ſe, quod fuerint in Mundo Oratores, ex Regno Galliæ, & quod operam dederint facundiæ, & quod nunc ſupervenerit illos cupido orandi de Origine pulchritudinis. Hoc quia in vicinia notum factum eſt, affluxit multitudo audiendi cauſa. His auditis, properavi etiam ego, & intravi, & vidi Tres illos viros ſtantes in medio, indutos togis coloris ſapphirini, quæ ex filis intextis auri ſecundum verſuram exſplenduerunt ſicut aureæ; ſteterunt poſt quoddam pulpitum prompti ad fandum, & mox ſuper gradum poſt pulpitum ſurrexit unus oraturus de Origine pulchritudinis Sexus fæminini, & protulit hæc.

382. Quid Origo pulchritudinis aliud quam AMOR, qui cum influit in oculos juvenum, & accendit illos, fit pulchritudo, quare Amor & Pulchritudo res eadem ſunt; Amor enim ab intimo ſubpingit faciem virginis nubilis quadam flamma, ex cujus tranſparentia eſt aurora & purpura vitæ ejus; quis non ſcit quod flamma illa mittat radios in ejus oculos, & ex his ut centris in orbem faciei ſe effundat, & quoque ſe demittat in pectus, ac incendat cor, & ſic afficiat, non aliter quam ignis calore & luce adſtantem; Calor ille eſt Amor, & Lux illa eſt amoris pulchritudo. Totus orbis firmat conſenſu, quod quiſque ſit amabilis & pulcher ſecundum ſuum amorem; ſed uſque eſt alius amor Sexus maſculini, & alius amor Sexus fæminini; amor maſculinus eſt amor ſapiendi, & amor fæmininus eſt amor amandi amorem ſapiendi in maſculo; quantum itaque juvenis eſt amor ſapiendi, tantum eſt amabilis & pulcher virgini, & quantum virgo eſt amor ſapientiæ juvenis, tantum illa eſt amabilis & pulchra juveni; quare ſicut amor obviat & oſculatur amorem alterius, ita quoque pulchritudines: concludo itaque quod Amor formet pulchritudinem in inſtar ſui.

383. Poſt hunc ſurrexit alter per comitatem ſermonis revelaturus Originem pulchritudinis; hic dixit, audivi quod Amor ſit Origo pulchritudinis, ſed conſenſu non faveo; quis hominum novit quid Amor, quis aliqua idea cogitationis

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tionis contemplatus eſt illum, quis oculo vidit illum, dic ubi eſt: ſed ego aſſero, quod Sapientia ſit origo pulchritudinis, in Fæminis ſapientia intime latens & recondita, in Viris ſapientia patens & exſtans: unde homo eſt homo niſi ex ſapientia; niſi inde, homo foret ſculptura aut pictura: quid Virgo attendit apud juvenem, quam qualis ſapiens eſt, & quid juvenis attendit apud virginem, niſi qualis eſt affectio ſapientiæ ſuæ; per ſapientiam intelligo genuinam moralitatem, quia hæc eſt ſapientia vitæ; inde eſt, quod cum ſapientia latens adit & amplectitur ſapientiam patentem, quod fit interius in utriuſque ſpiritu, ſe mutuo oſculentur & conjungant, & id vocatur Amor, & tunc apparent ſibi utrinque ut pulchritudines: verbo, Sapientia eſt ſicut lux ſeu ſplendor ignis, qui ſtringit oculos, & ſicut ſtringit, format pulchritudinem.

384. Poſt hunc ſurrexit Tertius, & eloquutus hæc; non eſt ſolus Amor, nec eſt ſola Sapientia, Origo pulchritudinis, ſed eſt Unio amoris & ſapientiæ, unio amoris cum ſapientia in juvene, ac unio ſapientiæ cum ſuo amore in virgine; virgo enim non amat ſapientiam in ſe ſed in juvene, & inde videt illum ut pulchritudinem, & cum juvenis hoc videt in virgine, tunc videt illam ut pulchritudinem; quare amor per ſapientiam format illam, ac ſapientia ex amore recipit illam: quod ita ſit, manifeſte apparet in Cælo, vidi ibi virgines & uxores, & attendi ad pulchritudines, & vidi prorſus aliam in virginibus, & aliam in uxoribus, in virginibus ſolum nitorem ejus, in uxoribus autem ſplendorem ejus; diſcrimen vidi ſicut adamantem ex luce micantem, & ſicut rubinum ſimul ex igne fulgurantem: quid Pulchritudo niſi delitium viſus; unde Origo hujus delitii, niſi ex Ludo amoris & ſapientiæ; ex hoc ludo rutilat viſus, & hoc rutilum ex oculo in oculum ſe vibrat, & ſiſtit pulchritudinem. Quid facit pulchritudinem faciei, niſi rubor & candor, & horum amabilis mixtura inter ſe, eſtne rubor ex amore, & candor ex ſapientia, amor enim rubet ex ſuo igne, & ſapientia candet ex ſua luce, hæc duo in faciebus duorum conjugum in Cælo manifeſte vidi, ruborem candoris in uxore, & candorem ruboris in marito; & animadverti, quod ex mutuo intuitu explenduerint. Cum Tertius hæc loquutus eſt, adplauſit Cætus, & clamavit, hic vicit: & ſubito tunc lux flammea, quæ etiam eſt lux amoris conjugialis, implevit domum ſplendore, & ſimul corda illorum amænitate.

DE CONJUNCTIONE AMORIS CONJUGIALIS CUM AMORE INFANTUM.

385. Sunt indicia quæ manifeſtant, quod Amor conjugialis & Amor infantum, qui vocatur Storge, conjuncti ſint; & quoque ſunt indicia, quæ inducere poſſunt fidem quod non conjuncti ſint; datur enim amor infantum apud conjuges qui ex corde ſe amant, & datur apud conjuges qui corde diſſident; & quoque apud ſeparatos, & quandoque tenerior & fortior apud hos quam apud illos; ſed quod uſque amor infantum cum amore conjugiali perpetuo conjunctus ſit, conſtare poteſt ex origine ejus, ex qua influit; quæ tametſi

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

metsi variatur apud recipientes, usque manent illi amores indivulsi, plane sicut finis primus in fine ultimo, qui est effectus; finis primus amoris conjugialis est procreatio sobolis, & finis ultimus, qui est effectus, est soboles procreata; quod primus finis se inferat in effectum, ac inibi sit sicut in suo primordio, & non recedat ab illo, potest videri ex rationali intuitione progressionis finium & causarum in suo ordine ad effectus: sed quia ratiocinia perplurium non ordiuntur nisi quam ex effectibus, & ex illis procedunt ad aliquas consequelas, & non ex causis, & ex his analytice ad effectus, & sic porro; ideo rationalia lucis non possunt non fieri obscura nubis, unde deviationes a veris oriundæ ex apparentiis & fallaciis. Ut autem videatur, quod amor conjugialis & amor infantum interius conjuncti sint, tametsi exterius disjuncti, demonstrabitur in hoc ordine. I. *Quod binæ Sphæræ universales procedant a Domino ad conservandum Universum in statu creato; quarum una est Sphæra procreandi, ac altera Sphæra tutandi procreata.* II. *Quod binæ illæ Sphæræ universales unum faciant cum Sphæra Amoris conjugialis, & cum Sphæra Amoris infantum,* III. *Quod binæ illæ Sphæræ universaliter & singulariter influant in omnia Cæli & in omnia Mundi, a primis ad ultima.* IV. *Quod Sphæra amoris infantum, sit sphæra tutelæ & sustentationis illorum, qui semetipsos tutari & sustentare nequeunt.* V. *Quod hæc Sphæra afficiat tam malos quam bonos, ac disponat unumquemvis ad amandum, tutandum, & sustentandum suam progeniem ex proprio amore.* VI. *Quod hæc Sphæra afficiat sexum femininum principaliter, ita matres, at sexum masculinum seu patres ab illis.* VII. *Quod hæc Sphæra etiam sit sphæra innocentiæ & pacis a Domino.* VIII. *Quod Sphæra innocentiæ influat in Infantes, & per illos in parentes, & afficiat.* IX. *Quod etiam influat in animas parentum, & conjungat se cum eadem sphæra apud infantes; & quod imprimis insinuetur per tactum.* X. *Quod in eo gradu, in quo recedit innocentia apud infantes, etiam remittatur affectio & conjunctio, & id successive usque ad separationem.* XI. *Quod status rationalis innocentiæ & pacis apud parentes erga infantes, sit quod nihil sciant & possint ex se, sed ex aliis, imprimis ex patre & matre; & quod ille status etiam successive recedat, sicut sciunt & possunt ex se & non ex illis.* XII. *Quod Sphæra illa in ordine a fine per causas in effectus progrediatur, ac periodos faciat; per quas conservatur Creatio in statu prævisо & provisо.* XIII. *Quod Amor infantum descendat, & non ascendat.* XIV. *Quod alius status amoris uxoribus sit ante conceptionem, & alius post illam usque ad partum.* XV. *Quod Amor conjugialis cum amore infantum apud parentes conjungatur per causas spirituales & inde naturales.* XVI. *Quod amor infantum & liberorum alius sit apud conjuges spirituales, & alius apud naturales.* XVII. *Quod apud spirituales sit ille amor ab interiori seu priori, apud naturales autem ab exteriori seu posteriori.* XVIII. *Quod inde sit, quod ille amor sit apud conjuges qui se mutuo amant, & quoque apud conjuges, qui se prorsus non amant.* XIX. *Quod amor infantum post mortem maneat, imprimis apud mulieres.* XX. *Quod Infantes sub auspicio Domini per illas educentur, ac statura & intelligentia crescant sicut in Mundo.* XXI. *Quod ibi a Domino provideatur, ut apud illos innocentia infantiæ fiat innocentia sapientiæ, ac ut sic infantes fiant angeli.* Sequitur nunc horum Explicatio.

386.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

386. I. QUOD BINÆ SPHÆRÆ UNIVERSALES PROCEDANT A DOMINO AD CONSERVANDUM UNIVERSUM IN STATU CREATO, QUARUM UNA EST SPHÆRA PROCREANDI, ET ALTERA SPHÆRA TUTANDI PROCREATA. Divinum a Domino procedens vocatur Sphæra, quia exit ab Ipso, ambit Ipsum, implet utrumque Mundum, Spiritualem & Naturalem, ac operatur effectus finium, quos Dominus in creatione prædestinavit, & post illam providet. Omne id quod efluit ex subjecto, ambit & circumstipat illud, nuncupatur Sphæra; ut pro exemplo, sphæra lucis & caloris a sole circum illum, sphæra vitæ ab homine circum illum, sphæra odoris a virgulto circum illud, sphæra attractionis a magnete circum illum, & sic porro. At Sphæræ universales, de quibus hic agitur, sunt a Domino circum Ipsum; ac procedunt e Sole Mundi spiritualis, in cujus medio Ipse est: a Domino per illum Solem procedit Sphæra caloris & lucis, seu quod idem idem est, Sphæra amoris & sapientiæ, ad operandum fines, qui sunt usus; at Sphæra illa, secundum usus, variis nominibus insignitur; Divina Sphæra prospiciens conservationem Universi in statu creato per successivas generationes, vocatur Sphæra procreandi; & Divina Sphæra prospiciens conservationem generationum in suis initiis, & postea in suis progressionibus, vocatur Sphæra tutandi procreata: præter has binas, sunt plures aliæ Sphæræ Divinæ, quæ secundum usus, ita aliter, nominantur, videatur supra n. 222. Operationes usuum per illas Sphæras, sunt Divina Providentia.

387. II. QUOD BINÆ ILLÆ SPHÆRÆ UNIVERSALES UNUM FACIANT CUM SPHÆRA AMORIS CONJUGIALIS, ET CUM SPHÆRA AMORIS INFANTUM. Quod Sphæra amoris conjugialis unum faciat cum Sphæra procreandi, patet; procreatio enim est finis, & amor conjugialis est causa media per quam, ac finis & causa in efficiendis & in effectis unum, quia una, agunt: quod Sphæra amoris infantum unum faciat cum Sphæra tutandi procreata, etiam patet, quia est finis procedens ex priori fine, qui fuit procreatio, & amor infantum est illius causa media, per quam: fines enim progrediuntur in serie, unus post alterum, & in progrediendo finis ultimus fit primus, & sic ulterius, usque ad terminum, in quo subsistunt vel desinunt: sed de his videbuntur plura in explicatione Articuli XIImi.

388. III. QUOD BINÆ ILLÆ SPHÆRÆ UNIVERSALITER ET SINGULARITER INFLUANT IN OMNIA CÆLI ET IN OMNIA MUNDI, A PRIMIS AD ULTIMA. Dicitur universaliter & singulariter, quia cum dicitur universale, intelliguntur simul singularia, ex quibus; ex his enim illud existit & consistit, ita ex his illud nominatur, sicut commune ex partibus; quare si aufers singularia est Universale solum nomen, & est sicut superficiale, intra quod non aliquid est: quare attribuere Deo universale regimen, & auferre singularia, est vana vox, & sicut prædicatio inanitatis: comparatio cum regimine universali Regum terræ, non valet: inde nunc dicitur, quod binæ illæ Sphæræ universaliter & singulariter influant.

389. Quod Sphæræ procreandi ac tutandi proceata, seu Sphæræ amoris conjugialis & amoris infantum, influant in omnia Cæli & in omnia Mundi, a primis ad ultima, est quia cuncta, quæ procedunt a Domino, seu a Sole qui

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

qui ab Ipso est, & in quo Ipse, transeunt Universum creatum usque ad omnium ultima ejus; causa est, quia Divina, quæ in progressione vocantur cælestia & spiritualia, sunt spatii & temporis expertia; quod de spiritualibus nulla prædicatio extensi sit, quia nulla spatii & temporis, notum est; inde est, quod quicquid procedit a Domino, in instanti sit a primis in ultimis: quod Sphæra amoris conjugialis ita universalis sit, videatur supra n. 222 ad 225. Quod similiter Sphæra amoris infantum, patet ex illo amore in Cælo, ubi infantes e terris sunt; exque illo amore in Mundo apud homines, apud bestias & aves, serpentes, insecta: hujus amoris analoga etiam dantur in Regnis, Vegetabili & Minerali; in Vegetabili, quod semina custodiantur putaminibus sicut fasciis, ac insuper in fructu sicut in domo, ac nutriantur succo sicut lacte; quod aliquid simile sit in mineris, patet a matricibus & thecis, in quibus nobiles gemmæ, & nobilia metalla, reconduntur & custodiuntur.

390. Quod sphæra procreandi, & sphæra tutandi procreata, in continua serie unum faciant, est quia amor procreandi continuatur in amorem procreati: qualis est amor procreandi cognoscitur ex ejus jucundo, quod sit supereminens & transcendens; in illo est status procreationis apud viros, ac insigniter status receptionis apud mulieres: hoc summe jucundum cum suo amore sequitur in partum, & ibi se implet.

391. IV. QUOD SPHÆRA AMORIS INFANTUM, SIT SPHÆRA TUTELÆ ET SUSTENTATIONIS ILLORUM, QUI SEMETIPSOS TUTARI ET SUSTENTARE NEQUEUNT. Quod operationes usuum a Domino per sphæras procedentes ab Ipso, sint Divina Providentia, supra n. 386, dictum est; Hæc itaque intelligitur per sphæram tutelæ & sustentationis illorum, qui semetipsos tutari & sustentare nequeunt: a Creatione enim est, quod Creata conservanda, custodienda, tutanda, & sustentanda sint, alioquin universum rueret; sed quia id immediate a Domino apud viventia, quibus arbitratus relictus est, fieri non potest, fit id mediate per amorem suum implantatum patribus, matribus, alumnis; quod amor illorum sit amor a Domino apud illos, non sciunt, quia non percipiunt influxum, & minus omnipræsentiam Domini: at quis non videt, quod hoc non naturæ sit, sed Divinæ Providentiæ operantis in natura per naturam; & quod tale Universale non dari possit, nisi a Deo per Spiritualem quendam Solem, qui in Centro Universi est, & cujus operatio, quia absque spatio & tempore, instans & præsens est a primis in ultimis. Quomodo autem Divina illa operatio, quæ est Divina Domini Providentia, ab animatis recipitur, in sequentibus dicetur. Quod matres & patres tutentur & sustentent infantes, quia hi semetipsos tutari & sustentare nequeunt, non est causa illius amoris, sed est causa rationalis ex amore illo incidente in intellectum; homo enim ex sola hac causa, absque amore inspirato & inspirante illam, aut absque lege & pœna cogente illum, non plus infantibus prospiceret quam statua.

392. V. QUOD HÆC SPHÆRA AFFICIAT TAM MALOS QUAM BONOS, AC DISPONAT UNUMQUEMVIS AD AMANDUM, TUTANDUM ET SUSTENTANDUM SUAM PROGENIEM, EX PROPRIO AMORE. Quod Amor infantum seu Storge sit æque apud malos quam apud bonos, testatur experientia, similiter apud bestias mites & immites, imo quod apud homines malos, sicut apud bestias immites, quan-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quandoque ſit fortior & ardentior; cauſa eſt, quia omnis amor procedens a Domino ac influens vertitur in ſubjecto in amorem ejus vitæ: unumquodvis enim ſubjectum animatum non ſentit aliter quam quod ex ſe amet, non enim percipit influxum, & dum etiam actualiter ſe amat, facit amorem infantum ſui proprium, nam tanquam videt ſe in illis & illos in ſe, & ſe cum illis ita unitum. Inde etiam eſt, quod ille amor apud beſtias immites ſit atrocior, ut apud leones & leænas, urſos & urſas, leopardos & leopardas, lupos & lupas, & ſimiles alias, quam apud equos, cervos, hircos, oves; cauſa eſt, quia immitibus illis beſtiis eſt dominium ſuper mites, & inde amor ſui prædominans, & hic amor amat ſe in progenie ſua; quare ſicut dictum eſt, amor influus vertitur in proprium. Talis inverſio amoris influi in proprium, & inde tutela & ſuſtentatio prolum & fætuum a parentibus malis, eſt ex Divina Domini Providentia, nam alioquin ex humano genere non ſupereſſent niſi pauci; & ex beſtiis ferocibus, quæ tamen uſui ſunt, non aliqua. Ex his patet, quod quiſque diſponatur ad amandum, tutandum, & ſuſtentandum ſuam ſobolem, ex proprio amore.

393. VI. QUOD HÆC SPHÆRA AFFICIAT SEXUM FÆMININUM PRINCIPALITER, ITA MATRES, ET SEXUM MASCULINUM SEU PATRES AB ILLIS. Hoc ſequitur ex eadem origine, de qua prius, quod Sphæra amoris conjugialis recipiatur a fæminis, & per fæminas transferatur in viros, ex cauſa, quia fæminæ natæ ſunt amores intellectus virorum, ac intellectus eſt recipiens: ſimile eſt cum amore infantum, qnia hic originitus eſt ex amore conjugiali: quod matribus tenerrimus amor infantum ſit, ac patribus minus tener, notum eſt. Quod amori conjugiali, in quem natæ ſunt fæminæ, amor infantum inſcriptus ſit, patet a puellarum amabili & conſociabili affectione ad infantes, & ad imagines illarum, quas portant, amiciunt, oſculantur, ac ſinubus pectoris ſui admovent; talis affectio pueris non eſt. Apparet, ſicut amor infantum ſit matribus ex nutritione illorum in utero ex ſuo ſanguine, & inde ex appropriatione ſuæ vitæ, & ſic ex unione ſympathica; ſed uſque hæc illius amoris origo non eſt, quoniam ſi neſciente matre ſupponeretur alius infans poſt partum loco genuini, amaretur ille pari teneritate, qua ſi foret ſuus; inſuper infantes quandoque a nutricibus amantur, pluſquam a matribus: ex his fluit, quod amor ille non aliunde ſit, quam ex amore conjugiali cuivis fæminæ inſito, cui adjunctus eſt amor concipiendi, ex cujus jucundo uxor præparatur ad receptionem; hoc primum illius amoris eſt, quod cum ſuo jucundo poſt partum plene tranſit in fætum.

394. VII. QUOD HÆC SPHÆRA ETIAM SIT SPHÆRA INNOCENTIÆ ET PACIS. Innocentia & Pax ſunt duo intima Cæli; intima dicuntur, quia immediate procedunt a Domino; eſt enim Dominus Ipſa Innocentia & Ipſa Pax; Dominus ex Innocentia vocatur Agnus, & ex Pace dicit, *Pacem relinquo vobis, Pacem meam do vobis*, Joh. XIV. 27; & quoque intelligitur per Pacem, qua ſalutarent urbem aut domum, quam intrabant, quæ ſi digna eſſet, veniret Pax ſuper illam, & ſi non digna, Pax reverteretur, Matth. X. 11 ad 15. inde quoque Dominus vocatur Princeps pacis, Eſaj. IX. 5, 6. Quod Innocen-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

nocentia & Pax ſint intima cæli, eſt etiam cauſa, quia Innocentia eſt eſſe omnis boni, ac Pax eſt beatum omnis jucundi quod eſt boni; videatur Opus DE CÆLO ET INFERNO, de ſtatu Innocentiæ Angelorum Cæli n. 276 ad 283. & de ſtatu Pacis in Cælo, n. 284 ad 290.

395. VIII. QUOD SPHÆRA INNOCENTIÆ INFLUAT IN INFANTES, ET PER ILLOS IN PARENTES, ET AFFICIAT. Quod Infantes ſint Innocentiæ, notum eſt, ſed quod innocentia illorum influat a Domino, non notum eſt; influit a Domino, quia Ipſe eſt Ipſa Innocentia, ut mox ſupra dictum eſt; nec poteſt aliquid influere, quia non dari, niſi a ſuo principio, quod eſt Ipſum Illud. Qualis autem eſt Innocentia infantiæ, quæ afficit parentes, paucis dicetur; elucet illa ex illorum facie, ex aliquibus illorum geſtibus, & ex prima illorum loquela, & afficit: innocentia illis eſt, quia non cogitant ab interiori, nondum enim ſciunt quid bonum & malum, ac verum & falſum, ex quibus cogitent; inde illis non eſt prudentia ex proprio; nec propoſitum ex deliberato, ita nullus finis mali; non illis eſt proprium ex amore ſui & mundi acquiſitum; non ſibi quicquam tribuunt; omnia accepta referunt ſuis parentibus; contenti puſillis quæ illis dono dantur; non illis eſt ſollicitudo de victu & amictu; & nulla de futuris; non ſpectant ad mundum, & inde cupiunt multa; amant ſuos parentes, ſuas nutrices, & infantes ſocios, cum quibus in innocentia ludunt; ſe patiuntur duci, auſcultant & obediunt: hæc eſt Innocentia infantiæ, quæ eſt cauſa amoris, qui vocatur ſtorge.

396. IX. QUOD ETIAM INFLUAT IN ANIMAS PARENTUM, ET CONJUNGAT SE CUM EADEM SPHÆRA APUD INFANTES; ET QUOD IMPRIMIS INSINUETUR PER TACTUM. Influit Innocentia Domini in Angelos Cæli tertii, ubi omnes ſunt in Innocentia ſapientiæ, ac tranſit Cælos inferiores, ſed modo innocentias angelorum ibi, & ſic immediate ac mediate in infantes; ſunt hi vix aliter quam ſicut formæ ſculptiles, ſed uſque receptibiles vitæ a Domino per Cælos. At niſi etiam parentes illum influxum in animabus ſuis, ac in intimis mentium ſuarum, reciperent, fruſtra ab innocentia infantum afficerentur; adæquatum & homogeneum quid erit in altero, per quod fiat communicatio, & quod faciet receptionem, affectionem, & inde conjunctionem; alioquin foret ſicut molle ſemen cadens ſuper ſilicem, aut ſicut agnus projectus ad lupum: inde nunc eſt, quod innocentia in animas parentum influens conjungat ſe cum innocentia infantum. Quod hæc conjunctio fiat mediantibus ſenſibus corporis, ſed imprimis per tactum, apud parentes, poteſt experientia docere; ut quod intime oblectetur viſus ex conſpectu illorum, auditus ex loquela illorum, olfactus ex odore illorum: quod imprimis fiat communicatio & inde conjunctio innocentiarum per tactum, evidenter perſpicitur ex amænitate geſtationis illorum ſuper ulnis, ex amplexibus & oſculationibus, præprimis apud matres, quæ delitiantur ex incubatione oris & faciei illorum ſuper gremiis, & ſimul tunc ex tactu palmarum illorum ibi; in genere ex ſuctione uberum & lacticinio; præter ex palpatione nudi corporis illorum, & ex indefeſſa opera faſciandi & mundandi illos ſuper genubus ſuis. Quod per ſenſum tactus fiant communicationes amoris & delitiarum ejus inter conjuges, ſupra aliquoties demonſtratum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tum eſt; quod etiam fiant communicationes mentis per illum, eſt quia manus ſunt ultima hominis, ac prima ejus in ultimis ſunt ſimul, per id etiam continentur omnia corporis & omnia mentis, quæ intermedia ſunt, in nexu indivulſo; inde eſt, quod Jeſus tetigerit infantes, Matth. XVII. 6. Marc. X. 13, 16: quodque ſanaverit ægrotos per tactum; & quod ſanati ſint, qui Ipſum tetigerunt; inde etiam eſt, quod inaugurationes in Sacerdotium hodie per impoſitiones manuum fiant. Ex his patet, quod innocentia parentum & innocentia infantum ſibi obvient per tactum, imprimis manuum, & ſic ſe tanquam per oſcula conjungant.

397. Quod Innocentia operetur ſimilia, etiam per contactus apud beſtias & aves, quæ apud homines, notum eſt; quod operetur ſimilia, eſt cauſa, quia omne quod procedit ex Domino, in inſtanti pervadit univerſum, videatur ſupra n. 388 ad 390. & quia vadit per gradus, & per continuas mediationes, ideo tranſit non modo ad animalia, ſed etiam ultra ad vegetabilia & mineralia, n. 389 tranſit etiam in ipſam terram, quæ omnium vegetabilium & mineralium mater eſt; hæc enim tempore veris in ſtatu præparato ad receptionem ſeminum quaſi in utero eſt, ac cum recepit, quaſi concipit, illa fovet, geſtat, excludit, lactat, nutrit, amicit, educat, cuſtodit, & quaſi amat progeniem ex illis, & ſic porro; cum Sphæra procreationis illic vadit, quid tunc non ad omnis generis animalia, uſque ad vermes: quod ſicut terra communis mater vegetabilium eſt, etiam ſit communis mater apum in quovis alveari, in explorato eſt.

398. X. QUOD IN EO GRADU IN QUO RECEDIT INNOCENTIA APUD INFANTES, ETIAM REMITTATUR AFFECTIO ET CONJUNCTIO, ET ID SUCCESSIVE USQUE AD SEPARATIONEM. Quod a parentibus recedat amor infantum, ſeu ſtorge, ſecundum receſſionem innocentiæ ab illis, & quod recedat uſque ad liberorum ſeparationem a domo apud homines, & uſque ad rejectionem a præſentia, & ad oblivionem quod ex ſtirpe ſua ſint, apud beſtias & aves, notum eſt: ex hoc, ut ex indicio confirmato, etiam conſtare poteſt, quod innocentia utrinque influens amorem ſtorge vocatum producat.

399. XI. QUOD STATUS RATIONALIS INNOCENTIÆ ET PACIS APUD PARENTES ERGA INFANTES, SIT QUOD NIHIL SCIANT ET POSSINT EX SE, SED EX ALIIS, IMPRIMIS EX PATRE ET MATRE; ET QUOD ILLE STATUS SUCCESSIVE RECEDAT, SICUT SCIUNT ET POSSUNT EX SE ET NON EX ILLIS. Quod Sphæra amoris infantum, ſit Sphæra tutationis & ſuſtentationis illorum, qui ſemetipſos tutari & ſuſtentare nequeunt, ſupra in ſuo Articulo n. 391, oſtenſum eſt; quod hæc cauſa ſit modo cauſa rationalis apud hominem, non autem ipſa cauſa amoris apud illos, ibi etiam memoratum eſt: ipſa originaria cauſa illius amoris eſt innocentia a Domino, quæ neſciente homine influit, & cauſam illam rationalem producit; quare ſicut prima cauſa facit receſſionem ab amore illo, ita ſimul cauſa hæc ſecunda; ſeu quod idem eſt, ſicut communicatio innocentiæ recedit, ita quoque illam comitatur ratio perſuadens: at hoc fit ſolum apud hominem, ut ille ex libero ſecundum rationem agat quod agit, & ex hac, ut ex lege rationali & ſimul morali progeniem ſuam adultam ſuſtentet

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſecundum neceſſitates ac utilitates; hæc ſecunda cauſa non eſt animalibus rationis expertibus, his eſt modo cauſa prior, quæ illis eſt inſtinctus.

400. XII. QUOD SPHÆRA AMORIS PROCREANDI IN ORDINE A FINE PER CAUSAS IN EFFECTUS PROGREDIATUR, AC PERIODOS FACIAT, PER QUAS CONSERVATUR CREATIO IN STATU PRÆVISO ET PROVISO. Omnes operationes in Univerſo progrediuntur a finibus per cauſas in effectus; hæc tria in ſe individua ſunt, tametſi in ideis apparent ſicut diviſa; at uſque ibi finis niſi viſo ſimul effectu, qui intenditur, non eſt aliquid, nec uterque fit aliquid niſi cauſa ſuſtineat, proſpiciat & conjungat. Talis progreſſio inſcripta eſt cuivis homini in communi & in omni ſingulari, prorſus ſicut voluntas, intellectus & actio, omnis finis ibi eſt voluntatis, omnis cauſa eſt intellectus, & omnis effectus eſt actionis; ſimiliter omnis finis eſt amoris, omnis cauſa per quam, eſt ſapientiæ, & omnis effectus inde eſt uſus; ratio eſt, quia amoris receptaculum eſt voluntas, & ſapientiæ receptaculum eſt intellectus, ac uſus receptaculum eſt actio; cum itaque operationes in communi & in ſingulari apud hominem progrediuntur a voluntate per intellectum in actum, ita etiam ex amore per ſapientiam in uſum; ſed per ſapientiam hic intelligitur omne id quod eſt judicii & cogitationis; quod illa tria unum ſint in effectu, patet; quod etiam unum faciant in ideis ante effectum, percipitur ex eo, quod ſolum determinatio intercedat; in mente enim abit finis a voluntate, ac producit ſibi cauſam in intellectu, ac ſiſtit ſibi intentionem, ac intentio eſt ſicut actus ante determinationem; inde eſt quod intentio a ſapiente, & quoque a Domino recipiatur ut actus. Quis rationalis non poteſt videre, aut, dum audit, agnoſcere, quod illa tria ab aliqua prima cauſa profluant, & quod illa cauſa ſit, quod a Domino Creatore & Conſervatore Univerſi continue procedant Amor, Sapientia & Uſus, & hæc tria ut unum: dicite, ſi poteſtis, unde alioquin.

401. Similis progreſſio a fine per cauſam in effectum, eſt quoque Sphæræ procreandi & tutandi procreata; finis ibi eſt Voluntas ſeu Amor procreandi, cauſa media per quam, & in quam finis ſe infert, eſt Amor conjugialis, ſeries progreſſiva cauſarum efficientium, eſt amatio, conceptio, geſtatio embryonis ſeu fætus procreandi, ac effectus eſt ipſe fætus procreatus: at tametſi finis, cauſa & effectus, progrediuntur ſucceſſive ut tria, uſque tamen in amore procreandi, ac intus in ſingulis cauſis, & in ipſo effectu, unum faciunt, ſunt modo cauſæ efficientes, quæ per tempora, quia in natura, progrediuntur, permanente jugiter eodem fine, ſeu voluntate, & amore; nam fines in natura progrediuntur per tempora abſque tempore, ſed non poſſunt prodire & prodere ſe antequam effectus ſeu uſus exiſtit & fit ſubjectum; antea non potuit amor ille amare niſi progreſſionem, non autem ſe firmare & figere. Quod periodi talium progreſſionum ſint, & per illas creationis conſervatio in ſtatu præviſo & proviſo, notum eſt. Series autem amoris infantum a maximo ad minimum ejus, ita ad terminum in quo ſubſiſtit aut deſinit, eſt retrograda, quoniam eſt ſecundum decreſcentiam innnocentiæ in ſubjecto, & quoque propter periodos.

402.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

402. XIII. QUOD AMOR INFANTUM DESCENDAT, ET NON ASCENDAT; hoc eſt, quod deſcendat a generatione in generationem, ſeu a filiis & filiabus ad nepotes & neptes, & quod non ab his ad patres & matres familias, aſcendat, notum eſt; cauſa incrementi ejus in deſcenſu eſt amor fructificandi ſeu producendi uſus, & quoad Genus humanum, eſt Amor multiplicandi illud; ſed hoc unice ducit originem ex Domino, quod Ipſe in multiplicatione Generis humani ſpectet conſervationem creationis, ac ut finem hujus ultimum, Cælum angelicum, quod unice eſt ex Genere humano; & quia Cælum Angelicum eſt finis finium, & inde amor amorum apud Dominum, ideo eſt animabus hominum implantatus non modo Amor procreandi, ſed etiam amandi procreata in ſucceſſionibus; inde etiam eſt, quod hic amor ſolum detur apud hominem, & non apud aliquam beſtiam & avem. Quod hic Amor apud hominem deſcendat creſcendo, eſt quoque ex gloria honoris, quæ ſimiliter apud illum ſecundum amplificationes accreſcit; quod Amor honoris & gloriæ recipiat in ſe amorem infantum influentem a Domino, & hunc faciat ſicut ſuum, in Articulo ſequente XVI. videbitur.

403. XIV. QUOD ALIUS STATUS AMORIS UXORIBUS SIT ANTE CONCEPTIONEM, ET ALIUS STATUS POST ILLAM USQUE AD PARTUM. Hoc adducitur ob finem ut ſciatur, quod Amor procreandi, & inde ſequens Amor procreati ſit inſitus Amori conjugiali apud fæminas, & quod bini illi amores apud illam dividantur, dum finis, qui eſt Amor procreandi, inchoat ſuam progreſſionem: quod tunc ab uxore Amor ſtorge transferatur in maritum, & quoque quod tunc Amor procreandi, qui apud fæminam unum facit cum amore conjugiali ejus, ut dictum eſt, non ſimilis ſit, ex pluribus indiciis patet.

404. XV. QUOD AMOR CONJUGIALIS CUM AMORE INFANTUM APUD PARENTES CONJUNGATUR PER CAUSAS SPIRITUALES ET INDE NATURALES. Cauſæ ſpirituales ſunt, ut multiplicetur Genus humanum, & ex hoc amplificetur Cælum angelicum, & ſic naſcantur qui fient Angeli, inſervientes Domino ad faciendum uſus in Cælo, & per conſociationem cum hominibus etiam in terris; unicuique enim homini a Domino aſſociati ſunt Angeli, cum quibus eſt talis conjunctio, ut ſi auferrentur, momento occumberet homo. Cauſæ naturales conjunctionis duorum illorum amorum ſunt, ut naſcantur qui in ſocietatibus humanis ferant uſus, ac ut illis incorporentur ut membra. Quod hæ naturales & illæ ſpirituales cauſæ amoris infantum & amoris conjugialis ſint, etiam ipſi conjuges cogitant & quandoque declarant, dicendo, quod tot angelis quod prognatis locupletaverint Cælum, & quod Societatem tot miniſtris quot liberis inſigniverint.

405. XVI. QUOD AMOR INFANTUM ALIUS SIT APUD CONJUGES SPIRITUALES, ET ALIUS APUD NATURALES. Apud conjuges ſpirituales eſt Amor infantum quoad apparentiam ſimilis amori infantum apud conjuges naturales, ſed eſt interior & inde tenerior, quia Amor ille exiſtit ex innocentia, & ex ejus propiore receptione, & ſic præſentiore perceptione apud ſe, nam Spirituales tantum ſpirituales ſunt, quantum ex innocentia ducunt. At vero patres & matres, poſtquam libaverunt dulcedinem innocentiæ apud ſuos infantes, a-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

mant liberos ſuos prorſus aliter quam patres & matres naturales; Spirituales amant liberos ex intelligentia ſpirituali & vita morali illorum, ita illos ex timore Dei & ex pietate actuali ſeu vitæ, & ſimul ex affectione & applicatione ad uſus Societati inſervientes, ita ex virtutibus & bonis moribus, apud illos; ex horum amore principaliter illis neceſſitates proſpiciunt & ſubminiſtrant; quare ſi talia in illis non vident, abalienant animum ab illis, & ſolum ex debito pro illis aliquid agunt. Apud patres & matres naturales, eſt Amor infantum quidem etiam ex innocentia, ſed hæc recepta ab illis obvolvitur circum amorem illorum proprium, & inde ex hoc & ſimul ex illa infantes amant, oſculando, amplectendo, portando, admovendo pectoribus, & ſuper omnem modum adblandiendo, & ſpectant illos ſicut unum cor & unam animam ſecum; ac deinde poſt infantiæ illorum ſtatum uſque ad ephebatum & ultra, dum innocentia non amplius aliquid operatur, illos amant non ex aliquo timore Dei ac pietate actuali ſeu vitæ, nec ex aliqua intelligentia rationali & morali apud illos, ac parum & vix quicquam ſpectant ad affectiones internas illorum, & inde ad virtutes & bonos mores, ſed ſolum ad externa, quibus favent; his amorem ſuum adjungunt, affigunt, & agglutinant; inde etiam occludunt oculos ad vitia illorum, excuſantes illa & faventes illis: cauſa eſt, quia apud illos amor progeniei ſuæ, eſt quoque amor ſui, & hic adhæret ſubjecto extrinſecus, ac non intrat in illud, ſicut ipſe nec in ſe.

406. Qualis eſt Amor infantum & Amor liberorum apud Spirituales, & qualis apud Naturales, evidenter perſpicitur ex illis poſt mortem; plerique enim patres dum illuc veniunt, recordantur ſuorum liberorum, qui ante illos obiverunt, & quoque ſiſtuntur præſentes, & agnoſcunt ſe mutuo. Spirituales patres modo aſpiciunt illos, & quærunt in quo ſtatu ſunt, & gaudent ſi illis bene eſt, & dolent ſi male; & poſt aliquam colloquutionem, inſtructionem & admonitionem de vita morali cæleſti, ſeparant ſe ab illis, ac ante ſeparationem docent, quod non amplius recordandi ſint ut Patres, quia Dominus eſt unicus Pater omnibus in Cælo, ſecundum Ipſius verba Matth. XXIII. 9. & quod illorum, ut liberi, nuſquam recordentur. Patres autem naturales, ut primum animadvertunt ſe viventes poſt mortem, ac in memoriam ſuam revocant liberos, qui ante illos obiverunt, & quoque ſecundum votum deſiderii ſiſtuntur præſentes, illico conjunguntur, & cohærent ſicut faſces colligati; ac tunc pater continue delectatur ex aſpectu illorum, & ex colloquio cum illis: ſi dicitur patri, quod quidam ex liberis illis ejus ſint ſatanæ, & quod intulerint noxas bonis, nihilominus continet illos in globo circum ſe, aut in caterva ante ſe; ſi videt ipſe quod damnum inferant, & mala faciant, uſque ad illa nihil attendit, nec diſſociat aliquem a ſe; quare ne talis cohors damnoſa perſiſtat, ex neceſſitate delegantur ſimul in infernum, ac ibi pater ante liberos includitur cuſtodiæ, ac liberi ſeparantur, & quiſque amandatur ad locum ſuæ vitæ.

407. His adjiciam hoc Mirabile; quod in Mundo Spirituali viderim patres, qui ex odio, & ſicut furore aſpexerant infantes oculis illorum oblatos, & tam feroci animo, ut ſi poſſent, illos necare vellent; aſt ut primum illis

ex

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ex mentito dictum est, quod ipsius infantes essent, illico tunc receſſit furor & ferocitas, ac illos perdite amabant. Hic amor & illud odium simul est illis, qui in Mundo interius dolosi fuerant, ac infestaverant animum contra Dominum.

408. XVII. QUOD ILLE AMOR APUD SPIRITUALES SIT AB INTERIORI SEU PRIORI, APUD NATURALES AUTEM AB EXTERIORI SEU POSTERIORI. Cogitare & concludere ex interiori & priori, est ex finibus & causis ad effectus, at cogitare & concludere ab exteriori seu posteriori, est ex effectibus ad causas & fines; hæc progressio est contra ordinem, illa autem est secundum ordinem; nam cogitare & concludere a finibus & causis, est a bonis & veris in superiore regione mentis perspectis, ad effectus in inferiore; ipsa rationalitas humana a creatione talis est: at cogitare & concludere ab effectibus, est ab inferiore regione mentis, ubi sensualia corporis cum suis apparentiis & fallaciis sunt, augurari causas & fines, quod in se non aliud est, quam confirmare falsitates & concupiscentias, & has post confirmationem videre & credere esse sapientiæ veritates, & hujus amoris bonitates. Simile est cum Amore infantum & liberorum apud spirituales & naturales; Spirituales amant illos ex priori, ita secundum ordinem; Naturales autem amant illos ex posteriori, ita contra ordinem. Hæc adducta sunt duntaxat ad confirmationem Articuli præcedentis.

409. XVIII. QUOD INDE SIT, QUOD ILLE AMOR SIT APUD CONJUGES QUI SE MUTUO AMANT, ET QUOQUE APUD CONJUGES, QUI SE PRORSUS NON AMANT; proinde apud naturales æque ac apud spirituales; his autem est Amor conjugialis, illis vero non est, nisi apparens & simulatorius. Quod usque Amor infantum & Amor conjugialis unum agant, est quia omni fœminæ a creatione implantatus est Amor conjugialis, & simul cum illo Amor procreandi, qui in sobolem procreatam determinatur & confluit, ac a fœminis infertur viris, ut supra dictum est: inde est, quod in domibus, in quibus non est Amor conjugialis inter virum & uxorem, usque tamen sit apud uxorem, & per illum aliqua conjunctio externa cum viro. Ex eadem hac causa est, quod etiam scorta ament suas progenies; nam id quod a creatione implantatum est animabus, & spectat propagationem, indelebile & inexstirpabile est.

410. XIX. QUOD AMOR INFANTUM POST MORTEM MANEAT, IMPRIMIS APUD MULIERES. Infantes ut primum exsuscitati sunt, quod fit statim post obitum, elevantur in Cælum, ac traduntur angelis, qui e sexu fœmineo sunt, quæ in vita corporis sui in Mundo amaverunt infantes, & simul timuerunt Deum, hæ quia ex teneritudine materna omnes infantes amaverant, recipiunt illos sicut suos, ac infantes ibi sicut ex insito amant illas tanquam suas matres; totidem infantes sunt apud illas, quod ex spirituali storge desiderant. Cælum, ubi infantes sunt, apparet antrorsum in regione frontis, in linea seu radio, quo Angeli directe spectant Dominum; situs illius Cæli ibi est, quia omnes infantes sub immediato auspicio Domini educantur; influit etiam apud illos Cælum innocentiæ, quod est Cælum tertium: post ætatem hanc primam peractam, transferuntur in aliud Cælum, ubi instruuntur.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

411. XX: QUOD INFANTES SUB AUSPICIO DOMINI PER ILLAS EDUCENTUR, AC STATURA ET INTELLIGENTIA CRESCANT SICUT IN MUNDO. Infantes in Cælo educantur hoc modo; a ſua educatrice diſcunt loqui; loquela illorum prima eſt modo ſonus affectionis, in quo tamen eſt aliquid initiale cogitationis, ex quo humanum in ſono diſtinguitur a ſono animalis; hæc loquela per gradus diſtinctior fit, ſicut ideæ ex affectione cogitationem intrant; omnes illorum affectiones, quæ etiam creſcunt, procedunt ab innocentia: illis inſinuantur primum talia, quæ ante oculos apparent, & delectabilia ſunt; quæ quia ex origine ſpirituali ſunt, in illa influunt ſimul quæ Cæli ſunt, per quæ aperiuntur interiora mentis illorum. Poſt hæc, infantes, ſicut perficiuntur intelligentia, ita creſcunt ſtatura, ac ſpectantur etiam quoad hanc adultiores; cauſa eſt, quia intelligentia & ſapientia eſt ipſa nutritio ſpiritualis, idcirco illa, quæ nutriunt mentes illorum, etiam ibi nutriunt corpora illorum. Sed infantes in Cælo non adoleſcunt ultra quam ad primam ætatem, & ibi ſubſiſtunt, & in illa manent in æternum: & cum in illa ætate ſunt, dantur nuptui, quod providetur a Domino, & celebratur in Cælo ubi juvenis, qui mox ſequitur uxorem in ejus cælum, vel in ejus domum, ſi in eadem ſocietate ſunt. Ut pro certo ſcirem, quod infantes ſicut intelligentia etiam ſtatura creſcant & adoleſcant, datum eſt loqui cum quibuſdam, dum infantes erant, & poſtea cum illis, cum adoleverant, ac viſi ſunt adoleſcentes in ſimili ſtatura, in qua ſunt adoleſcentes juvenes in Mundo.

412. Infantes inſtruuntur imprimis per Repræſentativa geniis illorum ad æquata & conformia, quæ quam pulchra & ſimul ſapientiæ interioris plena ſunt, in Mundo vix credi poteſt: binas Repræſentationes hic licet afferre, ex quibus concludi poteſt ad reliquas. Quondam repræſentabant Dominum e ſepulchro aſcendentem, & ſimul Humani Ipſius unitionem cum Divino; ſiſtebant primum ideam ſepulchri, ſed non ſimul ideam Domini, niſi ita remote, ut vix perciperetur quod Dominus niſi quaſi e longinquo, ex cauſa quia ideæ ſepulchri ineſt aliquid funeris, quod ſic removebant: poſtea admittebant prudenter in ſepulchrum quoddam athmoſphæricum, apparens uſque ut tenue aqueum, quo ſignificabant, etiam per remotionem decentem, vitam ſpiritualem in baptiſmo. Poſtea vidi repræſentatum ab illis Domini deſcenſum ad vinctos, & aſcenſum cum vinctis in Cælum; &, quod infantile erat, funiculos fere inconſpicuos, molliuſculos, & tenerrimos demittebant, quibus Dominum allevarent in aſcenſu, ſemper in ſancto timore, ne quicquam in repræſentativo tangeret aliquid, in quo non eſſet cæleſte. Præter alias repræſentationes, per quas ſimul in cognitiones veri & affectiones boni, ſicut per ludos animis infantum conſentaneos, feruntur. Ad hæc & ſimilia ducuntur infantes a Domino per Innocentiam tranſeuntem Cælum tertium, ac ita ſpiritualia inſinuantur affectionibus & inde teneris cogitationibus illorum, ut infantes non ſciant aliter, quam quod ipſi faciant & cogitent talia ex ſe, per quod intellectus illorum initiatur.

413. XXI: QUOD IBI A DOMINO PROVIDEATUR, UT APUD ILLOS INNOCENTIA INFANTIÆ FIAT INNOCENTIA SAPIENTIÆ. Multi autumare poſſunt, quod infan-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

infantes maneant infantes, & fiant angeli, ſtatim poſt mortem; ſed intelligentia & ſapientia facit Angelum; quare quamdiu infantes illam non habent, ſunt quidem apud angelos, ſed non ſunt angeli; at tunc primum fiunt, quando intelligentes & ſapientes facti ſunt. Perducuntur itaque infantes ab innocentia infantiæ ad innocentiam ſapientiæ, hoc eſt, ab innocentia externa ad innocentiam internam; hæc innocentia eſt finis omnis inſtructionis & progreſſionis illorum; quare cum ad innocentiam ſapientiæ veniunt, adjungitur illis innocentia infantiæ, quæ illis interea inſerviverat pro plano. Repræſentatum vidi, qualis innocentia infantiæ eſt, per ligneum quid fere expers vitæ, quod vivificatur ſicut cognitiones veri ac affectiones boni imbuunt; & poſtea repræſentatum eſt, qualis eſt innocentia ſapientiæ, per infantem vivum & nudum; Angeli Cæli tertii, qui præ cæteris in ſtatu innocentiæ a Domino ſunt, coram oculis ſpirituum, qui infra Cælos ſunt, apparent ſicut infantes nudi, & quia præ reliquis ſapientes ſunt, etiam ſunt vivi; cauſa eſt, quia innocentia correſpondet infantiæ, & quoque nuditati; quare de Adamo & ejus uxore, cum in ſtatu innocentiæ fuerunt, dicitur, quod eſſent nudi & non erubuerint, at quod, poſtquam ſtatum innocentiæ perdiderant, erubuerint nuditatem, & ſe abſconderint, Geneſ. II: 25. Caq. III: 7. 10. 11: verbo, quo ſapientiores angeli ſunt, eo innocentiores. Qualis Innocentia ſapientiæ eſt, aliquatenus videri poteſt ex Innocentia infantiæ, ſupra n. 395 deſcripta, modo pro parentibus ibi aſſumatur Dominus ut Pater, a Quo ducuntur, & Cui omnia accepta ferunt.

414. De Innocentia loquutus ſum varia cum Angelis, & dixerunt, quod Innocentia ſit Eſſe omnis boni, & quod bonum tantum ſit bonum, quantum in illo eſt innocentia; & quia Sapientia eſt vitæ, & inde boni, quod ſapientia tantum ſit ſapientia, quantum ducit ex innocentia; ſimiliter amor, charitas, & fides; & quod inde ſit, quod nemo poſſit intrare Cælum, niſi ei innocentia ſit; & quod hoc intelligatur per hæc Domini verba „*Sinite infantes venire ad Me, ne prohibete eos; talium enim eſt Regnum cælorum: amen dico vobis, quicunque non receperit Regnum cælorum ut infans, non ingredietur in illud*"; Marc. X: 14, 15. Luc. XVIII: 16. 17: per infantes ibi, ut quoque alibi in Verbo, intelliguntur qui in innocentia ſunt. Cauſa quod bonum ſit bonum, quantum in eo eſt innocentia, eſt quia omne bonum eſt a Domino, ac innocentia eſt duci a Domino.

✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿

415. His adjicietur hoc MEMORABILE. Quodam mane, cum evigilatus e ſomno, in luce matutina & ſerena ante plenam vigiliam meditans, vidi trans feneſtram ſicut fulmen micans, & mox audivi ſicut tonitru crepans; ac cum miratus ſum unde hoc, audivi e Cælo hæc, ſunt aliqui non procul a te, qui acriter ratiocinantur de Deo & de Natura; vibratio lucis ſicut fulguris, & crepor aeris ſicut tonitru, ſunt correſpondentiæ & inde apparentiæ pugnæ & colliſionis argumentorum, ab una parte pro Deo, & ab altera pro Natura; cauſa

V. R. n. 11.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

causa hujus spiritualis pugnæ fuit hæc; erant aliqui Satanæ in Inferno, qui dixerunt inter se, utinam liceret nobis cum Angelis Cæli loqui, ac prorsus & plene demonstrabimus, quod Natura sit quam vocant Deum a quo sunt omnia, & sic quod Deus sit modo vox nisi intelligatur Natura: & quia Satanæ illi toto corde & tota anima id crediderunt, & quoque cupiverunt loqui cum Angelis Cæli, datum est illis ex luto ac e tenebris Inferni ascendere, & cum duobus Angelis tunc descendentibus e Cælo loqui; erant in Mundo Spirituum, qui inter Cælum & Infernum medius est. Satanæ ibi visis Angelis velociter accurrerunt, & furiosa voce clamabant; estis vos Angeli Cæli, cum quibus ratiocinando de Deo & de Natura licet congredi; vocamini sapientes quia agnoscitis Deum, sed oh quam simplices estis; quis videt Deum, quis intelligit quid Deus, quis capit quod Deus regat & regere possit universum ac omnia & singula ejus, quis nisi plebs & vulgus agnoscit quod non videt ac intelligit; quid exstantius est, quam quod Natura sit omne in omnibus, quis vidit aliud oculo quam naturam, quis audivit aliud aure quam naturam, quis odoravit aliud nare quam naturam, quis gustavit aliud lingua quam naturam, quis aliquo tactu manus & corporis sensit aliud quam naturam, suntne sensus corporis nostri soli testes veritatum; quis non potest ex illis jurare, quod ita sit; suntne capita vestra in natura, unde influxus in cogitationes capitum nisi ex illa, auferte illam, num potestis cogitare quicquam; præter plura similis farinæ alia. His auditis Angeli respondebant, vos ita loquimini quia estis mere sensuales, omnes in Infernis ideas cogitationum sensibus corporis habent immersas, nec possunt supra illos elevare mentes, quare nos ignoscimus vobis; vita mali & inde fides falsi occlusit interiora mentis vestræ, usque ut elevatio supra sensualia apud vos non dabilis sit, nisi in statu remoto a malis vitæ & a falsis fidei; nam Satanas æque ac Angelus potest intelligere verum cum id audit, sed non retinet, quia malum obliterat verum, ac inducit falsum: sed percipimus quod vos nunc sitis in statu remoto, & quod sic possitis intelligere verum quod loquimur, quare attendite ad hæc quæ dicemus, & dixerunt; fuistis in Mundo naturali, & obivistis ibi, & nunc estis in Mundo Spirituali; num prius quam nunc scivistis aliquid de vita post mortem, numne prius negavistis illam, & fecistis vos pares bestiis; num prius scivistis aliquid de Cælo & Inferno, num aliquid de luce & calore hujus Mundi; num de eo quod non amplius sitis intra naturam, sed supra illam, est enim hic Mundus & sunt omnia ejus spiritualia, ac spiritualia sunt supra naturalia, adeo ut ne quidem minimum naturæ possit in hunc Mundum influere; sed vos quia naturam credidistis Deum vel Deam, creditis etiam lucem & calorem hujus Mundi esse lucem & calorem Mundi naturalis, cum tamen ne hilum sit; nam lux naturalis hic est caligo, & calor naturalis hic est frigus: num scivistis aliquid de Sole hujus Mundi, ex quo nostra Lux & noster Calor procedunt; num scivistis quod hic Sol sit purus Amor, & Sol mundi naturalis sit purus ignis, & quod Sol mundi, qui est purus ignis, sit ex quo Natura exstitit & subsistit, & quod Sol cæli, qui est purus amor, sit ex quo ipsa Vita, quæ est amor cum sapientia, exstitit & subsistit; & sic quod Natura, quam facitis Deum vel Deam,

sit

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſit plane mortua. Vos poteſtis, ſi cuſtodia datur, cum nobis aſcendere in Cælum, & nos poſſumus, ſi cuſtodia datur, cum vobis deſcendere in infernum, & videbitis in Cælo magnifica & ſplendida, at in Inferno ſquallida & immunda; diſcrimina illa ſunt, quia omnes in Cælis colunt Deum, & omnes in Infernis colunt Naturam; ac magnifica & ſplendida illa in Cælis ſunt correſpondentiæ affectionum boni & veri, ac ſquallida & immunda illa in Infernis ſunt correſpondentiæ cupiditatum mali & falſi; ex his & illis concludite nunc, num Deus vel num Natura ſit omne in omnibus: ad hæc Satanæ reſponderunt, in ſtatu, in quo nunc ſumus, poſſumus ex auditis concludere, quod Deus ſit, ſed cum jucundum mali occupat mentes noſtras, non videmus niſi Naturam. Duo illi Angeli & duo Satanæ non procul a me ad dextram ſtabant, quare illos vidi & audivi; & ecce vidi circum illos multos Spiritus, qui celebres eruditione in Mundo naturali fuerant, ac miratus ſum, quod Eruditi illi nunc ſtarent juxta Angelos, nunc juxta Satanas, & quod illis, juxta quos ſtabant, faverent; & dictum mihi eſt, quod mutationes ſitus illorum eſſent mutationes ſtatus illorum mentis faventis nunc parti uni nunc alteri, ſunt enim vertumni: & dicemus tibi myſterium, deſpeximus in terram ad celebres eruditione, qui ex ſuo judicio cogitaverunt de Deo & de Natura, & invenimus ſexcentos ex mille pro Natura, & reliquos pro Deo; at hos pro Deo, quia non ex aliquo intellectu, ſed modo ex auditis quod Natura ſit ex Deo, frequenter loquuti ſunt; ac frequens loquela ex memoria & reminiſcentia, & non ſimul ex cogitatione & intelligentia, infert ſpeciem fidei. Poſt hæc data eſt Satanis cuſtodia, & cum duobus Angelis aſcenderunt in Cælum, ac viderunt magnifica & ſplendida, & tunc in illuſtratione a luce Cæli ibi agnoverunt, quod Deus ſit, & quod Natura creata ſit ad inſerviendum vitæ, quæ in Deo & a Deo eſt; & quod Natura in ſe mortua ſit, & quod ſic a ſe nihil agat, ſed a vita agatur: his viſis & perceptis deſcendebant, & ſicut deſcendebant, rediit amor mali, & occluſit intellectum illorum ſupra, & aperuit illum infra, & tunc ſupra illum apparuit ſicut velamen fulgurans ex igne infernali: & actutum, cum pedibus tetigerunt terram, hiabat ſolum ſub illis, & relapſi ſunt ad ſuos.

416. Poſt hæc duo illi Angeli videntes me prope, dicebant ad circumſtantes de me, ſcimus quod hic vir de Deo & de Natura ſcripſerit, audiamus; & acceſſerunt & rogaverunt, ut illa quæ de Deo & de Natura ſcripta ſunt, coram illis legerentur, & legi inde hæc ſequentia. Illi qui credunt Divinam operationem in ſingulis naturæ, poſſunt ex permultis quæ in Natura vident, ſe confirmare pro Divino, æque, imo plus, quam illi qui ſe confirmant pro Natura: illi enim qui ſe confirmant pro Divino, attendunt ad mirabilia, quæ conſpiciuntur in Productionibus tam Vegetabilium quam Animalium. In Productionibus Vegetabilium, quod ex ſeminulo jacto in terram exeat radix, per radicem caulis, ac ſucceſſive frondes, folia, flores, fructus, uſque ad nova ſemina; prorſus ſicut ſemen ſciret ordinem ſucceſſionis, aut proceſſum, quo ſe renovaturum ſit: quis rationalis cogitare poteſt, quod Sol, qui eſt purus ignis, hoc ſciat; aut quod poſſit indere calori ſuo & luci ſuæ, ut talia efficiat,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ficiat, tum quod poſſit formare mirabilia in illis, ac intendere uſum: homo, cui Rationale elevatum eſt, cum illa videt & expendit, non poteſt aliter cogitare, quam quod ſint ab Ipſo, Cui Infinita Sapientia eſt, ita a Deo: illi qui agnoſcunt Divinum, id quoque vident & cogitant; at illi qui non agnoſcunt, id non vident & cogitant, quia non volunt, & ſic demittunt Rationale ſuum in ſenſuale, quod omnes ideas ſuas trahit ex lumine, in quo ſunt ſenſus corporis, ac fallacias illorum confirmat, dicendo, numne vides Solem per calorem ſuum & lucem ſuam hæc operantem, quid eſt id quod non vides, num eſt aliquid. Illi qui ſe confirmant pro Divino, attendunt ad mirabilia, quæ conſpicuuntur in PRODUCTIONIBUS ANIMALIUM, ut hic ſolum memorem in Ovis, quod in illis lateat pullus in ſuo ſemine ſeu inchoamento cum omni requiſito uſque ad excluſionem, & quoque cum omni progreſſione poſt excluſionem, uſque ut fiat avis aut volatile in forma genitoris; & ſi attendit ad formam, quod talis ſit, ut non poſſit, ſi alte cogitat, quam venire in ſtuporem; ut quod in minimis illorum ut in maximis, imo in inviſibilibus ſicut in viſibilibus, hoc eſt, in infectulis ſicut in alitibus aut beſtiis magnis, ſint organa ſenſuum, quæ ſunt viſus, odoratus, guſtus, tactus, tum organa motuum, quæ ſunt muſculi, volant enim & gradiuntur, ut & viſcera circum corda & pulmones, quæ actuantur a Cerebris; quod vilia inſecta etiam talibus gaudeant, notum eſt ab Anatome illorum a quibuſdam deſcripta, imprimis a SWAMMERDAMO in ejus Bibliis Naturæ. Qui omnia Naturæ adſcribunt, illi quidem vident talia, ſed cogitant modo quod ſint, & dicunt quod Natura producat; & hoc dicunt, quia averterunt mentem a cogitando de Divino, & qui averterunt ſe a cogitando de Divino, dum vident mirabilia in natura, non poſſunt rationaliter, minus ſpiritualiter, cogitare, ſed cogitant ſenſualiter & materialiter, & tunc cogitant in natura ex natura, & non ſupra illam, ſimiliter ut faciunt illi qui in Inferno ſunt; ſolum cum differentia a beſtiis, quod rationalitate polleant, hoc eſt, quod poſſint intelligere, & ſic aliter cogitare ſi velint. Illi qui averterunt ſe a cogitando de Divino, cum vident mirabilia in Natura, & per id fiunt ſenſuales, non cogitant, quod viſus oculi tam craſſus ſit, ut plura infectula videat ſicut unum obſcurum, & tamen quod unumquodvis eorum organizatum ſit ad ſentiendum, & ad ſe movendum, & ſic quod præditum ſit fibris & vaſis, tum corculis, fiſtulis pulmonicis, viſcerulis, ac cerebris, & quod hæc contexta ſint ex puriſſimis in natura, & quod contextus illi correſpondeant alicui vitæ, e qua minutiſſima eorum diſtincte aguntur. Cum viſus oculi tam craſſus eſt, ut plura talia, cum innumerabilibus in unoquovis, appareant ei ſicut parvum obſcurum, & tamen illi qui ſenſuales ſunt, ex illo viſu cogitant & judicant, patet quam incraſſata eſt mens illorum, & inde in qua caligine ſunt de ſpiritualibus.

417. Quiſque ex viſibilibus in Natura poteſt ſe confirmare pro Divino, ſi vult, & quoque ſe confirmat qui de Deo cogitat ex Vita; ut dum videt Volatilia Cæli, quod quælibet eorum ſpecies ſciat ſua alimenta, & ubi ſunt; cognoſcat ex ſono & viſu conſocios; tum inter alios quinam eorum amici, & quinam inimici ſunt, quod connubia jungant, congreſſus ſciant, arte ſtruant nidos;

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

nidos, ibi ponant ova, incubent illis, tempus incubatus sciant, quo exacto excludunt pullos, illos tenerrime amant, sub alis fovent, escas porrigunt & alunt; hoc usque dum sui juris fiunt & similia possunt agere, & procreare familiam ad perpetuandum genus. Omnis qui vult de influxu Divino per Mundum spiritualem in naturalem cogitare, potest illum in his videre, potest etiam si vult, corde suo dicere, tales scientiæ non possunt in illos influere ex Sole per ejus lucis radios; est enim Sol, ex quo Natura suum ortum & suam essentiam ducit, purus ignis, & inde radii lucis ejus prorsus mortui; & sic possunt concludere quod talia sint ex influxu Divinæ Sapientiæ in ultima naturæ.

418. Quisque ex visibilibus in Natura potest se pro Divino confirmare, dum videt vermes, qui ex jucundo cujusdam cupidinis affectant & spirant mutationem status sui terrestris in statum quendam analogum status cælestis, & propterea repunt in loca, ac mittunt se sicut uterum ut renascantur, & ibi fiant chrysallides, aureliæ, nymphæ, & demum papiliones, & cum hanc metamorphosin passi, & secundum speciem pulchris induti alis, evolant in aerem sicut in suum Cælum, ac ibi genialiter ludunt, agunt connubia, ponunt ova, ac prospiciunt sibi posteritatem; & tunc victu amæno & dulci ex floribus se nutriunt. Quis non qui pro Divino ex visibilibus naturæ se confirmat, non videt aliquam imaginem terrestris status hominis in illis ut vermibus, & imaginem status cælestis in illis ut papilionibus: at illi qui pro natura se confirmant, vident quidem illa, sed quia cælestem hominis statum rejecerunt ex animo, vocant illa meros naturæ instinctus.

419. Quisque ex visibilibus in Natura pro Divino se potest confirmare, dum attendit ad illa quæ nota sunt de Apibus, quod sciant ex herbis & floribus colligere ceram, & exsugere mel, ac struere cellas sicut domunculas, & disponere illas in formam civitatis cum plateis, per quas intrent & per quas exeant; quod e longinquo odorent flores & herbas, e quibus colligant ceras pro domo, & mella pro victu, & quod illis referti revolent secundum plagam ad suum alveare; sic prospiciunt sibi victum & habitationem pro ventura hyeme, sicut illam scirent & præviderent; præficiunt etiam sibi dominam sicut reginam, ex qua posteritas propagetur; & pro illa quasi aulam supra struunt, cum satellitiis circum, quæ cum tempus partus instat, vadit in comitatu a satellitiis a cellula in cellulam, & ponit ova, quæ turba sequens circumlinit ne lædantur ab aere; inde illis nova soboles: postea cum hæc ad ætatem suam provecta est, ut similia possint facere, expellitur domo; ac expulsum examen se primum colligit, & inde in turma, ne consociatio dissipetur, dein evolat ad evestigandum sibi domicilium: circa autumnum etiam inutiles fuci educuntur, & deprivantur alis, ne redeant, & escas suas, quibus nihil operæ impenderunt, consumant, præter plura: ex quibus constare potest, quod illis propter usum, quem præstant Humano Generi, ex influxu e spirituali Mundo sit forma regiminis qualis est apud homines in terris, imo apud Angelos in Cælis: quis cui ratio illibata est, non videt, quod talia apud illos non sint ex Naturali Mundo; quid Sol, a quo natura est, commune habet cum regimine æmulo & analogo regiminis cælestis. Ex his & similibus apud Animalia bruta,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

confeſſor & cultor naturæ confirmat ſe pro natura, cum confeſſor & cultor Dei ex iiſdem ſe confirmat pro Divino; nam ſpiritualis homo videt ſpiritualia in illis, & naturalis homo videt naturalia in illis, ita quiſque qualis eſt. Quod me attinet, talia mihi fuerunt teſtimonia influxus ſpiritualis in naturale, ſeu Mundi ſpiritualis in Mundum naturalem, ita a Divina Sapientia Domini. Expende etiam, num de aliqua forma regiminis, aut de aliqua lege civili, aut de aliqua virtute morali, aut de aliqua veritate ſpirituali, potes analytice cogitare, niſi Divinum ex Sapientia ſua per Mundum Spiritualem influat, quod ad me, non potui, nec poſſum; animadverti enim perceptibiliter & ſenſibiliter influxum illum nunc per 25 Annos continue; quare hoc dico ex teſtato.

420. Num Natura pro fine poteſt habere uſum, ac diſponere uſus in ordines & formas; hoc non poteſt niſi quam Sapiens; ac Univerſum ita ordinare & formare, non poteſt niſi Deus, Cui Infinita Sapientia eſt; quis alius poteſt prævidere & providere omnia illa quæ victus & amictus ſunt hominibus, victus ex fructibus terræ & ex animalibus, ac veſtitus ex iiſdem. Inter mirabilia eſt, quod viles illi vermes, qui vocantur bombyces, ſerico veſtirent & magnifice ornarent & fæminas & viros a Reginis & Regibus uſque ad ancillas & famulos: & quod viles vermes, qui ſunt apes, ſuppeditarent ceras pro luminaribus, ex quibus Templa & Aulæ in ſplendore ſunt. Hæc & plura ſunt auctoramenta exſtantia, quod Dominus a Se per Mundum Spiritualem operetur omnia quæ in Natura ſunt.

421. His adjiciendum eſt, quod in Mundo ſpirituali viſi ſint illi, qui pro natura ex viſibilibus Mundi ſe confirmaverunt, uſque ut athei facti ſint, & quod intellectus eorum in luce ſpirituali apparuerit apertus infra, ſed clauſus ſupra, ex cauſa, quia cogitatione ſpectarunt deorſum ad terram, & non ſurſum ad Cælum: ſupra ſenſuale, quod eſt infimum intellectus, apparuit ſicut velamen, apud quoſdam fulgurans ex igne infernali, apud quoſdam atrum ſicut fuliginis, & apud quoſdam lividum ſicut cadaveris. Caveat itaque quiſque ſibi a confirmationibus pro natura, confirmet ſe pro Divino, non deeſt ſupellex.

422. Ignoſcendi quidem ſunt aliqui, quod Naturæ adſcripſerint quædam viſibilia, ex cauſa, quod non ſciverint aliquid de Sole Mundi ſpiritualis, ubi eſt Dominus, & de influxu inde; nec aliquid de illo Mundo, & ejus ſtatu, imo nec de præſentia ejus apud hominem; & quod inde non aliter cogitare potuerint, quam quod ſpirituale eſſet purius naturale; & ſic quod Angeli eſſent vel in æthere, vel in ſtellis; tum de Diabolo, quod vel eſſet hominis malum, vel ſi actualiter exiſteret, eſſet vel in aere, vel in profundis; tum quod animæ hominum poſt mortem vel eſſent in intimo terræ, vel in aliquo ubi ſeu pu uſque ad diem judicii; & ſimilia alia, quæ phantaſia induxit ex ignorantia Mundi ſpiritualis & ejus Solis: hæc cauſa eſt quod ignoſcendi ſint, qui crediderunt quod Natura producat viſibilia ex inſito a creatione: ſed uſque illi, qui per confirmationes pro natura ſe atheos fecerunt, non ignoſcendi ſunt, quia potuerunt ſe confirmare pro Divino; ignorantia quidem excuſat, ſed non tollit falſum confirmatum, nam hoc falſum cohæret cum malo, ac malum cum Inferno.

VOLUPTA-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

VOLUPTATES INSANIÆ

DE

AMORE SCORTATORIO.

De Oppositione Amoris Scortatorii & Amoris Conjugialis.

„ 423. IN limine hoc, primo aperiendum est, quid in hoc „ Capite per Amorem scortatorium intelligitur; non „ intelligitur Amor fornicatorius, qui præcedit con- „ jugium, nec qui sequitur illud post mortem con- „ jugis; nec Concubinatus, qui ex Causis legiti- „ mis, justis, & sonticis, initur; nec intelliguntur „ Genera mitia Adulterii, nec Genera gravia ejus, „ a quibus homo actualiter resipiscit, nam hæc non opposita fiunt, & illa non „ opposita sunt Amori conjugiali; quod non opposita sint, videbitur in se- „ quentibus, ubi de Unoquovis transigetur. Sed per Amorem scortatorium „ oppositum Amori conjugiali hic intelligitur Amor adulterii, dum talis est, „ ut non reputetur pro peccato, nec pro malo & inhonesto contra rationem, „ sed pro licito cum ratione: hic Amor scortatorius amorem Conjugialem non „ modo eundem secum facit, sed etiam pessumdat, destruit, & tandem „ nauseat. De hujus amoris oppositione contra amorem conjugialem in hoc „ Capite agitur; quod non de alio, constare potest ex sequentibus de Forni- „ catione, de Concubinatu, & de variis generibus Adulterii". Sed Op- positio illa, ut coram visu rationali pateat, demonstranda est in hac serie. I. *Quod non sciatur qualis est Amor scortatorius, nisi scitur qualis est Amor conjugialis.* II. *Quod Amor scortatorius sit oppositus amori conjugiali.* III. *Quod Amor scortatorius sit oppositus Amori conjugiali, sicut naturalis ho-*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

mo in se spectatus est oppositus spirituali homini. IV. *Quod Amor scortatorius sit oppositus Amori conjugiali, sicut connubium mali & falsi est oppositum conjugio boni & veri.* V. *Quod inde Amor scortatorius sit oppositus Amori conjugiali, sicut Infernum est oppositum Cælo.* VI. *Quod immundum Inferni sit ex Amore scortatorio, & quod mundum Cæli sit ex Amore conjugiali.* VII. *Quod similiter immundum in Ecclesia, & mundum ibi.* VIII. *Quod Amor scortatorius plus & plus faciat hominem non hominem & non virum, & quod Amor conjugialis faciat hominem plus & plus hominem & virum.* IX. *Quod sit Sphæra amoris scortatorii, & Sphæra amoris conjugialis.* X. *Quod Sphæra amoris scortatorii ascendat ex Inferno, & quod Sphæra amoris conjugialis descendat e Cælo.* XI. *Quod binæ illæ Sphæræ sibi mutuo obvient in utroque Mundo, sed non se conjungant.* XII. *Quod inter binas illas sphæras æquilibrium sit, & quod homo in illo sit.* XIII. *Quod homo se convertere possit ad quam libet, sed quod quantum se convertit ad unam, tantum avertat se ab altera.* XIV. *Quod utraque sphæra secum ferat jucunditates.* XV. *Quod jucunditates amoris scortatorii inchoent a carne, & quod sint carnis etiam in spiritu; sed quod jucunditates amoris conjugialis inchoent in spiritu, & quod sint spiritus etiam in carne.* XVI. *Quod jucunditates amoris scortatorii sint voluptates insaniæ, at quod jucunditates amoris conjugialis sint delitiæ sapientiæ.* Sequitur nunc horum Explicatio.

424. I. QUOD NON SCIATUR QUALIS EST AMOR SCORTATORIUS, NISI SCITUR QUALIS EST AMOR CONJUGIALIS. Per amorem scortatorium intelligitur Amor adulterii qui destruit amorem conjugialem, ut supra n. 423. Quod non sciatur qualis est Amor ille scortatorius, nisi scitur qualis est Amor conjugialis, non eget demonstrare, sed modo illustrare per similitudines; ut, quis potest nosse quid malum & falsum, nisi scit quid bonum & verum; & quis novit quid incastum, inhonestum, indecorum, & impulchrum, nisi scit quid castum, honestum, decorum, & pulchrum; & quis potest discernere insanias, nisi qui sapiens est, aut scit quid sapientia; tum quis potest rite percipere stridores disharmonicos, nisi qui doctrina & studio hausit numeros harmonicos; similiter quis potest perspicere quale est adulterium, nisi perspexerit quale est conjugium; & quis potest judicio sistere spurcitiem voluptatum amoris scortatorii, nisi qui prius judicio suo stitit munditiem amoris conjugialis: nunc quia absolvi Delitias sapientiæ de Amore conjugiali, ex intelligentia inde acquisita possum Voluptates de Amore scortatorio describere.

425. II. QUOD AMOR SCORTATORIUS SIT OPPOSITUS AMORI CONJUGIALI. Non datur in Universo aliquid, cui non est suum oppositum, ac opposita non sunt inter se relativa, sed sunt contraria; relativa sunt inter maximum & minimum ejusdem rei, sed contraria sunt ex oppositio contra illa, & hæc inter se sunt relativa, sicut illa inter se, quare etiam ipsæ relationes sunt oppositæ. Quod omnibus & singulis sint sua opposita, patet a luce, calore, temporibus Mundi, affectionibus, perceptionibus, sensationibus, & pluribus aliis; Lucis oppositum est caligo, Caloris oppositum est frigus, Temporum Mundi opposita sunt dies & nox, æstas & hyems; Affectionum opposita sunt gaudia & luctus, ac lætitiæ & tristitiæ, Perceptionum opposita sunt bona & mala, ac vera & falsa, & Sensationum opposita sunt jucunda & injucunda: inde in

omni

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

omni evidentia concludi poteſt, quod Amori conjugiali ſit ſuum oppoſitum; quod hoc ſit adulterium, unuſquiſque poteſt, ſi vult, ex omnibus ſanæ rationis dictaminibus videre; dicite, ſi poteſtis, quid aliud ejus oppoſitum eſt; accedit, quoniam ſana ratio ex ſua luce hoc manifeſte videre potuit, ideo illa ſancivit leges, quæ vocantur juſtitiæ civiles, pro Conjugiis, & contra Adulteria. Ut adhuc exſtantius pateat, quod oppoſita ſint, licet referre, quod ſæpius in Mundo ſpirituali vidi; quando illi qui in Mundo naturali ex confirmato adulteri fuerunt, percipiunt ſphæram amoris conjugialis defluentem e Cælo, actutum vel aufugiunt in cavernas & ſe abſcondunt, vel ſi obſtinant ſe contra illam, exacerbantur furore, & fiunt ſicut furiæ; quod ita fiat, eſt quia omnia affectionum jucunda & injucunda percipiuntur ibi, & quandoque tam clare, ſicut odor percipitur olfactu, non enim eſt illis materiale corpus quod talia abſorbet. Quod autem oppoſitio amoris ſcortatorii & amoris conjugialis a multis in Mundo naturali ignoretur, eſt ex jucundis carnis, quæ apparenter æmulantur jucunda Amoris conjugialis in extremis, & illi qui in ſolis jucundis ſunt, non ſciunt aliquid de oppoſitione illa; ac poſſum autumare, quod ſi dixeris, quod unicuique rei ſit ſuum oppoſitum, & concluſeris, quod etiam Amori conjugiali ſit ſuum, adulteri reſponſuri ſint, quod illi Amori non oppoſitum ſit, quia Amor ſcortatorius nullo ſenſu ſe diſcriminat ab illo; ex quo etiam patet, quod qui non ſcit, qualis eſt Amor conjugialis, non ſciat qualis eſt Amor Scortatorius; & adhuc quod ex Amore ſcortatorio non ſciatur qualis eſt Amor conjugialis, ſed ex hoc ille; nemo ſcit bonum ex malo, ſed malum ex bono; malum enim in caligine eſt, bonum autem in luce.

426. III. Quod Amor Scortatorius sit oppositus Amori conjugiali, sicut Naturalis homo in se spectatus est oppositus Spirituali homini. Quod Homo naturalis & ſpiritualis ſint ſibi oppoſiti, uſque ut unus non velit quod alter, imo quod inter ſe pugnent, in Eccleſia notum eſt, ſed uſque nondum explanatum; quid ergo diſcriminat Spiritualem & Naturalem, & excitat hunc contra illum, dicetur: Naturalis homo eſt, in quem unuſquiſque, dum adoleſcit, primum introducitur, quod fit per ſcientias & cognitiones, ac per rationalia intellectus; at Spiritualis homo eſt, in quem ille introducitur per Amorem faciendi aſus, qui amor etiam vocatur Charitas; quare quantum quis in hac eſt, tantum eſt Spiritualis, at quantum non in hac eſt, tantum eſt Naturalis, etiam ſi foret perſpicax ingenio & ſapiens judicio: quod hic homo, qui vocatur naturalis, ſeparatus a ſpirituali, utcunque ſe elevat in lucem rationis, uſque ſolvat ſe in libidines, & illis operetur, pateſcit ex ſolo ejus genio, quod charitatis expers ſit, & qui hujus expers eſt, ille diſſolutus eſt ad omnes laſcivias amoris ſcortatorii; quapropter cum illi dicitur, quod libidinoſus hic Amor ſit oppoſitus caſto Amori conjugiali, & rogatur ut conſulat lumen ſuum rationale, uſque non conſulit lumen illud niſi in conjunctione cum jucundo mali a nativitate inſiti Naturali homini, ex quo facit concluſum, quod ratio ſua non videat aliquid contra dulces ſenſitivas illecebras ſui corporis; in quibus poſtquam confirmavit ſe, ſtupet ejus ratio ad omnia illa dulcia, quæ de Amore conjugiali prædicantur; imo, ſicut ſupra dictum eſt,

pugnat

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

pugnat contra illa, ac vincit, & ſicut victor poſt ſtragem deſtruit ab extremis ad intima, caſtra Amoris conjugialis apud ſe: hæc facit naturalis homo ex Amore ſuo ſcortatorio. Hoc traditur, ut ſciatur, unde eſt duorum illorum amorum oppoſitio; nam, ut prius multis oſtenſum eſt, Amor conjugialis in ſe ſpectatus eſt Amor ſpiritualis, & Amor ſcortatorius in ſe ſpectatus eſt Amor naturalis.

427. IV. QUOD AMOR SCORTATORIUS SIT OPPOSITUS AMORI CONJUGIALI, SICUT CONNUBIUM MALI ET FALSI EST OPPOSITUM CONJUGIO BONI ET VERI. Quod origo amoris conjugialis ſit ex conjugio boni & veri, ſupra in ſuo Capite, a n. 83 ad 102, demonſtratum eſt; inde ſequitur quod origo amoris ſcortatorii ſit ex connubio mali & falſi, & quod inde oppoſiti ſint, ſicut malum oppoſitum eſt bono, ac falſum mali vero boni; ſunt jucunda utriuſque amoris, quæ ita oppoſita ſunt, nam Amor abſque ſuis jucundis non eſt aliquid. Quod hæc ſibi ita oppoſita ſint, prorſus non apparet; quod non appareat, eſt quia jucundum Amoris mali in externis mentitur jucundum Amoris boni; ſed in internis jucundum amoris mali conſiſtit ex meris concupiſcentiis mali, ipſum malum eſt harum conglobata congeries ſeu glomus; at jucundum amoris boni conſiſtit ex innumeris affectionibus boni, ipſum bonum eſt harum ſicut counitus faſcis; hic faſcis & ille glomus ab homine non ſentitur niſi ſicut unum jucundum, & quia jucundum mali in externis mentitur jucundum boni, ut dictum eſt, ideo etiam jucundum adulterii ſicut jucundum conjugii; ſed poſt mortem, dum quiſque deponit externa, ac nudantur interna, tunc ad ſenſum patet, quod malum adulterii ſit glomus concupiſcentiarum mali, & quod bonum conjugii ſit faſcis affectionum boni; ita quod ſibi prorſus oppoſita ſint.

428. Quod ipſum connubium mali & falſi ſpectat, noſcatur, quod malum amet falſum, ac velit ut ſecum unum ſit, & quoque ſe conjungunt; ſimiliter ut bonum amat verum, ac vult ut ſecum unum ſit, & quoque ſe conjungunt; ex quo patet, quod ſicut ſpiritualis origo conjugii eſt conjugium boni & veri, ita ſpiritualis origo adulterii ſit connubium mali & falſi; inde eſt, quod hoc connubium per adulteria, ſcortationes & meretricatus, in ſenſu Verbi ſpirituali intelligatur, videatur APOCALYPSIS REVELATA, n. 134. Ex hoc principio eſt, quod qui in malo eſt & nubit falſo, & qui in falſo eſt & ducit malum in conſortium ſui thalami, ex juncto fœdere confirmet adulterium, & committat illud quantum audet & valet; confirmat illud ex malo per falſum, & committit illud ex falſo per malum; & quoque viciſſim, quod qui in bono eſt, & nubit vero, aut qui in vero eſt, & ducit bonum in conſortium thalami ſecum, contra adulterium, & pro conjugio ſe confirmet, ac beatam conjugialem vitam amplectatur.

429. V. QUOD INDE AMOR SCORTATORIUS SIT OPPOSITUS AMORI CONJUGIALI, SICUT INFERNUM EST OPPOSITUM CÆLO. Omnes qui in Inferno ſunt, in connubio mali & falſi ſunt, & omnes qui in Cælo ſunt, in conjugio boni & veri ſunt; & quia connubium mali & falſi, eſt quoque adulterium, ut nunc ſupra n. 427-428, oſtenſum eſt, eſt infernum etiam illud; inde eſt, quod omnes ibi in libidine, laſcivia; & impudicitia amoris ſcortatorii ſunt, ac caſta

&

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& pudica amoris conjugialis fugiant & exhorreant, videatur ſupra n. 428. Ex his videri poteſt, quod bini illi amores, ſcortatorius & conjugialis, ſibi oppoſiti ſint, ſicut infernum eſt cælo, ac cælum inferno.

430. VI. QUOD IMMUNDUM INFERNI SIT EX AMORE SCORTATORIO, ET QUOD MUNDUM CÆLI SIT EX AMORE CONJUGIALI. Totum infernum ſcatet immunditiis, & harum univerſalis origo eſt impudicus & obſcænus Amor ſcortatorius, in tales vertuntur jucunda ejus: quis poteſt credere, quod omne jucundum amoris, in Mundo Spirituali ſiſtatur ſub variis ſpeciebus videndum, ſub variis odoribus ſentiendum, & ſub variis formis beſtiarum & avium conſpiciendum: Species, ſub quibus in inferno jucunda laſcivioſa amoris ſcortatorii ſiſtuntur videnda, ſunt ſtercora & cœna; Odores, per quos illa ſiſtuntur ſentienda, ibi ſunt putores & nidores: & Formæ beſtiarum & avium, ſub quibus illa ibi ſiſtuntur conſpicienda, ſunt ſues, ſerpentes, aves ochim & tziim vocatæ. Vice verſa autem jucunda caſta amoris conjugialis in Cælo; Species, ſub quibus illa ibi ſiſtuntur videnda, ſunt horti & campi floriferi; Odores, per quos illa ibi ſiſtuntur ſentienda, ſunt redolentiæ ex fructibus & fragrantiæ ex floribus; & formæ animalium, ſub quibus illa ibi ſiſtuntur conſpicienda, ſunt agni, hædi, turtures & aves paradiſiacæ. Quod jucunda amorum in talia & ſimilia vertantur, eſt quia cuncta, quæ in Mundo Spirituali exiſtunt, ſunt correſpondentiæ; in has vertuntur interna mentium illorum, dum tranſeunt & fiunt externa coram ſenſibus. At ſciendum eſt, quod ſint innumerabiles varietates immunditiarum, in quas laſciviæ ſcortationum, dum in ſuas correſpondentias abeunt, vertuntur; & varietates ſunt ſecundum genera & ſpecies illarum, quæ videantur in ſequentibus, ubi agitur de Adulteriis & illorum gradibus; aſt a jucundis amoris illorum, qui reſipuerunt, non tales immunditiæ exeunt, quia in Mundo ab illis lavati ſunt.

431. VII. QUOD SIMILITER IMMUNDUM IN ECCLESIA, ET MUNDUM IBI: Cauſa eſt, quia Eccleſia eſt Regnum Domini in terris correſpondens Regno Ipſius in Cælis; & quoque Dominus conjungit illa, ut faciant unum; diſtinguit etiam illos qui ibi ſunt, ſicut diſtinguit Cælum & Infernum, & diſtinguit ſecundum amores; illi, qui in impudicis & obſcænis jucundis amoris ſcortatorii ſunt, adſciſcunt ad ſe ſimiles ex Inferno; at illi, qui in pudicis & caſtis jucundis amoris conjugialis ſunt, a Domino aſſociantur angelis ſimilibus e Cælo: hi Angeli illorum, dum apud hominem adſtant adulteris ex confirmato & propoſito, ſentiunt graveolentia illa, de quibus ſupra n. 430, & paulum recedunt. Propter correſpondentiam ſpurcorum amorum cum ſtercoribus & cœnis, mandatum eſt filiis Iſraelis „ Ut clavum apud ſe ferrent, quo tegerent excrementum ſuum, ne Jehovah Deus ambulans in medio Caſtrorum illorum videret nuditatem rei, & reverteretur, Deutr. XXIII. 14, 15. hoc mandatum eſt, quia caſtra filiorum Iſraelis repræſentabant Eccleſiam, ac immunda illa correſpondebant laſcivis ſcortationum; & per Jehovam Deum ambulantem in medio caſtrorum illorum ſignificabatur præſentia Ipſius cum angelis; quod tegerent, erat cauſa, quia tecta & occluſa ſunt omnia illa loca in inferno, ubi catervæ talium degunt, quare etiam dicitur, ne nuditatem

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

rei videat; quod omnia loca in Inferno occluſa ſint, datum eſt videre, & quoque quod cum aperirentur, quod factum eſt, cum novus dæmon intrabat, tale graveolentum inde exhalatum ſit, ut gravedine infeſtaret ventrem meum; & quod mirabile eſt, putores illi ſunt illis ita jucundi ſicut ſtercora ſunt porcis. Ex his patet, quomodo intelligendum eſt, quod immundum in Eccleſia ſit ex Amore ſcortatorio, & quod mundum ibi ſit ex amore conjugiali.

432. VIII. QUOD AMOR SCORTATORIUS PLUS ET PLUS FACIAT HOMINEM NON HOMINEM ET VIRUM NON VIRUM, ET QUOD AMOR CONJUGIALIS FACIAT HOMINEM PLUS ET PLUS HOMINEM ET VIRUM. Quod Amor conjugialis faciat hominem, illuſtrant & confirmant omnia & ſingula, quæ in Prima Parte de Amore & ejus ſapientiæ delitiis, in luce coram ratione demonſtrata ſunt, ut 1. Quod ille qui in Amore vere conjugiali eſt, plus & plus ſpiritualis fiat, & quo plus aliquis ſpiritualis eſt, eo plus homo eſt. 2. Quod plus & plus ſapiens fiat, & quo plus aliquis ſapiens eſt, eo plus eſt homo. 3. Quod apud illum plus & plus aperiantur interiora mentis, uſque ut videat aut intuitive agnoſcat Dominum, & quo plus aliquis in illo viſu aut in illa agnitione eſt, eo plus eſt homo: 4. Quod plus & plus moralis & civilis fiat, quia anima ſpiritualis moralitati & civilitati ejus ineſt, & quo plus aliquis moraliter civilis eſt, eo plus eſt homo. 5. Quod etiam poſt mortem fiat Angelus cæli, ac Angelus eſt eſſentia & forma homo, & quoque genuinum humanum in facie ejus, ex loquela & ex moribus ejus eluceſcit: & his conſtat, quod Amor conjugialis faciat hominem plus & plus hominem. Quod contrarium ſit cum Adulteris, ex ipſa oppoſitione adulterii & conjugii, de qua in hoc Capite actum eſt & agitur, ſequitur evictum, ut 1. Quod non ſpirituales ſint, ſed ſumme naturales; ac naturalis homo ſeparatus a ſpirituali, eſt ſolum homo quoad intellectum, non autem quoad voluntatem, hanc immergit corpori & concupiſcentiis carnis, & illis horis etiam comitatur illam intellectus; quod hic non ſit niſi quam dimidius homo, ipſe ex ratione intellectus ſui, ſi elevat illam, videre poteſt. 2. Quod Adulteri non ſapientes ſint, niſi in loquelis, & quoque in geſtibus, quando in conſortio cum eminentibus dignitate, cum inclutis eruditione, & cum moratis ſunt, at quod ſoli apud ſe inſaniant, nauci pendendo Divina & ſancta Eccleſiæ, & conſpurcando moralia vitæ impudicis & incaſtis, in Capite de adulteriis, evincetur; quis non videt, quod tales geſticulatores, ſint modo quoad externam figuram homines, & quoad internam formam non homines. 3. Quod Adulteri plus & plus non homines fiant, autopſia ex viſis illis in inferno, mihi pro evidente confirmatione inſervivit; ſunt enim ibi dæmones, qui dum apparent in luce cæli, ſunt facies illorum ſicut puſtulæ, corpora illorum ſicut gibbi, loquelæ illorum ſunt ſcabræ, & geſtus ſcenici. „ At ſciendum eſt, quod tales ſint Adulteri ex „ propoſito & ex confirmato; non autem adulteri ex non conſulto; nam „ ſunt quatuor genera adulterorum, de quibus in Capite de adulteriis & ejus „ gradibus; Adulteri ex propoſito, ſunt qui ex libidine voluntatis; Adulteri „ ex confirmato, ſunt qui ex perſuaſione intellectus; Adulteri ex conſulto, „ ſunt qui ex illecebris ſenſuum; & Adulteri ex non conſulto, ſunt qui non

„ in

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

„ in facultate, aut non in libertate, conſulendi intellectum ſunt. Duo priora „ Adulterorum genera ſunt, qui plus & plus non homines fiunt; at duo po- „ ſteriora genera fiunt homines, ſicut recedunt ab erroribus illis, & poſtea „ ſapiunt".

433. Quod Amor conjugialis faciat hominem plus virum, etiam illuſtrant illa, quæ in præcedente Parte de Amore conjugiali & ejus delitiis allata ſunt, quæ ſunt, 1. Quod facultas & virtus, quæ vocatur virilis, comitetur ſapientiam ſicut hæc animatur ex ſpiritualibus Eccleſiæ, & quod inde inſit Amori conjugiali; & quod ſapientia hujus amoris venam a fonte ejus in anima aperiat, & ſic vitam intellectualem, quæ eſt ipſa vita maſculina, evigoret & quoque beet perennitate. 2. Quod inde ſit, quod Angeli cæli in hac ſint in æternum, ſecundum effata oris illorum, in MEMORABILI, n. 355. 356: quod etiam in perdurante efficacia fuerint Antiquiſſimi in Sæculis, aureo & argenteo, quia dilexerunt amatoria uxorum ſuarum, & perhorruerunt amatoria ſcortorum, audivi ex ore illorum, videantur MEMORABILIA, n. 75. 76. Quod ſpiritualis illa ſufficientia etiam in naturali, nec defutura ſit hodie illis, qui Dominum adeunt, & adulteria ut infernalia abominantur, e Cælo mihi dictum eſt. Contrarium autem contingit Adulteris ex propoſito, & Adulteris ex confirmato, de quibus mox ſupra n. 432 fin. quod apud hos facultas & virtus, quæ vocatur virilis, devigoretur uſque ad nullam, & poſt illam inceptet frigus etiam ad ſexum, & quod poſt hoc ſequatur faſtidioſum quid quod ſpectat ad nauſeam, notum eſt tametſi parum evulgatum: quod tales ſint illi Adulteri in inferno, a ſirenibus, quæ ſunt obſoletæ veneris libidines, & quoque a lupariis ibi, e longinquo audivi. Ex his cluit, quod Amor ſcortatorius faciat hominem plus & plus non hominem & non virum; & quod Amor conjugialis faciat hominem plus & plus hominem & virum.

434. IX: QUOD SIT SPHÆRA AMORIS SCORTATORII, ET SPHÆRA AMORIS CONJUGIALIS. Quid intelligitur per Sphæras, & quod multiplices ſint, & quod illæ quæ ſunt Amoris & Sapientiæ, procedant a Domino, & per Cælos Angelicos deſcendant in Mundum, & hunc pervadant uſque ad ultima ejus, ſupra n. 222 ad 226, & n. 386 ad 397, oſtenſum eſt. Quod non detur in Univerſo aliquid, cui non eſt ſuum oppoſitum, videatur ſupra n. 425; ex hoc ſequitur, quod quia datur Sphæra amoris conjugialis, etiam detur Spæra ei oppoſita, quæ vocatur Sphæra amoris ſcortatorii: ſunt enim illæ Sphæræ ſibi oppoſitæ, ſicut eſt amor adulterii oppoſitus amori conjugii; de qua oppoſitione in præcedentibus hujus Capitis actum eſt.

435. X: QUOD SPHÆRA AMORIS SCORTATORII ASCENDAT EX INFERNO, ET QUOD SPHÆRA AMORIS CONJUGIALIS DESCENDAT E CÆLO. Quod Sphæra amoris conjugialis deſcendat e Cælo, in citatis locis nunc ſupra, n. 434, oſtenſum eſt; quod autem Sphæra amoris ſcortatorii aſcendat ex inferno, eſt quia hic amor eſt inde, n. 429: aſcendit illa ſphæra inde ex immundis, in quæ vertuntur jucunda adulterii illorum, qui ex utroque ſexu ibi ſunt, de quibus videatur ſupra n. 430. 431.

436. XI: QUOD BINÆ ILLÆ SPHÆRÆ SIBI OBVIENT IN UTROQUE MUNDO,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

SED NON SE CONJUNGANT. Per utrumque Mundum intelligitur Mundus ſpiritualis & Mundus naturalis; in Mundo ſpirituali obviant ſibi Sphæræ illæ in Mundo ſpirituum, quia hic eſt medius inter Cælum & Infernum; at in Mundo naturali obviant ſibi in Plano rationali apud hominem, quod etiam eſt medium inter Cælum & Infernum; influit enim in illud e ſuperiori conjugium boni & veri; ac influit in illud ab inferiori conjugium mali & falſi, hoc influit per Mundum, illud autem per Cælum: inde eſt, quod Rationale humanum ſe vertere poſſit ad utramlibet partem, & recipere influxum; ſi ad bonum, recipit illum e ſuperiori, & tunc formatur Rationale ejus plus eſt plus ad receptionem Cæli; at ſi ſe vertit ad malum, recipit influxum illum ab inferiori, & tunc formatur Rationale ejus, plus & plus ad receptionem Inferni. Quod binæ illæ Sphæræ ſe non conjungant, eſt quia oppoſitæ ſunt, ac oppoſitum in oppoſitum non aliter agit, quam ſicut hoſtes, quorum unus flagrans internecino odio aggreditur alterum ex furore, alter vero in nullo odio eſt, ſed ſolum in zelo ſe tutandi: ex quibus patet, quod binæ illæ Sphæræ modo ſibi obvient, ſed non ſe conjungant. Interſtitium medium, quod faciunt, eſt ab una parte ex malo non falſi & ex falſo non mali, & ab altera parte ex bono non veri & ex vero non boni, quæ duo ſe quidem poſſunt contingere, ſed uſque non conjungere.

437. XII: QUOD INTER BINAS ILLAS SPHÆRAS ÆQUILIBRIUM SIT, ET QUOD HOMO IN ILLO SIT. Æquilibrium inter illas eſt æquilibrium ſpirituale, quia eſt inter bonum & malum, ex hoc æquilibrio eſt homini liberum arbitrium; in hoc & per hoc homo cogitat & vult, & inde loquitur & agit ſicut ex ſe; Rationale ejus in optione & electione eſt num velit recipere bonum, ſive velit recipere malum, proinde ſive velit rationaliter ex libero ſe diſponere ad amorem conjugialem, ſive velit rationaliter ex libero ſe diſponere ad amorem ſcortatorium; ſi ad hunc, vertit occipitium & tergum ad Dominum; ſi ad illum, vertit frontiſpicium & pectus ad Dominum; ſi ad Dominum, ducitur ejus rationalitas & libertas ab Ipſo; ſi autem retro a Domino, ducitur ejus rationalitas & libertas ab inferno.

438. XIII: QUOD HOMO SE CONVERTERE POSSIT AD QUAM SPHÆRAM LIBET, SED QUOD QANTUM SE CONVERTIT AD UNAM, TANTUM AVERTAT SE AB ALTERA. Homo creatus eſt, ut ex libero ſecundum rationem, ac prorſus ſicut a ſe, agat quod agit; abſque his duobus non foret homo, ſed beſtia; non enim reciperet aliquid influum e Cælo ad ſe, ac id ſibi appropriaret ut ſuum, & inde non poſſet ei aliquid vitæ æternæ inſcribi; hoc enim erit ei inſcriptum ut ejus, ut ſit ſuus; & quia non datur aliquod liberum ad unam partem, niſi etiam ſimile ſit ad alteram, ſicut nulla trutinatio niſi lances ex æquilibrio poſſint utrinque protendi, ita niſi liberum ſit homini ex ratione etiam accedere ad malum, ſic a dextro ad ſiniſtrum & a ſiniſtro ad dextrum, ſimiliter ad Sphæram infernalem, quæ eſt ſpæra adulterii, ſicut ad Sphæram cæleſtem quæ eſt conjugii.

439. XIV: QUOD UTRAQUE SPHÆRA SECUM FERAT JUCUNDITATES. Videlicet, quod tam ſphæra amoris ſcortatorii quæ aſcendit ex inferno, quam ſphæra amoris conjugialis quæ deſcendit e Cælo, afficiat hominem recipientem jucun-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

jucunditatibus; cauſa eſt, quia ultimum planum, in quod jucunditates utriuſque amoris deſinunt, & ubi ſe implent & complent, & illas in ſuo ſenſu ſiſtit, eſt idem: inde eſt, quod amatoria ſcortatoria, & amatoria conjugialia in extremis percipiantur ſimilia, tametſi prorſus diſſimilia ſunt in internis; quod inde etiam diſſimilia ſint in extremis, ex non ſenſu diſcriminis judicatur; nam diſſimilitudines ex diſcriminibus in extremis non ſentiunt alii quam qui in amore vere conjugiali ſunt; malum enim cognoſcitur ex bono, non autem bonum ex malo, ſicut nec odor dulcis a nare cum ei inhæret odor teter. Audivi ab angelis, quod illi diſcernant in extremis laſcivum a non laſcivo, ſicut quis diſcernit ignem ſtercoris aut cornu uſti ex maleolentia ejus, ab igne aromatis aut ligni cinnamomi uſti ex ſuaveolentia ejus; & quod hoc ſit ex diſcrimine jucunditatum internarum, quæ ingrediuntur externas & conflant illas.

440. XV: QUOD JUCUNDITATES AMORIS SCORTATORII INCHOENT A CARNE, ET QUOD SINT CARNIS ETIAM IN SPIRITU; SED QUOD JUCUNDITATES AMORIS CONJUGIALIS INCHOENT IN SPIRITU, ET QUOD SINT SPIRITUS ETIAM IN CARNE. Quod jucunditates amoris ſcortatorii inchoent a carne, eſt quia æſtra carnis ſunt initia illarum: quod inficiant ſpiritum, ac quod ſint carnis etiam in ſpiritu, eſt quia caro non ſentit, ſed ſpiritus illa quæ contingunt in carne; cum hoc ſenſu ſimile eſt ſicut cum reliquis, ut quod oculus non videat & diſcernat varia in objectis, ſed ſpiritus; & quod nec auris audiat & diſcernat harmonias modulaminum in cantu, & concordantias articulationis ſonorum in loquelis, ſed ſpiritus; ac ſpiritus omne ſentit ſecundum elevationem ſuam in ſapientiam; ſpiritus, qui non elevatus eſt ſupra ſenſualia corporis, & ſic adhæret illis, non ſentit alias jucunditates, quam quæ e carne & quæ e mundo per ſenſus corporis influunt, has arripit, his delectatur, & facit ſuas: nunc quia initia amoris ſcortatorii ſunt modo carnis æſtra & prurigines, patet, quod hæc in ſpiritu ſint ſpurcæ illecebræ, quæ ſicut aſcendunt & deſcendunt, & ſe reciprocant, ita excitent & incendant. In genere, cupiditates carnis in ſe ſpectatæ non aliud ſunt quam conglomeratæ concupiſcentiæ mali & falſi; inde eſt hoc verum in Eccleſia, quod caro concupiſcat contra ſpiritum, hoc eſt, contra ſpiritualem hominem; quare ſequitur, quod jucunditates carnis quoad jucunditates amoris ſcortatorii, non ſint niſi quam libidinum effervescentiæ, quæ in ſpiritu fiunt ſcatebræ impudicitiarum.

441. Jucunditates autem amoris conjugialis nihil commune habent cum fæculentis jucunditatibus amoris ſcortatorii; hæ quidem inſunt carni cujuſvis hominis, ſed ſeparantur & removentur, ſicut ſpiritus hominis elevatur ſupra ſenſualia corporis, & ex altitudine videt horum apparentias & fallacias infra; ſimiliter tunc percipit jucunda carnea primum ut jucunda apparentia & fallacia, ac poſtea ut libidinoſa & laſciva quæ fugienda ſunt, ac ſucceſſive ut damnoſa & animæ noxia, & tandem ſentit illa ut injucunda, tetra, & nauſeabunda; & in quo gradu illa jucunda ita percipit & ſentit, in eo etiam gradu percipit jucunda amoris conjugialis ut innocua & caſta, & tandem ut delitioſa & beata. Quod jucunditates amoris conjugialis etiam fiant ſpiritus in carne, eſt quia poſtquam jucunditates amoris ſcortatorii remotæ ſunt, ut mox ſupra

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

dictum est, spiritus solutus ab illis in corpus intrat castus, ac delitiis beatitudinis suæ implet pectora, & ex pectoribus etiam ultima illius amoris in corpore, inde spiritus cum his, & hæc cum spiritu, postea in plena communione agunt.

442. XVI. QUOD JUCUNDITATES AMORIS SCORTATORII SINT VOLUPTATES INSANIÆ, AT QUOD JUCUNDITATES AMORIS CONJUGIALIS SINT DELITIÆ SAPIENTIÆ. Quod jucunditates amoris scortatorii sint voluptates insaniæ, est quia non alii quam naturales hominis in illo amore sunt, ac naturalis homo insanit in spiritualibus, est enim contra illa, ac ideo solum jucunditates naturales, sensuales, & corporeas amplectitur: dicitur quod jucunditates naturales, sensuales & corporeas, quia Naturale distinguitur in tres gradus; in supremo gradu naturales sunt illi, qui ex visu rationali vident insanias, & usque feruntur a jucundis illarum, sicut cymbæ a vena fluvii; in inferiori gradu naturales sunt, qui solum vident & judicant ex sensibus corporis, ac rationalia contra apparentias & fallacias aspernantur, & sicut floccos rejiciunt; in infimo gradu naturales sunt, qui absque judicio feruntur ab illecebrosis æstibus sui corporis, hi sunt, qui vocantur naturales corporei, priores illi naturales sensuales, primi autem naturales. Amor scortatorius, ejus insaniæ & voluptates, apud illos sunt similium graduum.

443. Quod jucunditates amoris conjugialis sint delitiæ sapientiæ, est quia non alii quam spirituales homines in illo amore sunt, & spiritualis homo in sapientia est; & inde non alias jucunditates amplectitur, quam quæ cum spirituali sapientia concordant. Quales sunt jucunditates amoris scortatorii, & quales amoris conjugialis, elucidari potest per comparationem cum domibus; jucunditates amoris scortatorii cum domo, cujus parietes rutilant extrinsecus sicut conchilia, aut sicut ex spurio colore auri lapides speculares, selemnites, vocati; at vero in conclavibus intra parietes sunt sordes & quisquiliæ omnis generis: sed jucunditates amoris conjugialis assimilari possunt domui, cujus parietes fulgent sicut ex obryzo auro, ac conclavia intus sicut cimeliis plurium pretiositatum referta splendent.

444. His adjicietur hoc MEMORABILE. Postquam meditationes de Amore conjugiali absolvi, & exorsus sum meditationes de Amore scortatorio, subito adstiterunt duo Angeli, & dixerunt, percepimus ac intelleximus quæ prius meditatus es, at illa quæ nunc meditaris, transeunt, & non percipimus; omitte hæc quia sunt nihili; sed respondi; hic amor de quo nunc meditor, non est nihili, quia datur: at dixerunt, quomodo potest aliquis Amor dari, qui non est ex creatione, estne inde amor conjugialis, estne hic amor inter duos qui possunt fieri unum; quomodo potest dari amor, qui dividit & separat; quis juvenis potest amare virginem aliam quam quæ redamat, annon unius amor cognoscet & agnoscet alterius amorem, qui dum sibi obviant, se ex se conjungunt; quis potest amare non amorem; estne solus amor conjugialis mutuus & reciprocus; si non est reciprocus, numne resilit, & fit nihil.

His

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

His auditis, quæſivi binos illos Angelos, e qua Societate Cæli eſſent, & dixerunt, ſumus e Cælo Innocentiæ; in cæleſtem hunc Mundum venimus infantes, ac educati ſub auſpicio Domini, & poſtquam ego adoleſcens factus ſum, & uxor mea, quæ hic mecum eſt, puella nubilis, deſponſati & pacti ſumus, & juncti primis ominibus; & quia non de alio amore, quam de vere nuptiali & conjugiali, ſcivimus, ideo cum communicatæ ſunt nobis cogitationis tuæ ideæ de amore alieno, noſtro amori plane oppoſito, non comprehendimus quicquam, quare deſcendimus te ſciſcitandi cauſa, cur imperceptibilia meditaris; dic ergo nobis, quomodo amor, qui non modo non ex creatione eſt, ſed etiam contra creationem, eſt dabilis; nos ſpectamus oppoſita creationi ut objecta nullius rei. His dictis, lætatus ſum corde, quod datum ſit loqui cum Angelis talis innocentiæ, qui prorſus neſciebant quid ſcortatio; quare ſolvi os & docui, dicens, nonne ſcitis quod detur bonum & malum, & quod bonum ſit a creatione, non autem malum, & uſque malum in ſe ſpectatum non eſt nihil, tametſi eſt nihil boni; a creatione datur bonum, & quoque bonum in gradu maximo & in gradu minimo, & cum hoc minimum fit nihil, exſurgit ab altera parte malum; quare non datur relatio nec progreſſio boni ad malum, ſed relatio & progreſſio boni ad majus & minus bonum, ac mali ad majus & minus malum, ſunt enim oppoſita in omnibus & ſingulis: & quia bonum & malum ſunt oppoſita, datur intermedium, & ibi æquilibrium, in quo malum agit contra bonum; ſed quia non prævalet, ſubſiſtit in conatu; omnis homo in hoc æquilibrio educatur, quod quia eſt inter bonum & malum, ſeu quod idem, inter Cælum & Infernum, eſt æquilibrium ſpirituale, quod apud illos qui in illo ſunt, producit Liberum; Dominus ex hoc æquilibrio omnes trahit ad ſe, & hominem, qui ex libero ſequitur, educit e malo in bonum, & ſic in Cælum: ſimile eſt cum amore, imprimis cum amore conjugiali, & cum amore ſcortatorio, hic amor eſt malum, ille autem bonum; omnis homo qui vocem Domini audit, & ex libero ſequitur, ille a Domino introducitur in amorem conjugialem, & in omnia jucunda & fauſta ejus; at qui non audit & non ſequitur, ille ſemet introducit in amorem ſcortatorium, & primum in ejus jucunda, at poſtea in injucunda, & demum in infauſta. His dictis, bini illi Angeli quæſiverunt, quomodo potuit malum exiſtere, quando non niſi quam bonum a creatione exſtiterat; ut aliquid exiſtat, erit origo ejus; bonum non potuit origo mali eſſe, quia malum eſt nihil boni, eſt enim privativum & deſtructivum boni; at uſque quia datur & ſentitur, non eſt nihil, ſed eſt aliquid; dic ergo unde hoc aliquid exſtitit poſt nihilum: ad hæc reſpondi, hoc arcanum non aperiri poteſt niſi ſciatur, quod nullus bonus ſit, quam Solus Deus, & quod non aliquid bonum ſit quod in ſe bonum eſt, niſi a Deo, quare qui ſpectat ad Deum, & vult duci a Deo, ille in bono eſt; at qui avertit ſe a Deo, & vult duci a ſemet, ille non in bono eſt, nam bonum quod facit, eſt vel propter ſe, vel propter mundum, ſic eſt vel meritorium, vel ſimulatorium, vel hypocriticum; ex quibus patet quod ipſe homo ſit origo mali, non quod origo illa ex creatione homini indita fuerit, ſed quod ipſe per converſionem a Deo ad ſemet ſibi indiderit illam: Origo illa mali non

fuit

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

fuit in Adamo & ejus Uxore, ſed quando ſerpens dixit, quo die comederitis de arbore ſcientiæ boni & mali, eritis ſicut Deus, Gen. III: 5; & tunc quia averterunt ſe a Deo, & converterunt ſe ad ſemet, ut ad deum, fecerunt in ſe originem mali; *Edere ex illa Arbore ſignificabat credere quod ſciat bonum & malum ac ſapiat ex ſe, & non ex Deo.* Sed tunc quæſiverunt duo Angeli, quomodo potuit homo ſe avertere a Deo, & convertere ad ſemet, cum tamen homo nihil poteſt velle, cogitare & inde facere niſi a Deo, cur Deus hoc permiſit; ſed reſpondi, homo creatus eſt, ut omne quod vult, cogitat & facit, appareat ei ſicut in ſe, & ſic a ſe, homo abſque hac apparentia, non foret homo, non enim aliquid boni & veri, ſeu amoris & ſapientiæ, poſſet recipere, retinere, & ſibi quaſi appropriare; unde ſequitur, quod abſque illa apparentia ſicut viva, non foret homini conjunctio cum Deo, & inde nec vita æterna: verum ſi ex hac apparentia inducit ſibi fidem, quod velit, cogitet, & inde faciat bonum ex ſe, & non ex Domino, tametſi in omni apparentia ſicut ex ſe, vertit bonum in malum apud ſe, & ſic in ſe facit originem mali: hoc fuit Adami peccatum. Sed hanc rem aliquantum lucidius aperiam; Dominus aſpicit omnem hominem in frontiſpicio ejus, & hic aſpectus tranſit in occipitium ejus; ſub frontiſpicio eſt Cerebrum, & ſub occipitio eſt Cerebellum, hoc dicatum eſt amori & ejus bonis, & illud dicatum eſt ſapientiæ & ejus veris; quare qui ſpectat facie ad Dominum, recipit ab Ipſo ſapientiam & per hanc amorem; at qui retro ſpectat a Domino, recipit amorem & non ſapientiam, & amor abſque ſapientia eſt amor ab homine & non a Domino, & hic amor quia ſe conjungit cum falſis, non agnoſcit Deum, ſed agnoſcit ſe pro deo, & hoc tacite confirmat per facultatem intelligendi & ſapiendi ſibi a creatione inditam ſicut a ſe; quare hic amor eſt origo mali. Quod ita ſit, demonſtrari poteſt ad oculum; vocabo huc aliquem malum Spiritum, qui ſe avertit a Deo, & loquar ad illum a tergo ſeu in occipitium, & videbis, quod illa quæ dicuntur vertantur in contraria; & vocavi unum talem, aderat, & loquutus ſum ad illum a tergo, dicens, noſtine aliquid de Inferno, de damnatione, & de cruciatu ibi; & mox cum converſus eſt ad me, quæſivi quid audiviſti, reſpondit, audivi hæc, noſtine aliquid de Cælo, de Salvatione & de Felicitate ibi; & dein cum hæc illi poſt tergum dicta ſunt, dixit quod audiverit priora: poſtea dicta ſunt a tergo ejus hæc, numne ſcis quod illi qui in inferno ſunt, inſaniant ex falſis, & de his quæſitus a me, quid audivit, dixit, audivi, numne ſcis, quod illi qui in Cælo ſunt ſapiant ex veris; & cum hæc illi poſt tergum dicta ſunt, dixit quod audiverit, numne ſcis quod illi qui in Inferno ſunt, inſaniant ex falſis; & ſic porro; e quibus evidenter patet, quod dum mens ſe avertit a Domino, convertat ſe ad ſemet, & tunc percipiat contraria: hæc cauſa eſt, quod, ut noſtis, in Mundo hoc Spirituali non liceat alicui ſtare a tergo alterius, & ad illum loqui, ſic enim ei inſpiratur Amor, cui intelligentia propria propter ejus jucundum favet & obedit, ſed quia ab homine eſt, & non a Deo, eſt amor mali, aut amor falſi. Præter hoc referam vobis ſimile aliud, nempe, quod aliquoties audiverim bona & vera delapſa e

Cælo

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Cælo in Infernum, & quod illa ibi progreſſive verſa fuerint in oppoſita, bonum in malum, & verum in falſum; hujus rei eadem eſt cauſa, nimirum, quia omnes qui in Inferno ſunt, avertunt ſe a Domino. His auditis, duo illi Angeli gratias egerunt, & dixerunt, quia nunc meditaris & ſcribis de amore Amori noſtro conjugiali oppoſito, ac oppoſitum illi amori contriſtat mentes noſtras, abibimus; & cum dixerunt, pax tibi, petii ne aliquid de hoc Amore narrent fratribus & ſororibus ſuis in Cælo, quia lædet Innocentiam illorum. Quod illi, qui moriuntur Infantes, adoleſcant in Cælo, & cum attingunt ad ſtaturam, in qua in Mundo ſunt juvenes octodecim annorum, ac virgines quindecim annorum, in illa ſubſiſtant, & quod a Domino tunc illis proſpiciantur conjugia; tum quod illi tam ante conjugium, quam poſt illud, plane neſciant quid Scortatio, & quod dabilis ſit, pro certo aſſeverare poſſum.

De Fornicatione.

444. Per Fornicationem intelligitur libido adoleſcentis ſeu juvenis cum fæmina mæcha ante conjugium; libido autem cum fæmina non mæcha, hoc eſt, cum virgine aut cum uxore alterius, non eſt fornicatio, ſed cum virgine eſt ſtuprum, & cum uxore alterius eſt adulterium: quomodo hæc duo diſtant a fornicatione, non poteſt ab ullo rationali videri, niſi perſpiciat amorem Sexus in ſuis gradibus & diverſitatibus, & ab una parte ejus caſta & ab altera ejus incaſta, ac diſpeſcat utramque partem in genera & in ſpecies, & ſic diſtinguat; alioquin in cujuſdam idea non exſtare poteſt diſcrimen inter caſtum plus & minus, & inter incaſtum plus & minus, & abſque his diſtinctionibus perit omnis relatio, & cum hac perſpicacia in rebus judicii, ac involvitur intellectus tali umbræ, ut non ſciat diſcriminare Fornicationem ab Adulterio, & minus adhuc Fornicationis mitia a gravibus ejus, ſimiliter Adulterii; ſic miſcet mala, & ex diverſis facit unum pulmentum, & ex diverſis bonis unam paſtam. Ut ergo diſtinctim noſcatur Amor ſexus quoad illam partem, qua inclinat & progreditur ad amorem ſcortatorium prorſus oppoſitum amori conjugiali, expedit, ut principium ejus, quod eſt fornicatio, luſtretur; quod fiet in hac ſerie, I. *Quod Fornicatio ſit amoris ſexus.* II. *Quod hic inchoet, cum adoleſcens ex proprio intellectu incipit cogitare & agere, ac vox loquelæ ejus incipit fieri maſculina.* III. *Quod Fornicatio ſit naturalis hominis.* IV. *Quod Fornicatio ſit libido, ſed non libido adulterii.* V. *Quod amor ſexus, quin exeat in fornicationem, apud quoſdam abſque damnis non poſſit in totum coerceri.* VI. *Quod ideo in populoſis Civitatibus Lupanaria tolerentur.* VII. *Quod libido fornicandi levis ſit, quantum ſpectat ad amorem conjugialem, & hunc præfert.* VIII. *Quod libido fornicandi gravis ſit, quantum ſpectat ad adulterium.* IX. *Quod libido fornicandi gravior ſit, ſicut vergit ad cupidinem varietatum, & ad cupidinem defloration is.* X. *Quod ſphæra libidinis fornicandi, qualis eſt in principio, ſit media inter ſphæram amoris ſcortatorii & ſphæram amoris conjugialis, & faciat æquilibrium.* XI. *Quod proſpiciendum ſit, ne amor conjugialis per fornicationes inordinatas & im-*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

moderatas perdatur. XII. *Quoniam Conjugiale unius viri cum una uxore eſt Clenodium vitæ humanæ, & Reconditorium religionis Chriſtianæ.* XIII. *Quod Conjugiale hoc apud illos, qui propter varias cauſas nondum conjugium poſſunt inire, & propter ſalaciam non poſſunt inhibere libidines, queat couſervari, ſi amor ſexus vagus fiat ſtrictus ad unam pellicem.* XIV. *Quod Pellicatus libidini vagæ præſtet, modo non pangatur cum pluribus, nec cum virgine ſeu illibata, neque cum maritata, ac teneatur ſeparatus ab amore conjugiali.* Sequitur nunc horum Explicatio.

445. I. QUOD FORNICATIO SIT AMORIS SEXUS. Dicitur quod fornicatio ſit amoris ſexus, quia fornicatio non eſt amor ſexus, ſed eſt ex hoc; amor ſexus eſt ſicut fons, ex quo & amor conjugialis & amor ſcortatorius poteſt derivari, & poſſunt derivari per fornicationem, & poſſunt abſque illa; nam amor ſexus ineſt cuivis homini, & ſe vel exſerit, vel non exſerit; ſi ante conjugium cum fæmina mæcha, vocatur fornicatio, ſi non prius quam cum uxore, vocatur conjugium; ſi poſt conjugium cum alia muliere, vocatur adulterium; quare, ut dictum eſt, amor ſexus eſt ſicut fons, ex quo ſcaturire poteſt tam amor caſtus quam amor incaſtus; at cum qua cautela & prudentia amor caſtus conjugialis procedere poteſt per fornicationem, et ex qua imprudentia per illam procedit amor incaſtus ſeu ſcortatorius, in ſequentibus aperietur. Quis poteſt hoc concluſum facere, quod qui fornificatus eſt, non poſſit magis caſtus eſſe in conjugio.

446. II. QUOD AMOR SEXUS, EX QUO EST FORNICATIO, INCHOET CUM ADOLESCENS EX PROPRIO INTELLECTU INCIPIT COGITARE ET AGERE, AC VOX LOQUELÆ EJUS INCIPIT FIERI MASCULINA. Hoc adducitur ob finem, ut ſciatur ortus amoris ſexus & inde fornicationis, quod ſit dum intellectus inchoat ex ſe rationalis fieri, ſeu ex propria ratione perſpicere & proſpicere quæ emolumento & uſui ſunt, cui tunc pro plano inſervit id quod in memoria eſt ex parentibus & magiſtris: fit illo tempore verſura in mente; prius modo cogitavit ex rebus memoriæ illatis, meditando illa, & obediendo illis; poſtea ex ratione ſuper illa; & tunc, ducente amore, diſponit res memoriæ inſidentes in novum ordinem, & huic congrue vitam propriam orditur, & ſucceſſive plus & plus ſecundum ſuam rationem cogitat, & ex ſuo libero vult. Quod amor ſexus ſequatur initiamentum intellectus proprii, & progrediatur ſecundum ejus vigorem, notum eſt: indicium, quod ille amor aſcendat, ſicut aſcendit intellectus, & quod deſcendat ſicut ille deſcendit; per aſcendere intelligitur in ſapientiam, & per deſcendere intelligitur in inſaniam; ac ſapientia eſt amorem ſexus cohibere, ac inſania eſt illum emittere in latum; ſi in fornicationem, quæ ejus activitatis initium eſt, illam ex principiis honeſtatis & moralitatis, memoriæ & inde rationi implantatis, & poſtea rationi & inde memoriæ implantandis, debet moderari. Quod una cum intellectus proprii inchoamento, etiam vox incipiat fieri maſculina, eſt quia intellectus cogitat, & per cogitationem loquitur; indicium quod intellectus faciat virum, & quoque maſculum ejus; conſequenter, quod ſicut elevatur intellectus ejus, ita fiat homo vir, & quoque maſculus vir, videatur ſupra n. 433, 434.

447. III. QUOD FORNICATIO SIT NATURALIS HOMINIS, ſimiliter ut amor ſexus,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſexus, qui ſi activus fit ante conjugium, vocatur fornicatio. Omnis homo naſcitur corporeus, fit ſenſualis, dein naturalis, & ſucceſſive rationalis, & ſi tunc non ſubſiſtit, fit ſpiritualis; quod ita progrediatur, eſt cauſa, ut formentur Plana, quibus innitantur ſuperiora, ſicut palatium ſuper fundationibus ſuis; ultimum planum cum ſuperinſtructis poteſt aſſimilari etiam humo, cui præparatæ ſemina nobilia implantantur. Quod in ſpecie concernit Amorem ſexus, eſt quoque ille primum corporeus, nam inchoat a carne, dein fit ille ſenſualis, nam quinque ſexus, a communi ejus, delectantur, poſtea fit ille naturalis conſimilis eidem apud animalia, quia eſt amor ſexus vagus, ſed quia homo natus eſt ut fiat ſpiritualis, fit ille poſtea naturalis rationalis, & a naturali rationali ſpiritualis, & demum ſpiritualis naturalis, & tunc amor ille factus ſpiritualis influit & agit in amorem rationalem, & per hunc in amorem ſenſualem, & per hunc demum in amorem illum in corpore & carne; & quia hæc eſt ejus planum ultimum, agit in illud ſpiritualiter, & ſimul rationaliter & ſenſualiter; ac influit & agit ita ſucceſſive dum homo in ejus meditatione eſt, at ſimultanee, dum in ultimo eſt. Quod fornicatio ſit naturalis hominis, eſt quia ex naturali amore ſexus proxime procedit; ac dari poteſt naturalis rationalis, non autem ſpiritualis, quia amor ſexus non poteſt fieri ſpiritualis, priuſquam fit conjugialis; & amor ſexus a naturali fit ſpiritualis, dum homo recedit a libidine vaga, & addicat ſe uni, cujus animæ ſuam animam adunit.

448. IV. QUOD FORNICATIO SIT LIBIDO, SED NON LIBIDO ADULTERII. Quod fornicatio ſit libido, ſunt cauſæ. 1. Quia prodit ex naturali homine, & in omni, quod ex illo prodit, eſt concupiſcentia & libido, naturalis enim homo non eſt niſi quam concupiſcentiarum & libidinum domicilium & receptaculum, omnes enim reatus a parentibus hæreditati ibi reſident. 2. Quia fornicator ſpectat vage & promiſcue ad ſexum, & nondum ad unam e ſexu, & quamdiu in illo ſtatu eſt, excitat illum libido ad agendum quod agit; ſed ſicut ſpectat ad unam, ac amat vitam ſuam conjungere cum ejus vita, concupiſcentia fit affectio caſta, ac libido fit amor humanus.

449. Quod libido fornicationis non ſit libido adulterii, quiſque ex communi perceptione perſpectat; quæ lex, & quis judex, imputat fornicatori ſimile crimen, quod adultero; cauſa unde hoc ex communi perceptione videtur, eſt quia fornicatio non eſt oppoſita amori conjugiali, ſicut eſt adulterium: poteſt in fornicatione intus recondi amor conjugialis, ſicut in naturali poteſt ſpirituale; imo etiam e naturali actualiter evolvitur ſpirituale, & cum ſpirituale evolutum eſt, tunc naturale circumcingit illud ſicut liber lignum, ac ſicut vagina enſem, & quoque inſervit ſpirituali pro tutamine contra violentias. Ex his patet, quod naturalis amor, qui eſt ad ſexum, præcedat amorem ſpiritualem, qui eſt ad unam e ſexu; ſi autem fornicatio prodit ex amore naturali ſexus, poteſt etiam illa abſtergi, modo amor conjugialis ut principale bonum ſpectatur, optatur & quæritur. Prorſus aliter eſt cum amore libidinoſo & obſcæno adulterii, qui quod amori conjugiali oppoſitus ſit, & ejus deſtructor, in Capite antecedente de oppoſitione amoris ſcortatorii & amoris conjugialis, oſtenſum eſt; quare ſi adulter ex propoſito aut ex corfirmato torum conjugialem propter varias cauſas intrat, fit inverſum, latet intus naturale cum ſuis

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

laſcivis & obſcænis, & extus obvelat illud apparentia ſpiritualis; ex his poteſt ratio videre, quod libido fornicationis limitatæ ſit in reſpectu ad libidinem adulterii, ſicut eſt primus tepor ad frigus mediæ hyemis in regionibus hyperboreis.

450. V. QUOD AMOR SEXUS, QUIN EXEAT IN FORNICATIONEM, APUD QUOSDAM SINE DAMNIS NON POSSIT IN TOTUM COERCERI. In vanum eſt recenſere damna, quæ nimia coercitio amoris ſexus, apud illos, qui ex ſuperabundantia laborant æſtro, cauſari & operari poteſt; apud hos inde ſunt origines quorundam morborum corporis, & ægritudinum mentis, ut conticeantur mala incognita, quæ non nominanda; aliter apud illos, quibus tam parcus amor ſexus eſt, ut niſibus ejus libidinis poſſint reſiſtere; pariter apud illos, quibus in juveneſcente ætate abſque diſpendiis fortunarum Mundi, ita primis ominibus, in legitimum conſortium tori, liberum eſt ſe introducere: quoniam ita fit in cælo cum infantibus cum ad ætatem conjugialem adoleverunt, ideo neſcitur ibi quid fornicatio; ſed in terris non ſimilis res eſt, ubi matrimonia non poſſunt contrahi niſi quam poſt exactam juventutem, quod fit pluribus intra regimina, ubi officia diu merenda ſunt, & acquirendæ facultates pro ſuſtentanda domo & familia, & tunc primum digna uxor ambienda.

451. VI. QUOD IDEO IN POPULOSIS CIVITATIBUS LUPANARIA TOLERENTUR. Hoc ut confirmatio Articuli præcedentis adducitur: quod tolerentur a Regibus, Magiſtratibus, & inde a judicibus, inquiſitoribus, & a populo, Londini, Amſtelodami, Pariſiis, Viennæ, Venetiis, Neapolis, & quoque Romæ, præter in multis aliis locis, notum eſt; inter cauſas, propter quas, ſunt etiam ſupramemoratæ.

452. VII. QUOD FORNICATIO LEVIS SIT, QUANTUM SPECTAT AD AMOREM CONJUGIALEM, ET HUNC PRÆFERT. Sunt gradus qualitatum mali, ſicut ſunt gradus qualitatum boni; quare quodvis malum eſt levius & gravius, ſicut quodvis bonum eſt melius & opimius: ſimile eſt cum fornicatione, quæ quia eſt libido, ac naturalis hominis nondum purificati, eſt malum; ſed quia omnis homo purificari poteſt, ideo quantum accedit ad ſtatum purificatum, tantum illud malum fit levius malum, nam tantum abſtergitur; ita quantum fornificatio accedit ad amorem conjugialem, qui eſt ſtatus amoris ſexus purificatus; quod malum fornicationis gravius ſit, quantum accedit ad amorem adulterii, in ſubſequente Articulo videbitur. Quod fornicatio ſit levis, quantum ſpectat ad amorem conjugialem, eſt quia tunc ex ſtatu incaſto in quo eſt, ſpectat ad ſtatum caſtum; & quantum hunc præfert, tantum etiam in eo eſt quoad intellectum, & quantum non modo eum præfert, ſed etiam præamat, tantum in eo eſt etiam quoad voluntatem, ſic quoad Internum hominem; & tunc fornicatio, ſi nihilominus in illa perſtat, illi eſt neceſſitas, cujus cauſæ in explorato apud illum ſunt. Sunt binæ rationes, quæ efficiunt, quod fornicatio apud illos, qui præferunt & præamant ſtatum conjugialem, ſit levis; prima eſt, quod illis vita conjugialis ſit propoſitum, intentio ſeu finis; altera eſt, quod apud ſe ſeparent malum a bono: quod PRIMUM attinet, quod illis vita conjugialis ſit propoſitum, intentio ſeu finis, eſt quia homo talis homo eſt,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eſt, qualis eſt in ſuo propoſito, intentione ſeu fine, & quoque talis eſt coram Domino & coram angelis, imo etiam talis ſpectatur coram ſapientibus in Mundo; eſt enim intentio anima omnium actionum, ac facit in Mundo inculpationes, & exculpationes, & poſt mortem imputationes. Quoad ALTERUM, quod qui amorem conjugialem præferunt libidini fornicationis, ſeparent malum a bono, ita incaſtum a caſto; & qui ſeparant illa duo perceptione ac intentione, antequam in bono aut caſto ſunt, etiam ſeparantur & purificantur a malo illius libidinis, dum in ſtatum conjugialem veniunt. Quod ita non fiat illis, qui in fornicatione ſpectant ad adulterium, in nunc ſequente Articulo videbitur.

453. VIII. QUOD LIBIDO FORNICANDI GRAVIS SIT, QUANTUM SPECTAT AD ADULTERIUM. Omnes illi in libidine fornicationis ſpectant ad adulterium, qui adulteria non credunt peccata, & de conjugiis cogitant ſimilia quæ de adulteriis, cum ſolo diſcrimine liciti & illiciti; hi quoque faciunt ex omnibus malis unum malum, & commiſcent illa, ſicut ſordes cum edulibus cibis in una patina, & ſicut quisquilias cum vinis in uno poculo, ac ſic edunt & bibunt; ſimiliter faciunt illi cum amore ſexus, cum fornicatione, cum pellicatu, cum adulterio mitiori, gravi & graviori, imo cum ſtupro ſeu defloratione; accedit, quod illa omnia non modo commiſceant, ſed etiam immiſceant conjugiis, & hæc ſimili notione temerant; at illis, qui ne quidem hæc ab illis diſcriminant, poſt conſuetudines vagas cum ſexu, obveniunt frigora, faſtidia, & nauſeæ, primum pro conjuge, dein pro reliquis, & tandem pro ſexu. Quod apud illos non detur propoſitum, intentio ſeu finis boni aut caſti, ut exculpentur; nec ſeparatio mali a bono, ſeu incaſti a caſto, ut purificentur, quemadmodum apud illos qui a fornicatione ſpectant ad amorem conjugialem, & hunc præferunt, de quibus in antecedente articulo n. 452, ex ſe patet. Hæc per hoc novum e Cælo licet confirmare; conveni plures, qui in Mundo ſimiles aliis in externis vixerant, ſpendide ſe veſtiendo, laute epulando, cum fœnore ſicut alii negotiando, ludos ſcenicos ſpectando, de amatoriis ſicut ex libidine jocando, præter conſimilia alia, & tamen Angeli quibuſdam inculpabant illa ut mala peccati, & quibuſdam illa ut non mala, & hos declarabant inſontes, illos autem ſontes; ad interrogationem cur ita, cum tamen ſimilia fecerunt, reſpondebant, quod ex propoſito, intentione ſeu fine, omnes contemplentur, & ſecundum illa diſtinguant, & quod ideo illos, quos finis excuſat & damnat, ipſi excuſent & damnent, quoniam finis boni eſt omnibus in Cælo, ac finis mali omnibus in inferno: & quod hoc, & non aliquid aliud, intelligatur per Domini verba, *Ne judicate ne condemnemini*, Matth. VII. 1.

454. IX. QUOD LIBIDO FORNICANDI GRAVIOR SIT, SICUT VERGIT AD CUPIDINEM VARIETATUM, ET AD CUPIDINEM DEFLORATIONIS. Cauſa eſt, quia hæc duo ſunt acceſſoria adulterii, ita aggravantia illud: dantur enim adulteria mitia, gravia, & graviora, ac penduntur ſingula ſecundum oppoſitionem & inde deſtructionem amoris conjugialis; quod cupido varietatum, & cupido defloration is per actualitates firmatæ, amorem conjugialem depopulen-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tur, & ſubmergant quaſi in fundo maris, in Tranſactionibus inſequentibus de illis videbitur.

455. X. QUOD SPHÆRA LIBIDINIS FORNICANDI, QUALIS EST IN PRINCIPIO, SIT MEDIA INTER SPHÆRAM AMORIS SCORTATORII ET SPHÆRAM AMORIS CONJUGIALIS, ET FACIAT ÆQUILIBRIUM. De binis Sphæris, Amoris ſcortatorii & Amoris conjugialis, in priori Capite actum eſt, ac oſtenſum, quod ſphæra amoris ſcortatorii aſcendat ex Inferno, & quod ſphæra amoris conjugialis deſcendat e Cælo, n. 435: quod binæ illæ ſphæræ ſibi obvient in utroque Mundo, ſed non ſe conjungant, n. 436: quod inter binas illas ſphæras æquilibrium ſit, & quod homo in illo ſit, n. 437: quod homo ſe convertere poſſit ad quam ſphæram libet, ſed quod quantum ſe convertit ad unam, tantum ſe avertat ab altera, n. 438; quid per ſphæras intelligitur, n. 434, & ex locis ibi citatis. Quod Sphæra libidinis fornicandi ſit media inter binas illas ſphæras, & faciat æquilibrium, eſt quia dum quis in illa eſt, poteſt ſe convertere ad ſphæram amoris conjugialis, hoc eſt, ad hunc amorem, & quoque ad ſpæram amoris adulterii, hoc eſt, ad hujus amorem; ſed ſi ad amorem conjugialem, convertit ſe ad Cælum, ſi ad amorem adulterii, convertit ſe ad Infernum; utrumque in arbitrio, lubitu, & voluntate hominis eſt, propter cauſam, ut agere poſſit libere ſecundum rationem, & non ex inſtinctu, proinde ut ſit homo ac appropriet ſibi influxum, & non beſtia, quæ nihil ejus ſibi appropriat. Dicitur libido fornicationis qualis eſt in principio, quia tunc in medio ſtatu eſt: quis non ſcit, quod quicquid homo in principio agit, ſit ex concupiſcentia, quia ex naturali homine; & quis non ſcit, quod illa concupiſcentia non imputetur, dum a naturali fit ſpiritualis; ſimile eſt cum libidine fornicationis, dum amor hominis fit conjugialis.

456. XI. QUOD PROSPICIENDUM SIT, NE AMOR CONJUGIALIS PER FORNICATIONES IMMODERATAS ET INORDINATAS PERDATUR. Per fornicationes immoderatas & inordinatas, a quibus deperditur amor conjugialis, intelliguntur fornicationes, a quibus non modo enervantur vires, ſed etiam auferuntur omnes amoris conjugialis lautitiæ; ex licentia enim irrefrænata illarum, non modo infirmitates & inde inopiæ, ſed etiam immunditiæ & impudicitiæ, oboriuntur, ex quibus amor conjugialis non poteſt in ſua munditie & caſtitate, & ſic nec in ſua dulcedine & in ſui floris delitiis, percipi & ſentiri: ut taceantur damna corporis & mentis, tum inconceſſæ illecebræ, quæ non modo deprivant amorem conjugialem ſuis beatis jucundis, ſed etiam tollunt illum, ac vertunt in frigus, & ſic in faſtidium: tales fornicationes ſunt pergræcationes, per quas ludi conjugiales flectuntur in tragicas ſcenas: fornicationes enim immoderatæ & inordinatæ, ſunt ſicut incendia, quæ ex ultimis exſurgunt, & exurunt corpus, torrefaciunt fibras, conſpurcant ſanguinem, ac vitiant mentis rationalia; erumpunt enim ſicut ignis e fundamento in domum, & totam conſumit. Ne ita fiat, proſpiciendum eſt a parentibus, quia puer adoleſcens libidine percitus, nondum ex ratione poteſt frænum ſibi imponere.

457. XII. QUONIAM CONJUGIALE UNIUS VIRI CUM UNA UXORE EST CLENODIUM

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

DIUM VITÆ HUMANÆ, ET RECONDITORIUM RELIGIONIS CHRISTIANÆ. Hæc duo ſunt, quæ univerſim & ſingillatim in tota Parte antecedente de Amore conjugiali & ejus ſapientiæ Delitiis, demonſtrata ſunt. Quod ſit Clenodium vitæ humanæ, eſt quia hominis vita talis eſt, qualis eſt ille amor apud illum, facit enim intimum vitæ ejus; eſt namque vita ſapientiæ cohabitantis cum ſuo amore, & amoris cohabitantis cum ſua ſapientia, & inde eſt vita delitiarum utriuſque; verbo, homo eſt anima vivens per illum amorem; inde eſt, quod conjugiale unius viri cum una uxore dicatur Clenodium vitæ humanæ. Hoc confirmatur ex his ſupra; Quod cum una uxore detur vere conjugialis amicitia, confidentia, potentia, quia mentium unio, n. 333. 334: Quod in illo & ex illo dentur beatitudines cæleſtes, fauſtitates ſpirituales, & inde jucunditates naturales, quæ ab initio proviſæ ſunt illis, qui in amore vere conjugiali ſunt, n. 335. Quod ſit amor fundamentalis omnium amorum cæleſtium, ſpiritualium, & inde naturalium, & quod in illum amorem collata ſint omnia gaudia & omnes lætitiæ a primis ad ultima, n. 65 ad 69: & quod in origine ſua ſpectatus ſit ludus ſapientiæ & amoris, in DELITIIS SAPIENTIÆ DE AMORE CONJUGIALI, quæ Partem primam hujus Operis conſtituunt, plene demonſtratum eſt.

458. Quod ille Amor ſit Reconditorium religionis Chriſtianæ, eſt quia hæc Religio cum illo amore unum facit & cohabitat; nam oſtenſum eſt, quod non alii in illum amorem veniant, & in illo eſſe poſſint, quam qui adeunt Dominum, ac vera Eccleſiæ Ipſius & bona ejus faciunt, n. 58. 59. Quod ille amor ſit a Solo Domino, & quod inde detur apud illos qui ex Religione Chriſtiana ſunt, n. 131. 335. 336: quod Amor ille ſit ſecundum ſtatum Eccleſiæ, quia eſt ſecundum ſtatum ſapientiæ apud hominem, n. 130: quod hæc ita ſint, confirmatum eſt in toto Capite, de Correſpondentia ejus cum Conjugio Domini & Eccleſiæ, n. 116 ad 131; & in Capite de Origine illius amoris ex Conjugio boni & veri, n. 83 ad 102.

459. XIII. QUOD CONJUGIALE HOC APUD ILLOS, QUI PROPTER VARIAS CAUSAS NONDUM CONJUGIA POSSUNT INIRE, ET PROPTER SALACIAM NON POSSUNT MODERARI LIBIDINES, QUEAT CONSERVARI, SI AMOR SEXUS FIAT STRICTUS AD UNAM PELLICEM. Quod ab illis, qui ſalaces ſunt, libido immoderata & inordinata non poſſit inhiberi, ratio videt, & experientia docet; ut ergo hoc immoderatum & inordinatum, apud illos qui laborant æſtro, & non propter plures cauſas præcipitare & anticipare conjugia queunt, refrænetur, & ad aliquod moderatum & ordinatum redigatur, non aliud apparet refugium & quaſi azylum, quam addicatio pellicis, quæ gallice vocatur maitreſs. Quod in Regnis, ubi regimina ſunt, matrimonia a multis non poſſint contrahi, niſi quam poſt exactam juventutem, quia officia prius merenda ſunt, ac facultates pro ſuſtentanda domo & familia acquirendæ, & tunc primum digna uxor ambienda, notum eſt; & tamen in præcedente ætate, ſcaturigo virtutis pro uxore apud paucos poteſt occluſa teneri & reſervari; præſtat quidem ut reſervetur; ſed ſi propter effrænem libidinis vim non poteſt, quæritur modus intermedians, quo præveniri poſſit, ne amor conjugialis interea pereat: quod ſit Pellicatus,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

catus, ſuadent hæc; I. Quod per illum fornicationes promiſcuæ inordinatæ refrænentur & limitentur, & ſic inducatur ſtatus conſtrictior, qui vitæ conjugiali affinior eſt. II. Quod ardor veneris in principio æſtuoſus & ſicut urens, ſedetur & mitigetur, & quod ſic laſcivum ſalaciæ, quod eſt fædum, temperetur per aliquod ſicut analogon conjugii. III. Per illum nec projiciuntur vires, & contrahuntur imbecillitates, ſicut per ſatyriaſes vagas & illimitatas. IV. Per illum etiam lues corporis, ac inſaniæ mentis, evitantur. V. Pariter per illum præcaventur adulteria, quæ ſunt mæchationes cum uxoribus, ac ſtuprationes quæ ſunt violationes virginum; ut taceantur criminoſa, quæ non nominanda ſunt: puer enim dum ephebus eſt, non cogitat, quod adulteria & ſtupra ſint aliud quam fornicationes, ita quod unum ſit idem cum altero; nec ſcit ex ratione reſiſtere pellectionibus quarundam e ſexu, quæ meretricatui ſtudioſe operam dederunt, ſed poteſt in pellicatu, qui eſt ordinatior & ſanior fornicatio, diſcere & videre diſcrimina. VI. Per pellicatum nec datur acceſſus ad quatuor genera libidinum, quæ in ſummo gradu ſunt deſtructiva amoris conjugialis, quæ ſunt, Libido defiorationis, Libido varietatum, Libido violationis, Libido ſeducendi innocentias; de quibus in ſequentibus. Sed hæc non dicta ſunt illis, qui æſtum libidinis poſſunt coercere; nec illis qui ſtatim dum juveneſcunt, conjugium poſſunt inire, ac primitias virtutis uxori ſuæ offerre & impendere.

460. XIV. QUOD PELLICATUS LIBIDINI VAGÆ PRÆSTET, MODO NON PANGATUR CUM PLURIBUS, NEC CUM VIRGINE SEU ILLIBATA, NEQUE CUM MARITATA, AC TENEATUR SEPARATUS AB AMORE CONJUGIALI. Quando & apud quos pellicatus libidini vagæ præſtat, mox ſupra indigitatum eſt. I. Quod Pellicatus non pangendus ſit cum pluribus, quam cum una, eſt quia cum pluribus polygamicum ineſt, quod inducit homini ſtatum mere naturalem, ac detrudit hunc in ſenſualem, uſque ut non poſſit in ſtatum ſpiritualem, in quo erit amor conjugialis, elevari, videatur n. 338. 339. II. Quod non pangendus ſit cum Virgine ſeu illibata, eſt quia amor conjugialis apud fæminas unum agit cum illarum virginitate, inde eſt amoris iſtius caſtitas, puritas & ſanctitas; quare illam alicui viro ſpondere & addicere, eſt dare teſſeram quod illum in æternum amatura ſit; idcirco virgo illam ex nullo conſenſu rationali poteſt paciſci, niſi cum ſponſione fœderis conjugialis; eſt quoque illa honoris ejus corona; quare abſque fœdere conjugii præripere illam, & poſtea dimittere, eſt aliquam virginem, quæ poteſt ſponſa & caſta uxor fieri, meretricem facere, aut aliquem virum defraudare, ac utrumque damnoſum eſt: idcirco qui virginem in pellicem ſibi adjungit, poteſt quidem cohabitare cum illa, & ſic illam in amicitiam amoris initiare, ſed uſque cum conſtanti intentione, ſi non mæchatur, ut ſit vel fiat ſua uxor. III. Quod pellicatus non pangendus ſit cum maritata, quia hoc eſt adulterium, patet. IV. Quod amor pellicatus tenendus ſit ſeparatus ab amore conjugiali, cauſa eſt, quia amores illi diſtincti ſunt, & ideo non commiſcendi; amor enim pellicatus eſt amor incaſtus, naturalis, & externus, at amor conjugii, eſt caſtus, ſpiritualis, & internus: amor pellicatus diſtinguit animas duorum, ac conjungit modo ſenſualia corporis; at amor con-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

conjugii unit animas, & ex unione animarum etiam ſenſualia corporis, uſque dum ex duobus fiunt ſicut unum, quod eſt una caro. V. Amor pellicatus modo intrat in intellectum, & in illa quæ ab intellectu pendent; at amor conjugii intrat etiam in voluntatem, & in illa quæ a voluntate pendent, proinde in omnia & ſingula hominis; quare ſi amor pellicatus fit amor conjugii, non poteſt vir ex aliquo jure, abſque violatione unionis conjugialis, recedere; & ſi recedit, & aliam ducit, amor conjugialis ex fractura ejus perit: ſciendum eſt, quod amor pellicatus detineatur ſeparatus ab amore conjugiali, per quod pellici non ſpondeat conjugium, nec illam in aliquam ſpem conjugii inducat. Præſtat tamen, ut tæda amoris ſexus cum uxore primum accendatur.

461. His adjicietur hoc MEMORABILE. Quondam loquutus ſum cum Spiritu novitio, qui dum fuit in Mundo, de Cælo & Inferno multum meditatus eſt; per Spiritus novitios intelliguntur homines noviter defuncti, qui quia tunc ſunt homines ſpirituales, vocantur Spiritus: ille ut primum intravit in Mundum Spiritualem, cæpit de Cælo & Inferno ſimiliter meditari, & ſibi viſus eſt, cum de Cælo, in gaudio, & cum de Inferno, in triſtitia. Ille cum animadvertit ſe in Mundo Spirituali eſſe, ſtatim quæſivit ubi Cælum & ubi Infernum, tum quid & quale unum & alterum; & reſponderunt, Cælum eſt ſupra caput tuum, & Infernum eſt infra pedes tuos, nunc enim es in Mundo ſpirituum, qui eſt medius inter Cælum & Infernum; ſed quid & quale Cælum & Infernum eſt, non poſſumus paucis deſcribere: & tunc quia flagrabat deſiderio cognoſcendi, projecit ſe ſuper genua, & oravit devote ad Deum, ut inſtrueretur; & ecce apparuit Angelus ad dextram ejus, & elevavit illum, & dixit, ſupplicaviſti ut inſtruereris de Cælo & Inferno, INQUIRE ET DISCE QUID JUCUNDUM, ET COGNOSCES; & Angelus his dictis ſublatus eſt. Tunc Spiritus novitius ſecum dixit, quid hoc, *Inquire & diſce quid Jucundum, & cognoſces quid & quale Cælum & Infernum eſt:* ſed e loco illo abiens circumvagatus eſt, & obvios alloquutus dixit, dicite quæſo, ſi placet, quid Jucundum; & dicebant aliqui, quæ qualis eſt hæc quæſtio, quis non ſcit quid Jucundum, eſtne gaudium & lætitia, quare jucundum eſt jucundum, unum ſicut alterum, non ſcimus diſcrimen: alii dicebant, quod jucundum eſſet riſus mentis, dum enim mens ridet, eſt facies hilaris, loquela jocularis, geſtus ludens, & totus homo in jucundo: aliqui autem dicebant, Jucundum nihil aliud eſt, quam epulari & edere lautitias, ac bibere & vino generoſo inebriari, & tunc confabulari de rebus variis, imprimis de ludis veneris & cupidinis. His auditis, Spiritus novitius indignatus ſecum dixit, hæc reſponſa ſunt ruſticalia & non forenſia, hæc Jucunda non ſunt Cælum nec Infernum, utinam conveniam Sapientes; & abivit ab illis, & quæſivit, ubi ſunt ſapientes; & tunc viſus eſt a quodam Spiritu Angelico, qui dixit, percipio quod accenſus ſis deſiderio ſciendi id, quod eſt Univerſale Cæli & Univerſale Inferni, & quia hoc eſt JUCUNDUM, deducam te ſuper Collem, ubi quotidie conveniunt illi, qui rimantur Effectus, & illi

V. R. n. 570.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

illi qui inveſtigant Cauſas, & illi qui explorant Fines; ſunt tres Cætus, & illi qui rimantur Effectus vocantur Spiritus ſcientiarum, & abſtracte Scientiæ, & illi qui inveſtigant cauſas, vocantur Spiritus intelligentiæ, abſtracte Intelligentiæ; & illi qui explorant fines, vocantur Spiritus ſapientiæ, abſtracte Sapientiæ; directe ſupra illos in Cælo, ſunt Angeli, qui ex finibus vident cauſas & ex cauſis effectus; ex his Angelis eſt tribus illis Cætibus illuſtratio: ille tunc Spiritum novitium prehendens manu duxit ſuper Collem, & ad Cætum, qui erat ex illis, qui explorant fines, & vocantur Sapientiæ; his dixit, ignoſcite quod ad vos aſcenderim; cauſa eſt, quia a pueritia meditatus ſum de Cælo & Inferno, & in hunc Mundum nuper veni, & quidam mihi tunc aſſociati dixerunt, quod hic Cælum ſit ſupra caput meum, & Infernum ſub pedibus meis; ſed non dixerunt, quid & quale unum & alterum; quare ex conſtante cogitatione de illis anxius factus oravi ad Deum; & tunc adſtitit Angelus, & dixit, *Inquire & diſce quid Jucundum, & cognoſces*; inquiſivi, ſed adhuc in vanum; peto itaque, ut, ſi libet, doceatis me, quid jucundum; ad hæc Sapientiæ reſpondebant, Jucundum eſt omne vitæ omnibus in Cælo, ac omne vitæ omnibus in inferno; illis qui in Cælo ſunt, eſt Jucundum boni & veri, illis autem qui in Inferno ſunt, eſt Jucundum mali & falſi; omne enim Jucundum eſt amoris, & Amor eſt eſſe vitæ hominis, quare ſicut homo eſt homo ſecundum quale ſui amoris, ita eſt homo ſecundum quale ſui jucundi; activitas amoris facit ſenſum jucundi, activitas ejus in Cælo eſt cum ſapientia, & activitas ejus in Inferno eſt cum inſania; utraque in ſuis ſubjectis ſiſtit Jucundum; ſunt autem Cæli & Inferni in oppoſitis Jucundis, quia in oppoſitis amoribus; Cæli in Amore & inde Jucundo benefaciendi, Inferni autem in Amore & inde Jucundo malefaciendi; ſi itaque cognoſcis quid jucundum, cognoſces quid & quale eſt Cælum & Infernum. Sed inquire & diſce adhuc quid Jucundum ab illis, qui inveſtigant cauſas, & vocantur Intelligentiæ, ſunt abhinc ad dextrum; & abivit, & acceſſit, & dixit cauſam adventus, & petiit ut inſtruerent quid Jucundum; & hi gaviſi ab interrogatione dicebant, verum eſt quod qui cognoſcit Jucundum, cognoſcat quid & quale eſt Cælum & Infernum; Voluntas, ex qua homo eſt homo, ne quidem punctulum fertur, niſi a jucundo, nam voluntas in ſe ſpectata, non eſt niſi quam affectus & effectus alicujus amoris, ita jucundi, eſt enim aliquod placitum, libitum & volupe, quod facit velle; & quia Voluntas agit Intellectum ad cogitandum, non datur minimum ideæ cogitationis, niſi ab influo voluntatis jucundo: quod ita ſit, eſt cauſa, quia Dominus per influxum a ſe actuat omnia animæ & omnia mentis apud Angelos, ſpiritus & homines, & actuat per influxum amoris & ſapientiæ, & hic influxus eſt ipſa activitas, ex qua omne jucundum eſt, quod in origine ſua vocatur beatum, fauſtum & felix, & in derivatione jucundum, amænum & volupe, & in univerſali ſenſu Bonum. Sed Spiritus inferni apud ſe invertunt omnia, ita quoque Bonum in Malum, & Verum in Falſum, permanente jugitur Jucundo; nam abſque permanentia jucundi, non eſt illis voluntas, nec ſenſatio, ita non vita: ex his patet, quid, quale & unde jucundum Inferni eſt, tum quid, quale, & unde jucundum Cæli eſt. His auditis, deductus eſt ad Tertium Cætum,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tum, ubi erant qui rimantur effectus, & vocantur Scientiæ; hi dicebant, descende in Terram inferiorem, & ascende in Terram superiorem; in hac percepturus & sentiturus es Jucunditates angelorum Cæli, & in illa Jucunditates spirituum inferni. Sed ecce tunc ad distantiam ab illis hiabat Solum, & per hiatum ascendebant tres diaboli, apparentes igniti ex jucundo amoris illorum; & quia consociati cum novitio spiritu percipiebant, quod illi tres ex proviso ex Inferno ascenderint, dictum est illis, ne accedite propius, sed e loco ubi estis, narrate aliquid de Jucundis vestris; & dicebant, scitote quod unusquisque, sive bonus sive malus sit, in suo Jucundo sit, bonus in sui boni jucundo, & malus in sui mali jucundo; & quæsiverunt, quid vestrum Jucundum, dicebant, quod esset Jucundum scortandi, furandi, defraudandi, blasphemandi; & iterum quæsiverunt, qualia sunt Jucunda illa, dicebant, quod sentiantur ab aliis sicut fætores ex stercoribus, & sicut putores ex cadaveribus, & sicut nidores ex urinis stagnatis; & quæsiverunt, sunt illa vobis jucunda, dicebant sunt jucundissima; & dixerunt, tunc estis sicut immundæ bestiæ quæ in talibus degunt; & responderunt, si simus sumus, sed talia sunt delitiæ narium nostrarum: & quæsiverunt, quid plura, dicebant, quod cuivis liceat in suo jucundo esse, etiam immundissimo, ut illud vocant, modo non infestet bonos spiritus & angelos; sed quia ex jucundo nostro non aliter potuimus, quam illos infestare, conjecti sumus in ergastula, ubi patimur dira; inhibitio & retractio jucundorum nostrorum ibi, est quod vocatur cruciatus inferni, est quoque interior dolor: tunc quæsiverunt, cur infestavistis bonos; dicebant, quod non potuerint aliter, est sicut furor invadat, cum vident aliquem Angelum, & sentiunt sphæram Divinam circum illum; tunc dixerunt, sic estis etiam sicut feræ; & mox cum viderunt Novitium spiritum cum Angelis, supervenit diabolos furor, qui apparuit sicut ignis odii; quare ne damnum inferrent, in Infernum rejecti sunt. Post hæc apparebant Angeli, qui ex finibus vident causas, & per causas effectus, qui in Cælo supra tres illos Cætus erant, & hi visi sunt in candida luce, quæ per spirales flexus se devolvens, secum tulit rotundum sertum ex floribus, & posuit super Caput novitii Spiritus; & tunc ad illum facta est vox inde, hæc tibi laurea datur propter causam, quia a pueritia meditatus es de Cælo & Inferno.

De Concubinatu.

462. In præcedente Capite, ubi de Fornicatione, etiam de Pellicatu, actum est, & per hunc intellecta est conjunctio viri cælebis pacta cum fæmina; per Concubinatum autem hic intelligitur conjunctio viri uxorati similiter pacta cum fæmina: illi qui non distinguunt genera, duabus illis vocibus, tanquam unius intellectus & inde significationis, promiscue utuntur; sed quoniam duo genera sunt, & vox Pellicatus convenit priori, quia pellex est mæcha, & vox Concubinatus convenit huic posteriori, quia concubina est succuba lecti, ideo separationis causa, pactum antenuptiale cum fæmina significatur per Pel-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

licatum, & poſtnuptiale per Concubinatum. De Concubinatu hic agitur propter ordinem; nam ex ordine detegitur, quale eſt Conjugium ab una parte, & quale eſt Adulterium ab altera. Quod Conjugium & Adulterium, ſint oppoſita, in Capite de Oppoſitione illorum primum aſt actum; & quantum & qualiter oppoſita ſunt, non poteſt niſi ex intermediis, quæ intercedunt, hauriri, ex quibus etiam eſt concubinatus; ſed quia duo hujus genera ſunt, & hæc prorſus diſcriminanda, ideo hæc Tranſactio, ut priores, in ſuas partes diſpeſcenda eſt; quod fiet in has. I. *Quod duo Concubinatus genera ſint, quæ inter ſe valde differunt, unum conjunctim cum uxore, alterum ſejunctim ab uxore.* II. *Quod Concubinatus conjunctim cum uxore, ſit prorſus illicitus Chriſtianis, & deteſtabilis.* III. *Quod ſit polygamia, quæ ex orbe Chriſtiano damnata eſt & damnanda.* IV. *Quod ſit ſcortatio, per quam Conjugiale, quod eſt Cimelium vitæ Chriſtianæ, deperditur.* V. *Quod Concubinatus ſejunctim ab uxore, cum fit ex cauſis legitimis, juſtis, & vere ſonticis, non ſit illicitus.* VI. *Quod cauſæ legitimæ hujus Concubinatus, ſint cauſæ legitimæ divortii, dum uxor nihilominus retinetur domi.* VII. *Quod cauſæ juſtæ hujus Concubinatus, ſint cauſæ juſtæ ſeparationis a toro.* VIII. *Quod cauſæ ſonticæ hujus Concubinatus, ſint reales & non reales.* IX. *Quod cauſæ ſonticæ reales, ſint, quæ ex juſto ſunt.* X. *At quod cauſæ ſonticæ non reales, ſint, quæ non ex juſto ſunt, tametſi ex apparentia juſti.* XI. *Quod illi, qui ex cauſis legitimis, juſtis, & ſonticis realibus, in hoc Concubinatu ſunt, poſſint ſimul in amore conjugiali eſſe.* XII. *Quod quando hic concubinatus perſtat, actualis conjunctio cum uxore non licita ſit.* Sequitur nunc horum Explicatio.

463. I QUOD DUO CONCUBINATUS GENERA SINT, QUÆ INTER SE VALDE DIFFERUNT, UNUM CONJUNCTIM CUM UXORE, ET ALTERUM SEJUNCTIM AB UXORE. Quod duo genera Concubinatus ſint, quæ valde inter ſe differunt, & quod unum genus ſit, ſuccubam adjungere toro, ac conjunctim & ſimul cum illa & cum uxore vivere; & quod alterum genus ſit, poſt legitimam & juſtam ſeparationem ab uxore, fæminam loco ejus in conſociam lecti adſciſcere. Quod hæc duo genera Concubinatus inter ſe abalienata ſint ſicut linteum ſordidum a lavato, ab illis, qui elimate & diſtincte intuentur res, poteſt videri; at ab illis qui confuſe & indiſtincte, non poteſt; imo ab illis qui in amore conjugiali ſunt, poteſt, non autem ab illis qui in amore adulterii ſunt; hi in nocte ſunt de cunctis derivationibus amoris ſexus, illi autem in die de illis ſunt: at uſque illi qui in adulterio ſunt, poſſunt derivationes illas & harum diſcrimina videre, non quidem in ſe ex ſe, ſed ex aliis dum audiunt illa, nam ſimilis facultas elevandi intellectum eſt apud adulterum, quæ apud caſtum conjugem; ſed adulter, poſtquam diſcrimina ex aliis audita, agnovit, uſque obliterat illa, dum intellectum ſuum immergit ſpurcæ ſuæ voluptati; non enim poteſt caſtum & incaſtum, ac ſanum & inſanum una eſſe, ſed poſſunt a ſeparato intellectu diſtingui. Quondam a me in Mundo ſpirituali illi, qui adulteria non reputaverunt peccata, quæſiti ſunt, num ſciant unum diſcrimen inter fornicationem, pellicatum, duo genera concubinatus, ac inter gradus adulterii, dixerunt, quod unum ſit ſicut alterum; & quæſiti num etiam Conjugium, ac circumſpexerunt, num

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

num aliqui ex Clero adeſſent, & dum non, dixerunt, quod ſimile in ſe ſit: aliter illi, qui in ideis cogitationis ſuæ adulteria reputaverunt peccata; hi dixerunt, quod in interioribus ideis, quæ ſunt perceptionis, viderint diſcrimina, ſed nondum ſtuduerint illa diſcernere & internoſcere: hoc poſſum aſſeverare, quod diſcrimina illa quoad ſua minuta, ab angelis cæli percipiantur. Ut ergo pateat, quod duo Genera concubinatus inter ſe oppoſita dentur, unum ex quo aboletur amor conjugialis, alterum ex quo non aboletur, ideo damnabile Genus primum deſcribetur, ac poſtea alterum indemne.

464. II. QUOD CONCUBINATUS CONJUNCTIM CUM UXORE, SIT ILLICITUS CHRISTIANIS, AC DETESTABILIS. Quod ſit illicitus, eſt, quia contra fœdus conjugiale eſt, & quod deteſtabilis, eſt quia contra religionem, & quod contra hanc & ſimul illud eſt, eſt contra Dominum; quare ut primum aliquis abſque ſontica reali cauſa adjungit uxori concubinam, occluditur ei Cælum, & ab Angelis non plus inter Chriſtianos numeratur: ex illo tempore etiam illa, quæ Eccleſiæ & Religionis ſunt, aſpernatur, ac poſtea faciem non ſupra naturam tollit, ſed ad illam, ſicut ad Numen, quod libidini ſuæ favet, ſe vertit, ex cujus influxu dein ejus ſpiritus animat: cauſa interior hujus apoſtaſeos aperietur in ſequentibus. Quod hic Concubinatus deteſtabilis ſit, ipſe ille vir non videt, quia poſt occluſum Cælum factus eſt inſania ſpiritualis; at uxor caſta id perſpicit, quia eſt amor conjugialis, & hic amor nauſeat id, quare etiam plures ex illis ad actualem conjunctionem cum ſuis viris poſtea renuunt, ſicut ad id quod contaminaret caſtitatem illarum ex contagio libidinis adhærentis viris ex meretricibus.

465. III. QUOD SIT POLYGAMIA, QUÆ EX ORBE CHRISTIANO DAMNATA EST ET DAMNANDA. Quod Concubinatus ſimultaneus ſeu conjunctus cum uxore, ſit polygamia tametſi non agnita, quia non per aliquam legem ſtatuta, & ſic nominata, omnis, etiam non perſpicax, videt; eſt enim fœmina ſicut uxor uſuraria & concuba ſpondæ conjugialis: quod polygamia e Chriſtiano Orbe ſit damnata & damnanda, in Capite de Polygamia evictum eſt; imprimis ex his ibi; Quod non liceat Chriſtiano niſi unam uxorem ducere, n. 338: & quod Chriſtianus, ſi plures ducit, non modo adulterium naturale, ſed etiam adulterium ſpirituale, committat, n. 339: quod permiſſa fuerit genti Iſraeliticæ, quia apud illam Eccleſia Chriſtiana non fuit, n 340: ex his patet, quod concubinam adjungere uxori, & cum utraque ſociare lectum, ſit fœda polygamia.

466. IV. QUOD SIT SCORTATIO, PER QUOD CONJUGIALE, QUOD EST CIMELIUM VITÆ CHRISTIANÆ, DEPERDITUR. Quod ſit ſcortatio plus oppoſita amori conjugiali, quam ſcortatio communis, quæ ſimplex adulterium vocatur; & quod ſit deprivatio omnis facultatis & inclinationis ad vitam conjugialem, quæ Chriſtianis a nativitate ineſt, argumentis coram ratione ſapientis validis, poteſt convinci. Quod PRIMUM attinet, quod concubinatus ſimultaneus ſeu conjunctus cum uxore, ſit ſcortatio plus oppoſita amori conjugiali, quam ſcortatio communis, quæ ſimplex adulterium vocatur, videri poteſt ex his; quod ſcortationi communi ſeu adulterio ſimplici non inſit amor analogus amori conjugiali,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

jugiali, nam eſt modo æſtrum carnis, quod illico deferveſcit, & quandoque non veſtigium amoris poſt ſe relinquit ad illam; quare hæc efferveſcens laſcivia, ſi non fit ex propoſito aut ex confirmato, & ſi mæchus ab illa reſipiſcit, modo aliquid pauculum derogat amori conjugiali: aliter ſcortatio polygamica, huic ineſt amor analogus amori conjugiali, non enim deferveſcit, diſſipatur, & abit in nihilum poſt efferveſcentiam, ſicut prior, ſed manet, renovat & ſtabilit ſe, & tantum ex amore ad uxorem decerpit, ac loco ejus pro uxore inducit frigus; ſpectat enim tunc concubam meretricem ut amabilem ex libero voluntatis quod poſſit, ſi lubet, recedere, quod naturali homini ingenitum eſt, & quia hoc inde gratum eſt, amorem illum ſuffulcit; ac inſuper cum concubina eſt propinquior unitio cum illecebris quam cum uxore; at viciſſim uxorem non ſpectat amabilem ex debito cohabitationis cum illa injuncto per fœdus vitæ, quod tunc percipit ut coactum plus ex libero cum altera; quod amor pro conjuge pari gradu frigeſcat, & ipſa vileſcat, quo amor pro una mæcha caleſcit, & hæc in pretio eſt, conſtat. Quod ALTERUM attinet, quod concubinatus ſimultaneus ſeu conjunctus cum uxore deprivet virum omni facultate & inclinatione ad vitam conjugialem, quæ Chriſtianis ex nativitate ineſt, videri poteſt ex his; quod quantum amor ad conjugem tranſcribitur in amorem ad concubinam, tantum decerpatur, exantletur, & exinaniatur ille pro conjuge, ut nunc ſupra oſtenſum eſt; quod hoc fiat per occluſionem interiorum mentis naturalis ejus, & recluſionem inferiorum ejus, conſtare poteſt ex ſede inclinationis ad amandum unam e ſexu apud Chriſtianos, quod ſit in intimis ejus, & quod hæc ſedes intercludi poſſit, ſed non exſtirpari: quod inclinatio ad amandum unam e ſexu, & quoque facultas ad recipiendum illum amorem, Chriſtianis a nativitate implantata ſit, eſt cauſa, quia ille amor eſt a Solo Domino, & factus eſt religionis, & in Chriſtianiſmo Divinum Domini agnoſcitur & colitur, ac religio eſt ex Verbo Ipſius, inde eſt inſitio ejus, & quoque tranſplantatio ejus a generatione in generationem: dictum eſt, quod Conjugiale illud Chriſtianum per ſcortationem polygamicam pereat, ſed intelligitur, quod apud polygamum Chriſtianum occludatur & intercipiatur, ſed uſque reſuſcitabile eſt in ejus poſteris, ſicut fit cum ſimilitudine avi & atavi redeunte in nepote & pronepote: inde eſt quod Conjugiale illud dicatur Cimelium vitæ Chriſtianæ; & ſupra n. 457. 458, Clenodium vitæ humanæ, ac Reconditorium religionis Chriſtianæ. Quod Conjugiale illud per polygamicam ſcortationem apud Chriſtianum, qui in illa eſt, perdatur, patet manifeſte ex eo, quod non poſſit amare concubinam & uxorem æque ſicut polygamus Mahumedanus; ſed quod quantum amat concubam, ſeu caleſcit ad illam, tantum non amet uxorem, ſeu tantum frigeſcat ad illam; & quod deteſtabilius eſt, tantum etiam Dominum modo pro Naturali homine, proque Filio Mariæ, & non ſimul pro Filio Dei, corde agnoſcat, & quoque tantum Religionem floccipendat. At probe noſcendum eſt, quod hoc fiat illis, qui concubinam addunt uxori, & cum utraque actualiter ſe conjungunt; & prorſus non illis, qui ex cauſis legitimis, juſtis, & vere ſonticis ſe ſeparant, & quoad amorem

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

morem actualem se sejungunt ab uxore, ac usurariam fæminam collocat; de hoc Concubinatus genere nunc sequitur.

467. V. QUOD CONCUBINATUS SEJUNCTIM AB UXORE, DUM FIT EX CAUSIS LEGITIMIS, JUSTIS ET VERE SONTICIS, NON SIT ILLICITUS. Quænam causæ intelliguntur per legitimas, quænam per justas, & quænam per vere sonticas, dicetur in suo ordine; sola mentio causarum hic præmittitur, ut hic Concubinatus, de quo in sequentibus nunc agitur, distinguatur a priori concubinatu.

468. VI. QUOD CAUSÆ LEGITIMÆ HUJUS CONCUBINATUS, SINT CAUSÆ LEGITIMÆ DIVORTII, CUM UXOR NIHILOMINUS RETINETUR DOMI. Per divortium intelligitur abolitio fœderis conjugialis, & inde plenaria separatio, & post hanc integra libertas ducendi aliam uxorem; totalis hujus separationis seu divortii causa unica est scortatio, secundum præceptum Domini, Matth. XIX. 9. Ad eandem etiam se referunt manifestæ obscœnitates, quæ solvunt pudorem, ac flagitiosis lenociniis implent & infestant domum, ex quibus impudicitia scortatoria, in quam tota mens est dissoluta, exstat. His accedit malitiosa desertio, quæ involvit scortationem, ac facit uxorem mœchari, & sic repudiari, Matth. V. 32. Hæ tres causæ, quia sunt legitimæ divortii, prima & tertia coram judice publico, ac media coram judice viro, sunt etiam causæ legitimæ concubinatus; sed quando uxor mœcha retinetur domi. Quod scortatio sit unica causa divortii, est quia e diametro est opposita vitæ amoris conjugialis, & hanc usque ad internecionem destruit, videatur supra n. 255.

469. Quod usque uxor meretrix a pluribus viris retineatur domi, sunt causæ. 1. Quod vir timeat cum uxore contestari litem, accusare adulterii, & sic in forum promulgare crimen; nam si testificationes oculares aut ocularium pares illam non convictam facerent, operiretur ille contumeliis tectis in cœtibus virorum, & apertis in cœtibus mulierum. 2. Timet etiam callidas expurgationes suæ meretricis, & quoque patrocinationes ejus a judicibus, & sic prostitutionem nominis sui. 3. Præter illa, dantur domesticorum usuum commoda, quæ diffuadent separationem e domo; ut si illis infantes sunt, erga quos etiam meretricis amor est maternus; si officia mutua intercedunt & conjungunt, quæ non possunt dirimi; si parentelæ & clientelæ sint uxori ab agnatis & cognatis, & ex illis spes fortunarum; si amabiles consuetudines cum illa in principio foverit; & si illa, postquam meretrix facta est, blandis facetiis ac civilitatibus simulatis callide sciat mulcere virum, ne inculpetur; præter alia, quæ quia in se sunt causæ legitimæ divortii, etiam sunt causæ legitimæ concubinatus; nam causæ retentionis domi non tollunt causam divortii, dum scortata est; quis, nisi vilis, potest servare jura lecti conjugialis, ac torum sociare, cum meretrice: si fiat, hic & ibi, non concludit.

470. VII. QUOD CAUSÆ JUSTÆ HUJUS CONCUBINATUS SINT CAUSÆ JUSTÆ SEPARATIONIS A TORO. Sunt causæ legitimæ separationis, & sunt causæ justæ; causæ legitimæ fiunt per edictiones a judicibus, & justæ per edictiones a solo viro judicatas: causæ tam legitimæ quam justæ separationis a toro, & quoque a domo, in compendio recensitæ sunt supra n. 252. 253; ex quibus VITIA CORPORIS,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

CORPORIS, ſunt morbi, per quos totum corpus inficitur in tantum, ut lethale ex contagio inducatur; tales ſunt Febræ malignæ & peſtilentiales, Lepræ, Lues venereæ, Cancri: tum Morbi, ex quibus totum corpus ingravatum fit in tantum, ut nulla conſociabilitas ſit, & ex quibus exhalantur effluvia detrimentoſa & vapores noxii, ſive e ſuperficie corporis, ſive ex interioribus ejus, in ſpecie ex Ventriculo & Pulmone: ex ſuperficie corporis, ſunt malignæ Variolæ, Verrucæ, Puſtulæ, Phtiſis ſcorbutica, Scabies virulenta, imprimis ſi ab his facies defædata eſt: ex Ventriculo, Ructus conſtanter tetri, graveolenti & olidi: ex Pulmone, Halitus fœdi & putres ſubhalati ex apoſtematibus, ulceribus aut abſceſſibus, aut ex vitiato ſanguine vel ſero. Præter hos etiam ſunt alii Morbi varii nominis, ut Lipothamia, quæ eſt totalis languiditas corporis, & defectus virium; Paralyſis, quæ eſt reſolutio & relaxatio membranarum & ligamentorum motui inſervientium: Epilepſia; permanens infirmitas ex apoplexia; quidam Morbi chronici; Paſſio iliaca, Hernia, præter alios morbos, quos Pathologia docet. VITIA MENTIS, quæ ſunt cauſæ juſtæ ſeparationis a toro & a domo, ut Mania, Phrenitis, Veſania, actualis Stultitia & Fatuitas, Jactura memoriæ, ac ſimilia alia. Quod hæ cauſæ ſint cauſæ juſtæ Concubinatus, quia ſunt cauſæ juſtæ ſeparationis, ratio abſque judice videt.

471. VIII. QUOD CAUSÆ SONTICÆ HUJUS CONCUBINATUS, SINT REALES ET NON REALES. Quoniam præter cauſas juſtas, quæ ſunt juſtæ ſeparationis, & inde fiunt juſtæ concubinatus, etiam dantur cauſæ ſonticæ, quæ dependent a judicio & juſtitia apud virum, ideo hæ quoque memorandæ ſunt; ſed quia judicia juſtitiæ poſſunt perverti, ac in apparentias juſti per confirmationes converti, ideo hæ cauſæ in ſonticas reales & non reales diſtinguuntur, & ſeorſim deſcribuntur.

472. IX. QUOD CAUSÆ SONTICÆ REALES SINT, QUÆ EX JUSTO SUNT. Ad cognoſcendum has cauſas, ſufficit recenſio aliquarum, quæ ſonticæ reales ſunt, ſicut nulla ſtorge & inde rejectio infantum, intemperantia, ebrietas, immunditia, impudicitia, cupiditas promulgandi ſecreta domus, litigandi, verberandi, vindicandi, malefaciendi, furandi, fallendi; diſſimilitudo interna, ex qua antipathia; proterva expoſtulatio debiti conjugialis, ex qua vir fit frigidus lapis; applicatio ad magias & præſtigias; ſumma impietas: & ſimilia alia.

473. Dantur etiam cauſæ mitiores, quæ ſunt ſonticæ reales, ac ſeparant a toro, & tamen non a domo; prout apud uxorem ex provecto ſenio ceſſatio prolificationis, & inde intolerantia & tergiverſatio ad actualem amorem, perſtante uſque ardore apud virum; præter ſimilia, in quibus rationale judicium videt juſtum, & conſcientiam non lædunt.

474. X. QUOD CAUSÆ SONTICÆ NON REALES, SINT QUÆ NON EX JUSTO SUNT, TAMETSI EX APPARENTIA JUSTI. Hæ ex cauſis ſonticis realibus ſupra recenſitis cognoſcuntur, quæ ſi non rite explorantur, apparere poſſunt ut juſtæ, & tamen injuſtæ ſunt; ſicut quod tempora abſtinentiæ poſt partus requiſita ſint, ægritudines tranſitoriæ uxorum, inde & non inde diſpendia prolifici, polygamiæ

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

miæ permiſſæ Iſraelitis, & ſimiles aliæ nullius valoris ex juſtitia; hæ effingun. tur a viris poſt contracta frigora, dum incaſtæ libidines deprivaverunt illos amore conjugiali, ac infatuarunt illos idea ſimilitudinis ejus cum amore ſcortatorio: hi, dum concubinatum intrant, ne diffamentur, cauſas tales ſpurias & & fallaces faciunt germanas & genuinas, ut plurimum etiam de uxore mentitas inſpergunt, quæ etiam ſecundum favorem a civibus amicis aſſentiuntur & occentantur.

475. XI. QUOD ILLI, QUI EX CAUSIS LEGITIMIS, JUSTIS, ET SONTICIS REALIBUS, IN HOC CONCUBINATU SUNT, POSSINT SIMUL IN AMORE CONJUGIALI ESSE. Dicitur, quod poſſint ſimul in amore conjugiali eſſe, ac intelligitur, quod poſſint hunc amorem reconditum apud ſe tenere; nam amor ille in ſubjecto, in quo eſt, non perit, ſed quieſcit. Quod amor conjugialis apud illos, qui conjugium præferunt concubinatui, & in hunc ex cauſis ſupramemoratis intrant, conſervetur, ſunt hæ cauſæ; quod hic concubinatus non repugnet amori conjugiali; quod non ſit ſeparatio ab eo; quod ſit modo circumvelatio ejus; & quod hoc velamen auferatur illis poſt mortem. Quod I. Concubinatus ille non repugnet amori conjugiali, ſequitur a ſupra demonſtratis, quod ille concubinatus, dum ſit ex cauſis legitimis, juſtis, & ſonticis realibus, non ſit illicitus, n. 467 ad 473. II. Quod concubinatus ille non ſit ſeparatio ab amore conjugiali; nam quando cauſæ legitimæ, aut juſtæ, aut ſonticæ reales intercedunt, ſuadent, adigunt, amor conjugialis cum conjugio non ſeparatur, ſed modo interpolatur, ac amor interpolatus, & non ſeparatus, in ſubjecto remanet; hoc ſimile eſt cum illo, qui in amata functione eſt, & ab illa diſtinetur per conſortia, vel per ſpectacula, vel per peregrinationes, uſque non perdit amorem functionis; ac ſimile cum illo, qui amat generoſum vinum, uſque, dum non nobile bibit, non appetentem guſtum pro generoſo perdit. III. Quod concubinatus ille ſit modo circumvelatio amoris conjugialis, eſt quia amor concubinatus eſt naturalis, & amor conjugii ſpiritualis, ac naturalis amor obvelat ſpiritualem dum hic intercipitur; quod ita ſit, neſcit amator, quia ſpiritualis amor non ſentitur ex ſe, ſed per naturalem, ac ſentitur ut jucundum in quo eſt beatum e Cælo; at naturalis amor per ſe ſentitur modo ut jucundum. IV. Quod hoc velamen auferatur poſt mortem, eſt quia tunc homo a naturali fit ſpiritualis, & pro corpore materiali gaudet ſubſtantiali, in quo jucundum naturale ex ſpirituali, in ſua eminentia ſentitur: quod ita ſit, ex communicatione cum quibuſdam in Mundo ſpirituali, etiam a Regibus ibi qui in Concubinatu ex cauſis ſonticis realibus in Mundo naturali fuerant, audivi.

476. XII. QUOD QUANDO HIC CONCUBINATUS PERSTAT, ACTUALIS CONJUNCTIO CUM UXORE NON LICITA SIT. Cauſa eſt, quia tunc Amor conjugialis, qui in ſe eſt ſpiritualis, caſtus, purus, & ſanctus, fit naturalis, contaminatur, & obſoleſcit, & ſic perit; quare ut hic amor conſervetur, expedit, ut concubinatus ex cauſis ſonticis realibus, n. 472. 473, fiat cum una, & non cum duabus ſimul.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

477. His adjicietur hoc MEMORABILE. Audivi quendam Spiritum e Mundo recentem, juvenem, jactantem se ex Scortationibus, & affectantem aucupium laudis, quod vir masculus præ aliis esset; & inter jactationis insolentias etiam effudit hæc; quid tristius est quam incarcerare amorem suum, & vivere solus cum sola, & quid jucundius quam manumittere amorem, quis non delassatur ex una, & exsuscitatur ex pluribus; quid dulcius quam promiscua libertas, varietas, defforationes, maritorum elusiones, ac hypocrises scortatoriæ, numne illa quæ astutiis, dolis & furtis obtinentur delectent intima mentis. His auditis adstantes dicebant, ne loquere ita, non scis ubi es, & cum quibus es, nuper huc venisti; est sub pedibus tuis Infernum, & super capite tuo Cælum, es nunc in Mundo, qui medius est inter illa duo, & vocatur Mundus Spirituum, hic adveniunt, & huc colliguntur omnes qui e Mundo decedunt, & explorantur quales sunt, ac præparantur mali ad Infernum & boni ad Cælum; forte ex sacerdotibus in Mundo tenes adhuc, quod scortatores & meretrices dejiciantur in Infernum, & quod casti conjuges eleventur in Cælum: ad hæc Novitius ille risit, dicens, quid Cælum & quid Infernum, estne Cælum ubi quis est liber, & estne ille liber cui licet amare quot lubet, & estne Infernum ubi quis est servus, & estne ille servus, quem oportet adhærere uni. Sed quidam Angelus e Cælo despiciens audivit illa, & abrupit sermonem, ne ulterius progrederetur ad prophanandum conjugia; & dixit illi, ascende huc, & ad vivum monstrabo quid Cælum & quid Infernum, & quale hoc est scortatoribus confirmatis, & monstravit viam, & ascendit; & post receptionem ducebatur primum in Hortum paradisiacum, ubi erant arbores fructus & flores, quæ ex pulchritudine, amænitate & fragrantia implebant animos delitiis vitæ; quæ dum vidit, admirabatur admiratione magna, sed erat tunc in visu externo, in quali fuit in Mundo, cum parilia vidit, & in hoc visu erat rationalis; in visu autem interno, in quo scortatio primas agebat, & omne punctum cogitationis occupabat, non erat rationalis; quare claudebatur visus externus, & aperiebatur visus internus; quo aperto dixit, quid nunc video, nonne stramenta & ligna arida; & quid nunc sentio, nonne maleolentia, ubi nunc paradisiaca; & dixit Angelus, in propinquo sunt & adsunt, sed non apparent coram visu tuo interno, qui est scortatorius, hic enim vertit cælestia in infernalia, & non videt nisi oppositta: est cuivis homini mens interna & mens externa, sic visus internus & visus externus; apud malos mens interna insanit & externa sapit, at apud bonos interna sapit, & ex hac etiam externa; & sicut mens est, ita homo in Spirituali Mundo videt objecta. Post hæc Angelus ex potentia sibi data occlusit ejus visum internum, & aperuit externum, & deducebat illum per portas versus meditullium habitationum, & vidit palatia magnifica ex alabastro, marmore, & vario lapide pretioso, & juxta illa porticus, & circum circa columnas superinductas & circumductas insignibus & decoribus stupendis; quæ cum vidit, obstupuit, & dixit, quid

 video,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

video, video magnifica in ipſa ſua magnificentia, & achitectonica in ipſa ſua arte; at tunc Angelus iterum occluſit ejus viſum externum, & aperuit internum, qui malus quia fæde ſcortatorius erat; quo facto exclamavit dicens, quid nunc video, ubi ſum, ubi nunc palatia & magnifica; video ſtrues, rudera & cavernoſa. At mox reductus eſt in externum, ac introductus in unum ex palatiis, & vidit decorationes portarum, feneſtrarum, parietum, & tectorum, imprimis utenſilium, ſuper quibus & circum quæ erant formæ cæleſtes ex auro & lapidibus pretioſis, quæ non poſſunt ullis vocibus deſcribi, nec ulla arte delineari, erant enim ſupra ideas vocum, & ſupra notiones artis; his viſis iterum exclamavit dicens, hæc ipſa mirifica ſunt, quæ oculus nuſquam viderat; at tunc aperiebatur viſus ejus internus, clauſo externo, ut prius, & interrogabatur quid nunc videret, & reſpondit, non niſi quam macerias hic ex juncis, hic ex ſtramentis, & hic ex torribus. Sed perductus eſt adhuc in ſtatum mentis externum, & adducebantur Virgines, quæ erant formoſitates, quia cæleſtis affectionis imagines, & hæ voce affectionis ſuæ ſuavi illum alloquebantur, & tunc ex viſis & auditis mutabatur facies ejus, & ex ſe in ſua interna, quæ erant ſcortatoria, rediit, quæ quia non ſuſtinent aliquid amoris cæleſtis, & viciſſim nec ſuſtinentur ab amore cæleſti, utrinque evanuerunt, virgines e conſpectu viri, & vir e conſpectu virginum. Poſt hæc Angelus inſtruxit illum, unde erant inverſiones ſtatus viſuum ejus, dicens, percipio, quod in Mundo, e quo advenis, fueris duplex, alius in internis, & alius in externis; quod in externis fueris homo civilis, moralis & rationalis, at in internis non civilis, non moralis, nec rationalis, quia ſcortator & adulter, & tales, dum illis licet aſcendere in Cælum, & ibi in externis ſuis tenentur, poſſunt videre cæleſtia ibi, at cum aperiuntur interna illorum, loco cæleſtium vident infernalia. At ſcias, quod apud unumquemvis hic ſucceſſive claudantur externa, & aperiantur interna, & ſic præparentur ad Cælum aut ad Infernum; & quia malum ſcortationis fædat interna mentis præ omni alio malo, non poteſt non ad fæda amoris tui deferri, & hæc ſunt in infernis, ubi cavernæ putent ex ſtercoribus: quis non ex ratione poteſt ſcire, quod incaſtum & laſcivum in Mundo Spirituali ſit impurum & immundum, & ſic quod nihil plus conſpurcet & fædet hominem, & inducat illi infernale. Cave itaque ne amplius glorieris ex ſcortatione tua, quod in illa ſis vir maſculus præ aliis; prædico tibi, quod futurus ſis imbecillis, uſque ut vix ſcias ubi tuum maſculum eſt; talis ſors gloriantes ex potentia ſcortationis manet. His auditis deſcendit, & rediit in Mundum Spirituum, & ad ſocios priores, & cum illis modeſte & caſte loquutus eſt, ſed uſque non diu.

De Adulteriis, & illorum Generibus & Gradibus.

478. Nemo ſcire poteſt, quod aliquod malum inſit Adulterio, qui de illo ſolum ab externis judicat; eſt enim in his ſimile Conjugio; hi judices externi,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

dum Interna nominantur, & illis dicitur, quod ab his Externa ducant ſuum bonum vel ſuum malum, ſecum dicunt, quid Interna, quis videt illa, eſtne hoc ſcandere ſupra ſphæram cujuſque intelligentiæ: hi ſunt ſimiles illis, qui omne ſimulatorium bonum acceptant pro genuino voluntario; ac qui hominis ſapientiam ſpectant ex elegantia ſermonis; aut ipſum hominem reputant ex amictu ſplendido, & vectione in curru magnifico, & non ex interno ejus habitu, qui eſt judicii ex affectione boni; pariter id ſimile eſt cum judicio de fructu arboris, deque aliquo eſculento, ex ſolo viſu & tactu, & non de bonitate ejus ex ſapore & ſcientia: ita faciunt omnes qui nihil de internis hominis volunt percipere: inde eſt hodie vaſania plurium, quod nihil mali in adulteriis videant, imo quod conjugia in eodem thalamo cum illis conjungant, hoc eſt, conſimilia faciant; & id duntaxat propter apparentiam ſimilitudinis in externis. Quod ita ſit, convicit hoc experientiæ auctoramentum: quondam ab Angelis ex Orbe Europæo convocati ſunt aliquot centum ex pollentibus ingenio, eruditis, & ſapientibus ibi; & quæſiti de diſcrimine Conjugii & Adulterii, & rogati ut conſulerent rationes intellectus ſui, & poſt conſultationem, omnes præter decem, reſponderunt, quod ſolum Lex forenſis faciat diſcrimen, propter aliquod emolumentum, quod quidem poteſt ſciri, ſed uſque accommodari per prudentiam civilem; deinde inrerrogati ſunt, num aliquid boni videant in conjugio, & aliquid mali in adulterio, retulerunt, quod non aliquid rationale malum & bonum; quæſiti, num aliquid peccati, dixerunt ubinam id, eſtne factum ſimile: ad hæc reſponſa, obſtupeſcebant Angeli, & exclamabant, oh, qualis & quanta obeſitas Sæculi; quibus auditis, Centuriæ ſapientum ſe converterunt, & cachinando inter ſe dixerunt, eſt hoc obeſitas, num aliqua ſapientia dabilis ſit, quæ convictrix, quod amare uxorem alterius mereatur damnationem æternam. Quod autem Adulterium ſit malum ſpirituale, ac inde malum morale, ac malum civile, ac e diametro contra ſapientiam rationis, tum quod amor adulterii ſit ex inferno & ad illud redeat, & quod amor conjugii ſit ex cælo & ad hoc redeat, in Primo Capite hujus Partis, de Oppoſitione amoris ſcortatorii & amoris conjugialis, demonſtratum eſt. Sed quia omnia mala ſicut omnia bona latitudinem & altitudinem ſortiuntur, ac ſecundum latitudinem ſunt illis genera, & ſecundum altitudinem ſunt illis gradus, ideo ut adulteria quoad utramque dimenſionem noſcantur, diſpeſcentur illa primum in ſua genera, & poſtea in ſuos gradus; quod fiet in hac ſerie. I. *Quod tria Genera adulteriorum ſint, Simplex, Duplicatum, & Triplicatum.* II. *Quod Adulterium ſimplex ſit viri cælebis cum uxore alterius, aut fœminæ innuptæ cum marito alterius.* III. *Quod Adulterium duplicatum ſit mariti cum alterius uxore, ſeu viciſſim.* IV. *Quod Adulterium triplicatum ſit cum conſanguineis.* V. *Quod quatuor Gradus adulteriorum ſint, ſecundum quos fiunt illorum prædicationes, inculpationes, & poſt mortem imputationes.* VI. *Quod Adulteria primi gradus, ſint adulteria ignorantiæ, quæ fiunt ab illis qui nondum vel non poſſunt conſulere intellectum, & inde inhibere illa.* VII. *Quod Adulteria ab his facta ſint mitia.* VIII. *Quod Adulteria ſecundi gradus, ſint adulteria libidinis, quæ fiunt ab illis, qui quidem poſſunt conſulere intellectum, ſed propter contingentes cauſas illis*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

lis momentis non possunt. IX. *Quod Adulteria ab his facta imputatoria sint, sicut postea intellectus illis favet vel non favet.* X. *Quod Adulteria tertii gradus sint adulteria rationis, quæ fiunt ab illis, qui intellectu confirmant quod non mala peccati sint.* XI. *Quod Adulteria ab his facta gravia sint, ac imputentur, secundum confirmationes.* XII. *Quod Adulteria quarti gradus, sint adulteria voluntatis, quæ fiunt ab illis, qui faciunt illa licita & placita, nec tanti ut mereatur de illis consulere intellectum.* XIII. *Quod Adulteria ex his facta maxime gravia sint, ac imputentur illis ut mala propositi, ac insideant ut reatus.* XIV. *Quod Adulteria tertii & quarti gradus sint mala peccati, quantum & quale intellectus & voluntatis in illis est, sive actu fiant, sive actu non fiant.* XV. *Quod Adulteria ex proposito voluntatis, & Adulteria ex confirmatione intellectus, reddant homines naturales, sensuales, & corporeos.* XVI. *Quod in tantum, ut tandem omnia Ecclesiæ & Religionis a se rejiciant.* XVII. *Quod tamen usque rationalitate humana polleant, sicut alii.* XVIII. *Sed quod rationalitate illa utantur dum in externis sunt, sed abutantur dum in suis internis.* Sequitur nunc horum Explicatio.

479. I. QUOD TRIA GENERA ADULTERIORUM SINT, SIMPLEX, DUPLICATUM, ET TRIPLICATUM. Creator universi omnia & singula quæ creavit, distinxit in genera, & unumquodvis genus in species, & unamquamvis speciem discriminavit, & quamvis discriminationem similiter, & sic porro; propter finem, ut existat imago Infiniti in perpetua qualitatum varietate: ita Creator universi distinxit bona & illorum vera, ac similiter mala & horum falsa postquam exorta sunt. Quod in genera, species ac differentias, distinxerit omnia & singula in Mundo Spirituali, & quod omnia bona & vera contulerit in Cælum, ac omnia mala & falsa in Infernum, ac quod dispositerit hæc e diametro contra illa, ex detectis in Opere DE CÆLO ET INFERNO, Londini Anno 1758, edito, constare potest: quod in Mundo naturali ita quoque distinxerit & distinguat bona & vera, ac mala & falsa apud homines, ita homines, potest nosci ex sorte illorum post mortem, quod bonis sit cælum, ac malis infernum. Nunc quia omnia quæ boni sunt, & omnia quæ mali, distincta sunt in genera, species, & porro, ideo in illa distincta sunt Conjugia, & similiter horum opposita, quæ sunt Adulteria.

480. II. QUOD ADULTERIUM SIMPLEX SIT VIRI CÆLEBIS CUM UXORE ALTERIUS, AUT FÆMINÆ INNUPTÆ CUM MARITO ALTERIUS. Per Adulterium hic & in sequentibus intelligitur scortatio opposita conjugio; oppositum est, quia violat fœdus vitæ pactum inter conjuges, discerpit amorem illorum, fœdat illum, & occludit unionem tempore desponsationis initiatum, ac in principio conjugii firmatum; nam Amor conjugialis viri cum una uxore, post pactum & fœdus unit animas; hanc unionem adulterium non solvit, quia non solvi potest, sed occludit, sicut qui obturat fontem in scaturigine ejus & inde venam, ac implet cisternam aquis fœculentis & putidis; similiter per adulterium oblimatur & operitur amor conjugialis, cujus origo est unio animarum; qua oblimata ab infra exsurgit amor adulterii, qui sicut increscit, fit ille carneus, & hic insurgit contra amorem conjugialem, & destruit illum: inde est oppositio adulterii & conjugii.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

481. Ut iterum noſcatur, qualis obeſitas hujus ſæculi eſt, quod a ſapientibus ejus non videatur aliquid peccati in Adulterio, ut mox ſupra n. 478, ab Angelis detectum eſt, hoc Memorabile hic adjungam. „ Erant quidam ſpi-
„ ritus, qui ex uſu in vita corporis, me ſolertia peculiari infeſtabant, & hoc
„ per influxum molliuſculum quaſi undantem, qualis ſolet eſſe proborum ſpi-
„ rituum; ſed perceptum, quod in illis eſſent aſtutiæ & ſimilia, ut capta-
„ rent & fallerent: tandem loquutus ſum cum uno ex illis, qui quod fuerit
„ Dux exercitus, cum vixit in Mundo, mihi dictum eſt: & quia percepi,
„ quod in ideis cogitationis ejus eſſet laſcivum, loquutus ſum cum illo loquela
„ ſpirituali cum repræſentativis, quæ plene exprimit ſenſa, & momento plu-
„ ra: dixit, quod in vita corporis in Mundo priori Adulteria pro nihilo re-
„ putaverit: ſed ei dicere datum eſt, quod Adulteria ſint nefanda, tametſi
„ apparent coram illis, qui tales, ex jucundo quod captarunt, & ex perſua-
„ ſione inde, quod non talia, imo licita; quod etiam ſcire poſſet ex eo, quod
„ Conjugia ſint Seminaria Generis humani, & inde etiam Seminaria Regni
„ cæleſtis, & idcirco quod non violanda, ſed ſancta habenda; tum ex eo,
„ quod ſcire debet quia in Mundo ſpirituali eſt, ac in ſtatu perceptionis,
„ quod Amor conjugialis a Domino per Cælum deſcendat, & quod ab illo
„ amore, ut parente, derivetur amor mutuus, qui eſt firmamentum Cæli;
„ & ex eo, quod Adulteri, dum modo approximant ad Societates cæleſtes
„ ſentiant graveolentiam ſuam, & ſe inde præcipitent verſus Infernum; ad
„ minimum potuiſſet ſcire, quod violare conjugia, ſit contra leges Divinas,
„ contra omnium Regnorum leges civiles, tum contra genuinum lumen ra-
„ tionis, & ſic contra jus gentium, quia contra Ordinem & Divinum & Hu-
„ manum, præter plura. Sed reſpondebat, quod talia non cogitaverit in
„ vita priore: voluit ratiocinari, num ita eſſet, ſed dictum eſt ei, quod ve-
„ ritas non admittat ratiocinia, patrocinantur enim jucundis carnis contra ju-
„ cunda ſpiritus, quæ neſcit qualia ſunt; & quod primum cogitare debeat de
„ illis quæ dicta ſunt, quia vera; aut ex illo principio, quod notiſſimum eſt
„ in Mundo, quod nemo alteri facere debeat, quod non velit ut alter faciat
„ ſibi; & ſic ſi quis ipſius uxorem, quam amaviſſet, quod fit in principio
„ omnis conjugii, tali modo decepiſſet, tunc cum in ſtatu excandeſcentiæ
„ ſuper id eſſet, ſi ex illo ſtatu loqueretur, annon etiam ipſe adulteria dete-
„ ſtaturus fuiſſet, & tunc, quia ingenio pollet, ſe confirmaviſſet plus quam
„ alii contra illa, uſque ut damnaviſſet illa ad infernum; & quia Dux exer-
„ citus fuit, & cum ſtrenuis ibi, ne id opprobrium illi fuiſſet, adulterum
„ vel interemiſſet, vel meretricem e domo ſua ejeciſſet.

482. III. QUOD ADULTERIUM DUPLICATUM SIT MARITI CUM ALTERIUS UXORE, SEU VICISSIM. Hoc Adulterium duplicatum vocatur, quia a duobus fit, ac utrinque violatur fædus conjugii, quare etiam duplo gravius priori eſt. Dictum eſt ſupra, n. 480. quod Amor conjugialis unius viri cum una uxore poſt pactum & fædus uniat animas, & quod unio illa ſit ipſe ille Amor in ſua origine, & quod hæc per adulterium, ſicut ſcaturigo & vena fontis, occludatur & obturetur; quod duorum animæ ſe uniant, quando amor ad ſexum re-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

reſtringitur ad unam ſeu ad unum e ſexu, quod fit dum virgo ſe totam pacta eſt juveni, ac viciſſim juvenis ſe totum pactus eſt virgini, patet clare ex eo, quod utriuſque vitæ ſe uniant, conſequenter animæ, quia hæ ſunt principia vitæ: hæc unio animarum non dabilis eſt niſi quam in Conjugiis monogamicis ſeu unius viri cum una uxore, non autem in Conjugiis polygamicis ſeu unius viri cum pluribus, quia in his eſt Amor diviſus, in illis unitus: quod Amor conjugialis in ſuprema hac ſede ſit ſpiritualis, ſanctus & purus, eſt cauſa, quia anima cujusvis hominis ex origine ſua eſt cæleſtis, quare illa a Domino immediate recipit influxum, recipit enim ab Ipſo conjugium amoris & ſapientiæ, ſeu boni & veri, & hic influxus facit illum hominem, & diſtinguit a beſtiis. Ex hac unione animarum, Amor conjugialis, qui ibi eſt in ſpirituali ſua ſanctitate & puritate, defluit in vitam totius corporis, ac implet illam beatis jucundis, quamdiu vena ejus aperta manet, quod fit apud illos, qui a Domino ſpirituales fiunt. Quod nihil aliud hanc amoris conjugialis ſedem, originem, ſeu fontem & ejus venam, occludat & obturet, quam adulterium, patet a Domini verbis, quod ſolum propter adulterium liceat dimittere uxorem, & aliam ducere, Matth. XIX. 4 ad 9; tum ex his ibi, quod qui dimiſſam ducit, adulterium committat, Vers 9. Cum itaque purus & ſanctus ille fons obturatur, ut ſupra dictum eſt, circumſtipatur ille fæditatibus, ſicut gemma ſtercoribus, aut panis vomitu, quæ puritati & ſanctitati illius fontis ſeu Amoris conjugialis prorſus oppoſita ſunt; ex qua oppoſitione eſt frigus conjugiale, & ſecundum hoc eſt laſcivum volupe amoris ſcortatorii, quod ſe ſponte conſummit: quod hoc ſit malum peccati, eſt quia ſanctum operitur, & ſic vena ejus in corpus obſtruitur, & loco ejus prophanum ſuccedit, & hujus vena in corpus aperitur, inde homo a cæleſti fit infernalis.

483. His adjiciam aliqua e Mundo ſpirituali, quæ memoratu digna ſunt: „ Audivi ibi, quod quibuſdam Viris uxoratis ſit libido ſcortandi cum fæminis illibatis ſeu virginibus; quibuſdam cum libatis ſeu ſcortis; quibuſdam „ cum fæminis maritatis ſeu uxoribus; quibuſdam cum talibus ex nobili proſapia, & quibuſdam ex non nobili; quod ita ſit, ex pluribus e variis Regnis in illo Mundo confirmatus ſum. Cum meditatus ſum de varietate talium „ libidinum, quæſivi, num dentur, qui omne jucundum captant cum uxoribus aliorum, & nullum cum fæminis innuptis; quare ut noſcerem, quod dentur, adducti ſunt ad me plures e quodam Regno, qui tenebantur loqui ſecundum libidinoſum ſuum; hi dixerunt, quod illis unicum volupe & jucundum fuerit, & quoque ſit, mæchari cum aliorum uxoribus; & quod proſpiciant ſibi pulchras, & conducant illas ſibi pro mercede grandi ſecundum „ opulentiam; ac utplurimum de mercede paciſcantur cum illa ſola: quæſivi, cur non ſibi conducunt fæminas innuptas, dixerunt, quod hoc ſit illis „ commune, quod in ſe vile eſt, cui nihil jucundi ineſt: quæſivi etiam, num „ uxores illæ poſtea redeant ad ſuos viros, ac vivant cum illis, reſponderunt „ quod vel non, vel frigide, quia factæ meretrices. Poſtea interrogavi ſerio, num uſquam cogitaverint, vel nunc cogitent, quod hoc ſit adulterium „ duplicatum, quia dum uxorati ſunt, hoc faciunt, & quod tale adulterium homi-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

„ hominem ab omni bono ſpirituali depopuletur; ſed ad hæc plerique qui
„ aderant, riſerunt, dicentes, quid bonum ſpirituale: at inſtiti, dicendo,
„ quid deteſtabilius eſt, quam animam ſuam cum anima mariti in uxore ejus
„ commiſcere, noſtisne quod in femine ſit anima viri; ad hæc averterunt ſe,
„ & murmurabant, quid hoc nocet ibi: tandem dixi, tametſi non timetis
„ leges Divinas, numne Civiles, reſponderunt quod non, ſolum aliquos ex
„ Miniſterio Eccleſiaſtico, ſed coram illis celamus hoc, & ſi non poſſumus,
„ cum illis bene agimus. Poſtea vidi illos diviſos in turmas, & ex his quoſ-
„ dam conjectos in infernum.

484. IV. QUOD ADULTERIUM TRIPLICATUM SIT CUM CONSANGUINEIS. Hoc Adulterium vocatur triplicatum, quia duobus prioribus triplo gravius eſt. Quænam Conſanguinitates, ſeu Reliquiæ carnis, ad quas non appropinquandum eſt, Levit. XVIII: 6 ad 17, recenſitæ videantur. Cauſæ, quod hæc Adulteria duobus ſupradictis triplo graviora ſint, ſunt Internæ & Externæ; Cauſæ internæ ſunt ex correſpondentia illorum cum violatione Conjugii ſpiritualis, quod eſt Domini & Eccleſiæ, & inde boni & veri; Cauſæ externæ autem ſunt propter cuſtodias ne homo fiat beſtia: ſed ad detectionem cauſarum non vacat hic progredi.

485. V. QUOD QUATUOR GRADUS ADULTERIORUM SINT, SECUNDUM QUOS FIUNT ILLORUM PRÆDICATIONES, INCULPATIONES, ET POST MORTEM IMPUTATIONES. Hi Gradus non ſunt genera, ſed intrant in unumquodvis, & faciunt diſcrimina ejus inter plus & minus malum aut bonum, hic num Adulterium cujuſvis generis ex ratione circumſtantiarum & contingentium, reputandum ſit mitius aut gravius; quod circumſtantiæ & contingentia unumquamque rem varient, notum eſt. At uſque aliter reputantur ab homine ex rationali ejus lumine, aliter a judice ex lege, & aliter a Domino ex ſtatu mentis hominis; quare dicuntur prædicationes, inculpationes, & poſt mortem imputationes; nam ab homine ſecundum rationale ejus lumen fiunt prædicationes, a judice ſecundum legem fiunt inculpationes, & a Domino ſecundum ſtatum mentis hominis fiunt imputationes; quod hæc tria inter ſe valde differant, ſine expoſitione videri poteſt: homo enim ex rationali evictione ſecundum circumſtantias & contingentia poteſt aliquem abſolvere, quem judex, dum judicium ſedet, ex lege non poteſt, & quoque judex poteſt abſolvere, qui poſt mortem damnatur; cauſa eſt, quia judex ſecundum facta ſententiam ſtatuit, at poſt mortem quiſque judicatur ſecundum intentiones voluntatis & inde intellectus, & ſecundum confirmationes intellectus & inde voluntatis; has & illas judex non videt; at uſque utrumque judicium eſt juſtum, unum propter Societatis civilis bonum, alterum propter Societatis cæleſtis bonum.

486. VI. QUOD ADULTERIA PRIMI GRADUS SINT ADULTERIA IGNORANTIÆ, QUÆ FIUNT AB ILLIS, QUI NONDUM VEL NON POSSUNT CONSULERE INTELLECTUM, ET INDE INHIBERE ILLA. Omnia mala, ita quoque Adulteria in ſe ſpectata ſunt ſimul Interni & Externi hominis, Internus intendit illa, & Externus facit illa; qualis itaque internus homo eſt in factis quæ per externum fiunt, talia ſunt facta in ſe ſpectata: ſed quia internus homo cum ſua intentione non appa-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

apparet coram homine, unuſquiſque judicandus eſt in foro ex factis & loquelis ſecundum legem ſancitam & ejus cautelas; interior ſenſus legis etiam a judice diſpiciendus eſt. Sed exempla illuſtrent; ſi forte adulterium fit a puero adoleſcente, qui nondum ſcit quod adulterium ſit plus malum quam fornicatio: ſi ſimile fit ab homine extremæ ſimplicitatis: ſi fit a quodam qui a morbo orbatur acie judicii; aut a quodam, ut aliquibus fit, qui alternis delirat, & tunc in ſtatu eſt in quo ſunt actuales deliri: tum etiam ſi fit in inſaniente ebrietate, & ſic porro; quod tunc internus homo, ſeu mens, non in externo adſit vix aliter quam in irrationali, conſtat: horum adulteria prædicantur ab homine rationali ſecundum illas circumſtantias; at uſque ab eodem ut judice factor inculpatur & punitur ex lege; at poſt mortem imputantur illa ex præſentia, qualitate, & facultate intellectus in voluntate illorum.

487. VII. QUOD ADULTERIA AB HIS FACTA SINT MITIA. Conſtat ex ſupradictis n. 486 abſque ulteriore confirmatione; notum enim eſt, quod qualitas omnis facti, in genere qualitas omnis rei, dependeat a circumſtantiis, & quod hæ mitigent aut aggravent: ſed hujus gradus adulteria ſunt mitia primis temporibus dum fiunt; & quoque manent mitia quantum ille vel illa in ſequente vitæ curriculo, abſtinet ab illis, propter cauſas, quia ſunt mala contra Deum, vel quia ſunt mala contra proximum, vel quia ſunt mala contra bonum civitatis, & ex his aut ex illis quia ſunt mala contra rationem; viciſſim autem numerantur illa etiam inter gravia, ſi non abſtinent ab illis propter unam ex memoratis cauſis: ita eſt ſecundum Legem Divinam, Ezech. XVIII: 21, 22, 24, & alibi: ab homine autem exculpari & inculpari, aut prædicari & judicari, ut mitia aut gravia, ex illis circumſtantiis, non poſſunt, quia non apparent coram illo, imo nec ejus judicii eſt; quare intelligitur, quod poſt mortem ita reputentur ac imputentur.

488, VIII. QUOD ADULTERIA SECUNDI GRADUS SINT ADULTERIA LIBIDINIS, QUÆ FIUNT AB ILLIS, QUI QUIDEM POSSUNT CONSULERE INTELLECTUM, SED PROPTER CONTINGENTES CAUSAS ILLIS MOMENTIS NON POSSUNT. Sunt duo, quæ in principio apud hominem, qui a naturali fit ſpiritualis, inter ſe pugnant, quæ communiter vocantur ſpiritus & caro; & quia amor conjugii eſt ſpiritus, & amor adulterii eſt carnis, fit tunc etiam pugna inter illos; ſi amor conjugii vincit, domat & ſubjugat ille amorem adulterii, quod fit per remotionem: at ſi contingit, quod libido carnis excitetur in æſtum ultra quam ut ſpiritus ex ratione poſſit cohibere, ſequitur, quod invertatur ſtatus, ac æſtus libidinis obfundat ſpiritum illecebra, uſque ut non amplius non ſuæ rationis, & inde ſui juris ſit: hoc intelligitur per adulteria ſecundi gradus, quæ fiunt ab illis, qui quidem poſſunt conſulere intellectum, ſed propter contingentes cauſas illis momentis non poſſunt. Sed ſint exempla illuſtrationi; ut ſi uxor meretrix aſtutiis captat animum viri, alliciendo in thalamum, & exæſtuando uſque dum impos judicii evadit; & plus ſi tunc etiam objicit ignominiam, ſi non: pariter ſi aliqua uxor meretrix callet præſtigias, aut veneficiis accendit virum eo uſque ut æſtrum carnis auferat intellectui liberum rationis: ſimiliter ſi vir ſuavibus allectamentis, adducit uxorem alte-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

rius uſque dum voluntas ejus accenſa non amplius ſuæ potentiæ ſit; præter ſimilia alia. Quod hæc & parilia contingentia leniant gravitatem adulterii, ac in mitiorem partem vertant prædicationes vituperii ejus pro ſeducto aut ſeducta, ratio favet & adſtipulatur. De imputatione hujus gradus Adulterii ſequitur.

489. IX. QUOD ADULTERIA AB HIS FACTA, IMPUTATORIA SINT, SICUT POSTEA INTELLECTUS ILLIS FAVET VEL NON FAVET. Quantum intellectus favet malis, tantum homo appropriat ſibi illa, ac facit ſua; favor eſt conſenſus, ac conſenſus inducit menti ſtatum amoris illorum; ſimile eſt cum adulteriis, quæ principio abſque conſenſu intellectus facta ſunt, & faventur; contrarium fit, ſi poſtea non faventur: cauſa eſt, quia mala aut adulteria, quæ fiunt in occæcatione intellectus, fiunt ex concupiſcentia corporis, quæ ſimilitudine accedunt ad inſtinctus, quales ſunt apud beſtias: apud hominem quidem intellectus adeſt dum fiunt, ſed in vi paſſiva ſeu mortua, non autem in vi activa ſeu viva: ex his a ſe ſequitur, quod talia non imputentur, niſi quantum postea faventur vel non faventur. Per imputationem intelligitur hic incuſatio poſt mortem, & inde judicatio, quæ fit ſecundum ſtatum ſpiritus hominis; non autem intelligitur inculpatio ab homine coram judice, hæc non fit ſecundum ſtatum ſpiritus ejus, ſed corporis in facto; quæ niſi differrent, poſt mortem abſolverentur qui abſolvuntur in Mundo, & condemnarentur qui damnantur ibi, & ſic non his foret aliqua ſpes ſalutis.

490. X. QUOD ADULTERIA TERTII GRADUS SINT ADULTERIA RATIONIS, QUÆ FIUNT AB ILLIS, QUI INTELLECTU CONFIRMANT QUOD NON MALA PECCATI SINT. Omnis homo ſcit, quod detur voluntas & intellectus, nam dum loquitur, dicit, hoc volo & hoc intelligo; at uſque non diſtinguit, ſed unum facit idem cum altero; cauſa eſt, quia ſolum reflectit ſuper illa quæ cogitationis ex intellectu ſunt, & non ſuper illa quæ amoris ex voluntate ſunt, hæc enim non apparent in luce ſicut illa. Attamen qui non diſcriminat Voluntatem & Intellectum inter ſe, non poteſt diſcriminare mala & bona inter ſe, & inde prorſus non ſcire aliquid de culpa peccati. Sed quis non ſcit, quod bonum & verum duo diſtincta ſint, ſicut amor & ſapientia, & quis, dum in rationali lumine eſt, inde non concludere poteſt, quod duo ſint in homine, quæ diſtincte recipiunt & addicant ſibi illa, & quod unum ſit Voluntas, ac alterum Intellectus, ex cauſa quia id quod voluntas recipit & reproducit dicitur Bonum, ac id quod Intellectus recipit dicitur Verum, nam quod Voluntas amat & facit appellatur Bonum, & quod Intellectus percipit & cogitat, appellatur Verum. Nunc quia de Conjugio boni & veri in Parte prima hujus Operis actum eſt, ac ibi de Voluntate & Intellectu, ac de utriuſque variis attributis & prædicatis, plura adducta ſunt, quæ, ut autumo, percipiuntur etiam ab illis, qui non aliquid diſtincte de intellectu & voluntate cogitaverant; ratio enim humana talis eſt, ut vera ex luce illorum, tametſi illa non prius diſtinxit, intelligat: ut ergo diſcrimina intellectus & voluntatis clarius percipiantur, aliqua hic tradam, propter finem, ut ſciatur, qualia ſunt Adulteria rationis ſeu intellectus, & poſtea qualia ſunt adulteria Voluntatis; pro cognitione de his, inſerviant hæc, I. Quod Voluntas ſola ex ſe nihil agat, ſed

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſed quod quicquid agit per intellectum agat. 2. Viciſſim etiam, quod Intellectus ſolus ex ſe nihil agat, ſed quod quicquid agit ex voluntate agat. 3. Quod Voluntas in intellectum influat, non autem Intellectus in voluntatem, ſed quod Intellectus doceat quid bonum & malum eſt, & conſulat voluntatem ut ex duobus illis eligat & faciat quod placiti ejus eſt. 4. Quod poſt hæc fiat conjunctio dupla, una in qua voluntas ab intra agit & intellectus ab extra; altera, in qua intellectus ab intra agit, & voluntas ab extra: ita diſtinguuntur Adulteria rationis, de quibus hic, ab Adulteriis voluntatis, de quibus ſequitur: diſtinguuntur, quia unum eſt gravius altero; eſt enim Adulterium rationis minus grave quam adulterium voluntatis; cauſa eſt, quia in Adulterio rationis agit intellectus ab intra, & voluntas ab extra; at in Adulterio voluntatis agit voluntas ab intra ac intellectus ab extra, ac voluntas eſt ipſe homo, ac intellectus eſt homo ex voluntate; ac id quod intra agit, dominatur ſuper id quod extra agit.

491. XI. QUOD ADULTERIA AB HIS FACTA GRAVIA SINT SECUNDUM CONFIRMATIONES. Solus intellectus confirmat, & cum confirmat, voluntatem adſciſcit, & circum ſe ponit, & ſic adigit illam ad obſequium: confirmationes fiunt per ratiocinia, quæ Mens captat vel e regione ſua ſuperiore, vel e regione inferiore; ſi e regione ſuperiore, quæ communicat cum Cælo, confirmat conjugia & damnat adulteria; at ſi e regione inferiore, quæ communicat cum Mundo, confirmat adulteria, & conjugia floccipendit. Quiſque poteſt confirmare malum æque ac bonum, ſimiliter falſum & verum, & confirmatio mali delectabilius percipitur quam confirmatio boni, ac confirmatio falſi lucidius apparet quam confirmatio veri; cauſa eſt, quia confirmatio mali & falſi trahit ſua ratiocinia ex jucundis, voluptatibus, apparentiis & fallaciis ſenſuum corporis, at confirmatio boni & veri trahit ſuas rationes e regione ſupra ſenſualia corporis. Nunc quia mala & falſa æque poſſunt confirmari ſicut bona & vera, & quia intellectus confirmans trahit voluntatem in ſuas partes, ac voluntas una cum intellectu format mentem, conſequitur, quod forma mentis humanæ ſit ſecundum confirmationes, verſa ad cælum ſi confirmationes ejus ſunt pro conjugiis, at verſa ad infernum ſi ſunt pro adulteriis; & qualis eſt forma mentis hominis, talis eſt ſpiritus ejus, proinde talis eſt homo. Ex his nunc conſtat, quod Adulteria hujus gradus poſt mortem imputentur ſecundum confirmationes.

492. XII. QUOD ADULTERIA QUARTI GRADUS SINT ADULTERIA VOLUNTATIS, QUÆ FIUNT AB ILLIS, QUI FACIUNT ILLA LICITA ET PLACITA, NEC TANTI, UT MEREATUR DE LLLIS CONSULERE INTELLECTUM. Hæc Adulteria diſtinguuntur a prioribus ex illorum originibus; Origo horum adulteriorum eſt ex prava Voluntate connata homini, ſeu ex malo hæreditario, cui homo, poſtquam ſui judicii factus eſt, cæce obedit, nihil judicando de illis num mala ſint vel non; quare dicitur, quod illa non tanti reputet, ut mereatur ut de illis conſulatur intellectus: origo autem adulteriorum, quæ vocantur adulteria rationis, ſunt ex perverſo intellectu, & fiunt ab illis, qui confirmant quod non mala peccati ſint; apud hos Intellectus agit primas, apud illos Voluntas. Hæc duo diſcrimina nulli homini apparent in Mundo naturali, ſed

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

evidenter Angelis in Mundo ſpirituali; in hoc Mundo in genere diſtinguuntur omnes ſecundum mala quæ originitus ſcaturiunt ex voluntate vel ex intellectu, & acceptantur & appropriantur; ſeparantur etiam ſecundum illa in Inferno; in hoc illi qui ex intellectu mali ſunt, anterius habitant, & vocantur Satanæ, qui autem ex voluntate mali ſunt, habitant poſterius, & vocantur Diaboli; propter univerſale hoc diſcrimen, in Verbo dicitur ſatanas & diabolus: apud illos malos, & quoque adulteros, qui vocantur ſatanæ, intellectus agit primas, at apud illos, qui vocantut diaboli, voluntas agit primas. Sed diſcrimina exponere, uſque ut intellectus videat illa, non dari poteſt, niſi diſcrimina voluntatis & intellectus prius noſcantur, & quoque niſi deſcribatur formatio mentis a voluntate per intellectum, ac formatio ejus ab intellectu per voluntatem; horum cognitio prælucebit, ut diſcrimina ſupra dicta a ratione videantur; ſed hoc eſt membranæ opus.

493. XIII. QUOD ADULTERIA AB HIS FACTA MAXIME GRAVIA SINT, AC IMPUTENTUR ILLIS UT MALA PROPOSITI, ET INSIDEANT ILLIS UT REATUS. Quod ſint maxime gravia, & prioribus graviora, eſt quia in his voluntas primas partes agit, at in prioribus intellectus, ac vita hominis eſſentialiter eſt voluntatis ejus, ac formaliter eſt intellectus ejus; cauſa eſt, quia voluntas unum agit cum amore, ac amor eſt eſſentia vitæ hominis, & hic format ſe in intellectu per talia quæ concordant; quare intellectus in ſe ſpectatus non aliud eſt, quam forma voluntatis; & quia amor eſt voluntatis, ac ſapientia eſt intellectus, ideo ſapientia nec aliud eſt quam forma amoris, ſimiliter verum nec aliud quam forma boni. Illud, quod profluit ex ipſa eſſentia vitæ hominis, ita quod ex voluntate ſeu amore ejus, principaliter vocatur propoſitum; aſt quod profluit ex forma vitæ ejus, ita ex intellectu & ejus cogitatione, vocatur intentio: reatus etiam principaliter prædicatur de voluntate; inde dicitur, quod reatus mali unicuique ſit ex hæreditate, at malum ex homine. Inde eſt, quod hæc quarti gradus adulteria, imputentur ut mala propoſiti, ac inſideant ut reatus.

494. XIV. QUOD ADULTERIA TERTII ET QUARTI GRADUS SINT MALA PECCATI, QUANTUM ET QUALE INTELLECTUS ET VOLUNTATIS IN ILLIS EST, SIVE ACTU FIANT, SIVE ACTU NON FIANT. Quod Adulteria rationis ſeu intellectus, quæ ſunt tertii gradus, ac Adulteria voluntatis, quæ ſunt quarti gradus, ſecundum quale intellectus & voluntatis in illis ſint gravia, conſequenter mala peccati, ex commentatione de illis ſupra n. 490 ad 493, videri poteſt; cauſa eſt, quia homo eſt homo ex Voluntate & Intellectu; nam ex illis duobus non ſolum exiſtunt omnia quæ fiunt in Mente, ſed etiam omnia quæ fiunt in Corpore; quis non novit, quod corpus non agat ex ſe, ſed voluntas per corpus, tum quod os non ex ſe loquatur ſed cogitatio per os; quare ſi auferretur voluntas momento ſubſiſteret actio, & ſi auferretur cogitatio, momento ſubſiſteret loquela oris: inde plane evidens eſt, quod Adulteria, quæ actu fiunt, gravia ſint ſecundum quantum & quale intellectus & voluntatis in illis eſt; quod ſimiliter gravia ſint, ſi eadem non actu fiunt, conſtat ex his Domini verbis „ *Dictum eſt a veteribus, non mœchaberis; Ego vero dico vobis, quod ſi quis aſpexerit mulierem alterius, ita ut concupiſcat illam, jam adulterium cum illa commiſerit in corde*, Matth. V. 27. 28; corde committere adulterium, eſt voluntate. Sunt multæ cauſæ,

quæ

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quæ faciunt, quod adulter non ſit actu adulter, & uſque voluntate ac intellectu; ſunt enim qui abſtinent ab adulteriis quoad actum, ex timore legis civilis & ejus pænarum; ex timore jacturæ famæ & inde honoris; ex timore morborum ex illis; ex timore jurgiorum domi ab uxore, & inde intranquillitatis vitæ; ex timore vindictæ a marito aut ab affine, ita quoque ex timore verberum a famulis; ex egeſtate, aut ex avaritia; ex imbecillate oriunda vel ex morbo, vel ex abuſu, vel ex ætate, vel ex impotentia, & inde pudore; ſi quis ex his & parilibus cauſis ab adulteriis actu ſe retinet, & tamen voluntate & intellectu pro illis eſt, uſque eſt adulter; nihilominus enim credit quod non peccata ſint, & illa coram Deo non illicita facit in ſuo ſpiritu, & ſic in ſpiritu committit illa, tametſi non corpore coram Mundo; quare poſt mortem, cum ſit ſpiritus, aperte loquitur pro illis.

495. XV. QUOD ADULTERIA EX PROPOSITO VOLUNTATIS, ET ADULTERIA EX CONFIRMATIONE INTELLECTUS REDDANT HOMINES NATURALES, SENSUALES, ET CORPOREOS. Homo eſt homo, & diſtinguitur a beſtia, per id, quod Mens ejus in tres regiones diſtincta ſit, in totidem quot Cæli; & quod poſſit elevari ex regione infima in ſuperiorem, & quoque ab hac in ſupremam, & ſic fieri Angelus unius Cæli, & quoque Tertii: propter illum finem, data eſt homini facultas elevandi intellectum uſque illuc; ſi autem non amor voluntatis ejus ſimul elevatur, non fit ſpiritualis, ſed manet naturalis; nihilominus retinet facultatem elevandi intellectum: cauſa quod retineat, eſt ut poſſit reformari, nam reformatur per intellectum, quod fit per cogitationes boni & veri, & per intuitionem rationalem ex illis; ſi rationaliter intuetur cognitiones illas, ac vivit ſecundum illas, tunc amor voluntatis ſimul elevatur, & in eo gradu perficitur humanum, ac homo fit plus & plus homo. Aliter evenit, ſi non vivit ſecundum cognitiones boni & veri, tunc amor voluntatis ejus manet naturalis, ac intellectus ejus per vices fit ſpiritualis; ſublevat enim ſe alternis, ſicut aquila, & deſpicit quid infra amoris ejus eſt, quod cum videt, ad hoc devolat, & cum hoc ſe conjungit; ſi itaque concupiſcentiæ carnis ſunt amoris ejus, ad has ex altitudine demittit ſe, & in conjunctione cum illis ex jucundis illarum oblectat ſe, ac iterum, propter aucupium famæ, ut ſapiens credatur, in altum ſe attollit, & ſic ſubſultim per vices, ut modo dictum eſt. Quod Adulteri tertii & quarti gradus, qui ſunt qui ex propoſito voluntatis & ex confirmatione intellectus ſe adulteros fecerunt, plane naturales ſint, & progreſſive fiant ſenſuales & corporei, eſt quia amorem voluntatis ſuæ & una tunc intellectum immerſerunt immunditiis amoris ſcortatorii, & his oblectati ſunt, ſicut immundæ aves & beſtiæ ex putidis & ſtercoreis ut lautitiis & cupediis; nam halitus effluvioſi e carne illorum aſſurgentes mentis habitaculum implent craſſamentis ſuis, & faciunt ut voluntas non ſentiat aliquid lautius & cupidius: hi ſunt, qui poſt mortem fiunt ſpiritus corporei, & e quibus immunda Inferni & Eccleſiæ, de quibus ſupra, n. 430. 431, ſcaturiunt.

496. Sunt tres Gradus naturalis hominis; in Primo ſunt, qui ſolum amant Mundum, ponendo cor in opibus, hi proprie intelliguntur per Naturales; in Secundo gradu ſunt, qui ſolum amant jucunda ſenſuum, ponendo cor in om-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

nis generis luxuriis & voluptatibus, hi proprie intelliguntur per Senſuales; in Tertio gradu ſunt, qui ſolum amant ſeipſos, ponendo cor in ambitu honoris, hi proprie intelliguntur per corporeos; cauſa eſt, quia omnia voluntatis & inde intellectus immergunt corpori, ac retro ab aliis ſe ſpectant, & propria ſua duntaxat amant; Senſuales autem omnia voluntatis & inde intellectus immergunt illecebris & fallaciis ſenſuum, his ſolum indulgendo; Naturales autem omnia voluntatis & intellectus effundunt in Mundum, avare & fraudulenter conquirendo opes, & non alium uſum quam poſſeſſionis in illis & ex illis ſpectando. Adulteria ſupranominata vertunt homines in degeneres hos gradus, unum in hunc, alterum in illum, quemlibet ſecundum placitum volupe, ex quo fit genius ejus.

497. XVI. QUOD IN TANTUM, UT TANDEM OMNIA ECCLESIÆ ET RELIGIONIS A SE REJICIANT. Quod Adulteri ex propoſito & ex confirmato omnia Eccleſiæ & Religionis a ſe rejiciant, eſt quia Amor conjugii & Amor adulterii oppoſiti ſint, n. 425, & amor conjugii cum Eccleſia & Religione, unum agit, n. 130, & ubivis alibi in Parte priore; inde amor adulterii, quia oppoſitus, cum illis quæ contra Eccleſiam ſunt, unum agit. Quod Adulteri illi omnia Eccleſiæ & ejus Religionis a ſe rejiciant, eſt quia amor conjugii & amor adulterii oppoſiti ſunt, ſicut conjugium boni & veri oppoſitum eſt connubio mali & falſi, n. 427. 428; ac conjugium boni & veri eſt Eccleſia, at connubium mali & falſi eſt AntiEccleſia. Quod Adulteri illi a ſe rejiciant omnia Eccleſiæ & Religionis, eſt quia amor conjugii & amor adulterii ſunt oppoſiti ſicut Cælum & Infernum, n. 429; & in Cælo eſt amor omnium Eccleſiæ, at in Inferno eſt odium contra omnia Eccleſiæ. Quod Adulteria illa omnia Eccleſiæ & Religionis a ſe rejiciant, eſt quoque quia jucunditates illorum inchoant a carne, & quod ſint carnis etiam in ſpiritu, n. 440, 441; & caro eſt contra ſpiritum, hoc eſt, contra ſpiritualia Eccleſiæ; inde etiam jucunditates amoris ſcortatorii vocantur Voluptates inſaniæ. Si deſideratis demonſtrationes, adite quæſo illos, quos noſtis tales adulteros eſſe, & quærite in occulto, quid cogitant de Deo, de Eccleſia, & de Vita æterna, & audietis: genuina cauſa eſt, quia ſicut amor conjugialis aperit interiora mentis, & ſic elevat illa ſupra ſenſualia corporis uſque in lucem & calorem Cæli; ita viciſſim, amor adulterii occludit interiora mentis, & ipſam mentem quoad voluntatem ejus detrudit in corpus uſque in omnia concupita carnis ejus, & quo profundius, eo plus detrahit & elongat illam e Cælo.

498. XVII. QUOD USQUE RATIONALITATE HUMANA POLLEANT SICUT ALII. Quod homo naturalis, ſenſualis, & corporeus, æque rationalis quoad intellectum ſit ſicut homo ſpiritualis, demonſtratum mihi eſt ex ſatanis & diabolis ex venia aſſurgentibus ex Inferno, & colloquentibus cum ſpiritibus angelicis in Mundo ſpirituum, de quibus paſſim in MEMORABILIBUS; ſed quia Amor voluntatis facit hominem, & hic trahit intellectum in conſenſum, ideo tales non rationales ſunt, niſi quam in ſtatu remoto ab amore voluntatis; at dum in hunc amorem iterum redeunt, inſaniunt pejus quam feræ. Atqui homo ſine facultate elevandi intellectum ſupra amorem voluntatis, non foret homo ſed beſtia,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

beſtia, beſtia enim facultate illa non gaudet; conſequenter nec potuiſſet eligere quicquam, & ex electione facere quod bonum eſt, & quod conducit, & ſic non potuiſſet reformari, & duci ad Cælum, & vivere in æternum. Exinde eſt, quod Adulteri ex propoſito & confirmato, tametſi mere naturales, ſenſuales, & corporei ſunt, uſque dote intelligendi ſeu rationalitate polleant ſicut alii; ſed cum in libidine adulterii ſunt, & ex illa de illa cogitant & loquuntur, non rationalitate iſta gaudent, cauſa eſt, quia tunc caro agit in ſpiritum, & non ſpiritus in carnem. At ſciendum eſt, quod hi tandem poſt mortem fiant ſtupidi; non quod illis auferatur facultas ſapiendi, ſed quod non velint ſapere, quoniam ſapientia injucundat illos.

499. XVIII. SED QUOD RATIONALITATE ILLA UTANTUR DUM IN EXTERNIS SUNT, SED ABUTANTUR DUM IN SUIS INTERNIS. In externis ſunt, dum loquuntur foris & in cætu, in ſuis internis autem cum domi aut ſecum: experire ſi vis, adduc aliquem talem, ut pro exemplo, quendam ex ordine vocatum Jeſvitam, & fac ut de Deo, de Sanctis Eccleſiæ, deque Cælo & Inferno, loquatur in Cætu, aut doceat in Templo, & audies illum plus rationalem Zeloten, quam quempiam alium; forte etiam te ad gemitus & lachrymas pro ſalute adiget: ſed aſſume illum in domum tuam, extolle illum ſupra Ordines, voca illum Patrem ſapientiæ, & fac te amicum, uſque dum aperit cor ſuum, & audies, quid tunc de Deo, de Sanctis Eccleſiæ, ac de Cælo & Inferno, concionaturus eſt, videlicet quod ſint phantaſiæ ac eluſiones, & ſic inventa animarum vincula, quibus magnos & parvos, divites & pauperes, captent & ligent, & ſub jugo Dominii ſui contineant. Hæc ſufficiant pro illuſtratione, quid intelligitur per quod homines naturales uſque ad corporeos, rationalitate humana polleant ſicut alii, at quod illa utantur dum in externis ſunt, ſed abutantur dum in ſuis internis. Conſequentia inde eſt, quod non judicandum ſit de aliquo ex ſapientia oris, ſed una ex ſapientia vitæ ejus.

✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿ ✿

500. His adjiciam hoc MEMORABILE. Quondam in Mundo Spirituum audivi magnum tumultum; erant Chiliades congregati, qui clamabant, PUNIANTUR, PUNIANTUR: acceſſi propius, & quæſivi, quid hoc; dixit mihi unus e magna illa Congregatione ſeparatus, quod in excandeſcentia iræ ſint contra tres Sacerdotes, qui circumvagantur, & ubivis prædicant contra adulteros, dicendo, quod Adulteris non ſit agnitio Dei, & quod illis Cælum occluſum ſit, ac Infernum apertum; & quod in Inferno ſint diaboli immundi, quia e longinquo apparent ibi ſicut porci volutantes ſe in ſtercoribus, & quod Angeli Cæli illos abominentur. Quæſivi ubinam illi Sacerdotes, & cur propterea talis vociferatio; reſpondit, quod tres illi Sacerdotes ſint in medio illorum a ſatellitibus cuſtoditi, & quod congregati ſint ex illis, qui credunt adulteria non eſſe peccata, & qui dicunt quod adulteris æque ſit agnitio Dei, ſicut illis qui ſuis uxoribus adhærent; ſunt omnes illi ex Chriſtiano Orbe; & viſitatum eſt ab angelis, quot ibi eſſent qui credunt adulteria eſſe peccata, & ex Mille non

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

non inventi ſunt Centum, & dixit mihi quod Nongenti illi de adulteriis loquantur ita; Quis non novit, quod jucundum adulterii ſit ſupereminens præ jucundo conjugii; quod adulteri in perpetuo calore ſint, & inde in alacritate, induſtria & activa vita præ illis, qui cum una ſola fæmina vivunt; & quod viciſſim amor cum conjuge frigeſcat, & quandoque in tantum, ut tandem vix una vox loquelæ & conſortii cum illa vivat; aliter cum ſcortis; quod mortificatio vitæ cum uxore, oriunda ex defectu potentiæ, reficiatur & vivificetur per ſcortationes, numne id quod reficit & vivificat, pluris eſt quam quod mortificat: quid conjugium niſi quam ſcortatio licita; quis novit diſcrimen; num amor poteſt cogi, & tamen amor cum uxore cogitur per fædus & leges; eſtne amor cum conjuge amor ſexus, & hic tam univerſalis eſt, ut ſit etiam apud aves & beſtias, quid amor conjugialis niſi quam amor ſexus, & amor ſexus eſt liber cum omni fæmina: quod leges civiles ſint contra adulteria, eſt quia latores legum crediderunt, quod id eſſet cum bono publico, & tamen ipſi latores & judices quandoque mæchantur, & inter ſe dicunt, ille qui abſque peccato eſt, mittat primum lapidem; quod ſolum ſimplices & religioſi credant adulteria eſſe peccata, non ita intelligentes, qui ſicut nos intuentur illa ex lumine naturæ: numne ex adulteriis æque naſcuntur proles, ut ex conjugiis, numne ſpurii æque habiles & utiles ſunt ad officia & miniſteria, quemadmodum legitimi; ac inſuper proſpiciuntur familiæ alioquin ſteriles, eſtne hoc emolumentum & non damnum: quid nocet uxori ſi admittat plures rivales; & quid nocet viro, quod dedecus viro ſit, eſt opinio frivola ex phantaſia: quod adulterium ſit contra Eccleſiæ leges & ſtatuta, eſt ex Ordine Eccleſiaſtico propter poteſtatem, ſed quid Theologicum & Spirituale cum delitio mere corporeo & carnali; danturne presbyteri & monachi tales, num illi propterea non poſſunt agnoſcere & colere Deum; cur itaque tres illi prædicant, quod adulteris non ſit agnitio Dei; tales blaſphemias non toleramus, quare judicentur & puniantur. Poſthæc vidi, quod vocarent Judices, quos rogaverunt, ut pænas illis irrogarent; ſed Judices dicebant, hoc noſtri muneris non eſt, nam agitur de Agnitione Dei, & de Peccato, & ſic de ſalvatione & damnatione, de his judicabitur e Cælo: ſed conſilium dabimus, quomodo ſcire poteſtis, num tres illi Sacerdotes prædicaverint veritates; ſunt tria Loca, quæ nos Judices novimus, ubi talia ſingulari modo explorantur & revelantur; Unus eſt, ubi omnibus patet via in Cælum, ſed dum in Cælum veniunt, percipiunt ipſi quales ſunt quoad Agnitionem Dei: Secundus locus eſt, ubi etiam patet via in Cælum, ſed viam illam intrare nemo poteſt, niſi qui Cælum in ſe habet: & Tertius locus eſt, ubi via eſt ad Infernum, & viam illam intrant ex ſpontaneo, quia ex jucundo, qui infernalia amant: nos Judices ad illa Loca amandamus omnes, qui de Cælo & Inferno judicium a nobis poſtulant. His auditis dixerunt congregati, eamus ad illa Loca; & cum iverunt ad Primum, ubi omnibus patet via in Cælum, ſubito facta eſt caligo, quare aliqui ex illis accendebant faces & prætulerunt; judices cum illis dicebant, hoc fit omnibus qui ad Primum locum vadunt, at ſicut appropinquant, ignis facularum fit hebetior, & in illo loco ex luce cæli influente exſtinguitur, quod ſignum eſt quod ibi ſint; cauſa eſt,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eſt, quia primum occluditur illis Cælum, & poſtea aperitur: & venerunt in locum illum, & exſtinctis faculis a ſeipſis, videbant viam tendentem oblique ſurſum in Cælum; illam intrabant illi qui in excandeſcentia iræ contra Sacerdotes erant; inter primos illi qui Adulteri ex propoſito erant, poſt illos qui Adulteri ex confirmato erant; & in aſcendendo primi clamabant, ſequimini, & ſequentes clamabant, feſtinate, & urgebant: poſt horulam, cum omnes intus in cæleſti Societate erant, apparuit hiatus inter illos & inter Angelos, & Lux Cæli ſuper hiatum influens in oculos aperiebat interiora mentis illorum, ex quo tenebantur loqui ſicut interius cogitabant; & tunc ſciſcitabantur ab Angelis, num agnoſcant quod Deus ſit, reſponderunt Primi, qui ex propoſito voluntatis erant adulteri, Quid Deus, & aſpexerunt ſe mutuo, & dixerunt, quis veſtrum vidit Illum: Secundi, qui ex confirmatione intellectus erant adulteri, dixerunt, ſuntne Naturæ omnia, quid ſupra illam niſi Sol: & tunc Angeli dixerunt illis, diſcedite a nobis, nunc ipſi percipitis quod vobis non ſit agnitio Dei; quando deſcenditis, claudentur interiora mentis veſtræ, & aperientur exteriora ejus, & tunc poteſtis loqui contra interiora, & dicere quod Deus ſit; credite, quod ut primum homo actualiter fit adulter, occludatur illi Cælum, quo occluſo Deus non agnoſcitur; audite cauſam, ex adulteriis eſt omne immundum inferni, & hoc putet in Cælo ſicut putre cænum platearum. His auditis, converterunt ſe, & deſcenderunt per tres vias; & cum infra erant, Primi & Secundi inter ſe colloquuti dicebant, vicerunt ibi Sacerdotes, ſed ſcimus, quod nos æque ac illi poſſimus loqui de Deo, & cum loquimur quod ſit, annon agnoſcimus Illum; Interiora & Exteriora mentis, de quibus Angeli narrabant, ſunt inventa. Sed ad ſecundum Locum a Judicibus deſignatum, ubi via patet in Cælum illis, qui Cælum in ſe habent, ita illis qui in Cælum venturi ſunt, abeamus; & cum acceſſerunt, exivit vox e Cælo illo, claudite portas, Adulteri in propinquo ſunt; & ſubito clauſæ ſunt portæ, & cuſtodes cum baculis in manibus abegerunt illos; & tres Sacerdotes, contra quos tumultuati ſunt, exemerunt cuſtodia, & in Cælum introduxerunt: & illico, cum Porta pro Sacerdotibus aperta erat, e Cælo afflabat rebelles jucundum conjugii, quod quia caſtum & purum erat, pæne exanimabat illos, quare ex timore deliquii a ſuffocatione properabant ad Tertium locum, de quo Judices dixerunt, quod inde via ad Infernum eſſet, & tunc inde efflabat jucundum adulterii, ex quo ita vivificati ſunt illi, qui ex propoſito & qui ex confirmato erant adulteri, ut quaſi ſaltando deſcenderent, & ſe ſicut porci ibi immergerent immundis.

De Libidine Deflorationis.

501. Libidines, de quibus in quatuor Capitibus poſthac ſequentibus agitur, non modo ſunt libidines adulterii, ſed illis graviores, quoniam non dantur niſi ex Adulteriis, nam captantur poſtquam adulteria faſtidiuntur; ſicut Libido deflorationis, de qua primum agitur, quæ non prius exordiri poteſt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

apud aliquem; pariter Libido varietatum, Libido violationis, & Libido seducendi innocentias, de quibus sequitur. Dicuntur Libidines, quia quanta & qualis est Libido ad illa, tanta & talis est appropriatio illorum. Quod in specie Libidinem defforationis concernit, ut convictio evidens fiat quod sit flagitium, manifestabitur ex his in ordine. I, *Ex statu virginis seu fœminæ illibatæ ante conjugium, & post conjugium.* II. *Quod Virginitas sit corona castitatis, & tessera amoris conjugialis.* III. *Quod defloratio absque fine conjugii sit flagitium prædonis.* IV. *Quod sors illorum, qui apud se confirmaverunt libidinem defforationis non esse malum peccati, post mortem gravis sit.* Sequitur horum Explicatio.

502. I. De statu virginis seu fœminæ illibatæ ante conjugium, et post conjugium. Qualis est status Virginis, antequam instructa est de variis tædæ conjugialis, mihi manifestatum est ab uxoribus in Mundo spirituali, ab illis ibi, quæ in infantia sua e Mundo naturali excesserunt, ac educatæ sunt in Cælo: dixerunt, quod dum in statum nubilem venerunt, ex visis conjugibus, inceperint vitam conjugialem amare, sed propter solum finem ut dicantur uxores, ac ut amice & confidenter cum uno viro consortium teneant, & quoque ut abalienatæ e domo obedientiæ, sui juris fiant; & dixerunt quod solum ex beatitudine amicitiæ & confidentiæ mutuæ cum consorte viro de conjugio cogitaverint, & prorsus non ex delitio alicujus flammæ. At quod status illarum virgineus post nuptias mutatus sit in novum, de quo prius ne hilum sciverunt; & inquierunt, quod hic status esset status expansionis omnium vitæ corporis sui a primis ad ultima ad recipiendum dona mariti sui, & ad hæc uniendum suæ vitæ, ut sic fiat amor ejus, & uxor; & quod hic status inchoaverit a momento defforationis, & quod post hanc arserit flamma amoris ad solum maritum, & quod delitias expansionis illius senserit cæleste: & quod quia in hunc statum a suo marito introducta est, & quia est ex illo, & sic ejus in se, plane non possit quam illum solum amare. Ex his manifestatum est, qualis est status virginum ante conjugium & post conjugium in Cælo: quod similis sit virginum & uxorum in terris, quæ primis ominibus junguntur, non latet; quæ virgo potest scire novum illum statum, antequam in illo est; quærite & audietis: discrimen est apud illos, quæ ante conjugium ex eruditione illecebram captant.

503. II. Quod Virginitas sit corona castitatis, ac tessera amoris conjugialis. Virginitas vocatur corona castitatis, quia castitatem conjugii coronat, & quoque est insigne castitatis, quare sponsa in nuptiis super capite portat coronam: est etiam insigne sanctitatis conjugii; nam sponsa post florem virgineum se totam dat & addicat sponso tunc marito, ac maritus vicissim se totum sponsæ tunc uxori. Virginitas etiam vocatur tessera amoris conjugialis, quia est fœderis, ac fœdus est ut amor uniat illos in unum hominem, seu in unam carnem. Ipsi viri ante nuptias etiam spectant virginitatem sponsæ ut coronam castitatis ejus, ac ut tesseram amoris conjugialis; ac ut ipsum cupedium, ex quo delitiæ illius amoris inchoaturæ & perennaturæ sunt. Ex his & ex illis quæ præcedunt, constat, quod postquam zona adempta

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ta eſt, ac virginitas libata, virgo fiat uxor, & ſi non uxor, fiat meretrix; novus enim ſtatus, in quem tunc inducitur, eſt ſtatus amoris pro ſuo viro, & ſi non pro viro, eſt ſtatus libidinis.

504. III. QUOD DEFLORATIO ABSQUE FINE CONJUGII SIT FLAGITIUM PRÆDONIS. Eſt quibuſdam adulteris cupido deflorandi virgines, & inde quoque puellas in ætate illarum innocua: pelliciuntur ad talia, vel per ſuaſus a lænis, vel per dona a viris, vel per ſponſiones conjugii; & viri illi poſt defloration em relinquunt illas, ac alias & alias perquirunt: accedit, quod non oblectentur præteritis, ſed ex jugiter novis; & quod hæc libido creſcat uſque in caput jucunditatum carnis illorum. Addunt etiam illis hoc facinus, quod variis aſtutiis virgines nupturas aut illico poſt nuptias pelliciant ad offerendum ſibi primitias conjugii, quod etiam ſic fæde conſpurcant. Audivi etiam, quod cum æſtrum illud cum ſua potentia defecit, glorientur ex numero virginitatum, ſicut ex totitem velleribus aureis Jaſonis. Hoc flagitium, quod eſt ſtuprum, quia in ætate roboris inceptum eſt, & poſtea per gloriationes firmatum, manet irradicatum, & ſic inſitum poſt mortem. Quale hoc flagitium eſt, conſtat ex ſupradictis, quod virginitas ſit corona caſtitatis, teſſera futuri amoris conjugialis, & quod virgo illi, cui illam addicat, animam & vitam ſuam addicet; amicitia conjugialis & hujus confidentia, ſuper illa etiam fundatur: & quoque fæmina, a talibus deflorata, poſtquam hoc oſtium amoris conjugialis perruptum eſt, ſolvit pudorem, & fit meretrix, in cujus cauſa etiam prædator ille eſt. Ipſi illi prædones, ſi poſt exactas has ſatyriaſes & prophanationes caſtitatum, applicant animum ad conjugium, non aliud mente volvunt, quam futuræ conjugis virginitatem, quam poſtquam libaverant, torum & thalamum faſtidiunt, imo etiam, præter puellas, totum ſexum fæmininum: & quia tales ſunt violatores conjugii, & deſpectores ſexus fæminini, & ſic latrones ſpirituales, patet quod nemeſis Divina illos perſequatur.

505. IV. QUOD SORS ILLORUM, QUI APUD SE CONFIRMAVERUNT LIBIDINEM DEFLORATIONIS NON ESSE MALUM PECCATI, POST MORTEM GRAVIS SIT. Sors illorum eſt hæc, quod poſtquam in Mundo ſpirituum exegerunt tempus primum, quod eſt modeſtiæ & moralitatis, quia in conſortiis cum ſpiritibus angelicis; poſtea ab externis ſuis immittantur in interna ſua, & tunc in concupiſcentias, quibus ineſcati fuerant in Mundo, & hi in ſuas, propter finem, ut appareat in quo gradu fuerant; & ſi in minori gradu, ut poſtquam in illas immiſſi fuerint, emittantur, & ſuffundantur pudore. At illi qui in maligna hac libidine fuerant, in tantum ut perſenſerint ejus delitium eminens, & gloriati ſunt ſuper furtis illis ſicut ſuper ſpoliis opimis, non patiuntur ſe abduci, quare emittuntur in ſuum liberum, & tunc illico circumvagantur, & inquirunt lupanaria, & illa, dum indicantur, etiam intrant, ſunt hæc a lateribus inferni; ſed cum ibi non niſi quam proſtibula offendunt, abeunt, & inquirunt ubi ſunt virgines; & tunc feruntur ad ſcorta, quæ per phantaſiam ſibi inducere poſſunt ſupereminentem pulchritudinem, ac floridum puellare decus, & jactare ſe virgines, ad quas ſimiliter ut in Mundo ardent; quare cum his paciſcuntur, ſed cum potituri ſunt pacto, phantaſia inducta e Cælo aufertur,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& tunc virgines illæ apparent in ſua deformitate, monſtroſæ & furvæ, quibus tamen adhærere ad horulam coguntur; ſcorta illa vocantur Sirenes. Sed ſi per tales faſcinationes non patiuntur ſe a veſana illa libidine abduci, dejiciuntur in Infernum, quod in confinio meridiei & occidentis ſub Inferno meretricum aſtutiorum eſt, & ibi adſociantur ſodalibus ſuis. Datum etiam eſt videre illos in Inferno illo, ac mihi dictum eſt, quod ibi ſint multi ex nobili ſtemmate, & ex opulentioribus; ſed quia tales fuerant in Mundo, aufertur illis omnis recordatio ſtemmatis ac dignitatis ex opulentia, ac inducitur perſuaſio, quod fuerint vilia mancipia, & inde omni honore indigni. Inter ſe quidem apparent ſicut homines, ſed ab aliis, quibus licet illuc intueri, ſicut Simiæ, facie torva loco faciei blandæ, ac vultu horrido loco vultus facetiarum; incedunt contracti a lumbis, & ſic incurvati, ſuperiore parte propendente antrorſum ſicut proni ad lapſum, & maleolent: faſtidiunt ſexum, & ab illis, quas vident, avertunt ſe, eſt enim illis nulla cupido. Tales apparent in propinquo, ſed e longinquo ſicut Canes indulgentiarum ſeu Catuli delitiarum, & quoque ſicut aliquid latratus auditur in ſonis loquelæ illorum.

De Libidine Varietatum.

506. Per Libidinem varietatum, de qua hic agitur, non intelligitur Libido fornicationis, de qua in ſuo Capite actum eſt, hæc tametſi promiſcua & vaga ſolet eſſe, uſque non infert libidinem varietatum, niſi dum excedit modum, & fornicator ſpectat numerum, & de illo ex cupidine jactat; hæc idea initiat hanc libidinem, ſed qualis fit in ſua progreſſione, non poteſt diſtincte percipi, niſi in aliqua ſerie, quæ erit hæc. I. *Quod per Libidinem varietatum intelligatur libido ſcortationis prorſus diſſoluta.* II. *Quod Libido illa ſit amor & ſimul faſtidium pro ſexu.* III. *Quod Libido illa prorſus adnihilet amorem conjugialem apud ſe.* IV. *Quod illorum ſors poſt mortem miſera ſit, quoniam illis vitæ intimum non eſt.* Sequitur horum explicatio.

507. I. QUOD PER LIBIDINEM VARIETATUM INTELLIGATUR LIBIDO SCORTATIONIS PRORSUS DISSOLUTA. Hæc Libido inſinuat ſe apud illos, qui in adoleſcentia relaxarunt vincula pudicitiæ, & quibus copia meretricum non defuit, imprimis ſi nec opulentia impendendi quæſtus: hanc libidinem inſerunt & irradicant ſibi per inordinatas & illimitatas ſcortationes, & per cogitationes nullius pudoris de Amore ſexus fæminini, & per confirmationes quod Adulteria non ſint mala, & prorſus non peccata. Hæc Libido apud illos progrediendo creſcit, uſque ut fæminas totius Mundi cupiant, ac ut velint turmas, ac unam novam quotidie. Quoniam hæc libido ejicit ſe ex amore ſexus communi cuivis homini implantato, & prorſus ex amore unius e ſexu qui eſt conjugialis, ac injicit ſe in cordis exteriora ut delitium amoris ſeparatum ab illis, & tamen ex illis, ideo irradicatur cuticulis tam penitus, ut poſtquam elanguerunt vires, remaneat in tactu. Hi nihili faciunt Adulteria, quare de toto ſexu fœminino cogitant ſicut de communi Scorto, & de conjugio ſicut de communi

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

muni Meretricatu, & ſic impudicitiam immiſcent pudicitiæ, & ex mixto inſaniunt. Ex his patet, quid per Libidinem varietatum hic intelligitur, quod Libido ſcortationis prorſus diſſoluta.

508. II. QUOD LIBIDO ILLA SIT AMOR ET SIMUL FASTIDIUM PRO SEXU. Eſt illis amor pro ſexu quia ex ſexu eſt varietas, & eſt faſtidium pro ſexu, quia poſt libamen rejiciunt, ac libidinantur ad alias: obſcæna hæc libido æſtuat ad fæminam novam, & poſt æſtum frigeſcit ad illam; ac frigus eſt faſtidium. Quod Libido illa ſit amor & ſimul faſtidium pro ſexu, illuſtrari poteſt ita; pone a parte ſiniſtra cohortem ex libatis ab illis, & a parte dextra cohortem ex non libatis, numne hanc aſpicerent ex amore, illam autem ex faſtidio; & tamen utraque cohors eſt ſexus.

509. III. QUOD LIBIDO ILLA PRORSUS ADNIHILET AMOREM CONJUGIALEM APUD SE, eſt quia libido illa amori conjugiali prorſus oppoſita eſt, ac ita oppoſita, ut non modo diſcindat illum, ſed quaſi commolat illum in pulverem, & ſic adnihilet; nam Amor conjugialis eſt ad unam e ſexu, Libido autem illa non moratur apud unam, ſed poſt horam aut diem intenditur frigore ſicut prius æſtu pro illa; & quia frigus eſt faſtidium, hoc per cohabitionem & commorationem coactam coacervatur uſque ad nauſeam, & ſic amor conjugialis conſumitur in tantum, ut nihil ejus reſiduum ſit. Ex his videri poteſt, quod hæc libido ſit internecina amori conjugiali; & quia amor conjugialis facit intimum vitæ apud hominem, quod ſit internecina illius vitæ; & quod libido illa per ſucceſſivas interceptiones & occluſiones interiorum mentis tandem fiat cuticularis, & ſic mere illecebroſa; remanente tamen facultate intelligendi ſeu rationalitate.

510. IV. QUOD ILLORUM SORS POST MORTEM SIT MISERA, QUONIAM ILLIS VITÆ INTIMUM NON EST. Præſtantia vitæ eſt cuique ſecundum Amorem ejus conjugialem, illa enim conjungit ſe cum vita uxoris, & per conjunctionem ſe exaltat; at quia apud hos ne hilum ſupereſt ex amore conjugiali, & inde nec aliquid ex intimo vitæ, ideo ſors illorum poſt mortem miſera eſt. Hi poſt exactam periodum temporis in externis ſuis, in quibus rationaliter loquuntur & civiliter agunt, immittuntur in interna ſua; & tunc in ſimilem libidinem & ejus jucunda in eodem gradu, in quo ejus fuerunt in Mundo; unuſquiſque enim poſt mortem intromittitur in eundem ſtatum vitæ, quem ſibi appropriaverat, propter cauſam ut inde abducatur; non enim poteſt aliquis abduci a ſuo malo, niſi prius in illud inductus fuerit; alioquin malum reconderet ſe, & inquinaret interiora mentis, & ſicut peſtis ſe diffunderet, & dein rumperet repagula, ac diſperderet externa quæ corporis ſunt. Propter hunc finem aperiuntur illis Ganæa, quæ a latere inferni ſunt, ubi ſcorta, cum quibus datur copia variandi ſuas libidines; ſed hoc conceditur in die cum una, & ſub pœna interdicitur cum pluribus eodem die. Poſtea, dum explorati ſunt, quod Libido illa tantum ingenerata ſit, ut non queant ab illa abduci, feruntur ad quendam locum, qui proxime eſt ſupra Infernum illis addicatum, & tunc apparent ſibi ſicut cadant in deliquium, & aliis ſicut ſubſidant ſupino vultu; & quoque actualiter aperitur ſolum ſub dorſis illorum, & abſorbentur, & illa-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

buntur in Infernum ubi ſimiles; ita colliguntur ad ſuos. Datum eſt mihi illos ibi videre, & quoque cum illis loqui; inter ſe apparent ſicut homines, quod datur illis ne conſociis terrori ſint, ſed ad quandam diſtantiam viſi ſunt facie alba conſtante ſicut ex ſola cute, & hoc quia non illis ineſt vita ſpiritualis, quæ cuivis eſt ſecundum conjugiale ei inſitum. Loquela illorum eſt ſicca, torrida & triſtis: dum eſuriunt, lamentantur, & lamenta illorum audiuntur ſicut fremitus peculiaris ſoni: ſunt illis laceræ veſtes, & femoralia ſubtracta ſuper ventrem circum pectus, quia non illis lumbi ſunt, ſed a regione imæ ventris incipiunt tali pedum illorum; cauſa eſt, quia lumbi apud homines correſpondent Amori conjugiali, & hic illis non eſt. Dixerunt, quod faſtidiant ſexum ex nulla illis potentia. At uſque inter ſe de variis ratiocinari poſſunt ſicut ex rationalitate, ſed quia cutanei ſunt, ratiocinantur ex fallaciis ſenſuum. Infernum hoc eſt in plaga occidentali verſus ſeptentrionem. Iidem vero e longinquo non apparent ſicut homines, nec ut monſtra, ſed ſicut gelatina. At ſciendum eſt, quod tales fiant illi, qui Libidinem illam in tali gradu imbuerunt, ut Conjugiale humanum apud ſe diſcerpſerint & adnihilaverint.

De Libidine violationis.

511. Per Libidinem violationis non intelligitur Libido defloration is, hæc libido eſt violatio virginitatum, non autem virginum, dum fit ex conſenſu; at Libido violationis, de qua hic agitur, recedit ex conſenſu, & exaſperatur ex diſſenſu; & eſt ardor violandi fæminas quaſcunque, quæ prorſus renuunt, & violenter renituntur; ſive ſint virgines, ſive viduæ, ſive uxores; ſunt ſicut latrones & piratæ, qui delectantur raptis & prædatis, & non donatis & juſte acquiſitis; & ſunt ſicut malefactores, qui inhiant illicitis & vetitis, & aſpernantur licita & conceſſa: violatores hi prorſus averſantur conſenſum, & exardeſcunt ex repugnantia, quam ſi non internam animadvertunt, illico libidinis illorum ardor, ſicut ignis ex injecta aqua, exſtinguitur. Notum eſt, quod uxores non ex ſpontaneo ſe arbitriis maritorum ſuorum quoad effectus amoris ultimos ſubmittant, & quod ex prudentia repugnent ſicut ad violationes, propter finem ut auferant maritis frigus a communi ex jugi licito, & quoque ex idea laſciviæ de illis, oriundum: & hæ repugnantiæ, tametſi accendunt, uſque non ſunt cauſæ, ſed modo ſunt initia hujus libidinis: cauſa ejus eſt, quod poſtquam amor conjugialis, & quoque amor ſcortatorius per exercitia, obſoleverunt, ut reparentur, velint igneſcere per abſolutas repugnantias: hæc Libido ita incepta creſcit poſtea, & ſicut creſcit, omnes limites amoris ſexus ſpernit & rumpit, & exterminat ſe, & ab amore laſcivo corporeo & carneo fit cartilagineus & oſſeus, & tunc ex perioſteis, quæ ſenſu acuto gaudent, fit acutus. Sed uſque hæc libido rara eſt, quia non datur niſi apud illos, qui conjugium iniverant, & tunc ſcortationes, uſque dum obſoletæ factæ ſunt, exercuerant: præter hanc naturalem cauſam hujus libidinis, datur etiam cauſa ſpiritualis, de qua aliquid in ſequentibus.

512. Sors

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

512. Sors illorum poſt mortem talis eſt; tunc violatores illi ſponte ſeparant ſe ab illis qui in limitato amore ſexus ſunt, & prorſus ab illis qui in amore conjugiali, ita a Cælo: poſtea delegantur ad ſcorta aſtutiſſima, quæ non modo perſuaſione, ſed etiam ex imitamine perfecte hiſtrionico, poſſunt fingere & repræſentare ſicut forent ipſæ Caſtitates; hæ probe perſpiciunt, quinam in illa libidine ſunt; coram his loquuntur de caſtitate & ejus pretioſitate; & cum violator accedit, & tangit, excandeſcunt, & effugiunt ſicut ex terrore in conclavium, ubi eſt ſponda & lectus, ac poſt ſe januam leviter occludunt, ſeque reponunt; ac inde per artem ſuam inſpirant violatori effrænem cupidinem excutiendi januam, irruendi, & invadendi; quod cum fit, ſcortum erigens ſe cum violatore incipit pugnare manibus & unguibus, laniando faciem, dilacerando veſtes ejus, ac voce furibunda clamando ad ſcorta conſocia ut ad famulas pro opitulatione, ac aperiendo feneſtram, vociferans fur, prædo, homicida; & cum violator in accinctu eſt, plangit & lachrymatur; & poſt violationem proſternit ſe, ejulat, & clamat infandum, & tunc gravi tono minatur quod niſi violationem grandi mercede expiet, molitura ſit perniciem ejus: cum in ſcenica hac Venere ſunt, apparent e longinquo ſicut feles, qui pæne ſimiliter ante conjunctiones dimicant, procurrunt, & ejulant. Poſt aliquot talia certamina lupanaria, eximuntur, & transferuntur in cavernam, ubi ad aliquod opus adiguntur; ſed quia graveolent, ex eo quod Conjugiale, quod eſt Cimelium vitæ humanæ, diſperſerint, amandantur ad fines Plagæ occidentalis; ubi ad quandam diſtantiam apparent macilenti ſicut conſtantes oſſibus ſola cute obductis, at e longinquo ſicut pantheræ. Cum datum eſt videre illos propius, miratus ſum quod aliqui ex illis tenerent libros in manibus, ac legerent; & dictum eſt, quod hoc ſit, quia in Mundo loquuti fuerunt varia de ſpiritualibus Eccleſiæ, & tamen illa per adulteria, uſque ad illas extremitates illorum, conſpurcaverunt, & quod talis hujus libidinis correſpondentia eſſet cum violatione Conjugii ſpiritualis. Sed ſciatur, quod rari ſint, qui in hac libidine ſunt: certum eſt, quod fæminæ, quia non decet illas proſtituere amorem, ſubinde repugnent, & quod repugnantia evigoret, ſed uſque hoc non eſt ex aliqua libidine violationis.

De Libidine ſeducendi Innocentias.

513. Libido ſeducendi Innocentias, non eſt Libido defloralionis, nec libido violationis, ſed eſt peculiaris & ſingularis per ſe; datur imprimis apud doloſos. Fæminæ, quæ apparent illis ut innocentiæ, ſunt quæ malum ſcortationis ut enorme peccatum reputant, & quæ ſic caſtitati & ſimul pietati ſtudent, ad has ardent: in Regnis Religionis Catholicæ ſunt Virgines monaſteriales, quia has credunt præ omnibus reliquis pias innocentias, has ſpectant ut libidinis ſuæ cupedias & lautitias. Ut has aut illas ſeducant, quia doloſi ſunt, primum excogitant artes, & dein, poſtquam illis genium ſuum imbuerant, abſque retractione a pudore ſicut a natura illas exercent: artes imprimis

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

mis ſunt ſimulationes innocentiæ, amoris, caſtitatis & pietatis; per has & per alias aſtutias intrant in interiorem amicitiam illarum, & inde in amorem, & hunc per varias perſuaſiones & ſimul inſinuationes a ſpirituali vertunt in naturalem, ac poſtea per irritationes in corporeo carnalem, & tunc ex lubitu poſſident illas; quibus peractis gaudent corde, ac violatas irrident.

514. Sors horum ſeductorum poſt mortem eſt triſtis, quoniam ſeductio illa non modo eſt impietas ſed etiam malignitas: illi, poſtquam primam periodum tranſigerant, quæ eſt in externis, in quibus præ multis aliis elegantes moribus & ſuaviloquentes ſermonibus ſunt, rediguntur in alteram periodum vitæ ſuæ, quæ eſt in internis, in quibus libido manumittitur, & inchoat ſuum ludum; & tunc primum feruntur ad fæminas, quæ caſtitatem voverant, apud has explorantur qualis maligna illorum concupiſcentia eſt, propter cauſam ne judicentur niſi convicti; cum illarum caſtitatem ſentiunt, dolus illorum incipit agere, ac moliri ſuos aſtus, ſed quia incaſſum, ab illis abeunt. Poſtea introducuntur ad fæminas genuinæ innocentiæ, has cum ſimiliter decipere conantur, ex data fæminis illis potentia, graviter mulctantur, inferunt enim manibus & pedibus illorum gravedinem ſtuporis, pariter cervicibus illorum, & demum faciunt illos ſentire ſicut deliquium; quæ dum paſſi ſunt, ſe ab illis eripiunt. Poſt hæc aperitur illis via ad quandam catervam meretricum, quæ callide mentiri innocentiam dedicerant; & hæ primum exponunt illos riſui inter ſe, & demum poſt varias ſponſiones patiuntur ſe violari. Poſt tales aliquot ſcenas ſupervenit Tertia periodus, quæ eſt judicii; & tunc convicti ſubſidunt, & colliguntur ad ſimiles in Inferno, quod eſt in Plaga ſeptentrionali, & ibi apparent e longinquo ſicut muſtelæ: ſed ſi dolo ineſcati fuerint, ab hoc deferuntur ad Infernum doloſorum, quod eſt in Plaga occidentali profunde a tergo, In hoc e longinquo apparent ſicut ſerpentes varii generis, & doloſiſſimi ſicut viperæ: at in ipſo Inferno, in quod datum eſt inſpicere, viſi mihi ſunt ſicut luridi, facie calcaria; & quia ſunt meræ Concupiſcentiæ, non amant loqui, & ſi loquuntur, ſolum mutiunt & murmurant varia, quæ non ab aliis quam a conſociis a latere intelliguntur; ſed mox ut ſedent aut ſtant, faciunt ſe inconſpicuas, & in caverna circumvolitant ſicut larvæ, tunc enim in phantaſia ſunt, & phantaſia apparet volare: poſt volatum ſe reponunt; & tunc, quod mirum eſt, non cognoſcit unus alterum; hoc inde eſt, quia in dolo ſunt, ac dolus non credit alteri, & ſic ſubtrahit ſe. Hi cum ſentiunt aliquid ex Amore conjugiali, aufugiunt in cryptas, & ſe abſcondunt, ſunt etiam abſque amore ſexus, & ſunt ipſæ impotentiæ; vocantur Genii infernales.

De Correſpondentia ſcortationum cum violatione Conjugii Spiritualis.

515. Hic præfaturus eſſem aliquid de Correſpondentia, quid illa, ſed hoc non hujus operis eſt: quid autem Correſpondentia, in brevi ſummario videa-

tur

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tur ſupra n. 76, & n. 342; ac plene in APOCALYPSI REVELATA a principio ad finem, quod ſit inter ſenſum naturalem & ſenſum ſpiritualem Verbi. Quod in Verbo ſit ſenſus naturalis & ſenſus ſpiritualis, & inter illos correſpondentia, in DOCTRINA NOVÆ HIEROSOLYMÆ DE SCRIPTURA SACRA, & in ſpecie, n. 5 ad 26, ibi demonſtratum eſt.

516. Per Conjugium ſpirituale intelligitur Conjugium Domini & Eccleſiæ, de quo ſupra n. 116 ad 131; & inde quoque Conjugium boni & veri, de quo etiam ſupra n. 83 ad 102; & quia hoc Conjugium eſt Domini & Eccleſiæ, & inde conjugium boni & veri, eſt in omnibus & ſingulis Verbi, eſt hujus violatio, quæ per violationem conjugii ſpiritualis hic intelligitur, eſt enim Eccleſia ex Verbo, & Verbum eſt Dominus; Dominus eſt Verbum, quia eſt Divinum Bonum & Divinum Verum ibi. Quod Verbum ſit illud Conjugium, in DOCTRINA NOVÆ HIEROSOLYMÆ DE SCRIPTURA SACRA, n. 80 ad 90, plene confirmatum videatur.

517. Cum itaque violatio conjugii ſpiritualis eſt violatio Verbi, patet quod hæc violatio ſit adulteratio boni & falſificatio veri; conjugium enim ſpirituale eſt conjugium boni & veri, ut dictum eſt, inde conſequitur, quod dum adulteratur bonum & falſificatur verum Verbi, illud Conjugium violetur; quæ violatio quomodo fit & a quibus, ex his quæ ſubſequuntur, aliquantisper patet.

518. Prius, ubi actum eſt de Conjugio Domini & Eccleſiæ n. 116, ſeq. & ubi de Conjugio boni & veri n. 83 ſeq. demonſtratum eſt, quod illud Conjugium correſpondeat Conjugiis in terris; inde conſequitur, quod violatio illius Conjugii correſpondeat ſcortationibus & adulteriis: quod ita ſit, manifeſte patet ex ipſo Verbo, quod ibi per Scortationes & Adulteria ſignificentur falſificationes veri & adulterationes boni, ut in evidentia videri poteſt ex locis e Verbo in APOCALYPSI REVELATA, n. 134, in copia adductis.

519. Violatio Verbi fit ab his, qui in Eccleſia Chriſtiana adulterant bona & vera ejus, & illi hoc faciunt, qui ſeparant verum a bono, & bonum a vero; tum qui apparentias veri & fallacias pro genuinis veris aſſumunt & confirmant; ut &, qui vera doctrinæ ex Verbo ſciunt, & male vivunt, præter ſimiles alios. Hæ Violationes Verbi & Eccleſiæ correſpondent Gradibus prohibitis, Levit. XVIII. enumeratis.

520. Quoniam Naturale & Spirituale apud unumquemvis hominem cohærent ſicut Anima & corpus, nam homo abſque ſpirituali quod influit & vivificat naturale ejus, non eſt homo; inde conſequitur, quod qui in Conjugio ſpirituali eſt etiam ſit in Conjugio naturali felici; & vice verſa, quod qui in Adulterio ſpirituali eſt, etiam ſit in Adulterio naturali, & viciſſim. Nunc quia omnes qui in Inferno ſunt, in Connubio mali & falſi ſunt, & hoc eſt ipſum Adulterium Spirituale, & omnes qui in Cælo ſunt, in Conjugio boni & veri ſunt, & hoc eſt ipſum Conjugium, ideo totum Infernum vocatur Adulterium, ac totum Cælum vocatur Conjugium.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

521. His adjicietur hoc MEMORABILE. Aperiebatur mihi oculus, & vidi Sylvam opacam, & ibi turbam Satyrorum; Satyri erant quoad pectora hirsuti, & quoad pedes quidam sicut Vituli, quidam sicut Pantheræ, & quidam sicut Lupi, ac ferini ungues loco digitorum in plantis. Hi sicut feræ discurrebant vociferantes, ubi fæminæ; & tunc visa sunt Scorta quæ exspectabant illos; hæc quoque diversimode monstrosa erant: Satyri accurrebant, & illas prehendebant, detrahentes in Cavernam, quæ in medio sylvæ alte sub terra erat; & supra terram circum circa Cavernam jacebat magnus Serpens flexus in spiram, qui in Cavernam inflabat venenum; in ramis sylvæ supra serpentem crocitabant & ululabant aves noctis ferales. Sed hæc non viderunt Satyri & Scorta, quia erant correspondentiæ lasciviarum illorum, & sic apparentiæ solitæ e longinquo. Postea exibant e Caverna, & intrabant in quandam humilem casam, quæ erat lupanar; & tunc separati a scortis inter se loquebantur, ad quæ intendi aurem; loquela enim in Mundo spirituali audiri potest e distanti sicut in præsenti, quoniam extensum spatii ibi est modo apparentia; loquebantur de Conjugiis, de Natura & de Religione: de CONJUGIIS loquebantur illi, qui quoad pedes apparebant sicut Vituli, & dixerunt, quid Conjugia nisi Adulteria licita; & quid dulcius quam hypocrises scortatoriæ, ac elusiones maritorum; ad hæc reliqui in cachinnis applaudebant manibus. De NATURA loquebantur Satyri, qui quoad pedes apparebant ut Pantheræ, & dicebant, quid aliud est quam natura; quodnam discrimen est inter hominem & bestiam, quam quod homo possit articulate loqui, & bestia sonore, estne utrique vita ex calore, ac intellectus ex luce, operante natura; ad hæc reliqui clamabant, heu loquimini ex judicio. De RELIGIONE loquebantur, qui quoad pedes apparebant sicut Lupi; dicentes quid Deus aut Divinum nisi intimum naturæ operans; quid Religio nisi inventum ad captandum & ligandum vulgus; ad hæc reliqui vociferabantur, Bravo. Aliquibus momentis post, eruperunt, & in eruptione viderunt me e longinquo intentis oculis ad illos spectantem; ex quo exarcerbati e Sylva excurrerunt, & minaci vultu accelerabant cursum ad me; ajebant, cur hic consistis & attendis ad nostros susurros; & respondi, cur non, quid prohibet, erant loquelæ; & retuli quæ ab illis audivi; ex hoc sedabantur animi illorum, quod erat ex timore ne divulgarentur; & tunc incipiebant modeste loqui, & pudice agere; ex quo cognovi quod non ex vili plebe, sed ex prosapia digniore fuerint; & tunc narravi illis, quod viderim illos in Sylva ut Satyros, viginti ut Satyros vitulinos, sex ut Satyros partheticos, & quatuor ut Satyros lupinos, erant numero triginta: hoc mirati sunt quia ipsi se ibi non viderunt nisi ut homines, similiter ut se videbant hic apud me; & instruxi, quod ita apparuerint e longinquo ex libidine scortatoria, & quod Satyriaca hæc forma esset forma adulterii dissoluti, & non forma personæ; causam dixi hanc, quod unaquævis concupiscentia mala sistat similitudinem sui in quadam forma, quæ non conspicitur ab ipsis, sed a stantibus ad distan-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

distantiam; & dixi, ut credatis, emittite aliquos e vobis in Sylvam illam, ac vos permanete hic, & aspectate; ac fecerunt ita, & emiserunt duos, & juxta Casam lupanarem illam viderunt illos prorsus ut Satyros, & cum redibant, salutabant illos Satyros, & dixerunt, o qualia ludibria: cum in risu erant, jocatus sum cum illis varia, & narravi, quod Adulteros etiam viderim ut porcos; & tunc recordatus sum Fabulæ de Ulysse & Medea, quod hæc Ulyssis comites & famulos conspersierit herbis hecateis, & contigerit virga magica, & converterit in porcos, forte in Adulteros, quia non potuit ulla arte convertere aliquem in porcum; postquam ad hæc & similia solverunt cachinnos, quæsivi, num sciant ex quibus Regnis in Mundo fuerant, dixerunt, quod ex variis, & nominabant Italiam, Poloniam, Germaniam, Angliam, Sueciam, & quæsivi num aliquem inter se viderint ex Hollandia, & dixerunt, non aliquem. Post hæc converti sermonem ad seria, & interrogavi, num usquam cogitaverint quod Adulterium sit peccatum; responderunt, quid peccatum, non scimus quid hoc: interrogavi, num usquam meminerint quod Adulterium esset contra sextum præceptum Decalogi, responderunt, quid Decalogus, estne Cathechesis, quid nobis viris cum puerili illo codicillo: interrogavi, num usquam cogitaverint aliquid de Inferno, responderunt quis inde ascendit & narravit: interrogavi, num aliquid in Mundo cogitaverint de vita post mortem, dixerunt, simile quod de bestiis, & quandoque simile quod de larvis, quæ si ex cadaveribus exhalantur, diffluunt: porro interrogavi, numne de his & illis aliquod audiverint a Sacerdotibus, responderunt quod modo attenderint ad sonum loquelæ illorum, & non ad rem, & quid hæc. Ex his stupefactus dixi ad illos, convertite faciem & aciem ad medium sylvæ, ubi Caverna, in qua fuistis; & converterunt se, ac viderunt magnum illum Serpentem circum illam flexum in spiram, ac insufflantem venenum, & quoque funestas aves in ramis supra illum; & quæsivi, quid videtis, sed territi facti nihil responderunt; & dixi, vidistisne horrendum; scitote, quod hoc sit repræsentativum adulterii in libidinis suæ flagitio. Subito tunc quidam Angelus adstitit, erat Sacerdos, & aperuit Infernum in Plaga occidentali, in quod tandem colliguntur tales; & dixit, conspicite illuc, & viderunt Stagnum sicut igneum; & cognoverunt ibi aliquos in Mundo amicos, qui invitabant illos ad se. His visis & auditis averterunt se, & proripuerunt se e conspectu meo, & recesserunt a Sylva, sed observabam gressus illorum, quod simularent recessum, sed quod per ambages in Sylvam reverterentur.

522. Post hæc reversus sum domum, & post diem ex recordatione tristium illorum, spectavi ad eandem Sylvam, & vidi illam disparatam, & loco ejus Campum arenosum, & in medio ejus Stagnum, in quo erant aliqui serpentes rubri. Sed post septimanas, dum iterum illuc spectavi, vidi a latere ejus dextro Arvum, & super eo aliquot Colonos; ac iterum post septimanas vidi ex Arvo illo enascens Novale circumcinctum arbustis: & audivi tunc vocem e Cælo, intra in Cubiculum tuum, & claude januam, & intende operi incepto in Apocalypsi; & hoc infra biennium persequere ad finem.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

De Imputatione utriuſque amoris, ſcortatorii & conjugialis.

523. Dicit Dominus, NON JUDICATE, NE CONDEMNEMINI, Matth. VII: 1; per quod nullatenus poteſt intelligi judicatio de alicujus vita morali & civili in Mundo; ſed judicatio de alicujus vita ſpirituali & cæleſti: quis non videt, quod ſi non liceret judicare de vita morali cohabitantium ſecum in Mundo, caderet ſocietas; quid foret ſocietas, ſi non Judicia publica, & ſi non cuivis ſuum judicium de altero; at judicare qualis interior mens aut anima ineſt, ita qualis ei ſtatus ſpiritualis, & inde ſors poſt mortem, de hoc, quia Soli Domino notum eſt, non licet judicare; hoc nec Dominus revelat niſi quam poſt obitum, ob cauſam ut quiſque ex libero agat quod agit, & per hoc ut bonum aut malum ſit ab illo & ſic in illo, & inde vivat ſibi & ſuus in æternum: quod interiora mentis in Mundo recondita revelentur poſt mortem, eſt quia hoc intereſt & conducit ſocietatibus, in quas tunc homo venit, ſunt enim omnes ibi ſpirituales: quod tunc illa revelentur, patet ex his Domini verbis „*Nihil occultatum eſt, quod non revelabitur, aut abſconditum quod non cognoſcetur; ideo quæcunque in tenebris dixeritis, in luce audientur; & quod in aurem loquuti fueritis in cubiculis, prædicabitur ſuper tectis*, Luc. XII: 2. 3. Commune judicium, ut hoc, ſi talis es in internis qualis appares in externis, ſalvaberis vel condemnaberis, conceſſum eſt; at judicium ſingulare, ut hoc, tu es talis in internis, ergo ſalvaberis vel condemnaberis, non conceditur. Judicatio de Vita hominis ſpirituali, ſeu interna animæ, intelligitur per Imputationem, de qua hic agitur: quis hominum novit, quinam Scortator corde eſt, & quinam Conjux corde eſt, & tamen cordis cogitata, quæ ſunt voluntatis propoſita, judicant quemcunque. Sed hæc aperientur in hoc ordine, I. *Quod cuique poſt mortem imputetur malum in quo eſt; ſimiliter bonum.* II. *Quod tranſcriptio boni unius in alterum impoſſibilis ſit.* III. *Quod Imputatio, ſi per illam intelligitur talis tranſcriptio, ſit vox frivola.* IV. *Quod malum cuivis imputetur ſecundum quale voluntatis ejus, & ſecundum quale intellectus ejus; ſimiliter bonum.* V. *Quod ſic cuivis imputetur Amor ſcortatorius.* VI. *Quod ſimiliter Amor conjugialis.* Sequitur horum Explicatio.

524. I. QUOD CUIQUE POST MORTEM IMPUTETUR MALUM IN QUO EST; SIMILITER BONUM. Hoc, ut in aliqua evidentia pateat, luſtrabitur in diſtinctione, in hac, 1. Quod unicuique ſit vita propria. 2. Quod unumquemvis ſua vita poſt mortem maneat. 3. Quod Malo tunc imputetur malum ejus vitæ, & quod Bono imputetur bonum ejus. PRIMUM, quod unicuique ſit vita propria, ita diſtincta ab alterius, notum eſt; eſt enim perpetua varietas, & non aliquid idem, inde eſt cuivis ſuum proprium; hoc patet manifeſte ex faciebus hominum, quod non detur unius facies abſolute ſimilis alterius, nec dari poſſit in æternum; cauſa eſt, quia non dantur animi ſimiles, & ex animis ſunt faci-

es,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

es, eſt enim facies, ut dicitur, typus animi, ac animus ducit ſuam originem & formam ex vita. Niſi homini propria vita foret, ſicut eſt proprius animus, & propria facies, non foret ei aliqua vita poſt mortem, ſeparata ab alterius; imo nec foret Cælum, hoc enim ex perpetuis aliis conſiſtit; hujus forma unice eſt ex varietatibus animarum & mentium in talem ordinem diſpoſitis, ut unum faciant, ac unum faciunt ex Uno, cujus vita eſt in omnibus & ſingulis ibi, ſicut anima eſt in homine; quod niſi foret, diſpergeretur Cælum, quia diſſolveretur forma. Unus ex Quo eſt vita omnibus & ſingulis, & ex Quo cohæret forma, eſt Dominus. In genere eſt omnis forma ex variis, ac talis, qualis eſt horum harmonica coordinatio & diſpoſitio ad unum; talis eſt forma humana, inde eſt quod homo ex tot membris, viſceribus & organis conſiſtens, non ſentiat aliquid in ſe & a ſe niſi ſicut unum. SECUNDUM, quod unumquemvis ſua vita poſt mortem maneat, notum eſt in Eccleſia ex Verbo, & ex his ibi "*Venturus eſt Filius hominis, & tunc reddet unicuique ſecundum facta ejus*" Matth. XVI: 27. *Vidi libros apertos, & judicati ſunt omnes ſecundum opera illorum*, Apoc XX: 12. 13. *In die judicii reddet Deus unicuique ſecundum opera ejus*, Rom II: 6. 11 Cor. V: 10; Opera, ſecundum quæ reddetur unicuique, ſunt vita, quia vita facit illa, & ſecundum vitam ſunt. Quia datum eſt mihi per plures annos una eſſe cum Angelis, ac loqui cum advenis e Mundo, pro certo teſtari poſſum, quod unuſquiſque exploretur ibi qualis ei vita fuit, & quod vita, quam contraxit in Mundo, maneat illum in æternum; loquutus ſum cum illis, qui ante Sæcula vixerunt, quorum vita ex hiſtoricis mihi nota fuit, & cognovi ſimilem deſcriptioni; & audivi ab Angelis, quod vita alicujus poſt mortem non poſſit mutari, quia organizata eſt ſecundum amorem ejus & inde opera; & quod ſi mutaretur, diſcerperetur organizatio, quod nuſquam fieri poteſt; tum quod mutatio organzationis detur unice in corpore materiali, & prorſus non dabilis in corpore ſpirituali, poſtquam prius rejectum eſt. TERTIUM, quod Malo tunc imputetur malum ejus vitæ, & quod Bono imputetur bonum ejus; Imputatio mali non eſt accuſatio, incuſatio, inculpatio & judicatio ſicut in Mundo, ſed ipſum malum hoc facit; mali enim ex ſuo libero ſeparant ſe a bonis, quoniam non poſſunt ſimul eſſe; jucunda amoris mali averſantur jucunda amoris boni, & jucunda ex unoquovis exhalant, ſicut odorata ex omni vegetabili in terris; non enim abſorbentur & occultantur a corpore materiali ſicut prius, ſed libere in auram ſpiritualem effluunt ex amoribus illorum: & quia malum ibi ſentitur ſicut in ſuo odore, eſt hoc quod accuſat, incuſat, inculpat & judicat, non coram aliquo judice, ſed coram unoquovis, qui in bono eſt; & hoc eſt quod intelligitur per imputationem: præterea, Malus eligit ſocios, cum quibus in ſuo jucundo vivat, & quia averſatur jucundum boni, ſponte ſe confert ad ſuos in inferno. Imputatio boni fit ſimiliter, hoc fit illis, qui in Mundo agnoverunt, quod omne bonum in illis ſit a Domino, & nihil a ſe; hi poſtquam præparati ſunt, mittuntur in jucunda interiora boni, & tunc aperitur illis via in Cælum ad Societatem, ubi ejus jucunda homogenea ſunt; hoc fit a Domino.

525. II. QUOD TRANSCRIPTIO BONI UNIUS IN ALTERUM IMPOSSIBILIS SIT.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Hujus evidentia quoque videri poteſt ex his in ordine; 1. Quod unuſquiſque homo naſcatur in malo. 2. Quod in bonum inducatur per regenerationem a Domino. 3. Quod fit per vitam ſecundum præcepta Ipſius. 4. Quare bonum, cum ita implantatur, non poteſt tranſcribi. PRIMUM, quod unuſquiſque homo naſcatur in malo, in Eccleſia notum eſt; dicitur quod hoc malum ſit hæreditario ex Adamo; ſed eſt ex parentibus, ab his ducit quiſque indolem, quæ eſt inclinatio; quod ita ſit, ratio & experientia convincunt; ſimilitudines enim parentum quoad facies, genios & mores in proximis liberis & in poſteris ex his, exſtant; inde a multis noſcuntur familiæ, & quoque judicatur de illorum animis; quare mala, quæ ipſi parentes contraxerunt, & per traducem in proles intulerunt, ſunt in quibus homines naſcuntur: quod credatur, quod reatus Adami inſcriptus ſit omni generi humano, eſt quia pauci ſuper aliquod malum reflectunt apud ſe, & inde ſciunt id, quare opinantur, quod ſit tam alte reconditum, ut non appareat niſi coram Deo. SECUNDUM, quod homo in bonum inducatur per regenerationem a Domino; quod ſit Regeneratio, & quod niſi quis regeneratur, non poſſit ingredi in Cælum, patet clare a Domini verbis apud Johan. III. 3. 5; quod Regeneratio ſit purificatio a malis, & ſic renovatio vitæ, non poteſt in Chriſtiano Orbe latere, nam ratio etiam hoc videt dum agnoſcit quod unuſquiſque naſcatur in malo, & quod malum non poſſit ablui & abſtergi ſicut ſordes per ſaponem & aquam, ſed per reſipiſcentiam. TERTIUM, quod homo inducatur in bonum a Domino per vitam ſecundum præcepta Ipſius; præcepta regenerationis ſunt quinque, quæ videantur ſupra n. 82, inter quæ ſunt hæc, quod fugienda ſint mala, quia ſunt diaboli & a diabolo, & quod facienda ſint bona quia ſunt Dei & a Deo, & quod adeundus ſit Dominus, ut adducat illos ad faciendum illa; conſulat quiſque ſe, & expendat, num aliunde homini bonum; & ſi non bonum, non ei eſt ſalus. QUARTUM, quod bonum, cum ita implantatur, non poſſit tranſcribi; per tranſcriptionem intelligitur tranſcriptio boni unius in alterum: ex ſupradictis conſequitur, quod homo per regenerationem innovetur prorſus quoad ſpiritum, & quod hoc fiat per vitam ſecundum præcepta Domini; quis non videt, quod hæc innovatio non fieri poſſit niſi a tempore in tempus; vix aliter quam ſicut ſucceſſive radicatur & creſcit arbor a ſemine, & perficitur: illi qui aliter percipiunt regenerationem, non ſciunt aliquid de ſtatu hominis, nec aliquid de malo & bono, quod hæc duo ſint prorſus oppoſita, & quod bonum non poſſit implantari niſi quantum removetur malum; nec ſciunt quod quamdiu quis in malo eſt, averſetur bonum quod in ſe bonum eſt; quare ſi bonum unius transferreretur in quendam qui in malo eſt, foret ſicut agnus conjiceretur coram lupo, aut ſicut margarita alligaretur naribus porci: ex quibus patet, quod tranſcriptio impoſſibilis ſit.

526. III. QUOD IMPUTATIO, SI PER ILLAM INTELLIGITUR TALIS TRANSCRIPTIO, SIT VOX FRIVOLA. Quod cuique poſt mortem imputetur malum in quo eſt, ſimiliter bonum, ſupra n. 524, demonſtratum eſt; inde conſtat quid intelligitur per Imputationem; at ſi per imputationem intelligitur tranſcriptio boni in quempiam, qui in malo eſt, eſt vox frivola, quia impoſſibilis, ut quo-

que

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

que mox ſupra n. 525, demonſtratum eſt. In Mundo ab hominibus poſſunt merita quaſi tranſcribi, hoc eſt, benefieri liberis propter parentes, aut amicis cujuſdam clientis ex favore, verum bonum meriti non poteſt inſcribi animabus illorum, ſed ſolum extrinſecus adjungi: ſimile non dabile eſt cum hominibus quoad vitam illorum ſpiritualem; hæc, ut ſupra oſtenſum eſt, implantanda eſt, quæ ſi non implantatur per vitam ſecundum percepta Domini ſupra memorata, homo in malo, in quo natus eſt, manet; antequam hoc factum eſt, non poteſt aliquod bonum contingere illum, quod ſi tangit, illico repercutitur & reſilit ſicut globulus elaſticus cadens in petram, aut abſorbetur ſicut adamas injectus paludi. Homo non reformatus quoad ſpiritum eſt ſicut panthera, aut ſicut bubo, & comparari poteſt ſenti & urticæ; at homo regeneratus eſt ſicut ovis aut ſicut columba, & comparari poteſt oleæ & viti; cogitate, quæſo, ſi lubet, quomodo poteſt homo panthera converti in hominem ovem, aut bubo in columbam, aut ſentis in oleam, aut urtica in vitem, per aliquam imputationem, ſi per illam intelligitur tranſcriptio; numne, ut converſio fiat, ferinum pantheræ & bubonis, aut noxium ſentis & urticæ, prius auferendum eſt, & ſic vere humanum & innocuum implantandum eſt; quomodo hoc fit, etiam docet Dominus apud Johannem Cap. XV: 1 ad 7.

527. IV. QUOD MALUM CUIVIS IMPUTETUR SECUNDUM QUALE VOLUNTATIS, ET SECUNDUM QUALE INTELLECTUS EJUS. Notum eſt, quod duo ſint, quæ faciunt vitam hominis, Voluntas & Intellectus, & quod omnia, quæ fiunt ab homine fiant a voluntate & ab intellectu ejus, & quod abſque his agentibus non foret homini actio nec loquela, alia quam machinæ; inde patet, quod homo, qualis eſt ejus voluntas & intellectus, talis homo ſit; tum etiam, quod talis ſit hominis actio in ſe, qualis eſt ejus voluntatis affectio, quæ producit illam, & quod talis ſit hominis ſermo in ſe, qualis eſt ejus intellectus cogitatio, quæ producit illum; quare poſſunt plures homines ſimiliter agere & loqui, & tamen diſſimiliter agunt & loquntur, unus ex voluntate & cogitatione prava, alter ex voluntate & cogitatione proba. Ex his conſtat, quid per Facta ſeu Opera, ſecundum quæ unuſquiſque judicabitur, intelligitur, nimirum quod voluntas & intellectus, conſequenter quod per opera mala intelligantur opera voluntatis malæ, qualiacunque apparuerint in externis, & quod per opera bona intelligantur opera voluntatis bonæ, tametſi in externis ſimilia apparuerint cum operibus ex homine malo. Omnia quæ fiunt ab interiore voluntate hominis, fiunt ex propoſito, quoniam illa voluntas id quod ſua intentione agit, proponit ſibi; & omnia quæ fiunt ab intellectu, fiunt ex confirmato, quoniam intellectus confirmat: ex his conſtare poteſt, quod cuivis imputetur malum aut bonum ſecundum quale voluntatis ejus in illis, & ſecundum quale intellectus ejus de illis. Hæc confirmare licet per hoc; in Mundo ſpirituali offendi plures, qui in Mundo naturali ſimiles aliis vixerant, ſplendide ſe veſtiendo, laute epulando, cum fœnore ſicut alii negotiando, ludos ſcenicos ſpectando, de amatoriis ſicut ex libidine jocando, præter conſimilia alia, & tamen Angeli quibuſdam inculpabant illa ut mala peccati, & quibuſ-

dam

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

dam non imputabant illa ut mala, & hos declarabant inſontes, illos autem ſontes: ad interrogationem cur ita, cum tamen parilia fecerant; reſpondebant, quod ex propoſito, intentione ſeu fine, omnes contemplentur, & ſecundum illa diſtinguant; & quod ideo illos, quos finis aut excuſat aut damnat, ipſi excuſent aut damnent, quoniam finis boni eſt omnibus in Cælo, & finis mali omnibus in inferno.

528. His adjicietur hoc; dicitur in Eccleſia, quod nemo poſſit implere legem, & eo minus, quoniam qui prævaricatur contra unum præceptum Decalogi, prævaricatur contra omnia; verum hæc loquutionis formula non eſt qualis ſonat; nam hoc ita intelligendum eſt, quod qui ex propoſito aut confirmato agit contra unum præceptum, ille agat contra reliqua, quoniam ex propoſito aut ex confirmato agere, eſt prorſus negare quod peccatum ſit, & qui negat peccatum, ille nihili facit ſi contra præcepta reliqua agit: quis non ſcit, quod qui adulter eſt, non ideo ſit homicida, fur, & falſus teſtis, nec velit eſſe; at qui adulter ex propoſito & confirmato eſt, hic nihili facit omnia quæ religionis, ita nec homicidia, furta & falſa teſtimonia, & quod ab his non abſtineat quia peccata ſunt, ſed quia timet legem & famam: quod adulteri ex propoſito & ex confirmato nihili pendant ſancta Eccleſiæ & religionis, videatur ſupra n 490 ad 493, & in binis MEMORABILIBUS n. 500. & 521. 522. ſimile eſt, ſi quis ex propoſito aut confirmato contra unum aliud præceptum Decalogi agit, quod etiam contra reliqua agat, quia non aliquid reputat peccatum.

529. Conſimile eſt apud illos, qui in bono a Domino ſunt; hi ſi ex voluntate & intellectu, ſeu ex propoſito & confirmato, abſtinent ab uno malo, quia peccatum eſt, abſtinent ab omnibus, & plus adhuc ſi abſtinent a pluribus: ut primum enim aliquis ex propoſito aut confirmato ab aliquo malo, quia peccatum eſt, abſtinet, ille a Domino in propoſito abſtinendi a reliquis tenetur; quare ſi ex inſcitia aut ex prævalente aliqua corporis concupiſcentia, malum facit, uſque hoc non ei imputatur, quia id ſibi non propoſuit, nec apud ſe confirmat. Homo in hoc propoſitum venit, ſi ſemel aut bis in anno explorat ſe, & a malo, quod deprehendit apud ſe, reſipiſcat; aliter qui nuſquam explorat ſe. Ex his pateſcit, quis eſt cui non imputatur peccatum, & quis cui imputatur.

530. V. QUOD SIC CUIVIS IMPUTETUR AMOR SCORTATORIUS; videlicet, non ſecundum facta, qualia in externis coram hominibus apparent, imo nec qualia coram judice, ſed qualia apparent in internis coram Domino, & ab Ipſo coram angelis, quod eſt ſecundum quale voluntatis & quale intellectus hominis in illis. Dantur variæ circumſtantiæ in Mundo, quæ crimina mitigant & excuſant, tum quæ aggravant & incuſant; at uſque imputationes poſt mortem non fiunt ſecundum circumſtantias quæ ſunt externæ facti, ſed ſecundum internas mentis; & hæ ſpectantur ſecundum ſtatum Eccleſiæ apud unumquemvis; ut pro exemplo, homo voluntate ac intellectu impius, qui eſt, cui non timor Dei, nec amor proximi, & inde nec reverentia pro aliqua ſanctitate Eccleſiæ; ille poſt mortem fit reus omnium criminum, quæ corpore fecit,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cit, nec fit recordatio benefactorum ejus; quoniam cor ejus, a quo illa ut a fonte ſcaturiverunt, averſum fuit a Cælo, & converſum ad infernum, & acta profluunt ex loco habitationis cordis cujusvis; ut hoc intelligatur, referam arcanum; Cælum eſt in innumerabiles Societates diſtinctum, ſimiliter ex oppoſito Infernum; & cujusvis hominis Mens ſecundum voluntatem & inde intellectum ejus, in una Societate actualiter habitat, & cum illis ibi ſimiliter intendit & cogitat; ſi Mens in aliqua ſocietate Cæli eſt, tunc intendit & cogitat ſimiliter cum illis ibi; ſi in aliqua ſocietate Inferni eſt, ſimiliter cum illis ibi; ſed quamdiu homo in Mundo vivit, tamdiu migrat ab una Societate in alteram ſecundum mutationes affectionum voluntatis & inde cogitationum mentis ſuæ; at poſt mortem colliguntur peregrinationes ejus, & ex collectis in unum deſignatur ei locus, ſi malus in Inferno, ſi bonus in Cælo: nunc quia omnibus in Inferno eſt voluntas mali, ex ea ſpectantur omnes ibi, & quia omnibus in Cælo eſt voluntas boni, ex ea ſpectantur omnes ibi, quare ſecundum quale cujusvis voluntatis & intellectus fiunt imputationes poſt mortem. Simile fit cum Scortationibus, ſive ſint Fornicationes, ſive Pellicatus, ſive Concubinatus, ſive Adulteria; quoniam illa cuivis imputantur, non ſecundum facta, ſed ſecundum ſtatum mentis in factis; facta enim ſequuntur Corpus in tumulum, at Mens reſurgit.

531. VI. QUOD SIC CUIVIS IMPUTETUR AMOR CONJUGIALIS. Dantur Conjugia in quibus non apparet amor conjugialis, & tamen eſt, & dantur Conjugia in quibus apparet amor conjugialis, & tamen non eſt; cauſæ ſunt plures utrinque, quoad partem cognoſcibiles ex tranſactis de Amore vere conjugiali, n. 57 ad 73; deque Cauſis frigorum & ſeparationum, n. 234 ad 260: & de Cauſis apparentis Amoris & amicitiæ in conjugiis, n. 271 ad 292; ſed apparentiæ in externis nihil concludunt de Imputatione: unicum quod concludit eſt Conjugiale, quod inſideat alicujus voluntati, & cuſtodiatur, in qualicunque conjugii ſtatu homo ſit; Conjugiale illud eſt ſicut trutina, qua expenditur ille amor; eſt enim Conjugiale unius viri cum una uxore Clenodium vitæ humanæ, & Reconditorium religionis Chriſtianæ, ut ſupra n. 457, 458, oſtenſum eſt: & quia ita eſt, poteſt ille Amor dari apud unum conjugem, & non ſimul apud alterum; & poteſt ille Amor altius latere reconditus, quam ut ipſe homo animadvertat aliquid de eo; & quoque poteſt inſcribi in ſucceſſu vitæ; cauſa eſt, quia Amor ille in paſſibus ſuis comitatur Religionem, ac Religio, quia eſt conjugium Domini & Eccleſiæ, eſt illius amoris initiamentum & inoculatio; quare Amor conjugialis imputatur cuivis poſt mortem, ſecundum ejus ſpiritualem rationalem vitam; & illi, cui Amor ille imputatur, poſt obitum providetur Conjugium in Cælo, qualecunque ei fuerit conjugium in Mundo. Ex his nunc fit hæc Clauſula, quod non ex apparentiis conjugiorum, nec ex apparentiis ſcortationum, concludendum ſit de aliquo, quod illi ſit Amor conjugialis, vel non; quare *Ne judicate ne condemnemini*, Matth. VII. 1.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

R.n. 846.

532. His adjiciam hoc MEMORABILE. Quondam quoad ſpiritum meum evectus ſum in Cælum Angelicum, & in unam ejus Societatem; & tunc acceſſerunt ad me aliqui ex ſapientibus ibi, & dixerunt, quid Novum e terra; dixi illis, hoc Novum eſt, quod Dominus revelaverit Arcana, quæ excellentia excedunt Arcana ab initio Eccleſiæ huc uſque revelata; quæſiverunt, quæ ſunt illa, dixi quod hæc ſint. I. Quod in Verbo in omnibus & ſingulis ejus ſit Senſus ſpiritualis correſpondens Senſui naturali, & quod per illum Senſum ſit conjunctio hominum Eccleſiæ cum Domino, & conſociatio cum Angelis, & quod ſanctitas Verbi in eo reſideat. II. Quod Correſpondentiæ, ex quibus Senſus ſpiritualis Verbi conſiſtit, detectæ ſint; quæſiverunt Angeli, anne habitatores Orbis de Correſpondentiis prius ſciverunt, dixi, quod prorſus nihil; & quod latuerint nunc per aliquot millia annorum, nempe uſque a Hiobi tempore; & quod apud illos qui eo tempore & ante illud vixerunt, Scientia correſpondentiarum fuerit Scientia ſcientiarum, ex qua illis ſapientia, quia cognitio de ſpiritualibus quæ Cæli & inde Eccleſiæ ſunt; ſed quod Scientia illa, quia verſa eſt in idolatricam, ex Divina Domini Providentia ita oblitera-ta & deperdita ſit, ut nemo viderit aliquod ſignum de illa: ſed quod uſque nunc a Domino detecta ſit, ut fiat conjunctio hominum Eccleſiæ cum Ipſo, & conſociatio cum Angelis; & hæc fit per Verbum, in quo omnia & ſingula Correſpondentiæ ſunt. Angeli valde gaviſi ſunt, quod placuerit Domino revelare hoc magnum Arcanum per aliquot millia annorum tam alte reconditum; & dixerunt, quod hoc ſit propter finem, ut Eccleſia Chriſtiana, quæ fundatur ſuper Verbo, & nunc in ſuo fine eſt, iterum revivat & trahat ſpiritum per Cælum a Domino. Quæſiverunt num per illam Scientiam hodie detectum ſit, quid Baptiſmus & quid Sacra Cæna ſignificant, de quibus tam varia huc uſque cogitaverunt, & reſpondi, quod detectum ſit. III. Porro dixi, quod hodie a Domino revelatum ſit de Vita hominum poſt mortem; dixerunt Angeli, quid de vita poſt mortem, quis non ſcit, quod homo vivat poſt mortem, reſpondi, ſciunt & non ſciunt, dicunt, quod non homo, ſed anima ejus, & quod hæc vivat ſpiritus, & de ſpiritu fovent ideam ſicut de vento aut æthere, & quod non vivat homo, quam poſt diem ultimi Judicii, & quod tunc corporea, quæ reliquerant in Mundo, tametſi a vermibus, muribus & piſcibus exeſa, recolligerentur & rurſus coaptarentur in corpus, & quod homines ſic reſurrecturi ſint; dixerunt Angeli, quid hoc, quis non ſcit quod homo vivat homo poſt mortem, cum ſola differentia quod tunc vivat homo ſpiritualis, & quod homo ſpiritualis videat hominem ſpiritualem, ſicut homo materialis materialem, & quod non ſciant unum diſcrimen, præter quod in ſtatu perfectiori ſint. IV. Quæſiverunt Angeli, quid ſciunt de noſtro Mundo, ac de Cælo & Inferno; dixi; quod nihil ſciverint, at quod hodie a Domino detectum ſit, qualis eſt Mundus in quo Angeli & Spiritus vivunt, ita quale eſt Cælum & quale eſt Infernum; tum etiam quod Angeli & Spiritus ſint in conjunctione cum hominibus; præter multa Mirabilia de illis: Angeli

lætati

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

lætati ſunt, quod Domino placuerit talia detegere, ne homo amplius ex ignorantia in ambiguitate ſit de ſua Immortalitate. V. Amplius dixi, quod hodie a Domino revelatum ſit, quod in Veſtro Mundo ſit alius Sol, quam in noſtro, & quod Sol veſtri Mundi ſit purus Amor, & quod Sol noſtri Mundi ſit purus ignis; & quod ideo omne quod procedit ex veſtro Sole, quia eſt purus Amor, trahat ex vita, & quod omne quod a noſtro, quia eſt purus ignis, nihil ex vita trahat; & quod inde ſit differentia inter Spirituale & Naturale, quæ differentia hactenus ignota etiam detecta eſt. Ex quo notum factum eſt, unde eſt Lux quæ illuminat ſapientia intellectum humanum, & unde eſt Calor, qui accendit amore voluntatem humanam. VI. Inſuper quod detectum ſit, quod ſint tres gradus vitæ, & quod inde ſint tres Cæli; & quod in illos gradus diſtincta ſit Mens humana, & quod inde homo correſpondeat tribus Cælis; dixerunt Angeli, annon ſciverunt hoc prius, reſpondi, quod ſciverint de gradibus inter magis & minus, ſed nihil de gradibus inter prius & poſterius. VII. Interrogaverunt Angeli, num præter illa revelata ſint plura, dixi quod plura; quæ ſunt de Ultimo Judicio; de Domino, quod ſit Deus Cæli & terræ, quod Deus ſit unus & perſona & eſſentia, in quo Divina Trinitas, & quod Ille ſit Dominus; tum de Nova Eccleſia ab Ipſo inſtauranda, & de Doctrina illius Eccleſiæ; De Sanctitate Scripturæ ſacræ; quod etiam Apocalypſis revelata ſit, quæ ne quidem quoad unum verſiculum revelari potuit niſi a Domino. Inſuper de Incolis Planetarum, ac de Telluribus in Univerſo: præter multa Memorabilia & Mirabilia e Mundo Spirituali, per quæ plura, quæ ſapientiæ ſunt, e Cælo detecta ſunt.

533. Angeli ex his auditis valde gaviſi ſunt, ſed percipiebant triſtitiam in me, & ſciſcitabant unde tibi triſtitia, dixi; quod Arcana illa hodie a Domino revelata, tametſi excellentia & dignitate excedunt cognitiones hactenus evulgatas, uſque in terris reputentur ſicut non alicujus pretii: hoc mirati ſunt Angeli, & petierunt a Domino, ut liceret illis deſpicere in Mundum, & deſpexerunt, & ecce meræ tenebræ ibi; & dictum illis eſt, ut ſcriberentur Arcana illa ſuper Charta, & Charta demitteretur in terras, & viderent portentum; & factum eſt ita, & ecce Charta, cui Arcana illa inſcripta erant, demiſſa eſt e Cælo, & in progreſſu dum adhuc erat in Mundo ſpirituali, lucebat ſicut ſtella, at dum illapſa eſt in Mundum naturalem, lux diſparata, & ad gradum ſicut decidit, obtenebrata eſt: & dum ab Angelis immiſſa eſt in Cætus ubi docti & eruditi ex quibuſdam Clericis & Laicis, auditum eſt murmur a multis, in quo erant hæ voces, quid hoc, num aliquid, quid refert ſi illa ſcimus vel non ſcimus, nonne ſunt fætus cerebri; & apparebat ſicut aliqui ſumerent chartam, ac plicarent, volverent & revolverent illam digitis, ut obliterarent Scripturam; ac apparebat ſicut aliqui illam diſcerperent, & aliqui ſicut vellent proculcare illam pedibus; ſed a Domino arcebantur ab illo facinore, & mandatum eſt Angelis ut retraherent illam & cuſtodirent; & quia Angeli triſtes facti ſunt, & cogitaverunt quouſque hoc, dictum eſt, *Uſque ad tempus & tempora & dimidium temporis*, Apoc. XII. 14.

534. Poſt hæc loquutus ſum cum Angelis, quod adhuc aliquid reveletur in

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Mundo a Domino, quæſiverunt, quid hoc, dixi, de Amore vere Conjugiali, & de Cæleſtibus ejus delitiis; dixerunt Angeli, quis non ſcit, quod delitiæ Amoris conjugialis excedant delitias omnium amorum; & quis non poteſt videre, quod in aliquem amorem collatæ ſint omnes beatitudines, fauſtitates & jucunditates, quæ uſquam conferri poſſunt a Domino, & quod receptaculum illarum ſit amor vere conjugialis, qui ad plenum ſenſum poteſt illas recipere & percipere: reſpondi, quod hoc non ſciant, quia non adiverunt Dominum, & vixerunt ſecundum præcepta Ipſius fugiendo mala ut peccata, & faciendo bona; & Amor vere conjugialis cum ſuis delitiis unice eſt a Domino, & datur illis qui vivunt ſecundum præcepta Ipſius; ita quod detur illis, qui recipiuntur in Novam Domini Eccleſiam, quæ in Apocalypſi per Novam Hieroſolymam intelligitur. His addidi, quod in dubio ſim, num velint in Mundo hodie credere, quod ille Amor in ſe ſit Amor ſpiritualis, & inde ex Religione, ex cauſa, quia de illo fovent modo ideam corpoream; tunc dixerunt ad me, ſcribe de illo, & ſequere revelationem, & poſtea Liber de illo ſcriptus demittetur a nobis e Cælo, & videbimus num recipiantur illa quæ inibi ſunt; & ſimul num velint agnoſcere, quod ille Amor ſit ſecundum Religionem apud hominem, ſpiritualis apud ſpirituales, naturalis apud naturales, & mere carnalis apud adulteros.

535. Poſt hæc audivi infeſtum murmur ex inferis, & ſimul has voces, fac Miracula & credemus; & quæſivi numne illa ſunt miracula, & reſponſum eſt, non ſunt; & quæſivi, quæ ergo miracula, & dictum eſt, manifeſta & revela futura, & fidem habebimus, ſed reſpondi, talia e Cælo non dantur, quoniam quantum homo ſcit futura, tantum ejus ratio & intellectus cum prudentia & ſapientia, cadit in otium, torpet, & labefactatur: & iterum quæſivi, quæ alia Miracula faciam, & tunc clamatum eſt, fac ſimilia quæ Moſes in Ægypto; ad hoc reſpondi, forte ad illa obduraturi eſtis corda veſtra ſicut Pharao & Ægyptii, & reſponſum eſt, quod non; at iterum dixi, aſſeverate mihi, quod non ſaltaturi ſitis circum Vitulum aureum, & adoraturi illum ſicut poſteri Jacobi, quod fecerunt a Menſis ſpatio poſtquam viderunt totum Montem Sinai ardentem, & audiverunt Ipſum Jehovam ex igne loquentem, ita poſt Miraculum, quod erat omnium maximum; Vitulus aureus in Spirituali ſenſu eſt Voluptas carnis; & reſponſum eſt ex inferis, non erimus ſicut poſteri Jacobi. At tunc audivi hoc e Cælo illis dictum, ſi non creditis Moſen & Prophetas, hoc eſt, Verbum Domini, non credetis ex Miraculis plus quam filii Jacobi in deſerto; neve plus quam illi crediderunt, dum ſuis oculis viderunt Miracula ab Ipſo Domino, dum fuit in Mundo, facta.

COM.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

COMMUNIS INDEX.

De Gaudiis Cæli, et de Nuptiis ibi, n. 1 ad 26.

De Conjugiis in Cælo, n. 27 ad 41. Quod homo vivat homo poſt mortem, n. 28 ad 31. Quod tunc maſculus ſit maſculus, & fæmina ſit fæmina, n. 32, 33. Quod ſuus Amor apud unumquemvis poſt mortem maneat, n. 34, 35, 36. Quod principaliter amor ſexus; & apud illos qui in Cælum veniunt, qui iunt qui ſpirituales in terris fiunt, Amor conjugialis, n. 37, 38. Hæc plene confirmata per autopſiam, n. 39. Conſequenter quod Conjugia ſint in Cælo, n. 40. Quod Spirituales nuptiæ intelligantur per Domini verba, quod poſt reſurrectionem non dentur nuptui, n. 41.

De Statu conjugum post mortem, n. 45 ad 54. Quod Amor ſexus maneat apud omnem hominem poſt mortem, qualis ille interius, hoc eſt, in interiore ejus voluntate & cogitatione fuerat in Mundo, n. 46, 47. Quod Amor conjugialis ſimiliter maneat, qualis ille interius, hoc eſt, in interiore voluntate & cogitatione apud hominem fuerat in Mundo, n. 48. Quod duo conjuges ut plurimum poſt mortem conveniant, ſe agnoſcant, conſocient, & per aliquod tempus vivant ſimul; quod fit in primo ſtatu, ita dum in externis ſunt ſicut in Mundo, n. 47, pag. 37. Sed quod ſucceſſive, ſicut exuunt externa, ac intrant in interna ſua, percipiant quali amore & inclinatione inter ſe ad ſe mutuo fuerant, & inde num poſſint una vivere vel non, n. 48, pag. 37. Quod ſi poſſunt una vivere, maneant conjuges, at ſi non poſſunt, ſe ſeparent, quandoque vir ab uxore, quandoque uxor a viro, & quandoque ſe uterque ab invicem, n. 49. Quod tunc detur viro uxor conveniens, ac fæminæ maritus ſimiliter, n. 50. Quod conjuges inter ſe fruantur conſortiis ſimilibus, quibus in Mundo, ſed jucundioribus & beatioribus; verum abſque prolificatione, pro qua ſeu loco ejus eſt illis prolificatio ſpiritualis, quæ eſt amoris & ſapientiæ, n. 51, 52. Quod ita fiat illis, qui veniunt in Cælum; aliter vero illis, qui in infernum, n. 53, 54.

De Amore vere conjugiali, n. 57 ad 73. Quod detur Amor vere conjugialis, qui hodie tam rarus eſt, ut non ſciatur qualis eſt, & vix quod ſit, n. 58, 59. Quod illius amoris origo ſit ex conjugio boni & veri, n. 60, 61. Quod illius amoris correſpondentia ſit cum Conjugio Domini & Eccleſiæ, n. 62, 63. Quod ille Amor ex ſua origine, & ex ſua correſpondentia ſpectatus, ſit cæleſtis, ſpiritualis, ſanctus, purus, & mundus præ omni amore, qui a Domino eſt apud angelos Cæli & apud homines Eccleſiæ, n. 64. Quod etiam ſit amor fundamentalis omnium amorum cæleſtium & ſpiritualium & inde naturalium, n. 65, 66, 67. Quodque in illum amorem collata ſint omnia gaudia & omnes delitiæ a primis ad ultima, n. 68, 69. Sed quod non alii in illum amorem veniant, & in illo eſſe poſſint, quam qui adeunt Dominum, ac vera Eccleſiæ amant, & bona ejus faciunt, n. 70, 71, 72. Quod hic Amor fuerit Amor amorum apud Antiquos, qui in Sæculo aureo, argenteo, & cupreo vixerunt, n. 73.

De Origine Amoris conjugialis ex conjugio boni et veri, n. 83 ad 102. Quod bonum & verum ſint univerſalia creationis, & inde in omnibus creatis; ſed quod in ſubjectis creatis ſint ſecundum cujusvis formam, n. 84, 85, 86. Quod non detur bonum ſolitarium, nec verum ſolitarium, ſed quod ubivis conjuncta ſint, n. 87. Quod detur verum boni, & ex hoc bonum veri, ſeu verum ex bono, ac bonum ex illo vero; & quod duobus illis a creatione inſita ſit inclinatio ad ſe conjungendum in unum, n. 88, 89. Quod in ſubjectis Regni animalis verum boni ſeu verum ex bono ſit maſculinum, & quod ex illo bonum veri ſeu bonum ex illo vero ſit fæmininum, n. 91. Quod ex influxu boni

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ni & veri a Domino ſit amor ſexus & quod ſit amor conjugialis, n. 92, 93. Quod amor ſexus ſit externi ſeu naturalis hominis, & quod inde hic ſit communis omni animali, n. 94. Sed quod Amor conjugialis ſit interni ſeu ſpiritualis hominis, n. 95, 96. Quod apud hominem amor conjugialis ſit in amore ſexus, ſicut gemma in matrice, n. 97. Quod Amor ſexus apud hominem non ſit origo amoris conjugialis, ſed quod ſit primum ejus, ita ſicut eſt externum naturale, cui implantatur internum ſpirituale, n. 98. Quod dum amor conjugialis implantatus eſt, amor ſexus invertat ſe, & fiat amor ſexus caſtus, n. 99. Quod mas & fæmina creati ſint, ut ſint ipſa forma conjugii boni & veri, n. 100. Quod duo conjuges ſint illa forma in intimis ſuis, & inde in ſequentibus ex illis, ſicut interiora mentis illorum aperta ſunt, n. 101, 102.

De Conjugio Domini et Eccleſiæ, et de ejus correſpondentia, n. 116 ad 131. Quod Dominus in Verbo dicatur Sponſus & Maritus, & quod Eccleſia ſponſa & uxor; & quod conjunctio Domini cum Eccleſia, & reciproca Eccleſiæ cum Domino dicatur Conjugium, n. 117. Tum quod Dominus dicatur Pater, & Eccleſia mater, n. 118, 119. Quod proles ex Domino ut Marito & Patre, & ex Eccleſia ut uxore & matre, ſint omnes ſpirituales, & in Verbi ſenſu ſpirituali, intelligantur per filios & filias, generos & nurus, & per alia nomina quæ ſunt generationis, n. 120. Quod proles ſpirituales, quæ naſcuntur ex conjugio Domini cum Eccleſia, ſint Vera ex quibus intellectus, perceptio & inde cogitatio, & quod ſint Bona, ex quibus amor, charitas, & affectio, n. 121. Quod ex Conjugio boni & veri, quod procedit a Domino & influit, homo recipiat verum, & Dominus huic conjungat bonum, & quod ſic Eccleſia formetur a Domino apud hominem, n. 122, 123. Quod maritus non repræſentet Dominum, & uxor Eccleſiam, quia ambo ſimul, maritus & ejus uxor, faciunt Eccleſiam, n. 125. Quod ideo non ſit correſpondentia mariti cum Domino & uxoris cum Eccleſia in conjugiis angelorum in cælis & hominum in terris, n. 126. Sed quod ſit correſpondentia cum amore conjugiali, ſeminatione, prolificatione, amore infantum, & cum ſimilibus quæ in conjugiis, & ex illis ſunt, n. 127. Quod Verbum ſit medium conjunctionis, quia illud eſt a Domino & ſic Dominus, n. 128. Quod Eccleſia ſit a Domino, & apud illos qui adeunt Ipſum, & vivunt ſecundum præcepta Ipſius, n. 129. Quod Amor conjugialis ſit ſecundum ſtatum Eccleſiæ, quia ſecundum ſtatum ſapientiæ, apud hominem, n. 130. Et quia Eccleſia eſt a Domino, quod etiam Amor conjugialis ſit ab Ipſo, n. 131.

De Casto et non Casto, n. 138 ad 156. Quod caſtum & non caſtum prædicentur de Conjugiis, & de talibus quæ conjugii ſunt, n. 139, 140. Quod caſtum modo prædicetur de conjugiis monogamicis, ſeu unius viri cum una uxore, n. 141. Quod Conjugiale Chriſtianum ſolummodo detur caſtum, n. 142. Quod Amor vere conjugialis ſit ipſa caſtitas, n. 143. Quod omnes delitiæ amoris vere conjugialis, etiam ultimæ, ſint caſtæ, n. 144. Quod Amor conjugialis apud illos, qui a Domino fiunt ſpirituales, plus & plus purificetur, & fiat caſtus, n. 145, 146. Quod Caſtitas exiſtat per totalem abdicationem ſcortationum ex religione, n. 147, 148, 149. Quod caſtitas non prædicari poſſit de infantibus, nec de pueris & puellis, neque de adoleſcentibus & virginibus antequam apud ſe ſentiunt amorem ſexus, n. 150. Quod caſtitas non prædicari poſſit de eunuchis natis, nec de eunuchis factis, n. 151. Quod caſtitas nec prædicari poſſit de illis, qui non credunt adulteria eſſe mala religionis; & adhuc minus de illis, qui non credunt adulteria eſſe damna ſocietatis, n. 152. Quod caſtitas non prædicari poſſit de illis, qui ſolum propter varias cauſas externas ab adulteriis abſtinent, n. 153. Quod caſtitas non prædicari poſſit de illis, qui credunt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

dunt conjugia esse incasta, n. 154. Quod castitas non prædicari possit de illis, qui abdicaverunt conjugia, vovendo perpetuum cælibatum, nisi in illis sit & permaneat Amor vitæ vere conjugialis, n. 155. Quod status Conjugii præferendus sit statui cælibatus, n. 156.

De Conjunctione animarum et mentium per conjugium, quæ intelligitur per Domini verba, quod non amplius sint duo, sed una caro. Quod a creatione insita sit utrique sexui facultas & inclinatio, ut possint & velint conjungi sicut in unum, n. 157. Quod Amor conjugialis conjungat duas animas & inde mentes in unum, n. 158. Quod voluntas uxoris se conjungat cum intellectu viri, & inde intellectus viri cum voluntate uxoris, n. 159. Quod inclinatio ad uniendum sibi virum sit constans & perpetua apud uxorem, sed inconstans & alterna apud virum, n. 160. Quod conjunctio inspiretur viro ab uxore secundum ejus amorem, & recipiatur a viro secundum ejus sapientiam, n. 161. Quod conjunctio illa fiat a primis diebus conjugii successive; & quod apud illos qui in amore vere conjugiali sunt, penitius & penitius in æternum, n. 162. Quod conjunctio uxoris cum sapientia rationali mariti fiat ab intra, sed cum sapientia morali ejus ab extra, n. 163, 164, 165. Quod propter conjunctionem illam ut finem, uxori sit data perceptio affectionum mariti, & quoque summa prudentia moderandi illas, n. 166. Quod uxores hanc perceptionem apud se recondant, & a maritis abscondant, propter causas, quæ sunt necessitates, ut conjugialis amor, amicitia & confidentia, & sic beatitudo cohabitationis, & felicitas vitæ, constabiliantur, n. 167. Quod perceptio hæc sit sapientia uxoris; & quod hæc non dabilis sit apud virum, nec quod sapientia rationalis viri dabilis sit apud uxorem, n. 168. Quod uxor jugiter cogitet de inclinatione viri ad se, animo conjungendi sibi illum, n. 169. Quod uxor conjungat se viro per applicationes ad ejus voluntatis desideria, n. 170. Quod uxor conjungatur viro suo per sphæram vitæ exeuntem ex amore ejus, n. 171. Quod uxor conjungatur marito per appropriationem virium virtutis ejus; sed quod hoc fiat secundum amorem mutuum spiritualem illorum, n. 172. Quod sic uxor imaginem sui mariti recipiat in se, & inde percipiat, videat, & sentiat ejus affectiones, n. 173. Quod sint officia propria viri, & officia propria uxoris; & quod uxor non possit intrare in officia propria viri, nec vir in officia propria uxoris, & illis rite fungi, n. 174, 175. Quod officia illa secundum mutuum auxilium etiam conjungant duos in unum; & simul faciant unam domum, n. 176. Quod conjuges secundum conjunctiones supradictas fiant unus homo plus & plus, n. 177. Quod illi, qui in amore vere conjugiali sunt, sentiant se unitum hominem, & sicut unam carnem, n. 178. Quod amor vere conjugialis in se spectatus, sit unio animarum, conjunctio mentium, nisus ad conjunctionem in pectoribus, & inde in corpore, n. 179. Quod status hujus amoris sint innocentia, pax, tranquillitas, amicitia intima, confidentia plena, desiderium cordis mutuum faciendi alteri omne bonum; & ex omnibus illis beatitudo, faustitas, jucunditas, voluptas, & ex harum fruitione æterna cælestis felicitas, n. 180. Quod hæc nullatenus possint dari, nisi in conjugio unius viri cum una uxore, n. 181.

De mutatione status vitæ apud viros et apud fæminas per conjugium, n. 184 ad 206. Quod status vitæ hominis ab infantia usque ad finem vitæ, & postea in æternum, continue mutetur, n. 185. Quod similiter forma interna hominis, quæ est spiritus ejus, n. 186. Quod hæ mutationes aliæ sint apud viros, aliæ apud fæminas, quoniam viri a creatione sunt formæ scientiæ, intelligentiæ & sapientiæ, fæminæ formæ amoris illarum apud viros, n. 187. Quod apud viros sit elevatio mentis in superiorem lucem, & quod apud fæminas sit elevatio mentis in superiorem calorem, & quod fæmina sentiat delicias

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſui caloris in luce viri, n. 188, 189. Quod ſtatus vitæ alii ſint viris & fœminis ante conjugium, & alii poſt conjugium, n. 190. Quod ſtatus vitæ poſt conjugium apud conjuges mutentur & ſuccedant ſecundum conjunctiones mentium illorum per amorem conjugialem, n. 191. Quod conjugia etiam inducant animabus & mentibus alias formas, n. 192. Quod fœmina actualiter formetur in uxorem ſecundum deſcriptionem in Libro creationis, n. 193. Quod formatio illa fiat ab uxore modis arcanis, & quod hoc intelligatur per quod fœmina creata ſit dormiente viro, n. 194. Quod formatio illa ab uxore fiat per conjunctionem ſuæ voluntatis cum interna viri, n. 195. Propter finem, ut utriuſque voluntas fiat una, & ſic ambo unus homo, n. 196. Quod formatio illa fiat per appropriationem affectionum mariti, n. 197. Quod formatio illa fiat per receptionem propagationum animæ mariti, cum delitio oriundo ex eo, quod velit eſſe ſapientiæ ſui mariti amor, n. 198. Quod ſic formetur virgo in uxorem, & juvenis in maritum, n. 199. Quod in conjugio unius viri cum una uxore, inter quos eſt Amor vere conjugialis, uxor fiat plus & plus uxor, & maritus plus & plus maritus, n. 200. Quod etiam ita ſucceſſive ab interiori perficiantur & nobilitentur illorum formæ, n. 201. Quod proles natæ a duobus, qui in Amore vere conjugiali ſunt, trahant a parentibus Conjugiale boni & veri, ex quo illis eſt inclinatio & facultas, ſi filius, ad percipiendum illa quæ ſapientiæ ſunt, ſi filia, ad amandum illa quæ ſapientia docet, n. 202, 203, 204, 205. Quod ita fiat, quia anima prolis eſt a patre, ac induitio ejus a matre, n. 206.

Universalia de Conjugiis, n. 209 ad 230. Quod proprius ſenſus Amoris conjugialis ſit ſenſus tactus, n. 210. Quod apud illos, qui in amore vere conjugiali ſunt, creſcat facultas ſapiendi; ſed quod hæc apud illos, qui non in amore conjugiali ſunt, decreſcat, n. 211, 212. Quod apud illos, qui in amore vere conjugiali ſunt, creſcat fauſtitas cohabitationis; ſed quod hæc apud illos, qui non in amore conjugiali ſunt, decreſcat, 213. Quod apud illos, qui in amore vere conjugiali ſunt, creſcat conjunctio mentium, & cum hac amicitia; ſed quod hæc cum illa apud illos, qui non in amore conjugiali ſunt, decreſcat, n. 214. Quod illi, qui in amore vere conjugiali ſunt, continue velint unus homo eſſe; ſed quod illi, qui non in amore conjugiali ſunt, velint duo eſſe, n. 215. Quod illi, qui in amore vere conjugiali ſunt, ſpectent æternum; viciſſim autem illi, qui non in amore conjugiali ſunt, n. 216. Quod amor conjugialis reſideat apud uxores caſtas; ſed quod amor illarum dependeat a maritis, n. 216, pag. 139. Quod uxores ament vincula conjugii, modo viri ament illa, n. 217. Quod intelligentia fœminarum in ſe ſit modeſta, elegans, pacifica, cedens, mollis, tenera; & quod intelligentia virorum in ſe ſit gravis, aſpera, dura, animoſa, licentiæ amans, n. 218. Quod uxores in nulla excitatione ſint ſicut viri; ſed quod illis ſit ſtatus præparationis ad receptionem, n. 219. Quod viris ſit copia ſecundum amorem propagandi vera, & ſecundum amorem faciendi uſus, n. 220. Quod determinationes ſint in beneplacitis mariti, n. 221. Quod Sphæra conjugialis ſit, quæ a Domino per Cælum influit in omnia & ſingula univerſi uſque ad ultima ejus, n. 222. Quod hæc Sphæra recipiatur a ſexu fœminino, & per hunc transferarur in ſexum muſculinum, n. 223. Quod ubi Amor vere conjugialis eſt, hæc Sphæra recipiatur ab uxore, & unice per uxorem a marito, n. 224. Quod ubi amor non conjugialis eſt, Sphæra illa quidem recipiatur ab uxore, ſed non a marito per illam, n. 225. Quod amor conjugialis dari poſſit apud unum ex conjugibus, & non ſimul apud alterum, n. 226. Quod ſint variæ ſimilitudines, & variæ diſſimilitudines, tam internæ quam externæ, n. 227. Quod variæ ſimilitudines poſſint conjungi, ſed non cum diſſimilitudinibus, n. 228. Quod Dominus illis, qui de-

fide-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſiderant amorem conjugialem, provideat ſimilitudines; & quod ſi non dantur in terris, provideat illas in Cælis, n. 229. Quod homo ſecundum defectum & jacturam amoris conjugialis, accedat ad naturam beſtiæ, n. 230.

De Causis frigorum, separationum, et divortiorum in conjugiis, n. 234 ad 260. Quod ſit calor ſpiritualis, & quod ſit frigus ſpirituale; & quod calor ſpiritualis ſit amor, & frigus ſpirituale privatio ejus, n. 235. Quod frigus ſpirituale in conjugiis ſit diſunio animarum, & disjunctio mentium; unde indifferentia, diſcordia, contemtus, faſtidium, averſatio; ex quibus tandem apud plures ſeparatio quoad torum, cubiculum, & domum, n. 236. Quod cauſæ frigorum in ſuis ſucceſſionibus ſint plures, quædam internæ, quædam externæ, & quædam accidentales, n. 237. Quod cauſæ frigorum internæ ſint ex religione, n. 238, 239. Quod cauſarum internarum frigorum Prima ſit rejectio religionis ab utroque, n. 240. Quod cauſarum internarum frigorum Secunda ſit, quod uni ſit religio, & non alteri, n. 241. Quod cauſarum internarum frigorum Tertia ſit, quod alia religio ſit uni & alia alteri, n. 242. Quod cauſarum internarum Quarta ſit falſitas religionis imbuta, n. 243. Quod cauſæ ſupradictæ ſint cauſæ frigoris interni; ſed non ſimul externi apud plures, n. 244, 245. Quod cauſæ externæ frigoris etiam ſint plures; & quod harum Prima ſit diſſimilitudo animorum & morum, n. 246. Quod cauſarum externarum frigoris Secunda ſit, quod Amor conjugialis credatur unus cum amore ſcortatorio, modo quod hic ex lege ſit illicitus, ille autem licitus, n. 247. Quod cauſarum externarum frigoris Tertia ſit æmulatio ſupereminentiæ inter conjuges, n. 248. Quod cauſarum externarum frigoris Quarta, ſit nulla determinatio ad aliquod ſtudium aut negotium, ex qua cupiditas vaga, n. 249. Quod cauſarum externarum frigoris Quinta ſit inæqualitas ſtatus & conditionis in externis, n. 250. Quod cauſæ ſeparationum etiam ſint aliquæ, n. 251. Quod Prima cauſa legitimæ ſeparationis ſit vitium mentis, n. 252. Quod Secunda cauſa legitimæ ſeparationis ſit vitium corporis, n. 253. Quod Tertia cauſa legitimæ ſeparationis ſit impotentia ante conjugium, n. 254. Quod Adulterium ſit cauſa divortii, n. 255. Quod cauſæ accidentales frigoris etiam ſint; & quod harum Prima ſit commune ex jugi licito, n. 256. Quod cauſarum accidentalium frigoris Secunda ſit, quod cohabitatio cum conjuge ex fœdere & lege videatur coacta, & non libera, n. 257. Quod cauſarum accidentalium frigoris Tertia ſit affirmatio ab uxore, & ſermocinatio de amore ab illa, n. 258. Quod cauſarum accidentalium frigoris Quarta ſit cogitatio viri interdiu & noctu de uxore quod velit, & viciſſim cogitatio uxoris de viro quod non velit, n. 259. Quod ſicut frigus eſt in mente, etiam ſit in corpore; & quod ſecundum frigoris illius incrementa claudantur etiam externa corporis, n. 260.

De Causis apparentis amoris, amicitiæ, et favoris in conjugiis, n. 271 ad 292. Quod in Mundo naturali pæne omnes conjungi poſſint quoad affectiones externas, ſed non quoad affectiones internas ſi hæ diſſident & apparent, n. 272. Quod in Mundo Spirituali omnes conjungantur ſecundum affectiones internas, non autem ſecundum externas, niſi hæ unum agant cum internis, n. 273. Quod ſint externæ affectiones, ſecundum quas matrimonia communiter contrahuntur in Mundo, n. 274. Sed quod ſi non internæ affectiones, quæ conjungunt mentes, inſunt, matrimonia in domo ſolvantur, n. 275. Quod tamen matrimonia in Mundo ad finem vitæ permanſuræ ſint, n. 276. Quod in matrimoniis, in quibus internæ affectiones non conjungunt, dentur externæ, quæ ſimulant internas, & conſociant, n. 277. Quod inde ſit apparens amor, apparens amicitia, & favor inter conjuges, n. 278. Quod apparentiæ hæ ſint ſimulationes conjugiales, quæ laudabiles quia utiles & neceſſariæ, n. 279. Quod hæ ſimulationes conjugiales apud ſpiritualem hominem conjunctum naturali ſapiant ex judicio, n. 280.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Quod hæ ſimulationes conjugiales apud naturalem hominem ſapiant ex prudentia propter varias cauſas, n. 281. Quod ſint propter emendàtiones & accommodationes, n. 282. Quod ſint propter ordinem ſervandum in rebus domeſticis, & propter mutuum auxilium, n. 283. Quod ſint propter curam infantum, & erga liberos, unicordem, n. 284. Quod ſint propter pacem in domo, n. 285. Quod ſint propter famam extra domum, n. 286. Quod ſint propter varios favores exſpectatos a conjuge, aut ab ejus cognatis, & ſic propter timorem jacturæ illorum, n. 287. Quod ſint propter excuſationes nævorum, & inde evitationes infamiæ, n. 288. Quod ſint propter reconciliationes, n. 289. Quod ſi apud uxorem non ceſſat favor, dum facultas apud virum, fieri poſſit amicitia æmulans conjugialem cum ſeneſcunt, n. 290. Quod variæ ſpecies apparentis amoris & amicitiæ dentur inter conjuges, quarum unus eſt ſubjugatus, & inde ſubjectus alteri, n. 291. Quod dentur conjugia infernalia in Mundo inter conjuges, qui interius ſunt infenſiſſimi hoſtes, & exterius ſicut conjunctiſſimi amici, n. 292.

De desponsationibus et nuptiis, n. 295 ad 314. Quod viro ſit electio, & non fæminæ, n. 296. Quod virum oporteat ambire & rogare fæminam de conjugio ſecum, & non viciſſim, n. 297. Quod fæminam oporteat conſulere parentes, aut illos qui loco parentum ſunt, & dein apud ſe deliberare, antequam conſentit, n. 298, 299. Quod poſt declarationem conſenſus pignora danda ſint, n. 300. Quod conſenſus per ſolennem deſponſationem firmandus & conſtabiliendus ſit, n. 301. Quod per deſponſationem præparetur uterque ad amorem conjugialem, n. 302. Quod per deſponſationem unius mens conjungatur menti alterius, ut fiat conjugium ſpiritus antequam fit corpors, n. 303. Quod ita fiat apud illos, qui de conjugiis cogitant caſte; aliter qui de illis incaſte, n. 304. Quod intra tempus deſponſationis non liceat corporaliter conjungi, n. 305. Quod poſt exactum tempus deſponſationis fieri debeant nuptiæ, n. 306. Quod ante celebrationem nuptiarum fædus conjugiale pangendum ſit in præſentia teſtium, n. 307. Quod conjugium a ſacerdote conſecrandum ſit, n. 308. Quod nuptiæ cum feſtivitate celebrandæ ſint, n. 309. Quod poſt nuptias conjugium ſpiritus etiam fiat corporis, & ſic plenum, n. 310. Quod hic ſit amoris conjugialis ordo cum ſuis modis a primo ejus calore ad primam ejus facem, n. 311. Quod amor conjugialis abſque ordine & hujus modis præcipitatus exurat medullas, & conſummetur, n. 312. Quod ſtatus mentium utriuſque in ſucceſſivo ordine procedentes influant in ſtatum conjugii; attamen aliter apud ſpirituales, & aliter apud naturales, n. 313. Quia ordo datur ſucceſſivus, & ordo ſimultaneus, & hic eſt ex illo, & ſecundum illum, n. 314.

De Conjugiis iteratis, n. 317 od 325. Quod poſt mortem conjugis iterum contrahere matrimonium dependeat a præcedente amore conjugiali, n. 318. Quod poſt mortem conjugis iterum contrahere matrimonium dependeat etiam a ſtatu conjugii, in quo vixerant, n. 319. Quod illis, quibus non fuit Amor vere conjugialis, nihil obſtet & obſit, quin matrimonium iterato contrahant, n. 320. Quod illi, qui inter ſe in amore vere conjugiali vixerant, iteratum conjugium non velint, niſi propter cauſas ſeparatas ab amore conjugiali, n. 321. Quod ſit alius ſtatus conjugii cum virgine, & alius juvenis cum vidua, n. 322. Quod etiam alius ſtatus conjugii ſit vidui cum virgine, & alius vidui cum vidua, n. 323. Quod varietates & diverſitates horum conjugiorum quoad amorem & ejus attributa, excedant omnem numerum, n. 324. Quod ſtatus viduæ ſit gravior ſtatu vidui, n. 325.

De Polygamia, 332 ad 342. Quod niſi cum una uxore non dari queat amor vere conjugialis, conſequenter nec vere conjugialis amicitia, confidentia, potentia; & talis mentium conjunctio, ut ſint una caro, n. 333. 334. Quod ſic niſi cum una uxore non dari queant beatitudines cæleſtes, ſanctitates ſpirituales,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

les, & jucunditates naturales, quæ ab initio proviſæ ſunt illis, qui in amore vere conjugiali ſunt, n. 335. Quod illa omnia non dari queant niſi a Solo Domino; & quod non dentur aliis, quam qui Ipſum Solum adeunt, & vivunt ſecundum præcepta Ipſius, n. 336. Conſequenter quod non dari queat amor vere conjugialis, niſi quam apud illos, qui ab Eccleſia Chriſtiana ſunt, n. 337. Quod inde ſit, quod Chriſtiano non liceat niſi unam uxorem ducere, n. 338. Quod Chriſtianus, ſi plures uxores ducit, non modo adulterium naturale, ſed etiam adulterium ſpirituale, committat, n. 339. Quod genti Iſraeliticæ permiſſum fuerit plures uxores ducere, quia apud illam non Eccleſia Chriſtiana fuit, & inde nec dabilis amor vere conjugialis, n. 340. Quod hodie Mahumedanis permiſſum ſit plures uxores ducere, quia non agnoſcunt Dominum Jeſum Chriſtum unum cum Jehovah Patre, & ſic pro Deo Cæli & Terræ, & inde non poſſunt amorem vere conjugialem recipere, n. 341. Quod Cælum Mahumedanum ſit extra Cælum Chriſtianum, & quod illud in duos cælos, inferius & ſuperius, ſit diviſum; & quod non alii in Cælum illorum ſuperius elevantur, quam qui abdicant pellices, & vivunt cum una uxore, & agnoſcunt Dominum noſtrum æqualem Deo Patri, cui Dominium ſuper Cælum & Terram datum eſt, n. 342. 373. 344. Quod Polygamia ſit laſcivia, n. 345. Quod apud polygamos non dabilis ſit conjugialis caſtitas, puritas, & ſanctitas, n. 346. Quod polygamus, quamdiu manet polygamus, non fieri poſſit ſpiritualis, n. 347. Quod polygamia non ſit peccatum, apud quos illa eſt ex religione, n. 348. Quod polygamia non ſit peccatum apud illos, qui in ignorantia ſunt de Domino, n. 349. 350. Quod ex his illi, tametſi polygami, ſalventur, qui agnoſcunt Deum, & ex religione vivunt ſecundum leges juſtitiæ civiles, n. 351. Sed quod nulli ex his & illis conſociari poſſint angelis in Chriſtianis Cælis, n. 352.

De Zelotypia, n. 354 ad 379. Quod Zelus in ſe ſpectatus ſit ſicut ignis amoris flagrans, n. 358. Quod flagratio ſeu flamma illius amoris, quæ eſt zelus, ſit flagratio ſeu flamma ſpiritualis, oriunda ex infeſtatione & impugnatione amoris, n. 359. 360. 361. Quod Zelus homini ſit, qualis eſt ejus amor, ita alius cui amor bonus eſt, & alius cui amor malus, n. 362. Quod Zelus amoris boni, & Zelus amoris mali, in externis ſibi ſimiles ſint, ſed in internis prorſus diſſimiles, n. 363. 364. Quod Zelus amoris boni in internis ſuis recondat amorem & amicitiam, & quod zelus amoris mali in internis ſuis recondat odium & vindictam, n. 365. 366. Quod Zelus amoris conjugialis dicatur Zelotypia, n. 367. Quod Zelotypia ſit ſicut flagrans ignis contra infeſtantes amorem cum conjuge, & quod ſit ſicut horridus timor pro jactura illius amoris, n. 368. Quod Zelotypia detur ſpiritualis apud monogamos, & naturalis apud polygamos, n. 369. 370. Quod Zelotypia apud illos conjuges, qui ſe tenere amant, ſit juſtus dolor ex ſana ratione, ne amor conjugialis dividatur, & ſic pereat, n. 371. 372. Quod Zelotypia apud conjuges, qui ſe non amant, ſit propter plures cauſas, & apud quoſdam ex varia ægritudine mentis, n. 373. 374. 375. Quod apud quoſdam non ſit aliqua Zelotypia, etiam ex variis cauſis, n. 376. Quod Zelotypia etiam ſit pro pellicibus, ſed non qualis eſt pro uxoribus, n. 377. Quod Zelotypia etiam ſit apud beſtias, & apud aves, n. 378. Quod Zelotypia apud viros & maritos alia ſit, quam apud fœminas & uxores, n. 379.

De conjunctione amoris conjugialis cum amore infantum, n. 385 ad 414. Quod binæ Sphæræ univerſales procedant ad Domino a conſervandum Univerſum in ſtatu creato, quarum una eſt ſphæra procreandi, & altera ſphæra tutandi procreata, n. 386. Quod binæ illæ ſphæræ univerſales unum faciant cum ſphæra amoris conjugialis, & cum ſphæra amoris infantum, n. 387. Quod binæ illæ ſphæræ univerſaliter & ſingulariter influant in omnia Cæli & in omnia Mundi,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Mundi, a primis ad ultima, n. 388. 389. 390. Quod ſphæra amoris infantum, ſit ſphæra tutelæ & ſuſtentationis illorum, qui ſemet ipſos tutari & ſuſtentare nequeunt, n. 391. Quod hæc ſphæra afficiat tam malos quam bonos, ac diſponat unumquemvis ad amandum, tutandum, & ſuſtentandum ſuam progeniem, ex proprio amore, n. 392. Quod hæc ſphæra afficiat ſexum fæmininum principaliter, ita matres, & ſexum maſculinum ſeu patres ab illis, n. 393. Quod hæc ſphæra etiam ſit ſphæra innocentiæ & pacis, n. 394. Quod ſphæra innocentiæ influat in infantes, & per illos in parentes, & afficiat, n. 395. Quod etiam influat in animas parentum, & conjungat ſe cum eadem ſphæra apud infantes; & quod imprimis inſinuetur per tactum, n. 396. 397. Quod in eo gradu, in quo recedit innocentia apud infantes, etiam remittatur affectio & conjunctio, & id ſucceſſive uſque ad ſeparationem, n. 398. Quod ſtatus rationalis innocentiæ & pacis apud parentes erga infantes, ſit quod nihil ſciant & poſſint ex ſe, ſed ex aliis, imprimis ex patre & matre; & quod ille ſtatus ſucceſſive recedat, ſicut ſciunt & poſſunt ex ſe & non ex illis, n. 399. Quod ſphæra amoris procreandi in ordine a fine per cauſas in effectus progrediatur, ac periodos faciat, per quas conſervatur creatio in ſtatu præviſo & proviſo, n. 400. 401. Quod amor infantum deſcendat, & non aſcendat, n. 402. Quod alius ſtatus amoris uxoribus ſit ante conceptionem, & alius ſtatus poſt illam uſque ad partum, n. 403. Quod amor conjugialis cum amore infantum apud parentes conjungatur per cauſas ſpirituales & inde naturales, n. 404. Quod amor infantum alius ſit apud conjuges ſpirituales, & alius apud naturales, n. 405. 406. 407. Quod ille amor apud ſpirituales ſit ab interiori ſeu priori, apud naturales autem ab exteriori ſeu poſteriori, n. 408. Quod inde ſit, quod ille amor ſit apud conjuges qui ſe mutuo amant, & quoque apud conjuges, qui ſe prorſus non amant, n. 409. Quod amor infantum poſt mortem maneat, imprimis apud mulieres, n, 910. Quod infantes ſub auſpicio Domini per illas educentur, ac ſtatura & intelligentia creſcant ſicut in Mundo, n. 411. Quod ibi a Domino provideatur, ut apud illos innocentia infantiæ fiat innocentia ſapientiæ, n. 413. 414.

Pars altera.

De oppositione amoris scortatorii et amoris conjugialis, n. 423 ad 443. Quod non ſciatur qualis eſt amor ſcortatorius, niſi ſcitur qualis eſt amor conjugialis, n. 424. Quod amor ſcortatorius ſit oppoſitus amori conjugiali, n. 425. Quod amor ſcortatorius ſit oppoſitus amori conjugiali, ſicut naturalis homo in ſe ſpectatus eſt oppoſitus ſpirituali homini, n. 426. Quod amor ſcortatorius ſit oppoſitus amori conjugiali, ſicut connubium mali & falſi eſt oppoſitum conjugio boni & veri, n. 427. 428. Quod inde amor ſcortatorius ſit oppoſitus amori conjugiali, ſicut infernum eſt oppoſitum cælo, n. 429. Quod immundum inferni ſit ex amore ſcortatorio, & quod mundum cæli ſit ex amore conjugiali, n. 430. Quod ſimiliter immundum in Eccleſia, & mundum ibi, n. 431. Quod amor ſcortatorius plus & plus faciat hominem non hominem & virum non virum, & quod amor conjugialis faciat hominem plus & plus hominem & virum, n. 432. 433. Quod ſit ſphæra amoris ſcortatorii, & ſphæra amoris conjugialis, n. 434. Quod ſphæra amoris ſcortatorii aſcendat ex inferno, & quod ſphæra amoris conjugialis deſcendat e Cælo, n. 435. Quod binæ illæ ſphæræ ſibi obvient in utroque Mundo, ſed non ſe conjungant, n. 436. Quod inter binas illas ſphæras æquilibrium ſit, & quod homo in illo ſit, n. 437. Quod homo ſe convertere poſſit ad quam ſphæram libet, ſed quod quantum ſe convertit ad unam, tantum ſe avertat ab altera, n. 438. Quod utraque ſphæra ſecum ferat jucunditates, n. 439. Quod jucunditates amoris ſcortatorii inchoent:

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

choent a carne, & quod ſint carnis etiam in ſpiritu; ſed quod jucunditates amoris conjugialis inchoent in ſpiritu, & quod ſint ſpiritus etiam in carne, n. 440. 441. Quod jucunditates amoris ſcortatorii ſint voluptates inſaniæ; & quod jucunditates amoris conjugialis ſint delitiæ ſapientiæ, n. 442. 443.

De Fornicatione, n. 444 ad 460. Quod fornicatio ſit amoris ſexus, n. 445. Quod amor ſexus, ex quo eſt fornicatio, inchoet cum adoleſcens ex proprio intellectu incipit cogitare & agere, & vox loquelæ incipit fieri maſculina, n. 446. Quod fornicatio ſit naturalis hominis, n. 447. Quod fornicatio ſit libido, ſed non libido adulterii, n. 448. 449. Quod amor ſexus, quin exeat in fornicationem, aqud quoſdam ſine damnis non poſſit in totum coerceri, n. 450. Quod ideo in populoſis civitatibus lupanaria tolerentur, n. 451. Quod fornicatio levis ſit, quantum ſpectat ad amorem conjugialem, & hunc præfert, n. 452. Quod libido fornicandi gravis ſit, quantum ſpectat ad adulterium, n. 453. Quod libido fornicandi gravior ſit, ſicut vergit ad cupidinem varietatum, & ad cupidinem defiorationis, n. 454. Quod Sphæra libidinis fornicandi, qualis eſt in principio, ſit media inter ſphæram amoris ſcortatorii & ſphæram amoris conjugialis, & faciat æquilibrium, n. 455. Quod proſpiciendum ſit, ne amor conjugialis per fornicationes immoderatas & inordinatas perdatur, n. 456. Quoniam Conjugiale unius viri cum una uxore eſt Clenodium vitæ humanæ, & Reconditorium religionis Chriſtianæ, n. 457. 458. Quod Conjugiale hoc apud illos, qui propter varias cauſas nondum conjugia poſſunt inire, & propter ſalaciam non poſſunt moderari libidines, queat conſervari, ſi amor ſexus ſiat ſtrictus ad unam pellicem, n. 459. Quod pellicatus libidini vagæ præſtet, modo non pangatur cum pluribus, nec cum virgine ſeu illibata, neque cum maritata, ac teneatur ſeparatus ab amore conjugiali, n. 460.

De Concubinatu, n. 462 ad 476. Quod duo concubinatus Genera ſint, quæ inter ſe valde differunt, unum conjunctim cum uxore, & alterum ſejunctim ab uxore, n. 463. Quod concubinatus conjunctim cum uxore, ſit illicitus Chriſtianis, ac deteſtabilis, 464. Quod ſit polygamia, quæ ex orbe Chriſtiano damnata eſt & damnanda, n. 465. Quod ſit ſcortatio, per quod Conjugiale, quod eſt Cimelium vitæ Chriſtianæ, deperditur, n. 466. Quod Concubinatus ſejunctim ab uxore, dum ſit ex cauſis legitimis, juſtis, & vere ſonticis, non ſit illicitus, n. 467. Quod cauſæ legitimæ hujus Concubinatus, ſint cauſæ legitimæ divortii, cum uxor nihilominus retinetur domi, n. 468. 469. Quod cauſæ juſtæ hujus Concubinatus, ſint cauſæ juſtæ ſeparationis a toro, n. 470. Quod cauſæ ſonticæ hujus Concubinatus, ſint reales & non reales, n. 471. Quod cauſæ ſonticæ reales ſint, quæ ex juſto ſunt, n. 472. 473. Quod cauſæ ſonticæ non reales, ſint quæ non ex juſto ſunt, tametſi ex apparentia juſti, n. 474. Quod illi, qui ex cauſis legitimis, juſtis, & ſonticis realibus in hoc Concubinatu ſunt, poſſint ſimul in amore conjugiali eſſe, n. 475. Quod quando hic Concubinatus perſtat, actualis conjunctio cum uxore non licita ſit, n. 476.

De Adulteriis, et illorum generibus et gradibus, n. 478 ad 499. Quod tria genera adulteriorum ſint, ſimplex, duplicatum, & triplicatum, n. 479. Quod Adulterium ſimplex ſit viri cælebis cum uxore alterius, aut fæminæ innuptæ cum marito alterius, n. 482. 481. Quod Adulterium duplicatum ſit mariti cum alterius uxore, ſeu viciſſim, n. 482. 483. Quod Adulterium triplicatum ſit cum conſanguineis, n. 484. Quod quatuor Gradus adulteriorum ſint, ſecundum quos fiunt illorum prædicationes, inculpationes, & poſt mortem imputationes, n. 485. Quod adulteria primi gradus ſint adulteria ignorantiæ, quæ fiunt ab illis, qui nondum vel non poſſunt conſulere intellectum, & inde

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

inhibere illa, n. 486. Quod adulteria ab his facta ſint mitia, n. 487. Quod Adulteria ſecundi gradus ſint adulteria libidinis, quæ fiunt ab illis, qui quidem poſſunt conſulere intellectum, ſed propter contingentes cauſas illis momentis non poſſunt, n. 488. Quod adulteria ab his facta imputatoria ſint, ſicut poſtea intellectus illis favet, vel non favet, n. 489. Quod adulteria tertii gradus ſint adulteria rationis, quæ fiunt ab illis, qui intellectu confirmant quod non mala peccati ſint, n. 490. Quod adulteria ab his facta gravia ſint ſecundum confirmationes, n. 491. Quod adulteria quarti gradus ſint adulteria voluntatis, quæ fiunt ab illis, qui faciunt illa licita & placita, nec tanti, ut mereatur de illis conſulere intellectum, n. 492. Quod adulteria ab his facta maxime gravia ſint, ac imputentur illis ut mala propoſiti, ac inſideant illis ut reatus, non 493. Quod adulteria tertii & quarti gradus ſint mala peccati, quantum & quale intellectus & voluntatis in illis eſt, ſive actu fiant ſive actu non fiant, n. 494. Quod adulteria ex propoſito voluntatis, & adulteria ex confirmatione intellectus reddant homines naturales, ſenſuales, & corporeos, n. 495. 496. Quod in tantum, ut omnia Eccleſiæ & Religionis a ſe rejiciant, n. 497. Quod uſque rationalitate humana polleant ſicut alii, n. 498. Sed quod rationalitate illa utantur cum in externis ſunt, ſed abutantur cum in ſuis internis, 499.

De libidine defiorationis, n. 501 ad 505. De ſtatu virginis ſeu fæminæ ante conjugium, & poſt conjugium, n. 502. Quod virginitas ſit corona caſtitatis, ac teſſera amoris conjugialis, n. 503. Quod defloratio abſque fine conjugii ſit flagitium prædonis, n. 504. Quod ſors illorum, qui apud ſe confirmaverunt libidinem defiorationis non eſſe malum peccati, poſt mortem gravis ſit, n. 505.

De libidine varietatum, n. 506 510. Quod per libidinem varietatum intelligatur libido ſcortationis prorſus diſſoluta, n. 507. Quod libido illa ſit amor & ſimul faſtidium pro ſexu, n. 508. Quod libido illa prorſus adnihilet amorem conjugialem àpud ſe, n. 509. Quod illorum ſors poſt mortem ſit miſera, quoniam illis vitæ intimum non eſt, n. 510.

De libidine violationis, n. 511. 512.

De libidine seducendi innocentias, n. 513. 514.

De correspondentia scortationum cum violatione conjugii spiritualis, n. 515 ad 520.

De Imputatione utriusque amoris, scortatorii et conjugialis, n. 523 ad 531. Quod cuique poſt mortem imputetur malum in quo eſt; ſimiliter bonum, n. 524. Quod tranſcriptio boni unius in alterum impoſſiblis ſit, n. 525. Quod Imputatio, ſi per illam intelligitur talis tranſcriptio, ſit vox frivola, n. 526. Quod malum cuivis imputetur ſecundum quale voluntatis & ſecundum quale intellectus ejus, 527. 528. 529. Quod ſic cuivis imputetur amor ſcortatorius, n. 530. Quod ſic cuivis imputetur amor conjugialis, 531.

INDEX MEMORABILIUM.

Amor conjugialis viſus in ſua forma apud duos conjuges devectos e Cælo, n. 42. 43.

Tres Novitii e Mundo informati de Conjugiis in Cælo, n. 44.

De Amore ſexus caſto, n. 55.

De Templo ſapientiæ, ubi de cauſis pulchritudinis ſexus fæminini a ſapientibus ventilatum eſt, n. 56.

De Amore conjugiali apud illos, qui vixerunt in Sæculo aureo, n. 75.

—— Apud illos qui vixerunt in Sæculo argenteo, n. 76.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

—— Apud illos qui vixerunt in Sæculo cupreo, n. 77.
—— Apud illos qui vixerunt in Sæculo ferreo, n. 78.
—— Apud illos qui vixerunt poſt Sæcula illa, n. 79. 80.
—— De glorificatione Domini ab Angelis in Cælis, propter adventum Ipſius, & tunc amorem conjugialem, n. 81.
—— De Præceptis Novæ Eccleſiæ, 82.
De Amoris conjugialis origine & de ejus virtute ſeu potentia, a ſapientibus ex Orbe Europæo convocatis, ventilata, n. 103 ad 114.
De Chartâ emiſſa e Cælo in Terram, ſuper qua ſcriptum fuit Conjugium boni & veri, n. 115.
Quid imago & ſimilitudo Dei, & quid Arbor vitæ, & Arbor ſcientiæ boni & mali, n. 132 ad 136.
A duobus Angelis e tertio Cælo de Amore coniugiali ibi, n. 137.
De Vetuſtis in Græcia, qui ab advenis exploraverunt, quid novi e terra, ibi de inventis hominibus in ſylvis, n. 151 ad 154.
De Pluvia aurea & aula, ubi uxores de Amore conjugiali varia loquutæ ſunt, n. 154.
A Vetuſtis Sophis in Græcia, de vita hominum poſt mortem, n. 182.
De Horto nuptiali Adramandoni vocato, ubi ſermo de Influxu amoris conjugialis, n. 183.
A Vetuſtis Sophis in Græcia, de functionibus in Cælo, n. 207.
De Pluvia aurea & aula, ubi iterum Uxores de amore conjugiali loquutæ ſunt, n. 208.
De Judicibus amicitiæ, de quibus clamatum eſt, o quam juſti, n. 231.
De Ratiocinatoribus, de quibus clamatum eſt, o quam eruditi, n. 232.
De Confirmatoribus, de quibus clamatum eſt, o quam ſapientes, n. 233.
De illis qui in amore dominandi ex amore ſui ſunt, n. 261 ad 266.
De illis qui in amore poſſidendi omnia mundi ſunt, n. 267, 268.
De Lucifero, n. 269.
De frigore conjugiali, n. 270.
De ſeptem uxoribus ſedentibus in Roſeto, quæ de amore conjugiali varia loquutæ ſunt, n. 293.
Ab iiſdem uxoribus de prudentia Mulierum, n. 294.
Ventilatio quid Anima & qualis illa, n. 315.
De Horto, ubi ſermo de Divina Providentia circa conjugia, n. 316.
De diſcrimine inter Spirituale & Naturale, n. 326 ad 329.
Ventilationes num Mulier amet maritum, quæ ſe amat ex pulchritudine. Tum num vir amet uxorem, qui ſe amat ex intelligentia, n. 330. 331.
De propria prudentia, n. 353.
De perpetua facultate amandi uxorem in Cælo, n. 355. 356.
Ventilatio, num Natura ſit Vitæ, vel Vita Naturæ, tum de Centro & Expanſe vitæ & naturæ, 380.
Oratores de origine pulchritudinis ſexus fæminini, n. 381 ad 384.
Quod omnia quæ in Mundo naturali exiſtunt & fiunt, per Mundum ſpiritualem a Domino ſint, n. 415 ad 422.
De Angelis, qui neſciebant quid ſcortatio, n. 444, pag. 262.
De Jucundo, quod ſit univerſale Cæli & Inferni, n. 461.
De Audultero ſublato in Cælum, quod viderit contraria ibi, n. 477.
De tribus Sacerdotibus quos Adulteri incuſabant, n. 500.
De Adulteris ex propoſito & ex confirmato, quod non agnoſcant aliquid Cæli & Eccleſiæ, n. 521 522.
De Novis a Domino revelatis, n. 532.

LIBRI

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

LIBRI THEOLOGICI HACTENUS A ME EDITI.

ARCANA CÆLESTIA, quæ continent Explicationem ſuper Geneſin & Exodum, 8 Vol. Londini An. 1747 ad 1758, ed.

DE CÆLO ET INFERNO. De Nova Hieroſolyma & ejus Doctrina Cæleſti. De ultimo Judicio. De Equo albo. De Telluribus in Univerſo, Londini, an. 1758. ed.

DOCTRINA NOVÆ HIEROSOLYMÆ. De Domino. De Scriptura Sacra. Doctrina vitæ pro Nova Hieroſolyma. Continuatio de ultimo Judicio, & de Mundo Spirituali, Amſtelodami an. 1763, ed.

SAPIENTIA ANGELICA de Divina Providentia. Et de Divino Amore & Divina Sapientia, Amſtelodami an. 1763. ed.

APOCALYPSIS REVELATA, Amſtelodami an. 1764. ed.

Hi libri adhuc venduntur Londini apud Miſtr. Hart. Printer, in Poppings Court Fleetſtreet. Et apud Miſtr. Lewis, in Pater noſter row near Cheapſide.

Intra Biennium videbitis Doctrinam Novæ Eccleſiæ a Domino prædictæ in Apocalypſi Cap. XXI. XXII, in plenitudine.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org